B

Argumentum
vnicum
potuerunt
[illegible]
Audite
Furiat
Descenderunt
Peruenire
poterit
Amplius
Puritas
[illegible]
Venerunt
Preparauerunt
plus

Decrat

In laude virginis gloriose Ex verbis beati Bernardi clarevallensis Salutatio S. Beatae

Salue o splendidissima maris stella [illegible]
omni serenitate et rutilantia dulcore
o Bernardo illustrata. Aue o clementissima
puritate et dulcedine plena complet
[illegible] tuo Bernardo [illegible]
[illegible]issima regina dei honori
[illegible] et pro Bernardo reposita. Vale o humillima regina
[illegible] et dulcitate et tuo Bernardo
[illegible]ta. O maria virgo electa
[illegible] [illegible] tuo Ber
[illegible]
o [illegible]
[illegible]
[illegible] laudes
[illegible] 201
[illegible] tuis manibus
[illegible] laudes [illegible] et tuo dulci
laudatori Bernardo tibi decantata
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]: [illegible] [illegible]
[illegible]: [illegible] tuo [illegible]
[illegible] [illegible]. Ex solis oratione tuo
[illegible] obtinet quia [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] filio qui [illegible]
Benedictus [illegible] [illegible]

Amen

Laus Deo

[illegible] suspirionibus vita [illegible] possimus [illegible]
[illegible] [illegible] fragilis [illegible] tamen
[illegible] [illegible] vitam [illegible]
[illegible] [illegible] in meliore parte
[illegible] [illegible]

Ad gloriosam virginem mariam ex
verbis Apulei libro xi oratio de beata

Adsis mihi commota precibus, o rerum naturae parens,
elementorum omnium domina, seculorum progenies initialis, summa
numinum, regina manium, prima celitum, deorum dearumque
facies uniformis, quae celi luminosa culmina, maris
salubria flumina, inferum deplorata silentia nutibus
tuis dispensas: cuius numen unicum multiformi
specie, ritu vario, nomine multiiugo totus veneratur orbis.
Adsis meis miserata casibus. Adsis fautrix et propitia
et providentia tua dirige me illustrare [illegible]
Tu quidem sancta et humani generis sospitatrix perpetua,
semper fovendis mortalibus munifica, dulcem matris
affectionem miserorum casibus tribuis. Nec dies nec quies
ulla ac ne momentum quidem tenue tuis
transcurrit beneficiis otiosum, quin mari terraque
protegas homines et depulsis vitae procellis salutarem
porrigas dexteram, qua fatorum etiam inextricabiliter
contorta retractas licia et Fortunae tempestates mitigas
et stellarum variorum noxios cohibes meatus. Te superi
colunt, observant inferi, tu illustras orbem, luminas
solem, regis mundum, calcas Tartarum. Tibi respondent
sidera, redeunt tempora, gaudent numina, serviunt
elementa. Tuo nutu spirant flamina, pellunt
nubila, germinant semina, crescunt germina. Tuam
maiestatem perhorrescunt aves caelo meantes, ferae montibus
errantes, serpentes solo latentes, beluae ponto
natantes. Ex condita mente semper tibi subdo
tibi religiosa virgo me commendo: adhuc te [illegible]
ultimi spiritus vadata. Nec quicquam [illegible]
beneficiis [illegible] [illegible] ad [illegible] si [illegible]
[illegible] quod [illegible] [illegible] [illegible] in [illegible]
tutela gloriosus / ut quod [illegible] fidelis
obsequiis in religiosis ministeriis [illegible]

ym geyst der welt gestorben in got leben und [illegible]

Matrimonijs [illegible] sanctissimus pastor
promouere si tamen iusta statuta sacro sancta
vitam esse in prorogare quod tibi sum licitum
[illegible] et ego [illegible] tuis laudibus [illegible]
ingenio et [illegible] [illegible] [illegible] primonio
[illegible] ad [illegible] quod [illegible]
[illegible] vel [illegible] [illegible]
Ergo quod solent [illegible] religiosi [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] sanctissimus [illegible] pictoris [illegible]
[illegible] custodis imaginibus [illegible]
[illegible] largiri dignetur [illegible]
maior et [illegible] [illegible]
maximus [illegible] Maximus [illegible]
[illegible] Amen

Virginis effigiem qui transis chare viator
Non dedigneris dicere mater aue

Uniuersorum tempus [illegible] vite diuersas [illegible]
distinctum [illegible] tempus deuiationis: reuocationis [illegible]
[illegible] reconciliationis et peregrinationis. Tempus deuiationis
fuit ab Adam [illegible] a deo deuiauit et deuiauit
usque ad Moysen. et illud tempus representat ecclesia
a septuagesima usque ad pascha [illegible] et [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] primorum patrum.
Tempus reuocationis fuit [illegible] a Moyse
et [illegible] usque ad natiuitatem domini [illegible] Christi:
[illegible] [illegible] [illegible] reuocati sunt et renouati.
Et illud tempus representat ecclesia ab aduentu domini: usque
ad natiuitatem Christi [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]. Tempus reconciliationis est illud in quo
per Christum reconciliati sumus: et illud tempus representat ecclesia

a pascha ad penthecosten. unde tunc legitur apocalipsis ubi
celebratur christi [illegible] in misterio quam reconciliationis. Tempus pe-
regrinationis est tempus presentis vite: in quo peregrini sumus [illegible]
brevis [illegible]. Et istud tempus representatur ab octava pen-
thecostes usque ad adventum: unde et tunc leguntur libri
regum et libri machabeorum: in quibus de multiplici
pugna christi: et qua [illegible] pugna significatur. Tempus
autem quod est a natali domini usque ad septuagesimam partim
continetur sub tempore reconciliationis: quod est tempus leticie scilicet
a natali usque ad octavam epiphanie: partim sub tempore peregrinationis
scilicet ab octava epiphanie usque ad septuagesimam. Et potest hic
accipi quadruplex temporis variatio. primo quantum ad quatuor
distinctiones. Vel [illegible] refertur ad primum. vel ad 2m: vel
ad tertium [illegible] ad quartum. Et vero [illegible]
patet. Secundo quantum ad quatuor anni partes: Vel [illegible] refertur
ad primum. [illegible] ad secundum: [illegible] ad tertium: [illegible]
Ad quartum. Licet autem prius fuit deviatio quam revo-
catio: tamen ecclesia prius incipit ordinem sui officii [illegible]
revocationis quam deviationis. i. in adventu prius quam in
septuagesima: et hoc duplici ratione. Primo [illegible]
[illegible] observare [illegible]: ut [illegible] ordinem
temporis sicut evangeliste scripsit [illegible]. Secundo quia per adventum
christi omnia renovata sunt: [illegible] qui sedet in throno
[illegible] Apocalipsis 3. Ecce nova facio omnia. Convenien-
ter [illegible] ordo inchoat tempus revocationis ecclesia officia incipere. Et
[illegible] tempus ob [illegible] distinctionis [illegible]. primo [illegible]
de festivitatibus que occurrunt infra tempus revocationis: quod tempus
ecclesia representat ab adventu usque ad nativitatem domini. Secundo
de illis que occurrunt infra tempus quod partim continetur sub tempore
reconciliationis: partim sub tempore peregrinationis: quod tempus [illegible]
ecclesia a natali usque ad septuagesimam. Tertio ~~de [illegible]~~
de illis que occurrunt infra tempus deviationis: quod tempus
representat ecclesia ~~a pascha usque ad octavam penthecostes~~.

A septuagesima usque ad pascha: quod dicitur illis qui certis [illegible] infra tempus receperint: quod unius repetat cetera a pascha usque ad octavas pentecostes. Similiter dicitur illis qui locarunt infra tempus [illegible] quod unius repetat cetera laborata pentecostes usque ad adventum et dicitur tempus [illegible] [illegible]

In matutinal officio. [illegible]

MAGYAR FERENCES
KÖNYVTÁR
01000655

Biblia pauperum a domino Bonauentura edita, omnibus predicatoribus perutilis.

~~1490~~

~~1509~~

Incipit preclarum opus qđ biblia pauperum appellatur editū a domino Bonauentura ordinis minorū perutile omnibus predicatoribus.

De abſtinētia

Xori manue cōcepture filiū populi liberatorē angel⁹ apparēs abſtinentiam indixit. Judic̃.xiij.

Tenuis cib⁹ ſufficiebat helye q̃ petijt a vidua ſareptana paululum aque ⁊ buccellā panis.iij. Regum.xvij.

Cōmendat a dn̄o abſtinētia rechabitarū.quia noluerunt bibere vinū vt p̄ceperat eis pater eorum. Jeremie.xxxv.c.

Propoſuit daniel in corde ſuo ne pollueret de mēſa reg̃.et ſeq̃t Pueris illis dedit deus ſciētiā ⁊ diſciplinā. Danielis primo.

Panē ⁊ pulmentū miſit dn̄s ꝑ Abacbuc ꝓphetā Danieli poſito in lacu leonū nō carnes ⁊ alia delicata cibaria. Daniel̃ vltīo.

Cum eſuriret petrus in domo ſimonis cecidit ſuꝑ eū mentis exceſſus ⁊ vidit celum apertū ⁊c̃.

Qui ſi ſat̃ fuiſſet forte nō vidiſſet illā vtilē viſionē. Actuū.x.

Uxor Jeroboā vadēs ad achaſ ꝓphetā tulit.x.panes ⁊ vas mellis.nō fit ibi mentio de carnib⁹. q̃r ſuppōnebat ꝓphetā nō veſci talib⁹ cibis.iij. Regū.xiiij.

Daniel de ſeipo loq̃ns ait. Poſui faciē meā ad deū meū rogari ⁊ dep̄cari ī ieiunijs ⁊ ſacco ⁊ cinere ⁊ tūc p̄cepit ſpālē reuelationē de incarnatione. Daniel̃.ix.

Ad cōmendandū ſobrietatē q̃ eſt in eſu piſciū ⁊ in abſtinentia a carnibus multū facit ꝙ dominus multiplicauit piſces nō carnes. Johānis.vi.

Ad preceptū domini cōduxerūt multitudinem copioſam piſciū. Johannis vltimo.

Piſces ⁊ panes bis m̃tiplicaſſe legit̃ nūq̃ carnes. Mat.xiiij.

De quinq̃ panibus et duobus piſcibus. Mar.ix.

Multū valet abſtinentia ad h̃ vt homo poſſit facilius vigilare.nam poſt cenā increpauit dominus diſcipulos dicens. Non potuiſtis vna hora vigilare mecum. Mathei.xxvi. Mar.xiiij Luce.xxij

Mittens dn̄s diſcipulos ad p̄dicandū dixit. Luce.x. In quācūq̃ domū intraueritis comedetis ⁊ bibetis que apud illos ſūt. hoc dixit vt eſſent cōteti cibarijs que inuenirent ⁊ non curioſe quererent.

Volens Petrus rationabiliter
oſtẽdere ꝙ diſcipuli ſpiritusſan/
cto pleni ñ erãt ebrij dixit Cũ ſit
hora diei tertia dans intelligere
ꝙ ante horã tertiã incõueniens
eſt manducare. Actuũ.ij.

De accidia

Empe quo ſolẽt
reges ad bella procede/
re remanſit dauid in do
mo ſua vbi graue adulterium ⁊
turpe homicidiũ hac occaſione
cõmiſit.ij. Regũ.xi.
Cũ dormirent hoĩes venit ĩimi
cus hõ et ſupſeminauit zizania
in medio tritici. Matthei.xiij.
Tobias cũ eſſet iunior in tribu
neptalim nihil tamẽ puerile geſ
ſit in opere. Thob.i.
Et idẽ cũ poſtea filiuꝫ genuiſſet
ipm ab ĩfantia timere deũ docu
it ⁊ abſtiere ab oĩ pctõ. Thob.i.

De ambitioſis

Ocuta ẽ maria
l ⁊ aaron de moyſe ⁊ dixe
runt. nõ ⁊ nobis ſimili/
ter locut⁹ eſt dñs. p hec ꝟba vi/
debantur ambire ducatum ppl'i
Numeri.xij.
Chore et cõplices ſui anhelãtes
ad regnuꝫ populi ceperunt ipm
ppl'm cõmendare moyſen ꝟo et
aaron accuſare dicẽtes. Suffici
at nobis ꝙ multitudo oĩs ſctõꝝ
eſt et in ipis eſt dñs. Cur eleua/
mini ſup ppl'm dñi. Numeri.xvi.
Abimelech filius gedeonis cal
lide ꝓcurauit ſe eligi p amicos
ex pte matris ſue. ſꝫ poſtea peſſi
me ſucceſſit vtrẽq;. Judic.ix.
Abſalon hoĩb⁹ ad iudiciũ regiſ
dauid venientib⁹ blãdiẽdo ⁊ de
trahendo ſimul ⁊ ambiẽdo dice
bat. videntur mihi ſermões tui
boni ⁊ iuſti. ſed nõ eſt qui te adi
at ↄſtitutus a rege. qs me cõſti/
tuet iudicẽ ſup terrã ſꝫ nota quõ
ei poſtea accidit. i. Reg.xv.xvi.
xvij.xviij.
Athalia mater ochozie reg⁹ iu/
da. vidẽs mortuũ eẽ filiũ ſuũ in
tantã exarſit libidinẽ dñandi ꝙ
interfecit oĩne ſanctũ regiũ exce/
pto Joas q̃ fuit a ſorore ocho/
zie furtiue ſublatus. iiij. Re.xi.
Ambitioſi ⁊ ſupbi plus affligũ
tur de paucis qui eoſ precedunt
vel nõ obediũt q̃ letẽter de mul
tis q̃ eos obſequũtur. vñ ſupb⁹
Aman q̃ erat ſcðs a rege ⁊ filioſ
et diuicias mltas habebat nihil
ſe habere putabat q̃diu mardo
ceum ante fores regias videbat.
Heſter.ij.
Adonias filius agith eleuabat
dicẽs. Ego regnabo. iij. Reg.i.
Nabuchodonoſor rex aſſyrioꝝ
vocauit duces bellatorũ ſuorũ
dixitq; cogitatõeꝫ ſuã eſſe in eo
vt oẽm terrã ſuã ſuo ſubiugaret
imperio. Judith.ij.
Parabolaꝫ ꝓpoſuit ioatham ꝙ
oliua vitis et ficus voluerunt

ſup ligna accipere principatum rampnus que arbor modica et vilis regnum vſurpare pſumpſit. Judi.ix.pōt ad ambitioſos adaptari.

Sellū filius iabes ɔiurauit cōtra azariā regē iſrl' dominū ſuū. et interfecit eū et regnauit pro eo vno menſe.iiij. Regū.xv.

De apparicionibꝫ factis antiquis patribus.

CUm vehemens pugna eſſet inter thimotheū et iudā machabeuꝫ. apparuere in celo viri qnqꝫ ī eqs frenis aureis decorati ducatum iudeis preſtantes.ex quibꝫ machabeū mediū habentes armis ſuis circūſeptū incolumem cōſeruabant.ij.Macha.x.

Eūtes ad preliū iudei ɔtra exercitū magnū lyſie machabeo duce apparuit angelus pcedens in veſte candida armis aureis haſtam vibrans.ij.Macha.xi.

Uenit dñs ad abimalech p ſomnium et ait illi.en morieris propter mlierē quā tuliſti.habꝫ enī virum.Geneſis.xx.

Quādo dauid ſolebat cōmittere pliū frequēter cōſulebat dñm quiſemp ei leg r rñdiſſe.i. Regum per totum.

Helye fugiēti a facie Jezabel apparuit angelus dñi qui ei paneꝫ et aquā dedit et poſtea ī ſibilo aura tenui etc.iij. Regū.ix.

Uolēte heliodoro expoliare tēplum et depoſita aſportare apparuit equꝰ terribilē habēs ſeſſorē. ij.Machabeor.iij.

De adulatione

ADolescens narrans mortē ſaulis et filiorum eiuſdē a dauid occiſus fuit de mandato eius putabat enī ſe ei pſpera nunciare.ij. Regum.i. Duo latrones q filiū Saul ysboſeth occiderāt. et caput eius dauid obtulerūt in hoc ei placere credētes aduerterāt hoc diſplicuiſſe dauid q etiā interfecit eos ij. Regum.iiij.

Dicebat abſalon hoi habēti negociū corā rege. videnī mihi ſermones tui boni et iuſti.ſed nō eſt q audiat cōſtitutꝰ a rege.ij. Regum.xvij. Phariſei volentes xpm capere in ſermone ceperunt ei magnas laudes dicere. magiſter ſcimꝰ etc.Mathei.xxij

De affectu carnis.

MOyſes diſtribuit.xij.boues et.vi.plauſtra qs obtulerāt principes filior iſrael ſed nullū dedit filijs Gath licet eēnt ei magis ppinqui. Numeri.ij.

Nō legit moyſes cū morti appiquaret noīaſſe aliquē de genere

ſuo p̄plo vt eū ſibi ducez p̄ponerēt. ſ3 ſolū rogaſſe dn̄m vt de duce bono p̄plo ꝓuideret. Deutro. xxxij. Diſtribuēs Joſue terrā filijs iſrl' ita paruā portionē dedit illis de tribu ſua ꝙ inde ſpecialē querelā fecerūt. Sed nota q̄d r̄ndit eis. Joſue. xvij.
Audiēs Hely mortē duoꝝ filiorū ſuooū in p̄lio nō ē viſus multum curare. ſed cū nūcius ille dixiſſet archā dei captā eſſe cecidit de ſella ꝛ mortu⁹ eſt. i. Reg. iiij.
Saluator nr̄ ap̄pbans r̄nſionez petri quā fecit de ip̄o cum dixit. Tu es xp̄s filius dei viui. cōſequenter adiūxit. Caro ꝛ ſanguis nō reuelauit tibi. Matthei. xvi p hoc innuens ꝙ caro prauas reuelatōes facere ꝯſueuit.
Jn matre. vij. filioꝝ occiſoꝝ coram ſe vna die p̄ualuit timor et amor dī carnali affectui. ij. Machabeorum. vij.

De aſpectu incauto.

Prima mulier viſo ligno vetiti fructu pulchro tulit de illo ꝛ comedit. Ge. iij. Pulchritudo viſa mlíeꝝ fuit occaſio multoꝝ maloꝝ. Gen̄. vi. Uidentes filij dei fi. hoīz ꝙ eēnt pulcre ꝛc. Uolēs Dina videre mlíeres regiōis illius viſa ē ꝛ corrupta fuit a Sichen. Gen̄. xxxiiij. Dn̄a cui ſuiebat Joſeph ocl'os iniecit in eu3. Gen̄. xxxix. Uidit dauid de ſolario ſuo mulierē lauātem ſe ex aduerſo ꝛ tulit eā ꝛ poſtea viru3 eius doloſe occidi fecit. ij. Regū. xi. Uidebāt duo ſenes Suſannā ꝯtinue ingregiētem ꝛ ambulantē ꝛ exarſerūt in ꝯcupiſcentiā. Dan̄. xiij.

De acceptione munerum.

E filijs Samuelis dicit̄. i. Regum. ij. Declinauerūt poſt auariciam, acceperuntq; munera. ꝛ ſtati ſeq̄t̄ puenerūt iudicium.
Cōquerēdo loquit̄ dn̄s p' Eſaiā principes tui infideles ſo. furu3. Oēs di. mu. ſe. retri. Eſaie. i.
Abijt Jonathas ptholomaidā ꝛ dedit Alexādro Ptholomeo regib⁹ argētū ml'tū ꝛ aurū ꝛ dona ꝛ īuenit grā3 in ꝯſpectu' eorū i. Macha. x. Milites illi q̄ debuerūt cuſtodire ſepulcrū dn̄i accepta a iudeis pecunia copioſa dixerunt ꝙ diſcipuli ei⁹ furati fuerant ip̄m ip̄is dormientibus Matthei vlti.
Paupcule donū vidue dn̄o era minuta miſit in gazophilaciū p̄ferẽ a dn̄o muneribus diuitum. Luce. xxi.

De gratiaꝝ ac

one pro bñficijs aptis ab hoīe.

Cum liberaſſet gedeon iſrl' ab iimicis oēs dixerūt ad eū dñare nr̄i tu ⁊ fili⁹ tuus q2 liberaſti nos de manu madian. Ju. viij. Quia cine⁹ ſe bñ habuerat ad filios iſrl' pepcit ei ſaul qñ deſtruxit Amalech. i. Re. xv. Miſit dauid nūcios ad filios iabes Galaad q̄ ſepelierāt corpa ſaul ⁊ filiorū ei⁹ grās agēs. ij. Regū. ij.

Naaman ſyrus mūdat⁹ a lepra ad ɋbū Heliſei obtulit ei munera dicēs. obſecro vt accipias benedictōnē a ſeruo tuo. iiij. Rḡ. v. Seniores iudeorū dixerūt xp̄o de centurione ꝓ ſuo infirmo rogantē dignū eſt vt illi p̄ſtes. diligit gentē nr̄am ⁊ ſynagoga edificauit nobis. Luce. vij. et Mathei. viij.

De munerum acceptione.

Joth obtulit munera eglon regi moab et poſtea ſecreto loq̄ns cū eo percuſſit eum grauiter ⁊ occidit. Ju. iij.

Samuel q̄ ppl'm dei. xx. annis iudicauerat nō fuit inuentum ꝙ nunq̄ munus ab aliquo accepiſſet. i. Regū. xij.

Statuerūt iudei in memoria leticie quā habuerat de interfectione Aman ⁊ eorꝫ libatōe vt pauꝑibꝰ munuſcl'a largirent̄ Heſt. ix. Nabuchodonoſor rex ɋdit munera danieli poſtq̄ ei expoſuit viſionē Balthaſar rex babylonis promiſerat donaria magna danieli. Qui reſpōdit. Munera tua tecū ſint ⁊ dona dom⁹ tue alteri dabis. Daniel. v.

Uidens Triphon Jonathan veniſſe ad eū cū exercitu multo timēs eum cum honore ſuſcepit ⁊ munera ei dedit ⁊ hac occaſiōe decepit eū. naꝫ remiſſis militibꝰ ip̄m cū paucis tenuit ⁊ occidit. i. Machab. xij.

Cū vidiſſet ſymon ꝙ ꝑ impoſitionē manuū aploꝝ daret̄ ſp̄us ſanctus. obtulit eis pecuniā dicens. date et mihi hanc ptātem. Actuum. viij.

De anime immortalitate.

d' Anime immortalitate

Cum creperet Jacob mortuū eſſe Joſeph deſcendā inq̄t ad filiuꝫ meū lugēs in infernū. Gen. xxxvij. credebat eni eū eē ibi ſm ſpiritū. Mirantibꝰ ſuis dauid ꝙ ip̄e ꝓ puulo mortuo nō fleret dixit. ij. Re. xij. Ego vadā ad euꝫ ipſe ɋo non reuertet̄ ad me.

Orauit helyas ꝓ ſuſcitatōe filij hoſpite ſue dicēs. dñe deus me⁹ reuertat̄ q̄ſo aīa pueri hui⁹ in viſcera eius. iij. Regum. xvij.

Tobias increpās propinquorū ſtulticiā dixit. filij ſāctorꝝ ſum⁹. ⁊ vitā illā expectam⁹ quā deus daturus ē illis qui fidē ſuā nūquā mutāt ab eo. Thob. ij.

Monēs dn̄s diſcipl'os q̄s mittebat ait. Mar. x. Nolite timere eos q̄ occidūt corp⁹. aīaꝫ aūt nō poſſūt occidere Apl'us. ij. ad Cor. v. Scim⁹ inq̄t q̄m ſi terreſtris dom⁹ nr̄a diſſoluat̄ ꝙ edificatōeꝫ ex deo habem⁹ domū nō manufactā. ſed eternā in celis.

Et Phil'. p̄mo. Deſideriū habēs diſſolui. ⁊ Ro. vij. Infelix ego homo ⁊c̄.

Per h̄ ꝙ dr̄ Gen̄. xxvij. de Habraam. Cōgregat⁹ ē ad pp'l'm ſuum. īnuit̄ ꝙ in alio ſeculo h̄ēret pp'l'm. ſ. ho̅ies q̄ bn̄ vixecūt ſicut ⁊ ip̄e. Sil'r habl't̄ de yſaac. Appoſit⁹ ē pp'l'o ſuo. Gen̄. xxxv. ⁊ d̄ Joſeph. Gen̄. l.

Frēs Joſeph volentes dicereꝙ vn⁹ fratrū ſuorꝝ mortu⁹ eſſet dicebant Geneſ. xlvij. Duodeciꝫ fratres ſum⁹ q̄ii adhuc eſſet ille q̄ mortuus putabat̄. Mīm⁹ cū pr̄e nr̄o eſt ali⁹ nō eſt fr̄ ſꝫ ſubtus De chore ⁊ ꝯplicib⁹ ſuis dr̄ Numeri. xvi. Deſcēderūt viui in infernū opti humo ⁊ p̄ierūt de medio m'ltitudinis. p̄ h̄ p̄tꝫ ꝙ in inferno viuūt p̄m aīas.

Cū ſuſpēſus ⁊ trib⁹ lāceis cōfoſſus eēt Abſalon Dauid lachrymabiliter plāxit eū. ij. Rl̄. xviij. Et vt ait Aug⁹. iij. d̄ doctrīa xp̄iana. Nō orbatōeꝫ filij doluit ſꝫ q̄r nouerat in q̄s p̄enas tā impie adultera ⁊ paricidalis aīa raperet̄ nāqꝫ d̄ alio filio nō dolebat quē innocenteꝫ ſciebat. Si ſaul credidiſſet ſamuelē q̄ꝫtum ad aīam extinctū fuiſſe nō penituiſſet ipſum ſibi ſuſcitari. ij. Re. xxviij.

De amicicia

Propheta Jeſu dixit ad Joſaphat regē iuda q̄ iuerat ad p̄lium cū achab rege iſrl' ip̄io p̄bēs auxiliū ⁊ his q̄ oderūt dn̄m amicicia iūgeret̄. idcirco irā dei mereberis. ij. Paral'. xix.

De angelis bonis.

Apud loth hoſpitati ſūt angeli ⁊ quaſi piam ei moleſtiā faciētes eum de periculo extraxerūt. Geneſ. xix.

Angel⁹ dn̄i p̄cedebat caſtra iſrael q̄n̄ recedebat pp'l's d̄ egipto ſtetit inter caſtra egyptiorꝝ ⁊ caſtra iſrael Exo. xiiij. ⁊. xxiiij.

Uenit angel⁹ dn̄i ⁊ p̄cuſſit vna nocte. clxxxv. milia ho̅im de exercitu reḡ aſſyriorꝝ. iiij. Rl̄. xix.

Raphael angel⁹ q̄ fuit dux thobie ip̄m a deuoratōe piſc̄ eripuit. vxorē ei⁹ a demonio liberauit p̄ri ceco viſū reſtituit ⁊ p̄ eū tam parētes q̄ꝫ ſoceri fuerūt multipli

ci ꝯſolatõe repleri. Thobie.v.ꝛ ꝑ totũ. Angel⁹ dñi deſcẽdit cũ azaria ꝛ ſocijs ĩ fornacẽ ignis Dañ.iij. Daniel in lacu leonũ exñs dixit Dario regi. De⁹ me⁹ miſit ãgelũ ſuũ ꝛ ꝯcluſit ora leonũ. Dañ.vi. Poſtmodũ angel⁹ Abachuch ꝓphetã de iudea trãſtulit in caldeã vt ferret prandium danieli. Deniel. vltimo.

Ad annũciandũ ꝯceptũ Johannis bap. apparuit angel⁹ Gabriel zacharie. Luce primo.

Ad annũciãdũ ꝯceptũ ſaluatoris miſſus eſt idẽ angel⁹ in ciuitatẽ galilee. Luce primo.

De auctoritate ſcripture.

Agnã autoritatẽ tribuit dñs veteri teſtamẽto cũ dixit. Mathei v. Donec trãſeat celũ ꝛ terra. Itẽ Jo.x. nõ põt ſolui ſcptura. Et nõ minoris autoritatꝫ eſt nouũ teſtamentũ de q̃ Luce.xxi. Celũ ꝛ terra tranſibũt ꝛc. Petrus ĩ ſua ꝑdicatione prima poſt miſſionẽ ſpũſſctĩ autoritatem Joel' exponens tria milia hoĩm conuertit ad xp̃m. Actuũ ſecundo.

De aſtucia mala ꝛ calliditate.

Ultociẽs voluit Laban ſeducere Jacob mõ in vxore. modo in mercede. Geneſ.xxix. et.xxx.

Rachel aſtute deluſit Labã q̃rẽti ſu ꝓ ſupellectilẽ Jacob ĩ tabnaculo rachel'. Geñ.xxxi.

Cũ vellet Abſalõ vĩdicare ſe d̃ Amõ frẽ ſuo q̃ ſororẽ ſuã oppſſerat fecit grãde cõuiuiũ ꝛ inuitauit frẽꝫ ſuũ ꝛ dũ cõmederet fecit eum occidi.ij. Regũ.xiij.

Nephandã iniq̃tatẽ docuit Jonadab amõ filiũ dauid cũ docuit eũ ſimlare lãguorẽ ꝛ ſic Thamar ſororẽ Abſolõis de q̃ tẽptabat ſolus hr̃e poſſet.ij. Re.xiij. Jezabel miſera crudeli aſtutia vſa ẽ ad h̄ vt vineã naboth acq̃reret viro ſuo.iij. R.xxi. Duo ſenes pſbyteri mirabili aſtucia vſi ſũt vt hr̃ent ſuſãnã Dañ.xiij Seuiẽtes ob ſtuprũ ſororis ſue Dine filij iacob callida ſua ſerũt Sichen ꝛ citatꝫ ꝓ ꝓlo circũcidi q̃ facto irruerũt ĩ eos ꝛ facilr̃ occiderũt. Geñ.xxxiiij. Diũſas cogitauit aſtucias pharao rex egipti ad h̄ vt filios iſrl' totlr̃ extirparꝫ Exo.i. Ad h̄ etiã vt eos ĩ egypto retineret ꝛ nllaten⁹ recedere pateret. Exo.v. Gabaonite audiẽtes q̃ fecerat ioſue ierico et Hay callide cogitauerũt qũo poſſẽt ita facere vt nõ totalr̃ delerẽt. Joſue.x. Cauebãt philiſtijm ĩ oĩ terra iſrl' ne forte hebrei gladiũ aut lanceã facerẽt.i. Re.xiij. Per magnã aſtuciã ſuã voluit Dauid celare iniq̃tatẽ ſuã qñ miſit ꝑ Uria vt dormiret cũ vxore ſua.ij. Regum.xi.

Sedechias fili⁹ Chanaan pro/
pheta Baal fecit ſibi cornua fer
rea q̄ſi eſſet nou⁹ ꝓpheta dicens
regi Achab .hec dicit dñs his vē
tilabis Syriā donec deleas eā.
tandē decepit eū ⁊ fecit eū ire ad
bellū.iij.Re.vltio. Quia ſa/
than nō poterat corā dño ꝯtutē
ſancti Job oīno negare voluit ī
tētōnē ei⁹ callide depuare. Job.i
Nūq̄d Job timet deū ⁊c. Nota
etiā ibi q̄uo vna die totuꝫ ei ab/
ſtulit.⁊ ſirl' nūcios venire fecit.
vt multiplici dolore p̱ īpatiētiā
frāgeret. Phariſei volētes
dñm capeī ſermone miſerūt ad
eū diſcipulos ſuos cū herodia/
nis dicentes.mgi ſcim⁹ q꞉ verap
es ⁊c. Matthei.xxij.

De auaricia

Propter multam
ſubſtantiā Abraā ⁊ loth
ſil' bitare neq̄bāt.⁊ paſto/
res eoꝝ litigabāt adiuicē Ge.xiij
Nūcij Balach habebant diui/
natōis p̄ciū in manib᷒ ⁊ iuerūt
ad balaam.⁊ ita fuit cupiditate
corrupte. Numeri.xxij.
Pro pecunia a philiſteis ꝓmiſ
ſa Dalila ſampſonē virū ſuum
eis tradidit. Judi.xvi.
Nimis tenax fuit Nabal ad da
uid petentē aliq̄d dari ſibi ꝓpter
q̄ꝺ fere totā ſubſtātiā ſuā ⁊ pſo/
nā amiſit.i. Regū.xxv.
Uinea Naboth quā cōcupiuit
Achab fuit occaſio q̄re duo te/
ſtes falſi fuerūt ꝯtra eū ꝓducti ⁊
ille iuſtus ē lapidari.iij. Re.xxi.
Quia Giezi recepit a naamā id
q̄ꝺ Helyſeus recuſauerat lepra
ꝑcuſſus eſt.iiij. Regum.v.
Auaricia Ananie et Saphire
duriſſime fuit punita q꞉ de p̄cio
agri vēdetr ptē retinuerūt. Act.v
Cayn prim⁹ legit edificaſſe ciui
tatē ſꝫ nō abel Geneſ.iiij.q꞉ ſan
cti nō habēt hic manentē ciuita
tē.ſed fu.inq̄rūt vt teſtat Apl'us
Heb.xi.
Abūdantia rerū tēpaliū freq̄uē
ter ē occaſio grauiū pctōꝝ ſicut
patet in ſodomitis pctōrib᷒ Ge
neſ.xviij.⁊.xix.
Poſtquā creuerat yſaac ⁊ locu/
pletat⁹ fuerit paſtores ⁊ vicino/
rū ſuoꝝ iurgari cepert. Ge.xxvi.
Odio auariciā pluſq̄ȝ cetera vi/
cia debēt habere iudices ⁊ p̄lati.
Jō ſignāter dixit ietro ꝺ iudici/
b᷒. Exo.xviij.q̄ oderūt auariciā
Cupiditas lucrādi vr fuiſſe pri/
cipale motiuū q̄re iudas ꝓdidit
dñm. Matthei.xxvi.q̄d vultis
mihi dare.⁊ ego vobis eū tradā
Cōtra illos q̄ bona tēporalia cō
gregāt ⁊ multo tpe in ſuis dele/
ctari putāt ꝓpoſuit domin⁹ ſimi
litudinē de diuite cuius ager vi
dens fructus attulit. Luce.xij.
Cōtra illos q̄ paupes deſpiciūt
et q̄ ad reuelādū īdigētiā ꝓximi
ſui tenaces ſūt ⁊ parci poſuit do
min⁹ exēplū de illo diuite epulo

ne. Lu. xvi. Et nota ſi ita punit qui nō dedit ꝓpria quid fiet de illis qui rapiūt aliena.

De audiendo verbū dei.

Iriit moiſes corā domino. ecce filij iſrael nō me audiūt ⁊ quō audiet Pharao. Exo. v.
Eglon rex moab ſedebat in eſtiuo ſenaculo. dixitq̧ ad eū aioth verbū dei habeo ad te qui ſtatī ſurrexit d trono. prius ei dixerat ei verbū ſecretū habeo ad te rex. ille āt nō ſemouit ſ; ſtatī cū addidit verbū dei de throno ſurrexit qi reuerētiā exhibēs verbo dei. Iudi. iij. Eſdras attulit librū leg; ⁊ legit ī eo apte a mane vſq; ad meridiem ⁊ aures omis ppli erant erecte ad librū. ⁊ paulo poſt dr. flebat oīs pp̄ls cū audiret verba leg;. Nee. viij. Verbū dn̄i puenit ad regē niniue ⁊ ſurrexit de ſolio ſuo ⁊ abiecit veſtimēta ſua a ſe ⁊ indutus ē ſacco] Jone. iij Mariā ſoror marthe ſedens ſecus pedes dn̄i audiebat verbu; illius Luce. x. ⁊ tādē audiuit dn̄m dicentem. Maria optimā partem elegit ⁊c.
Mulieri vocē extollēti ⁊ dicēti dn̄o. beatus venter q̄ te port. dixit dn̄s. q̄nimo beati q̄ au. v̄bū dei ⁊c. Lu. xi. Duo diſcipli euntes in emaus ⁊ loq̄ntes adiuicē de his q̄ tpe paſſiōis xp̄i acciderāt meruerūt hēre ſocietatē illius de q̄ loq̄bant. Lu. xxiiij. Factū ē v̄bū dn̄i ad Jeremiā. Noli ſubtrahere v̄bū ſi forte audiat ⁊ cōuertat vnuſq̄ſq; a via ſua mala. ⁊ peniteat me mali qd̄ cogito facere eis ꝓpter maliciā ſtudiorū; eoꝝ. Jere. xxvi. Dixit dn̄s ezechieli. vade ad domū iſrl ⁊ loq̄ris ad eos v̄ba mea. ⁊ ſeq̄t. domus iſrl nolūt audire te. quia nolunt audire me. Eze. iij.
Herodes tetrarcha metuebat Johānem ⁊ cuſtodiebat eum et audito eo multa faciebat ⁊ libēter audiebat. Mar. vi.
In fine ſmōis in mōte dixit dominus oīs q̄ audit v̄ba mea et facit ea aſſilabit viro ſapiēti qui e. domū ſuā ſup petrā. Mat. vij. Cōuocātes. xij. apli mltitudinē diſciploꝝ dixerūt. nō eſt equum nos derelinq̄re verbū dei ⁊ miniſtrare menſis. Actuum. vi
Nota tn̄ ꝙ ille menſe pauperu; erāt ꝑ qd̄ dat intelligi ꝙ opus p̄dicatōis v̄bi dei p̄fert opi miſcdie corpalis.

De benignitate dei ad ſeruos ſuos.

Abraā loquēs cū dn̄o ⁊ petēs vt pceret ſodomitis mira fiducia vtebat in tm̄ vt etiā viſus fuiſſ; hoīb; īpoetunus Ge. xviij. ſ; dn̄s ſp ⁊ benigne rn̄dit ⁊ qd̄ petebat ↄceſſit fugiēti iacob irā fr̄is ſui. dn̄s clem.

ter apparuit. Itē redeūtē ad pa/
trē ſuū ab inſecutōe ſoceri libera
uit. Geñ. xxxi.
Itē mag̃ fiducia vſus ē iacob in
orādo deū dicēs. ñ dimittā te ni
ſi bñdixeris mihi. Geñ. xxxij. Ait
dñs ad moyſen. Cerno ꝙ ꝑplus
iſte dure ceruicꝭ ſit dimitte me vt
iraſcat furor meꝰ ꝯ eū. Exo. xxxij
q. d. tu me tenes ꝛ nō poſſū hos
pctōres ꝯterere niſi dimittas me
In abiectōe ſeu ꝯtēptu ſuoꝝ ði
ipe deꝰ reputat ſe ꝯtēni. vt pꝫ in
ſamuele. i. Rꝫ. viij. Nō abiecerūt
te ſꝫ me dixit dñs Samueli. Ex
pcepto dñi corui ðferebāt panes
Helye ꝛ carnes. iij. Rꝫū. xij. ꝛ
poſtea angelꝰ ei panē ꝛ aquam
oſtendit. iij. Regū. xix.
Dñs eſt cū ſuis ſuis in tribula/
tione. vñ Nabuchodo. vidit cū
azaria ꝛ ſocijs eiꝰ ſileꝫ filio hois
in fornace. Daniel. iij.
Cū daniel eſſet in babylone ī la
cu leonū miſit ei dñs de lōginq̃
prādiū p abacuc ꝓphāꝫ. Dañ. iiij
Machabeꝰ ꝛ q̄ cū eo erāt pug/
nātes ꝯ timotheū habuerūt de
celo manifeſte auxiliū. apparue
rūt enī viri. v. ī eq̄s ꝛcꝭ. ꝛ pꝰ cur/
rēs ad pliū ꝯ Liſiā apparuit p/
cedēs eos eq̄s in veſte cādida ar
mis aureis haſtā vibrās. ij. ma/
chabeo. x. Mira xp̄i benigni
tas q̄ circuibat ſanās omnē lan/
guorē. Matthei. iiij. ꝛ. ix.
Item ꝙ curauit tactu manus le
proſum. Matthei. viij.

Itē ꝙ ī deſto pauit turbā ꝛ cura
uit infirmos eorū. Mat. xiiij.
Itē de facili recipit q̄s mūdꝰ rei
cit. ꝙ oñidt in ceco nato q̄ eiectꝰ
a ſinagoga a dño ē receptꝰ Jo. ix
Itē ꝙ petrū ter negātē nō repu/
lit ſꝫ benigne reſpexit. Lu. xxij.
Itē ꝙ thome dubitāti. ſꝫ ſe pal/
pāti manifeſte exhibuit. Jo. xx.
Itē ꝙ paulū in actu pſecutōnis
ꝓſtrauit excecauit vocauit ꝛ cō/
uertit Actuū. ix.
Item ſtephano dū lapidaret ſe
oſtendit Actuū. ix.
Loq̄bat dñs ad moyſē ſicut loq̄
ſolet hō ad aīcū ſuū. Exo. xxxiij.
Preterea ipm ab emulꝰ ꝛ detractori
bꝫ defēdebat. Nu. xij. xiij. ꝛ. xvi
Obediuit dñs voci Joſue dicē
tis. ſol ꝯ gabaon ne mouearis ꝛcꝭ
Joſue. x. Gedeon bis petiuit a
dño ſignū ī vellere vtrū dērēt ð
hoſtibꝫ ī victoriā optīere. Ju. vij
Mirū fuiſſe vr̄ ꝙ de hꝰ dñs nō
fuit indignatꝰ. Uidebat q̄i dñs
timere offenſā Jeremie cū vellꝫ
ꝑplm oīno ꝓpter pctā ſua delere
dicebat Jere. vij. ꝓijciā vos a fa
cie mea ꝛcꝭ. Tu ḡ noli orare pro
ꝑplo hꝰ neī aſſumas p eis laudeꝫ
ꝛ oratiōnē ꝛ non obſiſtas mihi
quia non exaudiam te.
Exaudiuit dñs vocē ſuſāne qꝫ
p impudicos ſenes pſbros īiuſte
fuerat ꝯdēnata ꝛ p ꝯtinētē puerꝝ
fuit iuſto iudicō libata Da. xiij.
Lepſo dicenti. dñe ſi vis po. me
m. pie rñdit dñs ꝛ benigne fecit

ꝛ ſequit̃.extendens Jeſus manũ teti.eũ di.vo.mũ. Mathei.viij
Jneffabilis dei pietas in exẽplo de filio ꝓdigo vbi dicit̃ q̃ cu3 ad huc longe eſſet filius ꝓdigus vidit illũ pater ſuus ꝛ miſcdia motus eſt ꝛ accurrẽs ceci.ſ.p.cõ.ei⁹ ꝛ oſcu.eſt eum.
Jtẽ volebat ille dicere vt fieret ſicut vn⁹ de mercẽnarijs.et pater quaſi interrupit verba ei⁹ et recepit eũ in filiũ. Luce.xv.

De benedictione hominis ad deum.

Loquẽs iacob ſocero ſuo et auũculo ſuo Laban ait.modicũ habuiſti anteq̃3 venirẽ ad te ꝛ nũc diues effectus es.benedixitq̃3 tibi dominus ad introitũ meum. Geneſ.xxx.
Benedixit domin⁹ domui Egyptij ꝓpter Joſeph ꝛ mltiplicauit eã tã in edib⁹ q̃3 in agris cunctãq̃3 ſubſtãtiã eius. Geneſ.xxxix.
Habitauit archa dñi in domo Obededon trib⁹ mẽſib⁹ ꝛ benedixit dñs obededon ꝛ omnẽ domum eius.ij.Regum.vi.

De benedictione dei.

Obtenta victoria de ſyſara Delbora ꝛ Barach cecinerũt dicẽtes.q ſpõte obtuliſtis d iſrl̃ aĩas vr̃as ad pĩculũ benedicite dño. Ju.v.
Poſt victoriã quã3 dedit deus dauid de Goliath philiſteo dicitur Dauid feciſſe pſalmũ Benedictus dñs deus me⁹ qui do.ma.me.ad ꝓliũ.i.Regũ.xvij.
Completo muro ciuitat̃ hierl̃m ſub Eſdra ꝛ Neemia dixerũt leuite ſurgite ꝛ benedicite deo noſtro. Neemie.ix.
Thobias recupato viſu ꝛ audi̇tis ſermonib⁹ raphaelis ꝛ aperiens os ſuũ et benedixit deũ ꝛ dixit magn⁹ es tu ꝛc. Thobie.xiij.
Ozias pꝛĩceps ꝓl̃i iſrael vidẽs iudith cũ capite Holofernis dixit.benedictus deus qui creauit celum et trram. Judith.xiij.
Ananias et ſocij idem fecerũt in foꝛnace. Danielis.iij.

De benedictione hominis ad hominem.

Locanit ioſue rubenitas ꝛ Gaaditas ꝛ dimidiã tribũ manaſſe dixitq̃3 ad eos feciſtis oĩa q̃ pꝛecepit Moyſes vobis Et ſequit̃ Benedexitq̃3 eis Joſue et dimiſit eos. Joſue.xxij.
Nunciatũ eſt Dauid q̃ viri Jabes Galaad ſepeliſſent Saul ꝛ dixit ad eos.benedicti vos a domino qꝛ feciſtis miſicoꝛdiã hãc cũ dño meo.ij.Regũ.ij.
Cũ cõpleſſet dauid offerẽs holo

I 1/62

cauſta ꝛ pācifica benedixit ꝑplō in nomine domini ꝛ diuiſit vni uerſis per ſingulos tortā panis primo Paralipomenon deci/ mo ſexto.

De blaſphemia contra deum.

Jrit hely filiis ſu is. ſi peccauerit vir ī virū placari pōt ei dn̄s ſed ſi ī dominum peccauerit quis ora/ bit pro eo. i. Regum. ij.
Nathan multū exaggerauit pec catum Dauid ex eo ꝙ blaſphe/ mare fecit inimicos nomen do/ mini. ij. Regum. xij.
Uir dei dixit ad regem iſrael. qꝛ dixerunt Syri deus montiū eſt dominus et non deus vallium dabo omnē multitudinem hāc in manu tua. iij. Regum. xx.
Filius mulieris iſraelitidis pre/ cepto domini lapidatus fuit in deſerto pro eo ꝙ nomen domini blaſphemauerat. Leuiti. xxiiij.
Dominus punit blaſphemos ꝛ peccatores etiaꝫ in hoc mundo ſecundo Machabeorū nono.
Nota hyſtoriam de Antiocho.
Maius malum neſciuit cogita re nequiſſima Jezabel ad cito lapidandum Naboth ꝙꝫ blaſ/ phemia quam illi fecit imponi. iij. Regum. xxi.

Multū diſplicuerūt deo blaſ/ phemie q̄s dixerūt ſerui ſenna/ cherib regis aſſyriorum. vnde ꝑ cuſſit angelus domini. c. lxxxv. milia de exercitu ſuo. iiij. Re/ gum. xix.

De bello tem/ porali ꝛ victoria diuinitus data.

Ex Arad pugna uit contra filios iſrael ꝛ duxit inde predam. Jlli poſtea voto ſe deo obligantes vicerunt ꝛ vrbes hoſtium ſub/ uerterunt. Numeri. xxi.
Filij iſrael ex p̄cepto domini pu gnantes contra madianitas tan tam habuerunt victoriā ꝙ. xxxij milia mulierum virginum fue/ runt in preda. ꝛ tamen de popu/ lo iſrael non fuerunt niſi. xij. mi lia pugnatorum de quibus nec vnus in p̄lio mortuus eſt. Nu/ meri. xxxi.
Cum pugnaret Joſue contra q̄n ꝙꝫ reges qui venerunt ad deſtru endum Gabaonitas miſit do/ minus ſuper illos lapides ma/ gnos de celo ꝛ mortui ſunt mul to plures lapidibus grandinis ꝙꝫ quos gladio percuſſerant fi/ lij iſrael. Tunc etiam ad vocem Joſue ſtetit ſol ſpacio vnius di ei. vt poſſent deleri funditus ini mici. Joſue. x.

Multas gentes dimiſit dñs inter filios iſrael vt erudiret in eis hieruſalem ⁊ omnes qui nouerant bella Chananeoꝝ vt diſcerent filij iſrael certare cũ hoſtibꝰ ⁊ habere conſuetudinem ꝑliandi. Judicum. iij.

Suſcitauit dominus iſrael ſaluatorez nomine Aioth qui percuſſit Eglon regem Moab deſcenderũtq; cũ eo filij iſrael ipſo in monte gradiente qui dixit ad eos. Sequimini me tradidit eñ dominus inimicos noſtros in manus noſtras ⁊ percuſſerũt de moabitis circiter. x. milia Judicũ. tercio.

Dixit Delbora ad Barach. ſurge hec ẽ dies in qua tradidit dominus ſyſaram in manus nr̃as perterruit dominus ſyſarã ⁊ omnes currus eius. Judicũ. iiij.

Jn trecentis viris qui manu ad os ꝓijcientes aquam biberant liberauit dominus Jſrael de madian ⁊ Amalech q̃ erant in maxima multitudine tempore Gedeonis. Judi. vij.

Licet filij iſrael iuſte mouerent contra Beniamyn ⁊ eſſent plures ſeptuplũ q̃ ipſi. tamen quia erant in fortitudine ⁊ numero cõfidentes bis fuerũt debellati ab eis Poſtea flentibus coram domino ⁊ ieiunãtibus dixit eis dominus. Cras tradam eos in manus veſtras. ⁊ tunc plenam victoriam habuerunt de ipſis. Judicum. xx.

Contra Amalech filios Jſrael impedire nitẽtem miſit Moyſes Joſue ad pugnandum ipſe vero in propria perſona nõ iuit ſed in oratione permãſit ⁊ plus fecit orando q̃ ille feriendo manibus. Exodi. decimoſeptimo.

Congregati ſunt filij Moab ⁊ filij Amon. vt pugnarẽt contra Joſaphat. at ille ſe totum contulit ad rogandum dominum.

Cumq; cepiſſent omnes cantantes laudes domini canere vertit dominus inſidias aduerſarioꝝ in ſemetipſos ⁊ mutuis vulneribus conciderunt. ij. Paralipo. viceſimo.

Uidens Judas machabeus exercitum Seron magnum ſocijs timentibus ait. facile eſt concludi multos in paucoꝝ manibus. ⁊ nõ eſt differentia in conſpectu dei celi liberare in pauc; aut multis quia non in multitudine exercitus victoria belli. ſed de celo fortitudo eſt. ⁊ conterritus Seron ⁊ exercitus eius. primo Machabeoꝝ. iij.

De bonis latentibus inter malos.

Loth iuſtus habitauit in medio ſodomorū. Geneſ. xiij.
Joſeph in egypto caſtā et fidelē vitā duxit Geneſ. xxxix.
Samuel inter filios Hely ſanctus et innocens fuit qui tamen peſſimi erant. i. Regum. iij.
Sanctus Job gētilis fuit et de eſau dicit deſcēdiſſe quē tū ɔſtat fide et moribus claruiſſe. Job. i. et ꝑ totum. Quia de ſeipo dicebat frater ſui draconū et ſocius ſtru. Job. xxx.
Daniel et ſocij habitauerūt cum Caldeis idolatris q̄ eos ad idolatriā inducere et a cultu veri dei retrahere conabantur Danielis iij. et vi. et xiiij.

De caſtitate

Cū adhuc primi parētes in paradiſo fuerūt virgines extiterūt ſ; ipſis eiectis Adam cognouit vxorem ſuam. Geneſ. iiij.
Filij Jacob tm̄ dilexerūt caſtitatem in ſorore ſua Dina ꝙ Sichen qui eam voluit et patrē eius et cunctū populū ciuitatis occiderūt. Geneſis. xxxiiij.
Nota ꝙ hoc fuit ante legem ſcriptā ſub lege nature q̄ntū ergo ſub lege gr̄e dʒ virginitas et caſtitas diligi et honorari et ſtuprū puniri. Cū quis Joſeph eſſet iuuenis pulcherrim⁹ et ſine vxore maluit tamē in carcere poni ꝙ perdere caſtitatē. Geneſis. xxxix.
Judas qui caſtus non erat detectus eſt fornicationez thamar Geneſ. xxxviij.
Ad hoc ꝙ nullus de ſola caſtitate cōfidat facit illud qd̄ virginibus euāgelicis tot fuerūt fatue q̄t prudentes. Matthei. xxv.
Judith mortuo viro ſuo alium neſciuit et cum puellis in domo clauſa manebat. Judith. viij.
Quādo mlier Sunamitis hoſpita Heliſei volebat ei loq̄ mittebat ad eam heliſeus puerū ſuum quaſi vitans colloquia mulierū. iiij. Regum. iiij.
Sara in oratōne dicebat Thobie. iij. Tu ſcis domine qꝛ nūꝙ̄ cōcupiui virū et mundā ſeruaui aīam meā ab omni cōcupiſcētia

De cultu dei et oratione.

Erat peccatuʒ filiorum Hely grāde nimis quia retrahebāt homines a ſacrificio dei. i. Rꝫ. ij.
Cū Samuel offerret holocauſtū dn̄o ꝓ pp̄lo. phyliſtei inierūt bellū ɔtra iſrael. intonuit autez dn̄s fragore magno ſuper phyliſtijm et exterruit eos et ceſi ſunt a filijs iſrael. i. Regū. vij.
Sacerdotes et pp̄li ciuitatis Liſtrie reputātes deos Paulum et Barnabam voluerūt ſacrifica-

re eis q̄ illi omnino ꝓhibuerūt. Actuum. xiiij.
Edificauit Noe altare domino et tollens de cūctis pecoribꝫ ꝛ volucribꝫ mūdis obtulit holocauſtū. adoratu qꝫ eſt dominꝰ odorem ſuauitatis. Geneſ. ix.
Locutus eſt dominꝰ ad Jacob dicēs. Surge ꝛ aſcende Bethel et habita ibi. facqꝫ altare domio qui apparuit tibi quādo fugiebas Eſau fratrē tuū. Geñ. xxxv
Magi intrātes domuꝫ inuenerunt puerū cū Maria matre eiꝰ et proci. ado. eū. Math. ij. Ecce mire hūilitatis deuotio. Quid ergo debent facere xpiani domino iam regnanti ſi ſic fecerūt gētiles puero vagienti.

De confeſſione peccati.

Monebat dominꝰ Adam vt poſt peccatū recognoſceret culpam ſuam. ſed ille quodāmodo eam retorſit in deū et mulierē et mulier in ſerpentē. Geneſ. iij.
Dauid recognouit peccatū corde hūili et audire meruit dominꝰ trāſtulit pctm̄ tuū. ij. Reg. xij.
Itē reprehēſus a Nathan ꝓpheta de exceſſu quem cōmiſerat in Uriā ꝛ vxorē eius pctm̄ ſuū hūiliter recognouit. ij. Reg. xij.
Dixit Neemias. confiteor ꝓ peccatis filiorꝫ iſrael quibꝫ peccauerūt tibi. Ego ꝛ domus pr̄is mei peccauimꝰ tibi ꝛ vanitati ſeducti ſumus. Neemie i.
Quāuis Thobias ab infantia timuerit deū ꝛ mandata eiꝰ cuſtodierit. tamen dicebat hūiliter recognoſcens nō egimus ſm̄ pcepta tua ꝛ nō ambulauimꝰ ſinceriter corā te. Thobie. iij.
Tres ſocij Danielis qui ita ſancte inter caldeos vixerūt ꝓ quibꝫ deus tale miraculū fecit in fornace neqꝫ cōtra deuꝫ murmurabāt quaſi iniuſte talia paterēt ſed dicebat Azarias. peccauimus iniuſte egimus. Danielis. iij.

De contemplatione.

Poſtquam exiuit Abraham de hur. Caldeorꝫ crebro appuit ei dominꝰ. ꝛ eum diuerſis reuelationibꝫ viſitauit. Geñ. xij. xiij. xv. et. xviij.
Quādo Heliſeus attente voluit orare ꝓ mortuo nō fecit h̄ corā alijs ſed clauſit hoſtiū. iiij. Regum. iiij.
Heſter regina ꝯfugit ad domū pauēs piculū qđ īminebat. Cūqꝫ depoſuiſſet veſtes regias fletibꝫ ꝛ luctui indumēta ſuſcepit ꝛ depcabaꝛ dominū dicēs. domine mi qui rex noſter es ſolus adiuua me ſolitariā. Heſter. xiiij.
Martha circa miniſteriū ſolicita ꝛ turbata erat. Maria auteꝫ ſedens ſecus pedes dnmini au‑

dies ꝟba illi⁹. ꝛ eſt notãdũ val
de ꝙ tam pio et deuoto miniſte
rio Marthe pꝛefert ꝗes et audi
entia diuini ꝟbi Marie. Lu. x.
Altiſſima ſapientia Pauli ap/
paret in ep̄lis ſuis pꝛecipue. Ad
Ro. i. x. et. xi.
Itē Ephes. i. ꝛ. ij. Itē ad Col.
i. ꝛ. ij.

De correctione fraterna.

Aritatiue et man
ſuete cõpeſcuit Abꝛaaȝ
iurgiũ qđ erat inter pa/
ſtores ſuos ꝛ paſtores Loth ne
potis ſui. Geneſis. xiij.
Finees fili⁹ Eleazari ꝛ ceteri nũ/
cij fratres ſuos qui edifecauerãt
altare in ſcandalũ filioꝝ iſrl' di/
ſcrete arguerũt ꝛ ſatiſfactionē li
bētiſſime ſuſceperũt. Joſue. xxij
Abner bñ arguebat Aſahel ꝙ
iugi arguebat eũ pſecutõe. ſȝ il/
le audire ꝯtēpſit. ꝛ ꝑpter hoc oc/
ciſus fuit. ij. Regũ. ij.
Nota ꝙ diſcrete arguit Nathã
propheta Dauid cum peccaſſet
adulteriũ ꝛ homicidiũ cõmittē
do. ij. Regũ. xij.
Aſſum pꝛa multitudine cõgrua
qua eũ illaq̄auit ꝟbis oꝛis ſui.
Sacerdotes reſtiterũt Ozie re/
gi iuda volēti adolere incēſuȝ et
dixerũt nõ ē tui officij vt adole/
as incenſum. ij. Paral. xxvi.
Moyſes iniuriātē Hebꝛeũ ca/
ritatiue coꝛripuit. ſȝ ille ꝑ malo
habuit ꝛ ad iniurioſa ꝟba ꝓru/
pit. Exo. ij. Nunq̄d occidere me
vis ꝛc. Uidēs Jetro ꝑplm ex/
pectātē iudicari ꝑ moyſen. dixit
ei. ſtulto laboꝛe ꝯſumeris. ꝛ no/
ta q̄uo tant⁹ hõ gētilis hũanis
monitis acq̄euit. Exo. xviij.
Uolēs Abigail arguere virũ ſu
um ſup duricia quã oñderat nũ/
cijs. Dauid noluit ei dicere ſtati
p⁹ pꝛandiũ. ſȝ expectauit temp⁹
opoꝛtunũ vſq; in craſtinũ cũ vi
nũ pꝛius bibitũ digeſſiſſȝ. i. Re
gum. xxv.
Irridebāt Thobiã parētes ei⁹.
ꝛ ipſe increpabat eos dicēs. No
lite ita loqui qm̄ filij ſanctoꝝ ſu
mus ꝛc. Thob. ij.
Daniel diſcrete arguit Baltha/
ſar ꝛ nota ꝙ ſapiēter rex audiuit
licet dixiſſet ꝯtra eũ. ꝛ poſtea ip/
ſum magnifice hõꝛauit. Dañ. v
Uerã ꝛ certã dedit dñs regulaȝ
petro đ coꝛrectõe fraterna. Ma
thei. xxviij.
Si peccauerit in te frater tu⁹ coꝛ
ripe. eũ inter te et ipſuȝ ſolũ ꝛc.

De compaſſione.

Auid intantum
d doluit de ꝑcuſſione po/
puli ꝙ petijt ab angelo
ꝑcuti loco illius. ij. Regũ vltio
Compatiēs Dauid laſſis ſoci/
is qui ad bellũ ire non poterant
cõſtituit ꝙ equa eſſet pars deſcē
dentiuȝ ad bellum et remanen/

tium ⁊ ſarcinas.i. Regum.xxx.
Cum Jezabel occideret prophe/tas dñi Abdias abſcondit centũ ex eis et pauit eos diebus mltis.iij. Reg.xviij.
Non ſolum de preſentibꝰ maliſ compatiẽdũ eſt proximis.ſed etiam.ꝑ futuris.Unde heliſeus videns mala que facturꝰ erat Aſael filijs iſrl̃ cepit flere.iiij. Regũ viij.
Cum cepiſſent filij de viris Juda.cc.milia mulierũ et puerorũ pepcerũt eis.⁊ veſtitos atqꝫ refectos ad propria remiſerũt.ij. Paralipo.xxviij.
Regina Heſter cũ audiſſet crudelem ſententiã contra populuꝫ ſuũ latã non aliter aſſumpſit negociũ q̃ꝫ ſi fuiſſet vna de ꝑplo. licet eſſet de ſe ſecura tanq̃ꝫ ſpõſa regis dilecta. Heſter.vij.
Lugebat Samuel Saul licet malũ.i. Regũ.xv.
Nõ ſolũ iuſtis in afflictõe poſitis cõpatiẽdũ ẽ ſꝫ etiã peccatoribꝰ et iniuſtis.vt dicebat eſaias propter deſtructionẽ Babiloniſ repleti ſunt lũbi mei dolore.Anguſtia poſſedit me ſicut ãguſtia ꝑturientis ⁊c.yſa.xxi.

De cõſtantia ⁊ perſeuerantia in propoſitis.

n Dn eſt reſpiciẽdum retro poſt tergum poſt egreſſum de ſocietate maloꝝ vt fecit vxor Loth. q̃ verſa eſt in ſtatuam ſalis.Ge.xix. Singulis diebus moleſta erat Joſeph domina eius ⁊ tamẽ ille perſeueranter reſtitit.Gene.xxxix.
Suſanna conſtanter reſtitit ſenioribꝰ preſbyteris daniel Danielis.xiij.
Nũquã vinci potuit Moyſes ꝙ vel in egipto imolaturus remaneret.vl̃ paruulos aut iumẽta populi dimitteret Pharaoni Exodi.viij.ix.⁊.x.
Multi de Populo iſrael diffinierunt apud ſe vt non manducarent immũda ⁊ elegerunt magis mori q̃ꝫ cibis immũdis coinquinari.i. Macha.i.
Cum Thobias ſemꝑ ab infantia timuerit deum non eſt cõtriſtatus contra deum ꝙ plaga cecitatis euenerit ei. ſed immobil̃ in dei timore ꝑmanſit. Thobie. ſecundo.
Durc reꝑhenſus fuit Dauid ab Abner ⁊ diſſuaſus a Saule nõ deſtitit ab incepto.ſꝫ viriliť pugnuit ⁊ vicit.ij. Regum.xxvi.ca.
Quãuis Neemias.in edificando multa ꝑ aſſus fuerit impedimẽta.tamẽ nõ ceſſanit ab opere donec murus fuit totaliter conſummatus. Neemie.iiij.⁊.vi.

De conſolatione.diuina

Poſtquam Abraham ad mandatū domini exiuit de terra ſua dominꝰ cōſolatus eſt deū diuerſis apparitionibꝫ et reuelationibꝫ Geñ.xij.ꝛ.xv.et.xvi.
Idem fecit Iacob fugienti a facie fratris ſui ꝛ ſup lapidem dormienti. Geñ.xxviij.
Apparuit dominꝰ moyſi exulāti et oues ſoceri paſcenti qđ non accidit ei qꝫ diu nutriebat in domo pharaonis. Exo.iij.
Precepit dñs vt corui portarēt bis ī die panē et carnes Helye. iij. Regum.xvij.
Item appuit ei dominꝰ cū fugeret Iezabel cuius pphetas fecerat occidi.iij. Regū.xix.
Cōſolatus eſt dominꝰ petrūꝫ in carcere Herodis liberanſt eum Actuum.xij.
Iteꝫ Paulo ꝛ Sylle eius ſocio ideꝫ fecit. Actuum.xvi.
De cōſolatōnibꝫ Pauli. Actuum.xxiij.et.xxxvij.
Populū iſrael in anguſtia et timore exiſtentē p exercitu Holofernis dignatus eſt dominꝰ per manus vnius femine mirabiliter conſolari. Iudith.xvi.

De conſilijs ꝛ perſuaſionibꝫ malis.

Balach docuit balaaꝫ qūo p mlīres poſſꝫ filios iſrahel ad peccandum trahere ꝛ ſic cōtra ſe dominum puocare. Numeri. xxiij.
Filij Amon male ſuaſerunt Regi ſuo vt dehoneſtaret nuncios Dauid.ij. Regum.x.
Ionadab nepos dauid malum ꝯſilium dedit amon vt defloraret ſororē ſuā de quo poſtea multa mala euenerūt.ij. Regū.xiij.
Tantū ſuaſit Menelaus Andromico ꝙ occidit Oniā ſacerdotē.ij.Machabeoꝝ.iiij.
Ad malā ſuggeſtionē principū et ſatrapaꝝ. Darius ꝯſtituit decretū vt quicūqꝫ peteret aliquid a quocūqꝫ deo vel homīe niſi ab ipo rege mitteret in lacū leonum Danielis.vi.
Malū cōſiliū dedit Eua adaꝫ quādo ſuaſit ei ꝙ cōmederet de ligno vetito. Geneſis.iij.
Stultū cōſilium dedit Iob vxor eius.ſed ille prudēs ꝛ bonꝰ nō acquieuit. Iob.ij.
Sapientes cōſiliarij. Pharaonis dederūt malum ꝯſiliuꝫ. Exodi.vij.vſqꝫ xv.
Iniquū ꝯſiliuꝫ dedit Herodias filie ſue dicens. Nihil aliud petas niſi caput Iohānis baptiſte. Mathei.xiiij. Marci.vi.

De conſilijs bonis.

Cayn monitus exteriori voce dei accepta iniquitate non deſtitit. Geneſis.iiij.hinc patet ꝙ exte-

rioꝛ exhoꝛtatio ſine interioꝛi pa/
rum eſt efficax.
Juſtꝰ Loth pie admonebat ſo/
domitas dicẽs. Nolite q̄ſo fra/
tres mei nolite malū hoc facere.
cui illi cõtumaciter rn̄derūt. rece
de. Geneſ. xix. hinc patz ꝙ puer/
ſi difficile coꝛriguntur.
Conſiliū bonū dederūt ſenioꝛes
Roboaz filio Salomonis. ille
vero in malū ſuū dimiſſo bono
cõſilio iunioꝝ acquieuit conſi/
lio. iij. Regū. xij.
Cum Naaman ſyrus ad verbū
Helyſei abiret indignans ſerui
ſui ſuaſerunt ei vt ꝓphete facile
mandatū impleret quoꝝ moni/
tis facile acquieuit. iiij. Reg. v.
Quādiu vixit Joiada pontifex
qui bene inſtruebat Joas regez
iuda tam diu fuit bonꝰ quo moꝛ
tuo factus eſt Joas peſſimꝰ. iiij.
Regum. xij. ij. Paral. xxiiij.
Ad exhoꝛtationē neemie hi qui
vſuras accipiebat a ꝓplo ⁊ acce/
ptas red dere ⁊ vltra nõ accipere
conſenſerūt. Neemie. v.
Dixit dn̄s Eſaie. lviij. Clama
ne ceſſes quaſi tu. ex. vo. t. ⁊ ānū
cia ꝓplo meo ſce. e. ⁊ do. ia. pctā
eoꝝ. Bonū cõſiliū dedit Dani/
el nabuchodo. regi Babylonis
dicens. Cõſiliū m. pla. ter. pecca
ta tua a lemoſynis redime. Da/
nielis quarto.

De dilectione dei.

Dilitꝰ legez moy
ſi dn̄s dixit ei. Ego ſuz
dominus deus tuus fa
ciẽs miſcdia z ī milia his qui di/
ligūt me ⁊ cuſtodiūt p̄cepta mea
Exo. xx. Lōgeuꝰ Joſue ⁊ ꝑſe
nilis etat vocauit iſrl ⁊ monēs
eos de multis dixit inter cetera
h tm̄ diligētiſſime p̄cauete vt di
ligat dn̄z deū vr̄m. Joſue. xxiij
Teſtat dn̄s de illa ſancta pecca
trice dimiſſa ſunt ei pctā multa.
quoniā dilexit ⁊c. Luce. vij.
Miro mõ diligebat xp̄m Pau
lus qui tā ſecure dicebat. Quis
nos ſeꝑabit a caritate xp̄i. Ro/
manoꝝ. viij. ⁊ poſt. Certus ſuz
ꝙ neqꝫ moꝛs ⁊c.
Magnū amoꝛē ad xp̄m paulꝰ
habebat q̄ ei crucifixus erat. Ga
lathas. ij.
Et poteſt notari d̄ paulo ꝙ xp̄s
erat ei ſua ſapientia. i. ad Coꝛin.
ij. Non indicaui me aliq̄d ſcire
inter vos. niſi Jeſuz xp̄m ⁊ hūc
crucifixum.
Jtem erat ſua ſubſtantia. Phi/
lippeñ. iij. Oīa detrimentū fe/
ci. ⁊ arbitroꝛ vt ſtercoꝛa vt chri/
ſtum lucrifaciam.

De dilectione proximi.

Tantā dilectionē
erga proximos ſibi ſub/
ditos Moyſes habebat

ꝙ orãs dñm dicebat. Exo. xxxij Aut dimitte eis hanc noxã aut dele me de libro tuo.

Dilectionẽ ad ꝓximũ habuiſſe. ſamaritanus ille laudat̃ qui ap/ proprians ſemini. miſcdia mo/ tus eſt. et eius vulnera alliga. in fun. oleũ ⁊ vinũ. Luce. x. ca.

Mirã dilectionẽ ad ꝓximos habuiſſe mõſtrat̃ btũs Stephanus qui ꝑ ſe lapidantibꝫ deuo/ tius q̃z ꝓ ſe oraſſe videt̃. Actuũ. vij. nã ꝓ illis genua poſuit ⁊ voce magna clamauit. pro ſe vero ſimpliciter dixit. Domine ſuſci/ pe ſpiritũ meum.

Oſtendit Dauid ſe diligere inimicũ ĩ plãctu Saul. ij. Reg. i. Amicũ in planctu Jonathe ibidẽ ſimplr ꝓximũ ĩ plãctu abner. iij. Regũ. iij. filiũ licet malũ in planctu abſalon ⁊ ſibi aduerſa/ rium. ij. Regũ. xix.

Optabat Moyſes omẽs d̃ populo ꝓphetare licet honor eius. inde minui videretur. Numeri. xi. ⁊. xiiij.

Tantã dilectionẽ vult ad proximos dñs nos habere vt dixerit petro nõ eſſe dimittendum ſep/ ties ſed vſqꝫ ſeptuagies ſepties. Matthei. xviij.

De deriſione ⁊ conuicijs.

Jri ſachot et phanuel. Gedeonem zebee ⁊ ſalmana ꝑſequentem deriſerũt. ſed male inde eis accidit qr du/ re eos poſtea tractauit. Judicũ. octauo.

Quia pueri illuſerũt helyſeo et dixerunt aſcende calue. duo vrſi lacerauerunt eos ſcꝫ. xl. duos ex eis. iiij. Regũ. ij.

Thobie excecato parẽtes et co/ gnati irridebant dicẽtes. vbi eſt ſpes tua. pro qua elemoſynas et ſepulturas faciebas. Thobie. ij.

Quidã iudei videntes diſcipulos xpi loquẽtes varijs linguis poſt dationẽ ſpũſſctĩ irridebant dicentes. Quia muſto pleni ſũt iſti. Actuum. ij.

Michol videns regem Dauid ſaltantẽ ante archam dñi deſpe/ xit eum. et poſtmodũ inſultan/ do et deridendo dixit ei. Quam glorioſus fuit hodie rex iſrahel ij. Regum. vi.

Deriſorie ⁊ ironice dixit impia Jezabel ad Achab. grandis auctoritatis es bene regis populũ iſrahel. iij. Regum. xxi.

De detractoribus et maledicis.

Ui dubiũ eſt qd̃ c pessime cogitetis. Dixit pharao Moy. Exod. x. ꝑ qd̃ patꝫ ꝙ peſſimi hoĩes qñqꝫ viris optimis iniqua imponere ⁊ falſa cum multa audacia affirmant. Quãuis eẽt malus ba/

laā tñ dixit q̃ nequaq̃ʒ maledice ret ꝑplo cui dñs bñdixerat. Nu/meri.xxij.

Quo multi īueniunt deteriores q̃ ſeruētiꝰ ꝛ libētiꝰ maledicūt et detrahūt bonis q̃ꝫ ꝑuerſis.

Occaſione doech ydumei referē tis ſauli q̃ abimelech ſacerdos cōfortauerat dauid occidit ſaul. lxxxv. viros portantes ephot et multos alios ꝑuulos ac mulie/res.i. Regum.xxij.

Siba ſeruus mifiboſeth nequi ter detraxit dño ſuo apud dauid ꝛ fides nimis cito fuit adhibita prauis eiꝰ verbis.ij. Regū.xvi.

Symon de tribu beniamin ma leloq̄bat̃ de onia prouiſorēq̃ʒ ci uitatis ac defenſorē gētis ſue ac emulatorē legis dei audebat iſi/diatorē regi dicere.ij. Macha/beorum.iij.

De Johāne multū ieiunante di cebant quidā iudei demoniū ha bet. De dño aūt Jeſu cū ꝑctōri/bꝫ manducante dicebāt. ecce ho mo vorax et potator vini pu. et p. amicus. Matthei.xi.

Impie detraxit Joſeph pudico dña eius ad virū ſuū. Geneſis. xxxix.

Locuta eſt maria ad aaron cō/tra moyſen occaſione aſſumpta ſed cito ſecuta ē vltrix pena. Nu meri.xij. Edificātibꝫ tēplū q̃ redierāt de babylone hoſtes eo/rū iniquā miſerūt ep̄lam artax/erſi regi vt opus faceret inter/mitti.i. Eſdre.iiij.

Veniēs ad regem Demetriū ar chimus dixit inter cetera. Quā/diu ſuꝑeſt iudas impoſſibile eſt pacē dari negocijs.ij. Macha/beorum.iiij.

Videntes phariſei dñm diſcum bere in domo Matthei dicebāt Quare cū publicanis ꝛ pctōribꝫ manducat ꝛ bibit magiſter ve/ſter. Matthei.xi. Luce.v.

Sil'e accidit de ſacheo. Lu.xix.

De duricie et obſtinatione.

C Ayn poſt incre patōeʒ quā fecit ſibi dñs peior fuit ꝛ fratricidiū ꝑ petrauit. Geneſis.iiij.

Cor Pharaōis neq̃ʒ ꝑ blāda ꝟ ba q̄ primo dixit Moyſi. ex ꝑte dñi neq̃ʒ ꝑ dura flagella potuit emolliri. Exo.v.vi.ꝛ.vij.

Heli filios ſuos ꝑmōibꝫ corri/puit. ſʒ nil ei ꝓfuit.i. Regū.iij.

Neq̃ʒ ꝑ ꝟba ionathe. neq̃ʒ ꝑ bñ/ficia a dauid recepta. cor ſaul' ad diligendū ipm dauid potuit ꝓ/uocari.i. Regum xix.

De diſcordia ꝛ ira.

P Rimā diſcordiā inter hoīes mouit inui/dia inter Cayn et Abel. Geneſis.iiij. qm̄ oꝑa Cain ma/ligna erant. fratris aūt iuſta.

Subſtantia Abraham et loth erat multa. ⁊ nequibāt habitare cōiter. vñ facta eſt rixa inter paſtores gregū Abrahaȝ ⁊ Loth Geneſis. xiij.

Factū eſt iurgiū paſtoꝝ Gerare aduerſus paſtores yſaac. Habebat enī yſaac poſſeſſionē ouium ⁊ armentoꝝ ⁊ familie plurimū. Geneſis. xxvi.

Oderat ſemꝑ Eſau Jacob ꝓ benedictiōe qua benedixit ei pater Dixitq̃ in corde ſuo. Veniēt dies luct⁹ p̄ris mei ⁊ interficiā Jacob filiū meū. Geneſis. xxvij.

Multociēs iurgati ſūt filij iſrahel ꝯtra moyſen in deſerto. p̄io ꝓ defectu pot⁹. Exo. xv. deinde ꝓ defectu cibi. Exod. xvi. Poſtea habito vno cibo deſiderabāt alium. Extediati enī comedere manna petierunt carnes. Numeri. xi.

Occiſo philiſteo a Dauid irat⁹ eſt Saul cōtra Dauid eo ꝙ cōmuniter laudabatur. nec rectis oculis erga Dauid aſpiciebat Saul ab illa die et deinceps. i. Regum. xviij.

Nec aliquis ex tunc potuit molire cor Saul quin perſequeretur eum.

Contra legem dei delinquentes.

Eſitnatem ad a/
b quas cōtradictōis moy/
ſi. dominus dure puniuit. Numeri. xx. cuȝ tamen vſq̃ tūc tam ſancte ac fideliter geſſiſſet. tā q̃ ad deū q̃ quo ad populum.

De exhortatione bona.

Ob vtilitateȝ po/
a puli ⁊ alienationē moy/
ſi. bñ conſuluit ei Jetro. vt cōſtitueret minores iudices ī populo. Exo. xviij.

Exhortatōe bona auertit abigail Dauid a ꝓpoſito fundēdi ſanguinem. i. Regum. xxv.

Efficaciter perſuaſit Mardocheus Heſter vt etiā cuȝ ꝑiculo ſuo ingrederet̄ ad regē. ꝓcuratura ꝓ ſalute gēt̄ ſue Heſter. iiij. c.

Judas machabeus pugnatur⁹ exhortabatur ⁊ aīabat pp̄lm ſuum ⁊ aīmabat ſermonib⁹ bonis i. Machab. iij. ⁊ ij. Mach. xv. vbi dicitur ꝙ ſingulos armauit non clipei et haſte munitione. ſȝ ſermonibus optimis ⁊ exhortationibus.

De exhortatione illoruȝ ſeptem fratrum in ſartagine poſitorum et de exhortationibus mirabilibus matris. ſecundo Machabeorum. vij.

Princeps ſynagoge qui erat antiochie dixit Paulo et Barnabe. viri fratres ſi quis eſt ſermo exhortationis in vobis dicite. Surgens autem Paulus. Et

manu ſilentium indicens. ꝛc. Actuum. xiij.

De electionibꝫ

Onſilio Jethro c ſacerdotis madiã. moy. vſus eſt humiliter. ele// git iudices ſeu ꝑlatos timentes deũ in quibꝫ erat ꝟitas ꝛ q̃ ode// rant auariciã. Exo. xviij.

Moyſes auertens ſe iuxta vo/ luntatẽ domĩ moriturũ. deuote orauit dominũ dicens. prouide at ſpirituũ oĩs carnis. hoĩem q̃ ſit ſuꝑ mlutitu dinẽ hanc ꝛc. Or dinauit aũt domin⁹ ꝙ Joſue fi// lius Num eſſet ſucceſſor eius et dux populi loco ipſius. Numeri xxvij.

Uidentes filij iſrael ꝙ Gedeon pro eis ſtrennue pugnaret. dixe// runt omnes ad eum. dominare noſtri ꝛc. Judi. viij.

Erat vir de Beniamin nomine Cis. ꝛ ei filius vocabulo Saul electus ꝛ bonus. ꝛ non erat vir de filijs iſrahel melior illo. hunc reuelauit dominus elegendũ fo re ꝛ iungendũ in regem ſuꝑ po// pulũ iſrael. i. Regũ. ix.

Appropinquans morti Dauid dixit maioribꝫ de iſrael de filijs meis elegit dominus Salomo nẽ. vt ſedeat in trono regni Da// uid ſuper iſrael. i. Paralipome. xxix. /libro

De erudicione

Negligentiaꝫ filio n rum arguebat Jacob ꝙ alimẽta vẽderent in egi pto. Geneſ. xlij.

Increpebat Joſeph ſua ſomnia recitantẽ. ꝛ hĩc ne fres moti inui// dia odio eũ haberẽt. Ge. xxxvij.

Heli ſacerdos male corrigebat filios ſuos. i. Regũ. ij. Jdeo tã ipſe ꝙ̃ illi a domio ſunt puniti. i. Regum. iiij.

Precepit dñs per moyſen. vt fi// lij iſrael docerẽt filios ſuos ea q̃ ipi viderãt. Deutro. iiij.

Appropinquans Dauid monti inſtruxit Salomonẽ filium ſu/ um qui debebat regnare poſt eũ i. Paralipo. xxvij.

Thobias ſenior inſtruxit filiuꝫ ſuũ timere deum. ꝛ abſtinere ab omni peccato. Thobie. i.

Jdem fecerunt parentes Sare. quando nupſit. Thobie. x.

Adonias filius agith male fu it a dauid patre ſuo correctus. et idcirco in ſuperbiã elatus regna re voluit. ij. Regũ. i. ſed tandeꝫ a fratre ſuo regnante occiſus fu it Contumax filius ꝛ ꝓteru⁹ ꝛ pa/ rentuꝫ imperiũ obedire contem nens ꝑcipitur a moy. ꝑ populuꝫ lapidari. Leuiti. xxiiij.

De fide que de deo eſt habenda.

Apparuit dñs A a brahe in conuallem mã// bre ſedenti in oſtio tab//

naculi ſui in ipſo feruore dei. To
tum expone de viro cõtemplatõ
Geneſ.xviij.
Factus eſt Eſau vir gnarus ve/
nandi.⁊ homo agricula. Jacob
aũt vir ſimplex habitabat in ta/
bernaculis. Gene.xv.ca.
Moyſes paſcebat oues ſoceri ſui
cũq; minaſſet gregẽ ad interiori
ora deſerti venit ad montez dei
oreb. apparuit ei domin⁹ in flam
ma ignis ⁊c. Exo.iij.
Samuel dormiebat in templo
dñi ⁊ vocauit domin⁹ ſamuelez
⁊c.i. Regũ.ij.

Deſcendit dñs ſuper mõtem ſy
nai. vocauit Moyſẽ in cacumi
ne eius Jbi reuelauit deus prece
pta.iudicia.ceremonias que po
pulu; docere debebat. Exo.xix.
Dixit angelus ad danielẽ.miro
feruore orantẽ. Egreſſus ſum vt
docerẽ te.⁊ intelligeres.quia vir
deſideriorũ es. Daniel.ix. Mar
tha circa miniſteriũ ſolicita tur/
bata erat. Maria aũt ſecus pe/
des dñi au.ver.illi⁹ Et ẽ notabi
le valde:ꝙ tã pio ⁊ deuoto mini
ſterio Marthe. preferẽ qui es et
audiẽtia verbi dei. Luce.x.
Uſq; ad aquas cõtradictionis
fideliter credidit Moy.cunctis
verbis domini.ſed ibi aliquali/
ter heſitauit. Numeri.xx.
Dixit Joſeph rex Juda.exerci/
tui ſuo ad pugnam congregato.
Credite in domino deo noſtro ⁊
ſecuri eritis. Credite prophetis
ei⁹.⁊ cũcta eueniẽt.pſpa.ij. Pa.
xx. Dixit Eleazar⁹ his q̃ vole
bãt mortẽ euadere ſimlãdo ſe ð
carnibꝫ ſacrificij comediſſe. ſed
in pñti tempe a ſuplicijs hoīum
eripiar.manũ omnipotẽtis.ne/
q; viuus neq; defunct⁹ effugiaz
ij. Machabeorũ.vi.
Ex abundãtia magne fidei.pce/
debãt verba illorũ ſeptem fratrũ
et matris ipſorũ.ij. Macha.vij.
Mira fides in illis tribꝫ magis
fuiſſe probaẽ.qui in Bethleem
ab oriẽte venerũt et inunerunt
puerum cum paupcula matre ip
ſum hũiliter adorauerũt et miſti
cas ei munerũ ſpecies obtulerũt
Mathei.ij.
Magnũ argumentũ eſt ꝙ mul
tum valeat cuilibet fides ppria.
ſi tantu; valuit paralitico fides
aliena. Matthei.ix. Luce.v.
Mulier fluxũ ſanguinis patiẽs
dicebat intra ſe. Si teti.tm veſ.
ei⁹ ſal.ero. Et ſequiẽ.cõfide fi.fi.
tua te ſal.fecit. Matthei.ix.
Nõ fecit dñs virtutes multas ĩ
patria ſua propter incredulitatẽ
illorũ. Mathei.xiij.
Dñ petr⁹ ambulãs ſup aq̃s ce/
pit mergi.arguit eũ dñs de defe
ctu fidei dicẽs. Modice fidei q̃
re dubitaſti. Matthei.xiiij.
Commẽdaẽ a dño mulier Cha/
nanea cui dixit. O mulier.ma/
gna ẽ fides tua.fiat tibi ſicut vis
Matthei.xv.

Magne fidei verbum fuit q̄ reſpondit Petrus domino interrroganti quem dicerent homies eum. Tu es inquit xp̄us filius dei viui Matthei.xvi.

De fidelitate

homini ſeruanda.

Ioſeph erga dominum ſuum fideliter ſe habuit. quia vxorez eius tangere noluit. Ben̄.xxxix.c.
Raab meretrix fideliter egit cū exploratorib⁹ quos miſerat Joſue. Joſue.ij.
Et ipſe Joſue egit poſtea fideliter cum eadem. Joſue.vi.
Noluit Dauid percutere Saul licet malū ꝛ pſequētem. tamē ſi voluiſſet bis eum occidere potuiſſet.i. Regū.xxiiij.
Cum fugeret Dauid a facie Abſalon. dixit ille Ethai. viuit dominus. q̄n eni quocūq̄ loco fueris. dn̄e mi rex ſiue in morte ſiue ī vita. ibi erit ſeru⁹ tu⁹.ij. Rꝫ.xv.
Noluerūt viri Dauid q̄ ipſe exiret cum eis ad preliū dicentes. Tu vnus pro.x.m.cōputaris.ī quo apparuit q̄ fideliter diligebant eum.ij. Regū.xviij.
Item iurauerunt dicentes. Jaz non egredieris nobiſcum ad bellum ne extinguas lucernam iſrł.ij. Regū.xxi.c.
Magnū fidelitatis ſignuz fuit licz indiſcrete egerit armiger saulis quando videns dominū ſuum eſſe mortuuz noluit vltra viuere. Sed irruit ſuper gladium ſuū ꝛ mortuus eſt Quid ḡ debemus facere pro domino noſtro Jeſu xp̄o crucifixo.i. Re.xxxi.c.
Urias etheus noluit eſſe in delicijs q̄ӡdiu Joab dominus ſu⁹ laborauit in exercitu.ij. Rꝫ.xi.c.
Inſtāte captione ciuitatis Rabath quā obſederat diu Joab. miſit Joab ad Dauid vt veniret ꝛ illā caperet. vt nō ſibi honor victorie aſcriberet.ij. Rꝫ.xij.ca.
Onias ſummus pontifex ꝛ alij ſacerdotes laborauerūt fideliter viduarum ac pupillorum depoſita cuſtodire.ij. Machabeorū iij.
Commendat Chriſtus fidelitatem ſeruorum ſuorum qui multiplicauerunt talenta ſibi tradita. Matthei.xxv.ꝛ. Luce.xix.

De fortitudine

ad faciendum malum.

Multis magniſq̄ periculis ꝛ laborib⁹ ſaul ſe expoſuit ad perſequendum Dauid ꝛ nunquā ꝓpoſitū potuit obtinere.i. Regum.xviij ꝛ deinceps.
Terras multas perambulauit Holofernes ꝛ deuaſtauit vt eas poſſet imperij ſui dominio ſubiugare. Sed tandē vna mulier

decapitauit eum. Et anteq̄ꝫ ꝓpoſitum compleſſet Judith. quaſi per totum.
Antiochus Epihanes multos ſuſtinuit labores vt cultum dei deſtrueretur in iudea. et tandem depauperatus ⁊ cõfuſus in aliena terra defũct⁹ ē morte miſerabili. i. Macha. ix. cap.

De fortitudine et ſtrennuitate.

Armati deſcēderũt filij iſrael de terra egipti. Exo. xiij. ca. Securũ ⁊ audacē facit hoīem puritas conſcientie. inde eſt ꝙ Jacob timens cũ iurgio dixit ad Laban quã ob culpã meam et peccatuꝫ meum ſic exarſiſti poſt me. Gene. xxxix. cap.
Caleph ⁊ Joſue viriliter confortauerũt populũ dicētes. Eam⁹ et poſſideamus terrã qm̄ poterim⁹ optinere eã. Nũeri. xiij.
Ne timeatis populũ terre. quia tanq̄ꝫ panis ſic poſſum⁹ eum deuorare. Numeri. xiiij. c.
Phinees cũ. xij. milib⁹ pugnatoꝝ debellauit madianitas. ꝙrũ ꝑter viros ⁊ mulieres qui occiſi ſunt. xxxiij. milia virgines in preda. aīaliuꝫ vero maxia multitudo. nec aliquis de filijs iſrl̄ mortuus eſt Numeri. xxxi
Moyſes dixit ad Joſue q̄ debebat ei ſuccedere. Cõfortare ⁊ eſto robuſtus. Tu enim introduces ꝑpl̄m iſtũ. Deutro. xxxi.
Dixit Caleph ad Joſue. l xxxv. annoꝝ ſum hodie ſic valens vt valebã eo tēpe quo ad explorãdũ miſſus ſum. illius in me temporis fortitudo pſeuerat. Joſue xiiij. Ex pcepto dñi dixit exercitui Gedeon. Qui formidoloſus ⁊ timid⁹ eſt reuertat̄. Jud. vij.
Dauid cuꝫ vno milite venit ad caſtra Saul. ⁊ intrauit tentoriũ eius et tulit haſtam et ciphũ ei⁹ i. Regum. xxvi.
Pueri. xij. ex pte yſboſeth. ⁊. xij. ex pte dauid apphenſo vnuſq̄ſq̄ capite cõparis ſui defixit gladiũ in latus cõtrarij. ⁊ ceciderũt ſimul. ij. Regum. ij. ca.
Filij transmigrationis edificauerũt muruꝫ in circuitu hierl̄m. et vna manu faciebant op⁹ altera tenebant gladiũ. Neemie. iiij.
Eleazarus dixit tortorib⁹ ſuis. Adoleſcentib⁹ exemplũ forte relinquã. ⁊ prompto aīmo ac fortiter pro grauiſſimis ac ſanctiſſimis legibus honeſta morte perfungar. ij. Macha. vi.

De gula ⁊ ebrietate.

Primũ hominis peccatuꝫ fuit vicio gule cõpletum. Gene. iij.
Noe bibens vinũ inebriat⁹ eſt.

Geneſis.ix.
Loth inebriatus inceſtum cuꝫ filiabꝫ cōmiſit. Geneſis.xix.
Eſau pro lentis edulio vendidit primogenita ſua. Gene.xxv
Sedit pp̄lus manducare ⁊ bibere. et ſurrexerūt ludere. Exo. xxxij
Quicūqꝫ fecerat votū in lege et ſe volebat dn̄o conſecrare a vino et omī qđ inebriare poteſt abſtinere debebat. Numeri. vi.
Epulantibꝫ philiſteis dom⁹ cecidit ſup̄ eoſ. Judi.xvi.
Amon filius Dauid in ꝯuiuio abſolon temulentus occiſus fuit.ij. Regum.xiij.
Uidens Zambri hela dn̄m ſuū temulētū occidit eū.iij. Re.xvi
Egreſſus eſt Aman a ꝯuiuio let⁹. ſed craſtino fuit triſtis ⁊ cōfuſus ⁊ enim.x.filijs ſuiſ patibulo crūcis affixus eſt. Heſter. vij.
Nouerat Job ſepe multa in conuiuio cōmitti peccata. Et idcirco poſtq̄ꝫ epulati ſunt filij ei⁹ cōſurgēs diluculo offerrebat holocauſta p̄ ſingulos Job.
Jn epulis ſunt homines audaciores ⁊ loquaciores. Judi.ix.
Jn trecentis viris p̄ aquā ambulauerāt ⁊ moderate biberant liberauit dominus iſrahel de ma madian. Judi.vij.
De potu.i. Heſdre.iij.

De gratijs agēdis pro beneficijs.

Recepit dominus vt poſt tranſitū iordanis miraculoſū ponerētur.xij.lapides duri in monumētū ꝑpetuum. Joſue.iiij.
Poſt victoriā de ſiſara habitā Barach ⁊ delbora dn̄o cecinerūt. Judi.quinto.
Audiens Dauid reuelationem quā fecerat dn̄s Natan propheте de regni ſui duratione gratias egit deo valde humiliter ⁊ deuote.ij. Regū.vij.
Quādo volebat dn̄s ieſus aliquod grande opus facere freq̄nter legit̄ in celū ſuſpexiſſe ⁊ gras egiſſe. vt patꝫ in panū multiplicatione. Mathei.xiiij. Jo.vi.
Jtē in lazari reſuſcitatione. Johannis.xi.ca.
Pharao re egipti multum fuit gratus Joſeph ꝑ expoſitōe ſomnij. ⁊ eū manifice ſublimauit. Geneſis.xli.
Raguel ſacerdoſ madian grat⁹ fuit ꝓ eo q̄ Moy.filias ei⁹ defenderat. ⁊ gregē ad aquādū iuerat. Ūn̄ fecit eū vocari vt cōmederꝫ et dedit ei filiā ſuā vxorē. Exo.ij
Propter amorem Jonathe filij Saul inq̄ſiuit dauid ſi erat aliquis ſupſtes de genere ei⁹. ⁊ conſtituit Miſoboſeth filiū Jonathe cōuinā menſe ſue.ij. Re.ix.c
Heſter regina nō fuit igrata nutritori ſuo mardocheo. Heſter. iiij. ⁊. v. Quāuis filij iſrahel

in prelijs vbi vincebant fortiter dimicarent. tamē dicebat dn̄s p cutere inimicos vt laus deo attribueret. Jud. xx.

De honore parentum.

Sem et Japheth benedictionē patris meruerunt. quia patri nudato obsequiū pbuerunt Cham vero in filio suo maledictus fuit. quia pr̄is nuditatē derisit. Gene. ix.

Licet Esau esset malus homo et reprobatus a deo. et odio haberet fratrē suū Jacob et nolebat tamē occidere ipm viuente patre suo ysaac. Vn̄ dicebat venient dies luctus patris mei. etc. Geñ. xxvij in hoc deferens patri. et timens offensam eius.

Preceperat dominus per Moysen Deutro. xxi.

Si homo genuerit filiū ɔtumacē et pteruū etc. Sequitur lapidibus obruet eū oīs populus ciuitatis.

Redidit dn̄s malum qd̄ fecerat Abimelech ɔtra patrē suū interficiēdo. lxx. fratres suos. Jud. ix

Quia Jonathas gustauit modicū mellis cōtra pceptū patris sui morti est adiudicatus a pr̄e. sed tamē a populo est liberatus. i. Regum. xiiij.

Absolon patrē suū dauid de regno expellere laborauit. sed pessime ei successit. ij. Regū. xv. vsque ad. xviij. īclusiue. Duo filij Senacherib occiderūt eum. sed tamen neuter eorum regnauit post eum. iiij. Regum. xix.

Thobias senior instruens filiū in hora mortis sue. dixit honorē habebis matri tue. Thobie. quarto.

De puero iesu dicitur quod erat subditus illis. s. Marie et Joseph Lu. ij. Itē in cruce pendēs matrē suā dilecto filio cōmendauit. Jo. xix in quo apparet q̄ntē solicitudinē gerebat de ipa qui in tali articulo existēs de ea taliter cogitabat.

Magne reputatōis erat apud antiquos benedictio patris. vt patet in Jacob et Esau. qui ambo ipam tam solicite quiescerūt Genesis. xxvij.

Non audierūt filij Heli patrem suū ipos corrigentē. i. Re. i. ideo diuinā vltionem experti sunt. i. Regum. quarto.

Dauid a facie Saul fugiens et in magna necessitate existēs habuit curā parentū suorum et recōmēdauit eos diligenter apud regem Moab. i. Regum. xxij.

Venienti Bersabee matri Salomonis. assurrexit rex. adorauitque eam et positus est tronus matris regis. etc. ij. Regum. ij.

De homicidio

Omicidiū acha b im cōmiſſum deus grauiter puniuit. ⁊ tñ nondum erat aliqua lege erat aliqua lege ſcripta ꝓhibitū. Gene. iiij.

Tantus eſt horror effundendi ſanguinē ꝙ licet Dauid alias eſſet optimus. tamē noluit dominꝰ ꝙ edificaret ei templum eo ꝙ feciſſet humanū ſanguinez fūdi ij. Regum. vij.

Homicida debet reputari quaſi occiſus. Unde dixit Rebecca Gene. xxvij.

Cur vtroqꜫ orbabor filio vna die quia ſi Eſau occidiſſꜫ Jacob vtrūqꜫ ſe ꝑdidiſſe filium reputabat Abimelech filius Jerobo am occidit. lxx. fratres ſuos. vt ſolꝰ poſſet regnare Jud. ix Sed ipſe modicuꝫ dominatus eſt vel fuit et multa ſuſtinuit mala et male finiuit.

De hoſpitalitate.

Onus hoſpitalarius erat ſanctꝰ Job b qui dicebat. foris nō remanſit peregrinus. oſtiū meum viatori patuit. Job. xxxi.

Qñ miſit ſaluator diſcipulos ad ꝑdicādū in ipis ſeipm aſſerit recipi ⁊ audiri. Mathei. x.

Qui rcipit vos me recipit. Lu. x Qui vos audit me audit. ⁊ qui vos ſpernit me ſpernit. Exēplo duoꝝ diſcipuloꝝ q̄ in ſpecie peregrini dominū cognouerūt ⁊ ad manendū ſecū rogauerunt. et in hoc aꝑparet ꝙ non ſolū peregrini vocandi ſunt ad hoſpiciū ꝑm beatū Gregoriū ſed etiam cōpellendi. Luce. xxiiij.

Apoſtoli hoſpitabanť vt plurimū in domibꝫ artificuꝫ ⁊ hoīm mediocriū. Unde legitur de petro. Actuū. x.

Hic hoſpitabať apud Symonem quēdam coriariū cuius domus eſt iuxta mare.

Item de Paulo Actuū. xviij. c. Manebat apud aquilam ⁊ priſcillam qui erat eiuſdem artis et operabatur.

Obnixe et inſtanter deprecata ē Lydia purpuraria Paulū ⁊ ſocios ſuos vt maneret apud eam in domo ſua. Actuū. xvi.

Et coegit nos vt dicitur ibi.

Inter cetera ad que beatus paulus inducit Hebreos specialiter eſt hoſpitalitas. Hebreorum decimotercio

Hoſpitalitatem nolite obliuiſci Per hanc enim placuerunt quidam angelis pro hoſpicio receptis. vt habetur de Abraham. Geneſis. xviij. et de Loth. Geneſis. decimonono.

De humilitate

Quinquies excu-
q ſauit ſe moy. anteq̄ʒ vel
let recipere ducatū ꝑp̄li
quē dn̄s imponebat ei nec acq̄e
uit donec intellexit dominū ira
tum. Exo. iij. ꝛ iiij.
Uiri ephraim iurgātes fortiter
ꝛ tumide ꝯ Gedeo nē. ſedati fue
rūt ꝑ eius humilē ꝛ manſuetam
reſpōſionem. Judi. viij.
Cum diceret dn̄s Jeremiā eſſe ꝓ
phetā ipe ſe humiliter excuſans
ait. Ecce neſcio loqui. Jere. i.
Saluator noſter publicari ſua
miracula ꝓhibebat vt doceret
fugere iactantiā. et vanitatis vi
tiū et daret vere humilitatis ex
emplū. Jta patʒ in leproſo mun
dato. Mathei. viij. Jtem in du
obꝫ cecis illumīatis ab eo. mat. ix
Jtem in muto ꝛ ſurdo ſanato.
Luce. xi
Jtem de ſua transfiguratione di
xit. Nemini. dixeritis viſioneʒ
ꝛc. Mathei. xvij.
Multū humiliauit ſe Jacob co
ram eſau. ꝛ ſic ꝯpeſcuit iram eiꝰ
Gene. xxxiij.
Quāuis moy. ita familiariter lo
q̄retur dn̄o. tn̄ ipe Moyſes. vti-
le cōſiliū pagani homis non de-
ſpexit. ſed ei acquieuit humiliter
Exo. xviij.
Dauid licʒ ꝑ Samuelē eſſet vn
ctus in regeʒ. tamē de mandato
pr̄is portabat victualia fratribꝫ
ſuis quibꝫ fuerat ꝑelectus. i. Re
gum. xvi.

Achab ſceleratiſſimus rex iſrael
audiens penā ſibi iuſte ꝓ crimi-
nibꝫ infligendaʒ hūiliatus corā
dn̄o ꝛ ꝓpter hoc dn̄s illā penā ali
q̄liter minorauit. iij. Reg. xxi.
Semeias ꝓpheta dixit ad robo
am ꝛ ad p̄cipes eiꝰ. hec dicit do-
minꝰ Uos reliquiſtis me ꝛ ego
relinquā vos Qui ꝯſternati di-
xerūt Juſtus eſt dn̄s. Cumq̄ʒ vi
diſſet dn̄s q̄ hūiliati fuiſſent. fa
ctus eſt ſermo dn̄i ad Semeiaʒ
dicēs. qꝛ hūiliati ſunt nō diſper
dā eos. ij. Paralipo. xij.
Beata virgo Maria ab ange-
lo tam venerabiliter ſalutata. et
mater altiſſima appellata nō ſu-
perbiuit inde. nec ſe vocauit ma
trem dei vel dn̄am. ſed ancillaʒ
Luce. primo.
Precipua hūilitatꝭ exempla ac-
cipere poſſumꝰ ꝛ debemꝰ in ſal-
uatore noſtro dn̄o iehſu xp̄o cir-
ca eius cōuerſationē in terris. no
tanduʒ q̄ ipe in patria deſpecta
cōcipi voluit ſ. in galilea de quo
Johannis. vij.
Scrutamini ꝛ videte qꝛ ꝓpheta
a galilea nō ſurgit. Unde ad mi
rādo dixit Nathanael an naza-
reth poteſt aliquid boni eſſe.
Johannis. i.
Jtem de matre hūili natus que
dixit Reſpexit dominꝰ humili-
tatē ancille ſue. Luce. i.
Jn ciuitate pua ꝛ loco hūili na-
tus. Luce. ij. Reclinauit eum
in preſepio ꝛc.

Item humiles diſcipulos elegit Mathei.iiij. Luce.v. Et cũ eis humiliter cõuerſatus. eos precipue de humilitate docens. Mathei.xi. Diſcite a me. quia mitis ſum ꝛ humilis corde. Unde ꝛ filium hoīs ſepius ſe dicebat, ꝙ filiũ dei. licet vtrũqꝫ eſſet verꝫ.

Intereſſe voluit pauperibꝫ nuptijs vbi vinum deficit. Jo.ij.

Non aũt interfuiſſet ſplendidis ꝛ diuitibꝫ nuptijs in quibus frequenter enormes exceſſus fiunt.

Cũ cognouiſſet ꝙ venturi erant vt facerent eũ regem fugit in mõtem. Jo.vi.

Tributũ quaſi ſeruus ꝛ alienus exoluit. Mathei.xvij.

Non habebat vnde caput reclinaret. Luce.ix.

Circumiens ciuitates ꝛ caſtella ibat pedes. ita ꝙ qñqꝫ fatigatus in itinere ſedens ſup fontē a muliere ſamaritana bibere poſtulabat. Jo.iiij.

Tranſiturus ex hoc mundo ad patrem relinquere voluit ſpeciale humilitatis exemplum cũ pedes diſcipuloꝝ lauit. ꝛ lintheo quo erat p̄.exterſit. Jo.xiij. precipue in paſſione humiliauit ſe nimis. Poſt miraculum de claudo ſanato perpetratũ, humiliter locutus eſt petrus. nõ aſcribens factum ſibi ſed diuine virtuti. ꝛ inuocationi noīs xp̄i. Actꝫ.iij.

De iactantia

Samſon manibꝰ inermis leonē lacerauit nec tamen tantam probitatem parentibus ſuis indicare voluit. Jud.xiiij.

Aman inuitatus ad conuiuiũ Heſter vocauit amicos ꝛ vxorem ſuam. ꝛ expoſuit illis magnitudinē diuitiarũ ſuarum ꝛ filioꝝ. ꝛ quō apud reginã ſolus cum rege prãdere debebat. Heſter.v.

Sed nota ꝙ ſuſpenſus fuit in craſtino in eadē trabe quã parari fecerat hũili mardocheo. Heſter.vij.

Holofernes dixit ad achior. Cũ pcuſſerimus oēs q̃ſi hoīes vnũ tũc ꝛ ipē cũ illis aſſyrioꝝ gladio pibis. Judith.vi.

Audiuit Seron ꝙ congregauit Judas eccleſiã fideliũ ꝛ ait. Faciã mihi nomen ꝛ debellabo iudam. Sed cito ecõtrario fuit debellatus. i. Macha.iij.

Nichanor pugnaturus ꝯtra iudã vocauit negociatores ꝓmittens daturũ ſe ꝑ vno talento.xc. mãcipia iudeoꝝ. i. Macha.vij

Petrus valde audacter dixit domino. Et ſi oēs ſcandalizati fuerint in te ſed non ego. ſed poſtea longe aliter dixit. Math.xxvi. Mar.xiiij. Luce.xxij. Jo.xix.

Qui iactant ſe ꝛ dilatant maxie ſe mentiunť diabolum imitantur qui dixit cum oſtendiſſet domino omnia regna mũdi mihi

tradita ſunt. ⁊ cui volo do illa. Luce. iiij.

De ingratitudine.

E ioſeph qui ꝓpter prudentiam ſuam ⁊ cautelã ↄſeruauit egyptios a peſte famis. qui tam cito tradiderũt obliuioni opprimentes filios ioſeph ⁊ cognationem ſuã. ⁊ puulos occidentes ⁊ quid eis accidit ꝓpter ingratitudinem ſuam. Geneſis. xli.

Prepoſitus pincernarum ſuccedentibus pſperis oblitus eſt ioſeph interpretis ſui. Geneſis xl

Utiliter ⁊ fideliter ſuiuit iacob auũculo ſuo Laban. ⁊ ille multotiens voluit eũ decipere. Geneſis. xxxi.

Uidens populus ꝙ moram faceret moy. deſcendẽdi de monte dixit ad aaron. Fac nobis deos ⁊c. Exodi. xxxij. ⁊. xxxiiij.

Saluauit dauid habitãtes ceyle. ⁊ tamen voluerũt tradere eũ in manu ſaulis ipm̃ pſequendo i. Regũ. xxiij.

Tradiderunt filij Amon ꝓ beneficio ⁊ honore ↄtumeliã quãdo vituperauerũt nũcios dauid quos miſerat ad conſolandum regem eorum ſuper patris interitu. ij. Regũ. i. ⁊. iiij.

Poſtq̃ Dauid reuocauit Abſolon filiũ ſuũ ⁊ pepercit ſup homicidio q̃d fecerat in frẽm ſuum ſurrexit ipſe abſolon in patrẽ ſuum. ij. Regũ. xv. vſq; ad. xviij.

De decem leproſis a xp̃o mũdatis. vnus tm̃ regreſſus eſt ⁊ magnificans deũ ⁊ grãs agẽs. Lu. xvij. Angelus dñi improbauit filijs iſrl' beneficia a deo collata. ⁊ quomõ illi abeuntes ruperant fedus ⁊ trãſgreſſi ſunt dimandata. Judi. ij.

Multa beneficia recepit ſaul a Dauid. ⁊ tamen ad occidendum eum viribus quibus poterat laborabat. i. Regũ. xvij. ⁊ poſtea per totum.

Nõ fuit Dauid bñ memor amicicie quã contraxerat cum Jonatha. quia nimis cito filiũ exhere dauit. i. Regũ. xvi. Cõquerẽdo dicit dñs ꝑ pplo iudeorum. Eſa. i. filios enutriui ⁊ exaltaui. ipſi autẽ ſpre. me. ⁊ ↄuincit eos eſſe beſtijs minus gratos ſubdẽs. Cognouit bos poſſeſſorẽ ſuũ. ⁊ aſinus p. dñi ſui. iſrl' aũt me nõ cognouit. Jngrati fuerũt Paulo dñi puelle Phitoniſſe. a q̃ Paulus ſpm̃ eiecit. Magis eni doluerunt de queſtu amiſſo q̃z de demone expulſo. Act;. xvi.

De inuidia.

Inuidia motus chayn frem ſuũ occidit qñ vidit ei⁹ munera accepta deo ⁊ nõ ſua. Geñ. iiij.

Rachel ſterilis ſorori ſue facu/de inuidit. Gen̄. xxx.
Cum duo viri prophetarent in caſtris Joſue quaſi inuidens dixit. Domine mi moy. ꝓhibe eos At ille. q̄d inquit emularis pro me. Nūeri. xi.
Percuſſo Philiſteo cantabant mulieres. Saul percuſſit mille ꝛc. Quare iratus ē ſaul nimis ꝛ diſplicuit ei ſermo ille. i. Regū. xviij.
Uidens Achitophel ꝙ nō fuerat factū ẜm conſiliū ſuū. ſed ẜm conſiliū Chuſi abiens in domū ſuā ſuſpēdio interijt. ij. Reg. xvij.
Frater filij prodigi audiēs feſtū qđ faciebat pr̄ adoleſcētiori filio indignatus eſt. Luce. xv.
De yſaac legit̄ benedixit illi de⁹ ꝛ locupletatus eſt hō ꝛc. Ob hꝯ inuidētes ei paleſtini ꝛc. Geneſis. xxvi. p quod patet ꝙ ꝓſperitas hoīs cauſet inuidiā.
Fratres Joſeph inuidebant ei. Genes. xxxvij. Et nota ꝙ q̄ſtuꝫ facinus ex inuidia ꝓruperūt.
Maria ꝛ aaron locuti ſunt contra Moy. dicentes. Num p ſolu Moi. locutus eſt dn̄s. Nūeri. xij. Ex quo apparet ꝙ inuidus nō parcet beneficis nec ꝓpinquis Moi. enī frater eoꝝ erat.
Daniel ſupabat oēs principes ꝛ ſatrapas Unde oēs principes ꝛ ſatrape querebant cauſam cōtra danielē. Danielis. vi.
Alchimus videns charitatem Jude ꝛ Nichonoris adinuicem. venit ad demetriū ꝛ dicebat Nichanorē rebus alienis aſſentire qꝛ regni inſidiatorē ſibi deſtinaſſet. ij. Machabeoꝝ. xiiij.
Ad tam imane ſcelus principes ſacerdotū ex inuuidia ꝓruperūt qđ legit̄ Mathei. xvij.
Sciebat Pilatus ꝙ p inuidiā tradidiſſent eū ſūmi ſacerdotes dei filiū Jeſum chriſtū.

De impatientia ꝛ murmure.

Prima murmuratio filioꝝ iſrael in deſerto fuit pro defectu potus. Exodi. xv. Deinde pro cibo. eiuſdem. xvi. Sed de duriſſima ſeruitute quā paſſi fuerant nō recordabant̄. ſed recordabantur carniū ꝛ peponū.
Moram faciente Moi. in mōte populus congregatus aduerſus Aaron dixit. Fac nobis deos qui predicant nos. Exodi. xxxij.
Uidens Achitophel ꝙ non fuiſſet factuꝫ iuxta conſilium ſuū ita impatiens fuit ꝙ receſſit ab Abſolon. ꝛ abijt in domū ſuam ꝛ ſuſpendio interijt. ij. Regum. xvij.
Cum Tobias dixiſſet de edo

quem audierat balantem. Ui/
dete ne furtiuus ſit. ſtatim vxor
ei⁹ impatienter tulit. Tobie.ij.
Pro eo q̄ Mardocheus nolu/
it adorare Aman.ille ita fuit im
patiens q̄ miſſus eſt ꝓcurare ei⁹
morte͂ ⁊ oı͂m iudeoꝝ. Heſter.iij
Idem fecit Nabucho.contra ſo
cios Danielis. quia noluerunt
adorare ſtatuam auream. Da/
nielis.iij.

De inimicitia ⁊ odio.

Videntes fratres
Joſeph q̄ a patre cunc.
ti plus amaretur.od.e.
nec po.ei quicq̄ pa.loqui.Gene
ſis.xxxvij.
Uidens Saul q̄ ꝓplus alte de
dauid ſentiebat.⁊ q̄ in oı͞b ꝓru
denter ⁊ ſtrennue ſe habebat. fa
ctus eſt inimicus eis cunctis die
bus.i. Regū.xviij.
Poſtq̄ Amon filius dauid op
preſſerat Thamar ſorore͂ Abſa
lon.exoſam ea͂ habuit odio ma/
gno nimis.ij. Regū.xiij.
Tres aduerſarios ſuſcitauit do
minus ſalomoni poſt peccatum
ſcȝ Adadydumeū zaram filium
Heliada. ⁊ Jeroboam ſeruum
ſuū.iij. Regum.xi.
Helya͂ ꝓphetam ꝑſecuta eſt im/
pia Jezabel vxor Achab ꝓpter ꝓ
phetas Baal q̄s ille fecerat occi
di.ij. Regum.xviij.⁊.xix.
Dixit Achab ad Joſaphat rege͂
Juda remanſit de ꝓpheris domi
ni Micheas filius Semla.ſed
ego odi eum. quia non ꝓphetat
mihi bonū ſed malum.iij. Re/
gum.xxij.
Herodes ⁊ Pylatus in paſſio/
ne dn̄i facti ſunt amici q̄ fuerant
inimici.Luce.xxiij.

De ira ⁊ furore dei.

Quia ducatuȝ po
puli Moy.recipere do
mino iubeti multocie͂s
recuſauit.iratus eſt dominus in
Moy.Exodi.iiij.
Flagrauit ꝓpl's deſiderio carniū
ſedens ⁊ flens. Nūeri.xi. Et ſe/
quit.iratus e͂ furore dn̄s valde.
De ieiunio xp̄i.q̄r ieiunauit etia͂
xl.noctib⁊.Math.iiij. Luc.iiij
De ſacerdotib⁊ ī daniele vbi d̄r
q̄ deo bel parabāt. Dan̄.xiiij.c.
Fornicatus eſt ꝓpl'us cū filiabus
moab.Et ſequit.iratus dn̄s di/
xit ad Moy. Tolle cūctos prin
cipes ꝓpl'i ⁊ ſuſpende eos. Nūe/
ri.xxv.
Cauete dixit moy. ne forte reci/
piat cor vr̄m.⁊ ſuiatis dijs alie/
nis ⁊ adoretis eos.⁊ iratus dn̄s
claudat celum.Deutro.xi.c.
Iratus eſt dn̄s ꝯtra Oza͂. eo q̄
tetigit archa͂ ⁊ ꝑcuſſit eū ⁊ mor/
tuus eſt ibi cora͂ dn̄o.ij. Reguȝ
vi.ca.⁊.i. Paral'.xiij.ca.
Joſaphat rex iuda ꝯſtituit iudi/
ces ⁊ p̄cepit eis dice͂s. ſic agetis

in timore dei. Oſtendite fratri/ bꝫ veſtris vt non peccent in deū ne veniat ira domini ſuper vos ij. Paralipo. xix.

Ezechias rex Juda nō iuxta be/ neficia que receperat a domino retribuit. quia eleuatū eſt cor eiꝰ contra deū ⁊ contra iudā ac hie ruſalē. fctā ē ira dñi. ij. Pa. xxxij

Comederūt ⁊ ſaturati ſunt ⁊ im pinguati. ⁊ abundauerunt deli/ cijs in bonitate tua magna. ꝓuo cauerūt autem te ad iracundiā. Neemie. ix.

Omnia fiant ſcōm legē dei ne forte exurgat ira in regno regis ⁊ filioꝝ eius. ita ꝑcepit Artaxer/ ſes rex gentilis. ij. Eſdre. viij. c. quid ergo debent facere xpiani.

De ira homīs

per zelum.

Euertens Moij r cū appropinquaret ad caſtra vidit vitulum et choros. iratuſq; valde ꝓiecit de manu ſua tabulas. ⁊ fregit ad ra dicē montis. Exo. xxxij.

Uidens moy. rebellionē chore ⁊ complicū ſuoꝝ iratus valde ait ad dominū. Ne reſpicias ſacra/ ficia eoꝝ. Numeri. xvi.

Moy. ꝑcepit filijs iſrl' vt nullꝰ relinqueret de māna vſq; mane Qui nō audierūt eū ſed dimiſe/ runt vſq; mane. ⁊ ſcaturire ce/ pit vermibus, et conputriuit, et iratus eſt moyſes ꝯ eos Nu. xvi

Heliſeus iratus fuit contra Jo/ as regē iſrael. eo ꝙ non ꝑcuſſit terram ſagita quinquies aut ſe/ pties vt totā deſtruxiſſet ſyriam iiij. Regū. xiij.

De ira homīs

per viciū.

Udiens ſaul con a mendari Dauid poſt victoriā iratus eſt. ⁊ di/ ſplicuit in oculis eius ſmo. ⁊c. i. Regū. xviij.

Poſt ſalubre ⁊ facile cōcilium Heliſei iratus eſt Naaman. et recedens dicebat. putabā ꝙ egre dereť ad me ⁊ inuocaret nomen dei ſui ⁊c. iiij. Regū. v.

Sacerdotes arguebant Oziā regem iuda volentem adolere in cenſū. Iratuſq; Ozias ⁊ tenēs turibulū minabať illis ⁊c. ij. Pa ralipo. xxvi.

Cū audiſſet Sanabalach. ꝙ edi ficareť murus hieruſalem iratus eſt valde ⁊ motus nimis ſubſa/ nauit iudeos. Neemie. iiij.

Cū dixiſſet achion. magna ē po/ tentia dei iſrael. irati ſunt magi/ ſtratus Holofernis. ⁊ cogitabāt interficere eum Judith. v.

Cum audiſſet Naaman et expe rimento probaſſet ꝙ Mardo/ cheus nō ſibi flecteret genua nec ſe adoraret, et iratus eſt valde,

Heſter.iiij.
Nabuchodonoſor rex caldeorum ira magna precepit vt perient omnes ſapientes babilonis pro eo ſcz quod ſomniũ ſuũ ei nõ poterant indicare Danielis.ij.
Arguit dominus Jonam quia iraſcebatur ſuper edera. Jone.iiij.

De iudicijs

hominum rectis aut prauis.

Cauſam quam neſcit iudex debet diligenter inueſtigare Job.xxix
Unde deus quẽ latere nihil poteſt dr̃ deſcendiſſe vt videret ciuitatez quã edificabant filij. Adã Geneſis.xi.et.xviij.dr̃. deſcendam et videbo vtrum cla.opere comple.
Jn iuſte precipit iudas nurũ ſuam comburi. Geneſis.xxxviij.
De.xij.bob et vi.plauſtris nullũ dedit moy.filijs Gad licet eſſet ſibi propinquiores. Sed totum dedit alijs leuitis quod amplius indigebãt.quia grauiora portabant. Numeri.vij.
Salomon recte iudicauit de duabus mulieribus quarum qlibet dicebat pueruz ſuũ eſſe.iij. Regum. iij.
Cõſtituit Joſaphat rex iuda principes terre precipiens eis et dicens Uidete qd faciatis.nõ enĩ hoĩs exercetis iudiciũ ſz dei.Et quodcũ que iudicaueritis in vos redundabit.Sit timor dñi vobiſcum etc ij. Paralipo.xx.
Ad ſuggeſtionẽ Aman.rex Aſſuerus dixit de populo.age quod placet tibi. Heſter.iij.
Minora per minores iudices et maiora per maiores debẽt diffiniri.iuxta illud quod conſuluit Jetro.Moy.in deſerto.Exo.xviij.
De iudicibus iſrl̃ dicebat yſaias.
Principes.t.in fi.ſocij furũ.omnes dili.mu.ſequũtur retri.pplm nõ iudicant etc.yſa.i.
Cum Jere.a dño miſſus prophetabat hierl̃m eſſe capiẽdã a caldeis dixerunt principes populi ſedechie. Rogamus vt occidatur hõ hic. Qui rñdit.Ecce ipſe in manibus veſtris eſt Nec enĩ fas eſt vobis quicquam negare. Jeremie.xxxviij.
Quãuis Darius rex pſarũ innocẽtẽ ſciret Danielẽ.tñ ad inſtantiã ſatraparum fecit eũ in lacuz leonum mitti.Dañ.vi.cap.
Simile accidit.Danielis.xiiij.
Conqueſti ſunt iudei corã Antiocho rege de iniqua morte Onie et contriſtatus eſt antiochus.licet al's eſſet malus.et Antronicũ purpura exutũ in eodẽ loco inque ipm Oniã occiderat. iuſſit vita priuari.ij.Machab.iiij.Ad petionẽ vnius ſaltatricis fecit Herodes tetracha Jo.bap. decollari cũ tamẽ ſciret eum perfectũ virum et ſanctum. Marci. ſexto. capitulo.Cum Paulus eieciſſz demoniũ a puella Phitoniſſa.

accuſatus fuit a dn̄is eius quib⁊ illa queſtū diuinando preſtabat Magiſtrat⁹ aūt ſtatim fecerūt Paulū et Sillam virgis cedi. et in cacerem mitti. Actuū.xvi.

De iuſticia ⁊ equitate.

Abraam volēs ſe a parari a Loth nepote ſuo dedit ei optionē vt eligeret partem quā vellet. Geneſis.xiij.ca.
Hic habes exēplū vt in petitōi/b⁊ maior diuidat ⁊ minor eligat Rex Adonibezech ꝯprehenſus a filijs iſrael. dixit.lxx.reges amputatis manuū ac pedū ſummitatib⁊ collegerūt ſub menſa mea ciboꝝ reliquias. Sicut feci ita redidit mihi dn̄s. Iud.i.
Cōſtituit dauid vt equa ps eſſet deſcendētis ad preliū ⁊ rmanentis ad ſarcinas.i. Regum. xxx.
Thobias audiens Edū bellantē dixit Videte ne furtiu⁹ ſit. ſed reddite eū dn̄is ſuis. quia nō licz nobiſ edere de furto aut aliquid cōtingere. Thobie.ij.ca
Impius Iaſon qui inſepultus abiecerat multos. ipe illamentatus ⁊ inſepultus abicit̄. neqꝫ pa/ternā. neqꝫ pegrinā habuit ſepulturam.ij. Macha.v.cap.
Aachior dixit Holoferni ꝙ in/qri faceret vtrū ppl's iudeoꝝ ꝑ naret legē dei ſui an nō. ꝙ ſi nō ſer/uaret poſſet eos ſibi redigere in ſeruitutē. Iudith.vi.ca.
Adducto Agag rege Amalech corā Samuele. ait ei Samuel Sicut fecit abſqꝫ liberis gladi⁹ t. ſic abſqꝫ liberis erit inter mulieres mater tua.i. Reg.xv.

De iudicijs temerarijs

Saul qui male iudicauit de ſacerdote qui recepat Dauid ī domo ſua Nota hiſtoriā.i. Reg.xxij.

De lacrimis. ſiue fletu.

Eiulatu magno fleuit Eſau vt benedictionē patris haberet. Gene.xxvij. Omnis mltitudo videns occubuiſſe Aaron fleuit ſup eū.xxx. dieb⁊. Numeri.xx.c. Filij iſrl' mortuum moyſen fleuerunt.xxx. dieb⁊. Deutro. xxxiiij. Noluit Dauid flere pro puero mortuo et tamen fleuerat pro infirmo.ij. Regum.xij.
Quāuis Abſolon ſe exhibuerit peſſimū ꝯtra patrē tn̄ fleuit eum dauid miſerabilr mortuū.ij Regū.xviij Quādo reedificabat̄ tēplū ab his qui redierāt de Babilone nō poterat quiſqꝫ intelligere clamorē letantium. et vocem fletus populi. primo. Eſdre.iij.

Cuȝ receſſiſſet a parentib⁹ Thobias iunioꝛ cepit flere mater ei⁹ ꝛ dicere. Heu me fili mi. vt quid te miſim⁹ ꝑegrinari lumē oculorum noſtroꝝ. Tho.x.cap.

Stetit Judith ante lectū Holofernis.oꝛans cū lachꝛimis.vt deus id quod cogitauerat ꝑficere dignareur Judith.xiij.

Cum audiſſet Mardoche⁹ iniquam ſentētiā ꝯtra iudeos ꝓlatā ſcidit veſtimēta ſua.ꝛ indutus eſt ſacco ſpergens cinerē capiti.ꝛ cū eiulatu clamās.aīmi ſui amaritudinē oñdebat. Heſter.iiij.

Poſtq̃ȝ Aman vidit Mardocheū honoꝛatū magnifice feſtinauit ire in domū ſuā lugēs.et aꝑto capite. Heſter.vi.ca.

De liberalitate

misericoꝛdia ꝛ benignitate.

Ilij iſrael mente

f promptiſſima atq̃ȝ deuota obtulerūt ad faciendū opus tabernaculi.ꝛ quicq̇d ad cultum dei ꝛ veſtes neceſſarium erat.Exo.xxv.ꝛ ſequēti.cap dicit̄ Artifices cōpulſi venire dixerunt Moyſi. populus offert pluſq̃ȝ neceſſariū eſt Rex Cirus ꝓtulit vaſa aurea que tulerat Nabuchodonoſoꝛ ꝛ remiſit ea ī hierl'm. Fuerunt aūt vaſa aurea et argētea quinq̃ȝ milia quadringinta.i.Eſtre.i.cap.

Thobias omnē ſubſtantiā quā habebat ꝛ habere poterat.cū captiui fratribus qui erant de genere ſuo imꝑtiri ſtudebat.eſurientes alebat.nudos etiā veſtiebat Thobie.i.

Zacheus diſtribuēdo ꝛ reſtituēdo largus fuit. vñ dixit dño. Ecce dimidio bo.m.do p.ꝛ ſi q. de fra.r.q̃. Lu.xix.

Joſeph cognominatus Barſabas cum haberet agrum vendidit.et po.precium ad pe. apoſtoloꝝ. Actuum.quarto.

Contra legem

dei delinquentes.

Eſitātē ad aquas

h contradictōnis Moyſen dominns dure puniuit. Numeri.xx.

Cum tamen vſq̃ȝ tunc tam ſancte ac fideliter ſe geſſiſſet tam ad deum q̃ȝ ad populum.

De luxuria ꝛ continentia.

Eccatum carnis

p precipua videt̄ fuiſſe cauſa quare de⁹ diluuio deleuit mundū. Gene.vi.

Ois q̄ ꝑe caro coꝛrupat viā ſuā. Luxurioſi quoq̃ȝ deteſtant̄ luxuriā in alijs. vt patet de Juda q̇ dixit de Thamar.ꝓducite eam

vt comburaſ. Geneſis. xxxviij. Deteſtabilem luxuriam commiſit Abſolon cum concubinis patris ſui.ij. Regum.xvi.

Nota que et quāta mala euenerunt pro ardenti amore Sichē qui violenter oppreſſit Dynam filiam Lie. Gene.xxxiiij. Occaſione vxoris leuite a viris Belial in Gabaa Beniamin. occiſa ſūt pluſq̄.xviij. milia hominū. Jud.xix.c.et.xx.cap. Dixit angelus Thobie iuniori in eos qui ita ſuſcipiunt coniugiū vt deum a ſe et ſua mente excludant et ſui libidini ita vacāt. vt equus ⁊ mulus habet poteſtatē dn̄ionīū. Quid ergo de fornicatoribus et adulteris qui nil aliud intendūt niſi fedam ſuam explere libidinem. Tho.vi. Inter illos qui vocati fuerūt ad magnā cenam nec iuerunt. ille q̄ vxorem duxit non petijt ſe excuſatū haberi per quod patere poteſt q̄ longe ſunt a cena dei luxurioſi homines et immundi Si ducere vxorem ita hominem implicat et inuoluit q̄ quaſi nil aliud cogitare ſinit. Luce.xiiij.

De maledictione hominis ad hominem

Jrupta ciuitate Jericho ita precatus eſt Joſue dicens. Maledictus vir coram domino qui ſuſcitauerit et edificauerit Jericho. Joſue vi. Heliſeus maledixit pueris illudentib⁹ ei ⁊ dicentibus ei Aſcende calue. Et lacerati ſunt pueri .xlij. a duobus vrſis.iiij. Re.ij. Siccimite inter epulas et pocula maledicebāt Abimalech. Judicum.ix.

De magnanimitate ⁊ cōfidentia.

Confidenter licz reuerenter arguit Nathan ꝓpheta Dauid p⁹ adulteriū ⁊ homicidio ab eo cōmiſſa.ij. Regū.xij. Dixit Helias ad Achab. Non ego turbaui iſrl̄. ſed tu ⁊ domus patris tui q̄ dereliquiſtis mādata dn̄i.iij. Regū.xviij. Achab rex iſrl̄. dixit Helie prophete Nū inueniſti me inimicū tibi. Qui dixit. Inueni eo q̄ venūdat⁹ es vt faceres malū corā dn̄o. tertio Regum.xxi.cap. Cum eſſet Jonathas in ꝑlio cōtra alienigenas reliquerūt eum ſui omnes exceptis duob⁹. Sed videntes q̄ fugerāt q̄ rex ſuus fortiter pugnaret. reuerſi ſunt et ceciderūt de alienigenis tria milia viroꝝ.ij. Machabeoꝝ.x.c. Mayſes ſtetit corā Pharaone multotiens ⁊ arguebat eū ꝯfidēter. Exo.v. et ī ꝑlib⁹ alijs capl'is Eliazar fili⁹ Saura cucurrit au

dacter ad elephantem vbi crede bat eſſe regē. ⁊ ſuppoſuit ſe ei. et occidit eum. i. Macha. vi.

De matrimōio

Quod vxor debeat q eſſe viro ſuo ſocia ⁊ equalis quo ad multa. nō domina vel ancilla. patet p hoc ꝙ Euam formauit de coſta Ade dominus. nō de capite vel de pede. Gene. ij. ca.

Ante diluuiū ſolus lamech duas habuit vxores. vt legit. Gene. quarto ca.

In archa noe tot viros quot mulieres iuſſit dñs reſeruari. vt ſcȝ eſſet vnica vnici. Gene. vij. cap.

Egiptij tempe Moy. pluſ videbātur abhominari adulteriuȝ ꝙ̄ homicidiū vnde timebat abraham ne eū occiderent ⁊ poſtmodum Saray vxorē ſuam Pharaoni offerrent quaſi nollet eam cognoſcere quādiu virū haberet et crederet maritū habere. Geñ. xij. Dixit Helcana ad Annan Nūquid nō ego melior ſuȝ tibi ꝙ̄ x. filij. i. Reg. i.

Fecit Joram rex Juda malū coram domio ⁊ ambulauit in vijs Achab. ⁊ ſubdit cauſa hui⁹ vxor erat filia Achab. iiij. Re. viij.

Dixit angelus Thobie Accipies vxorē cū timore dei ⁊ amore filiorum. Thobie. vi.

Parētes Sare monuerunt eam honorare ſoceroȝ. Thobie. x.

Mulieres tranſlate de terra iuda in egiptū que ſacrificabāt regine celi ⁊ excuſabāt ſe p viros ſuos qui ſilia faciebāt. Jere. vij.

Pro ſeruanda fide matrimonij ſuſanna expoſuit ſe morti ⁊ infamie niſi ei p Danielē iuſt⁹ dñs ſucurriſſet. Danielis. xiij. cap.

De mendacio.

Primū mendaciū p fuit a ſerpente platū quādo dixi Eue Nequaꝙ̄ moriemini. ⁊c. Gene. iij.

Fornicatores etiā mendaciū dicere dedignant vt iudas qui dixit mendacij nos redarguere non poteſt. Gene. xxxviij.

Nunꝙ̄ mendaciū licet dicere ſȝ veritatem. licet et expedit quandoꝙ̄ tacere. ſicut fecit Samuel dicens. i. Regum. xv. Ad imolandū dño veni. Cum ad aliud principaliter veniſſet ⁊ nihil omnus hoc facere proponebat.

Dixit Saul iuraſſe aduerſuū ſe ſeruos eo ꝙ nō capiebāt Dauid Et dixit dauid inſidiari ſibi cuȝ ipe et potius vere inſidiaret Dauid. i. Regū. xxij.

Occiſo vnico filio dauid fama puenit ad eū dicens. pcuſſit Abſolon oēs filios regis. ij. Reguȝ xiij. Sic faciunt hoīes ſepe mētiendo rumores. q2 dicūt pl⁹ ꝙ̄ ſit

Duo falſi teſtes pducti ꝯtra na

both fuerũt cauſa lapidationis eius.iiij. Reg. xxi.
Spũs mẽdax in ore maloꝝ pro phetaꝝ decepit achab. vt iret ad pugnãdũ et ibidem ꝑcuſſus fuit ad mortem.iiij. Regnm.xxij.
Peſſimũ mendaciũ adinuenit Aman vt poſſet cõfundi Mar/docheus.ꝙ eũ adorare nolebat. Heſter.iij. Cũ obſideret antio/chꝰ eupater ciuitatẽ hierl'm.nec poſſet capere.miſit ad eos ꝙ erant intus pacẽ facere ⁊ ceperũt illam ⁊ iurauit illis rex ⁊ pricipes. Sꝫ rapit iuramentuꝫ citiꝰ.⁊ mãda/uit deſtrui muꝝ ⁊c.ij. Mach.v
Sedẽs ⁊ flens dixit ꝑplus i de/ſerto. Numeri.xi.
Recordamur piſciũ ꝙs ꝯmedebamꝰ in egipto gratis ⁊c. tñ ni/mis care emebant que in egypto edebant. Per ꝟba que dixit Judith.holoferni.decepit eũ licꝫ excuſaret̃ ꝑ intentionẽ quã habuit Judith.iiij.⁊.xi.⁊.xij.
Mentiti ſunt ꝯtra dñm iudei ꝓcipue ſcribe ⁊ phariſei ꝙ ex inui/dia dicebant eũ peccatorẽ mendacẽ. vorato rem ꝓhibentẽ tributa dari ceſari. Gentis ſub nerſorẽ et turbaꝝ ſeductorẽ. demonia cũ ⁊ blaſphemiũ vid̃ ꝑ totũ euã.

De miſericor/dia et liberalitate.

Ium ⁊ miſericorꝺem ſe fuiſſe ad paupes oñdit btũs Job triceſimo nono. dicens Cor vidue cõſola/tus ſum pater erã pauꝑuꝫ. quia ab infãtia creuit mecũ miſeratõ Ualde liberalis et miſericors fuit dñs latroni pendẽti ⁊ petenti. Dñe memẽto mei dũ ve.in re.t. Et dixit ei dñs. Amen dico tibi hodie mecũ eris in ꝑadiſo. Luce.xxij.
Magna dei liberalitas a ꝑparꝫ in ſimilitudine de ſeruo nequaꝫ cui dixit dñs Dm̃e debitũ dimiſit tibi qm̃ rogaſti me. Mathei xviij.

De nobilitate. et inconſtantia.

Ediẽs Mayſes r de terra madian in egyp/tum narrauit om̃ia verba dñi pro quibꝫ miſerat eũ Sequit̃ et credidit ꝑplus audierunt ꝙ visitaſſet dñs filios iſrahel ⁊ proni adorauerũt. Exodi.iiij. Poſtea vero cum eſſent afflicti ab exactoribꝫ pharaõis dixerũt Moyſi ⁊ aaron. Uiderat dominꝰ et iudicet. quoniã fetere feciſt ꝭ odorem noſtrũ coraꝫ Pharao/ne et ſeruis eius et prebuiſtis ei gladiũ vt occideret nos Exo.v. Cum poſt multas egipti plagas ditati et armati egrederent̃ filij iſrael de egipto domino preceden te.et viã eius ꝑ ignẽ ⁊ nubem oñdẽte. viderũt egyptios veniẽtes

poſt ſe ⁊ timuerũt valde. ⁊ dixe/
runt ad Moy. Forſitan nõ erãt
ſepulchra in egipto. ideo tuliſti
nos vt morremur in ſolitudiue.
Deinde confortati ſunt per moy.
cuȝ dñs mare rubrum diuiſiſſet
⁊ popul⁹ ſicco pede trãſiſſet. ſub
merſus eſt ibi exercitus pharao
nis ⁊ timuit popul⁹ dñm. ⁊ cre/
diderũt dño ⁊ Moyſi ſeruo ei⁹
Exodi. xiiij.
Cum liberaſſet iſrl' Gedeon de
manu Madian. ⁊ occidiſſet ʒe/
bee ⁊ Salma dixerunt oms vi/
ri iſrael ad eũ. Dñare noſtri tu ⁊
filij tui. Ipo autẽ mortuo cũ ha
beret. lxx. filios nullũ de ipis ac
cipere curauerũt Judi. viij.
Samuel propheta liberauit po
pulũ iſrael de manu Philiſtim
⁊ recupauit vrbes quas illi ab/
ſtulerũt iſrael. Poſteo congre
goti ſunt ⁊ petierunt ſibi regem
conſtituti ꝯtra volũtatẽ ſamue
lis. i. Regum. viij.
Ante q̃nq; dies paſce dominuȝ
Jeſuȝ veniẽtẽ in hireľm. recepit
popul⁹ cum magno tripudio et
honore. ⁊ per ebdomodam om
nis populus erat ſuſpenſus ad
verba eius. ⁊ mane veniebat ad
eum in templo audire eum. Fe/
ria ſcđa ⁊ ſexta in die paraſceue
clamauerũt omnes. Crucifige
eum Luce. xxij. Johan. xix.

De miraculis

diuina potentia factis.

Multa mairacula

fecit dñs p Moy. quan
do voluit filios iſrael
educere đ egipto ⁊ đ manu pha
raonis. Exodi. vij. viij. ⁊. x.
Grande miraculũ fuit ꝙ nunq̃
defuit colũna ignis per noctem
nec columna nubis per diem. co
ram populo eunte per deſertum
de egipto ad terraȝ ꝑmiſſionis.
Exodi. xiiij.
Itẽ ꝙ deo faciẽte mare rubrum
tan ſierũt ſicco pede. Egyptijs
fluctib⁹ inuolutis. Exodi. xiiij.
Itẽ ꝙ populo murmurãti domi
n⁹ miſit cõturnices. ⁊ poſtea plu
it eis manna. Exodi. xvi.
Itẽ dedit eis aquã in abũdãtia
de petra ad bibẽdũ. Exo. xvij. ⁊
Numeri. xx. ca. Hinc haberi po
teſt ꝙ miracula nõ ſunt ſemper
diuine reuelationis ſigna.
Itẽ ꝙ pcuſſi filij iſrael a ſerpen
tib⁹ ignitis. ⁊ aſpiciẽtes ſerpentẽ
eneũ curabãt. Numeri. xxi.
Item ꝙ adduxit fileos iſrael per
deſertũ. xl. annis ⁊ non ſunt at/
trita veſtimẽta eoꝝ. neq; calcia/
mẽta eorũ veſtutate cõſumpta
Deutro. xxix.
Itẽ ꝙ ingreſſi fluuiuȝ iordonis
ſteterũt aque ad inſtar mõtium
⁊ alie inferiores ĩ mare mortuũ
deſcenderunt. Joſue. iij. Item ꝙ
poſt ſeptem circuitus filiorum.
iſrahel. Muri Jericho cecide/

runt. Joſue. vi.
Jonathas ꝛ armiger eiꝰ ꝑcuſſe-
ruunt tot de philiſteis ꝙ factū ē
miraculū et ꝯturbata ſūt castra
i. Regū. xiiij. Dauid iuuenis
ꝛ īerptꝰ ꝛ īermis ꝑualuit adūſꝰ
philiſteū armatū. forte ꝛ expertū.
primo Regū. xviij.
Helyas legit feciſſe miraculū ī
petendo fieri ſiccitatem ita ꝙ nō
pluit ſup terrā annos. iij. et mē-
ſes. vi. vt habet. iij. Regū. xvij.
c. Luce. iiij. c. ꝛ. Jacobi. v.
Jtē Helyas ſuſcitauit filiū mu-
lieris. matriffamil. iij. Reg. xvij
Jtē duos quinqgenarios ad ꝑ-
ces eius ignis deſcēdens de celo
cōſumpſit. iiij. Regū. i.
Helyas legit feciſſe miraculum
aquas Jordanis diuidens. iiij.
Regū. ij.
Jtem Heliſeus fecit miraculū
mulieri vidue debitis obligate
oleū augmentoado. iiij. R. iiij.
ꝛ Luce. iiij.
Jtem mulierē filiū habere fecit.
ꝛ demū eum mortuū ſuſcitauit
iiij. Regum. iiij.
Jtē poſita farina in olla prius a
mara olera dulcorauit. iiij. Re-
gum. iiij. ca.
Jtē panes filijs ꝓphetarū multi-
plicauit. iiij. Regum. iiij.
Jtē fecit ſup aquas natare ferrū
iiij. Regū. vi.
Jtē cadauer mortui hoīs tāgēs
ipſius oſſa defuncti reſurgere fe
cit. iiij. Regū. xiij. Jtē exercitum
regis ſirie cecitate percuſſit. iiij.
Regū. vi.
Ad petitionē Ezechie ſol retro
ceſſit. xl. lineis. iiij. Regū. xx.
Veniēs Balaam ad maledicē-
dum ꝑplo dei. redargutꝰ fuit ab
aſina cuiꝰ ſedebat. Numeri. xxij.
Cū ſaluator mūdi pēderet ꝓ ſa-
lute nr̄a in cruce a ſexta hora di-
ei vſqȝ ad horā nonā tenebre fa
cte ſūt ſup vniuerſaȝ terrā luna
exiſtente. xv. ꝛ in ꝑte celi oppoſi
ta ſoli. ita ꝙ ſol ꝑ ipſam lunā na
turaliter nullatenꝰ poterat ecli-
pſari. ꝛ velū templi ſciſſuȝ eſt. et
mo. aperta ſunt. ꝛ terra mota. ꝛ
pe. ſciſ. ſūt. ꝛ mlt̄a corpa ſctōꝝ q
dor. ſurrexerūt. Mathei. xxvij.

De morte xp̄i in figura.

Mortuo ſūmo ſa
cerdote ꝓfugi redibant.
ſm legē Moy. Nume.
xxxv. c. ita factū eſt nobis ꝑ mor
tem filij dei. Ro. v. Cuȝ inimici
eſſemus recōciliati ſumus deo ꝑ
mortē filij eius.

De morte in generali.

Si patres ātiqui
timebāt mortē. vt Eze-
chias eſa. xxxviij. ꝛ moi
ſes Deutro. iiij. ꝛ longā vitā op
tabāt nō erat mirū. Nā ipſi non

Quod qui Male viunt Male moriuntur. pat[?] 20f

poterant adhuc in celū aſcende-re. nec diuina ꝑfrui viſione. do-nec ſaluator venit qui aperuit ia-nuam paradiſi.

Etiā mali optāt bene mori. Nu-meri. xxiij. dicitur de Balaaȝ ꝙ dicebat. Moriatᷓ aīa mea mor-te iuſtorum.

Per morte crucis quā ſaluator voluit ſuſtinere. oſtendit mani-feſte ꝙ nō ſolū mors nō debeat timeri. ſed etiā qđcūqȝ genꝰ mor-tis ab hoīe iuſto ꝓ diuina obedi-entia ⁊ iuſticia ꝓmpte debeat ſu-ſtineri. Thobie. iij. p. q. xlvi. ar. iiij. in corpe. q. rōne prima.

Non timebat Paulꝰ mortē qui dicebat non ſolū alligari. ſȝ etiā mori irrecuſabiliter paratꝰ ſum propter nomē domini noſtri Je-ſu xpi. Actuū. xxi.

Idē ſi nocui iudeis aut dignuȝ morte aliqđ feci nō recuſo mo-ri. Actuū. xxv.

De morte iuſtorum.

Volui [illegible]ere Da-uid ꝓ filio innocēte mor-tuo qui fleuerat pro infir-mo. ſed multū fleuit pro parici-da ſuſpenſo. ij. Regū. xviij.

Uidens Judas machabeꝰ mul-titudinē hoſtiū ⁊ paucitatē ſuo-rum. ait. Si appropinquit tem-pus nr̄m moriamur in veritate ꝓter frēs nr̄os. i. Macha. ix. c.

De morte malorum.

Poſtquā Alexander rex decidit in lectum dicitᷓ ꝙ cognouit ꝙ mo-rereᷓ qſi ante memoriaȝ mortis non haberet ſeu noticiam. pri-mi Macha. i. c.

Homo ille diues cuiꝰ ager vbe-res fructus attulit cuȝ cogitaret deſtruere horrea ſua ⁊ facere ma-iora. et plus credebat habere de vita. ait illi dn̄s. Stulte hac nō-cte aīam tuā re. ⁊c̃. Luce. xxij. De diuite epulone. xvi.

Herodes ſedēs pro tribunali et veſtitus veſte regali cōcionaba-tur ad pabulū ⁊c̃. mortuꝰ ē tur-piter. Actuū. xij.

Accuſatores Danielis iubente Dario rege. miſſi ſūt in lacū leo. ⁊ a leōibꝫ deuorati. Daniel. vi.

Multas terras cepit ⁊ deſtrux-it Holofernes. tandē dormiēs inebriatus. ꝑ manū mulieris de-capitatus eſt. Judith. xiij.

Uulneratꝰ Achab in bello mor-tuꝰ ē veſpe. ⁊ linxerūt canes ſan-guinē eiꝰ in eodē loco in quo lin-xerāt ſanguinē Naboth. iij. Re-gū vltio. c. qui diſſimulāte ipſo Achab. cum emēdare deberet ⁊ poſſet. fuit lapidatꝰ. iij. Rẽ. xxi.

Libidineȝ dominādi Abſalon multū afflixit patrē ſuū Dauid ſed anteqȝ aſſecutꝰ fuiſſet ꝓpoſitū

ſuſpenſus fuit inter celũ ⁊ terrã. ij. Regũ. xviij.

De diuerſis cõditionibꝰ mulierũ. De mulierũ curioſitate ⁊ virorum.

Egreſſa eſt Dina filia Lye vt videret mulieres regiõis illiꝰ, ⁊ ſeqꝫ ꝙ viſa rapta ⁊ oppreſſa fuit. Geneſis. xxxiiij.

Herodes tetrarcha viſo Jeſu gauiſus eſt valde nõ cauſa pietatis ſꝫ curioſitatꝫ. qꝛ ſperabit ali/quod ſignũ fieri ab ipſo. ⁊ ꝓpter hoc viſio illa dñi nihil ei profu/it ſed magis obfuit. Luce. xxiij.

Curioſitatẽ diſcipuloꝝ ſcire volentiũ tpꝰ ſcdi aduentꝰ cõpeſcuit dñs dicẽs. Nõ eſt vrm no. tẽ. vel momenta ⁊c̃. Actuũ. i.

De mulieꝝ fallacijs

Domina Joſeph ipm apud virũ ſuũ nequiter accuſauit. vt ſeipſam mendaciter excuſaret. ⁊ decipiẽs virũ ſuũ ꝺ ipo Joſeph, ſe impijſſime vindicauit. Geneſ. xxxix.

Mulieres moabiti de filios iſrl̃ deceperũt. ꝯtra q̃s balaam ariolus cũ oĩbꝰ magicis artibꝰ ſuis. nihil poterat opari. Nũeri. xxv.

Uxoꝛ ſamſonis fūdens apꝺ eũ lachꝛymas dicebat. odiſti me. idcirco pꝛoblema nõ vis exponere mihi. cui poſtea in damnũ ꝓpꝛium reuelauit. Juꝺ. xiiij.

Nota etiã ꝺ Dalila. Juꝺ. xvi

Mulier viſa ſatis a lõge dauid animũ ſatꝫ mutauit. i. Reſ. xxvi

Quid ergo qñ de ꝓpinquo ei loquit. videt ⁊ audit.

Fefellit Holofernẽ Judith a facie cuius terra tremere videbat. Judith. x. Quãuis illa bona intentõe fecerit. ſ. ꝑ liberatiõe ꝓplĩ

Nota de Herodiade Mar. vi. c.

De mulieꝝ audacia.

Interrogata Sara an vellet ire cuꝫ ſeruo Abꝛahe. reſpõdit. vadã nõ dixit volo ire ſi placet vobis vel huiuſmodi. Geñ. xxiiij.

Dina cupiens videre mulieres regionis illius. viſa a quodã viro nomĩe Sichen. ⁊ oppreſſa ab eo. Quid ergo ꝺ illis que volũt videre viros ⁊ videri ab eis Si male frequenter accidit eis nõ ẽ mirũ. Geneſ. xxxiiij.

Herodias inſidiabatur Johã. bap. ⁊ tãto odio perſequebatur ꝙ magis eligit filiã petere caput Johan. bap. q̃ꝫ dimidiã partem regni Herodis. Mar. vi. c.

De mulierum fide.

Undi creatorem
m ꝛ corpoꝝ reſurrectionem
optime ꝯfitebať illa mľier
mirabilis mater q̄ ſeptē filios
vna die torqueri vidit. et ipſos
ad moriendū ꝑ dei legibꝫ forti/
ter aiauit. ij. Machab. vij.
Nec lōga expectatiōe. nec dura
rñſione deſtitit clamare ad dñꝫ
mulier cananea. idcirco tādē au
diuit. Mľier magna ē fides tua
fiat tibi ſicut petiſti. Mat. xv.

De mulieꝝ for titudine.

Um audiſſet abi
c gail virū ſuū Nabal du/
re reſpondiſſe nūcijs da/
uid. feſtinauit ꝛ tulit diūſa ence/
nia. ꝛ dauid iratū placuit. i. Re
gum. xxv. c.
Mira ſtrēnuitas fuit ī Judith
qui tm̄ factū fuit auſa cogitare d̄
Holofernis occiſiōe in proprio
papilione. Judith. viij.
Heſter regina expoſuit ſe ꝑicu/
lo moriendi ꝓ liberatiōe ꝑpľi ſui
qn̄ nō vocata ad regē ire p̄ſump
ſit. Heſter. v.
Supra modū mater mirabilis
fuit vt imediate dictū eſt que pe
reuntes ſeptem filios ſub vnius
diei tempore conſpiciens. forti
animo ferebat. ꝛ feminee cogita
tioni virilem animuꝫ inferebat
ij. Machab. vij.

De mulierū or natu.

Hamar nur⁹ iu/
t de filij Jacob volens ſo
cerum allicere vt ex illo
conciperet depoſitis veſtibꝫ vidu
itatis ornauit ſe ꝛ aſſumpſit teri
ſtrum. Geneſ. xxxviij. c.
Audito aduentu Jeſu qui occi/
derat regem iſrael. Jezabel de/
pinxit oculos ſuos ſtibio ꝛ orna
uit caput ſuū. iiij. Regum. ix.
Teſtať Judith ꝙ ornamenta q̄
aſſumpſit deceperunt Holofer/
nem. Judith. xvi. Induit ſe ve/
ſtimento leticie. vnxit faciē ſuaꝫ
vnguēto. colligauit cincinos ſu
os vitta ad decipiendū illū. Le
gitur de Heſter ꝙ quando debe
bat ad regem intrare non queſi/
uit muliebrem cultum. ſicut faci
ebant alie mulieres. Heſter. ij.
Non ſine cauſa mouetur ſapiēſ
qui ait Eccľ. ix. Aūte faciē tuaꝫ
a mľiere cōpta. mľier cōpta ꝛ or/
nata magis incitat ad peccatū.

De mulieꝝ pie tate.

Uncij euntes ad
n Dauid abſcōditi fuerūt
in puteo ꝛ ſaluati ꝑ mu/
lierē que poſuit velamen ſuper
os puteí. ꝛ illos qui querebant
illuſit. ij. Regum. xvij.

Compatiens Heſter ꝓ ſ'o mor ti adiudicato. magno ſe expoſu/ it periculo. et apud Aſſueruȝ re gem iudeoꝝ liberationē et ſub/ limationē optinuit. Heſter. vij. Pietas beate virginis multuȝ apparet in hoc ꝙ ad paupes nu/ ptias ire voluit. et deficiente vi/ no non inquiſitio ab aliquo ſed ſpōte propria verecūdoꝝ pētuȝ aduocata dixit filio ſuo· vinum non habēt. Jo. ij. Per hoc etiaȝ poteſt cogitari largitas eius ma gna. ꝙ cum a magis aurum. th9 et mirrā. que obtulerūt recepiſ ſet paulo p9 in purificatōe ſua ñ potuit habere agnum quē offer ret. Et ſu ꝓponēdū eſt ꝙ illa ma goꝝ munera paupibꝫ erogaſſȝ Math. ij. Lu. ij. Pretulit dñs duo era minuta paupercule vi/ due que miſit in gazofilatiū in muneribꝫ debitū q2. ſ. illa de eo qđ erat ſibi neceſſariuȝ dedit. q2 plus ponderat dñs mētis pieta/ tē ꝙ̄ muneris quātitatē. Luce. xxi

De mulieruȝ ſapientia.

Debora vxor lapidoch iudicabat populū que docuit Barach filium Abinoe quid facturus eſſet vt populū dei de manu Siſare liberaret. Judith. iiij. Sapiēs mulier Techuides in/ duxit dauid ad hoc vt filiū exu lere reuocaret. ij. Regū. xiiij. Obſidente Dauid ciuitatē abe le mulier ſapiēſ taliter locuta eſt ei et populo ciuitatis ꝙ ille cum totius patrie vbertatem ab obſi dione. ij. Rege. xx. Tam tacēdo ꝙ̄ loquēdo. pater beatā virginē fuiſſe prudētē mi rabiliter tacendo quidā. q2 pau ca verba dixiſſe inuenit loquen do cū angelo diſcrete. q2 q̄rendo ⁊ diſcreti9 acquieſcēdo. Luce. i. Quomō fiet iſtud. Jtem Ecce ange. domini. Jtem cuȝ ſancta Elizabeth ipam ſalutando Et nota. ꝙ poſt multas laudes ꝙ̄s Elizabeth illi dixit nihil ei dire cte reſpōdit. Sed ad laudandū dominū ſe cōuertit dicēs. Ma/ gnificat ⁊c. Luce. primo

De mulierum ſtultiloquio.

Eua legit primū locuta fuiſſe cū ſerpente ꝙ̄ cū deo in oratōe. vel cū viro ſuo ad aliquā eruditōnē ꝑcipienda. Geneſis. iij. Uxor Amon audiens q̄rimonias q̄s vir faciebat de Mardocheo. rñdit. Jube pari excelſam trabē vt a ꝓpēdat. i ea Heſter. v. Sara filia Raguelis increpante ancilla ſuā iuſte. illa impatiēs iniurio ſe rñdit Amplius ex te ñ videamus fili. aut filiam ſuper

tertam. Thobie.iij.cap
Cum dixiſſet Thobias de deo. Uidete ne furtiuus ſit &c. anna vxor ſua dixit manifeſte vana facta eſt ſpes tua. Thobie.ij.

De nequitia tirannorum.

Varias adinuenit malicias Pharao. vt poſſet extinguere. vel ad numerū puum reducere filios iſrael Exo.i. In principio ei eos duris lapidib9 pcepit affligi de inde maſculos occidi. poſtea mādauit eos in flumē pijci & feminas reſeruari.

Manaſſes rex iuda ſanguinez innoxiuz effudit & impleuit hieruſalē cruore innocētiū.iiij. Regum.xx.cap.

Rex Antioch9 menelaū hominē ſacrilegū de multis ſcelerib9 accuſatum abſoluit. et accuſatores ei9 morte damnauit.ij. Machabeoꝝ.iiij.

Herodes videns q illu. eſſet a mag. iratus eſt valde & miſit occidi. omnes pueros qui erant in bet. & in omnib9 fi.ei9. Math.ij

De reuerentia templo exhibenda.

Non licebat niſi paucis intrare tabernaculum. vt apparet. Numeri.quarto.

Diligētior fuit Salomō in edificatione tēpli dei q̃ in edificatōne dom9 ppꝛie. Nā domum dei cōpleuit ſeptem annis. domum vero ſuam.xiiij.annis.iij. Reg. iiij.&.ij. Paral. vij.cap.

Reuerſi d captiuitate babilonica iudei. primo ceperunt edificare tēplū q̃ muros ciuitatis hieruſalē. licet vicinos haberēt inimicos de quib9 die noctuq3 timebāt.i. Eſtre.iij.

Rex demetri9 ſtatuit vt quicūq3 fugerit in templū qd eſt in hieroſolimis & in omnib9 finib9 ei9 obnoxij. regi in omī negocio dimittūtur.ij. Macha.x.

Euntib9 iudeis ad bellum ↄtra Nichanoris exercitū erat p vxoribus et filijs minor ſolicitudo Maxim9 vero et primus erat p ſanctitate templi.ij. Macha.xv

Quāuis iudei graui odio pſeq̃rentur paulū tñ in templo noluerūt eum occidere. ſed extra trahētes eum. Actuū.xxij.cap.

Optenta victoria de inimicis q̃ ↄtaminauerūt templū.. dixit iuda & fratres eius. anteq3 de domib9 ppꝛijs aliquā facerēt mentionē. ecce contriti ſunt inimici nr̄i. aſcendam9 nunc mūdare ſacra et renouare.i. Macha.iiij.

De recta intentione habenda in ope.

Commēdauit dominꝰ multū bonā volū

tatē Dauid quā habuit de edifi
catione templi. licȝ noluerit ꝙ tē
plū edificaret ab eo. ij. Reg. vij
Miſit Dauid pro Uria qui erat
in exercitu. nō vt ille quieſceret.
ſed vt ipſe peccatū qđ cū vxore ei
us cōmiſerat facilius occultaret.
ij. Regum. xi.
Ornauit ſe Judith curioſe. ſed
omnis illa ꝯpoſitio nō ex libidi
ne ſed ex virtute ꝓcedebat. ſcȝ ad
liberandū populū dei de manu
peſſimi inimici Judith. xij.
Signanter dedit dñs finē vł in
tentionē quā quiſqȝ debet habe
re. bona faciendo. vel mala pati
endo. Math. v. Quicūqȝ potū
dederit. x. c. ꝛc. Itē Mathei. xix.
Omnis q̄ reliquerit domū ꝛc. ꝓ
ter nomen meum.

De obedientia.

Euntes filij iſrael
ad bellū ꝯtra mādatuȝ
Moy. mlti victi fuerūt
a paucis. qñ vero ex obedientia
pugnauerūt pauci vicerūt mul
tas. Numeri. xxi.
Saul q̄ pepcit Agag. regi Am
alech et gregibꝫ ouium. ꝛ ceteris
rebꝫ ꝓcioſiſſimis reprobatꝰ fuit.
Uñ tūc dixit ei ſamuel Melior
eſt obediētia q̄ȝ victime. i. Reg.
xiij.
Dauid licȝ eſſȝ ꝑ ſamuelē vnctꝰ
in regē. tū obediebat patri mittē
ti eū vt portaret victualia fratribꝫ
bꝫ qbꝫ fuerat ꝑelectꝰ. i. Re. xvij
Obediētia cōmendat̃ interdum
etiā in his q̄ videnẗ ſine ratione
mādati. Uñ ille qui voluit ꝑcu
tere quēdā de filijs ꝓphetarū per
cuſſus eſt a leone. iiij. Reg. xx.
Quicquid ꝑcipiebat Mardo
cheꝰ obſeruabat regina Heſter.
et ita oīa faciebat vt ſolita erat.
eo tēpe quo paruulaȝ nutriebat.
Heſter. ij.
Jonas inſipienter fugiebat ſer
uire dño ꝑcipienti vt iret ad ꝑdi
canduȝ inimicis ſed fugiendo ꝑ
uenit quo dñs miſerat Jone. i. ꝛ
ij. ꝛ. iij. Deſcendit puer Jeſus cū
Maria ꝛ Joſeph in Hieruſalē
et erat ſub illis. Luce. ij.
Malis etiam ꝑlatis ꝑcepit dñs
obediēduȝ eſſe. Mat. xxiij. Su
per cathedrā ꝛc. oīa ergo quecū
qȝ dixerunt vobis ſuate ꝛ facite.
Principes ſacerdotum cōmina
ti ſunt petro ꝛ Johāni ne vltra
loquerent̃ de nomine Jeſu. qui
reſpōderūt eis Si iuſtū eſt vos
potius audire q̄ȝ deum. iudicare
Non eñi poſſumus que vidimꝰ
et audiuimꝰ nō loqui. Act. iiij.
Et cū arguerētur ampliꝰ a prin
cipibꝫ ſacerdotū apoſtoli qꝛ nō
ſuauerunt eoꝝ mādatuȝ. rñde
rūt petrꝰ ꝛ apl̄i. Obedire opor
tet magis deo q̄ȝ hominibus.
Actuum. v.
Hoīem volēs deꝰ ſub obediētia
viuere ꝛ ī ſtatu īnocētie ſtatuit. vt

condit⁹ eſt ipm preceptis aſtrixit Gñe.ij. Et eū contra obedientiam venientem ſeuere puniuit. Geneſis.iij.

Preceptū de circūciſione quāuis eſſet graue ⁊ inſolitum non diſtulit Abrabam implere vſqʒ in craſtinū. Geneſis.xvij.

Item preceptū de imolatione filij voluit implere ſine mora. Gene.xxij. Abrabam de nocte conſurgens ſtrauit aſinū ſuū. ⁊c. Et nota q̄ʒ mirabil' fuit illa obedientia Thobias iunior auditis exhortatōnib⁹ patris reſpōdit ⁊ dixit Omnia quecūqʒ mihi dixeris faciam pater. Thobie.v.

Cōmendatur a dño Rachabite qui noluerūt vinum bibere pro eo q̄ p̄ceperat eis pater eorū dicens Non bibetis vinum vſqʒ in ſempiternū ⁊ domos nō edificabitiſ ⁊c. Iere.xxxv Et nota difficultatē in illa obediētia. Mathatias dixit nuncio regis Antiochi. Et ſi omneſ obediunt regi Antiocho. ego et filij mei et fratres mei obediem⁹ legi patrum noſtroꝝ.i. Macha.ij.

Saluator noſter legis dñs legi voluit obedire. in circūciſione. ⁊ oblatione facta in templo. Lu.ij. et in eſu agni pacalis. Mat. viceſimo ſexto. capitulo.

De oppreſſione
bonoꝝ per malos

Caim nequam et inuid⁹ p̄ualuit aduerſus Abel iuſtū. et occidit euʒ Gene.iiij. Sodomite animam Loth iuſti multipliciter afflixerūt. Ge.xix. Saul diu pſecutus eſt dauid qui tamē ei fideliter et vtiliter ſuiebat.i. Reg.xvij.

Aman ſuperb⁹ crudelis ⁊ impi⁹ ita potens fuit q̄ p nihilo habuit pcurare necē iudeoꝝ. ſed diuina puidentia eius conatib⁹ obuiauit. Heſter.iiij. et. vij.

Nabuchodonoſor p̄cepit holoferni. vt omnes iudeos terre exterminaret vt ipſe ſolus deus diceref. et pp̄ter hoc mlta regna deſtruxit. et populuʒ dei qui nuper redierat de captiuitate babiloīs afflixit. Iudith.ij. et deinceps

Iohānē baptiſtaʒ totius exemplar ſanctitatis ad petitionē vnius meretricis Herodes adulter viliſſimus decollauit. Mathe.xiiij. et Marci.vi.cap.

Poſtq̄ʒ intellexit Pharao q̄ filij iſrail voluerūt ſuire et ſacrificare dño duri⁹ afflixit eoſ Exo.v

Q̄ deus plus
reſpicit ad operantē quā ad op⁹

Caim obtulit de fructib⁹ terre dño munera Abel q̄qʒ de gregibus ſuis. Et ſequif. Reſpexit domin⁹ ad Abel. Geneſis.iiij.

Promiſſo Abrabe filio de ſa-

ra. riſit Abraam. Gen. xvij.
Riſus etiã Rare fuit a dño rep hẽſus ⁊ nõ riſ⁹ abrahe Ge. xviij.
Cũ facerẽt mirabilia quedã corã pharaone moy. ⁊ Aron. legit ꝙ fecerũt ſil'r malefici egiptiorum Exodi. vij.
Eleuãtes oculos bethſamite viderũt archã dñi. ⁊ gauiſi ſunt. et obtulerũt dño holocauſtũ Quãuis aũt bonũ opus facere viderẽtur pcuſſiit eos dñs graui plaga eo ꝙ viderunt archam quam videre nõ debebant. i. Regũ. vi.
Saul quãdo fuit inter prophetas expoliauit ſe ⁊ prophetare cepit. ⁊ parũ ei profuit. i. Reg. xix.
Oza extendit manũ ⁊ tenuit archam ne caderet de plauſtro qui ſtatim pcuſſus a domino mortuus eſt. ij. Regũ. vi.
Pretulit dominus oblationem vidue que poſuit duo era minuta in gazophilatio muneribꝫ debita. Luce. xxi.
Herodes cupiebat videre Jeſũ et eo viſo gauiſus ẽ valde. Sed nullũ fructum eſt inde conſecut⁹ quia curioſitatꝭ ⁊ vanitatis cauſa faciebat. non pietatis vel caritatis. Luce. xxiij. ca.
Licet offerre incenſum ſit bonũ opus non tamen competit homini cuilibet. Unde Ozias rex iuda percuſſus eſt lepra a domino eo ꝙ ipẽ noluit incenſum ſuper altare thimiamatis adolere ij. Paralipome. xxvi.

De operatione bona.

Poſuit dominus hoĩem in paradiſo voluptatis vt opare tur et cu. illum. Gen. ij.
In ſudore vult. t. ve. pa. t. ⁊ ſeqꝉ Emiſit dñs euz de paradiſo volup. vt opare tur terra de qua aſſumptus eſt. Gen. iij. Et ſic nota ꝙ deus hominẽ voluit operari. ⁊ in ſtatu innocẽtie ⁊ poſt peccatum.
Tempore quo ſolent reges ad bella pro Dauid in domo ſua ocioſus remãſit. ⁊ adulteriũ cum homicida cõmiſſit. ij. R. xi.
Laudabilia opera patrum a filijs imitanda eſſe. domin⁹ oſtendit dicens. Si filij Abrahe e. o ba. fa. Jo. viij. ca.

De oratione

Orauit multociens Moy. dominũ vt amoueret plagas ab egipto ⁊ exaudiebatur. licet illi mali eſſent. Exo. viij. ix. ⁊. x.
In bello quod habuerunt filij iſrael contra Amalech plus fecit Moy. orando ꝗ̃ Joſue pugnando. Exo. xvij.
Poſt adorationem vituli videbatur dominus populum velle delere. Sed Moy. per oratõis

inſtantiā obtinuit ei veniā. Exodi. xxxij. Et nota ꝙ ipſi⁹ modo orādi. Aut inquit dimitte illis. hāc noxam. aut dele me de libro tuo Curata ē a lepra maria ꝓpter orationem moyſi. Numeri. xij.
Petijt ꝑplus carnes in deſerto. et dñs iratus cōceſſit eis. ꝑ qđ liquet ꝙ nō ſemꝑ exauditio oratōnis eſt ſignū diuine dilectionis Numeri. xi.
Afflictus popul⁹ ab ignitis ſerpentib⁹ per orationē moyſi liberatus eſt. Numeri. xxi.
Non placuit dño ꝙ filij iſrł petiuerūt ſuꝑ ſe regē. et tamē dixit ſamueli. audi voces eoꝝ. i. Re. viij. Jeiunauim⁹ et orauim⁹ dominū pro recto itinere et ſecuro. et venit nob̄ ꝓſpere. i. Eſdre. viij
Nichanor et qui cū eo erāt cū tubis et cāticis admonebant. Judas vero et q̄ cū eo erāt inuocato dño ꝑ oratōnes. egreſſi ſunt. manu quidē pugnātes. ſꝫ cordib⁹ dñm orātes. ⁊ proſtrauerunt nō minus. xxxv. milia dei pñtia magnifice delectati. ij. Mach. xv. Oratio mentalis clamat in aures dñi ſicut apparet. Exodi. xiiij. quādo dixit Moyſes. dñs nil loquēti. quid clamas ad me. Dixit ſamuel ad ꝑpł'm. Abſit a me hoc peccatuꝫ vt ceſſem orare ꝓ vobis primo Regum. xiij.
Cōuertit Ezechias faciē ſuā ad parietē vt attentius orare poſſet et orauit dñm dicens. Obſecro dñe ⁊c. fluit itaqꝫ Ezechias fletu magno ⁊c. iiij. Regū. xx. cap. Miro modo fuit deuota humilis. ⁊ efficax oratio manaſſe regꝫ iuda. ſicut pater intuenti in fine ij. paralipo. xxxiij. ca.
Patet ꝙ omī tempe et in oī loco licet orare Neemias duꝫ daret regi bibere orauit deū celi etiam cum debuit ad interrogata rñdere Neemie primo.
Thobias auditis duris ſermonib⁹ vxoris cepit orare cum lachrimis. Thobie. iij.
Sara filia Raguel audita ab ācilla graui ꝯtumelia. pexit in ſuꝑius cubiculū dom⁹ ſue et trib⁹ dieb⁹ in oratiōe ꝑſiſtēs cū lachrimis deꝑcabaꝛ deū vt ab illo īꝑperio liberaret eā Tho. iij.
Uidēs Suſanna omne ſibi humanū deeſſe auxilium. recurrit ad orationis ſuffragiū. et oratio ſua fuit exaudita: Danielis. xiij.
Dimiſſa turba Aſcendit domin⁹ in mōtē ſolus orare. Math. xiiij: in quo docemur ꝙ duꝫ orare volumus turbam debem⁹ fugere ne turbemur.
Ad humiliter orandū ⁊ iactantiā fugiendū inducit dñs exemplum de ſuperbo phariſeo et humili publicano. Luce. xviij.
Adeo grande et arduū opus eſt orare ꝙ ipe Paulus apoſtulus ad illud agēdū ydonee dicebat ſe ſufficienteꝫ nō eſſe. Ro. viij. Quid oremus ſicut oꝑtet neſci

mus. ꝓpter qꝺ ipſe oratões alio-rum frequẽter ⁊ inſtanter poſtu-labat. i. ad Theſſal. v. fratres. orate ꝑ nobis Petebat aũt paulꝰ oratiões ꝑ malis ammouẽdis ⁊ ꝑ bonis obtinẽdis. De primo Roma. xv. Obſecro voſ fratres vt adiuuetis me in orationibus ad deuꝫ vt liberer ab infidelibꝫ Quantũ ad scꝺm ſcꝫ ad bona q̃ obtinere ꝑ aliorũ oratiões opta-bat. dicitˀ ad Coll. iiij. Orãtes ꝑ nobis vt deus apiat nobis oſtiũ ſermonis ad loquẽdum myſteriũm chriſti.

De patientia et manſuetudine in aduerſis.

Ioſeph facinus quod cõmiſerũt in euꝫ fratres ſui patiẽter tulit Geneſis. x. xv. et clemẽter indulſit. Geneſis. xlv. capitulo

Cito orauit Moyſes ꝑ maria q̃ tam iniqua contra eũ locuta fue-rat. ⁊ per oratione eius ſanata. Numeri. xij.

Noluit ſuſtinere ſaul ꝙ occide-rentur viri qui detraxerũt ei. primo Regum. x. ca.

Dixerũt ſeniores dãtes conſiliũ Roboã. Si placueris. ꝑplo hu-ic ⁊ leuieris eos verbis clemẽti-bus. ſeruient tibi omni temꝑe. ij. Paralipo. x.

Homies qui venerũt ad capiẽ-dum Heliſeũ nõ ꝑmiſit ipe ali-qd mali habere. Sed p̃cepit eis mẽſam apponi. ⁊ refectos abire permiſit. iiij. Regũm. vi.

Thobias de excecatõne. Tho. ij. Job ꝺ filiorꝫ morte ⁊ bonorꝫ ꝑditõe ⁊ corporꝫ afflictiõe. Job. i ⁊. ijˀca.

Et ſocij daniel de fornacis imiſſione. Dañ. iij. ca. mirã patiẽtiã oñderũt. Itẽ illi. vij. frẽs cũ matre ſua alacriter horrẽda tormenta paſſi. ſunt. ij. Machab. vij. c

Cedendũ eſt furori qñqꝫ exẽplo dñi qui nõ vt timidꝰ. ſed vt pui-dꝰ horã paſſionis. ꝯpetẽtẽ expe-ctãs rabiẽ iudeorꝫ pl'ries declinauit. Lu. iiij. Jo. viij. ⁊. x. ca. Ab-ſcõdit ſe ieſus. dicitur ibi

Filij effraim ſurgẽtes fortiter cõtra Gedeonẽ. ſedati fuerũt ꝑ eiꝰ manſuetã rñſionem. Judi. viij.

Potuit dauid pl'ries ſed noluit ſaul occidere. ipm actual'r perſe-quẽtem. i. Reg. xxiiij. ca. qñ ab-ſcidit oram clamidis eius.

Plagis cũ pimeretˀ Eleazar. di-xit domie tu ſcis cũ a morte poſſem liberari. diros corpis ſuſti-neo dolores ſcꝺm animã vero ꝑpter timorẽ tuũ libenter hoc pa-tior. ij. Machꝰ. vi. c. Cũ interro-gaſſet petrus dñm quotiẽs pec. i me frater meꝰ. ⁊ di. ei. vſqꝫ ſep. Audiuit nõ vſqꝫ ſep. tm̃. ſꝫ vſqꝫ ſeptu. ſepties. Macha. xviij.

De pace et con.

Cia aniália fecit deus in principio dupliícia maſculũ ⁊ fe. hoīem aũt fecit ſolũ vnũ. Gen. i. ⁊ ex illo ſunt omnes ⁊ ſinguli ꝓcreati. vt vnitatē pacis ⁊ cõcordie commendaretur in hoīe. Credendũ eſt interdum furori maloꝝ. ſicut fecit Jacob recedens a fratre ſuo Eſau. donec requieſceret furor ei⁹ Gen. xxvij.

Cũ eſſet Dauid ſanctus ⁊ bon⁹ ~~valuit~~ tamē dñs vt edificaret ei templũ. i. Paral. xxij. c. ſed fili⁹ eius pacific⁹ iſto fuit priuilegio honoratus. iij. Regũ. v.

nolvit

Boni hoīes habent pacē ad inuicem. ſed mali pugnãt ꝯtra bonos ⁊ ꝯtra alios. Vñ inter Roboam ⁊ Jeroboam fuit bellũ cũctis dieb⁹. iij. Regũ. xiiij.

Cauſa pacis que fuit tpe Onie ſummi ſacerdotiſ. pulchre deſcribitur. i. Macha. xij. c. videlicet idoneitas plati prudentis ⁊ pij. ⁊ ponitas ſubditoꝝ.

Tantã pacē ⁊ ꝯcordiã erga ꝓximos vult nos habere vt dixerit petro peccãti fratri nõ eſſe remittendũ ſepties tm̃. ſed vſqȝ ſep. ſepties. Mathei. xviij.

Pacē annũciauerũt angule ī naſ. ti. dñi. Luce. ij. c.

Itē ipe dñs diſcipl'os īter ſe pacē habere pcepit. Mathe. ix.

Itē pacē iuſſit diſcipulos nũciare. Luce. xiiij.

Item pacē eis reliqt. Jo. xiiij. Itē poſt reſurrectionē eis pacem obtulit. Luce. xxiiij. Jo. xx. c.

Quãtũ ſit pacis bonũ ꝑpedi pt p diſcretũ eſtimatorē rerũ beatũ paulũ q̃ illud tã ſolicite in oīb⁹ epl'is ſuis illis qb⁹ ſcribebat optabat. excepta illa ad hebre. in q nec nomē ſuũ ex certa cauſa. nec aliquã ſalutationē pmittit. Nota tñ ꝙ dicturus pax vobis preponit gratiã dicens. Gratia vobis ⁊ pax p qđ manifeſte datur intelligi ꝙ ſine gratia dei pax vera nũqȝ haberi poteſt. yſa. xlviij. c. nõ eſt pax impijs dicit dñs.

De paupertate

Moyſes paſcebat oues Jethro ſoceri ſui ſacerdotis madian propterquod apparet ꝙ ꝓprias nõ hēbat q̃ alienas paſcabat. Exodi. iij.

Penuriam magnã hēbat Helyas qñ petiuit a vidua sareptana vt daret ei paululũ aque ⁊ buccellã panis. iij. Regũ. xvij.

De plebe pauperũ qui nihil plenit⁹ hēbat dimiſit Nabuzardã ī terra iuda. Paupib⁹ g̃ pepcit. Diuites ⁊ potentes occidit ⁊ captiuos in babyloniam duxit. Jere. xxxix.

Exemplũ de pauptate amanda habemus a xp̃o q̃ de paupe mr̃e naſci voluit, ⁊ paupe viro nutri

ri. Recenter fuit genitus pānis inuolutus. ꝛ in duro pſepio re/ clinatus. ꝛ poſt in purificatione ꝟginis glorioſe. oblationē pau/ perū obtulerūt. Ipſe circuiens ꝑ ciuitates ꝛ caſtella nō habebat vbi caput reclinaret. Luce. ij. et Mathei. ij.

In ſermone dn̄i in mōte primo ponit̄ cōmendatio paupertatis Math. v. ꝛ Luce. vi. Mirā ꝑ mittit dn̄s remunerationē ꝓpter nomen ſuū omnia relinquētibꝫ Mathei. xix. Marci. xi.

Cōmendat̄ paupꝫ Lazarus. Luce. xvi.

Ad illā magnā cenā dn̄i fuerūt vocati paupes ꝛ debiles. imo q̄dam d̄ vijs ꝛ ſepibꝫ legunt̄ illuc adducti ꝛ cōpulſi. Lu. xiiij.

Diſcipuli xp̄i pro maiori pte de ſtatu paupꝫtatis fuerūt aſſumpti Mathei. iiij.

Jacobꝫ ꝛ Johannes reficiebant rhetia ſua. Et Lu. v. Lauabāt rhetia ſua.

Inter cetera xp̄i miracula vnuȝ ponit̄ ꝙ paupes euāgelizabant̄ Mathei. xij. eo ꝙ ante aduentū dn̄i ita fieri ſolebat.

De peccato in generali ꝛ diuerſis que ex peccato conſequunt̄.

Emones ponūt in vinculis peccatorem ſic fuit in vinculis Jo/ achim rex iuda q2 cū peccaſſet coram dn̄o aſcendit Nabuchodo. rex chaldeoꝝ. ꝛ vinctū duxit in babylonē. ij. Paral'. vltio.

Nota hiſtoriam.

Qd̄ peccatū cauſet in hoīe eru/ beſcentiā patꝫ ꝑ h̄ ꝙ hō in ſtatu innocētie erat nudus ꝛ nō erube ſcebat. poſt peccatū ꝟo ſtatim ſibi coopimētū fecerūt. Gen̄. ij. ꝛ. iij

Peccatū infatuat peccatorē. vn̄ adam poſt pctm̄ credebat ſe ab/ ſcondere a facie dn̄i. Gen̄. iij.

Iteȝ peccatū faci hoīem timidū Unde dixit adā poſt peccatū cō miſſum timui. eo ꝙ nudus eſſeȝ ꝛ abſcondi me. Gen̄. iij.

Etiā pena tꝑali punit dn̄s qn̄qꝫ peccatū. vt pꝫ in filijs iſrl' multo tiēs. Itē Jo. v. Jā amplius no pe. ne de. aliquid tibi ꝯtingat.

Tanta eſt grauitas pc̄i. qd̄ d̄r Hiere. xxi. nō poterat dn̄s vltra portare ꝓpter maliciam ſtudioꝝ vroꝝ. Enormitas ſceleꝝ cla/ mat ꝑ vindicta ad dn̄m. Ge. iiij Uox ſan. fr̄is t. Abel clamat ꝛc. Gen̄. xix. Clamor ſodomoꝝ ꝛc.

Etiam pctm̄ punit dn̄s tꝑal'r vt pꝫ i adā ꝛ eua. Gen̄. ꝛ i chaym Gen̄. iiij. ꝛ in zodomitꝭ. Ge. xix.

Pharao ꝓpter peccatū recognoſcebat ſe a dn̄o flagellari dicens Exo. x. Paccaui in dn̄m ꝛ i vos

Salomonē ſapientē peccatū infatuauit. iij. Regū. xi.

De peruerſita

te quorundam.

Prima mulier ordinē nature ꝑuertit. q̄n de fructu vetito viro dedit. Geneſis.iij.

Filij iſrael in deſerto penuriā patientes dicebant ſe in egypto ſuper ollas carniū ſediſſe. ſed non faciebant mentionē de grauiſſima ſeruitute. Exodi.xvi.

Narrantibꝰ exploratoribꝰ ꝯditiões terre ꝓmiſſionis. voluit populus ꝯtra volūtatē dn̄i in egyptū redire. ⁊ nequaq̄ vltra ꝓcedere. Cito vero voluit poſt contra voluntatē dn̄i nimiū feſtinare. Numeri.xiiij.

Abſalon filius Dauid pp̄l'm cōtra patrē malicioſe cōmouit ad cōcubinas ipſius. videntibꝰ cūctis intrauit. ip̄m patrē ſuū vita ⁊ regno ꝑuare voluit.ij. Rꝫ.xvi

Dicebat pp̄ls in deſerto. Recordamur piſciū q̄s comedebamus in egypto gratis. Numeri.xi.

Cū tn̄ tunc ſeruitute grauiſſima ꝑmerent. ⁊ illi in deſerto pane angeloꝝ.i. cibo ſapidiſſimo. ſine labore ſibi dato celicus alebant.

Noluit balaam maledicere populo quē credebat benedictū a dn̄o. Sꝫ ſunt multi q̄ plura mala dicunt de bonis q̄ꝫ de malis. Nūeri.xxij. Et mirū fuit q̄ noluit eis maledicere. ſꝫ dedit prauū conſiliū. Unde a mulieribꝰ fuerūt ſeducti. Nūeri.xxiiij.

Quia ſolus Mardocheus non adorabat Aman ſuperbū. ipſe Aman ꝓcurabat apud aſſuerū oēs iudeos interfici. Heſter.i.

De prelatis ⁊ principibus bonis.

Bonus prelatus Moyſes multotiēs intrauit ad Pharaonē ꝓ cauſa pp̄li vt eū liberaret ab egyptiaca ſeruitute. Exodi.vi.vij. viij.ix.⁊.x. Receſſurus moyſes a pp̄lo ⁊ iturus ad montē bonos vicarios dereliquit ſcꝫ Aaron ⁊ Hur. Exodi.xxiiij.

Uidens dauid angelū ꝑcutientem pp̄l'm obtulit ſe ꝓ eo dicens. Uertatur obſecro manus tua contra me ⁊c.ij. Regum.xxiiij.

Urgente Jere. ꝓpheta pp̄lm ꝓ eo q̄ ſacrificabat dijs alienis. reſpōderunt. Ex eo tempore quo ceſſauimus ſacrificare regine celi. ⁊ libare ei libamina. indigemus omnibꝰ ⁊ gladio ⁊ fame conſūpſimus. Jeremie.xliiij.

Orante eſdra ⁊ flente ꝓpter trāſgreſſionem populi. collectus eſt ad eum cetus magnus viroꝝ ac mulierū. ⁊ fleuit pp̄ls cū eo multo fletu ad exemplū illius. ſecundi Eſdre.ix.

Signū eſt q̄ deus diligit quando dat bonū ꝓlatū. Unde dixit regina Saba Salomoni. quia deus diligit iſrl'. Ideo poſuit te

regem ſup eũ. vt facias iudiciuȝ atqȝ iuſticiã. ij. Paral. ix.

Bonus ꝑlatus debet eſſe quaſi pater ꝑpli cõmiſſi. Nam de Eleachim quem ſubſtituit dñs loco Sobne. dicit̃ Eſa. xxij. Eſt quaſi pater habitantib⁹ hierl'm. Reſtitit Onias Heliodoro volenti expoliare tẽplũ. ꝛ depoſita viduarum ac pupilloꝝ auferre. ij. Macha. iij.

Saluator noſter dñs ieſus xp̃s vbi ſe bonũ paſtorẽ dicit ſtatim cauſam ſubiunxit dicens. Jo. x. Bonus paſtor ani. ſu. dat ꝓ o. ſuis. Et poſt pauca. Aliam meã po. ꝓ oui. meis. in quo dat intelligere q̃d exigat̃ ad h̄ ꝙ aliq̃s bonus paſtor vocari mereat̃.

Cũ ſaluator poſt reſurrectiõem voluit gentem eccleſie petro cõmittere. primo ꝓbauit eũ dicens Jo. xxi. Symon iohã. dilig. me plus his. Et nota ꝙ examiauit eũ de dilectione nõ de cognitione. de practica nõ de theorica. de facto nõ de iure.

Jtem nota ꝙ ter dixit ei. paſce. nõ tonde. vel occide. Bonus eñ ꝑlatus cõmiſſuȝ ſibi gregẽ dȝ paſcere verbo ꝛ exẽplo. ꝛ tpali ſubſidio. Quã viriliter paulus reſtitit pſeudo ꝓphetis. ꝛ aplis ꝛ iudeis patet Actuũ. xiij.

Bonus ꝑlatus debȝ ꝯtumaces de ꝑp'lo ꝛ peſtilentes excipere. ſicut fecit moy. de chore. ꝛ his qui adheſerũt ei. Nũeri. xvi. Tu inquit ꝛ omnis cõgregatio teſtate ſeorſuȝ. deinde dixit alijs Recedite a tabernacul' impioꝝ.

Paulus autem de illo qui tenebat nouercam ſuã ait. i. ad Chorint. v. Ego iudicaui tradere huius ſathane in interitum carnis. Jtẽ ad eum ꝑtinet ſuꝑbos ꝛ tumidos refrenare ꝛ hũiliare. Qđ volens facere moy. increpaudo. dicebat. Numeri. xvi. quare nõ audiſtis vocem domini ꝛc̃. Jn hac autẽ arte Paulus erat valde peritus. Unde. i. ad Corint. iiij. Tanq̃ nõ venturus ſim ad vos ſic inflati ſunt quidã veniã autem cito ꝛ non cognoſcam nõ ſermonẽ eoꝝ qui inflati ſunt ſed virtutẽ. i. ad Timothe. vi. Diuitib⁹ huius ſeculi ꝑcipe.

Jtem debet delinquẽtes ꝛ tranſgreſſores punire. ſicut fecit moy. qñ ꝑp'lus vitulum conflatũ adorauit. Exodi. xxxij.

Poſtremo dȝ ꝓ vniũſis orare. ſicut faciebat moy. Exo. xxxiij. dr̃ moy. orabat dñm. Et ſamuel i. Reg. xij. Abſit a me h̄ pctm̃ vt ceſſem orare ꝓ vobis. H̄ aũt paulus diligentiſſime obſeruabat. Ro. i. Sine intermiſſione memoriã vr̃i faciã ſemp in orõnib⁹ meis. Jdẽ. i. ad Teſſal'. i. c. ꝛ. ij. ad Teſſal'. i. Oramus ſp ꝓ vob vt deus digneẽ vos vocare.

De prelatis malis ꝛ principibus.

Jtem Moyſ[...] [marginal handwriting]

Irit moy. ad Aaron. Exod. xxxij. c. quid tibi fecit pp̄ls hic. vt induceres sup eū peccatū maximū quasi multū peccaret p̄latus in ſubditos. qñ eoꝝ praue volūtati acquieſceret.

Male corripuit Heli filios ſuos quod multū dño diſplicuit. i. Regū. ij. Et tamē corripuit eos verbo ſed lente. Quid ergo de illis qui malis fauent. vel q̄ dant eis occaſionē peccandi.

Itē ꝓpter peccatū qd̄ cōmiſit dauid in numeratione populi mortui ſunt ex pp̄lo. lxx. milia viroꝝ ij. Regū. xxiiij. c.

Quia Roboam nimis populū grauare voluit magnā ꝑtem ei⁹ amiſit. iij. Regū. xij.

Malis p̄latis dñs p Ezechielē cominat̃ dicens. Ue paſtoribus iſrl' q̄ paſcebant ſemetipos. Nōne greges paſcunt̃ a paſtoribus Ezechielis. xxxiij. Poſtea ſtatī deſcribit actus maloꝝ paſtoꝝ. Lac inq̄t comedebatis. ⁊ lanis opiebami. ⁊ qd̄ craſſum erat occidebatis ⁊ qd̄ infirmū fuit non ꝯſolidaſtis. ⁊ egrotū nō ſanaſtiſ qd̄ fractū erat nō alligaſtiſ. ⁊ qd̄ abiectū nō reduxiſtis. ⁊ qd̄ pierat nō q̄ſiuiſtis. ſed cū auſteritate īperabatis eis. Ezech. xxxiiij.

Proprietates maloꝝ prelatoꝝ tangit dñs. Mathei. xxiij.

Sciebat Py. ꝙ ꝓpter inuidiam tra. eū. i. xp̄m. ⁊ ſciebat eū innocentē. tamen ꝓpter fauorē pp̄li et timorē ceſaris tradidit illum voluntati eoꝝ. Matthei. xxvij. ⁊ Joh. xix.

De preceptis dei ⁊ obſeruatione ipſoꝝ.

Recepit dñs vt filij iſrl' ponerent vittas iacinctinas per anglos paliaꝝ ꝙ ꝯtinuā haberent mēoriā celeſtiū mādatoꝝ Nūeri. xv

Melius iudicauit ſuſāna inci. in ma. hoīm q̄ꝫ perderet legē dei exponēs periculo vitam ⁊ famā Danielis. xiij.

De p̄dicatione

Irit domin⁹ eſa. Clama. ne ceſ. q̄ſi. t. ex vo. t. ⁊ anū. pp̄lo. m. ſcelera eoꝝ. et domui Jacob peccata eoꝝ. Eſa. lviij.

Bonū cōſiliū dedit Nabucho. regi babylonis daniel dicēs. Cōſiliū. m. placeat. t. peccata. t. ele. redime. Daniel. iiij.

De penitentia.

Quamdiu manſit Maria extra caſtra nō ꝓceſſerūt filij iſrael per deſertū. Numeri. xij. q2 nō ē bonū ire p deſertū huius vite ſine amaritudine pn̄ie. Audiēs pp̄ls

filioꝝ iſrael ꝙ dñs eſſet irat⁹ pro pter murmurationẽ eoꝝ. luxit ni mis ⁊ mane voluerũt plus face re ꝗ̃ dñs ꝑcipet eis. Nũeri.xiiij

Ad vocẽ angeli improperantis ꝓ ꝓ'lo peccatori bñficia dei. eleua uerũt omnes vocẽ ſuam ⁊ fleue runt. Iud.ij.

Dixerũt filij iſrael dño. Pecca uimus. tu redde nobis idq; pla cet. ⁊ oĩa idola ꝓiecerũt. ⁊ ſequit̃ Qui doluit ſuꝑ miſerijs eorum Iud.x.

Manaſſes rex iuda vinctus ca thenis ⁊ in babylonẽ duct⁹ egit penitentiã valde corã dño. ⁊ re duxit eũ dñs in hierl'm in regnũ ſuũ.ij. Paral.xxxiij.

Quãuis Iob eſſet vir ſimplex ⁊ rectu ti. deũ. ⁊ re. a malo. tñ dice bat. Age penitẽtiã ĩ fauilla ⁊ ci nere. Iob.xlij.

Inſtante captiuitate hierl'm di cebat yſa: Uocauit vos dñs ĩ die illa ad fletũ ⁊ plãctũ. ⁊ ad calui tiũ ⁊ cingulũ ſacci ⁊c. yſa.xxij.

Appropinquãti exercitu tymo thei. Iudas machabeus ⁊ qui cũ illo erant deprecabant̃ dñm caput terra aſꝑgẽtes. lũboſq; ci licijs ꝑcincti. ad altaris crepidi nem ꝓuoluti vt ſibi eſſet propiti us ⁊ inimicis eorũ inimicus.ij. Machab.x.c.

Iohannes bapti. in vtero ſancti ficatus a ſanctis parẽtib; educa t⁹ fugit ĩ deſtũ ⁊ ibi tam auſterã vitã duxit ꝙ dicebat̃ neq; mãdu cãs neq; bibẽs. Mat.iij. vbi di cit Ber. plane nec veſtiens. q2 pi li cameloꝝ nõ ſunt veſtis huma na nec comedens. q2 locuſte non ſunt cib; humanus

Quã libenter recipiebat domi nus peccatores ad penitentiam ex his aꝑparet q2 ꝑdicationẽ ſu am a penitentia legit̃ incepiſſe. Mathei.iiij.

Itẽ hoc ip̃m opa demonſtrant. exemplũ de Magd. Luce.vij. c. de matheo ap'lo. Mathei.ix. c. de Zacheo. Luce.xix.c. de Pe tro ap'lo. Luce.xxiiij.c.

Itẽ ꝑ ſi'litudines quas ponebat de oue que perit in deſerto Ma thei.xij. ⁊ Luce.xv. de dragma quã mulier ꝑdidit. Luc.xv. de filio ꝓdigo quẽ putabat pr̃ mor tuũ. ⁊ poſtea ſuſcitatũ. Lu.xv.

De proditione

Ioy filius Da uid vocauit ſororẽ ſuã Thamar quaſi de ma nu illius cibum ſumere deberet ⁊ poſtea oppſſit eã.ij. Re.xij.

Uocauit Abſolon fratrẽ ſuum Amon ad conuiuium ⁊ occidit eum ibi.ij. Regũ.xiij.

Cũ ſalutaret Ioab Amaſan. q̃ ſi obſecrati vellet ꝑcuſſit eũ. ⁊ in teſtina ei⁹ effudit.ij. Regũ.xx.

Cambri dux medie pris eq̃tum occidit hela dñm ſuum. ⁊ regna

uit poſt eū ſeptem diebus tm̄.iij Regū.xvi. vidēſcʒ φ obſeſſus eſſet ſuccēdit ſe ꝛ palatiū in quo erat.iij. Regum.xvi.
Selū filiū Jabes ꝯiurauit contra zachariā dn̄m ſuū ꝛ regē iſrl̄ ꝛ occidit eum et regnauit ꝑ vno menſe tantum.iiij. Regum.xv.
Quidā inimici Neemie voluerunt fedus cū eo malicioſe ꝑcutere. ꝛ cogitabant facere ei malū ꝛ dederūt ei p̄ciū vt eum ducerēt in principiuʒ. Neemie.vi. Duo ianitores Aſſueri q̄ in primo palatij limine reſidebāt voluerunt in regem iuſurgere ꝛ occidere eū Heſter.ij
Antiochus rex miſit principem tributoꝝ in ciuitate Juda ꝛ venit in hieꝉm.et locutus eſt cū eis qui erāt intꝰ. v̄ba pacifica in dolo et crediderunt ei.et irruit repē tem ciuitatem et ꝑcuſſit eam plaga.i. Machab.i.

De ꝓuidentia dei ꝛ occultis iudicijs eius.

Sciebat dominus hoiem peccatoꝝ. ꝛ tm̄ ipſum peccabileʒ fecit cum impeccabilem facere potuiſſet. Sciebat enim q̄ſtuʒ bonū occaſione illiꝰ peccati elici debuiſſet. Gene.i. de excecratione homīs Un̄ fratres Joſeph crediderunt ipm̄ extinguere inde prouidēte ꝛ diſponēte deo ipm̄ ſuꝑ ſeipſos exaltauerūt. Gene.xxxvij.et.xli.
Laban mercedē Jacob frequēter mutauit vt ei lucrū ſubtraheret.qui tamē de facultatibꝫ eius diuina volūtate ditatus eſt. Geneſis.xxx.
Mirante Joſeph.et tamē ignorante Jacob in bn̄dictionē filiorū eius ſuꝑ Effraim poſuit manum dexteram.et ſuꝑ manaſſen manū ſiniſterā. Geneſis.xlviij.
Permittit dominus reprobos indurari.et electos affligi.vt aliqua miracula opetur.et inde amplꝰ cognoſcat et laudet. Exo.ix Jdcirco poſui te vt oſtendā in te fortitudinē meā. et narret nomē meum in omni terra.
Totiēs promiſit dn̄s terrā illaʒ filijs iſrahel lacte ꝛ melle manantes et tantū duo de illis.ſ.caleph et Joſue.ad illā peruenerūt. Reliqui vero nō ꝑuenerūt. ſed paruuli eoꝝ tantum. Numeri.xiiij.
Moyſ.qui ꝑpl̄m peccātē totiēs reconciliauit deo ſemel peccauit ad aquas ꝯtradictionis.ꝛ nō obtinuit ꝓ ſeipo.vt intraret terraʒ promiſſionis. Numeri.xx.
Samſon āgelo nūciāte ꝯceptꝰ de ſterili mr̄e.poſtea fuit pluries ꝑ mulierē deceptꝰ.et ad vltimū ruina domꝰ oppreſſus. Iud.xvi
Saule nō erat melior in populo quādo a dn̄o fuit ſignāter electus.et tm̄ poſtea cito peccauit et a deo fuit ꝓiectus.i. Reguʒ.xv.
Occidit leo viruʒ dei qui p̄dixit

Roboaz deſtructionē altaris et de carnibꝫ ipſiꝰ mortui nō con medit. iiij. Regum. xiij.

Thobias poſt tā pie miſericordie opa excecatꝰ eſt. cuiꝰ cauſam nō intelligentes amici eiꝰ ſcādalizati inſultabāt ei. Tho. ij. ca.

Diuina iuſticia punit interdum malos hoīes ꝑ peiores ſicut iſrl' ⁊ iuda ꝑ Nabucho. ⁊ chaldeos yſa. x. Ue Aſſur ꝟga furoꝝ mei et baculus ipē ē ⁊c. Quidā ſcriba ſe obtulit ad ſeq̄ndū dn̄m et nō fuit admiſſus. aliuz xp̄s inuitauit ad ſeq̄ndū ſe q̄ non videbat volūtariꝰ. Un̄ dixit dn̄o. dimitte me ſepelire prēm meū. Lu. ix ⁊ Marci. viij. Anteq̄ꝫ educeret dn̄s filios iſral' de egipto multo tp̄e affligi eos et flagellari ꝑmiſit Exodi. i. ij. et. v.

Hoc ipō q̄ filij iſrael ꝓpter peccata ſua in deſerto māſerūt. xl. annis. amplius magnificatꝰ eſt deus qui eos taz diu pauit. ⁊ eorū veſtimenta a cōſuptione cōſeruauit. ac tandem eos in terram promiſſionis mirabiliter intro duxit. Joſue. ij.

Dauid erat minimꝰ inter frēs ⁊ quaſi nullius repreſſionis inter eos Un̄ quādo fuerūt filij yſaij vocati. iſte neglectꝰ et ꝯtemptꝰ fuit. tamen dominꝰ per illum totum ꝑp'lm gubernauit. et totam illiꝰ progeniē ſublimauit. i. Regum. xvi et deinceps.

Mirabile videt̄ q̄ pro adulterio et homicidio dauid. vnꝰ tantū paruulꝰ mortuꝰ eſt. ij. Regū xij. pro murmuratione vero populi. lxx. milia hoīm corruerūt ij. Regū. xxiiij.

Moriturꝰ Dauid ordīatōnez fecit ſatis mirabilē Sed q2 ſcriptura it ꝯmēdat eū ſu ꝑponēdū eſt. licet occulta. nō tamē iniuſta ratōe ita factū fuiſſe. iij. Reg. ij

Precepto dn̄i. per Ezechiam ꝓphetam p̄fectus fuit Jeroboam ſup. x. tribꝫ. q̄ tm̄ populū ad idolatriā malicioſi induxit. iij. Regum. xi.

Manaſſes rex hieruſalē terribilia facinora perpetrauit. poſtea cathenis vinctus et in babilonē ductꝰ. penitentiaz agens orauit deum. et exauditus eſt. ij. Paralipo. xxxiij.

Satiſ mirabile potuit reputari quare tot regna permiſit deꝰ ab Holoferne peſſimo homīe ſubiugari. Judith. ij. et. iij.

Tempore Antiochi epyphanī qui hieruſalem deſtruxit et templū profanauit. multos iudeos torſit crudeliter et occidit. poterat videri multis q̄ cōfuſio magna erat. et deordinatio in regīe vniuerſi. verūtamen ex illis malis elicuit deus maloruz punitionem quorūdam vero correctionem. Multorum etiam tunc interfectorū ꝟtutes ⁊ merita fuerūt tūc mlt'iplr augmētata. i. macha. vi. Obſecro āt eos q̄ hn̄t ⁊c.

Sciebat dominus Pharao/
nem non obediturum manda/
tis ſuis. ꝛ tamen per Moy. ipm
faciebat requiri. Exodi .v. ꝛ. vi.

De proſperitate mundana

Abundantia rerū
tpalium ſepe fit multo/
rū occaſio peccatoꝝ. ſi
cut in illa regione que irrigabat
ſicut paradiſus domini. in quo
habitabant ſodomite peſſimi.
Geneſis. iij.

Gedeon cum paruus homo eſ/
ſet. ꝛ in aera frumentum excute/
ret bonus fuit. ꝛ eum angelꝰ do
mini viſitauit. poſt obtentā ve/
ro victoriaꝫ male ſe habuit. Ju
dicum. viij.

Saul anteq̄ꝫ rex eſſet bonus fu/
it. ꝛ poſtq̄ꝫ regni gubernacla ſu/
ſceperit intumuit. ꝛ mandatum
domini pteriuit. i. Rꝫ. xv.

Poſt multas victorias de ini/
mici obtentas. remanēs Dauid
quietus in hieruſalē cōmiſit ad/
ulteriū. ꝛ exinde ſecutū eſt homi
cidiū. ij. Regū. xi.

Non erat argentū alicuius pre/
cij in diebus ſalomonis. que tā/
tꝫ erat in hieruſalē argenti abun
dantia q̄nta ꝛ lapidum. iij. Re/
gum. x.

Sed nota q̄ꝫ mirabile ꝛ terribi/
le fuit. plus ei nocuit rerū copia.
q̄ꝫ pfuerit tanta ſapīa. iij. R. xi.

Mundana pſperitas multipli/
cat carnales amicos ꝛ cōgregat.
quos aduerſitas ſepe fugat. Vn̄
Thobia a cecitate ſanato ꝛ dita
to. venerunt conſobrini eius ad
eum congaudentes ꝛ congratu/
lantes ei. Thobie. ij. quod non
legūtur feciſſe quando priꝰ erat
cecus ꝛ vxoꝛ eius ibat ad textri/
num opus. Thobie. ij.

Idem quaſi de Job. quia q̄ꝫdiu
durauit plaga dn̄i ſup Job. licꝫ
venerit ad eum aliqui amici. fu/
erunt tamen ei ꝯſolatores one/
roſi. nec leguntur ei aliquid de/
diſſe. Poſtq̄ꝫ autē liberatus eſt
ꝛ dn̄s multiplicauit eius bona.
venerūt fratres ſui. ꝛ cuncti qui
nouerant eū ꝛ conſolati ſunt eū
ꝛ dederunt ei vnuſquiſq̄ꝫ ouem
vnam. ꝛ in aurem vnam aureā.
Job. xlij.

Adoleſcens qui queſiuit a xp̄o.
q̄uo poſſit hr̄e vitā eternā. mul/
tas hēbat poſſeſſiōes. ꝛ idcirco
abijt triſtis. quando deus dedit
conſiliū pfectōis. Mathei. xix.

Ad contemnendū tempoꝛaliūꝫ
abundantiā facit exemplū diui/
tis epulonis. Luce. xvi. ca.

De prudentia ꝛ diſcretione.

Finees ꝛ alij nun
cij ad filios Ruben miſ
ſi. diſcrete locuti fuerunt

et illi eos verbis prudentiſſime placauerunt. Exodi. xxij.
Dicentib⁹ quibuſdã de Saule Num ſaluare nos poterit iſte. ⁊ deſpicientib⁹ eũ. ille diſſimulabat ſe audire. i. Regũ. x.
Abigayl prudenter placauit dauid iratũ ↄtra Nabal virũ ſuũ. i. Regũ. xxv.
Sapiens mulier de abela fecit recedere Joab ab obſidiõe ciuitatis. ij. Regũ. xx.
Magne ſapientie verbũ. ⁊ merito approbatũ fuit illud qd dixit zorobabel. fortiores mulieres ſuper oĩa vincit veritas. ij. Eſdre. iiij. c.
Thobias credens ſe cito moriturũ dedit filio ſuo magne prudentie documenta Et inter alia dixit Conſiliũ ſemꝑ a ſapiente perquire. Tob. iiij.
Diſcrete diuiſit Abraam filijs ſuis dũ viueret portiões ne poſt mortẽ ſuã ad inuicem concertarent. Gen. xxv.
Anteꝗ̃ moy. inuaderet terrã ꝓmiſſionis miſit exploratores vt ↄſiderarẽt ei⁹ ↄditões. Numeri. xiij.
Magne prudẽtie fuit Dauid tẽptãs ſi cũ armiu ſaulis incedere poſſet. i. Regũ. xvij.
Dauid corã Achis ſimulabat. ſe fatuũ. ⁊ q̃ſi furentẽ vt poſſz fugere ab eo. i. Regũ. xxi.
Prudẽti cautela vſ⁹ ẽ Joab vt ꝑ mulierẽ ſapiẽtẽ tecbuitẽ faceret Abſolonẽ reuocari. ij. Reg. xiiij
Studioſe egit Hieu ꝓphtas Baal honorare ſe fingens. ⁊ poſtea illos occidit. ⁊ altare Baal deſtruxit. iiij. Regũ. x. c.
Ezechias intelligens regẽ Aſſyrioꝝ ↄtra hierl'm aduenturũ obturauit capita fontiũ extra vrbẽ rapauit muros ciuitatis bellatores ſuos optimis ſermõib⁹ ↄfortauit. ⁊ poſtea ad deprecandum deũ ſe ↄuertit. ij. Paral'. xxxij.

De puſillaminitate.

Videntes filij iſrael egiptios p⁹ ſe timuerunt vade ſed vidiſſent tot mirabilia facta pro eis poteſtate diuina. Exodi. xiiij.
Cũ Gedeon haberet in exercitu ſuo. ⁊ ſeptẽ milia hoĩm clamantiũ dixit. Si q̃s formidoloſus ẽ ⁊ timidus reuertat. ⁊ reuerſi ſũt de ꝑplo vigintiduo milia. Jud. vij. Saul ⁊ oẽs iſrahelite audiẽtes ſmonẽ Goliath philiſtei ſingulare certamen petentis ſtuperũt nimis. i. Regũ. xvij.
Cũ audiſſet exercitus. Aſſyrioꝝ Holofernem eſſe decollatũ fugit mens et conſilium ab eis. et ſolo timore et metu aggitati. fuge preſidium ſumpſerunt. Judith. xv. c.
Propheta domini. Jeremia ex parte domini prophetante hie

rulalē capiēdā eſſe. dixerūt prin
cipes ꝓpl'i ſedechie. Rogamus
vt occidatᷣ hic: Qui tanq̄ȝ paui/
dus ⁊ miſer mĩdit eis. Ecce ipſe
in manib⁹ vr̄is eſt. neq̄ȝ eni fas ē
vobis quicq̄ȝ regē negare. Jere/
mie. xxxviij. ca.

De ꝑ ete ⁊ men
tis illuſtratione.

Dixit ionathas ar
migero ſuo nō eſt diffici
le dn̄o ſaluare in multis
vel in paucis. i. Regum. xiiij.
Magne fidei verbū dixit. Aſa.
ij. Paral'. xiiij. Domine non eſt
apud te diſtantia vtrū in paucis
auxilieris an in pluribus.
Uidens Neemias tot immine
re ꝑicula ⁊ labores. edificantib⁹
dixit Deus noſter pugnabit pro
nobis ⁊ nos ipſi faciam⁹ opus.
Neemie. iiij.
Maxime fidei verbum fuit q̄d
dixerunt ſocij danielis regi Na
bucho. Deus noſter quē colim⁹
pōt nos eripere d' camīo ignis et
de manu tua liberare. Dan̄. iij.
Dixit iudas. Macha. ſocijs ti/
mētib⁹. Facile eſt ꝯcludi multos
in manus paucoꝝ. ⁊ nō eſt diffe
rentia in ꝯſpectu dei liberare aut
in multis. aut in paucis. q2 non
in multitudine exercitus victo/
ria belli. ſed de celo fortitudo eſt
.i. Machabeorum. iij.

De ſabbati ob
ſeruatione.

Obſeruatio ſabba
ti originē traxit ex eo q̄
dicitᷣ Geneſis. ij. Bene/
dixit deus diei ſeptimo. et ſancti
ficauit illū quia in ip̄o requieuit
ab omni opera ſuo.
Sexta die filij iſrael in deſerto
colligebāt manna in dupla quā
titate vt die ſabbati vacarent ab
omni opere. Exodi. xvi.
Preceptū de ſabbati obſeruatō
ne in lege frequēter repetitᷣ. vt hō
illud diligēter obſeruet. ⁊ vt ve/
ram requieȝ adipiſci laboret. vt
patȝ. Exo. xx. c. Exo. xxxi. c. Le.
xix. ca. Leuiti. xxiij. cap. Leuiti.
xxvi. c. Deu. v. ca. Neemie. ix. c.
Eſai. lvi. c. Jere. xvij. ca. ⁊ ꝑ oēs
ꝓphetas. Homo dep̄henſus col
ligere ligna die ſabbati. fuit p̄ce/
pto domini lapidatus a populo
Numeri. xv.
Uidens Jere. homīes torcula/
ria calcantes ⁊ onera portantes
⁊ emētes venalia in ſabbatis ob
iurgauit eos tanq̄ȝ diem ſabba/
ti ꝓphanantes. Neemie. xiij.
Judas machabeus et ſocij eius
pugnantes cōtra Nichanorē et
exercitum ſuum interfecerunt ve
re nouem milia hominum. Ce/
teros autem fugere cōpulerunt.
Sed non perſeuerauerunt inſe/
quentes. eo q̄ erat ante ſabbatū

ſ. Machabeo℞. vij. c.
Die ſabbathi offerebantur duo agni. Diebꝫ vero aliijs tm̄ vnus niſi in ſolennitatibus ⁊ kalendis. ad deſignandum ꝙ in feſtiſ abundantius deum laudare debemus. Numeri. xxviij.
Mulieres ſancte que parauerunt aromata ad vnguendū corpus dominicum. ita diſtricte ſeruabant ſabbatuꝫ. vt tali die noluerunt tam ſanctum opus facere Luce. xxiij.

De diuerſis ſtrage hominum.

Exſexcentis tribꝰ milibus. quingentis q̄nquaginta hominum bellatorum a. xx. annis ⁊ ſupra. qui numerati ſunt. Numeri primo capitulo. Nullus intrauit terram promiſſionis. exceptis Caleph ⁊ Joſue. Sed omnes interierunt varijs calamitatibus in deſerto. Numeri. i.
Occaſione vxoris leuite fuerunt occiſa. lxv. milia hominum bellatorum preter mulieres ⁊ paruulos qui omnes in tribu Beniamin perierūt. Jud. xx.
Jn diebus Hely quando fuit capta archa teſtamenti domini. ceciderunt de Jſrael triginta milia hominum pugnatoruꝫ. i. Regum. iiij.
Occaſione ſuperbi ⁊ crudelis Aman. qui propter ſolum Mardocheum voluit cunctos iugulare iudeos. occiderunt iudei in regno Aſſueri. lxxv. milia hominum quos ſuos reputabant inimicos. Heſter. ix.
Tanta fuit cedes hominum in Hieruſalem. quando Antiochus cepit eam ꝙ in triduo fuerunt. lxxx. milia hominum interfecti. xl. milia victi. non minus autem venundati. ij. Machabeorum. v.
Aduerſus Galatas in Babilonia ſeptem milia hominum tantum preualuerunt in. C. lxxx. milia hominum propter auxilium de celo illis datum. ſecūdo Machabeo℞. octauo. Uide ſecūdo Machabeo℞ duodecimo cap.
Maximam cedem fecerunt filij iſrael de Madianitis precepto Moy. ꝙ per predam quam rapuerunt poteſt deprehendi. quia xxij. milia virginum ſunt inuenta. omnes autem mulieres corrupte. ⁊ maſculi fuerunt iugulati. Numeri. xxxi.
Miſit Jonathas demetrio apud Antiochiam tria milia virorum in auxilium contra illos de ciuitate qui volebant demetriuꝫ occidere Et occiſa ſunt in die vna de Antiochenis. C. milia hominum. primo Machabeo℞. xi. ca vide. ij. Machabeorum. x. ca.

Ab octauo capl'o ſecūdi. Ma/
cha. leguntr multe victorie q̄s ha
buit iudas mach. in quib9 fue/
runt occiſi de inimicis. cc. xxxvi.
milia hominum.

De ſeueritate dei ⁊ contra delinquentes.

Uia popul9 amelech voluit impedire filios iſrahel eūtes in terraȝ pmiſſiōis. dixit dn̄s ad moyſen. Delebo memoriaȝ amelech de ſub celo. Exo. xvij.

Propter vitulum quē adorauit pplus ceciderūt vna die. xxiij. milia hominum. Exo. xxxij.

Percuſſit dn̄s Mariam lepra. q2 locuta eſt cōtra moy. Nu. xij.

De ſexcentis. M. viroꝝ q̄ nūerati ſunt nullus intrauit terrā pmiſſionis pter eoꝝ pctā. preter Caleph ⁊ Joſue. Numeri. xiiij.

Sic enim minatus eſt eis dn̄s. Miſit dn̄s ſerpētes ignitos in pplm. quia teduerat eos itineris ⁊ laboris ⁊ dixerunt. Cur eduxiſtis nos ⁊c. Numeri. xxi.

Heli filios peccantes corripuit ſed lente pter qd̄ ipſe in eis punitus fuit. i. Re. iij. ⁊ iiij. Quid ergo de illis qui filios nō corripiunt ſed ad malū incitant verbis et exemplis.

Ozias rex iuda cepit thuribulū ⁊ more ſacerdotū voluit adolere incenſuȝ. ſtatimq̄ orta eſt lepra in fronte eius. ij. Paral. xxv.

Quia ezechias oſtendit theſauros ſuos regi babylonis a miſit eos Cū. tn̄ illi de terra lōginqua veniſſet. iiij. Regum. xx.

Dauid pplm fecit numerari ⁊ inde elatuſ eſt. quare. lxx. milia hominū mortui ſunt. ij. Re. xxiiij.

De ſpe ⁊ longanimitate.

Ultis ānis expectauit Abrahā anteq̄ haberet de Sara. q2 iā centenarius erat quādo natus eſt ei yſaac. Geneſis. xxi.

Item a pmiſſione p̄ facta abrae vſq3 ad ingreſū ſeminis ſui in terram pmiſſionis. fluxerunt anni plꝰes q̄ quadringēti. xl. Geneſis xv. c. ⁊ Actuum. vij.

Afflictus corpe filijs orbat9 deriſus ab amicis ⁊ reb9 oīb9 ſpoliatus. dicebat ſctōs Job. Etiā ſi occiderit me in ipō ſperabo. Job xiij. Permiſit dn̄s filios iſrael ī egypto flagellari longo tpe ⁊ affligi. ⁊ poſtea p deſertū temptari. xl. ānis anq̄ venirēt ad terrā prib9 r̄pmiſſā. Nūe. xiiij. c. Deutero. xix. c. pſal. xciij. Amos. ij. c.

Cū eſſet Suſāna duoꝝ pſbroꝝ iniquo pdemnata teſtimōio. dr tamē de ea q2 erat cor eius fiduciam habens in dn̄o. Dan. xiij.

Unus illoꝝ ſeptē fratrū poſtulatus a tyrāno. liguā cito ptulit.

ꝛ manus continuo extendit ꝛ cū fiducia ait. E celo iſta poſſideo. ſed propter dei leges ipa deſpicō qm̄ ab ipſo me ea recepturū ſpe/ro. ij. Macha. vij.

Monet apl's timothe. vt pre/cipeat diuitibꝫ non ſublime ſapere. neq3 ſperare in incerto diuitiarum. ſed in deo viuo. i. ad Thi/mot3. vi.

De ſepulturis.

Oluit Jacob ſepeliri cū malis homini/bus in egypto. ſed adiu/rauit Joſeph vt eum mortuum ad patru3 ſuorum ſepulchra diſferret. Gen̄. xlix.

Hoc ip̄3 repetijt poſt benedictionem filiorum inſtante. ſ. morte ſua. q̄ Joſeph ſollicite impleuit Gen̄. xlix.

Exiēs Moy. de egipto tulit oſ/ſa Joſeph ſecum. Exodi. xiij.

De ſpiritibꝰ malis

Piritus dei malus exagitabat Saul. i. Regum. xvi.

Demoniū occidit ſeptem viros Sare filie Raguelis. ſ3 fuit electū p boni angeli Raphaelis aduentū. Thobie. viij

Laudes demoniū lic3 veras dominus recuſabat. Mar. i. c. ꝛ dicebat. obmuteſce ꝛc. Sil'r legit Luce. iiij. increpās no ſinebat ea loqui ꝛc

Paruā ptātē ſpūs malignꝰ hr̄e cōſtat. q̄ nō potuerūt intrare porcos. niſi prius a xp̄o optēta licencia. Mathei. vij. ꝛ Luce. viij

Spūs mali dicūtur eſſe dī. quia ſunt in ptāte dei. ꝛ p deū tm̄ pn̄t q̄cquid poſſunt. vt pat3 Job. i. c.

De ſcriptura ſancta

Aluator noſter tēptatꝰ a diabulo p ſcripturā m̄dit. ꝛ ip̄m tēptatorē triplici auctoritate cōfudit. Mathei. iiij. Luce. iiij. ꝛ Mar. i. ca.

Itē p ſcripturā defendit diſcipu/los ſuos ꝯ phariſeos. Mat. xij.

Nō legiſtis q̄d fecerit dauit qn̄ eſurijt. q̄ hiſtoriā hēt. i. Rg. xxi. c

Pricipes ſacerdotū iiuſte arguentes dn̄m. ip̄os dn̄s m̄ltociēs p ſcripturas cōuicit. Mat. ix. ꝛ. x.

De ſocietate bonorum.

Onſiderandum valde eſt q̄ ſi iuēti fuiſ/ſent. x. viri iuſti in quinq3 ciuitatibꝫ. propter illos pepciſſet dn̄s vniuerſis. Gen̄. xviij.

Bn̄dixit dn̄s domui egiptij propter Joſeph. ꝛ m̄ltiplicauit. Geneſis. xxxix.

Joseph

Homines deũ metuentes vole/
bat ſecũ habere thobiã in conui/
uio. Thobie. ij.
Dicebat Sara vxor Thobie in
mioris nunq̃ cũ ludẽtib⁹ miſcui
me. neq̃ cũ his q̇ in leuitate am/
bulant. me p̄bui. Thobie. iij.
Audito crudeli mãdato regis q̃
debebãt interfici cũcti ſapientes
babylõis. Daniel iuit ad ſocios
ſuos vt quererent ſimul a domi
no miſericordiã. ⁊ reuelata ẽ no/
cte viſio Danieli. Vñ occaſiõe
Daniel ſerui dei pepcit rex mag[is]
⁊ ſapiẽtib⁹ babylonis. Daniel. ij.

De ſocietate ma

lorum vitanda

Salubriter exiuit

ſ

Abraam de calda vbi
erant hoĩes corrupti ido
latria. Vñ poſtmodũ hoc ip̃m p
bñficio dñs ei cõ memorat dicẽs
Ego dñs qui eduxi te de hur cal
deorum. Geñ. xi. c.
Quãdiu fuit Abraam cũ puers
hoĩb⁹ in hur caldeorum nõ legit ei
dñs apparuiſſe licet bon⁹ fuiſſe
credat. ſ[ed] poſtq̃ ĩde exiuerat mlt/
tociẽs fuit diuinis apparitõnib⁹
viſitat⁹. Geñ. xij. ⁊. x. ⁊. ix. xxv.
Fugiẽte iacob malũ frẽm ſuũ do
min⁹ mltipliciter ↄfortauit. Ge
nes. xxxij. Noluit iacob ambula
re cũ malo fratre. lic[et] placaſſ[et] eũ
mũerib⁹. ⁊ ille ſat[is] inſtaret. ⁊ ſig
na dilectõis oñderet. Geñ. xxxiij

Amicicia quã habuit Amon fi
lius Dauit cũ Jonadob. dedit
ei viã ad hoc q̃ Thamar ſororẽ
ſuã opprimeret. ij. Regũ. xiij.
Rex iuda fere fuit occiſus vadẽs
cũ Achab ad p̄liũ. ij. Regũ. xxij.
Et rep̄hẽſus fuit p prophetam dñi.
dicẽtẽ impio p̄bes auxiliũ. ⁊ his
q̇ oderunt dñm amicicia iũgeris
Et idcirco irã dñi merebaris ⁊c.
ij. Paral. xix.
Quãdiu Judas machabe⁹ cõfi
dẽs de diuino auxilio geſſit bel
la pro p̄plo ſuo bñ ſucceſſit ei Cũ
Ro ↄſtituit amiciciã cũ gẽtib⁹ ro
manis. licet tũc potentiſſim⁹ eẽt
vict⁹ ſtatim fuit. ⁊ in bello cecid/
it. i. Machabeo. ix.
Plures mali ĩterdũ in vnã ma
lã ſocietatẽ ↄueniũt. vt bonis in
ferãt nocumentũ Jta cõcordaue
rũt Balach ⁊ balaam. ad male
dicendũ filijs iſrael. Nũeri. xxij.

De ſuſpicione

⁊ falſa crudelitate.

Elchana videns

b

Annam lab ia mouere ⁊
nullũ verbũ extra profer
re. eſtimauit eam eſſe temulentã
.i. Regum. i. Poſtq̃ rex Aſſu e
rus turbatus fuit contra Amã.
⁊ ille iacebat ſup lectũ. Heſter
ad rogandũ eum pro anima ſua
impoſuit ei rex q̃ ipo p̄ſente vo/
lebat eã opprimere. Heſter. vij

Videntes diſcipuli dominũ ſu-per mare ambulantē putauerũt eum fantaſma eſſe .⁊ pre timore clamauerunt. Mathei. xiiij. ca. Mar.iiij

Ut viderunt barbari viperam pendentem in manu pauli dice-bant ad inuicē Utiqꝫ homicida eſt homo iſte.⁊ eſtimabant eum in timore conuertendũ.⁊ ſubito caſurũ ⁊ mori. Actuũ vltimo.c.

De ſuperbia.

Voniā eleuatum q fuit cor Nabuchodono ſor regꝫ babylonis. ⁊ ſpi ritus illius ꝯfirmatus ad ſuper-biam depoſitus eſt de ſolio ſuo. ⁊ gloria eius ablata eſt. Dañ.v.

Balthaſer filius Nabuchodo. aduerſus dñatorē celi eleuatus eſt.⁊ ideo interfectus eſt. Dañ.v

Nichanor veniēs ad pugnādũ ꝯtra iudā ⁊ ſocios eius ita crede bat eſt ſecurus de victoria ꝙ vē didit iudeos añqꝫ in cāpo vide-ret eos .ij. Machab .viij

Nichanor iudeis dicētibꝫ .ē de us potēs in celo qui iuſſit agi ſe-ptimũ diem. ego inquit potens ſum ſup terram qui impero ſum mi arma ⁊ negocia regis imple-ri. ⁊ poſt cito fuit victus a iuda. ij. Machabeoꝝ. xv.

Nabuchodonoſor ſupbe iura-uit ꝙ defenderēt ſe ab illis q̄ ei⁹ imperio ſubiugari nolebāt qua-ſi i iuria paſſus ab eiſ. Judith.i.

Eua propter appetitũ excellencie cum audiſſet a ſerpente.eritis ſi-cut dij. de ligno vetito comedit Geneſis.iij.

Libido dominandi quam ha-buit Jeroboam timens ne popu lus reuerteretur ad domũ dauid fecit eum excogitare vitulos au reos quos fecit a populo hono-rari Et maluit eos recedere a do vero qꝫ a domino ſuo .iij. Re-gum.xij.

Superba nimis verba miſit rex Aſſyriorum ad Ezechiam quā do dixit. Neqꝫ deus neqꝫ homo poſſet eum liberare de manu ſua iiij. Regũ.xix.

Aman ſuperbus volebat coraꝫ ſe genu flecti Sꝫ nota ꝙ illa ſu perbia in illo toto mala cauſauit vt iratus ⁊ indignatus exiſteret ⁊ omnia que habeat quaſi nihi lum reputabat. Heſter .iij.⁊.v.

De temptaciōe

Ermiſit Sathan p a domino vt Job tange retur in rebus ⁊ liberis ⁊ perſona in quo poſſunt notari. caliditas ⁊ malignitas ⁊ infirmi tas inimici. Job .i.⁊.ij.

Spũs mēdax freq̄nter in tēpta tōe mentif. Vñ dixit Eue. Neq̄ qꝫ moriemini . Geñ .iij

Temptacio domini nos instruit ad vincendū omnegenus tēptatōes .fuit enī tēptatus de trib⁹ ad que poſſunt reduci oēs temptatōes .Et nota q̄ nō p̄ potenciā. ſed p̄ ſcripturā tēptatorē vicit Math.iiij.⁊ Luce.iiij.

Q͞d deus interdum temptat homines.

Temptauit deus Abraam.⁊ dixit ad eum Tolle filiū tuū ⁊c͠. Geneſis.xxij.

Poſt q̄ Thobias fuerat excecatus. Thobie.ij.dr̄.ibi. Hāc aūt temptacionē iō dn̄s p̄miſit euenire vt poſteris daretur exemplū paciencie.

Propter grauiſſimas paſſiōes quas paſſus fuerat ſanctus Job dicebat de ſeipō probauit me q̄ſi aurū quod per ignē tranſit. Job xxiij

Q͞d homo non debet tēptare deum

Sciebat dauid ſe eſſe vnctū in regē. ⁊ q̄ deberet regnare .poſt Saulem Juxta illud q͞d p̄miſerat ſibi Samuel non tn̄ cōmittebat ſe diſcrimini .ſed faciebat ad ſui cuſtodiā quod debebat.i. Reg͠ xxij ⁊ deinceps.

De re quā Paulus potuit p̄ humanā induſtriā facere nolebat miracula expectare. Vn̄ apd̄ damaſc͠ cū inſidiarentur ei iudei fecit ſe per murū in ſporta dimitti Actuū .ix.

Itē cū aſtrictū locis vellet tribunus eū facere torqueri .dixit ſe eē ciuem romanū .Actuū .xxij.

Rurſus dixit ſe eſſe phariſeū vt poneret diſſeſſionē inter iudeos Actuū .xxiij .c.

Item cum haberet iniquū iudicē ceſarem appellauit. Actuū. xxv.

Ozias ſtatuit cū pp̄lo vt tranſactis q̄nq₃ dieb⁹ niſi veniret adiutorium traderet ſe Holoferni Dixit autē Judith p̄ſbyteris ciuitatis .Et q̄ eſtis vos qui temptatis dn̄m .Nō ē iſte ſermo q̄ miſericordiā p̄uocz ⁊c. Judith. viij

De tribulacionibus ⁊ earum vtilitatibus

Plus creuit Joſeph in exilio paupertas ſue q̄ creuiſſet inter fratres ſuos in die natiuitatis ſue. Geneſ͠ .xli.

Filij iſrael creuerūt ex oppſſionibus pharaonis .Exo.i.

Toto tēpe principatus Joſue quādo filij iſrl̄ grauiſſima p̄lia habuerūt .nō legim⁹ a dn̄o receſſiſſe. ſz cito poſtq₃ in abūdancia ⁊ quie/

te fuerunt. Jud. primo.
Fratres Joseph locuti ſunt ad in uicem. merito hec patimur. quia pec. in fratrem noſtrū ꝛc. Et id circo venit ſuper nos tribulacio. Geñ. xliij.
Uoluit dominus vt viri iuda af fligerent a rege egipti. vt ſcirēt di ſtāciā ſeruitutis dine ꝛ ſeruitutis regis terrem. ij. Paral. xxij
Sanctificatus in vtero ꝛ ſpiri tu prophetie plenus dicebat de ſe ꝙ erat vir rixe ꝛ diſcordie in vniuerſa terra. ꝛ ꝙ omnes male dicebant ei. Jere. xv. c. Pro ve ritate nota quā ꝑplo predicabat quandoqꝫ percuſſus. Jere. xxxij Pluries icarcerat᷒ Jere. xxxviij ꝛ tandem ab ipo ꝑplo occiſus et lapidatus
Exul ezechiel in caldea i medio captiuoꝝ vidit mirabiles dei vi ſiões. Unde apparet ꝙ in tribu lacionib᷒ frequenter deus hoīez conſolat. Ezechie. i. ꝛ deinceps Unde apparet deum eſſe cuz bo nis in tribulacione. per illos tres ſocios cum quibus vidit quar tum ſilem filio dei. Dañ. iij
Antiochus cum eſſet ſanus fuit crudelis homicida ꝛ ſuperbus. Poſtea ꝑcuſſus a domino gra uiſſima ꝛ inſanabili plaga pro poſitum. ꝛ verba mutauit. ſecun do Machabeoꝝ. ix.

De timore dei.

Lot inter pecca tores peſſimos bonus fu it. ꝛ inde exiens cum fi liab᷒ ſuis i mōte peccauit. Ge. xix
Non debet homo ꝯfidere in ꝓ bitate parentū Abraam eni plu res habuit malos filios. vnū bo nuz. Geñ. xvi. c. ꝛ ad Gallatas iiij. c. Samuel habuit duos ma los. i. Regū. viij. Dauid eciam multos malus. ij. Regū. xiij. ca. Salomon vnū malū ꝛ ſtultuz iij. Regū. xij. c. ꝛ de multis alijs habentur exempla.
Poſt trāſitū maris rubri ꝛ ſub merſionē exercitus Pharaonis dicitur. Exodi. xiiij.
Timuit populus dominū ꝛ cre diderunt dño ꝛ moyſi ſeruo eius Homines quos miſit rex baby lonis ad habitandū ſamariā nō timebāt dñm. ꝛ imiſit in eos do minus leones qui interficiebant eos. iiij. xvij.
Thobias iunior ꝛ amici ſui cuz timore domini conuiuiū nupcia rum exercebant. Thobie. ix
Defectus timoris dei eſt cauſa peccati. Jdeo dixit Abraam ad Abimelech. Cogitaui mecū di cens: Forſitan non eſt timor dei in loco iſto. ꝛ interficient me ꝛc. Geñ. xx. Cū plagis ꝑimeretur Eliazarus ait. dñe tu ſcis ꝙ cum a morte poſſem liberari duros corꝑis ſuſtineo dolores. ſcḋm ani mā ꝟo propter timorē tuū liben

ter hoc patior. ij. Macha. vi.
Si timēdus eſt aliq̇s dn̄s. quia multa bona donare pōt timendus multo magis eſt de⁹ q̄ ſumma bona pōt donare. Thob. iij. Noli timere fili ꝛc. Multa bona habebimus ſi timuerim⁹ dominū. Itē q2 pōt mala inferre Et ꝓpter h̄ Math. x. Timete eū q̄ pōt aīaȝ ꝛ corp⁹ mittre ī gehēnā.

De timore quo mali timent bonos

Videns Saul q̄d dn̄s eēt cū Dauit cepit eū timere. i. Regū. xviij
Herodes metuebat Johannem ſciens eū virū iuſtū. ꝛ cuſtodiebat eum. Mar. vi.
Egiptij ꝑſeq̄ntes filios iſral qui ibāt ꝑ mediū maris dixerūt. fugiamus iſrl'em Dn̄s pugnat pro eis. Exo. xiiij.
Audierunt aduerſarij q̄ ꝑatus eſſet Jonathas cū ſuis in bello. timueruut et formidauerunt in cordi ſuo. i. Machabeoꝝ. xiij

Q̄d veritas odium parit.

Iratus eſt Saul ꝯtra Jonathā filiū ſuū excuſantē dauit innocētem. ꝛ qui nullū malū moliebat ꝯtra Saul. i. Regū. xx.
Balach rex moab ml'tū dolebat q̄ꝛ Balaā bonā dicebat de filijs iſrl' licet eſſent vera. Et ꝓpterea ip̄m nō honorauit decreuerā inquit honorare te. Numeri. xxiiij
Joathā filius Gedeonis fugit a facie Abimelech cū dixiſſet ꝟbū de eo. ꝛ de his q̄ male eum elegerant. Jud. ix.
Achas oderat Micheam prophetā. q2 dicebat ei veritateȝ. iij. Regū. xxij. Odi eū qui nō prophetat bonū. ſed malū.
Johannes increpabat herodem dicens. nō licet tibi habere vxorem fratris tui. Et ip̄e fecit eū poni in carcere. et poſta decollari Mathei. xiiij. ꝛ Mar. vi.
Ad imperiū regis Joas lapidatus zacharias filius a Joiade. q̄ regē ꝛ principes arguebat ꝓ eo q̄ dn̄m dereliquiſſent. ij. Paralipo. xxvi.

Q̄ ſancti viri ꝑmittūt aliqua licet nō bona ꝓpter mai⁹ malū vitandū.

Moyſes permiſit dari libellū repudij odioſis vxorib⁹ iudeorū q2 timebat in eis vxorcidiū. Deut. xxiiij. ꝛ Mathei. xix. c.
Helyſeus ꝑmiſit q̄ filij ꝓphetarū quererēt heliā ne forte ſpirit⁹ dn̄i ꝓieciſſet eū cū tn̄ ſciret q̄ illi laborarēt inuanū. iiij. Regū. ij.

De beata virgine figuratiue.

Eata virgo libera
b uit nos de ptāte dyaboli
Et h̄ figuratū fuit ī duo
bus libris veteris teſtamēti in il
lis duab; dn̄abus Heſter ꝛ Ju//
dith. Hic qn̄o vna liberauit Be
thuliā. alia pp̄l'm iudeoꝝ.

De voto.

Ex Arab pugna:
r uit ꝯtra iſrael ꝛ victor ex
iſtēs tulit ex eo p̄daz. At
iſrl' voto ſe obligauit dn̄o. ꝛ poſt
ea vicit eū. Numeri. xxi.
Orauit Anna dn̄m flens largi//
ter ꝛ votū vouit dicēs. Dn̄e de⁹
exer. ſi dederis an. t. ſexū virilem
dabo eū dn̄o ꝛc. i. Regū i.
Uiri q̄ erāt in naui vbi fuit Jo//
nas timuerunt timore magno ꝛ
imolauerūt hoſtias dn̄o. ꝛ voue
runt vota. Jone. i.
Crudele votū ꝛ impiū fecerūt il//
li iudei q̄ dixerūt principi ſacer//
dotū deuociōe deuouim⁹ nil gu
ſtantes donec occidam⁹ paulu3.
Actuum. xxiij.
Pugnaturus Jepthe cōtra fili
os Amon. votū vouit Dn̄o di//
cens. Si tradideris filios Amō
in manus meas ꝛc Jud. xi.
Heliodor⁹ volēſ erariū ſpoliare
ꝛ depoſita de templo auferre. fu
it virtute diuīa grauiter flagella
tus. deīde ſanat⁹ ꝑ oraciōez onie
Hoſtia deo oblata ꝛ votis. ma//
gnis ꝓmiſſis repedauit ad rege3
.ij. Macha iij.
Poſtq̄ ꝑcuſſus fuit a deo anti//
ochus grauiſſima et in ſanabili
plaga pollicit⁹ eſt iudeis. ꝛ tem//
plo hieroſolimorū. mirabilia ſe
facturū. ij. Machab. ix.

De virga.

Pp̄hendit moy.
a ꝟgā q̄ ꝟſa eſt in colubrū
Rurſū app̄hendit ſerpē
tem ꝑ caudā. ꝛ ꝯuerſus eſt in vir
gam. Exo. viij ca. Hoc exponet
btūs Ambroſius ſuꝑ Beati im
macu. de deſcenſu xp̄i. in tumu//
lum. ꝛ de eius reſurrectione.

Contra volup//tatem.

Ilij Hely ꝓpter
f voluptatē mortui ſūt tē//
poraliter et ſpiritualiter.
vt apparet. q2 mortui ſunt mala
morte. nota hyſtoriā. i. Regū. ij

De ydolatria.

Idens populus.
v q⁹ morā faceret moyſes.
deſcendēdi de mōte. cō//
gregat⁹ adūſ⁹ aarō dixit. fac nob
deos q̄ nos p̄cedāt. Exo. xxxij
fornicatus eſt populus filiorꝫ
cū filiab; moab. que vocauerūt

eos ad ſacrificia ſua. At illi cō-
mederūt ⁊ adorauerūt deos eoꝝ
Numeri. xxv.
Cū iam eſſet ſenex Salomon de
prauatū eſt cor eius ꝑ mulieres.
ita vt ſequeret deos alienos. nec
erat ꝑfectū cor eius ⁊c. iij. Re. xi
Nō ſuffecit Achab regi iſrael vt
ambularet in pctīs Roboā. ſed
inſuꝑ ſeruit Baal ⁊ adorauit eū
iij. Regum. xvi.
Manaſſes rex Juda adorauit
omnē maliciā celi. ⁊ coluit ⁊ ere-
xit aras baal. iiij. Regū. xxi.
Mortuo Joſue filio Num filij
iſrahel fecerūt maluꝫ in cōſpectu
dn̄i. ⁊ ſeruierūt baaliꝫ ⁊ aſtaroth
⁊ dimiſerūt dn̄m deū patꝝ ſuoꝝ
Judi. ij. ca.
Fornicatꝰ eſt oīs ꝑpl's in ephoth
qđ fecerat Gedeō. ⁊ om̄i domni
ſue in ruinā. Judi. viij.

De ypocriſi ⁊ ſimulacione.

Vxor ieroboam mutato habitu venit ad abiam prophetam. Cui ille.
Quare aliā te eē ſil'as. iij. Regū
xiiij Gyeſi famlus heliſei ſil'auit
dn̄m ſuū indigere duplici veſte.
ꝑ duobus adoleſcentibꝫ ex filijs
ꝑphetaꝝ. iij. Regum. v.
Cū veniſſet appolonius hierl'm
miſſus ab antiocho paceꝫ ſimu-
lans quieuit vſqꝫ ad diem ſabbati
⁊ tūc feriatis iudeis p̄cepit ſuis ar
ma capere ⁊ om̄s qui ad ſpecta
culuꝫ venerant trucidauit. ſcđo.
Machabeoꝝ. v.
Elimā magnū Paulus de ypo
criſi notauit ⁊ falſitate dicens O
plene om̄i dolo. ⁊ omni fallacia.
fili diaboli. inimice om̄is iuſti-
cie. nō deſinis vias dn̄i rectas ꝑ-
uertere. Actuū. xiij
Amon filius Dauit ſimulauit
languorē vt poſſet decipe Tha-
mar quaꝫ libidinoſe amabat. ij.
Regum. xiij. ca.
Quāuis diuīa ſapiencia genera
liter impiūs deteſtet. Prouerb.
viij. tamē ſpēaliter ypocritis co-
minatur multociēs in euāgelio.
Ve vobis phariſei et ypocrite.
Mathei. xxiij.

De zelo bono cōtra peccatores.

Seuiebant filij iacob ob ſtuprū Dine ſororis ſue ꝑ ſichen oppreſſe.
Geneſis. xxxiiij.
Multū placuit deo zelꝰ. Finees
filius eleazari qn̄ ꝑfodit virū cū
muliere madianite. licet eēnt ma
gni ⁊ nobiles Numeri. xxv.
Congregati ſunt filij iſrl'. q̄ſi vir
vnus ad vindicandā q̄ue ſcelus
qđ fecerāt viri de Gabaa benia-
min ꝑ vxore leuite. Judi. xix.
Dephenſus ē achab eo ꝙ bena-
dab regē ſyrie. virū morte dignū
indiſcrete miſit abire. iij. Re. xx.

Uidens Neemias viros ducẽ/tes vxores alienigenas obiurgauit eos ⁊ maledixit. ⁊ verberauit eos. ⁊ decalcauit. Neemie. xiij.
Surrexit Matathias et dixit. Ue mihi vt q̄d natus ſum videre afflictionẽ p̄pl'i mei ⁊c̄. Et ſeq̄tur. de zelo eius feruentiſſimo et mirabili p̄bitate. q̄n crucidauit hominẽ ſuper aram idolis imo/lantẽ. i. Mach. ij.

De zelo indiſ/creto.

a bisay filius Saruie voluit amputare caput Semey maledicen/tis Dauit pſecutionẽ Abſolon patienti. ſed non permiſit dauit ad aliquid mali in ferretur illi. ij Regũ. xvi.
Filij prophetaꝝ coegerũt Heliſeum vt mitteret ad querendum dominũ ſuũ Helyã. ne forte ſpi/ritus domini proieciſſet eum in vnum montium aut valliũ. iiij. Regũ. ij.
Multũ zelabant pharisei p ob ſeruacione ſabbati quando vi/debãt dominũ in firmos illa die curantẽ. Mathei. xij. c. Mar. ij iij. vi. c. Lu. iiij. vi. xiij. ⁊. xiiij. c. Jo. vij. ⁊ ix. c.
Scribe ⁊ phariſei amplius zelabant pro traditõib; ſuis q̄ꝫ diuinis mãdatꝫ. Mat. xv Mar. vij Item plus pro auro templi q̄ꝫ p ip̄o templo ⁊ pro dono altaris. q̄ꝫ pro ip̄o altari. Mathei. xxiij

Finis.

Expliciunt exempla ſacre ſcripture ordinata ſm alphabetum vt poſſint que ſunt neceſſaria in materijs ſermonũ ⁊ p̄dicatio/nũ facili⁹ a p̄dicatorib; inueniri.

Incipiunt capitula.

De abſtinentia folio. i.
Di accidia fo. eodem
De ambitioſis. fo. eodem
De a p̄paritionibus facti antiq̄s patribus folio. ij.
De adulatione. fo. eodẽ
De affectu carnali. fo. eodẽ
De aſpectu in cauto. fo. eo.
De acceptione muneꝝ. fo. eo.
De actione gratiarũ pro benefi/cijs acceptis ab hoĩe fo. iij.
De anime inmortalitate fo. eo.
De amiticia fo. eodem
De angelis bonis fo. eodem
De auctoritate ſacre ſcripture. folio iiij.
De aſtucia mala ⁊ calliditate. folio eodem
De auaritia fo. eodem
De audiẽdo verbũ dei fo. v.
De benignitate dei ad ſeruos ſuos fo. eodem
De bñdictõe hoĩs ad deũ fo. vi
De bñdictione dei fo. eodẽ
De benedictione hominis ad hominem fo. eodm
De blaſphemia ꝯ deũ fo. eodẽ
De bello tpali ⁊ victoria diuinitus data. fo. eodem

De bõis latẽtibꝫ ĩter malos. vij.
De caſtitate fo.eodem
De cultu dei ꝛ oratõe. fo.eo
De ↄfeſsiõe peccati. fo.viij.
De cõtẽplatõe. fo.eodem
De ↄſtãtia ꝛ pſeuerãtia ĩ ꝓpoſitꝫ
De correctõe fraterna fo.viij.
De cõpaſſiõe fo.eodem
De ↄſolatiõe diuina fo.ix.
De ↄſilijs ꝛ pſuaſiõibꝫ mal'.eo.
De ↄſilijs bonis. fo.eodem
De dilectiõe dei fo.x.
De dilectiõe pximi. fo.eo
De deriſiõe ꝛ ↄuicijs fo.eodẽ
De detractoribꝫ ꝛ maledicꝫ.eo.
De duricia ꝛ obſtinatiõe fo.xi.
De diſcordia ꝛ ira fo.eo.
Cõtra legẽ dei delinq̃ntes eo.
De exhortatõe bona fo.eo
De electiõibꝫ fo.xij.
De eruditõe liberoꝝ fo.e.
De fide q̃ de deo ẽ hñda fo.e.
De fidelitate homĩ ſuãda xiij
De fortitudĩe ad faciẽdũ malũ.e
De fortitudĩe ꝛ ſtrẽnuitate. e.
De gula ꝛ ebetate. fo.eodeꝫ
De gr̃ijs agẽdis p bñficijs xiiij
De honore parentũ fo.eod
De homicidio fo.xv.
De hoſpitalitate fo.eodem
De humilitate fo.eo.
De iactantia. fo.xvi.
De ingratitudine. fo.eodeꝫ
De inuidia. fo.eo.
De impaciẽtia ꝛ murmure xvij.
De inimicitia ꝛ odio fo.eo.
De ira ꝛ furore fo.eodem
De ieiunio xp̄i fo.eo.
De ira hoĩs p zelũ fo.xviij.
De ira hoĩs p viciũ fo.eodem
De iudicijs hoĩm rectꝫ ãt puis.e.
De iuſtitia ꝛ eq̃tate fo.xix.
De iudicijs temerarijs fo.eo.
De lachrimis ſiue flectu. eo
De liberalitate. miſcõia. ꝛ benignitate fo.eodẽ
De luxuria ꝛ incõtinẽtia eo.
Cõtra legẽ dei delinq̃ntes eo.
De maledictõne hominis ad homines fo.xx
De magnimitate ꝛ ↄfidẽtia.eo.
De matrimonio. fo.eodem
De mendatio fo.eodem
De mĩa ꝛ liberalitate fo.xxi
De mobilitate ꝛ in cõſtãtia e.
De miracul' dĩna potẽtia factꝫ e.
De morte xp̄i in figura. fo.xxij
De morte in generali fo.eo
De morte iuſtoꝝ fo.eodem
De morte maloꝝ fo.eodem
De mlieꝝ ꝛ viroꝝ curioſita.xxiij
De mulieꝝ fallacijs. folio.eo
De mulieꝝ audacia. fo.eo.
De mulierũ fide fo.eodem
De mulieꝝ fortitudine fo.eo.
De mulierũ ornatu fo.eodem
De mulierum pietate. fo.eod
De mulierũ ſapientia. xxiiij.
De mulierũ ſtultiloquio. eo.
De neq̃cia tyrannoꝝ eodem
De reuerẽtia tẽplo exhibẽda.eo.
De recta ĩtẽtõe hñda ĩ ope. eo
De obediẽtia. folio.xxv.
De oppſſiõe bonoꝝ p malos.e.
Qd deus reſpicit plus ad operãtem q̃ ad opus. folio.eo.

De operatione bona. fo.xxvi.
De oratione fo.eodem
De patientia ꝛ manſuetudine in aduerſis fo.xxvij.
De pace ꝛ ꝯcordia fo.eo.
De paupꝫtate fo.eodem
De peccato in generali et diuerſ que ex pctõ ꝯſequũt. xxviij.
De pueſitate quorũdã fo.eo.
De ꝑlatꝭ ꝛ pricipibꝫ bõis. eodẽ
De ꝑlatꝭ ꝛ pricipibꝫ mal'. xxix.
De ꝑceptis dei et obſuatiõe ipſorum fo.eodem
De predicatione. fo.eodẽ
De penitentia. fo.eodem
De proditione folio xxx.
De prouidentia dei et occultis iudicijs eius fo.eodem
De ꝓſpitate mũdana fo.xxxi.
De prudentia ꝛ diſcretõe eodẽ
De puſillanimitae. fo.xxxij.
De qete ꝛ mẽti alluſtratiõe. eo.
De ſabbati obſuatiõe eodẽ
De ſtrage hoĩm diuſa fo.xxxiij
De ſeueritate dĩ ꝯ delinqntes.e.
De ſpẽ ꝛ lõganimitate. fo.eo.
De ſepulturis. fo.xxxiiij.
De ſpiritibꝰ malis. fo.eodẽ
De ſcriptura ſancta. fo.eo.
De ſocietate bonoꝝ. fo.eo.
De ſocietate maloꝝ vitãda e.
De ſuſpitõe ꝛ falſa crudelitate.e
De ſuperbia. fo.xxxv
De temptatõe fo.eodem
Qd deꝰ ĩterdũ tẽptat hoĩes.eo.
Qd hõ nõ dꝫ tẽptare deũ .eo.
De tribulatõibꝫ ꝛ eaꝝ vtilitatibus. folio eodem
De timore dei fo.xxxvi.
De timore quo mali timent bonos. fo.eodem
Qd veritas odiũ parit fo.e.
Qd ſancti viri ꝑmittunt aliqua licet non bona propter maius malũ vitandũ fo.eodm
De btã ꝟgine in figura fo.eo.
De voto xxxvij. De ꝟga fo.e.
Cõtra voluptatem. eode.
De ydolatria. foli.eodem
De ypocriſi ꝛ ſimulatõe. eo.
De zelo bõa cõtra pctõres.fo.eo
De zelo indiſcreto fo.xxxviij

Explicit opus preclarum domini Bonauenture. biblia pauperum nuncupatum. Anno domini. M.cccc.xc.

Biblia aurea cum ſuis hiſto
riis necnon exemplis
veteris atq; noui
inſtrumenti.

Incipit tabula ſm ordinē Alphabeti per quā vnuſquiſqȝ ſi vult faciliter poteſt reperire capitula et titulos per numerū folio℞ vt infra patebit ſuis in locis.

De
Abſtinentia ⁊ ieiunio. fo.iij
Acceptione munerū. iiij.
Acidia. v
Adoratione dei. v
Adulatione ⁊ blanditijs. vi
Ambitione. vi
Amicitia. vij
Amore dei viij
Amore proximi. viij
Amore carnali. ix
Angelis bonis. ix
Angelis malis. xi
Anime reſurrec. ⁊ imortalitate. xi
Apparitionibus factis. xij
Aſpectu incauto. xiij
Aſtutia et callidi. falſa. ibidē
Auaricia ⁊ cupidi. terre. xiiij
Auditu verbi dei. xv
Auiditate mulierū. xvi
Auxilio dei. xvij.
De
Baptiſmate. xvij
Bn̄dictione dei ad hominem. xviij
Benedictione hominis ad deum. ibidē
Benedictione hominis ad hominem. xix
Benignitate dei. xx
Blaſphemia. xxi
De
Caſtitate ⁊ ꝯtinentia. xxi
Caſu peccati. xxij
Confeſſione. ibidē
Confidentia. xxiij
Cōpaſſiōe ad ꝓximū. xxiiij
Conſilijs bonis. xxv
Conſilijs malis xxvi
Conſolationibꝫ diuis xxvi
Contēplatōe ad deū. xxvij
Correctione fraterna xxviij
Curioſitate humana. xxx
De
Decimis ⁊ primitijs. xxx
De deriſione ⁊ con. xxxi
Detractiōe ⁊ ſuſurra. xxxi
Diſcordia ⁊ lite. xxxij
Duricia ⁊ obſtina. xxxiij
De
Eccleſia vel templo xxxiiij
Electione prelatorū. xxxv
Exhortatiōe ⁊ p̄dica. ibidē
De
Fallacijs mulierum. xxxvij
Fide ad deū. xxxviij
Fide magna mulierū xxxix
Fidelitate ſeruanda. ibidē
Filijs erudiendis. xl
Fortitudine bona xli
Fortitudine mulierū. xlij
Fortitudine mala. ibidē
De
Gratijs agendis. xliij.

Tabula

Gratitudine ſeruanda. xliiij
Gula ꝛ ebrietate. xlv
De
Homicidio ꝛ occiſiõe. xlvi
Honoꝛe parentum. xlvij
Humilitate. xlviij
De
Jactantia. l.
Jactantia ꝛ gloꝛiatione. li.
Jdololatria ibidē
Jmpaciētia ꝛ murmure. lij
Jngratitudine benefi-
cioꝛum. l.iij
Jnimicitia ꝛ odio. ibidē
Jntentione recta. liiij
Jnuidia ꝛ emulatione lv
Jpocriſi ꝛ ſimulatione. lvi
Jra dei cõtra delinquen
tes. lvij
Jra hominis per zelū lviij
Jra hoīs per odium. ibidē
Judicijs dei occultis. lix
Judicijs hominū veris lxi
Judicijs hoīm falſis. lxij
Juramento. lxij
Juſticia ꝛ equitate. lxiij
Juſtis latentibus inter
peccato. ibidē
De
Lachꝛyma et fletu. lxiiij
Liberalitate ꝛ curia. lxvi
Loquacitate mulierū. lxvij
Luxuria ꝛ incõtinen. lxviij
De
Maledictione qua deus
male. lxix
Maledictione qua bo-
mo maledicit. ibidē
Matrimonio. lxx
Mendatio. lxxi
Miraculis diuine po-
tentie. lxxij
Moꝛte euentus cõi lxxv
Moꝛte hoꝛrenda ma. lxxvi
Moꝛte pcioſa iuſtoꝝ lxxvij
Multitudine maloꝝ lxxviij
De
Obediētia ꝛ ſubiectõe ibidē
Operatione qua deus
intendit. lxxx
Operatione bona. lxxxi
Oppꝛeſſione bonoꝛum
a malis. ibidē
Oꝛatione et depꝛeca-
tione. lxxxij
Oꝛnatu mulierum. lxxxvi
De
Pacientia ꝛ mãſuetu. ibidē
Paupertate ꝛ iopia. lxxxvij
Pace ꝛ concoꝛdia. lxxxviij
Peccato ꝛ eius effecti-
bus. lxxxix
Penitētia peccatoꝝ. ibidē
Peregrinis ꝛ hoſpitibꝫ. xc
Permiſſione diuina. xci
Permiſſione humana. xcij
Peruerſitate quoꝛundã. xcij
Perſeuerantia in pꝛopo-
ſito. xciij
Pietate mulierum. xcv
Populi mobilitate. xcvi
Pꝛeceptis dei. xcvij

Prelatis ꝛ principibus bonis. xcviij.
Prelatis ꝛ principibus malis. ci
Proditione ꝛ ꝓditoribus. cij
Proſperitate mūdana. ciij
Prudētia ꝛ ſagacitate. ciiij
Pueris bone indolis.. cvi
Punitiōe delinquētiū. ibidē
Puſillanimitate. cvij

De

Sabbati obſeruatōe. cviij
Sapientia mulierū ibidē
Sacra ſcriptura. cix
Sepultura cx
Silentio ꝛ eius operatione. cxi
Societate bonorū. cxij
Societate malorū. ibidē
Spe ꝛ lōganimitate. cxiij
Stragibus hominum diuerſis. ibidē
Superbia ꝛ iactātia. cxiiij
Suſpitōe ꝛ fal. credu. cxv

De

Tentatione hominis a deo. cxv
Tentatione dei ab homine. cxvi
Tentatione diaboli. cxvi
Timore domini cxvij
Timore malorum de bonis. cxviij
Tyrannorū nequicia. ibidē
Tribulatione ꝛ eius effectibus. cxix

De

Ueritate que odium parit. cxx
Unitate/ concordia/ ꝛ conſenſu. cxx
Uoto et eius obſeruā. cxxi

De

Zelo bono ↄtra pctō. cxxij
Zelo indiſcreto. cxxij.

Finis Tabule.

Prologus

¶ Religioſis atq; honeſtis viris in Chriſto dilectis fratribus ſtudentibus Neapolim: Conuentus ordinis fratrū Heremitarum ſancti Auguſtini. Frater Antonius Rampigollus ordinis memorati: Salutem ꝛc.

m Etuo nō incongrue ne littus maris arauerim/ dūq; multo labore ſudoreq; cōdidero: velut inſipida relinquatis mei imperitia exigēte. Ideoq; receptis labruſcis vnde racemi decidant/ ꝛ ne vīa fruſtretur intentio/ ꝛ mea ſine fructu an rie peracta opa ꝯticeſcat. Retrabunt tria q̄ protuli. Inſtigat ꝑo largitoris manus/ q̄ ſapientiā preſtat paruulis / ꝛ viris prudentiā poſtulātibꝫ. Nā ſctāꝝ mentiū precibꝫ īclinata largiēda donare nouit/ ꝛ elargita ſue bn̄dictionis rore ꝓfundēs/ ſuſcipiētis ꝛ ſeminantis culturā abundātius fecūdare. Urget etiā me ad hoc opus qm̄ noui meā inertiā nō latere. Cum īperfectū meū viderūt oculi vr̄i. Idcirco ſagitte q̄s ꝓprie arcus iacit/ ꝑſcite minus feriūt: preſertim cū mee tanto amplius imbecillitati teneamini cōpati quāto apertius veſtra ꝑcepit dilectio/ me modicū qd̄ noui/ ſine arrogantia petentibꝫ impartiri. In hmōi figurarū compendio/ ne loco refectiōis faſtidiū generet: ſuccincte loquar et clare/ vt mihi ꝓpria valitudo permiſerit. Mallēs opuſculum ſub breuitate componere/ diuiſionibꝫ ac ſubdiuiſionibꝫ lectorū exercitio derelictis: q̄ȝ nimia prolixitate ꝯfundere intuentes. Materias em̄ diſtinguā per ordinem Alphabeti: pauciores ꝛ plures in fabrica collocans: vt pauperis ingenij facultas permiſerit: Ut autē queſita facilius occurrant. Tabulam precedentem Alphabeticam poſui. ſpiritu ſſancti gratia annuente. In hoc enim opuſculo ſi quiſpiā veſtrum legentium / vel audientium me nouerit defeciſſe: meminerit cultoris īutilis fragilitatē: qui licet fruges debiles paucaſq; ꝓduxerit: mente tamē ꝛ corpore fideliter laborauit. Idcirco igit̄ loco effect⁹ affectū recompēſans animā meā ſuperno recōmendet agricole: vt ſaltem cum hora vndecima operantibus: non quod iuſtū fuerit tribuat/ ſed quod conſueuit egredi a ſue miſericordie largitate.

¶De abſtinentia. Cap.i.

Abſtinentia eſt meriti au/gmentatiua.
Sapientie acquiſitiua.
Religioſitatis oſtenſiua.
Carnis refrenatiua.
Victorie impetratiua.
Orationis auxiliatiua.
Indulgentie obtentatiua.
Exempli demonſtratiua.

a Abſtinentia primo eſt meriti augmentatiua/ auget enim merita et virtutes. Ideo voluit dñs parẽtes noſtros primos/ nõ omni cibo vti i paradiſo/ ſed ab aliquo abſtinere/ vt ex obedientia et abſtinentia amplius mererẽtur. Geñ.ij. Propter eandez cauſaz precepit dñs filijs iſrael/ ꝙ a multis cibarijs abſtinerent. Leuiti.xi. Abſtinẽtia valet ad habendã ſapientiam. Moyſes poſtꝙ̃ ieiunauit ꝛ abſtinuit: meruit a dño legem in monte Synai accipere. Exodi.xxiiij. Helias vt liberius et ſapiẽtius prophetaret vtebatur victu tenui et exili: quando petijt a filia ſareptana aquã ꝛ buccellã panis. iij. Reg.xvij. Et notandum eſt ꝙ corui paſcebãt helyam carnibꝫ/ bis in die: ſed angelus pane ꝛ aqua/ et hoc ſolũ ſemel.iij. Reg.xvij. Danieli propter eius abſtinẽtiã oſtendit deus viſiones mirabiles. Dañ.xij. Et eidẽ poſt ieiuniũ reuelatum eſt myſterium paſſiõis ꝛ incarnatõis. Dañ.ix. Quia Anna ſeruiebat dño die ac nocte/ieiunio ꝛ orationibꝫ. Ideo meruit a dño prophetare de Chriſto. Lu.ij. Abſtinere debẽt clerici et religioſi p̃ ceteris. Ideo vir qui debebat conſecrare dño/ab omni eo quod eũ inebriari poterat abſtinebat. Num.vi. In horũ figura cõmẽdatur abſtinentia Rechabitaꝝ a dño/qui noluerũt bibere vinũ/ſicut pater eoꝝ mãdauerat. Hierẽ.xxxv. Propter eius abſtinentiã dicebaᷣ ioãnes baptiſta ſctũs vltra oẽs. Nam ipſe fuit primꝰ religioſus in nouo teſtamento: cuiꝰ cibus erat locuſta ꝛ mel ſilueſtre. Matth.iij. Ideo dixit Chriſtꝰ de eo: Venit ad vos Joannes non manducans/ neqꝫ bibens vinum. Matth.xi. Mittens dñs diſcipulos ſuos ad predicandum dixit: Comedite ꝛ bibite que apud illos ſunt: hoc eſt ſitis contenti de appoſitis/ et ne deli/

cata petatis. Lu.x. Petrus volens oñdere q religioſi diſcipuli nõ eſſent ebrij / dixit: Ni ebrij nõ ſunt: cũ ſit hora diei tertia. Act.ij. Abſtinẽdũ eſt ab eſu carniũ / maxime religioſis ꝛ clericis / q̃ debẽt carnem ſuaꝫ p̃ ceteris refrenare. Ideo vxor Jeroboã vadẽs ad Achiã ꝓphetã / tulit panẽ ꝛ mel / carnes vero nõ legiť attuliſſe. iij. Reg. xiiij. Pulmentum ꝛ panes: ſed nõ carnes ꝑ Abacuch dñs trãſmiſit Danieli: vt ipſe Daniel abſtineret a carnib9. Dañ. xiiij. Multũ facit abſtinentia carniuꝫ / patet ex illo: q dñs mľtotiẽs multiplicauit piſces ꝛ nunq̃ carnes: de quib9 piſcib9 plures ſaturauit. Matth. xiiij. Mar. vi. Joan. vi. Non legimus ſaluatorẽ nr̃m comediſſe carnes / niſi de agno paſcali: ſed de piſcib9 comedit ꝛ dedit diſcipulis. Lu. xxiiij. Johã. xxi. Pplo ꝟo iudaico tan q̃ carnali / ꝛ de carne curanti dedit carnes: licet in eoꝝ malũ. Nuñ. xi. Exo. xv. Abſtinentia p̃bet victoriã in tꝑali bus et ſpũalib9 bellis. Ideo vxori Manue ↄcepture ſamſonẽ / fortiſſimũ pugnatorẽ: angelus abſtinentiã indixit. Judic. xiij. In. ccc. viriꝫ aquã bibentibus tẽperate / dñs liberauit populũ ſuum. Judic. vij. Ob hãc cauſaꝫ pplo iſrľ exiſtente in caſtris: nullus comedit niſi Jonathas contra preceptũ Saul regis / ꝛ patris. i. Regũ. xiiij. Joſaphat rex Juda victoriam habuit: quia ieiunauit ipſe / et alijs ieiuniũ predicauit. ij. Paralip. xx. Judith caſtiſſima / quia omnib9 diebus ieiunauit / de Holoferne tyranno victoriam reportauit. Judith. viij. Filij Iſrael bis debellati a filijs beniamin / ieiunauerũt / ꝛ victoriã habuerũt. Judi. xx. Philiſtei debellauerũt filios Iſrael: ꝛ archam ceperunt. i. Reg. iiij. Poſtea ꝟo filij iſrľ fleuerunt ꝛ ieiunauerũt / ꝛ victoriã habuerunt. i. Reg. vij. Saluator cum diabolo pugnaturus / ieiunauit / ꝛ ipſum in tribus tentationib9 ſupauit. Mat. iiij. Abſtinẽtia iuuat orationẽ. Jõ Thobias dixit: Bona eſt oratio cũ ieiunio. Tho. x. Predicauit eſdras ieiuniũ: qꝛ petituri erãt a dño viã rectã. i. Eſdre. viij. Filij iſrľ timẽtes potẽtiã Holofernis / ieiunauerunt prius et poſtea orauerũt. Judith. iiij. In huius figura Heſter locutura regi Aſſuero / ieiu-

nauit cũ ancillis ⁊ mardocheo. Heſter.iiij. Multũ valet abſtinẽtia vt hõ poſſit vigilare ⁊ orare. Nã poſt cenã increpauit apl'os dñs: q꞉ vigilare ⁊ orare nõ poterãt. Mat. xxvi. Abſtinẽtia meret̃ indulgentiã pctõꝝ. Nam temperauit dñs penã Achab quã ei cõminatus fuerat ꝓpter ieiuniũ qḋ ſeruauit. iij. Reg. xxi. Niniuitis dñs dimerſionez ciuitatꝭ pepcit: q꞉ a maximo vſq꞉ ad minimũ / oẽs ſe ieiunio afflixerũt. Jone.iij. Abſtinere debet hõ ꝓpter aliorũ exemplũ. Nã dauid deſideratã aquã de bethleẽ allatã ſibi bibere noluit/ vt exemplũ abſtinẽtie alijs demõſtraret. ij. Reg. xxiij. Eleazar⁹ maluit occidi q̃ȝ vetita mãducare/vt exẽplũ alijs p̃beret. ij.mach. vi. Septẽ frẽs cum pia eoꝝ matre/poti⁹ varios cruciat⁹ voluerunt recipe / q̃ȝ de eſu ſacrilego manducare: ne alij ſil'ia perpetrarẽt. ij. Macha. vij. Quanq̃ȝ eſuriret Petrus tñ imunda noluit mãducare ne exemplũ ĩgluuiei alijs demonſtraret. Act. x.

¶ De acceptione munerũ. Cap. ij.

Acceptio munerum.
Uendit libertatis obſequiũ.
Peruertit veritatis iudiciũ.
Nutrit ꝑditionis flagitium.
Prebet ſymonie vitium.
Ualet ad deũ placandum.
Ualet ſi mun⁹ fuerit ꝓpriũ.

a Ccipere nõ debet hõ munera ꝓ impenſis ſeruitijs/ q̃ſi ſeruitia vẽdẽs. Jõ Abraã noluit accipere munera/ q̃ ei obtulit rex ſodomoꝝ ꝓ victoria quã fecit de inimicis ſuis/ ne ſeruitiũ vẽdere videret̃. Gẽn. xiiij. Magiſter milicie regis Babylonis / nõ recepit a Hieremia munera ꝓ liberatõe ipſi⁹ ſed dedit ei munuſcula et dimiſit eũ. Hiere. xl. Daniel reſpondit Balthaſar regi munera ꝓmittenti ꝓ expoſitione ſcripture. munera tua / ⁊ dona dom⁹ tue alteri da. Dañ. v. Acceptio munerũ ꝑuertit iudiciũ ⁊ veritatẽ. Jõ balaã amicus Balac: acceptis muneribꝫ contra iuſticiã maledicere pp'lo dei ſatagebat. Nũ. xxij. Munera q̃ ſyba obtulit fuerũt cauſa q̈ Dauid ſñiaꝫ falſã tulit ꝯtra miphiboſeth ij. Re. xvi. Menelaus ꝓpter vaſa aurea q̃ dedit Andronico / ꝯtra iuſticiã fecit Oniam occidi. et ꝓpter pecuniã quã

Ptolomeo pmiſit/euaſit ipe
et fecit accuſatores occidi. ij.
Macha. iiij. Propter pecu/
niã quam custodes ſepulchri
Christi acceperũt a principi
bus ſacerdotuz/ mentiti ſunt
corpus Chri furtim ab apo/
ſtolis fuiſſe ſublatũ. Matth.
xxviij. Felix preſes tenebat
Paulũ in vinculis: qr ſpera/
bat ab eo pecuniã obtinere.
Act. xxiiij. Acceptio munerũ
generat et nutrit proditionẽ.
Nam Aioth p munera que
dedit Eglon regi moab ipm
proditioſe occidit. Judi. iij.
Dalila Samſonez tradidit
Philiſteis / propter munera
que recepit ab eis. Judi. xvi.
Propter munera miſſa Be/
nadab regi ſyrie rũpebat fe/
dus qđ fecerat cũ rege iſrael.
ij. Paralip. xvi. Muneribus
Triphonis decept9 eſt iona/
thas remittẽs ſocios / q̃ fuit
pdicioſe occiſus. i. Macha.
xij. Menelaus accepit mu/
nera a Jaſone ipſum poſtea
neq̃ter ſupplãtauit. ij. mach.
iiij. Acceptio munerũ eſt cã
ſymonie ideo de filijs Sa/
muelis dicit: Declinauerũt
poſt auariciã / et ſuſceperunt
munera. i. Regũ. viij. Quia
Giezi recepit munera pro ſa/
natione Naaman / arripuit
eum lepra. quarti. Regum. v.
Propter munera q̃ promiſit
Jaſon Antiocho/ ſummum
ſacerdotium occupauit. ij.
Mach. iiij. Alchimus cupi
ens fieri ſummus ſacerdos/
Demetrio coronam auream
preſentauit. ij. Macha. xiiij.
Symon magus voluit ſpiri
tumſanctũ pecunia et mune
rib9 cõparare di. date et mihi
hanc poteſtatem / vt cuicũq3
impoſuero manus / accipiat
ſpiritũſanctũ. Act. viij. Acci
pere poſſunt munera deo ſer
uientes/ et pauperes a diuiti/
bus ad deum placandũ. In
cui9 figura Jacob miſit fra/
tri ſuo munera / vt placaret
eũ. Geñ. xxxij. Munera ob/
tulerũt filij iſrael ad opus ta/
bernaculi quantũ oportebat
in opere. Exod. xxxvi. In ſi/
gnuz q3 munera danda ſunt
deo / dedit regina Saba ſa/
lomoni/ centũuiginti talenta
auri. iij. Regũ. x. Interfecto
Aman iudei pauperibus lar
giti ſunt munera. Heſter. ix.
In cuius etiã figura Jona/
thas dedit Alexandro mune
ra: et inuenit gratiã corã eo.
i. Mach. x. Accipi nõ debẽt
munera de alieno: ſed de pro
prio: vt deo ſit placitũ: Jdeo
Dauid noluit offerre ſacrifi/

ciũ de munere alieno. ij. Re. xxiiij. Rex Achas ſpoliata domo dñi miſit munera regi Aſſyriorũ: ſed nihil ei profuerũt. ij. Para. xxviij. Magi apertis theſauris ſuis / nõ alienis munera. i. aurũ / thus ⁊ mirrham deo obtulerunt. Mat. ij. Duo minuta paupercule vidue / proprio queſita labore / a dño diuitũ muneribus preferuntur. Lu. xxi.

¶ De acidia. Cap. iij.

Acidie vicium.
Requirit reprehenſionem.
Requirit tranſgreſſionem.
Inquirit mortis occaſionẽ.
Exquirit punitionem.

a Cidioſi reprehendendi et ſolicitandi ſunt a patribꝫ / dñis / ⁊ prelatis. Ideo iacob acidioſos filios increpauit ⁊ ſollicitauit dicẽs Quare negligitꝭ. Geñ. xlij. Propter hanc cauſam precepit Joas leuitis vt eſſent ſolliciti qui negligẽtes erant. ij. Paral. xxiiij. Redarguit dñs ĩ ſua parabola ocioſos ⁊ remunerauit operãtes Matt. xx. Dormiebat Jonas ſopore graui ⁊ gubernator nauis redarguit eũ. Jone. i. Redarguit dñs dulciter diſcipulos q̃ ſecũ vna hora nõ poterãt vigilare. Mat. xxvi. Acidia eſt cã quaſi oĩm pctõꝝ: vnde filij iſrl̃ manducantes panẽ angelorũ attediati ſunt et murmurantes: viles egypti cibos deſiderare ceperunt. vbi patet ꝙ acidia fuit eis cã murmuratõis impatientie corpalis deſiderij ⁊ mẽdacij. Num. xi. ⁊ xxi. Tẽpore belli manẽs Dauid ocioſus in domo / adulteriũ ⁊ homicidiũ cõmiſit. ij. Reg. xi Cum dormirent hoĩes poſt ſeminationem ſeminis boni inimicus homo ſupſeminauit zizaniã. Math. xiij. Acidia eſt cauſa corporalis ⁊ ſpiritualis mortis. Jõ Sizara iacẽs optus pallio / clauo cõcuſſus eſt in tẽtorio / a Jahel vxore Aber cinei. Judi. iiij. Samſon dormiẽs inter genua Dalile / fuit captꝰ / cathenatus ⁊ mortuus. Judi. xvi. Quia abner negligẽter cuſtodiebat regẽ ſaul / poterat eum Dauid occidere ſi volebat. i. Re. xxxi. Jſboſeth dormiẽs ſup lectũ a latronibꝫ pncipũ occiſus eſt. ij. Reg. iiij. Acidioſos punit deus grauiter. Nam quando cepit populum tedere itineris ⁊ laboris

locutus eſt ꝯtra Moyſen dicens: Anima nr̄a nauſeat ſuꝑ cibo iſto leuiſſimo. Iō miſit dn̄s ſerpētes ignitoſ ꝙ populū occidebāt. Nū.xxi. Uirgines dormientes ꝛ lāpades accēſas (lucidi opis) n̄ habētes/a ſponſi celeſtis nuptijs ſunt excluſe. Mathei.xxv.

¶ De adoratione dei. Cap.iiij.

Adorandus eſt deus ꝛ colēdus.
Cum bonorum oblatione.
Cum verborum oratione
Cum templorū fabricatione
Aduerſorum tolleratione.
Credendorum ordinatione.
Idolorum deteſtatione.

a Dorādus ꝛ colendus eſt deus muneribꝫ bonis. Iō duobꝫ primis fratribꝫ adorantibꝫ ꝛ ſacrificātibꝫ đo/reſpexit dn̄s ad abel ꝛ ad eiꝰ munera: ꝛ nō ad Chayn: qꝛ ille obtulerat meliora. Ge.iiij. Paratꝰ erat abraā vnicū filiū ſuū dn̄o offerri ſuꝑ montē i holocauſtū Gen̄.xxij. Poſtq̄ꝫ preceperat dn̄s moyſi ꝙ ipſe ꝛ aarō ꝛ leuite aſcenderent ꝛ adorarēt/ duodecim vitulos obtulerūt. Exo.xxiiij. Salomon abijt vt imolaret mille hoſtias: ꝛ ibi apparuit ei dn̄s.iij.Reg. iij. Magi itrātes domū adorauerūt pueꝝ ꝛ munera obtulerūt: q̄d ḡ debēt facere chr̄iani iā regnanti/ ſi gētiles ſic fecerūt puulo vagiēti. Mat.ij Adorādus eſt deꝰ corde/ore/ oꝑe/ꝛ v̄bo. vn̄ enos filiꝰ ſeth fuit p̄mꝰ ꝙ orādo cepit iuocare nomē dn̄i. Gen̄.iiij. Salomon ſtetit an̄ altare/ꝛ expandēs manꝰ genibꝫ flexiſ orauit iij.Re.viij. Leproſus adorauit dn̄ꝫ orās ꝛ di. Dn̄e ſi vis potes me mūdare. Mat.viij Mater filioꝝ zebedei acceſſit ad ieſum orās ꝛ petēs aliq̄d ab eo. Mat.xx. Ad adorādū deum debēt fabricari eccleſie ꝛ altaria. iō noe edificauit altare dn̄o/ꝛ đ mūdis aīalibꝫ ꝛ volucribꝫ obtulit holocauſtū dn̄o. Gen̄.ix. Helchana tāte fidei erat: ꝙ deſcēdebat đ ciuitate ſua ſtatutꝭ diebus vt adoraret deū i ſylo.i. Re.i. Rex dauid cultū dei in ſacerdotibꝫ ꝛ cātoribꝫ ampliauit.i. Para.xv. Cecus natꝰ ꝛ illuminatꝰ a deo ait: Credo dn̄e ꝛ ꝓcidēs adorauit eū Ioā.ix. Adorādꝰ eſt deꝰ i tribulatōibꝫ ꝛ ꝑiculis: vt ab ipſis hoīes liberent̄. Iō filij iſrael afflicti in egypto audiētes ꝙ reſpexiſſet dn̄s afflictōeꝫ eoꝝ

proni adorauerunt in terra. Exo.iiij. in fine. Cũ dixiſſet dñs de percuſſiõe egypti.īcli nat⁹ ppl's adorauit. Exo.xij Offerente ſamuele ſacrificiũ liberat⁹ eſt ppl's a tribulatio ne philiſtinoꝝ.i. Reg.vij. Re uerſi filij iſrl' de captiuitate Babilonis die ac nocte ꝯfi tebãt dño. Nee.ix. Cũ audiſ ſet Job nũcioꝝ verba dicen tiũ ſibi ꝑditionẽ rerũ adora uit dñm dicẽs: Nud⁹ egreſ ſus ſum de vtero mr̃is mee. Job.i. Adorãdus ē de⁹ ſol⁹. et nõ aliq̃ creatura: ideo pri mũ preceptuꝫ decalogi fuit. Nõ adorabis deos alienos: ⁊ nõ facies ſculptile. Exo.xx Mane volẽti ſacrificare an gelo.ait angel⁹ Si vis offer re ſacrificiũ offeras dño. Ju di.xiij. Cũ irẽt filij iſrl' ad vi tulos aureos / Thobias fugi ebat ꝯſortia eoꝝ / ⁊ ibat ī hie ruſalẽ ad templũ: ⁊ ibi adora bat dñm deũ iſrl'. Thobie.i. Quãuis eſſet ꝓhibitũ vt nul lus peteret aliq̃d ab aliq̃ dño niſi tm̃ a Dario. tñ Daniel tribus tpib⁹ dñm adorabat. Dañ.vi. Ppl's q̃ voluit pau lũ ⁊ barnabã adorare ꝓhibi tus ē ab eis. Act.ix. Angelus Joãnẽ ꝓhibuit ne ſe ſed ſolũ dñm adoraret. Apoc. vlti.

¶ De adulatiõe ⁊ blanditijs. Cap. quintum.

Adulatores in adulationib⁹ querunt complacentiam. Reperiunt diſplicentiam. Tendunt ad infantiam.

Adulatores ſemꝑ loquunt ea q̃ credũt placere au dietib⁹ eos. Jdeo chore ⁊ cõ plices ppl'o placere volẽtes dixerũt: Sufficiãt nob. Nu me.xvi. Abſalon vt cãm ĩ cu ria p̃ris habẽtib⁹ cõplaceret dicebat cuilibet: Uidentur mihi ſermones tui recti. ij. Reg.xv. Prophete dicebãt Achab ꝓſpera de bello futu ro ſic ei cõplacere credebant. iij. Reg.xxij. Conſiliarij Aſ ſueri adulãtes ei dixerũt: Re gis iuſta eſt īdignatio / cũ tñ tpare ei⁹ irã ꝯtra reginã po tius debuiſſent. Heſ.i. Ami ci Amon volẽtes ei cõplace re dixerũt. Jube parari excel ſaꝫ trabẽ. Heſt.v. Alchimus ꝓditor / volẽs placere Deme trio dixit: Perdidit Judas amicos ſuos. ij. Mach.xiiij Herodi īperio acclamabat ppl's voces dei / ei deſiderãs cõplacere. Act.xij. ꝯfeſtim ãt ꝑcuſſit eũ angelus dñi et cõ

ſumpt⁹ a vermib⁹ expirauit. adulatores diſplicēt ſapiēti/bus/ quib⁹ placere credebāt per ſuas blāditias. Nā adoleſcēs narrās Dauid mortem Saulis inimici ſui/ei cōplacere credēs/ fuit in ei⁹ viſiōe occiſus.ij.Reg.i. Duo latrones q̄ occiderūt yſboſeth: et attulerūt caput eius Dauid placere credētes/diſplicuerūt multū: ab eo ſilr̄ ſunt occiſi. ij.Reg.iiij. Adulatores lau/dāt in facie/ꝛ in abſentia de/trahunt ꝛ diffamāt. Contra quorum conſuetudinē/ſaluator noſter recedētib⁹ diſcipu/lis Joānis/cepit Joannem multipliciter cōmēdare/ quē in eoꝝ pñſentia non laudauit: vt lucide hr̄. Mat.xi. Phariſei volētes Jeſum capere in ſermone/ꝛ poſtea ei detrahere/ī facie eū laudare ceperūt/ di/centes: Magiſter/ ſcim⁹ qꝛ verax es. Mathei.xxij.

¶ De ambitōe et ambitioſis
Cap.ſextum.

Ambitioſi ſunt alieni nomi/nis detractores.
Innocētis ſāguīs effuſores.
Preſumptuoſi fame iacta/tores.
Cito regiminis ſui deſertores
Prophāi ſmonis ſecutores

Ambitio a cauſat detractōez. Nā ābitioſi iō de/trahūt alijs vt ipi magꝭ appareāt. Sic Maria ꝛ Aaron ambiētes dñiūz ppl'i/ detrahebāt moyſi dicētes: Nobis locutus eſt dñs Nūe.xij. Chore et cōplices ambiētes dñiūz ppl'i Moyſi ſilr̄ detraxerūt. Nūe.xvi. Ambiēs Abſalō regnū detrahe/bat pr̄i/dixit veniētib⁹ Uidētur mihi ſmones tui recti: ſz nō eſt q̄ te audiat cōſtitut⁹ a rege.ij.Reg.xv. Alchim⁹ qui volebat fieri ſūm⁹ pōtifex corā Demetrio/ detrahebat iude.i.Macha.vij. Ambitioſi nō timēt ſanguinē effundere ꝛ multa mala cōmittere/vt liberi⁹ valēt dñari. vñ Abymelech/ pcurauit eligi p amicoſ in dñm: q̄ poſtea.lxxvij.frēs ei⁹ occidit/ꝛ multa mala fecit Judi.ix. Parabola ionathe de rhāno vrēte ligna ambiti/oſos ꝛ eoꝝ opa mala decla/rabat. Judi.ix. Jeroboā ambitioſus peſſime regnauit/ et mlt̄a mala cōmiſit. iij.Reg. xi. Athalia libidine dñandi oē ſemen regiū interfecit.iiij. Reg.xi. Ptoleme⁹ vt obtineret regionē: Simonē ꝛ ei⁹ filios interfecit.i.Mach.vlti.

Ambitioſi ſp mala ꝛ pſūptu
oſa de ſe loquunt. Jō Baal
preſūptuoſe dicebat vt daret
aliquis ppl'm iſtū ſub manu
mea/ ꝛ auferrē de medio Abi
melech qđ nō fecit. vt hī Ju
di.ix. Eleuabat Adonias di
cēs: Ego regnabo. quod nō
euenit poſtea.iij. Reg.i. Na
buchodonoſoꝛ dixit cogita
tionē ſuā in eo eſſe/ vt oēꝫ ter
rā ſuo iperio ſubiugaret. Ju
dith.ij. Dicebat Serō/faciā
mihi nomē ꝛ gloꝛificaboꝛ in
regno/ ꝛ debellabo Judā: et
ipſe fuit poſtea debellatus. i.
Mach.iij. Ambitioſoꝝ do
miniū cito trāſit diuino iudi
cio. Jō Zābri q̄ occidit dn̄ꝫ
ſuū vt regnaret/pꝰ eū.vij.die
bus tm̄ regnuit. Jngreſſus ē
em̄ pallatiū/ ꝛ ſuccēdit ſe cuꝫ
domo regia / ꝛ moꝛtuꝰ eſt in
pctis ſuis.iij. Reg.xvi. Pto
lemeꝰ regnū Alexādri voluit
occupare ambitioſe: ſꝫ parū
gauiſus ē: qꝛ die tertia defū
ctus ē.i. Mach.xi. Ambitio
ſi vt iplurimū ſūt ſymoniaci
Nā qꝛ iā Jaſan ſūmū ſacer
dotiū ambiebat. iō pꝛomiſit
Antiocho. ccclxviij. talenta
argēti ꝛ alia multa: tm̄ modi
co tpe funct eſt h̄ honoꝛe/qꝛ
Menelaus/ quē ipſe ad An
tiochū miſerat / ſciuit i ſe di
ctū ſacerdotiū retoꝛquere. ij.
Mach.iiij. Simō magꝰ am
biēs ptāteꝫ dandi ſpūm ſctm̄/
voluit illū pecunia cōparare
Act.viij. Ambitioſi ꝛ ſupbi
plꝰ dolēt de paucis q̄ nō ho
noꝛāt eos/ q̄ꝫ letent de multꝭ
q̄ eis obediāt ꝛ honoꝛāt eos.
Talis fuit Amō q̄ plꝰ dole
bat de mardocheo eū adoꝛa
re nolēte/ q̄ꝫ letaret de aliis q̄
eū q̄tidie adoꝛabāt. Heſ.v.

¶ De amicitia. Cap.vij.
Amici hr̄e dn̄t cōe gaudiū.
Familiare colloquium.
Fidele obſequium
Malitie tedium
Salubꝛe conſoꝛtium.

Amici debēt ſibi cōicare gau
dia et oīa tpalia et
ſpūalia bona. iō Labā voca
tis amicꝭ fec̄ rabeli nuptias
ꝛ deſpōſauit eā. vt hī Gene.
xxix. Dilexit dauid ionathā
ſic̄ aīaꝫ ſuā/ ꝛ expoliauit ſe tu
nica ſua ꝛ dedit Jonathe.i.
Reg.xviij. Jn huius figura
laudauit dn̄s villicū iniq̄ta
tis/ ꝛ ꝯſuluit noƀ facere ami
cos de mām̄ona iniq̄tatꝭ/eis
bona nr̄a cōicādo gratāter.
Luce.xvi. Patens etiam ex
emplum de illo qui vadit me
dia nocte ad amicum/ et ſibi

petit cõicare panẽ. vt habet
Luc.xi. Amici debẽt ſimul
hr̃e de ſuis negotijs ſecretuꝫ
colloquiũ. Ideo loq̄baẗ dñs
Moyſi de agẽdis/ſicut ſolet
loqui hõ cũ amico ſuo. Exo.
xxxiij. Uocauit Amon ami/
cos ſuos ad ſe/ꝛ expoſuit eis
magnitudinẽ diuitiarũ et fi/
lioꝝ turbã/ꝛ pſpera ꝛ aduer/
ſa q̄ reputabat ſe hr̃e. Heſ.v
Tres amici Iob venerũt cõ
ſolari eũ ꝛ loq̄ ſecum. Iob.ij.
Saluatoꝛ cũ dilexiſſet ſuos
q̄ erãt in mũdo/in finẽ dilexit
eos/ꝛ faciẽs ſermonẽ finalr̃
locut⁹ eſt eis. Ioh.xiij. Ami/
ci debẽt eſſe fideles: ꝛ vnus
ꝯſiliũ nunq̄ꝫ debet deſerere/ ſꝫ
verbis ꝛ fact̄ inuicẽ ſe iuua/
re. Ideo Ruth dixit Neemi/
q̄ prexer̄ pgã/ꝛ vbi ſtabis ſta
bo. Ruth.i. Fidelis amicitia
ſed indiſcreta fuit/qꝛ armiger
Saul mortu⁹ ẽ cũ eo.i. Reg
xxxi. Ultimo dixit abner ad
Dauid Fac mecũ amicitias
et erit man⁹ mea tecũ.ij. Reg
iij. Chuſi amicus Dauid fi/
delis/eũ nõ dereliq̄t/ſed diſſi
pauit ꝯſiliũ Achitofel cõtra
eũ.ij. Reg.xvij. Fideles ami
ci erãt Eleazaro ſm corpus
q̄ ei ꝯſulebant ne pateret.ij.
Macha.vi. Amicitia tñ ma
loꝝ eſt deteſtãda/qꝛ ſp tendit
ad malũ. Ideo pph̄a Iehu
dixit ad Ioſaphat: His qui
oderũt dñm auxiliũ p̄bes: et
eis amicitia iũgeris: iõ irã q̄
dẽ dñi mereber̄.ij. Para.xix
Alchim⁹ pditoꝛ fact⁹ amic⁹
demetrij/ꝯcitauit euꝫ aduer/
ſus Iudã/ꝛ frẽs ei⁹ dicens:
Perdidit Iudas amicos tu/
os.vt hr̃.ij. Machabe.xiiij.
Duo ribaldi ꝛ peſſimi hoĩes
Herodes ꝛ Pilat⁹ facti ſunt
amici in morte chr̃i. Lu.xxiij
Amicitia ꝯtrahẽda eſt cum
bonis ſapiẽtibꝫ ꝛ potẽtibꝫ vi
ris. Ideo rex Alexãdrie ſcri/
pſit Ionathe. Audiui ꝙ po/
tẽs ſis ꝛ apt⁹/eſto amicus nr̃
i. Mach.x. Miſit Alexãder
ad Ptholemeũ regẽ vt face/
ret ſecũ amicitias.i.mach.x.
Bonos amicos habuit pau
lus/q̄ rogauerũt euꝫ ne ſede/
ret in theatro. Actu.xix.

¶ De amore dei. Cap.viij.

Amoꝛ dei
Miſcdiam obtinet pctoꝝ.
Scripturaꝝ ꝯtiet p̄ceptoꝝ.

a Moꝛ dei fecit miſcdiaꝫ obti/
nere Ideo daturus
dñs legẽ Moyſi dixit: Ego
dñs facio miſcdiam his qui
diligũt me ꝛ cuſtodiunt p̄ce/

cepta. Exo. xx. Ob hāc cām poſt decē repetita pcepta dixit moyſi: Diliges dñm deū tuū ꝛc. Et hoc iō poſtpoſuit vt ſi in aliq̄ pceptoꝝ offendimus/ p dilectionē dei miſericordiā habeamus. Deut. vi. Amor dei pceptū/ principiū et finis eſt oium mādatoꝝ. Ideo dixit Moyſes: Quid petit deꝰ a te: niſi vt ambules in vijs eiꝰ/ ꝛ diliges eū. Deut. x. Joſue poſt alias monitiones dixit pplo. Diligetꝭ dñz deū vrm/ q̄ſi faceret ꝯcluſionē oīm pceptoꝝ. Joſue. xxiij. Paulꝰ etiā dixit: Si q̄s nō amat deū anathema ſit: ac ſi diceret/ talis nullū pceptum ſeruat. i. Cor. xvi. Hoc ē etiā q̄ Paulꝰ dixit. Si linguis hoīm loquar ꝛ angeloꝝ: charitatē aūt nō habeā/ factꝰ ſū ſicut es ſonās: ꝛ cymbalū tiniens. vbi oñdit/ q̄ nullū bonū poteſt fieri ſine dilectiōe dei: et ipſa habita nō facit homo malum. i. Corinth. xiij.

¶ De amore proximi. Cap. nonum.

Amare debemus proximū.
Spūalē offerendo orōnem.
Singularem oſtendēdo dilectionem.
Salutarem exhibendo cōpaſſionem.
Liberalē faciēdo ſubuētiōez
Perſonalem dimittēdo offenſionem.

Amor proximi oñdit eſſe verꝰ qn̄ p eo oramꝰ etiaȝ ſi ſit malus vel inimicus. Jō Abraā ſollicite ꝛ deuote orauit deū: vt pctā ſodomitis indulgeret/ qđ fuit ſignum magne dilectionis. vt hꝫ. Gene. xviij. Tantā dilectionē habuit Moyſes erga pximos q̄ orans p eis/ dicebat dño. Aut dimitte eis noxā hanc: aut dele me de libro in q̄ me ſcripſiſti. Ecce q̄nta dilectio. Exo. xxxij. Dñs etiā mōuit nos orare p pximis/ nō ſolū p amicis: ſed etiā p inimicis dicēs: Orate p pſequentibꝫ vos. Math. vi. Amare debꝫ hō pximū ſicut ſeipſum. Jō rephēſus eſt grauiter Cayn/ qui dixit eū nō eſſe cuſtodeȝ fratrꝭ ſui. Geñ. iiij. Moyſes ita dilexit quēlibet de pplo ſuo ſicut ſeipm: ita vt optaret quēlibet pphetizare: ſicut ipſe/ licet in hoc honor ſuus diminui videret. Nūe. xi. Noluit ipſe Moyſes maiorē populū q̄ dñs ſibi pmittebat: eo q̄ ſicut ſe quēlibet de po-

pulo diligebat. Nume. xiiij. Aia Jonathe colligata erat aie Dauid/ et dilexit eũ ſicut animã ſuã. i. Regũ. xviij. Amare debet hõ primũ ſuũ/ oñdẽdo ei cõpaſſionẽ in ei⁹ aduerſitatibꝫ: ſic filij iſrael poſt occiſionẽ filiorum Beniamin cõpatiẽtes fleuerũt. Judi. xxi. Sanctus pp̄ha Dauid oñdit cõpaſſionẽ dilectiõis. ſ. in planctu Saulis. ij. Reg. i. Hoc idẽ oñdit in plãctu. ſ. Jonathe. ij. Reg. i. Oñdit hoc etiã idẽ in filio licet malo/ in fletu quẽ fecit in morte Abſalon. ij Reg. xviij. Amare debet hõ primũ ſubueniẽdo ei i neceſſitatibꝫ ſuis. Jõ magnã dilectionẽ habuit Neemias ad filios tranſmigratiõis i multis: qꝛ amicabiliter fecit eis. Nee. p totũ. Thobias etiam multũ primos diligebat: q̇ multꝭ multa bñficia exhibebat. Tho. i. hũc amorẽ ſamaritan⁹ pfecte habuiſſe oſtendit / q̇ vulnerato et ſemiuiuo relicto mlta bñficia eſt largitus. Lu. x. Amare debet hõ primum iniurias dimittẽdo. In cui⁹ ſignũ dixit dñs Petro: Dimitte frĩ tuo/ non tm̃ ſepties/ ſꝫ ſeptuagies ſepties Mat. xviij. Mirã dilectõeꝫ habuerũt ad primos chr̃s et Stephan⁹/ q̇ nõ ſolũ dimiſerũt iniurias/ ſꝫ etiã p pſecutoribꝫ orauerunt. Luce. xxiij Actuum. vij.

¶De amore carnali. Cap. x.

Amor conſanguinitatis nõ debet impedire.
Bonorum diſtributionem.
Dolorum mitigationem.
Supernorum prepoſitionẽ.
Diuinorum reuelationem.

Amore carnalis cõſanguinitatꝭ nõ debet p̄lat⁹ bona eccl'iaſtica et alia diſtribuere/ ſed ſolũ amore meriti et virtutis. Jõ Moyſes diſtribuẽs leuitis boues et plauſtra: nullũ dedit filijs Caath ſibi car neppinq̇s. Num. vij. Nõ legimus Moyſen aliqđ magnũ officiũ dediſſe alicui de filijs ſuiſ. Exo. Leui. Num. Deute. Migraturus Moyſes rogauit dñꝫ/ vt ppl'o ſuo puideret de duce idoneo nullũ autẽ de filijs aut ꝯſanguineis nominauit. Num. xxvij Diſtribuẽs Joſue terrã iſrahelitꝭ/ minorẽ partẽ dedit tribue ſue. Joſu. xvij. Joannes et vtrũqꝫ Jacobuꝫ chr̃i frẽs/ nõ dimiſit dñs caput eccl'ie fieri: ſed ſolũ Petrũ. Joã. xxi

Amari debēt intantum non cōſanguinei/ vt nimiꝰ doloꝛ de eoꝝ moꝛte habeaꝫ. Ideo heli audiēs moꝛtē filioꝝū nō eſt viſus multū curare / ſꝫ ſolū ꝺ captōe arche.i. Reg.iiij. Dauid etiā moꝛtuū filiū paruulū nō ploꝛauit/ſed gaudiū potiꝰ demōſtrauit.ij. Reg.xij Joab increpauit Dauid de nimio fletu in moꝛte Abſalō filij ſui.ij. Reg.xix. Mater illa mirabilis ſeptē filios moꝛi vidēs nō oſtendēs doloꝛē/ ſed eos mirabil'r cōfoꝛtauit. ij.Mach.vij. Amari debēt ꝯſanguinei moderate: vt eis ſp ꝑponanꝫ diuina. Ideo iudei ꝑliaturi ꝯtra Nycanoꝛē plus timebāt de tēplo ꝛ diuinis ꝙ̄ de vxoꝛibus ꝛ filijs.ij. Mach.vlti. Loquēte Jeſu ad turbas/cū quidaꝫ dicerēt adeſſe matrē ꝛ fratres/rn̄dit: Que eſt mr̄ mea ꝛ q̄ ſunt frēs mei. Quicūqꝫ fecerit volūtatē pr̄is mei q̄ in celis eſt/ ipſe meꝰ frater ſoroꝛ et mater eſt. Matth.xij. Lu.viij. Amoꝛ carnalis ꝯſanguinitatꝭ/ īpedit ꝯſolatōes diuinas. Ideo dixit chr̄s petro/Caro ꝛ ſanguis nō reuelauit tibi.oſtendēs ꝙ ꝑuas caro reuelatōes oñdit. Math.xvi. Ob hanc cām dicebat Paulus apl's: Cū aūt placuit ei q̄ me ſegregauit ex vtero matris ꝛc̄.ꝯtinuo nō acquieui carni ꝛ ſanguini vt habetur ad Gal.i.

De angelis bonis. Cap.xi.

Angeli boni ſunt.
Reuelatoꝛes contingentiuꝫ.
Liberatoꝛes innocentium
Regulatoꝛes pꝛomerentiū
Eruditoꝛes neſcientium.
Propugnatoꝛes ꝯfligentiū
Increpatoꝛes delinquentiū
Incitatoꝛes exercentium.
Confoꝛtatoꝛes patientium.
Introductoꝛes decedentiū.

Angeli boni reuelāt et annunciāt ſecreta q̄ debēt ꝯtingere vt fides adhibeaꝫ. Jō apparuerꝫ angeli abꝛae: et ſe erga eū familiariter habuerūt/ reuelātes ei plura ſecreta. Geñ.xviij. Reuelauit angelus vxoꝛi manue ꝯceptionē Samſonis / ꝛ vitā quā eū facere opoꝛtebat. ꝛ hec eadē vxoꝛi ꝛ viro nullꝰ poſtmodum reuelauit. Judicū. xiij. Reuelauit angelꝰ Helie / ꝙ nunciaret nūcijs Ochozie: ꝙ dilectio ſue īfirmitatis deſcendere non debeat. Ut habetur. iiij. Regum. i. Danieli ſunt multa ꝛ magna my-

ſteria per angelos reuelata. Daniel'. ix.x.⁊.xi. Zacharie apparuit angelus ꝯceptiōē ⁊ vitā p̄curſoris annūciās/⁊ reuelās. Lu.i. Marie etiam modū incarnatiōis ſaluatoris idē angel⁹ nūciauit. Lu. i. Magdalene et ſociab⁹ angeli reuelauerūt xp̄m a mortuis reſurrexiſſe Mat.xxviij Mar.xvi. Lu. xxiiij. Joā.xx. Aduentū chr̄i ad iudiciū angeli reuelauerūt apl'is in die aſcenſiōis. Act.i. Per angelū ſuū reuelauit dn̄s Joāni euāgeliſte diuerſa genera tormentorū. Apoc.ꝑ totū. Angeli boni liberāt ⁊ adiuuant in ꝑiculis:⁊ maxime innocētes. Jdeo illi q̄ hoſpitati ſunt cū Loth ꝯ eū de ꝑiculo Sodome (de quo erat inocens) eruerūt. Gen̄.xix. Raphael q̄ fuit dux Thobie eū (a piſcis deuoratiōe eruēs) liberauit. Tho.vi. Uxorē etiā ei⁹ a demone ⁊ patrē ab oculoꝝ cecitate curauit. Thob. viij.⁊.xi Deſcēdit angelus cū Azaria et ſocijs in fornacē/⁊ eum ab ignis īcēdio liberauit. Dan̄. iij. Carcerato Petro angel⁹ aſtitit ⁊ lumē refulſit ⁊ eū de carcere liberauit. Actu. xij. Angeli boni regulant ⁊ dirigunt hoīes vt nō peccēt/ſed mereant̄. Jdeo angel⁹ regulauit Abraā ꝓhibēs ne filiū īterficeret ⁊ offerret. gen̄.xxij Stetit angelus in via ꝯtra Balaā q̄ ſedebat ſuꝑ aſinā.⁊ ꝓhibuit ne ppl'o dei maledictionē offerret. Nūe.xxij. Regulauit angelus Joſeph volentē Mariā cōiugē ſuā dimittere/ꝓhibēs dimiſſionē ⁊ rationē ei⁹ integritat̄ oſtēdēs. Mat.i. Angeli boni erudiūt ⁊ docēt ignorantes. Jn cui⁹ figurā vidit Jacob ſcalā/⁊ angelos aſcēdētes ⁊ deſcendētes ꝑ eā: ſignificabat viā eundi ad celū/in q̄ docēt angeli ꝑ viā ꝯtēplatiuā aſcēdere:⁊ ad cōpaſſionē ꝓximorū deſcendere ꝑ actiuā. Gen̄. xxviij. Apparuit Eſaie vn⁹ de ſeraphin ⁊ mūdauit labia ei⁹ calculo:inſtruēs ad loquēdū. Eſa.vi. Docuit angelus paſtores īuenire chriſtū puerū natū in Bethleē/pān̄is inuolutū pauperib⁹. Lu.ij. Jnſtruxit angelus Joſeph/accipere Mariā ⁊ pueꝝ/⁊ fugere in Egyptū/q̄ fit figura noſtri:vt ſalutariū opeꝝ inſiſtētia/prauitatē mūdi q̄ nos ꝑſequit̄ fugiamus. Math.ij. Angeli boni pugnāt ꝓ nob̄ nos ab inimicis corporalib⁹ ⁊ ſp̄ualib⁹ defendēdo. Jdeo

angel⁹ dñi ſtetit inter caſtra egyptiorũ/ꝛ ppl'm iſrl'/defendens eũ. Exod.xiiij. Plures boni angeli in ſpecie equituꝫ erant cũ Eliſeo/q̄s puero demonſtrauit. iiij. Reg.vi. Cũ magna pugna eſſet inter iudã machabeũ ꝛ thimotheuꝫ apparuerũt/de celo q̄nq; angeli ſedẽtes ĩ eq̄s/ꝛ frenis aureis machabeũ ꝛ ppl'm defẽdẽtes.ij. Mach.x. Angelus apparuit p̄cedẽs Judã ꝛ exercitũ ei⁹ in veſte candida.ij. Mach.xi. Angeli boni ĩcrepãt ꝛ puniũt delinquẽtes. ſic ĩcrepauit angelus filios iſrl'/ q̄ amicitiã fecer̄t cũ Chananeis/diuina bñficia memorãdo. Judi.ij. Numerato ppl'o a dauid angelus extẽdit manũ ſup Hierl'm vt diſperderet eã. Et vidit Dauid angelũ cedentẽ ppl'm/et ait: Ego ſuꝫ q̄ peccaui. vt lucide hr̄.ij. Reg.xxiiij. Percuſſit angel⁹ dñi vna nocte centũoctoginta quinq; milia pctõꝝ in caſtris Sennacherib/q̄ iniuſte ↄtra ppl'm dei dimicabãt. iiij. Reg.xix. Percuſſit angelus dñi Heliodoꝝ q̄ templũ expoliare volebat.ij. Mach.iij. Herodẽ volentẽ recipe diuinos honores/pcuſſit angelus dñi ꝛ ↄſumptus a vermibus expirauit. vt hr̄. Act.xij. Angeli boni ↄfortant ꝛ ↄſolant timidos ꝛ afflictos ne in tribulatõe deſperẽt. ſic ↄfortauit Gedeonẽ aĩans eũ ad pugnam: et ne deſperaret de triũpho victoriã repromiſit. Judi.vi. Eiecte Agar ꝛ tribulate cũ filio/apparuit angelus ꝛ ↄfortauit eaꝫ. Gene.xxi. Fugientẽ Heliã a facie Jezabelis/angelus cibo reficiẽs ↄfortauit eũ.iij. Reg.xix. Trãſtulit angel⁹ Abacuch de iuda in Babylonẽ: vt cõfortaret Danielẽ in lacu leonũ: Daniel.xiiij. Poſt receſſum tẽptatoris acceſſerũt angeli ꝛ miniſtrabant ei. Mat.iiij. Orãte chr̄o a ſe trãſferri calicẽ paſſiõis/apparẽs angelus viriliter ↄfortauit eũ. Lu.xxij. Angeli excitãt ꝛ ſollicitãt ꝑficientes ꝛ exercẽtes ad bonum. ſic angelus dñi a ppl'o de carcere eductos excitauit dicẽs: Surgite ꝛ loq̄mini ad plebẽ. Act.v. Apparuit angelus Philippo/ꝛ incitauit eũ vt iret/q̄ vadẽs/in illo itinere enuchũ cõuertit. Act.viij. Incitauit angelus ꝛ ſuſcitauit Corneliũ vt iret ad Petrũ: q̄ vadẽs fidẽ chr̄i recepit. Act.x. Angeli boni deducũt hoiem ad portũ ſa-

lutis vite eterne aĩas coꝝ de/ducentes. In cui⁹ figura re/deũtis Jacob ad patrẽ ſuuz apparuerũt angeli ꝛ ipm de/duxerũt ſecurum. Gen̄.xxxij. Propter hanc cauſam dixit dñs pplo: Ecce mitto ange/lũ meũ q̄ pcedet te ꝛc̄. et itro ducet te in terrã ꝑmiſſionis. Exodi.xxiij. Raphael ange/lus ſub huius figura reduxit Thobiã ad patrẽ. Tho.xi. Ob hoc dixit Judith: Cu/ſtodiuit me angel⁹ dñi hinc euntẽ/illic cõmorantẽ / ꝛ inde reuertentẽ. Judith.xiij. Fa/ctũ eſt vt moreret̄ mẽdicus/ ꝛ portaretur ab angelis in ſi/num abrae. Luce.xvi.

De angelis malis. Cap.xij
Angeli mali ſunt chriſtiano
rum tormentatores.
Adulterorum punitores
Uictorum introductores
Mendatiorum relatores
Diuinorum formidatores

Angeli ma/li tormentãt fideles. In cui⁹ figura legit̄/ qꝫ ſpũs dñi mal⁹ exagitabat Saul q̄ dicit̄ ſpũs dei/quia poteſtate dei põt quicq̄d põt i.Reg.xvi. Sic etiã tormen/tauit Job in reb⁹/filijs/ꝛ car/ne ppria/ permiſſiõe diuina. Job.i. Filia chananee ma/la a demonio vexabat̄/ quã chriſtus miſericorditer libe/rauit. Math.xv. Sic etiam vexabat̄ ab eo ille demonia/cus q̄ ſpumabat ꝛ ſtridebat. Math.xvij. ꝛ Lu.ix. Ange/lus malus habet poteſtatem ſup luxurioſos adulteros / ꝛ male vtẽs matrimonijs ꝛ cõ/iugib⁹. Nam hoc eſt qđ occi/dit ſeptẽ viros filie Rague/lis/ q̄ intrabãt ad eã ſic equ⁹ ꝛ mulus/ non amore prolis: ſed ardore libidinis. Thob. vi. Propter hanc cauſam/ dr̄ dñm de magdalena ſeptẽ de/monia eieciſſe vacans opib⁹ in ea vniuerſaliter poteſtatẽ diabolus poſſidebat. Mat. xvi. Angel⁹ mal⁹ oẽm defe/ctũ iducit i hoĩem quẽ poſſe/dit p pctm̃. Nã facit hoĩem crudelẽ qꝫ figurãt illi demo/niaci ſeui nĩmis / de quib⁹ dr̄ Math.viij. Iterũ facit ho/minem ĩmundũ: quia demo/niaci habitãt in monumen/tis. Mat.viij. Petierũt etiã demones intrare porcos/ ꝑ/pter ĩmundiciã poſſeſſorum ab eis. Luc.viij. Ideo vocat̄ a dño ſpũs ĩmũdus/qꝛ aliqñ per pniam exit ab hoĩe / poſt hoc ſumit alios ſeptem ſpũs

nequiores ſe / ꝛ ingreſſi habitant ibi. vt Lu.xi. Facit hominē cecū de ſui cognitiōe / ꝛ mutū ad ꝯfeſſionē. Mat.xij Luc.xi. Angeli mali virtute diuina eijciunť / quam ipſi timent potētiſſimā cognoſcētes. Uñ ſaluator nr̄ octo demoniacos liberauit / vt patet in capitulo de miraculis dei / infra ħ eodē caplo.viij. Paulus ī hac virtute curauit puellā / quā ſpūs phitonicꝰ poſſidebat. Act.xvi. Quia ꝗdeȝ deriſiue in noīe dei ꝛ Pauli demonia volebāt eijcere / demon ī eos iſiluit ꝛ ꝯfudit / vt hꝫ Act.ix. Angeli mali mendaces ſūt ꝛ mēdacia ꝓferūt / ꝛ ſi aliqñ vera dicūt / ſemꝑ falſa veris cōmiſcent. iō audiri nō debēt / ꝓpter qd ſaluator nr̄ laudes eoꝝ renuit: ꝛ ipſos tacere fecit. licet ipſi dicerēt. vt habetur Luce.iiij.

De anime reſurrectiōe et immortalitate. Cap.xiij.

Anime immortalitatem probant exempla.
Perſonarum decedentium.
Locorum continentium.
Perfectorum credentium.
Mortuorum reſurgentium
Uerborum permanentium.
Sanctorum aſſerentium.

Anime rationalis īmortalitas ꝓbat exemplis pſonarū defunctarū / ꝗ ī alia vita legunť viuere. Ideo dī de Abraā: Appoſitus eſt ad populū ſuū. Ex quo probať ꝙ alia vita hꝫ pplm.ſ.eos ꝗ in hac vita bñ vixerūt / ſicut et ipſe vixit / ꝛ ſilr dī de Iſaac. et ſilr de Jacob. Gen̄.xxv.et xxxv. Apparēs dn̄s Moyſi dixit: Ego ſum deus Abraā Iſaac ꝛ Jacob. exo.iij. Per ħ ꝓbat ſaluator reſurrectionē mortuoꝝ dicēs: Nō ē deꝰ mortuoꝝ ſed viuoꝝ. Matt. xxij. Dn̄s reddidit oīa iob ꝗ ꝑdiderat ī duplo / ꝛ tn̄ nō habuit niſi ſeptē filios / ꝛ tres filias ſicut priꝰ. vt (ſm Greg. in moralibꝫ) hi ꝗ fuerāt mortui: viuere cōprobanť. Job vlti. Freqnter legimꝰ in lib. reg. Dormiuit cū prībꝫ ſuis. Ex ꝗbꝫ ꝟbis mōſtrať eos viuere pꝰ mortē / ꝛ iteꝝ reſurrecturos / ſicut de dormiēte apparet. Ex verb etiā defūctoꝝ dānatoꝝ colligiť. ꝙ viuēt tā boni ꝗꝫ mali ī alio ſeclo dicētiū. Nos inſenſati vitā illoꝝ exiſtimabamꝰ inſaniā. Ecce quō cōputati ſūt inter filios dei. Sap.v. Aīe rōnalis im

d Anime In mortalitate

moralitatē/pbāt loca i ſacra ſcriptura aīabꝫ ſpecialiter deputata/ſcꝫ infernꝰ: ꝛ requies paradiſi. Jō cū iacob crederet eſſe mortuū Joſeph dixit Deſcendā ad filiū meū cum dolore ad īferos. Geñ. xxxvij Frēs Joſeph dixerūt: Duodecim frēs ſumꝰ: q̄ſi adhuc viueret/ quem mortuū credebant: vnꝰ cū p̄re nr̄o eſt: aliꝰ nō eſt ſup ſ; ſubter. Geñ. xlij. De chore ꝛ cōplicibꝫ dī. Deſcēderūt viui ad inferos/opperti humo: vt p hoc oñdaꝛ ꝙ mali in inferno viuunt ſm aīas īmortales. Nume. xvi. Cū Abſalō īteriiſſet Dauid lachrymabaꝛ ꝛ plāxit eū/ vt dicit ſctūs Auguſti. iij. de doctrina chriſtiana. Nō orbitatē filij doluit: ſed nouerat q̄bus penis: tā impia ꝛ patricidialis aīa torquereꝛ Nā priꝰ q̄ alio filio innocēte ꝛ egrotāte affligebaꝛ/moriēte letatꝰ ē. ij. Re. xij. ꝛ. xviij. Thobias dixit: Filij ſctōꝝ ſumꝰ/ ꝛ vitā illoꝝ expectamꝰ quā dñs daturus ē his q̄ fidē eiꝰ nō mutant. Tho. ij. De nabuchodonoſor dī. Infernꝰ ꝯturbatus eſt in aduētu tuo. Eſaie xiiij. Aīe īmortalitatē oñdit fides credentiū ꝛ pfectoꝝ et ſapientiū/ſi em̄ Saul nō credidiſſet Samulē ſm aīa; viuere: nō eū ſuſcitari petiiſſet. i. Reg. xxviij. Hanc fidē habuit Dauid pfecte dicēs/ qñ mirātibꝫ ſeruis ꝙ ipſe p mortuo filio non lugebat/ dixit: Ego ibo ad eū/ ipſe ỽo non reuertetur ad me. ij. Reg. xij. Hāc fidē tenebat Thobias dicēs: Precipe in pace reponi ſpm̄ meuꝫ. Tho. iij. Fidelis Eleazarus oñdit ſibi ſua dētibꝫ: manū dei nec viuus nec defūctꝰ effugiā. ij. mach. vi. Ex verbis fidelibꝫ ſeptem fratrū credentiū/aperte colligiꝛ aīas viuere poſt hāc vitā ij. Mach. vij. Aīe īmortalitatē pbat reſurrectio mortuorum veterꝫ teſtamēti ꝛ noui. Ideo Helias reſuſcitaturus puerū hoſpite ſue/ dixit: Reuertaꝛ aīa pueri huius ad viſcera eiꝰ/q̄ niſi vixiſſet nō potuiſſet viſcera itroire. iij. Re. xvij. Heliſeꝰ nō ſuſcitaſſet filiū Sunamitis niſi tūc aīa eiꝰ vixiſſet. iiij. Reg. iiij. Saluator nr̄ ſuſcitaturus adoleſcentē defunctū: ac ſi viueret vocando ſurgere imperauit. Luc. vij. Dormiētē appellat puellā mortuā: quā tanq̄ꝫ de ſomno excitans ſuſcitauit. Math. ix. Lazarū q̄driduanū tanq̄ꝫ viuentē vocās dixit

Lazare veni foras. Joā. xi. Aīe īmortalitatē ꝓbat teſtimoniū veritatꝭ qđ mētiri nō pōt ſcꝫ Jeſu chrī dicētis diſcipulis: Nolite timere eos q̄ occidūt corpus/aīam aūt occidere nō poſſunt. Matth. x. Hoc idē patet ex verbis eiꝰ reſurrectionē ꝓnūciantibus Saduceis. vt hr̄ Mat. xxij In parabola eiꝰ de Lazaro et diuite epulone ⁊c̄. Oñdit aīas viuere poſt hāc vitam. Luc̄. xvi. Cōſiliū chriſti eſt. Facite vobis amicos de mā mona iniq̄tatis/vt cū defeceritis / recipiāt vos in eterna tabernacula. Ergo aīa poſt hāc vitā eterna tabernacula poſſidebit. Lu. xvi. Aīe īmortalitatē ꝓbāt teſtimonia ſctōrū q̄ fuerunt docti a ſpūſctō. Ideo Salomō ait: Reuertat̄ puluis ad terrā ſuā/⁊ ſpiritus ad deū q̄ creauit illum. Eccs vlti. Stephanꝰ cū lapidaretur dicebat: Dn̄e Jeſu accipe ſpiritū meū. Actu. vij. Paulus ait: Si terreſtrꝭ domus/ nr̄a corrumpat̄/ habemus domū nō manufactā ſꝫ eternā in celis. ij. Cor̄. v. Idē cupio diſſolui ⁊ eſſe cū chriſto. quod nihil eſſet dicere / ſi anima nō viueret in eternuꝫ. Ad Philip. i.

¶De apparentibꝰ ſanctis. Cap. xiiij.

Apparuit deus aliquādo.
Neſcientibus inſtruendo.
Delinquentibꝰ corrigendo
Querentibꝰ promittendo.
Confligentibꝰ defendendo.
Non credentibꝰ aſſerendo.
Patientibus refouendo.
Diligentibus experiendo.

Apparuit a deꝰ aliq̄n vt inſtrueret neſciētes: ⁊ ammoneret eos / ſicut an̄ pctm̄ apparuit/⁊ locutꝰ eſt ad Adā inſtruēs ⁊ ammonens eū/ ne ligno vetito mādicaret. gen̄. ij. Noe apparuit / ⁊ inſtruxit vt faceret archam/⁊ modū/⁊ ordinē demōſtrauit. Gen̄. vi vt monuit etiā dn̄s Abraā/ vt de terra ⁊ cognatōe ſua exiret. gen̄. xij. Multotiēs apparuit Moyſi/ipm̄ deliberatione ducatu ⁊ regimine ppl̄i inſtruēs. Exo. xxx. ⁊ in multis locis. Sic ⁊ Joſue multotiens apparuit inſtruendo eū. Joſ. i. iiij. v. xi. ⁊. xxvii. Spiritusſctūs apparuit ī linguis igneis/vt diſcipulos ardēter inſtrueret predicare. Actu. ij. Petro orāti apparuit dn̄s/ ⁊ eū de ꝯuerſiōe Cornelij in-

ſtruxit. Actu. x. Paulo apparuit ꝛ monuit/ vt ſicͭ i hierl'm p̄dicauerat ſic p̄dicaret ꝛ rome. Act. xxiij. Apparuit qn̄q; dn̄s ad corrigēdū deliquētes. Sic pᵒ pctm̄ apparuit ꝛ locutᵒ ē Ade ꝛ Eue/ ꝛ ſerpēti penas ꝛ maledictiōes inferēs p pctō. Gen̄. iii. Sic apparuit cayn poſt fratricidiū eū arguēs de cōmiſſo pctō. Gen̄. iiij. Per ſōnū apparuit abymelech dicēs: Morierꝭ ppter mulierē quam tuliſti. Gen̄. xx. Salomōi apparuit ꝛ eū dure de cōmiſſis ſceleribus icrepauit. iij. Re. xi. Cū appropinq̄ret Saulᵒ damaſcū/ vt capet chꝛianos/ apparuit ei dn̄s i luce d̄ celo/ pſtrauit/ cecauit/ arguit/ ꝛ correxit Act. ix. Apparuit aliq̄n dn̄s pmittēdo mercedē q̄rētibꝫ ſe Sic apparuit Abrae dicēs: Semini tuo dabo terrā hāc. gen̄. xij. Salomōi apparuit dn̄s dicēs: Poſtula q̄d vis/ ꝛ dabo tibi. q̄ petiuit ſapiam a dn̄o/ qd̄ petierat ipetrauit. iij. Re. iij. Apparuit qn̄q; ad defendēdū/ ſic multotiēs apparuit iacob/ qn̄ fr̄is iracundiā fugiebat/ ꝛ eū defēſare pmiſit/ ꝛ ipo redeūte/ dixit dn̄s ad Laban: Caue ne q̄cq̄ loq̄ris aſpere ɔtra eū. gen̄. xxxi. Qn̄ Dauid debebat cōmittere preliū/ ſp ɔſulebat dn̄m: q̄ ſp apparebat: ꝛ rn̄debat promittēdo ſibi auxiliū/ ꝛ referēdo. i. Reg. xxiij. ꝛ. xxx. Apparuit aliq̄n ad teſtificādū veritatē. vt icreduli credāt. Sic ſupra chꝛm baptiſatū ſpūſſctūs viſus eſt: paterna vox audita eſt: Hic eſt filiᵒ meᵒ dilectᵒ. Math. iij. Luc. iij. In trāſfiguratiōe/ vt diſcipl'i crederēt/ apparuit ſpūſſctūs in nube: pr̄ in voce/ teſtificās filiū dei eſſe. vt hꝫ Matt. xvij. Apparuit aliq̄n ad ɔſolādū afflictos. Sic apparuit Jacob in pſecutiōe Eſau/ monſtrando ei mirabiles viſiōes. Gene. xxviij. Sic chꝛs poſt reſurrectionē ſuā/ apparuit p̄mo marie magdalene afflicte. deinde petro. poſtea duobus diſcipl'is eūtibꝫ i emaus Luce vlti. Stephano i ſua paſſiōe oſ̄dit celos aptos: et ei apparēs/ ſeipſum ſtantē a dextris dei oſtēdit. Act. vij. Apparuit qn̄q; ad tēptandū et pbandum. Sic apparuit Abrae temptās eum vt tolleret filiū ſuū ꝛ ſup vnū montiū offerret eū in holocauſtū. vt habetur Gene. xxij.

Apparitiōes ꝛ reuelatiōes angeloꝝ q̄re ſupra capitu. xi.

De incauto aſpectu.
Cap. xv.

Aſpectus incautus eſt.
Preceptoꝝ tranſgreſſiuus.
Laſciuorum incenſiuus.

a Spectus incautus / eſt cauſa tranſgreſſiōis oīm precepto/ rum ꝛ cōmiſſionis oīm pec/ catoꝝ. Nā pma mulier q̄ po/ mū incaute aſpexit/ trāſgreſ/ ſa eſt pceptū dñi cum gule vi tiū letaliter cōmiſit. Gen̄. iij. Quia cham verēda pr̄is in/ caute aſpexit/trāſgreſſus ē et incurrit maledictōis effectū Gen̄. ix. Timuit abraā ne ex incauto aſpectu homicidiuꝫ ſeq̄ret. Jō dixit Zare vxori ſue. Si viderint te egyptij: occidūt me / ꝛ te ſeruabūt. vt hr̄ Gen̄. xij. Dyna volēs in/ caute aſpicere ml'ieres regio/ nis illi⁹/ fuit violata a ſichē. vñ ml'ta homicidia ſūt ſecuta Gen̄. xxxiiij. Herodes qꝛ ſal tatricē aſpexit incaute/caput ioānis pmiſit/ꝛ neq̄ter adim pleuit. Matt. xiiij. Mar. vi. Aſpect⁹ icaut⁹ accēdit ꝛ fo/ uet laſciuias ꝛ luxuriaſ/ꝛ ma xime aſpect⁹ pulchritudinis mulierū. Nā filij dei vidētes filias hoīm ꝙ eſſent pulchre vxores q̄s elegerāt acceperūt. Gen̄. v. Judas/quia thamar aſpexit i biuio exarſit libidīe. ꝛ cū ea peccauit. gen̄. xxxviij Dña mēphitica cui ſuiebat Joſeph oculos iniecit / ꝛ in ei⁹ ardēs libidine eū moleſta uit. gen̄. 39. vidit dd̄ mulierē lauare ſe / ꝛ ex h̄ adulteriū et homicidiū ppetrauit. ij. Re. xi. holofernes iudith pulch rā vidēs ꝛ ornatā/ab ei⁹ pul/ chritudīe fuit capt⁹/ ꝛ turpit̄ capite trūcat⁹. Jud. x. Vide/ bāt duo ſenes ſuſannā in po merio ambulantē/ in ei⁹ ꝯcu piſcētia exarſerūt. Dani. xiii

De aſtutia ꝛ calliditate falſa
Cap. xvi.

Aſtuti ſunt imitatores de/ moniorum.
Deceptores ſociorum
Suppreſſores ſociorum
Simulatores amicorum.
Extinctores inimicorum.
Celatores delictorum.

a Stuti ſūt imitatores diaboli. q̄ primus magr̄ aſtutie ꝛ calliditatꝭ fuit/ꝛ h̄ in ſerpē/ te q̄ erat callidior cūctis ani/ mantibꝫ t̄re/ q̄ primā mulierē ſua ſeduxit aſtutia / et callide nō eſt aggreſſus virū/ i q̄ ma/ ior prudētia reſidebat. vt dī

Gene.iij. q2 ſathan corā deo veritati ꝛ ſctitati Job nō potuit derogare/eū callide decipere voluit oīa auferendo / ꝛ nuncios ſimul venire faciendo/vt multiplicato dolore citius ꝑ ipatientiā frāgeretur. Job.i. Aſtuti ſūt deceptores ſocioꝝ ſuoꝝ/et aliaꝝ etiā ꝑſonaꝝ/ ꝛ ſempꝫ nouas vias ſubtilitatis ad decipiendū inueniūt. Sicut Laban multotiēs voluit Jacob deludere/ nūc in vxore/ nūc ī mercede: ꝛ ſp nouas aſtutias exq̄rēdo Geñ.xxix.ꝛ.xxx. Cū Laban ſcrutaret̄ oēm ſuppellectilem quā habebat Jacob/callide fuit a Rachele illuſus Geñ. xxxi. Filij iacob voluerūt patrē aſtute decipe mittētes ei tunicā intinctā ſanguine: vt crederet filiū a beſtijs deuoratū. Geñ.xxxvij. Sabaonite nouis aſtutijs Joſue ꝛ filios iſrl' decipere procurauerūt. Joſue.ix. Harū circūitū fecerunt phariſei ceco nato/vt eū verbis caperēt ꝛ monſtrarent mēdacē. Joā.ix. Aſtuti ſunt ſimulatores fingētes ſe eſſe qđ nō ſunt. Nā frēs Dyne callide deceperūt ſichē: et ppl'm ciuitatis/religionem ꝛ amicitiam ſimulātes. Geñ. xxxiiij. Sedechias ꝑpha fecit ſibi cornua ferrea/verū ꝑphetā ſe ſil'ans ꝛ fefellit regē Achab dicēs: His cornibꝫ Syriā ventilabis. vt hī. iij. Reg.xxij. Callide cogitauerūt phariſei demonſtrātes ſe velle honorare Jeſum dicentes: Magiſter/ Scimus q2 verax es/ꝛ viā dei in veritate doces ꝛc. Et volentes eū capere in ſermone. Math.xxij Sil'e fecerūt cū adduxerūt ei mulierē in adulterio deprehenſam. Joā.viij. Aſtuti ſūt tyrāni nouas iueniētes aſtutias/vt ſubditos ꝛ alios deprimāt ꝛ occidāt. Sic fecit Pharao q̄ nouas adinuenit aſtutias: vt filios iſrael expiaret. Exo.i.ꝛ.v. Callide voluit Saul facere occidi Dauid: ſimulās ſe velle eſſe ꝯſanguineū eiꝰ. dans ei filiā in vxorē. i.Re.xviij. Sceleratā nouā Yezabel inuenit aſtutiā/ vt vineā auferret Naboth. vt eū occidi faceret ſine culpa. iij. Re.xxi. Athalia regina vt regnare poſſet oē ſemē regium callide interfecit. iiii. Reg.xi Herodes tyrānꝰ impiꝰ callide cogitauit chriſtū occidere exq̄rēdo magis/nūc īnocētes pueros occidēdo. Mat. ij. Aſtutias ſubtiles īueniūt inimici/vt poſſet vnꝰ aliū ſu/

perare ſic cogitauerunt calli
de Philiſtei vt faber ferrari⁹
nō iueniref in iſrl'/ne fabrica
ret arma vl' gladios/ꝛ ſic eos
facile ſupeꝛarent.i.Reg.xiij.
Quia Abſalon inimicabaꝛ
Amon/ꝗ ei⁹ ſororē oppreſſit
callide: vt eū occideret/ ꝯui/
uiū ordinauit.ij.Reguȝ.xiij.
Aſtute nūcijs Sēnacherib
loqbaꝛ rapſaces alta voce/vt
audiret ppl's ꝗ erat ſup mu/
ros vt timēs ei traderet ciui/
tatē.iiij.Reg.xviij.Satrape
Perſarū inimicātes Danieli
aſtute ꝓcurauerūt ꝙ rex face
ret decretū ꝯtra qđ ſciebant
Danielē facturū: ꝛ ſic ipſe re
gi exoſus icurreret penā mor
tis.Dañ.vi.Calliditate quo
rundā inimicātiū Paulo in
ciuitate Lyzorā vbi Pauluȝ
voluerꝛ ppl'i adorare vt deū.
fuit poſtea Paulus lapidat⁹.
Act.xiiij.Judei callide Pau
lū volebāt educi: quē ipſi cō
iurauerꝛ occidēdū.Act.xiiij.
Aſtuti nituꝛ ſua ſcelera oc/
cultare facta vel fiēda aliꝗ ve
lamine bonitatis ne cogno/
ſcanꝛ. Sicut Dauid aſtute
voluit celare adulteriū pieta
te/qñ miſit ꝓ Uria vt cū vxo
re ꝗeſceret ꝛ dormiret.i.Reg
xi.Nephandā aſtutiā tenuit
Amon ꝗ volēs violare ſoro/
rem ſub ſpecie egritudinis et
iniꝗtatē celauit.ij.Regū.xiij.
Ambitionem regni celabat
aſtute. Abſalō ſub pietate iu
dicij dicēdo canētib⁹.Uiden
tur mihi ꝛmones tui boni et
recti.ſed non eſt ꝗ te audiet a
rege ꝯſtitut⁹.ij.Re.xv.Duo
ſenes ſub ꝑtextu iudicij iniꝗ
tatē peſſimā celauerꝛ.Dā.iij.

¶ De auaritia ꝛ cupiditate terrena. Cap.xvij.

Auari ſunt.
- Jurgioꝝ materiā exꝗrentes.
- Theſaurorum pecuniaȝ ap/petentes.
- Judiciorum iuſticiam per/uertentes.
- Sacrilegiorum nequiciam committentes.
- Occiſoꝝ malitiā icurrentes.
- Proditoꝝ peritiā exercētes.
- Punitorū triſtitiā ſuſtinētes

Auari et amantes diuitias
ſunt litigoſi ꝛ diſcoli ſub cui⁹
figura Cayn ꝗ interꝑtaꝛ poſ
ſeſſio/abel fratrē ſuū occidit.
Geñ.iiij Propꝛ nimiā ſubſtā
tiā abrae ꝛ loth. nō potuerūt
habitare ſimul: ꝓpꝛ paſtorū
iurgia vtrinſqꝫ.Geñ.xiij.Lo
cupletatio yſaac paſtores ſui
ꝛ cōuicinorū iurgia icepeꝛt.

Gen̄.xxvi. Propter hāc cauſam ſaluator nr̄ noluit ſe intromittere de diuiſiōe terrene hereditatis/cū ſup hoc fuerit req̄ſitus. Luc.xij. Auari nunq̄ tēporalib⁹ ſatiant̄: ſed ſemp acq̄rere ⁊ ɔgregare nitunt̄. In cui⁹ figura dr̄ cayn edificaſſe ciuitatem Enoch noīe filij ſui/⁊ nō Abel. Quia ſcti ⁊ paupes xp̄i nolunt hic habere manentē ciuitatē/ſed futurā inq̄rūt. Gen̄.iiij. Obtēta victoria de arphaxat nabuchodonoſor alia regna cupiuit. Judith.i. Adoleſcens iuuenis q̄ ſemp inhiabat ad plura/receſſit triſtis cū audiuit a dn̄o/ꝙ nō ſolū plura nō q̄reret ſ3 relinq̄ret acquiſita. Math.xix. Cōtra illos q̄ bona tpalia ɔgregare nitunt̄ dixit xp̄s ſilitudinē diuitꝫ: cui⁹ ager fruct⁹ vberes afferebat Lu.xij. Propter auaritiā q̄ſtuarioꝝ q̄ ampli⁹ volebāt acq̄rere: factū eſt vt Paulus et Silas fuerunt virgis ceſi. Act.xvi. Ex auaritia vlteri⁹ ɔgregādi pecuniā Demetri⁹ noīe argētarius/ſeditionē in Paulum ɔcitauit. Actu.xix. Auari cupiditate ducti puertūt rectū iudiciū/⁊ veritatem in falſitatē cōmutāt: Jdeo dixit yetro Moyſi. Elige tibi ɔſiliarios hoīes deū timētes q̄ oderint auariciā: quaſi diceret tales nō puertūt veritatē. Exo.xviij. Balaā ſeduct⁹ auaritia bn̄dictionē ppl'i in maledictionē ɔuertit. Num̄. xxij. Filij ſamuelis ſecuti ſūt auaritiā vt iudiciū puerterēt i.Reg. viij. Uinea Naboth fuit cauſa ꝙ falſi teſtes pducti fuerūt ɔtra eū. iij.Re.xxi. Per pecuniā corrupti cuſtodes ſepulcri mētiti ſūt dicētes Quia corp⁹ chr̄i p diſcipl'os ſublatū fuerat. Mat. xxviij. Felix p̄ſes q̄ a Paulo pecuniā nō recepit: ip̄m vero reſtituit libertati. Act. xxiiij. Auari clerici ſymoniā cōmittūt/⁊ oblatiōes requirūt. vn̄ pauci ſunt hodie clerici/ q̄ faciāt oblatiōes ppl'o phiberi. ſicut q̄ ꝑerāt opari tēpli. Exo.xxxvi Giezi ppter auaritiā vēdidit curationē Naamā quā Heliſeus fecerat gratis munera recuſando. iiij.Re.v. Menelaus ppter pecuniā quā pmiſit Andronico habuit ſacerdotiū. ij.Mach.iiij. Sacerdotes ppter auaritiā pmittebāt vēdi in tēplo oues ⁊ colūbas. Matt.xxi. Auari ppter ſuā cupiditatē multotiēs incurrūt mortē. Nā Achā cupiditate ductus tulit de ana

themate iericho. iō fuit morti adiudicat⁹. vt hī Joſu. vij. Nabal q̄ nūcijs Dauid fuit nimis auarus: vere totā ſubſtantiā ꝛ vitā ꝑdidiſſet/niſi ꝓpter largitatē ꝛ prudentiam vxoris euaſiſſet. i. Reg. xxv. Quia ſemei ex auaritia exiuit ſeruos req̄rere fecit eū Salomon occidi. iij. Reg. ij. Propter hāc cām dixit iudas cō militonib⁹ ſuis: nō ꝯcupiſcatis ſpolia: qꝛ bellū cōtra vos eſt. q̄ſi diceret. Faciliter occidunt. i. Mach. iiij. Obſidentes turres corrupti pecunia/dimiſerūt q̄ſdā/ iō ſūt occiſi. ij. Macha. x. Credit iudeos corruiſſe ī ꝑlio/ qꝛ inuēta ſūt donaria idoloꝝ ſub tunicis interfectoꝝ. qḋ ꝓhibebat eis ij. Mach. xij. Auari vt pecuniā habeāt ꝓditiōes exercēt: ꝛ amicus ſupplantat amicū. Nam Dalila ꝓpter pecuniā Sāpſonē tradidit / quē pri⁹ diligere oñdebat vt dī. Judi xvi. Judas ſcarioth propter cupiditatē decime/quā perdidit de vngēto/ chr̄m tradidit ꝛ vēdidit/a q̄ tot ꝛ tanta receperat bn̄ficia. vt hī Math. xxvi. Auari ſunt grauiter puniēdi ꝛ corrigendi a p̄lato: et grauiter puniunt a deo oīpotēti. Nam p̄cipua occaſio reprobatiōis Saul videt fuiſſe cupiditas quā habuit ī p̄da Amelech. vt hī. i. Re. xv. Opprimētes alios ꝑ vſuras ꝛ exactiōes/ Neemias grauiter increpauit. Nee. i. Ptolemeus vituperauit Alexādrū qꝛ regnū ei⁹ ꝑ auariciā ꝯcupiuit. i. Mach. xi. Acerbe eſt punit⁹ diues epulo qui fuit de micis panis Lazaro auarus. Lu. xvi. Emptores boū ꝛ villarū. i. mobiliū ꝛ īmobiliū/ſūt excluſi a cena magna quā dn̄s p̄parauit. Lu. xiiij. Terribiliter punita eſt auaritia Ananie ꝛ zaphire ꝑ apl̄m Petrum/ qꝛ ſubitanea morte occubuerunt. Actuū. v.

¶ De verbi dei auditu. Cap. xviij.

Audiri debet verbum dei
Cum fidelitate credendi.
Cum ſinceritate reuerendi.
Cū aſſiduitate adimplendi.
Cum voluntate penitendi.
Sine impietate reſiſtēdi.

a Vdiri debet verbū dei cū credibilitate ꝛ fide. Jō cū Aaron verba dn̄i locutus fuiſſet ad ppl̄m: credidit ppl's oīs: ꝛ proni adorauerūt. vt publice hī

Exo.iiij. Post aduentū ſpūs
ſctī multi q̄ audierunt verbū
dei/crediderūt: ꝛ creuit eccle
ſia. Act.iiij. Gētes audiētes
ꝙ Paulus ꝛ Barnabas p̄di
carēt gauiſi ſunt ꝛ crediderūt.
Act.xiij. Paulo ꝛ Barnaba
p̄dicātibꝫ Icconij audierūt.
multi cū auiditate crediderūt
Act.xiiij. Intrāte Paulo in
ſynagogas beroe audierunt
multi cū auiditate q̄ credide/
runt. Act.xvij. Audiri debet
verbū dei cū reuerētia ꝛ deuo
tione cordis ꝛ geſtus. Ideo
Eglon rex ſtatim ſurrexit de
ſolio/qn̄ Ayoth dixit ei/Uer
bū dei habeo ad te: o rex/ ma
ximā reuerentiā exhibēs ver
bo dei. Judicū.iij. Hely do/
cuit Samuelē vt reuerenter
diceret: Loquere dn̄e: qꝛ au/
dit ſeruus tuꝰ.i. Reg.iij. Le/
git Eſdras verba legis a ma
ne vſq3 ad mediā diē/ꝛ aures
ppl'i erāt erecte ad librum.ij.
Eſdre.viij.h' eſt Neemie.viij
Reuerēter audiebat Maria
ſoror Marthe: q̄ ſedēs ſecus
pedes dn̄i audiebat verba il
lius. Luc.x. Loq̄bat̃ Jeſus
docēs in tēplo: ꝛ oīs ppl's ſu/
ſpenſus erat/audiēs verbum
eiꝰ. Lu.xix. Reprehēdētes ſe
diſcipuli de ignorātia cogni
tiōis chr̄i/dicebāt adinuicē:
Nōne cor nr̄m ardēs erat in
via/ dū loq̄ret̃ nobis. Luce.
xxiiij. Predicāte Philippo ī
Samaria/ intēdebāt turbe
deuote his q̄ dicebant̃ ab eo
Act.viij. Audiri ꝟbū dei nō
ſufficit niſi hō adimpleat ope
illud qđ audit. Jō dixit ppl's
Moyſi. Oīa verba q̄ locutꝰ
eſt dn̄s faciamꝰ. Exod.xviij.
Job dixit dn̄o: Auditu aurꝫ
audiui te. ꝛ poſt pauca: ago
penitentiā in fauilla ꝛ cinere.
Job.xlij. ꝛ vlti. Herodes li/
cet peſſimꝰ audiebat Joan/
nē ꝛ audito eo m'lta faciebat
Mar.vi. In fine ſermonis ī
mōte dixit Jeſus. Oīs q̄ au/
dit verba mea ꝛ facit ea/ ſimi
labit̃ viro q̄ edificauit domū
ſuā ſupra firmā petrā. Mar.
vij. Mulieri dicēti: Beatus
venter qui te portauit. Dixit
chr̄s: Bti q̄ audiūt ꝟbū dei
ꝛ cuſtodiūt illđ. Lu.xi. Eſto/
te factores verbi ꝛ nō audito
res tm̄. Jac.i. Auditus verbi
dei ꝯuerti facit peccatorē ab
errore vie ſue. Jō dixit dn̄s
Hieremie: Noli ſubtrahere
verbū ſi forte audiāt ꝛ ꝯuer/
tant̃. Hier.xxvi. Uerbū p̄di/
catōis Jone venit ad regē et
ꝯuertit eū: ꝛ ppl'm totiꝰ ciui
tatꝫ Niniuen. Jone.iij. Poſt
p̄dicantē chriſtū in nauicula

Petr⁹ ⁊ aliĳ relictis oīb⁹ ſe/cuti ſunt eū. Luc. v. Uidētes diſcipuli ꝙ ꝑ ꝑdicationē cō/uertebant infideles dixerunt multitudini: Nō eſt equum nos derelinqre verbū dei/ et miniſtrare mēſis: ⁊ tñ ille mē ſe erāt pauperū ⁊ viduarū. vt oſtenderēt ꝙ ꝑdicatio verbi dei ad hoīes ↄuertendū/ꝑua let opib⁹ miſcðie corporalis. Act. vi. Quia eunuchus au diuit verbū dñi a Philippo/ ↄuerſus ⁊ baptiſat⁹ eſt. Act. viĳ. Predicatio Petri ⁊ am monitio angeli Cornelium ↄuerterūt. Act. x. Lidia pur/puraria ad ꝑdicatōe; Pauli eſt ↄuerſa. vt habet. Act. xvi. Paulo loqnte de reſurrectiō ne mortuoꝝ Dionyſi⁹ areo pagita credidit. Actuū. xvĳ. Audire verbū dei nolūt ma/li ⁊ incorrigibiles ne ↄuertā/tur. Jō dixit Moyſes dño: Filĳ iſrl̄ nō me audiūt / ⁊ q̄/mō audiet me pharao? Exo. iiĳ. Rex Achab noluit audi/re Micheā ꝓphetā: qꝛ nō ꝓ/phetauit ei niſi malū/ſic ipſe merebat hr̄e. iĳ. Re. 22. Dixit dñs Ezechieli: Dom⁹ iſrael nolūt audire te: qꝛ me nolūt audire: qꝛ dom⁹ exaſperans eſt. Ezech. iĳ. Judei obtura/uerūt aures ſuas vt nō audi rēt ſtephanū/ ⁊ audiētes diſ/ſecabāt cordib⁹ ſuis. Act. vĳ Cū audiſſent quidā Paulū de reſurrectiōe mortuorum: irridebant eum. Act. xvĳ.

De auiditate mulierum. Caput. xix.

Auide ſunt mulieres in ve/titorum prohibitione.
Filiorum inpetratione
Genitorum proſperatione.
Sublimorum cumulatiōe.
Secretorum reuelatione.
Inimicorum vindicatione.
Gaudiorum ſecretorū enar/ratione.

Auide ſūt a mulieres ſemꝑ de ſi/bi ꝓhibitis ⁊ ampli⁹ deſiderāt vetita. Ideo prima mulier de ↄceſſis fructibus comediſſe non legit/ nec eos deſideraſſe: ſed ſolū vetitū cō cupiuit: ⁊ viro ſuo attulit ad comedendū. Gen. iĳ. Uxor Loth voluit ↄtra ꝓhibitio/nē retro poſt tergū reſpicere: ⁊ verſa ē in ſtatuā ſalis. Gen. xix. Dyna ↄtra licentiā pr̄is ⁊ fratrū/voluit videre mulie res regiōis illi⁹: ⁊ oppreſſa ē a Sichem: ⁊ ſic de illis que volunt videre viros ⁊ videri ab eis: vt hr̄ Gene. iĳ. Dña

cui ſeruiebat Joſeph: quia ſciebat adulteriū a naturali lege fore ꝓhibitū: auide ſollicitabat eū ad peccādū. Gen. xxxix. Auide ſunt mulieres habere filios vt carerēt ſterilitatis obprobrio. Jō Zara ita deſiderabat filios ꝙ potius voluit Abraā habere filios de ancilla ꝙ̄ nō hr̄e: credens de ſe nunꝙ̄ poſſe filios gn̄are. Gen. xvi. Filie Loth potius voluerunt hr̄e filios de patre ꝓprio ꝙ̄ filios non hr̄e. Gen. xix. Rachel vidēs ſororē fecundā dixit marito: Da mihi liberos alioqn moriar. Gen. xxx. Anna deſiderio habēdi filios flebat ⁊ non capiebat cibū. i. Reg. i. Multū deſiderabat illa mulier ꝓpriū filiū: q̄ rapuerat alienū. iij. Reg. iij. Auide ſūt mlr̄ieres de ꝓfectib⁊ ⁊ ꝓſperitatib⁊ filiorū. Jō mulier Sunamitiſ voluit ire ad Heliſeū ꝓ ſuſcitatiōe filij/ ꝙ̄uis vir ei⁹ plenā licētiā nō ꝯceſſiſſet. iiij. Re. iiij Uxor Thobie q̄tidie reſpiciebat viam vt videret filiū ꝓ ſpere venientē. Tho. x. Mulier chananea ſic feruide deſiderabat filie ſanitatē: ꝙ dn̄m pluries ꝓ ea rogauit: ⁊ plura obprobria ſuſtinēs/ n̄ deſtitit donec qđ petierat ī̄petrauit. Mat. xv. Mater filioꝝ Zebedei ſic auida fuit ꝓ filiorū ꝓſperitate / ꝙ acceſſit ad ieſū ⁊ petijt filios an̄ laborē remunerari. Mat. xx. Auide mulieres poſcūt hr̄e poſſeſſiōes et gloriā. Jō Axa filia Caleph obtinuit terrā irriguā: q̄ ſuſpirās affectuoſiſſime poſtulauit. Joſu. xv. Ita ꝯcupiuit Jezabel vineā naboth ꝙ fecit eū iniuſte lapidari. iij. Re. xxi. Athalia ꝯcupiſcēs glīaꝫ ⁊ poſſeſſionē regis/ oēm ſemē regū excepto Joas abſcōdito īterfecit. iiij. Reg. xi. Auide ſūt mlr̄ieres ſcire ſecreta virorū: ⁊ q̄nto magis eis occultanť eo ampli⁹ ſcire deſiderāt ſed nullū ſecretū ꝯtineāt. Un̄ vxor Sāpſonis tm̄ iſtitit ꝙ ei ſāpſon reuelauit ſecretā ⁊ ꝓpoſitōeꝫ obſcurā/ quā parētib⁊ noluit reuelare: q̄ eā poſtea ꝓpalauit. Jud. xiiij. Dalila ſua īportunitate deuicit Sāpſonē vt ei ſe pāderet fortitudinis ſue / qđ ſcitū philiſteis poſtmodū reuelauit. Judi. xvi. Auide ſūt mlr̄ieres ad vindictā ⁊ nō parcūt niſi vlciſcanť. Un̄ Heſter nō fuit ꝯtēta de vindicta Amon ſuſpēſi ⁊. ccccc. viroꝝ occiſoꝝ/ ſed in craſtinū fecit ceteros trucidar. Heſt. ix. Herodias ſic de

ſiderabat vindictã de Joãne q̄ dixerat ↄtra eaȝ / q̄ magis elegit petere herodi caput io annis / q̄ȝ dimidiuȝ regni ſui. Mar.vi. Math.xiiij. Dixit chr̄s exẽplũ de vidua q̄ multũ fuit moleſta iudici vt eã de aduerſario vindicaret. Luc. xviij. Auide ſt̄ mł'ieres / ſecreta gaudia ſui cordis exprimere ꝛ alijs reuelare. Vñ iterrogata Rebecca ſi vellet ire cũ ſeruo Abraã ad maritũ ſuũ / leticiã volẽs oñdere nõ dixit ſibi: placet vobis: ſȝ letant̄ dixit: vadã. Geñ.xxiiij. Puella noīe Rhode p̄ gaudio ñ aperuit Petro: ſed q̄ Petr⁹ adeſſet letãter cucurrit intro ſtantib⁹ nũciare. vt hr̄. Act.xij.

¶ De auxilio dei. Cap.xx.

Auxiliũ petendum eſt a deo quia ſolus.
Auxiliator in tribulatione.
Solus in temptatione
Solus in contemplatione.

Primus auxiliator in tribulatiõe poſit⁹. Ps̄. Da nob auxiliuȝ de tribulatõe. Et h̄ tripliciter ↄſeruãdo / ſiue defendẽdo. ps̄ Mittat tibi auxiliũ de ſctõ / ꝛ de ſyõ tueat̄ te. Eſa.l. Dñs deus auxiliator me⁹ ꝛ iõ non ſũ ↄfuſus. Itẽ ↄfortãdo. ps̄. Man⁹.n. mea auxiliabit̄ ei. Itẽ ſpem gl'ie donãdo. Ps̄. De⁹ auxilij mei / ꝛ ſpes mea ĩ deo eſt. Auxiliator de⁹ in pugna tẽtatiõis. ij. Paral'.xxxij. Cũ ſẽnacherib brachiũ carniũ ẽ nobiſcũ: dñs de⁹ nr̄ auxiliabit̄ nr̄i. Itẽ hoſtes debellãdo. Eſa.31. Egypt⁹ hõ ꝛ nõ deus: ꝛ equi eorũ caro ꝛ nõ ſpũs. Inclinauit dñs manũ ꝛ corruet auxiliator ꝛ cadet / cui p̄ſtat̄ auxiliũ / ꝑpter h̄ dicebat Eſa. Ecce dñs de⁹ auxiliũ meũ q̄ ẽ q̄ me ↄtẽnet. Itẽ corroborãdo. ij. Paral'.xxvi. Egreſſuȝ ẽ nomẽ Ozie ꝓcul eo q̄ auxiliaret̄ ei dñs ꝛ corroboraſſet illũ. Auxiliator de⁹ in ↄtẽplatiõe. Deut.penulti. Btũs es tu iſrl'. quis ſilis tui ppl'e q̄ ſaluaris in dño / ſcutũ auxilij tui ꝛ gladius gl'ie tue. Itẽ gratiã infundendo. Hebre. iiij. Adeam⁹ cũ fiducia ad thronũ gl'ie ei⁹: vt miſericordiã conſequamur et gratiã in auxilio oportuno. Itẽ mittẽdo. ps̄. Leuaui oculos meos in mõtes / vnde veniat auxiliũ mihi. Itẽ ↄcupita et petita ad libitũ faciẽdo. Ps̄. Btũs vir cuius auxilium eſt abs te. Beatus enim eſt cui omnia optata ſuccedunt.

¶ De baptiſmo chriãnorũ. Cap. xxi.

Baptiſmus chriſtianorum eſt.
Demonſtratus in figuris.
Prophetatus in ſcripturis.
Roboratus chriſti curis.

b Aptiſmus p̃figurat⁹ fuit in figuris antiq̃ legis. Nã figurat⁹ fuit p mare rubrum/ in q̃ filij iſrl' liberati ſunt. i. chriſtiani. et Pharao. i. diabolus cum ſuis ſequacib⁹ eſt ſubmerſus. Exodi. xiiij. Per aquã ſignabat baptiſm⁹ in quã Heliſe⁹ miſit ſalẽ. i. chriſtus gratiã. vt ei⁹ ſceleritas ſanaret. vt lucide hĩ. iiij. Reg. xx. Septena lotio Naamã in iordane/ q̃ eũ mũdauit a lepra/ ſignat ſeptẽ dona ſpũſſcti/ mũdãtia hoiem baptizatũ. iiij. Reg. v Baptiſm⁹ pphetatus fuit in ſcripturis a pphetꝭ antiq̃s et nouis. Nã de eo pphetauit Ezechiel dicẽs: Effundã ſuper vos aquã mundã/ vt mũdabimini ab oĩbus inquinamentis vr̃is. Ezechie. xxxvi. Joãnes baptiſta eximius pphetarũ/ pphetauit ꝛ p̃dicauit baptiſmũ ꝛ incepit eũ/ et chriſti baptiſmum pphetice nũciauit. Math. iij. Baptiſmũ ↄſecrauit et approbauit chriſtus/ qñ baptizatus eſt a Joãne/ ꝛ ſpũſſctũs apparuit in colũbe ſpecie vt aq̃s virtutẽ tribueret ſalutarẽ. Math. iij. ꝛ Lu. iij. Precepit chriſt⁹ baptiſmũ fieri de neceſſitate cũ dixit: Niſi q̃s renat⁹ fuerit ex aqua ꝛ ſpũſctõ/ nõ intrabit regnũ celorum. Joã. iij. Predicari etiã voluit chriſt⁹ baptiſmũ/ ꝛ formam baptizãdi tradidit dicẽs: Euntes docete oẽs gentes/ baptizãtes eos in noie p̃ris ꝛ filij ꝛ ſpũſſcti amẽ. Mat. xxviij. In baptiſmo ꝛ fide oñdit chriſtus eſſe ſalutẽ noſtrã dicẽs: Qui crediderit ꝛ baptiſat⁹ fuerit ſaluus erit. Mar. vltimo.

¶ De benedictione dei ad hominẽ. Caput. xxij.

Benedictionẽ dei recipiunt
Coniugiorum perfecti obſeruatores.
Preceptorum ſubiecti executores.
Flagellorum electi ſupportatores.
Arduorũ accepti opatores.
Deuotorum dilecti hoſpitatores.

b Enedixit de⁹ exiſtẽtib⁹ in matrimonio ad filios pcreandũ ſicut bñdixit Ade ꝛ Eue di-

cēs: Creſcite ⁊ multiplicamini. Geñ. i. Noe etiā ⁊ filijs eiꝰ bñdixit dicens: Creſcite ⁊c. Geñ. ix. Bñdixit deꝰ obediētibꝫ pcepto eius: iō dixit ad Abraā. Egredere: bñdicā tibi: ⁊ magnificabo nomē tuū. Geñ. xx. Aſcēſurꝰ in celū ſaluator/eduxit diſciplos ī Bethania in montē oliueti: qbꝫ obediētibꝫ eleuatꝫ manibꝰ bñdixit. Lu. 33. Bñdixit deꝰ tribulatis tribulatiōes patiēter portātibꝰ. Sic bñdixit deꝰ Abraā de yſmahele eiecto et tribulato dicēs. Ecce bñdicā ei ⁊ augebo ⁊ mltiplicabo eū valde. Geñ. xvij. Job bñdixit/qꝛ patiēs fuit ⁊ reſtituit ei duplicia. iob. xlij. Bñdixit deꝰ iuſtꝫ ⁊ bñ opantibꝰ: augē do eis bona tpalia ⁊ ſpūalia/ ſic bñdixit Jſaac ⁊ ibat pficiens. Ge. 26. Jacob luctaturꝰ cū angelo dixit: Nō dimittā te: niſi bñdixerꝫ mihi: ⁊ bñdixit ei in eodē loco. Geñ. xxxij. Opibꝰ manuū Job deꝰ bñdixit: ⁊ poſſeſſio eiꝰ creuit in terra. Job. i. Deſiderāda eſt illa bñdictio quā daturꝰ eſt dñs iuſtis ⁊ bñ opantibꝰ in die iudicij dicēs: Uenite bñdicti pr̄is mei/pcipite regnū. Mat. xxv. Bñdixit deꝰ recipiētibꝰ ſctōs hoīes: vel ſctās reliq̄as hoſpitio. Sic dixit iacob ad laban. Modicū habuiſti anteq̄ʒ venirē ad te: et nūc diues factꝰ es: ⁊ bñdixit tibi deꝰ pter aduentū meū. Gene. xxx. Propter Joſeph bñdixit deꝰ domui egypti: et multiplicauit ī oībꝫ. Geñ. 39. Habitabat arca dñi ī domo obededon tribus menſibꝫ/et benedixit deꝰ domui obededom: vt habet. ij. Regū. vi.

¶ De benedictione hominis ad deū. Caput. xxiiij.

Benedicere debet hō deo.
Pro ſuperatōe decertationū
Pro acq̄ſitiōe illuſtrationū.
Pro adeptione perfectionū.
Pro pmotione prelationuꝫ.
Pro effuſione orationum.
Pro euaſione tribulationū.
Pro cognitōe retributionū.

b Enedicere debet hō deo p obtentis victorijs corporaliuꝫ inimicoꝝ. Jō melchiſedech occurrēs Abrae/poſt victoriā quā habuerat ipſe de q̄tuor regibꝫ/dñʒ p obtēta victoria benedixit. vt hī Geñ. xiij. Obtenta victoria de Ziſara delbora ⁊ barach cecinerūt dicētes. Qui ſpōte obtuliſtꝫ aīas vr̄as de iſrl̄ ad piculuꝫ

bn̄dicite dn̄o. Jud.v. Poſt vi
ctoꝛiā quā habuit Dauid de
Golia dr̄ feciſſe Pſal. Bn̄di
ct⁹ dn̄s ꝛc. i. Reg.xvij.pſal.
cxliij. Ozias pn̄ceps videns
Judith cū capite Holofer/
nis bn̄dixit deū. Judith.xiij.
Obtēta victoꝛia ꝛ edificato
altari ſub Juda machabeo/
bn̄dixit ppl'ſ dn̄z.i. Mach.
iiij. Heliodoꝛo volēte ſpolia
re tēplū: ſꝫ terribiliter flagel/
lato bn̄dixerūt deū.ij. Mach.
iij. Bn̄dicere deū hō debet ꝑ
acq̄ſita vl' acq̄renda ſapiētia
Jō cū audiſſet Hyrā verba
Salomonis ait: Bn̄dictus
de⁹ q̄ dedit Dauid filiū ſapiē
tē.vt hr̄.iij. Regū.v. Cū ape/
ruiſſet libꝛū Eſdras. vt īſtru
eret ppl'm benedixerunt dn̄o
ipſe ꝛ ppl's. Nee.viij. Thobi
as inſtruēs filiū ſapientiā do
cēs inter cetera dixit ei: Omi
tpe bn̄dic dn̄o. Tho.iiij. Da
niel q̄ accepit ſapiētiā ꝛ reue
latiōes a deo ait: Bn̄dictus
deus q̄ dat ſapiētiā. Dan̄.ij.
Benedicere debet hō deo ꝑ
cōplemēto ꝛ ꝑfectiōe cuiuſli
bet opis boni. Sic Salo/
mon edificato tēplo bn̄dixit
deo/ q̄ dedit gratiā cōplendi
opus ſuū dicēs: Bn̄dictus
dn̄s de⁹ iſrl': q̄ locutus eſt ad
Dauid patrē meū ꝛc.iiij. Re
viij. Cōpleto muro Hierl'm
ſub Eſdra ꝛ Neemia dixerūt
leuite: Surgite benedicite
deū nr̄m ab eterno. Nee.ix.
Completa ꝑmiſſiōe/ facta ſy
meoni a ſpūſctō: accepit ieſū
ꝛ bn̄dixit deū dicēs: Nūc di.
Lu.ij. Bn̄dicere dꝫ hō deo
in electiōe ꝛ ꝓmotiōe boni ꝑ
lati et iuſti pn̄cipis. Jō facto
pn̄cipe Aſaph ad ꝯfitenduꝫ
dn̄o ſequit': bn̄dict⁹ dn̄s ꝛc.i.
Paral'.xvi. Uidens Eſdras
animū Artaxerxis regis eſſe
bonū/ dixit: bn̄dict⁹ deus pa
trū nr̄oꝛuꝫ q̄ dedit h̄ in coꝛde
regis.i. Eſdre.vij. Bn̄dicere
debet hō deo oꝛone: ꝛ maxi/
me in eccl'ia. Jō Zara filia ra
guelis oꝛādo dixit/ Bn̄dictū
nomē tuū deus/ q̄ cū iratus
fueris miſc'diaꝫ facis. Tho.
iij. Poſt aſcenſionē dn̄i erant
in tēplo diſcipl'i oꝛātes ꝛ bn̄/
dicentes deū. Lu.xxiiij. Be/
nedicere debet hō deo: ꝓ eua
ſione tribulationū. Jō Ra/
guel ꝛ vxoꝛ ei⁹ vidētes ꝙ de/
mon Thobiā nō vexaret di/
xerūt: Bn̄dicim⁹ te dn̄e de⁹
iſrael: qꝛ nō ꝯtigit nobis vt
putabamus. Tho.viij. Ana
nias ꝛ ſocij liberati a flāma
foꝛnacis/ bn̄dixerūt dn̄o. Et
ſimiliter Nabuchodonoſoꝛ
deū pro eoꝛū liberatiōe pluri

mum benedixit. Dan. iij. Petrus apl's tribulatiōes patiens dicebat. Bñdictus de⁹ ꝛ pater dñi mei Jesu christi: pater miſericordiarū: ꝛ deus totius ꝯſolationis / q̄ ꝯſolat nos i oī tribulatiōe nr̄a. i. Petri. i. Bñdicere debet hō deo ꝑ receptis bñficijs gr̄as referēdo. Jō raguel ſollicite monuit Thobiā ꝛ filiā: vt ꝑ receptis bñficijs benedicerēt deū celi: ꝛ oīa ei⁹ beneficia ꝛ mirabilia narrarent. Tho. x De recuperato viſu ꝛ auditis ſermonib⁹ raguelis Thobias dñm bñdixit. Thob. xiij. Machabe⁹ ꝛ q̄ cū ipſo erāt audientes auxiliū a dño ſibi miſſum benedixerūt dñm. ij. Macha. xi. Zacharias recepta prole: ꝛ ſoluto vinculo lingue ei⁹ ꝓphetauit dicens Benedictus dominus deus iſrael. Luce. i.

¶ De benedictione hominis ad hominē. Cap. xxiiij.

Benedicere debet hō illud.
Bellatorum victoribus.
Genitorum pignoribus.
Hoſpitorum cultoribus.
Egenorum factoribus.
Et bonorum actoribus.

b Enedicere dꝫ hō deo ad acq̄rēdū victoriā. Jō Melchiſedech bñdixit Abrae reuertenti cū victoria q̄ fuerat ꝑ iuſticia ꝑliat⁹. Gen. xiiij. In cātico ꝑ victoria habita de Zizara dr̄ Bñdicta inter mulieres yabel. Ozias pnceps ppl̄i dixit ad Judith: q̄ decapitauerat Holofernē: Bñdicta tu es filia a dño dō excelſo ꝛc̄. Jud. xiij. Benedicere dꝫ hō filijs ſuis ꝛ ꝓpinq̄s / ſic reuertenti cū victoria / quo fuit ꝑ iuſticia ꝑliatus. Gene. xiiij. Flēte Eſau / dixit pr̄ ei⁹: In rore celi ꝛ pinguedine terre deſuper erit bñdictio tua. Gen. xxvij. Jacob bñdixit filio ſuo Joſeph ꝛ duob⁹ filijs ei⁹ dicēs: Benedicat de⁹ pueris his: ꝛ poſt modicū bñdixit oīb⁹ filijs ſuis. Gene. xlix: Raguel bñdixit filiā / tradēs eā Thobie dicēs: Deus ſit vobiſcuꝫ q̄ ꝯiūgat vos ꝛ impleat benedictionē. Tho. vij. Benedicere ꝛ ſalutare debꝫ hō hoſpites ſuos: ſic Pharao poſtq̄ꝫ Joſeph introduxit patrē ſuū Jacob bñdixit ꝛ interrogās eū de tp̄e vite ſue. Gen. xlvij. Raguel oſculat⁹ Thobiam hoſpitē ſuuꝫ / pre gaudio fle-

uit ⁊ ait. Bn̄dictio ſit tibi fili mi: q₂ boni ⁊ optimi viri es filius. Tho. vij. Gabelus inueniēs Thobiā hoſpitē i domo raguelis bn̄dixit ſili mō Tho. ix. Ueniente maria ad domū Elizabeth / ⁊ ſalutata ea exclamauit Elizabeth dicēs Bn̄dicta tu in mulierib₉ ⁊ bn̄dictus fruct⁹ vētris tui Lu. i. Bn̄dicere debēt p̄lati ſubditos ſuos. Jō dixit dn̄s Moyſi: Sic bn̄dices filios iſrl̄. Bn̄dicat tibi dn̄s deus tuus / ⁊ cuſtodiat te. Num̄. vi Extēdēs manū Aarō ad populū benedixit eis. Leui. ix. Nō ſolū p̄lati boni: ſed etiā mali debent bn̄dicere ſubditos ſuos. Jō dixit Balaam. Ad bn̄dicendū adduct⁹ ſum bn̄dictionē ꝓhibere non valeo. vt habeẗ Nume. xxviij. Conuertit Salomon faciē ſuā ⁊ bn̄dixit omni iſrl̄ / et oīs eccleſia ſtabat. iij. Regū. viij. Cum dauid obtuliſſet holocauſta benedixit populo in nomine dn̄i. i. Paralip. xvi. Bn̄dicere debent pauperes bn̄factorib₉ ſuis. Jdeo dixit Moyſes populo: Non ꝑnoctabit apud te pign⁹ pauperis / vt dormiens in veſtimēto bn̄dicat tibi. Deute. xxiiij. Noemi vidēs ꝙ Boos bn̄dixit Ruth nurui ſue ⁊ paupi et vidue / benedixit ei dicēs: Bn̄dictus ſit a dn̄o / q₂ gratiā quā ꝓbuerat viuis ſeruauit ⁊ mortuis. Ruth. ij. Bn̄dicere debet hō bn̄ opantes / ⁊ ſctā opa faciētes. Jdeo Joſue dixit Rubenitis ⁊ Gaditis: feciſtis oīa q̄ p̄cepit vobis Moyſes. Et ſequit̄ / bn̄dixit eis. Joſue. xxij. Quia Ruth caſte vixerat ⁊ bn̄ fuerat opata. Boos bn̄dixit ei: Ruth. iij. Heli ſacerdos benedixit Helchane ⁊ vxori eius orantib₉ ⁊ offerētib₉ in tēplo i. Reg. i. Nunciatū eſt dauid ꝙ viri Jabes Galaad ſepeliſſent Saul mortuū / dixitq₃ ad eos bn̄dicti vos a dn̄o / q̄ feciſtis miſericordiā₃ hāc cū dn̄o veſtro Saul ⁊ ſepeliſtis eum. ij. Regum. ij.

¶ De benignitate dei.
Cap. xxv.

Benignus eſt deus exorantibus pro alienis delictis
Tollerantib₉ ⁊ habenis aſtrictis.
Opantib₉ celi cenis aſcriptꝭ
Decertantibus ſed effrenis deuictis.
Jam peccantibus ⁊ penitentibus delictis. (flictis.
Egrotātib₉ morbi penis af-

BEnignus
est de⁹ orātib⁹ ꝑ pec
catorib⁹. Un̄ Abrae peteti a
dn̄o vt parceret ſodomitis q̄
cum multa fiducia loquebat̄
ſemp̄ benigne rn̄dit. ⁊ q̄uis
Abraā viſus fuiſſet hoībus
iportunus dn̄s ei qđ petebat
benign⁹ ꝯceſſit: vt lucide po
nit̄ Gen̄.xviij. Dixit dn̄s mo
ſi. Cerno q̄ ppl's iſte dure cer
uicis ē: dimitte me vt iraſcat̄
furor me⁹ ꝯtra eos/ ⁊ deleam
eos: q̄ſi benigne diceret: tu te
nes me/benigne ꝑ eis orādo.
Exo.xxxij. Similia dicebat
Hieremie orāti ꝑ ppl'o/ quē
volebat propter pctā delere.
Hiere.vij. Benign⁹ eſt dn̄s
tribulationē ſuſtinentib⁹. Jō
fugienti Jacob irā fr̄is/dn̄s
benigne apparuit/⁊ reuerten
tē benigne ab inſecutiōe de/
fendit. Gene.xxxiij. Loq̄bat̄
dn̄s Moyſi vt amico ⁊ ipm̄
a detractorib⁹ pluries libera
uit. Nū.xij.⁊.xiiij. Helie an/
guſtiato coruus panes ⁊ car
nes dei cuȝ benignitate fere/
bat.iiij.Re.xvij. Eidē Helie
feſſo ⁊ tribulato/ de⁹ panē ⁊
aquā ꝑ angelū deſtinauit.iij.
Reg.xix. Cū Azaria ⁊ ſocijs
ei⁹ in fornace vidit Nabuch
odonoſor ſimilē filio dei / ad
ꝓbandū q̄ ſemp̄ de⁹ eſt cū tri
bulatis: ſuſtinētib⁹ patienter
Dan̄.iij. Danieli exiſtēti in la
cu leonū / de⁹ benigne miſit
coccinū ꝑ Abacuch de lon/
ginquo. Dan̄.xiiij. Diſcipu/
lis de chriſti receſſu tribula/
tis/ipſe ſpm̄ paraclitū ꝓmiſit
⁊ dedit. Joā.xiiij. Act.ij. Pe
trū fluctuātē in mari/dn̄s eū
benigne de fluctib⁹ liberauit.
Mat.xiiij. Stephano poſi/
to ī tribulatiōe martyrij: dn̄s
benigne celū apertū ⁊ ſeipm̄
oſ̄dit. Act.vij. Joannes exi
ſtens in Pathmos a deo eſt
multis reuelatiōib⁹ ꝯſolat⁹.
Apoc̄.ꝑ totū. Suſanna exi/
ſtēs in maximis tribulatōib⁹
⁊ ꝑiculo mortis/de⁹ eā miſe/
ricorditer per Danielē libera
uit. Dan̄.xiij. Latronem cla
mantē in ſuis tribulationib⁹
ꝯſolat⁹ eſt cū dn̄s dicēs: Ho
die mecum eris in paradiſo.
Luc̄.xxiij. Jonā q̄ deglutit⁹
fuit a piſce/dn̄s miſericordi/
ter liberauit. vt dicit̄ Jone.ij
Ex his oīb⁹ colligit̄ benigni
tas dei oīpotentis. Benign⁹
eſt de⁹ iuſtis ⁊ recte viuētib⁹.
iō Jacob q̄ fideliter vixerat
⁊ fiducialiter dicebat. Nō di
mittā te: niſi bn̄dixeris mihi/
benigne bn̄dixit ei. gen̄.xxxij
Ezechias rex dixit: Dn̄s ꝑpi

ciabit cũctis q̄ in toto corde
q̄runt deũ.ij.Para.xxx. Mi
ſit dñs benigne angelũ Ra/
phaelē/q̄ Thobiā duxit īco/
lumē ⁊ reduxit. Thob.v.vſq̄
ad.xij. Magdalenā (pio opi
intendēti) chriſt⁹ benigne di
ſcipl'is murmurātib⁹/excuſa/
uit. Mat.xxvi.⁊.xiiij. Exau/
diuit dñs inocentē Suſan/
nā/⁊ benigne eā ab iniuſtis
ſenib⁹ liberauit. Dañ.xiij. Di
ſcipl'os iuſtos chr̄s benigne
defendit tp̄e paſſiōis dicēs:
Si ḡ me q̄ritis: ſinite hos ab
ire. O q̄nta benignitas. Jo.
xviij. Benign⁹ eſt dñs ſplian
tib⁹ p iuſticia/eos ꝯfortando
⁊ adiuuādo. Ideo obediuit
dñs voci Joſue dicēti. Sol
ꝯtra gabaon non mouearis.
Joſue.x. Gedeōi dedit beni/
gne bis ſignũ in vellere/ꝙ de
hoſtib⁹ victoriam obtineret.
Judi.vi. Machabe⁹ ⁊ q̄ cũ
eo erāt/bis a deo auxiliũ acce
perūt. i. Mach.x. Benign⁹
eſt dñs pctōrib⁹/⁊ ſpecialiter
volētib⁹ penitere. iō benignē
pepercit Dauid ꝯfitēti pctm̄
cũ a Nathan extitit rephen/
ſus.vt dr̄.ij.Regũ.xii. Licet
poſteri Dauid multipliciter
peccarēt: tñ dñs multotiens
pepcit eis.iiij.Re.xvij. Prepa
rauit dñs piſcē q̄ recepit ionā
q̄uis iuſte ex inobediētia pu
niret. Jone.ij. Statim poſt
vocatiōē Mathei/benigne
cũ pctōrib⁹ māducauit. mat.
ix. Mar.ij.⁊ Lu.v. Magda
lene pie pctā pepcit/⁊ a mur/
murāte phariſeo eā defendit.
Luc.vij. Exemplũ chriſti de
filio pdigo/maximā chr̄i be/
nignitatē ad peccatores oſtē
dit. Lu.xv. Zache⁹ publica/
nus q̄ chriſtũ deſiderabat vi
dere/benigne fuit a dño viſi
tat⁹. Lu.xix. Latroni petēti
ſui a chriſto memoriā: in bre
ui pmiſit tempore paradiſũ.
Luce.xxiij. Magna pietas
chriſti: petrũ ter negantē nō
abiecit: ſed poti⁹ benigne re/
ſpexit. Lu.xxij. Thomā non
credētē nō repulit: ſed ſe tan/
gi ⁊ palpari pmiſit. Joh.xx.
Saulũ pſecutorē benigne p
ſtratũ/cecauit pariter ⁊ ꝯuer
tit. Act.ix. Benign⁹ eſt dñs
debilib⁹ ⁊ infirmis eis ſanita
tē largiendo. Nam circũibat
ieſus totā galileā/ſanās oēm
lāguorē ⁊ infirmitatē: qđ ni
ſi feciſſet multi infirmi ad eũ
nō potuiſſēt accedere. Mat.
iiij.⁊.ix. Leproſum dicentē:
dñe ſi vis potes me mũdare.
extēdens manũ ieſus tetigit
eũ ⁊ mundauit. Mat.viij. A
muliere ſanguiflua ſm legē

mmūda ieſus ſe tangi permiſit ipſamq̧ ſanauit. Mat. ix. De benignitate dei circa infirmos q̄s ſanauit. Require ca. xliiij. Matth. xij.

¶ De blaſphemia in deū. Cap. xxvi.

Blaſphemi acerbitatem punitionis ſubeunt.
Iniquitatem trāſgreſſionis committunt.
Benignitatem correptiōis omittunt. (tunt.
Sublimitatē elatiōis p̄mit
Malignitatem detractiōis immittunt.

Blaſphemi in deū/grauiter puniunt: etiā in p̄ſenti/ ꝛ tñ ꝑpter h̄ nō dimittunt multi. Nā filius mulier ꝫ iſrahelite: qꝛ blaſphemauerat deū iuſſus eſt a dn̄o lapidari. Leui. xxiiij. Uir dei dixit ad regē iſrael q̄ dixerat. deus montiū dn̄s ꝛ nō de⁹ valliū dabo oēm multitudinem hāc grādem in manu ſua. iij. Reg. xx. Multū diſplicuert dn̄o blaſphemie ſeruoꝝ ſennacherib regis aſſyrioꝝ/ ꝑpt q̄s ꝑcuſſit de⁹. clxxxv. millia hominū de exercitu ſuo. iiij. Reg. xix. Blaſphemi cōmittunt peccatū grauiſſimum: ꝛ acriter deū i ſua iniq̄tate impugnāt. Ideo dixit Hely filijs ſuis. Si peccauerit vir in virū placari ei pōt deus. ſi autē in deū q̄s orabit ꝓ eo. vt habet. i. Reg. ij. Multū aggrauauit nathan peccatū dauid qꝛ fecerat nuncios blaſphemare nomē dn̄i. i. Re. xij Maius pctm̄ neſciuit excogitare impia yeſabel q̄ꝫ blaſphemiam: vt naboth faceret blaſphemari. iij. Regū. xxi. Blaſphemi q̄ntomagis rep̄hēdunt ꝛ rn̄det eis peiores fiunt / ꝛ ampli⁹ blaſphemant. ꝑpter quā cām ꝓhibuit Ezechias/ne popul⁹ rn̄deret aliq̄d blaſphemis rapſacis. vt habet. iiij. Reg. xviij. ꝛ Eſa. xxxvi. Cū argueret hieremias ꝓpheta populū: qꝛ ſacrificabat dijs alienis: rn̄derūt. Sermonē dn̄i nō audiem⁹: ſed ſacrificabim⁹ regine celi. Hiere. xliiij. Blaſphemia ex magna ſupbia ꝛ elatiōe trahit. Iō ſupbi ſunt q̄ blaſphemāt/ꝛ maiores ſe dn̄o reputāt. vn̄ nabuchodonoſor dixit trib ꝑ uer ꝫ. Quis eſt dn̄s q̄ eripiet vos de manu mea: Hec autē dicebat. quia ſtatuam ei⁹ adorare nolebāt. Daniel. iij. holofernes idignat⁹

quia Achioꝛ dei potentiã cõ
mẽdauit dixit/ qm̃ ꝓphetaſti
nobis ꝙ iſrl' defendat a dño/
oñdã tibi ꝙ nõ ſit de⁹ i terra:
niſi Nabuchodonoſoꝛ. Ju/
dith.vi. Dicẽtib⁹ iudeis nica
noꝛi. Eſt de⁹ potẽs in celo q̃
iubet cuſtodire ſabbatũ. Rñ
dit: ꝛ ego potẽs ſum i terra q̃
iubeo ſumere arma.ij.mach.
xv. Blaſphemãt deũ icredu/
li ꝛ infideles detrahẽtes opi/
bus dei. Vñ cũ Jeſus eieciſ
ſet demonẽ Phariſei clama/
bãt dicentes: Jn beelzebub
ꝑncipe eijcit demonia Mat.
xij. Lu.xi. Pẽdẽte cb'ro i cru
ce ꝑtereũtes blaſphemabant
eũ mouẽtes capita ſua/ ꝛ di/
cẽtes: Uah q̃ deſtruis tẽplũ
dei: ꝛ i triduo reedificas illd̃.
Mat.xxvij. Cõtra dicebant
iudei his q̃ a paulo dicebant
blaſphemãtes.act.xiij.ꝛ.xviij

¶De caſtitate ꝛ cõtinentia.
Caput. xxvij.

Caſtitas ſocioꝛum maligni/
tate ammittitur.
Flagelloꝛum acerbitate di/
mittitur.
Pꝛe cũctoꝝ vtilitate diligit.
Clericoꝝ maturitate dirigit
Relictoꝝ ſobꝛietate acquirit
Sine moꝝ equalitate ꝑdit.

C Aſtitas ſer
uat in ſocietate bonoꝝ
ꝛ perdit in ſocietate maloꝛũ.
Jn cui⁹ ſignũ parẽtes nři dũ
in paradiſo fuerũt extrã caſti.
ſed poſtꝗ̃ eiecti fuerũt/ ꝯuer/
ſantes i terra/ cognouit Adã
vxoꝛẽ ſuã Euã. Gen.iiij. Do/
nec Dyna fuit cũ fratrib⁹ ſu/
is ꝛ pře fuit caſta: ſed exiens
mulieres videre/ eſt facta coꝛ
rupta: vt hř Gen.xxxiiij. Ca/
ſtitatẽ frãgẽtes ꝯtra ꝑceptũ
dñi grauiter puniunt. Nã cũ
Sichẽ violaſſet Dynã filiã
Jacob: frẽs ei⁹ Sichẽ ꝛ pa
trẽ ꝛ ppl'm occiderũt. Jbidẽ.
Poſt debellationẽ madiani/
tarũ iuſſit moyſes coꝛruptas
iugulari: ꝛ virgines ſeruari.
Nũe.xxi. Amon ꝓpter deflo/
rationẽ Thamar ab Abſalo
ne in ꝯuiuio ẽ occiſus.ij. Re.
xiij. Poſt violationez vxoꝛis
leuite/ pluſꝗ̃ ſexaginta milia
viroꝝ ſunt occiſi. Judi.xx.
Caſtitas cara res eſt ꝛ multũ
diligẽda: ꝛ ſe debet hõ moꝛti
exponere vt eã cuſtodiat. Jõ
Joſeph licet eſſet iuuenis et
ſolicitaret a dña: maluit in/
carcerari ꝛ diffamari ꝗ̃ ꝑde/
re caſtitatem. Gen.xxxix. Ju
das q̃ caſtus non erat dilige
bat in alijs caſtitatẽ. Jõ dete

ſtatus fornicationē thamar. Gen.xxxviij. Sic diligebat Sara caſtitatē. vt diceret: Tu ſcis dn̄e: q2 nunq̄ ɔcupiui virū. Tho.iij. Grauiter fuit ſuſāna moleſtata a ſeniori/bus: ſed nec famā nec vitā ꝓ/poſuit caſtitati. Daniel. xiij. Maria nō eſt oblita votum caſtitatꝭ tenere: licȝ angelus diceret ei/ ꝙ de ea filiꝰ dei naſcereť. vt Lu.i. Caſtitatē maxime ſeruare debent ſacerdo/tes ꝛ miniſtri dei. In cuiꝰ fi/gura dr̄/ꝙ mūdi debebāt eē a mulieribꝫ/ q̄ panes ſacerdotales māducarēt. vt.i. Reg.xxi. Quādo mulier Sunamitis volebat loqui Heliſeo / tunc Heliſeus mittebat puerū. i. ſeruū tanq̄ vitās ɔſortia mulierū. iiij. Reg. iiij. Propter illud qd̄ chr̄s dixit/ i alio ſeculo nō nubēt neq̄ nubenť: ſed erūt ſic̄ angeli dei/ oñdiť ꝙ vita miniſtrorū dei in terra dȝ eſſe caſta: vt ſequať vitā cele/ſtiū miniſtroꝝ. Mat.xxij. Argumentū eſt caſtitatꝭ p̄latis et clericis ꝙ Stephanꝰ mulieribꝫ ē ꝓpoſitꝰ. Act.vi. Caſte debent viuere relicte ꝛ vi/due inter alias mulieres: ꝛ q2 caſtitas ē eis difficilioꝛ ꝓpter voluptates expertas / ad eā ſeruādā debēt intēdere ieiunijs ꝛ oꝛonibꝫ. Iō iudith pꝰ moꝛtē viri ſui nō cognouit alium virū: ſed cū puellis ſuis clauſa moꝛabať/ habēs ciliciū ſu/pꝛa lūbos / ꝛ ieiunās cūctis diebꝫ. Iud. viij. Anna vidua fuit caſta q̄ ſteterat cum viro annis ſeptē tm̄ / ꝛ vidua fuit vſq̄ ad annos octoginta: q̄ nec deſcēdebat de tēplo ieiu/nijs ꝛ oꝛonibꝫ vacās. Lu.ij. Caſtitas non ſufficit ſola ad ſalutē / ſi nō alijs virtutibꝫ et moꝛibꝫ bonis adoꝛnať. Qd̄ oñdiť in ꝑabola de decē vir/ginibꝫ/ vbi tot virgines fatue ꝛ excluſe ſūt: ſed ſapiētes in/troducte. Excluſe aūt ſūt q2 licȝ ꝟgines caſte erāt: oleū tn̄ bonoꝝ opeꝝ nō habebāt. vt lucide habeť Math.xxv.

¶ De caſu pcti. Cap.xxviij.

Caſu pctī cadūt aliquādo
Preſignati boni a vulgaribꝫ
Predotati donis ſingl'aribꝫ.

Cadunt aliqñ viri boni in pctm̄ et reputati ſūt ſcti. ideo q̄ ſe exiſtimat ſtare videat ne cadat. Nā licet ꝓmi parētes eſſent i inocētia ſcti i loco tā eminēti ꝛ dn̄o ſatꝭ ꝓpinq̄: nihilominus tn̄ ceciderunt. Gene.iij. Loth q̄ bonus fuit inter ma

los egreſſus a ſodomis cum duabꝫ filiabꝫ ſuis / cecidit in pctm̄ luxurie. Gē.xix. Dauid ꝗ fuit ſctūs ⁊ electus a deo / ꝺ graui pctō i grauiꝰ cecidit dū poſt adulteriū in ſeruū dei fidelē homicidiū ꝑpetrauit.ij. Reg.xi. Judas cecidit ⁊ Petrus ꝗ erāt diſcipuli chr̄i ⁊ ſocij: quia vnus tradidit euꝫ: ⁊ alius negauit eum. Math. xxvi. Cadunt aliqn̄ in peccatū hoīes dotati multis donis / ꝗbus ſe tueri debebāt. nā angeli ceciderūt ꝗ fuerūt creati in celo / dotati multis dotibꝫ: nullā habētes materiā inclinantē ad caſum. Eſa.13. Salomon dotatꝰ ſapientia cecidit / ꝗ cū amaret alienigenas mulieres: idola ꝓpter luxuriam peſſimā adorauit. iij. Reg. xi. Fortiſſimꝰ Sāſon ꝗ cū mādibula mille viros occiderat / ⁊ portas apportauerat ciuitatꝫ / deceptiōe muliercule cecidit cecatus et mortuus. Judicū. xv.

¶ De confeſſione peccatorū. Cap. xxix.

Confeſſionem peccatorū
Efficit directa accuſatio.
Inficit exຕecta deſperatio.
Minuit incepta iteratio.
Conſulit recepta tribulatio
Perficit accepta reputatio.

Confeſſio pctōꝝ debet eſſe accuſatoria ⁊ nullū dꝫ excuſare pctm̄. Ad qꝺ monebat dn̄s Adā vt cognoſceret ⁊ accuſaret pctm̄ ſuū / ſed ipſe retorſit in deū ⁊ in mulierē / ⁊ mulier i ſerpentē. Gen.3. Reꝑhenſus Dauid a Nathan pctm̄ ſuū patēter ⁊ hūiliter ē ꝯfeſſus. ij. Reg. xij. Silr̄ cognouit pctm̄ numerationis ppl̄i: ⁊ obtulit ſe pene portāde. ij. Re. xxiiij. Veniebāt ad Joannē oīs ppl̄s Juda ꝯfitētes peccata ſua. Math. iij. Mar. i. In cuiꝰ figura dixit chr̄s leproſis. Ite oſtendite vos ſacerdotibꝫ. Lu.17. Predicāte paulo multi veniebāt confitētes pctā ſua. Act. xix. Cōfeſſio pctōꝝ debet eſſe cū ſpe venie: ⁊ nō cū deſperatione. Jō ꝯfeſſio cayn n̄ deo placuit / nec ſibi ꝓfuit: qn̄tūcūqꝫ pctm̄ recognouerint: qꝛ cuꝫ deſperatione mixta fuit. Cū dixit: Maior ē iniqtas mea qꝫ vt veniā merear. Gen. iiij. Judas ꝯfeſſus eſt pctm̄ ſuū dicēs: Peccaui tradēs ſanguinē iuſtū ⁊c. ſꝫ ſibi nō ꝓfuit: qꝛ cū deſperatōe fuit. mat. xxvi. Cōfeſſio pctōꝝ dꝫ eſſe

cũ ꝑpoſito vlteri⁹ nõ peccandi. Jõ pharaoni dicẽti peccaui: nõ ꝓfuit illa ꝯfeſſio: qꝛ nõ ĩtẽdebat deſiſtere a pctõ: nec derelinquere duritiã cordis ſui. Exo.x. Siĺr accidit ſaul cũ reprehẽderet eũ Samuel de inobediẽtia ad deũ. i. Re. xv. Sed qꝛ Dauid dixit illd verbũ. ſ. peccaui cũ intẽtiõe vlterius nõ peccãdi: Dixit ei Nathã. Tranſtulit dñs peccatũ a te. ij. Reg. xij. Confeſſionẽ inducit aliqñ tribulatio et afflictio: cũ eñ hõ tribulat̃ cogitat qꝛ ꝑ pctis ſuis patit̃ ꝛ dño ꝯfitet̃. Jdeo dicit pſal. Multiplicate ſunt infirmitates eorũ: poſtea accelerauerũt ſcꝫ ad ꝯfeſſionẽ. Ps. xv. Afflicti filij iſrĺ ꝑ ſerpẽtes dixerũt moyſi. Peccauimus/ qꝛ locuti ſum⁹ ꝯtra te. Num. xxi. Oppreſſi filij iſrĺ a philiſteis ꝛ filijs Amõ/ tũc ꝯfeſſi ſunt dicẽtes: Peccauimus. Judi. x. Cõfiteri debẽt hoĩes q̃ntũcũqꝫ iuſti/ ꝛ ſe peccatores aſſerere et reputare. Exemplo Neemie dicentis. Ego ꝛ dom⁹ pr̃is mei peccauim⁹/ iniq̃tatẽ fecim⁹. Nee. i. Orãs Daniel q̃ erat vir ꝑfectus/ dicebat ꝯfitẽdo/ peccauimus iniq̃tatẽ fecim⁹. Dañ ix. Sextus illoꝝ ſeptẽ fratꝝ q̃ ꝑ dño ſuſtinebãt martyriũ dixit: Hec patimur/ qꝛ peccauimus. ij. Mach. vij.

¶ De ꝯfidentia. Cap. xxx.

Cõfidenter debent hoĩes
Delinquẽtes ꝓhibere arguẽdo
Audiẽtes adhibere referẽdo
Inſurgentes cobibere cõfligendo.
Uera gentes edocere diſſerendo.
Indigẽtes ſe p̃bere ĩ petẽdo
Obſequentes ſe exhibere parendo.

Confidens debet eſſe hõ ad redarguẽda vitia ꝛ pctã. Jõ ꝯfidẽter arguit Moyſes ꝯtra pharaonẽ. Exo. v. ꝛ infra. Audacter ꝛ ꝯfidẽter ſꝫ diſcrete Nathan arguit Dauid de pctõ. ij. Re. xij. Helyas ꝯfidẽter rep̃hẽdit achab dicẽs. Nõ ego turbo iſrĺ. Sꝫ tu. iij. Re. 18. Stephan⁹ audacter ꝛ ꝯfidẽter arguit iudeos de peccatꝭ eorum dicens O dura ceruice/ ꝛ inſenſatꝭ cordibus: vos ſemꝑ ſpũſctõ reſiſtitis. vt clare habet̃ Act̃. vij. Paulus p̃ſente procõſule Elyman magũ acriter reprehendit lumineqꝫ priuauit. Act̃. xiij. Confidẽter debet hõ referre ꝛ nũ

ciare audiētib⁹ q̄ annūciāda
ſūt. Jō Helyas ꝯfidēter re-
tulit Ozochie regi: Hec di-
cit dn̄s/de lectulo quē aſcen-
diſti nō deſcendes: ſed morte
morieris. iiij. Reg. i. Helyſe⁹
hō magne ꝯfidentie dixit ad
Jorā regē. Quid mihi ꝛ tibi
Uade ad ꝓphetas pr̄is tui ꝛ
matris tue. iiij. Reg. iij. Cōfi
dēter ꝛ audacter deb꞉ hō pu
gnare ꝑ iuſticia: ꝛ in p̄lijs pu
ſillanimes adiuuare aīare ſi-
cut Ezechias ꝯfidēter bella
tores ad bellū ꝯfortabat di-
cēs: Viriliter agite ꝛ ꝯforta-
mini nolite timere. ij. Paral.
xxxij. Magne fuit conſtātie
Neemias q̄ ab inimicis non
potuit terreri. Nee. xlvi. Ju-
dit h fuit valde magnanimis
qn̄ decapitabat Holofernē.
Jud. xiij. Judas dixit ſocijs
timētib⁹ multitudinē hoſtiū.
Abſit vt fugiam⁹. i. Mach.
ix. Pugnāte Jonatha fugie-
rūt ſocij: ſed vidētes eū forti
ter p̄liari/ reuerſi victoriā ha
buerūt. i. Mach. xi. Confi-
dēter debet hō loq̄ ꝛ p̄dicare
publice veritatē/nec timore/
nec alia cā declinare ab ea: ſi-
cut Mardoche⁹ nō declina
uit a veritate diuini cultus
adorādo. Amon ꝛ ꝯfidenter
verbi veritatē loq̄bat regine.
Heſter. iiij. Cecus illumina-
tus a dn̄o audacter ꝯfitebat
phariſeis: miraculi veritatē.
vt h̄r. Joā. ix. Sctūs Petr⁹
q̄ prius ad vocē ancille nega
uit chr̄m. Recepto autē ſpū
ſctō ſic ꝯfortat⁹ eſt: vt auda-
cter corā toto collegio ꝯfite-
reteꝛ eū. Act. ij. ꝛ. iij. Magna
nimus ꝛ audax fuit Paulus
p̄dicādo corā magiſtratib⁹ ꝛ
ciuib⁹/ꝛ corā multis iudicib⁹
veritatē. Actu. xvij. xix. ꝛ. xx.
Confidēter debet hō petere
qđ iuſtū eſt maxime: ſic ꝯfidē
ter petijt. Berſabee a Dauid
ꝙ Salamō fili⁹ eius regna-
ret. vt h̄r. iij. Re. i. Audacter
ſed indiſcrete petijt mater fi-
liorū zebedei ꝑ filijs ſuis eos
ſedere cū chriſto. Math. xx.
Magna fiducia mulier cha
nanea filie liberationē a dn̄o
poſtulauit. Mat. xv. Cū ma
gna fiducia petijt Joānes ꝓ
ditorem ſibi a dn̄o reuelari.
Joan. xiij. Joſeph audacter
introiuit ad pilatum ꝛ petijt
corpus chr̄i. Mat. xxvij. Cō
fidēter ꝛ audacter deb꞉ hō ſe
parare ad obedientiā p̄latoꝝ
ꝛ vſq꞉ ad mortē. Sic Tho-
mas volens obedire chr̄o di
centi: Eamus in iudeā. iterū
alijs diſcipl'is timētib⁹ dixit.
Eamus ꝛ nos moriamur cū

illo. Joã.xi. Petr⁹ dixit magiſtratib⁹. Obedire deo oportet magis q̄ʒ hoībus. Act.v. De hac materia querant̄ plura capitula de fortitudine capitulo.li.per totum.

¶ De compaſſione proximi ad proximũ. Cap.xxxi.

Compati debet homo
Carceratis liberando
Tribulatis confortando
Fatigatis ſubleuando
Morti datis deplorando
Obſtinatis ſupportando
Uiduatis conſolando
Secum natis adiuuando
Reb⁹ priuatis res danãdo
Infirmatis viſitando
Euagatis hoſpitando.

c Ompati debet hõ captiuis ⁊ eos ꝑ poſſe liberare/ſic Abraã audiẽs captiuũ eē Loth ei cõpatiẽs velociter ⁊ viriliter iuuit eũ. Gen. ix. Filij iſrl' ducentena milia mulierũ ⁊ pueroꝝ captiuorũ habẽtes/ veſtierũt ⁊ remiſer̄t eos: ecce quanta cõpaſſio. ij. Paralip.xxv. Thobias multum compatiebat̄ captiuis paſcẽs ⁊ redimẽs eos. Tho. i.⁊.ij. Abimalech cõpatiens Hieremie in lacũ miſſo ꝓcurauit liberare eũ. Hie.xxxviij Dari⁹ audiẽs in lacu leonũ eſſe Danielẽ/ꝓ dolore dormiuit incenatus. Dañ.ix. Conpati debet hõ oĩb⁹ tribulatis ⁊ ꝯſolari eos verbis ⁊ factis Sic Ruben ⁊ Judas cõpatiẽtes tribulato Joſeph nitebant̄ liberare eũ. Gen.xxxvij Dũ yeſabel perſequeret̄ prophetas dñi abdias compatiẽs abſcõdit ab eis centum iij. Reguʒ.xviij. Heſter audita tribulatiõe ppl'i ſui cõpatiẽs eis ſe morti expoſuit/ vt liberaret eos/qđ ⁊ fecit. Heſter.vij. Diſcipuli cõpatiẽtes chananee tribulate ꝓ filia; ꝓ eius exauditiõe dñm rogauerũt. Mat.xv. Ut vidit ieſus mariã flentẽ/⁊ ꝓpter mortem Lazari tribulatã cõpatiens ei fleuit/⁊ Lazarũ a mortuis ſuſcitauit. Joã.xi. Pendens chr̄s ĩ cruce habẽs cõpaſſionẽ de matre quã videbat in aĩa crucifigi. Joã.xix. Cõpati debet hõ fatigat̄ /⁊ eos refocillare ſi põt. Ideo Gedeõ cõpatiẽs ſocijs fatigatis poſtulauit ꝓ eis panes. Judicũ viij. Dauid cõpatiens laſſis ſocijs nõ valentib⁹ ire ad bellũ ⁊ remanẽtib⁹ ad ſarcinas ꝯſtituit ꝙ equa eſſet pars eorũ ſicuti bellatoꝝ. i. Reg. xxx

De cõpaſſiõe proximi

Cõpati debet hõ mortuis et ſpãliter mortuis ĩ malo ſtatu aĩe vel mortuis ↄtra iuſticiã. Jõ filij iſrl' cõpatiẽtes Bẽiamin ⁊ filijs ſuis ĩ eoꝝ excidio amare fleuerũt: licꝫ ab eis fuerint grauiter ⁊ enormit' offenſi. Judic.xxi. Doluit Dauid de occiſione Abſolon cõpatiẽs et ſciẽs eũ eſſe dãnatũ. ij. Re. xviij. Antioch⁹ licet eẽt malus/ audiẽs Onyã iniuſte eẽ occiſum compatiẽs fleuit. ij. Macha. iiij. Cõpati debet hõ pctõrib⁹ obſtinatꝫ ⁊ ſe iniuriãtib⁹ eis benigne parcendo ⁊ ſupportãdo / ſicͭ ſamuel lugebat ſaul regẽ ei cõpatiẽs quẽ ſciebat a deo reprobatũ. i. Reg. xv. Cõtra nolẽtes delinquẽtib⁹ cõpati ⁊ ſe iniuriãtib⁹ parcere ꝓpoſuit chriſtus parabolã de ſeruo nequã cui dñs mlta dimiſerat ⁊ ipſe noluit dimittere pauca. Jõ dñs eũ tormẽtis ⁊ ſibi qd dimiſerat repetiuit. vt hĩ. Mat. 18. Compatiendũ eſt relictis et viduis eas dulciter ↄſolãdo Jdeo Helyas benigne accepit verba vidue ſatis dura et ei cõpatiẽs filium ſuſcitauit. iij. Re. xvij. Siľr cõpaſſus ẽ Helyſe⁹ vidue debitis obligate oleũ augmentando. iiij. Reg. iiij. Magnũ dolorẽ habuit Onyas ſacerdos qñ vidit ab Heliodoro tẽplũ ſpoliari/ in quo erãt depoſita viduaꝝ. ij. Mach. ij. Vidẽs ieſus flentẽ viduã cõpatiẽs cõſolatus eſt eã ⁊ ei⁹ mortuũ filiũ ſuſcitauit. Lu. vij. Petr⁹ videns flere viduas ꝑ morte Thabite q̃ alebat eas eis cõpatiẽs ſuſcitauit eã: vt eis iterũ alimenta ꝓberet. Act. ix. Cõpati debet hõ ſingularit' patrie ⁊ natis in ea/ ⁊ qñ vidit eã eſſe ꝑiculo vel in malo ſtatu. Jõ Neemias videns malũ ſtatũ hierl'm fleuit diebus multis/ ⁊ tandẽ ↄſiliũ et auxiliũ arripuit oportunum. Nee. i. ⁊ poſtea magnã compaſſionẽ habuit Hieremias de deſtructione ſue ciuitatis plorãs ⁊ vlulãs ſuꝑ eã. Trenoꝝ. i. Saluator vidẽs ciuitatẽ hierl'm deſtruẽdã fleuit/ cõpatiẽs ſuꝑ illã. Lu. 19. Cõpati debet hõ pauperib⁹ priuatis tẽporalibꝫ bonis ⁊ eis in neceſſitatib⁹ ſubuenire. Jõ dicebat Job: Auris audiẽs beatificauit me/ eo ꝙ pauperẽ liberaſſẽ. Job. xxix. Multũ valet ad cõpatiendũ pauperibus ꝙ diſceptatio futuri iudicij ſolũ de opib⁹ miſcdie fiet exhibitꝫ. ⁊ non exhibitis pauperib⁹ ⁊ egenis. vt habet'

Mat. xxv. Miſert⁹ eſt dñs turbe q̄ eũ expectauerat trib⁊ dieb⁹. Et ita paupes erant ꝙ nõ habebãt q̇d mãducarẽt/et eis ꝯpatiẽs/eos d̄ q̄nq̇ꝫ panibus ⁊ duob⁹ piſcib⁹ ſatianit Joã. vi. ⁊ mat. xiiij. Similiter cũ ſeptẽ panib⁊ ſatiauit q̄ſi q̄tuoꝛ milia hoim. Marci viij. et Mat. xv. Cõpati debet hõ infirmis/ ⁊ eos q̄ntuꝫ poteſt iuuare debet. Sic cõpaſſus eſt ſamaritanus hoĩ vulnerato alligans eius vulnera/⁊ ĩponẽs iumẽto. Luc. x. Petrns vidẽs flere viduas pꝛo moꝛte Thabite q̄ alebat eos eis cõpaſſus eſt. Act. ix. Quia diues epulo nõ eſt cõpaſſus Lazaro vulnerato: iõ ſepultus eſt in inferno. Lu. xvi. Multũ cõpaſſus eſt ſaluatoꝛ ſurdo ⁊ muto qñ ingemuit et ſanauit eũ. Mat. ix. Mar. vij. Quotiens chr̄s ex cõpaſſione infirmos ſanauit q̄re de miraculis cap. lxxxiiij Mat. xij. Cõpati debꝫ hõ pegrinis: ⁊ eos vagos recipe ⁊ hoſpitari ⁊ reficere qñ põt. Sic cõpaſſus eſt Abꝛaã angelis q̄s credebat hoĩeſ pegrinos. Gen. xviij. Loth etiã cõpatiẽs pegrinis angelos q̄s credebat eſſe hoĩes in hoſpitio ĩtroduxit. Gene. xix. Duo diſcipuli eũtes in emaus cõpatiẽtes pegrino eum ad hoſpiciũ coegerunt. Lu. xxiiij. Quõ aũt recipiẽdi ſint pegrini ⁊ cũ cõpaſſiõe charitatiue tractãdi. q̄re infra cap. de pegrinis. cap. c. per totum.

¶ De conſilijs bonis. Cap. xxxij.

Conſilijs acquieſcẽdũ eſt.
Angeloꝝ viriliter erudientiũ
Coniunctoꝛũ humiliter admonentium.
Peritoꝝ ſalubꝛiter ĩſtruẽtiũ.
Socioꝝ fideliter ꝯſulentiũ.
Aduerſoꝝ vtiliter edocẽtiũ.

Conſiliis angeloꝝ ⁊ ſctõꝝ acq̇eſcendũ ẽ. iõ legiť ꝙ angeli dederũt ꝯſiliũ loth ⁊ vxoꝛi ei⁹/q̇d qꝛ vxoꝛ nõ tenuit/verſa eſt in ſtatuã ſalis. Gen. xix. Loth etiã/qꝛ nõ ſtatim aſcẽdit in montẽ vt angeli ꝯſuluerť/duplicẽ iceſtũ cõmiſit/quia cũ duab⁊ filiabus ſuis peccauit. Gen. xix. Cõſilijs bonis ꝯſanguineoꝛũ nõ acquieſcẽtes pereũt vł male eis accidit. Sic generi loth qꝛ nõ crediderũt loth ſocero ſuo cũ ſodomitiſ pierũt. Gen. xix. Quia frẽs Joſeph ruben non crediderũt ei⁹ ꝯſilio ve-

nit ſup eos turbatio. Gē.xlij Rubē ꝯſuluit fratribꝫ ꝙ redderēt Joſeph pr̄i ſuo q̄ nō acq̄euerūt. Gē.xxxvij. Filij beniamin nō crediderūt filijs iſrael ꝯſulentibꝫ poſt ſcelus cōmiſſum: iō ꝑierūt. vt Jud.xx. Bonū cōſiliū dedit Pylato vxoꝛ ſua: ſed ipſe nō credidit ⁊ occidit chr̄m. Matt.xxvij. Conſiliū ſapientū ſeruandū eſt. Jdeo dicebat filio Thobias: Conſiliū ſemꝑ a ſapiēte ꝑq̇re. vt dr̄ Tho.iiij. Qui nō credit ꝯſilijs ſapientū perit. Sic filij iſrl̄ q̄ noluerunt credere Moyſi ſapiēti: ⁊ experto dicēte nō aſcēdatis: iō victi fuerūt. Num.xiiij. Roboaz qꝛ nō tenuit ꝯſiliū ſapiētū ꝑdidit maioꝛē partē ppl̄i. iij. Reg.xij. Daniel ſapiētia dei plenus dabat bonū ꝯſiliū Nabuchodonoſoꝛ ꝙ peccata ſua elemoſynis redimeret: ſed ipſe nō credidit. Jō in beſtiā eſt mutatus. Dan. iiij. Joſeph ⁊ Azarias nō crediderūt ꝯſilio ſapiētis Jude Jdeo ꝑdiderūt duo milia virorum. i. Mach.v. Cōſilijs amicorū ⁊ ſociorū credendū ē. Nā fidele ꝯſiliū dabat achioꝛ holoferni cū quo erat in exercitu: ſed qꝛ nō credidit occiſus fuit. Judith.v. Golias qui nō credidit ꝯſilijs Johānan vt ſibi caueret moꝛtē incurrit. Hier.xli. Judas cum paucis ,pugnatur⁹ cū multꝫ nō credidit iō ꝑdidit vitā. i. mach ix. Conſiliū nō ſolū amicoꝝ ſed etiā inimicoꝝ tenendū ē. ſi eſt vtile. Nā Abſolon non credidit Achitofel. iō poſtea a Joab tribus lāceis eſt percuſſus. ij. Reg.xviij. Cōſiliū Abner ſpernēs Azabel vt deſiſteret pſeq̇ eū: ſed ſeipm̄ deſpiciēs lācea ē trāſfoſſus. ij. Reg.ij. de h̄ q̄re.xliiij. Cap.

¶ De conſilijs malis. Cap.xxxiij.

Conſilium malū ꝓcedit.
A feminis decipientibus
A ſubditis contradicentibꝫ.
A repꝛobis male loquētib⁹.
A ſapidis vana docentibus
A cupidis lucra querentib⁹.

c Onſilium malarū mulierū deteſtandū eſt: nec acquieſcendū eſt eis. Nā Eua male ꝯſuluit ⁊ pſuaſit viro qd̄ de ligni vetiti fructu mādu caret: qd̄ ⁊ fecit. Jō ameniſſimū locū paradiſi ꝑdidit. Gene.iij. Dn̄a cui ſeruiebat Joſeph / male conſulebat ⁊ perſuadebat ei vt caſtitatē ꝑderet. Gene.34.

Mulieres ſuis perſuaſiõib⁊ puerterũt cor Salomonis vt adorarent idola.iij.Reg.xi. Athalia mater Ochozye regis iuda igreſſa p viã dom⁹: Achab/impulit eũ vt male ageret.ij.Paral.xxij. Stultũ ↄſiliũ dedit Job ei⁹ vxor: ſed ipſe tanq̃ ſapiẽs ⁊ ſctũs nõ acq̃euit ei.Job.ij. Nephãdũ ↄſiliũ dedit Herodias filie dicẽs: Nihil aliud petas: niſi caput ioãnis. Mat.xiiij Mar.vi. Conſiliũ malũ aliq̃n dant ſubditi principib⁊ et platis vt eos venire faciãt in ſcandalũ ⁊ in malũ. Sic populus iſrael male conſuluit. Aaron vt faceret eis vitulũ aureũ quẽ adorauerũt.q̃bus Aaron ſtulte credidit ⁊ ſcandalũ incurrit. Exo.xxxij. Artaxerxes pſuaſus a ſubditis emulis iudeoꝝ phibuit fieri opus tẽpli.i.Eſdre.iiij. Filij Amon mali ſuggeſſerũt regi ſuo: vt dehoneſtaret nũcios Dauid/ppter qd ſcandalũ et odiũ fuit inter ipſos reges generatũ.ij.Reg.x. Conſilium malũ dant puerſi hoĩes ⁊ faciant alios cadere in piculũ: ⁊ pctm̃. Sicut Balaã ↄſuluit balach/q filios iſrl' facere fornicari ⁊ iram dei incurrere. Nume.xxiiij. Jonadab iniquũ cõſiliũ dedit Amon/ vt violaret Thamar ſororẽ ſuã.ij.Reg.xiij. Amici Amõ male ↄſuluerũt vt pararet ſuſpendiũ Mardocheo in dãnũ ſuũ.Heſt.v. Jn dieb⁊ Antiochi aliq̃ puerſi ex filijs iſrl' pſuadebãt alios deſerere domos dicẽtes: Eam⁹ ⁊ diſponamus teſtamentũ cũ gẽtib⁊ q̃ circa nos ſũt.i.Macha.i. Helymas mag⁹ puerſe pcõſuli ↄſulebat/vt non crederet verbis Pauli. Act.xiij. Cũ eſſet Paulus ⁊ Barnabas in magno honore:q̃dã puerſi pſuaſerũt pplis: vt lapidarẽt eos. Act.xiiij. Cõſiliũ malũ aliq̃n dant mũdani ſapiẽtes quoꝝ de⁹ ſtultã fecit ſapientiã. Sic nephandũ ↄſiliũ dedit Achitofel Abſoloni ⁊ tñ erat ↄſiliũ eius illis dieb⁊ q̃ſi ↄſiliũ dei/ita ſapiẽtis/q oẽs excedebat pter deũ.ij.Re.17. Sapiẽtes Pharaõis dederũt ↄſiliũ inſipiẽs.vt hr̃ Eſa.xix. Rectores ppl'i ⁊ ſapiẽtes ↄſuluerũt Sedechie q occideret Hieremiã. Hierem̃.38. Ad malã ſuggeſtiõe⁊ ſatraparũ ſtatuit rex Perſarũ decretũ Dañ.vi. Conſiliũ malum dãt cupidi ⁊ auari ppter auariciã. Sic Menela⁹ iniquũ conſiliũ dedit Andronico vt

occideret Onyaꝫ ſacerdotẽ. vt ipſe haberet ſacerdotiũ. ij Mach.iiij. Ptolemeꝰ corruptus pecunia ↄſuluit andronico ꝙ menelaũ abſolueret. et faceret Onyam occidi. et iuſtos ſuos accuſatores occideret. ij. Mach.iiij. Queſtores ꝑdito queſtu ꝑſuaſerunt magiſtratibꝫ ⁊ fecerũt Paulũ cedi virgis. Act.xvi.

¶ De conſolationibus diuinis. Cap.xxxiiij.

Conſolatur dominus
Viriliter patientes.
Humiliter obſequentes
Salubriter penitentes
Fideliter confligentes
Hoſtiliter ſubſiſtentes
Utiliter incedentes.

Conſolatur dñs obedientes mãdatꝫ eiꝰ. iõ Abraã poſtꝗ̃ exiuit de terra ſua ad mandatũ dñi: dñs ↄſolatus eſt eum diuerſis apparitionibꝫ. Geñ. xij.xv. ⁊. xvij. Filij Iſrl' qui obediẽtes deo exierũt de egypto: vt ſacrificarẽt ĩ deſerto: miſit dñs ↄſolatõeꝫ: qñ pluit eis manna ⁊ carnes. Exo.xvij Cõſolaꝛ dñs tribulatos poſt tempeſtatẽ tribulatõis dans trãqllitatẽ ↄſolatiõis. iuxta illud qđ dicebat pſal. Scđm multitudinẽ dolorũ meorũ in corde meo ↄſolatiões tue letificauerũt aĩam meã. Iõ fugiẽte Iacob a facie fratrꝫ ſui/deꝰ eſt eũ multipliciter cõſolatus ĩ ſomno. Geñ.xxviij Moyſi exulãti apparuit dominꝰ in deſerto ↄſolãs eũ ꝙ nõ accidit ei ĩ domo pharaonis. Exo.iij. Luctũ iudeorũ dñs ↄuertit in gaudiũ: qñ ꝑ Heſter fuerũt a tanto ꝑiculo liberati. Heſt.v. Notabile ẽ ꝙ filij iſrl' tꝑe tribulatiõis.ſ. captiuitatꝫ babilonice habuerunt plures ꝓphetas ꝗ̃ tꝑe Salomonis in quo fuerũt in magna ꝓſperitate.ſ. Hieremiã in iudea. Hiere.i. Ezechielẽ ⁊ Danielẽ in chaldea. Ezechi.iiij. ⁊ Dañ.iiij. Paulus ſentiebat multas ↄſolatiões diuinas in tribulatõibꝫ ſuis. Uñ dicebat: Sic abũdãt tribulatões chři in nob. ita ꝑ chřm abundet ↄſolatio nr̃a. ij. Cor.i. Ioãnes exul ⁊ tribulatꝰ ĩ pathmos plures viſiões et ↄſolatiões habuit ꝗ̃ in ꝓſperitate cum chriſto habuerat. Apoca. ꝑ totum. Conſolatur dominus penitẽtes in multꝫ tribulatiõibꝫ ⁊ neceſſitatibꝫ ⁊ tẽptationibꝫ ꝗ̃ in pñia accidũt. In cuiꝰ figu

Moyſes q̄ ieiunauit ĩ mõte xl. diebꝫ ⁊ xl. noctibꝫ/cibatus fuit diuĩa ꝯſolatõe. Exo. 24 In hui⁹ etiã figura helyã in torrẽte coruis p̃cepit. vt paſcerẽt. iij. Re. 17. Saluator etiã diſcipl'os exiſtẽtes ĩ mari qđ pniaꝫ ſignat cũ haberent ventũ. ſ. tẽptatõis cõtrariũ ingreſſus ad eos ipõs eſt multiplicit' ꝯſolat⁹. mat. 8. Paul⁹ etiã volẽs ꝯfortare eos q̄ erãt ſecũ ĩ naui: ſil'r cũ vẽto ꝯtrario ait: Aſtitit mihi angelus dñi dicẽs: Ecce donaui ⁊ ſaluaui oẽs q̄ nauigãt tecũ. Ac. xxvij. Cõſolat' de⁹ p̄liãtes ꝓ fide ⁊ iuſticia adiuuãs et cõfortãs eos in pugna. Sic cõſolatus eſt Joſue dicẽs/ Noli timere nõ dimittã te: cõfortare ⁊ eſto robuſtus. Joſu. i. Machabe⁹ ⁊ q̄ cũ eo erãt videntes ſibi adiutoriũ miſſuꝫ a dño ⁊ ducẽ letati ſunt ⁊ bñdixerũt dño: ⁊ cõfortatis animis ꝯualuerũt. ij. Mach. xi Cõſolat' de⁹ obſeſſos corpaliter/⁊ ſpecial'r ab hoſtibus ⁊ carceri mãcipatos ſic conſolat⁹ eſt ezechyã regẽ: qñ interfecit ꝑ angelũ. 185. milia virorꝝ: d exercitu ſẽnacherib regis aſſirioꝝ obſidẽt': ⁊ eſt liberat⁹. 4. Re. 19. Filios iſrl' obſeſſos ab holoferne ĩ bethulia/ꝯſolat⁹ eſt in victoria eoꝝ ꝑ manũ femĩe Judith. Ju. x. ⁊ xiij. Petrũ incluſũ in carcere Herodis/ꝯſolat⁹ eſt/ꝑ angelũ ſuũ liberãs eũ. Act. xij. Paulũ ⁊ Sylã poſitos ĩ carcere/dñs miſſo terremotu/cõſolat⁹ eſt/frangẽs vincula/ et liberãs eos. Act. xvi. Paulũ ſolũ poſitũ in cuſtodia Claudij/dñs ꝑ viſionẽ ſuã/ eũ mirabil'r ꝯſolatus eſt. Act. xxiij. Conſolat' dñs iuſtos vtilia opa faciẽtes. Sic ꝯſolat⁹ eſt Thobiã ⁊ Sarã liberãdo a demonio q̄ viros ei⁹ occidebat. Tho. viij. Danielẽ iuſtũ bis poſitũ in lacu leonũ/ dñs ꝯſolatus eſt ꝑ angelũ ⁊ abacuch. Dañ. 6. ⁊ 14. Suſãnã q̄ adulterio nolebat ꝯſentire morti dãnatã/dñs ꝑ Danielẽ liberauit. Dañ. xiij. Impleuit dñs ꝓmiſſum ꝯſolatoreꝫ apl'is/qñ in pentechoſtẽ ſpm̃ ſctm̃ miſit. Act. ij. De eccl'ia dĩ/ꝙ edificabat' ĩ timore dñi ⁊ ꝯſolatiõe ſpũſſcti. Act. ix:

¶ De contemplatione ad deum. Cap. xxxv.

Contẽplant' deũ ⁊ illuſtrant' Penitentes in religione. Quieſcẽtes ab occupatione Secedentes ab occupatiõe.

Preſidentes in prelatione.
Abſtinentes a cōmeſtione
Conſiſtentes in oratione.
Patientes in tribulatione.

C Onteplātur deuz ꝛ illuſtrant viri religioſi/ q̄ relicta patria ꝛ parētibꝰ/vadūt in terrā religionis/ſibi a deo mōſtrataz/ vt liberiꝰ ꝯtēplent. In cuiꝰ figura/poſtq̄ egreſſus ē abraā de terra ſua / ꝛ de cognatiōe ſua/ ꝛ venit in terrā quā monſtrauit ei dn̄s/ in feruore contēplās:apparuit ei dn̄s. Gen̄ xv. Helye fugiēti a facie yezabel.i.religioſo a facie carnalitatis/oſtēſum eſt/ ꝙ dn̄s nō erat in ſpū grādi.i.ſupbie. nec in cōmotiōe ſcȝ auaritie. nec in igne.i.luxurie: ſed in ſibilo auris.i.quiete ꝯtēplationis.iij. Reg.xix. Joāne ſeq̄ſtrato a ꝯſolatōe mūdana/ reuelata ſūt celeſtia. Apoca. ꝑ totū. Contēplari poſſūt deū viri/mēte ꝛ corpe q̄eti/ nō diſcurrētes nec vagabundi/ ſic̄ Eſau vir vagus: nō habuit bn̄dictionē p̄ris: ſed Jacob domi remanēs/ bn̄dictionez recepit/ꝛ reuelatiōes plures habuit. Gene.xxvij. Itē Jacob requieſcēs ſup lapidem poſt ſolis occaſum: vidit ſcalam/ꝛ angelos deſcēdētes et aſcendētes. Gen.xxviij. Sara cū ancillis ſuis / aſcēdit in ſuperiori cubiculo: vt oraret ꝛ contēplaret. Tho.iij. Daniel ingreſſus eſt domū ſuā: et de nocte reuelatū eſt ei myſteriū. Dan̄.iij. Notabile eſt/ ꝙ maria/ q̄ quiete ſedebat ad pedes dn̄i/ ꝑponit Marthe q̄ miniſtrabat ei. Lu.x. Cum Petrus oraret in ſupiori domo/reuelatū eſt ei/ gētiles nō abijciēdos. Act.x. Contēplari volētes liberiꝰ/neceſſe eſt eſſe ſolitarios ꝛ a turba remotos. Sicut yſaac habitans in terra auſtrali/relicta familia/egreſſus ē ad meditandū in agro. Gen̄.24. Poſt trāſitū fluminis/ Jacob ſolus remāſit/ꝛ contēplatꝰ eſt angelū luctantē ſecū. Gen̄.xxxij. Helyſeus qn̄ voluit orare ꝑ filio Sunamitis/remāſit ſolus/ ꝛ clauſit oſtiū. iiij. Regū.iiij. Dauid contēplaturꝰ dicebat Quis dabit mihi pēnas ſic̄ colūbe/ꝛ volabo ꝛ requieſcā. Ecce elōgaui fugiēs/ ꝛ māſi in ſolitudine. Expectabā eū q̄ ſaluū me fecit. Ps.liiij. Dimiſſa turba Jeſus aſcēdit in montē ſolus orare/ in q̄ dat exēplū fugiēdi turbas. matt. xiiij. Contēplant deū ꝑlati/

debite platiõis officiũ exer/cẽtes. Jn cui⁹ figura/ Moyſes paſcẽs oues/eaſq; ĩducẽs ad interiora deſerti/ ↄtẽplat⁹ eſt deũ/in flãma rubi ardẽtis/ ſic plat⁹ ducẽs ppl'm ad aſperã penitentiã/deũ ↄtẽplatur. Exod.iij. Jetro dixit Moyſi/q; eſſet in ppl'o/in his q̃ ad deũ ptinẽt.i.in doctrina contẽplatiõis. Exod.xviij. Prelato aſcẽdente in mõtẽ contẽplatiõis/reuelat dñs/ qđ debeat ppl'o nũciare ſeruanda. Sicut reuelauit Moyſi/qñ pcepta ⁊ cerimonias ei dedit in mõte. Exo. xx. Loquitur dñs platis in ↄtẽplatiõe: ſic loquebať Moyſi facie ad faciẽ: vt amicus amico. Exod xxxiij. Zacharias ĩgreſſus tẽplũ/ ⁊ offerẽs ſacrificiũ/contẽplatus eſt angelũ nũciantẽ Luc.i. Contẽplanť deũ nõ crapuloſi ⁊ ebrioſi/ſed ieiunãtes ⁊ ſobrij. Jõ Moyſes/ſtetit cũ dño in mõte/ ↄtẽplãdo xl. dieb; panẽ nõ mãducans/ ⁊ aquã nõ bibẽs. Exo.xxiiij. Helyas ieiunãs contẽplat⁹ eſt angelũ / q̃ pauit eũ ſpũali cibo/quo ambulauit in montẽ dei.iij. Regũ.xix. Sara vt vacaret liberi⁹ oroni ⁊ contẽplatiõi / trib; dieb⁹ ieiunauit nõ manducãs neq; bibens. Tho.iij. Danieli ieiunãti et abſtinẽti/ oñdit deus mirabiles viſiões/in ei⁹ ↄtẽplatiõe. Dañ.ij. Ad ſaluatorẽ noſtrũ poſt ieiuniũ/ acceſſerũt angeli ⁊ miniſtrabãt ei. Mat.iiij. Saulus pſtratus ⁊ exceca/tus ieiunãs per triduũ/ vidit mirabiles viſiones/ ⁊ tũc ra/ptus crediť eſſe in tertiũ celũ ⁊ ibi audiuiſſe ⁊ vidiſſe ſecreta dei. Acť.ix. Contẽplari debet hõ/deũ orando / ⁊ deũ in eccl'ia boris debitꝭ collaudã/do. Jn hui⁹ figura Samuelẽ dormientẽ ĩ tẽplo.i.in ora/tiõe contẽplantẽ dñs voca/uit.i. Re.iij. Dũ cãtarẽt pſal/lẽtes ante Heliſeu; / facta eſt ſup eũ manus dñi ⁊ pphetauit.iiij. Reg.iij. Dixit angel⁹ Danieli orãti: Egreſſus ſu; vt docerem te ⁊ intelligeres. Dañ.ix. Orãtib; apl'is ĩ die pẽthecoſtes / deſcendit ſpũs ſctũs ⁊ illuſtrauit eos. Acť.ij Contẽplanť deũ tribulati / p liberatiõe tribulationũ: ⁊ ſic cõtemplabať Judith qñ vi/dens tribulationẽ ciuitatis ſue/ingreſſa oratoriũ/ ⁊ in ci/nerẽ ſe pſternẽs orauit. Jud. viij. Heſter vidẽs ſuũ ppl'm in tanta tribulatiõe ⁊ piculo poſitũ/depoſitꝭ veſtib; regijs iduit ſe ſacco/ ⁊ feruẽter orãs

ꝛ contēplās orauit ꝓ libera-
tiõe ppl'i. Heſt.ix. Ezechie-
le ſtāte ī medio captiuorū/fa-
cta ē ſuꝑ eū man⁹ dñi. Eze.i.

¶ De correctione fraterna.
Cap.xxxvi.

Corrigēdi ſunt frēs ꝛ pximi
Ex intentiõe miſerendi.
Cum diſcretione arguendi.
Sine leſione reſiſtendi
Sub affectione diligendi
Comminatione puniendi.
Executione puniendi.
In contēplatiõe dirigendi.

Correptio fraterna eſt opus mi-
ſericordie ꝛ pietatis ſpūalis
et eſt op⁹ magis meritoriū ꝙ̄
miſcdia corꝑalis:qꝛ corꝑalis
lucrat̄ vitā corꝑalē. ſpūalis
vero/vitā aīe. Unde Abraā
poſtꝙ̄ iurauit abymelech fa
ciens ſecū miſcdiaꝫ/ſtatim in
crepauit eum. Geñ.xxi. Ma
gnā miſcdiam fecerūt Rubē
ꝛ Judas/arguētes frēs ſuos
volētes interficere Joſeph:
qꝛ frēs retraxerūt a fratrici-
dio: ꝛ Joſeph ſeruauerūt vi
tā. Geñ.xxxvij. Phinees ꝛ ſo
cij miſericorditer egerūt: qa
arguerūt fratres ſuos/ ꝗ edi-
ficauerūt altare/in ſcandalū
filioꝝ iſrl': ꝛ eos cōuerſos mi
ſericorditer ſuſceperūt/ſatiſ-
factionē acceptātes. Joſue.
xxij. Miſericordiam dupli-
cē fecit Jonathas/quando
patrē reprehendendo tēpera
uit. ꝛ Dauid ꝓ tūc liberauit.
i. Reg.xix. Perfectā regulaꝫ
dedit dñs Petro dicēs: Si
peccauerit ī te frater tu⁹ ꝛc̄.
Et ſi audierit te lucratus es
fratrē tuū. Mat.xviij. Cor-
rectio fraterna/debet fieri be
nigne/diſcrete ꝛ charitatiue/
ꝛ talis correctio deducit ho-
mines errātes/ad viā verita
tis ꝛ pacis: ꝛ ſic benigne ꝛ di
ſcrete/ꝯpeſcuit abraā iurgiū
inter paſtores Loth ꝛ paſto
res ſuos. Gen.xiij. Nō cū fu
rore arguit Nathan dauid/
de adulterio ꝛ homicidio di.
Peſſime feciſti/ ſꝫ cū diſcreti
one aſſūpta ſil'itudine/illaq̄-
auit eū ꝟbis oris ei⁹ ꝛ ꝯuertit
ij. Re.xij. Sil'r vn⁹ de filijs p
phetarū repħenſur⁹ regē iſrl'
diſcrete ſimilitudinē ꝓpoſuit
ꝛ regē ꝯuertit. iij. Regū. xiij.
Benigne repħendit Judith
ciues ſuos/ ꝛ fecit eos ab īce
pto ꝓpoſito remoueri. Jud.
viij. Quia Petr⁹ diſcrete ar-
guit quoſdā irridētes apl'os.
Ideo ꝯuertit eos. Act.ij. et
iij. Poſt ſanationem claudi
oſtēdit Petrus ꝗbuſdā coꝝū

culpā/benigne aliq̄liter eos
excuſans:et dulcia verba di/
cēs. Jtaqꜫ ↄuerſi ſūt quinqꜫ
milia hoim. Act.iiij. Paulꝰ
benigne ꝛ diſcrete arguit Ro
manos ↄuerſos ad fidē. Ad
Ro.iij. Ob quā cām/diſcrete
arguit Joānes apl'us eccl'ia
ſticos/ q̄ rep̄hendēdo eos de
malis q̄ faciebant/ ſemꝑ me/
moꝛabat bona q̄ faciebāt/vt
nō deſperarēt:ſꝫ magis ↄfoꝛ
tarent. Apoc.ij.ꝛ.iij. Coꝛre
ctio ꝛ rep̄hēſio/nō ꝓdeſt obſti
natis:imo deterioꝛes fiūt. iō
dimittēdi ſūt ꝛ habēdi tanqꜫ
heretici ꝛ publicani: vt dicit
os veritatis. Mat.viij. Sa/
tis benigne ꝛ dulciter incre/
pabat Loth Sodomitas:
ſed obſtinati nō audierūt. Gē.
xix. Hebreꝰ vir/ cū repꝛehen
deret a Moyſe in iniurioſa
verba obſtinatꝰ ꝓrupit. Exo.
ij. Filij iſrl'/rep̄hēderūt filios
Beniamin/de ſcelere vxoꝛis
leuite/ꝛ voluerūt punire ma/
los ſed ipſi obſtinati nō ↄſen
ſerūt:iō ꝑierūt. Judi.xx. Ab/
ner rep̄hēdebat Aſahel de ꝑ/
ſecutiōe eiꝰ: ſed ipſe ↄtēpſit:
iō perijt. ij. Regū.ij. Pulchꝛe
arguebat ꝛ ↄuincebat cecus
phariſeus illuminatꝰ a dn̄o:
ſed ipſi obſtinati/eiecerūt euꝫ
extra templum. Joānis.ix.

Coꝛrigētes ꝛ arguentes bo
nos/diligunt ꝛ honoꝛant/et
coꝛrepti melioꝛes efficiunt.
Jdeo Moyſes repꝛehēſus a
Jetro/ꝙ ſtulto laboꝛe ↄſume
ret/qꜫuis hō eſſet gētilis eiꝰ
verba nō deſpexit/ſed oīa im
plēs eū dilexit et honoꝛauit.
Exod.xviij. Daniel diſcrete
arguit regē Balthaſar/exem
plo pr̄is ſui. Rex ꝓo patiēter
verba audiuit:ꝛ ipm dilexit ꝛ
magnifice honoꝛauit. Dan̄.
v. Coꝛrigēdi ſunt duri cū ꝫe/
lo ꝛ feruoꝛe:ꝛ dure ꝛ acriter/
increpādi. Jō Helyas cum
magno ꝫelo/ arguebat ppl'm
durū dicens: Si deꝰ eſt dn̄s
ſeq̄mini eū. Si aūt Baal ſe/
q̄mini illū. iij. Reg.xviij. Grā
di feruoꝛe ꝛ ꝫelo/ rep̄hēdebat
Helyſeꝰ regē iſrl' circūſtante
exercitu dicēs: Uiuit dn̄s in
cuiꝰ ↄſpectu ſto/ ꝙ ſi nō vul/
tū Joſaphat regis iude eru/
beſcerē/nō attendiſſem te nec
reſpexiſſeꝫ. iiij. Reg.iij. Joā/
nes baptiſta/cum magno fer
uoꝛe dicebat phariſeis. Pꝛo/
genies viperarū. Matth.iij.
Lu.iij. Multa audacia ꝛ ꝫe/
lo arguebat Herodē dicens/
Nō licet tibi habere vxoꝛem
fr̄is tui. Mat.xiiij. Mar.vi.
Unus de latronibꝫ/ q̄ pendē
bant in cruce cū magno ꝫelo

alterũ reprehẽdebat. Lu.23. Stephan⁹ in cõſilio iudeorũ/ feruẽter ⁊ audacter increpauit eos. Act. vij. Corrigere debẽt p̄lati ſubditos ſuos/ ⁊ eos de q̄libet vitio ſingulariter arguere/ q̄ꝛ vita ſubditorũ/ debet ſtare ſub manibꝰ p̄latoꝝ. vt dicit Greg. Debẽt eñ eos rep̄hendere de p̄ſumptione ſic ſacerdotes reſtiterũt Ozye. Et repio q̄ꝫ bonus p̄latus debet ſuos ſubditos multũ benigne rep̄hendere/ ⁊ ſingl'ariter de his q̄ ſequunt̃

De p̄ſumptõe alta apperẽdo
De defenſiõe iurꝫ ip̄ugnãdo
De receptiõe pauperũ edẽdo
De infractiõe feſtoꝝ colẽdo
De locutiõe falſoꝝ docendo
De retractatione exemplorũ in dando.
De acceptõe muneꝝ optãdo
De laxatõe carniſ fornicãdo
De turbatõe p̄latoꝝ litigãdo
De imp̄paratiõe rei ſumẽdo
De heretiſatiõe fidei errãdo
De prelatõe maioꝝ ꝯtẽnẽdo
De ꝯtẽplatõe vite abdicãdo
De pigritatõe otiũ ſeruãdo.

Primo debet rep̄hẽdere de p̄ſumptiõe/ ſic ſacerdotes reſtiterunt. Ozie volẽti offerre incẽſuꝫ/ q̄d nõ erat ſui officij dicẽte: Nõ eſt tui officij adolere incenſum. ij. Paral. xxvi.

Itẽ debẽt eos rep̄hendere/ ſi nõ ſeruãt iura ⁊ ſtatuta eccleſie: ſicut rep̄hendit Eſdras filios tranſmigratiõis/ q̄ duxerũt ꝯtra legẽ filias alienigenarũ. i. Eſdre. ix. ⁊ x. Itẽ debẽt rep̄hendere oppreſſores minoꝝ ⁊ pauperũ/ ſic Neemias increpauit optimates/ ꝓpter grauamina q̄ a diuitibꝰ imponebant̃ paup̄ibꝰ. Nee. v. Itẽ debẽt eos rep̄hendere de violatiõe feſtoꝝ. Sic arguebat Neemias portanteꝫ onera ſabbato dicẽs: Que ẽ hec res mala quã vos facitis et ꝓphanatis diem ſabbati. Nee. xiij. Itẽ debẽt eos rep̄hendere dure de mendatio: ſicut Petrus Ananiã ⁊ Zaphirã. Act. v. Debent icrepare ſubditos de malo exẽplo/ ꝑ q̄d alij retrahunt̃ de bono. ſic̃ Paulus Elymã magum dure rep̄hendit/ qui nitebat̃ auertere ꝓconſulẽ. Act. xiij. rep̄hendere etiã debent dure ſymoniacos. ſic̃ Petrus Simonẽ magũ volentem emere ſp̄m ſctm̄. Act. viij. Item de pctõ carnis. ſic̃ ap̄l's rep̄hendit Chorinthios de fornicatiõe. i. Coꝝ. v. Rep̄hendere etiã debent litigantes. Sic Paulus eoſdẽ Chorinthios q̄ de ſecularibꝰ negotijs liti-

gabāt. i. Chor. vi. Itē de irre uerentia circa ſacrā. Sicut Paulus eoſdē arguit de irre uerētia eucharistie. i. Chori. xi. Magis debēt eos arguere de errore circa reſurrectionē. i. chor. xv. Multū debēt increpari ſubditi / ſi nō reuerēter honorāt p̄latos ſuos vt decet. Sic ap̄ls rep̄hēdebat eoſdē / ꝙ a falſis ap̄lis grauia ſuſtinebāt / ⁊ ip̄m nō honorabāt. ij. Chor. viij. Arguendi ſunt ſubditi / vel religioſi qui poſt ingreſſuȝ religionis / vel vite ſp̄ūalis / volunt etiā aliq̄ tenere de vita ſeculari. Sic Paulus arguit galathas / q̄ poſt receptionē euāgelij volebāt tenere obſeruantiā legis. Ad Gal. iij. Itē debēt p̄lati corrigere ſubditos otioſos ⁊ pigros. Sic Paulus correxit Theſſalonicēſes otioſos ij. ad Theſſa. vltimo. Corrigēdi ſunt ebrioſi ⁊ crapuloſi / nō in ip̄a crapula ⁊ ebrietate / q̄ꝛ tunc nō habēt intellectū ⁊ ſp̄ūs claros / ſed obfuſcatos ſed cū vinū vel crapulā digeſſerint. In cuius figura habemus a ſapiēte abygayl / q̄ volēs rep̄hēdere Nabal / ſup̄ duricia quā oſtēdit nūcijs Dauid: noluit aliq̄d dicere illi p⁹ prandiū ſtatim: ſȝ expectauit tp̄s oportunū quouſq; vinū bibitū digeſſiſſet. i. Reg. xxv.

¶ De curioſitate humana. Cap. xxxvij.

Curioſitatem ſectautes.
Diligūt ſucceſſionē ſapiētie
Cupiūt acceſſionē euidētie.
Appetūt oſtēſionē eminētie.
Exigūt monitionē penitētie

C Vrioſi deſiderant ſemp̄ noua ſcire / ⁊ in ipſa ſciētia apparere. Ideo prima mulier q̄ deſiderauit bonū ſcire ⁊ malū ſicut de⁹ / vocē ſerpētis audiēs / pomū aſpexit ⁊ diuinū preceptū ꝯtempſit. Gen. iij. Diſcipulorū curioſitatē ſcire volētiū tp̄s ſc̄di aduētus / reprehēdit dn̄s di. Nō eſt vr̄m noſce tp̄a vl' mom̄ēta. Act. i. Athenieñ. q̄ erāt curioſi / nō vacabāt niſi audire vel dicere aliq̄d nouū / vt ſemp̄ noua ſcirēt. Act. xvij. Curioſi volūt videre ſp̄ magna ⁊ noua / ⁊ aliq̄ñ ī eoꝝ periculū. Nā Dyna curioſe volēs videre mulieres regionis / capta ⁊ corrupta ē a ſichē Gen. xxxiiij. Iudei videntes miracula dei fieri manifeſte / adhuc alia ſigna q̄rebāt videre dicētes: Magr̄: volumus a te ſignū videre. Math. xij.

herodes curioſe deſiderabat videre chriſtū/ vt videret ab eo ſigna fieri. Luc. xxiij. Curioſi cupiūt apparere potentes ⁊ magni qđ eſt ꝯtra mandatū dei. Ideo precepit dn̄s pp̱lo ne in montē aſcenderet ideſt alta nō ſaperet/ ⁊ terminos nō tranſiret. exod. xix. vt curioſitas tolleretur precepit dn̄s/ vt oīa vaſa ⁊ ornamēta inuoluerent. Nū. iiij. Ozias rex iuda/ voluit adolere īcenſum/ vt videret poſſe fungi officiū ſacerdotiſ. ij. Para. xxvi. A curioſitate ꝓceſſiſſe videt ꝙ Simō magus voluit baptiſari: qꝛ videbat ſigna que faciebat philippꝰ/ ⁊ ea ad oſtentationē facere cupiebat. Act. viij Curioſi debēt amoneri ⁊ p̄dicari a prudētibꝫ ⁊ bonis viris qꝛ frequēter ꝯuertunt: ⁊ curioſitatē relinquūt. Ideo predicante Ap̄lo in Epheſo multi/ q̄ fuer̄t curioſa ſectati attulerūt libros ⁊ cōbuſſerūt eos corā oībus. Act. xix. Reprehendebat Ap̄ls quoſdaꝫ Theſſalonicen̄. curioſos/ curioſe ⁊ inquiete ambulātes/ ⁊ nihil operantes. ij. Thes. iij. Adoleſcentiores viduas monet ap̄ls eſſe vitādas/ q̄ ſunt frequēter vage curioſe ocioſe et verboſe. i. Thim̄. v.

¶De decimis et primiciijs Cap. xxxviij.

Decime conſiderantur.
Ad qualitatem offerentium et eorum modum.
Ad dignitatem exigentium et eorum modum.

D Ecime cōſiderande ſunt q̄ntū ad eas dantes/ et quantum ad clericos eas recipientes. Decimas debet dare quilibet quātumcunqꝫ magnus ⁊ potens/ libenter ⁊ libere ⁊ de melioribꝫ rebus. ſic̄ Melchiſedech q̄ dedit Abrae decimas de oībꝫ q̄ habebat: q̄ Melchiſedech fuit rex ſalē. Gene. xiiij. Dat hō decimas/ qꝛ deꝰ eū cuſtodit paſcit et veſtit ⁊ dirigit. ſicut petijt iacob Gen̄. xxviij. Cito debēt decime dari: ſicut precepit dn̄s dicēs: Decimas ⁊ primitias nō tardab. Exo. xxij. De melioribꝰ ⁊ pulchrioribꝫ ⁊ pinguioribꝰ debēt decime ⁊ primitie dari. Nū. xviij. A fidelibus debēt decime ad templū portari: etiā ſi ſacerdotes nō petāt. Deut. xij. Decimas recipientes ſunt clerici qui nō debēt ſup̱flua petere/ ſed deo vacare/ ⁊ decimis ⁊ primitijs

debent eſſe cõtenti. Nu.xviij Per ſacerdotes recipientes decimas debent cõmunicari decime ꝛ primitie: ꝛ alij redditus eccleſiarũ pauperibus pupillis ꝛ viduis. Deut.xiiij Sacerdotes q̃ recipiũt decimas/debẽt vacari ſpiritualibus ꝛ diuinis: nõ temporalibus.ij. Para.xxxi.

¶ De deriſione et conuitijs Cap.xxxix.

Deridentur a deriſoribus.
Moderatores malarum affectionum.
Operatores rectarum operationum.
Suſtentatores datarum tribulationum.
Predicatores ſanctarum locutionum.

D Eriſores ſuis deriſionibꝫ derident ꝛ accẽdũt pacificos aliqñ incitamentũ dant nocẽdi qui prius nõ habebãt intentionẽ nocẽdi. Sic viri Soccoth deridentes Gedeonem ſup zebee ꝛ ſalmana eũ induxerũt ad nocendũ eis: q̃ pri⁹ nocere nolebat. Ju.viij. Nabal incitauit dauid ꝯtra ſe et ſocios eius/qui prius fuerãt pacifici ꝑpter deriſiões ꝛ cõuicia dicta nuncijs eorũ: niſi per ſapiẽtiã Abigail fuiſſet retẽtus.i.Reg.xxv. Jnſtruẽdi ſunt pueri a parentibꝫ ne derideãt ſenes: qꝛ pueri q̃ deridebãt Heliſeũ dicẽtes: Aſcẽde calue: aſcẽde. Qui maledixit eis: et deuorati ſunt ab vrſis: q̃ tñ alias cõpaſſus/puerũ mortuũ ſuſcitauit. iiij. Regũ.ij. Derident mali ꝛ peccatores bonos iuſte operantes ſiue iuſte opari volẽtes. Sicut michol vidẽs ludentem dauid ante archã dñi/ deriſit eũ dicẽs Quã glorioſus fuit hodie rex iſrl' diſcooperiẽs ſe ante ancillas ſeruoꝝ ſuoꝝ ꝛc̃ ij. Regum.vi.i. Paral'.xiij.et xxxi. Sanaballat ꝛ Thobias deridebãt edificantes muros Hieruſalẽ id eſt mali derident bonos/qui bonis operibus tanq̃ viuis lapidibus edificant fideles eccl'ie. Nee. iiij. Nicanor videns holocauſta offerri/deridebat offerentes.i. Machabeoꝝ. vij. Derident poſiti in proſperitate tribulatos poſitos in aduerſitate: qđ maximũ malũ ẽ. Sic excecato Thobia vxor parentes et cognati deridebãt eum dicẽtes: Ubi ẽ ſpes tua ꝓ qua elemoſynas faciebas. Tho.ij. Job afflictũ in

rebuſ ſuis/filijs/ꝛ pſona deri
debat vxoꝛ ſua dicẽs: Bñdic
deo ꝛ moꝛere. Job.ij. Sal/
uatoꝛ nr̃ tpe ſue ſctiſſime paſ
ſiõis multas deriſiões: ꝛ illu
ſiões recepit: vt daret exẽplũ
tribulatis: nõ curãdi deriſio/
nes mundanoꝝ. Mat.xxvij.
ꝛ Luc.xxiij. Deridentur hodie
pdicatoꝛes a deo ꝛ platis miſ
ſi ad pdicandũ: qꝛ veritatẽ di
cũt ꝛ pdicãt. In cui⁹ figura
aliq̃ de filijs iſrl' deriſerũt cur
ſoꝛes q̃s miſerat ezechias.ij.
Par.xxx. Sic etiã deridebat
ppl's pphetas miſſos a deo:
q̃ eis veritatẽ annũciabãt.ij.
Paral'.xxxvi. Judei deride/
bant ppl'os pdicãtes ꝛ loquẽ
tes varijs linguis / dicentes
eos plenos muſto / q̃s ſpũſ/
ſctũs repleuerat. Act.ij. Cũ
audiſſẽt athenieñ. reſurrecti/
onẽ moꝛtuoꝝ quã paul⁹ pdi
cabat irridebãt cũ. Act.xvij.

¶ De detractiõe et ſuſurratione. Cap.xl.

Detractoꝛes habent
Sanctitatis malignationẽ
Felicitatis indignationem.
Seueritatis punitionem.
Iniquitatis occaſionem.
Sublimitatis elationem.
Equitatis coꝛruptionem.
Bonitatis peruerſionem.

D Etrahunt
viri peſſimi qñq3 viri
bonis ex malicia/multa falſa
crimina iponẽtes. Sic dña
cui ſeruiebat ioſeph/ iniq̃ de/
traxit ei apud virũ ſuũ/impo
nens ei q eã voluiſſet oppri/
mere. Geñ.xxxix. Silr pha/
rao detraxit moyſi dicẽs/cui
dubiũ eſt/q peſſime cogitet.
Exo.x. Peioꝛes ſũt tales q̃
balaã/qui voluit detrahere ꝛ
maledicere pplo dei. Num.
xxiij. Ancilla peſſima detra/
xit ꝛ maledixit Zare iponẽs
ei interfectionẽ viroꝝ. Tho.
iij. Senes illi peſſimi ſuſan/
nã turpiter infamauerũt/ma
gnam falſitatẽ imponẽtes ei.
Dañ.xiij. Simon male loq̃
bat de onia puiſoꝛe ciuitatis
ꝛ defenſoꝛe gẽtis.ij. Mach.
iiij. Falſi teſtes detraxerunt
ſtephano dicẽteſ. Nõ iſte nõ
ceſſat loqui. Act. vij. Detra/
ctio vitiũ eſt inuidoꝝ/ q̃ inui
dẽtes felicitati alioꝝ ifamãt
eos vt deprimãt. Sic prin/
cipes detraxerũt dauid apd
Achis. vt amouerent eum.
i. Regũ.xxix. Emuli edificã/
tium/ſcripſerũt artaxerſi/ de/
trahentes ei/ vt opus faceret
intermitti. i. Eſdre.iiij. Prin/
cipes ppli detraxerũt Hiere/

mie apud Sedechiā regem inuidentes ei. Hiere. xxxviij. Uiri Chaldei inuidia moti/ accuſauerunt iudeos/ detrahentes eis corā rege. Dañ. iij Satrape. Darij īuidētes felicitati Danielis detraxerūt ei corā Dario. Dañ. vi. Phariſei inuidentes chriſto/ multotiens detraxerūt ei dicentes: Quia cū publicanis ꝛ peccatoribus hic mādu cat. Mat. ix. Lu. v. Paulo pluries ex inuidia detractū eſt. Act. xviij. apud epheſū. Act. xix. a quibuſdā iudeis in tēplo. Act. 21 A triclinio coram felice rege Act. xxiiij. Athenis a phariſeis. Actu. xvij. Detractores grauiter puniunt a deo in pſenti ꝛ in futuro. Nā Maria locuta eſt detrahēdo Moyſi modica occaſiōe aſſumpta ſed cito ſecuta eſt lepre pena. Num. xij. Filij iſrael detraxerunt terre promiſſiōis in malum ſuū: quia nullus eorū intrauit eā / ſed mortui ſunt ab hoſtibus ꝛ beſtijs in deſerto Num. xiij. et. xiiij. Etiā propter detractionē chore et cōplicum eius multi fuerūt occiſi. Nū. xvi. Detractio ꝛ accuſatio cauſa eſt homicidiorum ꝛ multorū malorū. Nā occaſione Doech idumei referētis Sauli ꝙ abymelech confortauerat Dauid/ occidit Saul. lxxxv. viros indutos ephod ꝛ mulieres ꝛ paruulos. i. Regū. xxij. Principes filiorū Amon detrahentes nuncijs Dauid/ peruerterunt prauā intentionē eius: et fuerunt cauſa belli guerre debellationis ꝛ homicidiorū multorū. ij. Reg. x. Symon prepoſitus tēpli: ſuis malis relationibꝫ faciebat templuꝫ dei ſpoliari. ij. Machabe. iij. Mala verba et detractoria queſtuariorū/ fecerunt Paulum capi ꝛ verberari. Actu. xvi. Detractio a ſupbia ꝓcedit et ambitōe. volētes eīn extaltari ꝛ alios deprimere/ detrahunt eis. Sic Abſalon ambiēs regnū patris/ detrahebat ei dicens habēti negociū. Non eſt qui audiat te cōſtitutus a rege. ij. Reguꝫ. xv. Aman ſuperbus: qꝛ nō adorabatur a Mardocheo / detraxit oībus iudeis coram rege. Heſ. iij. Alchimus ꝗ volebat fieri ſummꝰ ſacerdos detrahebat Jude corā demetrio. i. Mach. vij. Detractores non debent audiri: nec verbis eorū eſt adhibenda fides. Nā Siba ſeruus Miphiboſeth nequiter detraxit

dño ſuo corã dauid. et dauid cito fidẽ adhibuit verbis ei⁹. Et ideo pverſum dedit iudiciũ ſuũ. ij. Reg. xvi. Sapiẽs fuit Alexãder rex: qui viros peſtilentes q̃ venerũt aduerſus Jonathã/ detrahẽtes ei ⁊ interpellãtes regẽ aduerſus eũ/ ipſeeos nullaten⁹ audire voluit. i. Mach. x. Detractores peruertũt ſemꝑ bona in mala: vel dicũt mala intẽtione facta. Nã ſi ieiunas/ dicit te ipocritã/ ſi comedis vorascẽ/ ſi quieſcis pigrũ / ſi vadis inquietũ/ ſi taces ſtultũ/ ſi loqueris p̄ſumptuoſum: ſi tua pauperib⁹ das vel erogas/ dicit te fore vanũ ⁊ glorioſum: ſi nõ erogas auarũ: ſi ſapiẽs ſuperbũ: ſi religioſus ipocritã: ſi bone ꝯuerſatiõis diſſolutũ: ſi aliorũ gratiã habes adulatorẽ: ſi aliorũ gratiã nõ habes maledictũ: ſi mature viuis melancolicũ. vnde dicit Chryſ. Sunt quidã perverſi hoĩes ſimiles phariſeis q̃ de oĩ re quã vidẽt malũ iudicant/ ⁊ in peius interpretant. Jdeo de Joãne baptiſta multũ ieiunãte / dicebant q̃dã detractores / demoniũ habet. De Jeſu aũt comedẽte dicebãt Ecce homo vorax ⁊ potator vini. Mat. xi. Viſo miraculo de ceco nato/ detraxerunt ei phariſei di. Nos ſcim⁹/ qꝛ hic homo pctõr eſt/ ⁊ maledixerũt ceco illuminato. Joã. ix. Eiecto demonio ⁊ loquẽte muto / quidã detrahẽtes chřo/ miraculũ pvertebant dicẽtes: in Beelzebub principe demonioꝝ eĳcit demo. Luce. xi. Mat. xij.

¶De diſcordia ⁊ lite.
Cap. xli.

Diſcordia oritur.
Ex inuidentia fraternitatis.
Ex adiacentia cupiditatis.
Ex eminentia ſublimitatis.
Ex fraudulẽtia carnalitatis.
Ex complacẽtia guloſitatis
Ex aſſiſtentia fidelitatis
Corrigit ex prudentia p̄lati.

d Iſcordia multotiẽs orit ex inuidia: vt patet in prima diſcordia fratruȝ/ inter cayn et abel quã mouit inuidia cayn quia munera abel deo placebãt. Gene. iiij. Occiſo a Dauid philiſteo/ ⁊ auditis cantantib⁹: Saul pcuſſit mille/ ⁊ Dauid decẽ milia / inuidia motus: qꝛ minus dederãt ſibi/ pſecut⁹ eſt Dauid. i. Reg.

xviij. In turba erat diſſenſio de ieſu. Nā dicentibꝫ q̄buſdā qꝛ bonus eſt: quidā moti inuidia dicebāt nō: ſed ſeducit turbā. Joā.vij. Aliqñ ex inuidia diſcoꝛdāt religioſi/ſicut baptiſato Coꝛnelio a petro/ diſceptabāt aduerſus illū q̄ erāt ex circūciſiōe fideles/inuidētes ei qꝛ gentilis fuerat. Act.xi. Diſcoꝛdie fiūt aliqñ ex auaritia ꝑpter tpalē ſubſtātiā. Nā ꝑpter multā ſubſtantiā quā habebat abꝛaā ꝛ loth facta eſt diſcoꝛdia ꝛ rixa inter vtroꝛūqꝫ paſtoꝛes. Gene. xiij. Quia iacob decepit eſau in hereditate ꝛ benedictione paterna facta eſt diſcoꝛdia iter eos. Gene. xxvij. Locupletato Iſaac paſtoꝛes ſui ꝛ vicinoꝛum iurgia inceperūt. Gene. xxvi. Propter auariciam ꝛ tenacitatē Nabal/facta ē diſcoꝛdia eiꝰ ad Dauid/ ſed ꝑ Abygail prudētiſſimā largitatē fuit ſapiēter ſedata. i. Reg.xv. Diſcoꝛdie oꝛiunt multotiēs ex ſupbia ꝛ ambitione dñi. Nam qꝛ reges ſodomoꝛū a ſeruitute chodoꝛloamoꝝ receſſerūt factuꝫ eſt bellū a quatuoꝛ regibꝫ ꝯtra eos. Geñ.xiiij. Ex timoꝛe perdendi dominium/pugnauit Amalech ꝯtra iſrl'/et victus eſt. Exo.xvij. Inter Abymelech ꝛ viros ſichē q̄ male fecerūt eū pꝛincipē/facta ē magna diſcoꝛdia. Ju.ix. Nimis ꝑuida diſcoꝛdia facta ē inter abſalon ꝛ dauid. ij. Reg.xv. Et propter ſuperbam et duram reſponſionem quā Roboam fecit populo/diuiſum eſt regnum.iij. Regū.xij. Cōtētio inter diſcipl'os facta ē. q̄s eoꝝ eſſet maioꝛ. ex ſupbia videbant traxiſſe oꝛiginē q̄ ꝑ hūilitatē ſedata fuit. Lu.xxij Diſcoꝛdie fiūt frequēter pꝛopter mulieres: ſiue ꝑpter luxuriā. Nā filij ſodomite vallauerūt domū loth / in q̄ erāt angeli i hūana ſpecie/ vt libidini vacarēt. Geñ.xix. Occaſiōe dyne quā ſichē oppſſit/ facta eſt diſcoꝛdia: ꝛ ſecuta ſt homicidia. Ge.34. Propter vxoꝛē Leuite peſſime abuſe/ facta eſt diſcoꝛdia tāta: vt ex inde bellaret/ꝛ ex vna pte tātū. MM.ccccc. hoim moꝛerent. Jud.xx. Quia amō violauit thamar / facta ē diſcoꝛdia inter germanos et Amō occiſus.ij. Re.xij.ꝛ.xiij. Propter vxoꝛē ſāſonis alteri traditā/diſſēſio facta ē cū philiſteis. Ju.xv. Diſcoꝛdie oꝛiūt aliqñ ex vicio gule. Sic accidit de filijs iſrl' / qui iurga-

ti ſunt ꝯtra Moyſen ducto/
remeoꝝ ꝓpter defectū cibi ꝛ
potꝰ Exo.xvi.ꝛ.xvij Attedia
ti filij iſrł manna / rixati ſunt
ꝯtra Moyſen ꝛ petebāt car/
nes. Nū.xi. Diſcordia ꝛ diſ/
ſenſio in diſputatione pro in
uenienda veritate vel defen/
denda fide/ ꝛ faciēdis bonis
bona eſt ꝛ ſuſtinenda. Jdeo
barnaba ꝛ paulo ꝑdicantibꝫ
Jconijs/diuiſa eſt ciuitas: ꝛ
quidā erāt cuꝫ iudeis / quidā
vero apłos defendebāt. Act.
xiiij. Ut ꝑ paulū iuſticia / per
barnabā miſericordia demō
ſtrareꝛ/ facta eſt diſſenſio in/
ter eos ꝓpter Joannē. Actu.
xv. Cū exclamaſſet Paulus
in cōſilio de reſurrectōe mor
tuoꝝ/facta ē diſceptatio īter
phariſeos ꝛ ſaduceos. Actu.
xxij. Diſcordes ꝛ rixātes de/
bēt ꝑlati ꝛ maiores corrigere/
ꝛ ad pacē ꝛ cōcordiā exēplis
ꝛ rōnibꝫ ꝓuocare: ſicut moy/
ſes corripuit rixantes hebre/
os adinuicē. Exo.ij. Mulie/
res rixantes ꝓpter infantem
viuū: Salomon cū vera iu/
ſticia prudēter quietauit. iij.
Reg.iij. Contentionē diſci/
puloꝝ q̄s eſſet maior: chr̄s
ſedauit de ſua dans exemplū
humilitate. Lu.xxij. Litigan
tes iudeos adinuicē/ quomō
chr̄s poſſit eis dare carnem
ſuā ad mādūcandū/ ſaluator
multis exhortationibꝫ q̄eta/
uit. Joan.vi.

¶ De duritia ꝛ obſtinatione Cap.xlij.

Duri ꝛ obſtinati
Uerbis vtilibꝫ nō emolliunꝛ
Signis ſublimibus nō cor/
ripiuntur.
Auditis correctionibus pe/
iores efficiuntur.

DUri et ob
ſtinati in malo/ ꝑ ver/
ba ꝛ ꝑdicatōes nō emolliunꝛ
ſicut duri lapides ſuꝑ q̄bus
ſi cadet aqua nō molleſcūt in
terius. Sic heli verbo filios
corripuit ſed nō ꝓfuit.i.Reg.
ij. Samuel ſatis dixit pplo
graues ꝯditiōes regis/ ꝛ vo/
luntatē dei: ſed nō potuit im
mutare animū coruꝫ. i. Reg.
viij. Nec per verba Jonathe
admonētis / nec ꝑ beneficia
dn̄s cor durū Saulis potu
it īmutare.i.Reg.xix. Nabal
fuit ita durꝰ ꝙ ad dulcia ver
ba nuncioꝝ Dauid flecti nō
potuit.i. Regū.xxv. Multa
verba dixit Abner ad aſabel
vt nō pſeq̄reꝛ eū/ſed ipſe non
aſſenſit et occiſus crudeliter
fuit.ij.Reg.ij. Nūcij Ezechi

elis inſtruebāt ꝛ p̄dicabāt vi ris iuda. ſed ipi indurati ſub ſannabāt eos. ij. Parali. xxx. Duri ꝛ obſtinati in malo ſignis ſublimibꝫ nō ꝯuertunt quantūcunqꝫ viderint ſigna ꝛ miracula fieri/propter hoc nō mollificāt mentes ſuas. Sic induratū fuit coꝛ Pharaonis q̄ ad nulla ſigna que Moyſes de mādato dn̄i faciebat emolliebat ad credendū dn̄o. Exo.v.vi.vij.viij.et ix. Judei q̄ appꝛehēderūt Jeſum fuerūt duriſſimi ꝛ obſtinati/qꝛ neqꝫ ꝑ ſigna ꝓſtrationis: neqꝫ ꝑ ſignū ſanationis auricule moti ſunt ſuꝑ eum. Lu.xxij. Joā.xviij. Duri et obſtinati nō ſolū nō acquieſcūt. ſed etiā ſi repꝛehenduntur peioꝛes fiūt. Nā durioꝛ fuit Cayn poſt āmonitionē dn̄i qn̄ fratrem occidit. Gen̄.iiij. Obſtinati iudei Zacharia increpante ꝛ ammonēte/cū cru deliter occiderūt. ij. Para.24. Stephanū increpantē iudeos de eoꝝ duricia ipſi eū neq̄ ter lapidauerunt. Act.vij.

¶ De eccleſia vel templo. Cap.xliij.

Eccleſia materialis eſt
Sine pigricia edificanda.
Sūma leticia dn̄o dicanda
Ubi flagitia nō ſūt ꝑpetrāda.
Jbi ſpurcitia eſt emūdanda.
Ad officiū iplendū viſitāda.
Ubi plebis vicia ſūt p̄dicāda.

Eccleſia cuz ſollicitudie ꝛ feruoꝛe debet a fidelibꝫ edificari. Jdeo feruētioꝛ fuit Salomon in edificatiōe tēpli q̄ꝫ ꝓpꝛie domus: qꝛ templū pꝛius icepit atqꝫ ꝑfecit q̄ꝫ ꝓpꝛiā domū qꝛ templū in ſeptē annis/domū vero in duodecim. iij. Regū. vij. Magnā curam habuit dn̄s de edificatiōe eccl'ie qn̄ p̄cepit Cyro/qꝛ edificaret ei domū in hierl'm: qđ pꝛius p̄ dixerat per Eſaiā.i. Eſdre.i. Judei pꝛius edificauerūt tēplū q̄ꝫ muros ciuitatis: licet haberēt inimicos ꝓpe.i. Eſ. iij. Eccl'ia edificata debet ſolenniter ꝛ cū gaudio ꝯſecrari in toto vel in parte/ſcꝫ in altari. Jdeo magnā ſolennitatē fecit Salomon in dedicatione templi. iij. Reguꝫ. viij. Obtenta victoꝛia de inimicis Machabei dixerūt: Ecce ꝯtriti ſunt inimici nr̄i/q̄ contaminauerūt templū/aſcendamus nunc mundare ꝛ innouare ſancta: id eſt dedicare eccleſiam/nec de ſuis domibus fecerunt mentionem

i. Macha.iiij. Multū debet hō timere violationē dedicationis tēpli. Nā iudei preliaturi cū Nycanore/plus timebant de violatiōe tēpli q̄ʒ de ſuis pprijs vxoribꝫ ꝛ filijs.ij. Mach.xv. Eccleſia dedicata debet eſſe libera ꝛ gaudere priuilegio libertatꝭ: vt fugiētes ad eā ſaluentur:nec ibi aliquis occidatꝰ. Ideo precepit Ioiadas pōtifex.vt athalia educereꝰ extra templū ꝛ non occidereꝰ in tēplo.iiij. Re.xi Rex demetrius ſtatuit qꝫ q̄cunqꝫ fugeret ad templū/in omni maleficio eſſet liber.i. Mach.x. Quāuis iudei graui odio perſequerenꝰ Paulū tamē ppter reuerentiā ꝛ libertatē templi noluerūt eū occidere in templo. Act.xxi. Eccleſiā debet hō intrare mundus a pctō. In cuius figura dixit dn̄s moyſi: Facies labrū eneū ad lauandū/ꝛ miſſa aqua lauabāt Aaron ꝛ filij eius manus ſuas ꝛ pedes/cū ingreſſuri ſunt tabernaculū. Per manus opatiōes:per pedes affectiōes intelligunꝰ Exod.xxx. Non licebat niſi paucis ꝛ mūdis intrare templū ꝛ tangere vaſa eiꝰ. Num iiij. Quoniam ſepe mūdauit dn̄s templū ejiciens vēdentes ꝛ emētes ꝛ menſas:oues boues ꝛ colūbas q̄ templum reddebāt īmundū. Mat.xxi Lu.xix. Eccleſiā debet hō īntrare ꝛ ſepe viſitare: ꝛ ſpecialiter clerici ad horas canonicas reddēdas ꝛ orōnes offerendas. Ideo cōmendaꝰ thobias qꝫ frequēter ibat ad templū orās deū/nobis in exemplū. Tho.i. Inſtruendi ſunt pueri vt eccleſiā viſitēt exemplo chr̄i qui.xl. die a natiuitate voluit ad templū deferri ꝛ duodēnis in tēplo ī medio doctoꝝ fuit a matre repertꝰ. Luce.ij. Petrus ꝛ Ioannes aſcēderūt in templū ad horā orōnis nonā: ꝛ tūc ſanatꝰ eſt claudus quē Petrꝰ ſanauit. Act.iij. Eunuchus cādacis regine ethiopū cōmendaꝰ q̄ de ethiopia veniebat ī hieruſalē ad viſitandū templū/ꝛ in reuerſiōe ſedēs in curru legebat Eſayā pphetā:qđ eſt cōtra illos q̄ ad ſacra loca euntes ꝛ redeūtes nō referūt documenta: ſed vana. Act.viij. Eccleſiam debet hō viſitare frequēter/ꝛ p̄dicatiōes ꝛ documēta audire/q̄ debēt p̄lati et religioſi facere/deteſtando vicia/ꝛ laudādo ꝟtutes. Exemplo chr̄i/q̄ pluries p̄dicauit ꝛ docuit ī tēplo. Mat.xxi

Lu.xx. ꝛ Joã. vij. Angelus apto carcere in quo erãt apl'i vincti. Dixit eis: Ite/loquimini in tẽplo verba vite hui⁹ Actuū.v.

¶De electione prelatoꝝ. Cap.xliiij.

Electionẽ orõ debet p̃cedere
Deſignatio ſolet incedere
Juſtificatio debet p̃cedere.
Fortificatio debet accedere.
Malignatio ſolet intẽdere.

E Lectionez debet p̃cedere deuota oratio ad deū: vt deus eligentium corda illuminet/ad veraciter eligendū. Sic nos inſtruxit moyſes q̃ moritur⁹/ ante electionẽ alterius p̄lati orauit dicẽs: Prouideat dominus deus ſpm̄ oīs carnis/ hoīem qui ſit ſup multitudinẽ hāc. Nū.xxvij. Poſt mortem Joſue orauit ppl's dñi ꝛ ↄſuluit eū pro duce. Judi.i. Apl'i cū eligerent coapl'm loco Jude ꝑditoris/ſtatuerunt ioſeph ꝛ mathiã ꝛ orãtes dixerūt: Tu dñe q̃ noſti corda hoīm/oſtẽde nobis quẽ elegeris ex his duobꝫ. Act.i. Elegit deus aliquãdo prelatos per ſigna vel per reuelatiões et iſte ſunt optime electiões: ſicut precepit Moyſi: Tolle virgã et pone in tabernaculo: qđ cū feciſſet inuenit virgam Aaron germinaſſe/ in ſignū diuine electiõis. Num. xvij. De mãdato dñi ſpeciali elegit Samuel Dauid ꝛ vnxit eum in regem. i. Reg.xvi. Barnabam et Paulū elegit dominus per reuelationẽ dicens: Sequimini ꝛc. Actu. xiij. Eligendi debent eſſe boni et iuſti. vt iuſte et pacifice regant populum. Tales dixit yetro Moyſi eſſe eligendos di. q̄ eligeret / ſapientes et timentes deum in quibus eſſet veritas/ꝛ q̃ oderint auariciam/ ꝛ precipue religioſis in exẽplū. Exo.xviij. Saul quando fuit electus erat bonus/ ꝛ non erat in filijs iſrael melior.i. Regū.ix. Poſt mortem Saul illi de tribu iuda elegerunt Dauid bonum in regem.ij. Regū.ij. Appropinquãs morti Dauid dixit: De filijs meis elegit dominus Salomonẽ.i. Parali.xxviij Scripſit Jeſu litteras ꝛ miſit in Samariaz ad optimates ciuitatis ꝛc. ſtatim vt acceperitis litteras has qui habetis filios dñi veſtri/eligite meliorem. ꝛc. iiij. Regum.x.

Vocauit Jeſus diſcipulos ſuos / ꝛ elegit ex eis duodeci meliores quos vocauit apoſtolos. Lu. vi. Elegerũt apl'i Stephanũ virũ plenũ ſpũ ſctõ ꝛ fide. Actu. vi. Eligere debẽt electores prelatũ nõ infirmũ: ſed fortẽ qui poſſit cõtra hoſtes ſpirituales vel tẽporales vel corꝑales eos defendere / ꝛ onera ꝑlatiõis magnanimiter portare Jõ moyſes vidẽs madianitas ſupare ppl'm dei / ad vlciſcẽdũ elegit duodecim milia virorũ de oĩ tribu fortiſſimos / qui bellare poſſent. Num. xxxi. Videntes filij iſrl' ꝙ Gedeon viriliter pugnabat dixerũt. Dñare tu nobis / ꝛ elegerunt eũ in ducẽ ꝛ dñm. Jud. viij. Maiores natu de Galaad elegerũt Jepte vt imperaret eis ꝛ pugnaret ꝓ eis. Judi. xi. Amici Jude dixerũt Jonathe: Ecce Judas defunct⁹ eſt ꝛ non eſt ei ſil'is / te eligemus hodie in principẽ pro eo: ꝛ ducẽ ad bellãdũ bellũ nr̃m. i. Mach. ix. Eligũt aliqñ mali ꝛ eligũtur diuino iudicio ĩ damnũ eoꝝ ꝛ malũ: ſic Abymelech qui ꝓcurauit eligi ꝑ amicos. ſꝫ male ſucceſſit vtriſqꝫ. Jud ix. Parabola de rãno electo ab arboribꝫ ꝑtinet ad ꝑlatos malos. Jud. ix. Terribili dei iudicio fact⁹ eſt rex Jeroboã ſup decẽ tribꝫ q̃ fuit occaſio / ꝙ pplus recederet a cultura dei. iij. Regum. xij.

¶De exhortatione et predicatione. Cap. xlv.

Exhortatio bona ſolet
Contemnentes non iuuare.
Audientes honorare.
Morientes liberare.
Exercentes recreare.
Delinquentes coartare
Patientes confortare.
Per parentes obſecrare.
Negligentes incitare.
Reuerentes animare.
Non credentes reuocare.

Exhortatio ꝛ predicatio obſtinatis non prodeſt. Exterior em̃ exhortatio ſine interiori nihil ꝓdeſt / ꝛ paruꝫ eſt efficax. Nã Cayn exhortatus exteriori voce dei / a cõcepta nequitia nõ deſtitit: ſed piũ fratrẽ ſuũ crudeliter occidit. Gene. iiij. Sodomite cũ ammonerentur / male reſponderũt ꝛ peſſime egerũt. Geñ. xix. Hortat⁹ eſt Abner aſahelẽ: ſꝫ ipſe obſtinat⁹ nõ acq̃euit iõ occiſus fuit. ij. Reg. ij. Curſores ezechie exhortati ſunt filios iſrl'

ſed ipſi obſtinati deſtruxerūt eos.ij. Para.xxx. Satis exhortabaꝛ Daniel Nabuchodonoſoꝛ ꝙ pctā ſua redimeret elemoſinis/ ſed nihil ei ꝓfuit.Dañ.iiij. Exhortatiões bonoꝝ audiētibꝫ ꝛ ſequētibꝫ multū ꝓſunt/ꝛ bñ accidit eis Sic bñ accidit Jacob/ ꝗ acquieuit exhortatōibꝫ matris/ ꝛ iō bñdictionē habuit. Geñ xxvij. Bene ceſſit fratribꝫ ioſeph ꝗ crediderūt exhortationibꝫ Ruben ꝛ Juda ne interficerēt ioſeph: qꝛ ꝑ eū poſtea ab inopia ſunt ſubleuati ꝛ exaltati. Gene. xxxvij. et. lxiiij. Serui Naamā hortati ſunt eū vt crederet verbis Heliſei ꝗ acqeuit ꝛ ī iordane ſe ſepties lauit/ꝛ ſanitatē recepit.iiij Regū.v. Thobie bñ accidit qꝛ credidit exhortationibus Raphaelꝛ. nā incolumis iuit et redijt. Tho.vi. Exhortatio bona qñqꝫ liberat hoīem a morte: nā exhortatio ꝗꝫ fecit ſoroꝛ Moyſi filie pharaonis vt mulier hebrea ꝓ nutriendo paruulo vocareꝛ: liberauit moyſen a morte ꝗ nō ſubigebat egyptias. Exo.ij. Bonā exhortationē quam fecit Abygail ad dauid / liberauit Nabal a morte.i. Regū.xxv. Quia mardoche⁹ exhortat⁹ eſt Heſter ꝙ rogaret regeꝫ ꝓ populo/ꝓplm a ꝑiculo eruit. Heſ.iiij. Abimelech exhortatus eſt ſedechiā ꝛ liberauit hieremiā a carcere ī quo morabaꝛ Hier.xxxviij. Exhortatio bona laboꝛem ꝛ fatigationē minuit ꝛ recreationem tribuit. Nā exhortatio quā fecit yetro moyſi vt iudices minoꝛes ſtatueret ꝛ ipē ſtulto laboꝛe ſe nō ꝯſūmeret: diminut⁹ ē laboꝛ ꝛ fatigatio moyſi. Exo.xviij. Edificātes templū in hierlm de captiuitate reuerſos hoꝛtabanꝛ agge⁹ et zacharias ꝓpha ꝛ recreabāt eos in laboꝛibꝫ ſuis.i. Eſdre v. Deſiderās Neemias edificare muros hierlm hoꝛtatus eſt opimates ꝛ mgrat⁹ dicēs Surgam⁹ ꝛ edificem⁹/ꝛ cōfoꝛtate ſūt man⁹ eoꝝ ī bono. ij. Nee.ij. Exhoꝛtatio retrahit a pctō iā in ꝓpoſito exiſtētes. Sic exhoꝛtatio abigail ad Dauid eū a pctō homicidij qđ ꝯcepat facere retraxit. i. Reg.xxv. Quādiu vixit Joiada ꝗ exhoꝛtabaꝛ Joas regē iuda/ tādiu fuit Joas bonus / ſed eo moꝛtuo fact⁹ eſt peſſim⁹. Exhoꝛtatio eñ illi⁹ retrahebat eū a malo: ꝛ poſtea qñ nō habuit exhoꝛtantē ruit ī oē pctm̄.ij. Para.xxiiij.

⁊.iiij. Reg.xij. Ad exhortatio
nẽ Neemie vſurarij reddide
rũt vſuras ⁊ vlterius nõ acce
perũt. Nee.v. Baptiſta exhor/
tãte pplm mlti baptizabant̃
ↄfitentes pctã ſua. Mat.iij.
Exhortatio bona tribulatoſ
ↄfortat/⁊ tribulatiões porta
re leuius adiuuat. Ideo tho
bias pgebat p oẽs i captiui/
tate poſitos exhortans eos.
Tho.i. Tribulato iob vene/
rũt amici eius ad ↄfortandũ
eũ. Iob.ij. Prim⁹ illoꝝ ſeptẽ
fratrũ cũ i ſartagine torq̃ret̃:
ceteri cũ matre hortabantur
vna ſe mori fortiter dicentes:
Dñs deus aſpiciet veritatẽ.
i. Mach.vij. Exhortatio bo
na parẽtũ ad filios facit eos
eſſe bonoſ. Ideo ſumope ſtu
dere debẽt parẽtes filios ⁊ fi
lias exhortari. Sic parẽtes
vxoris thobie monuerũt eaꝫ
honorare ſocros/maritũ dili
gere/regere familiã/guberna
re domũ/⁊ ſeipam irreprehẽ/
ſibilẽ exhibere. Tho.x. Mo
riturus mathatias filios effi
caciter hortat⁹ eſt ad agendũ
viriliter ꝓ lege dñi/quod ipſi
optime ſeruauerũt. i. Macha.
ij. Exhortatio bona incitat
⁊ iuuat hoĩes ad bonũ ⁊ vir
tutẽ. Sic Iudith ſua exhor
tatiõe animauit hoĩes de be/
thulia ad viriliter reſiſtendũ
Oloferni ⁊ ad cõplacendum
deo. Iud.viij. Iudas mach
abeus hortabat̃ ⁊ aĩabat po
pulum ſermonibus bonis. i.
Mach.iij.⁊.iiij.⁊.ij.macha.
viij.x.⁊.xij. Paulus ⁊ barna
bas hortabant̃ frẽs ⁊ anima
bant vt permanerẽt in fide.
Act.xiiij. Exhortatiões in p̃
dicatiõib⁹ debẽt p̃dicatores
libenter facere: tũ qꝛ eis hoc
officiũ a deo iniungit̃: tũ qꝛ
ex ipſis pctõres ⁊ ĩfideles ad
dñm cõuertunt̃/propter pri/
mũ dixit dñs Eſaie: Clama
ne ceſſes/q̃ſi tuba exalta vo/
cem tuã/ ⁊ annuncia populo
meo ſcelera eorũ: ⁊ domui ia
cob peccata eorũ. Eſa.lviij.
Hieremias primo de p̃dica/
tione ſe excuſauit: poſtea dño
ↄſulẽte ↄſenſit. Hiere.i.⁊.ij.
Factũ eſt verbũ dñi ad ionã
ꝓphetã/vt iret p̃dicare in Ni
niuen ciuitatẽ grandẽ: q̃ licet
primo fugerit/ poſtea obedi/
uit. Ione.i.⁊.ij. Miſit ſalua/
tor diſcipulos dicẽs/p̃dicate
dicẽteſ: appropinq̃bit regnũ
dei. Math.x. Exprobrata in
credulitate eoꝝ chr̃us di.di/
ſcipulis. Predicate euãgeliũ
omĩ creature. Mar.xvi. Ex/
hortatio p̃dicatiõis vtilis eſt
qꝛ pctõres ⁊ ĩfideles ad deũ

ↄuertunt. Sic p̄dicatio Jone ↄuertit niniuitas q̄ ꝓpter pctā ſubuerti debebāt. Jone iij. Petrus in penthecoſte ſic efficaciter predicauit: ꝙ circiter tria milia hominū ↄuertit ad fidē. Act. ij. Ad p̄dicationē Petri tot crediderūt ꝙ factus eſt numerus credentiuꝫ quinqꝫ milia. Act. iiij. Predicātibꝫ paulo ⁊ barnaba Iconijs: crediderūt multi iudei ⁊ greci. Act. xiiij. Non debet hō p̄dicator attediari p̄dicare legē/ nec auditores audire dūmodo ſermo ſit vtilis. Nā quadā vice p̄dicauit Paulꝰ vſqꝫ ad mediā noctē: vbi quidā adoleſcēs oppreſſus ſomno cecidit ⁊ mortuus eſt/ quē deſcēdēs ſuſcitauit/ ⁊ iterū p̄dicationē reſumens vſqꝫ ad diē ꝓtraxit. Actuū. xx. Eſdra ſtante ſup̱ gradū ligneū ⁊ predicāte ſiue legente librū legis Moyſi a mane vſqꝫ meridiē/ oīs pp̄lus ↄgregatꝰ eſt quaſi vir vnꝰ: et aures eoꝝ erāt erecte ad librum. ij. Nee. viij.

¶ De fallatijs mulierum. Cap. xlvi.

Fallētes mulieres intendūt
Guloſitatis deceptionem.
Ueritatis ſubuerſionem.
Carnalitatis accenſionem.
Cupiditatis repletionem.
Pietatis compaſſionem.

Fallacia mulierū eſt vt ſeducāt hominē ad om̄e malū ſiue viciū Et qꝛ p̱ viciū gule/ cetera vicia introducunt: ideo de vicio gule prius hoīes decipiē do ſeducūt: vt ſic ad ſpiritualē ⁊ corporalē deducāt interitum. Nā occaſione Eue primus hō seductꝰ eſt: vt vetituꝫ fructū comederet/ ex quo ſpiritualē ⁊ temporalē mortē incurrit. Gen̄. iij. Sizarā ſitientem ex labore/ Jabel inuitauit ad potum ⁊ fraudulenter aquā petente/ lac tribuit / de cuius potatiōe ſopitū clauo et malleo occidit. Judi. iiij. Fallaces mulieres ſunt/ decipiendo mēdacijs quibꝫ multum fallēdo vtunt. Unde Zara vxor Abrae nō ſolū hoīes ſed deū voluit fallere mētiendo dicēs: Nō riſi. Gen̄. xviij. Cum ſuis mendacijs addūt aliquando lachrymas falſe mulieres vt citius eis credant Sic vxor ſamſonis fundebat lachrymas dicēs: Odis me/ ſe ſimulās ſamſonē diligere: cuius ſecretum poſtea retulit quod celare promiſit. Judi. xiiij. Mentita eſt da-

lila ſimulās ſe Sāſonē dili/
ligere donec ſecretū ſue forti
tudinis reuelaret/ quē poſtea
fallēs tradidit inimicis. Ju.
xvi. Uñ de talibꝫ fallēter plo
rantibꝫ dixit quidā: dū burſa
ſonat hoīs ſibi ſpecialis erūt
Cū em̄ depaupauerūt ditio
res q̄runt. Dū tibi p̄bet oſcu
lū ⁊ magis lachrimatur. Ut
hoiem ſeduceret intētio ma/
gis verſat̄ ⁊c̄. Fallacias mul
tas inueniūt mulieres vt vi/
ros ad luxuriam trahāt. ⁊ ſic
ad ſuas voluptates alliciāt.
Nā filie loth b̄ñ alios viros
decepiſſent: ex quo patrē tali
ter deceperūt ꝙ ad luxuriam
eū et inceſtū duplicē ꝓuoca/
uerūt. Gene. xix. Mulieres
moabitarū fornicari fecerūt
filios iſrl̄. Nū. xxv. Dña cui
Joſeph ſeruiebat fallere eūꝫ
ꝑ luxuriā voluit ſed neq̄uit.
Geñ. xxxix. Licet optima in
tentiōe Judith Holofernez
ꝑ accenſionē luxurie decepit.
Judith. x. Herodias ꝑ libi/
dinē ſic deuicit Herodem vt
decollari faceret Joānē/ quē
iuſtum reputabat. Mar. vi.
Mat. xiiij. Fallacias inueni
unt aliqñ mulieres auaricia
et cupiditate attracte. Sic
rachel q̄ ꝑpter auariciā fura
ta fuerat/ idola patris ſui: et
cum pater inſecut⁹/ ſuppelle
ctilē Jacob ſcrutaret̄ / patrē
pulchra adiuentiōe deluſit.
Geñ. xxxi. Saphira ꝑ auari
ciā furata fuerat preciū agri
⁊ credidit Petrū decipere: et
ipſa experta eſt diuinā vltio/
nē. Act. v. Fallūt aliquando
mulieres iniquos volentes
alijs nocere/ ex compaſſiōe ⁊
pietate / detrahēdo ⁊ eruēdo
de eorū manibꝫ inocētes. ſic
fefellerunt obſtetrices Pha/
raonē volentē iterficere pue/
ros filioꝝ iſrl̄. Exod. i. Raab
exploratores abſcōdit et eos
ad mortē q̄rentes illuſit. Jo
ſue. ij. Micol fecit fugere da
uid a Saule q̄rēte eū occide
re/ ⁊ poſuit ſimulachrū ſuper
locū ſuū/ ⁊ ſic deluſit Saul:
⁊ Dauid liberauit. i. Reg. xix
Mulier quedā abſcōdit nū/
cios Dauid i puteo/ ⁊ poſuit
velamē ſuꝑ os putei: ⁊ ſic il/
luſit nūcios Abſalon q̄rētes
eos ad mortem. ij. Reg. xvij.

¶ De fide ad deū. Ca. xlvij

Fides ad deum.
Commēdatorum perfectio/
ne oſtenditur.
Miraculorum preceſſiōe ex
tenditur.
Inimicorū abiectione atten
ditur.

Periculorū euaſiōe accēdit.
Mira ſignorum oſtenſione defenditur.
In deuotorum ſaluatiōe per penditur.
Predicatorum inſtructione infunditur.
Incredulorum vexatione re prehenditur.

f Idem habentes magnā ꝛ deo credētes in ſcriptura cōmendat / vt eoꝝ exēplo credamꝰ. Nā credidit Abraā deo / ꝛ reputatū eſt ei ad iuſticiā. Geñ. xv. Moyſē dē magna fide cōmendat Apl's dicens: Fide Moyſes magnus effectus. Ad heb. xi. Mariā virgineꝫ de magna fide cōmēdat eliza beth dicēs: Btā es q̄ credidiſti qm̄ pficient ea ꝛc̄. Luce. i. Cōmendat ſaluator fidē Cēturionis di. Nō inueni tātā fidē in iſrl'. Mat. viij. Credētes laudat dñs dicēs eos eſſe btōs. Bti q̄ nō viderūt ꝛ credi. ꝛc̄. Joā. xx. De fide cōmēdat Stephanus. Nā dr ſtephanus plenꝰ fide ꝛ ſpūſctō. Act. vi. Fides aliqñ acquirit ex miraculis p̄cedētibꝫ ꝛ oſtēſis. Dū em̄ hoīes vident fieri miracula / inducunt citiꝰ ad credendū. Jō poſtq̄ filij iſrl' tranſierunt mare miraculoſe diuiſum / ꝛ viderūt pharaonē ſubmerſum timuerunt deū ꝛ crediderūt deo. Exod. xiiij. Magi vidētes ſtellā eius miraculoſe monſtratā / magnaꝫ ꝛ nouā fidē receperūt / veniētes de lōginquo adorare paruulū puerū ipm firmiter credētes eſſe deū. Mat. ij. Uiſo miraculo de claudo ſanato p Petrū ꝛ Joannē / factꝰ eſt numerus credentiū q̄nqꝫ milia. Act. iiij. Paulus ꝛ cornelius vario modo vterqꝫ oſtēſo ſibi miraculo: eſt ꝯuerſus ad fidē Act. ix. ꝛ. x. Procōſul vidēs elymā magum p Paulū miraculoſe cecatū credidit. Act xiij. Fidei attribuit victoria ipſa em̄ eſt q̄ triunphū habet de hoſtibꝫ. Juxta illd. Sctī p fidē vicerūt regna: Heb. xi Hec eſt em̄ victoria q̄ vincit mundū fides nr̄a. Jō dixit Jonathas cū magna fide armigero ſuo: Nō eſt dño difficile ſaluare ī multis vel paucis / q̄ poſtea victoriā habuit i. Reg. xiiij. Cū magna fide dixit Dauid ad goliath: Tu venis ad me cū gladio / haſta ꝛ clypeo: ego aūt ad te venio in noīe dñi: ꝛ triūphauit in pugna. i. Reg. xvij. Magna fides fuit qñ dixit Aza: Dñe

nō eſt apud te vlla diſtantia vtrꝫ ī paucis auxiliarꝫ aut in pluribꝯ: ꝛ bellādo victoriam habuit. ij. Paral. xiiij. Siľe dixit Judas Machabeꝰ ſocijs ꝛ extitit triumphator. i. Macha. iij. Fides facit hominē ſecurū in oī ꝑiculo ꝛ aufert oēm timorē. Jō dixit ioſaphat exercitui ſuo: credite in dño deo ꝛ ſecuri eritis. ij. Para. xx. Eſdras vēturus in hierl'm ꝑ ꝑiculoſam viā: noluit ꝯductū petere a rege: ſed cū fide magna cōuertit ſe ad dñm ieiunijs ꝛ oꝛonibꝯ. i. Eſdre. viij. Uidēs neemias tot īminere ꝑicula ꝛ laborē edificantibꝯ dixit cū fide magna. Deus nr̄ pugnabit ꝓ nobis/ et nos ſecuri faciemꝰ opera. Nee. iiij. Cū magna ſecuritate dixerūt tres pueri regi: Deus (quē colimꝰ) pōt eripe nos de manibꝯ tuis. Dañ. iij Ex abūdanti fide ꝛ ſecuritate ꝓceſſerāt ꝟba illoꝛū ſeptē fratrū. ij. Macha. vij. Fides operaꝫ miracula/ ſiue fidē habētes. Jdeo chr̄s dixit: Si habueritꝫ tantā fidē/ quantū granum ſinapis/ ꝛ dixeritis huic mōti: tolle ꝛ mitte te in mare. Math. xxi. Mar. xi. et Mar. vlti. dꝛ. Signa auteꝫ eos qui in me credent hec ſequenꝫ: Jn noīe meo eijcient demonia. Miracula etiā recipiūt fidē habētes. Jō dñs ꝑpter fidē Cēturionis ſanauit ſeruū. Mat. viij. Multū debꝫ valere chriſtianis fides ꝓpria: ſi tm̄ valuit paralitico alieno ꝙ ſanauit eū. Luce. v. Mat. ix. Quia mulier Chananea magnā fidē habuit/ iō ſanitatē filie īpetrauit. Mat. xv. Credēs pater pueri lunatici dixit: Credo dñe adiuua incredulitatē meā. Mar. ix. Paulus videns quendā qui nunꝙ̄ ambulauerat/ habentem fidē ſanauit eū. Act. xiiij Fides ſaluat ſiue facit hoīeſ ſaluari. Jdeo mulier patiens fluxū ſanguinis/ ait intra ſe. Si tetigero fimbꝛiam veſtimenti eius ſalua ero. Et ſequiꝫ: Confide filia fides tua ſaluam te fecit/ ꝛ ſanata eſt. Mat. ix. Magna fuit Magdalene fides ꝓpter quā chꝛiſtus dixit ei. Fides tua ſaluā te fecit: vade in pace. Lu. vij Cuſtos carceris in quo erat Paulus/ vidēs terremotū et carcerē apertū dixit: Quid me opoꝛtet facere/ vt ſaluus fiam. Reſpondit ei: Crede in Jeſuꝫ ꝛ ſaluus eris. Act. xvi Fide inſtruūt ꝛ inſtruere debent pꝛedicatoꝛes verbi dei:

populũ audientẽ ⁊ ad eam inducere nõ credẽtes: Nã p̃dicante Petro in penthecoſte crediderũt. ccc. milia viroꝝ. Actuũ. ij. Multi ſamaritani crediderũt in p̃dicatiõe philippi: ⁊ etiam ſymon magus Act. viij. Poſtq̃ Philippus p̃dicauit eunucho: dixit eunuchus: ecce aqua q̇s prohibet me baptizari: Dixit Philippus/ ſi credis ĩ deũ ex toto corde. Et ait: Credo in dñm Jeſum chrm. Act. viij. Quidam cipriȷ ⁊ cirenei loq̄bant ad gẽtes ⁊ multi ꝯuerſi ſunt ad fidẽ. Act. xi. Fidẽ non habentes vel modicã habentes debẽt reprehẽdi ⁊ puniri. Jõ zacharias q̇ verbis angeli fidẽ nõ adhibuit/ angelus euȝ taciturnitate pcuſſit dicens: Nõ poteris loq̇ quouſq; hec fient/ pro eo ꝙ nõ credidiſti. Lu. i. Puniuit dñs illos de patria ſua/ ꝑpter carentiã fidei ſubtrahẽdo virtutes ⁊ miracula. Nam qꝛ ipſi fidẽ non habebãt: ipſe ibi virtutes et miracula ñ oñdebat. Mat. xiij. Reprehẽdit ſaluator Petrũ dicens: Modice fidei q̄re dubitaſti: Mat. xiiij. Thomã etiã nõ credentẽ: dñs arguit di. Noli eſſe incredulus ſed fidelis. Joan. xx.

¶ De fide magna mulierũ. Cap. xlviij.

Fides mulieruȝ magna eſt.
More virorũ ſic extollunt.
Verbis ſctõꝝ ſic obſecunt.
Ne creditorũ corda p̃mant.

Fides ſanctarũ mulierũ in ſacra ſcriptura extollit ⁊ laudatur. Nam cõmendat Apl's ad hebreos. xi. Fidem Raab q̄ nõ periȷt cũ ĩcredulis ſuſcipiẽs nũcios Joſue exploratores in pace. Joſue: ij. Cõmendatur de fide Ruth que dixit ſocrui ſue. Populus tuus populus meꝰ: et deus tuus deꝰ meus. Ruth. i. Redarguitur Zacharias ab angelo de incredulitate: ſed Eliſabeth cõmendatur de fide: quia fideliter exclamauit. Lu. i. De reſurrectiõe dñi multos viros legimꝰ dubitaſſe: ſed de mulieribus nihil legimꝰ tale: ſed ꝙ apparuit primo marie magdalene/ ⁊ illa credens ⁊ currẽs fideliter apl'is nũciauit. Mat. xxviij. Marci. xvi. Fidem habent mulieres ſancte credendo verbis ſanctoꝝ virorũ/ ⁊ eis fidẽ plenarie adhibẽdo: ſic vidua Sareptana verbis helye fidẽ adhibuit/ li

cet ille rem mulū difficilē ſibi iuberet. iij. Re. xvij. Alia mulier debitis obligata verbis heliſei/ magnā adhibuit fidē ꝛ vaſa mutuo acq̄ſiuit ꝛ oleū multiplicatū īuenit. iiij. Re. iiij. Lidda purpuraria paulo inſtruēti credidit: ꝛ baptiſata cū oī domo ſua fuit. Act. xvi. Fidē non ſolū mulieres ſed hoīes debent ore ꝯfiteri. Quia corde creditur ad iuſticiā/ ore aūt fit ꝯfeſſio ad ſalutē. Ro. x. Unde ꝛ mūdi creatorē ꝛ corpoꝝ reſurrectionē ꝯfitebaꝛ illa mulier q̄ ſeptē filios ad mortē ꝑ dei legibꝫ animauit. ij. Mach. vij. Anna ꝓphetiſſa ꝯfitebaꝛ dn̄m ꝛ loq̄baꝛ de illo oī volenti audire. Luce. ij. Mulier ſamaritana ꝯfeſſa eſt fidē dicēs: Scio ꝙ meſſias venit qui dicitꝛ chr̄s. Joā. iiij. Cōfeſſio fidei marthe/ ſīlis fuit ꝯfeſſioni Petri. Joā. xi. Petrꝰ em̄ dixit: Tu es chr̄s filius dei viui. Mat. xvi. Mar. viij. Lu. ix. Martha aūt dixit: Ego credidi ꝙ tu es chr̄s filiꝰ dei viui. vt ſ. Joā. xi. De fide mulieris ſanguiflue chananee ꝛ magdalene quere cap. xlvij.

De fidelitate hoī ſeruāda. Cap. xlix.

Fideles debent eſſe hoīes
Obedientia vere parendo.
Beniuolentia ſe diligendo.
In preſentia bene ſe regēdo
Pleni ſcientia in ꝯſulendo.
Incurrentia pacta tenēdo.

f Ideles debēt eſſe ſerui dn̄is ſuis/ et nunq̄ꝫ ſibi īpoſita ꝑtermittere. Sic ſeruus Abrae fideliter egit ſibi cōmiſſuꝫ a dn̄o ꝙ iuit ꝓ Rebecca nuru eius. Ge. xxiiij. Jacob fideliter ſeruiuit laban paſcēdo ſollicite greges eiꝰ. Gene. xxxi. Erga dn̄m ſuū Joſeph ſe fideliter habuit: qn̄ vxorē eiꝰ vrgentē tāgere recuſauit. Gen̄. xxxix. Noluit Dauid tangere ſuuꝫ dn̄m ꝑſequentē: cū potuiſſet eū occidere. i. Reg. xxiiij. Armiger Saul licet indiſcrete tn̄ fideliter ſe habuit: quia noluit viuere poſt mortem dn̄i ſui. i. Regū. xxxi. Fideliter ſe habuerūt viri Jabes ad dn̄ꝫ ſuū licet malū: quia mortuo ſaul ipſi nocte veniētes rapuerunt corꝑa eiꝰ ꝛ filioꝝ ꝛ ea honorifice ſepelierūt. i. Reg. xxxi. Urias fidelis fuit in dilectiōe dn̄i ſui/ qꝛ q̄ꝫdiu Joab capitaneꝰ exercitus Dauid eſſet ī bello/ noluit vrias intrare in domū ſuā/ ꝛ dormi

re cū vxore ſua/ quantūcūq; fuiſſet ſollicitatus a rege. ij. Regū. xi. Joab fuit dño ſuo valde fidelis qñ capiendo ci uitates/victoriā non ſibi/ſed dño pbuit. ij. Reg. xij. Tres viri robuſtiſſimi viriliter de/ fenderūt dñm ſuū afferentes ei aquā de ciſterna Betbleē/ cū magno piculo pſonaruȝ. i. Paral. xi. ⁊. ij. Reg. xxiij. Fi delitatē inter ſe debēt ſeruare amici tpe tribulatōis ⁊ alter utrum ſe iuuare. Sic Jona/ thas indicauit dauid irā pa/ tris/⁊ ipſum qntū potuit ex/ cuſauit. i. Re. xx. Dixit dauid ad filium abymelech/amicū ſuū. Nō timeas ⁊ nō paueas quicq̄ / q̄ queſierit aīam tuā queret ⁊ meā. i. Reg. xxij. Cū fugeret dauid abſalon dixit ei ethay: Uiuit dñs in quo/ cūq; loco fueris: dñe mi ſiue in vita ſiue ī morte ero tecū. ij. Reg. xv. Rex iſrl' dixit regi Juda amico ſuo: Ubi ego ibi et tu: ⁊ ſicut ppl's tuus ſic ⁊ ppl's meus. ij. Paral. xviij. Fideles debēt eſſe plati ſub/ ditis: ⁊ eos more boni paſto/ ſtoris ⁊ nō mercēnarij fideli/ ter defendere. Jdeo fideliter egit ioiada pōtifex cū Joas filio iorā. iiij. Regū. xi. Licet ipſe male recognouit poſtea. ij. Paral. xxiiij. Onias ſūm⁹ pōtifex fideliter laborauit: vt cuſtodiret depoſita templi in vſus viduarū ⁊ pupillorum que Simō nitebat̄ auferre. ij Mach. iij. Fideles debēt eſſe hoīes ī ꝯſilijs / ⁊ fideliter dare ꝯſiliū indigentibꝫ. Sic Joſeph fideliter ſe habuit er ga pharaonē in cōſilio qđ ei dedit/p qđ famē euaſit. Gen̄. xli. Uiri dauid dederūt ei fi/ dele ꝯſiliū: q̄ ipſe non exiret cū eis ad p̄liū dicētes Jā nō egredieris nobiſcū in bellum ne extinguas lucernā iſrl'. ij. Reg. xxi. Diſcretū ⁊ fidele cō ſiliū dederūt paulo quidā de aſia ne ſederet ī theatro. Act. xix. Fidelitas ſeruanda eſt in pmiſſis: vt hō ex pacto id qđ libere pmittit obſeruet fideli/ ter. ſicut Raab fideliter ſe ha buit cuȝ exploratoribꝫ quos ſaluare pmiſit. Joſue. ij. Jo/ ſue etiā fideliter ſe habuit ad eam ſaluādo/ſicut explorato res pmiſerāt. Joſue. vi. Quā uis Gabaonite fefelliſſent io ſue ⁊ ppl'm ei⁹: tñ Joſue ⁊ po pulus ei⁹ iuramenta ⁊ pacta facta cū eis fideliter ſeruaue/ rūt: ꝯtra hoſtes eos fideliter defendēdo. Joſ. ix.

¶ De filijs erudiēdis. Ca. l.

Filij inſtruēdi ſūt a parētib9
Cū reuerentia deum timere.
Sūma decētia mala cauere
Cū cōplacentia mores hr̄e.

Filii instruendi ſūt ⁊ erudiēdi. Primo et ante oīa ad diligenduz deū / ⁊ reuerendū qđ ſi nō faciunt ſepe contingit ꝙ tales pueri pereunt mala morte. Nam qꝛ filius mulieris iſraelitice quem habuerat de viro Egyptio/fuerat male inſtructus a parētib9 / prefat9 itaqꝫ ſpurius filius mulieris iſrl'itice blaſphemauit deuz : qui poſtea fuit a ppl'o de p̄cepto d ñi lapidatus. Leuit. xxiiij. Precepit dñs filijs iſrl' / vt docerēt filios ſuos magnalia que fecerat eis / vt eū magis honorarēt. Deu. xi. Solicitus erat Job de filijs ſuis ne forte deū offenderent. Jō p eis quotidie ſacrificiū offerebat omnib9 parētib9 in exēplū Job. i. Mater ſeptē fratrū mirabiliter īſtruebat eos in his q̄ dei erāt. ij. Macha. vij. Filij inſtruēdi/ corrigēdi ⁊ increpandi ſunt de vitijs q̄ cōmittunt. Sic iacob increpabat Joſeph filiū ſuū reuelantē ſomnia de ſupbia ⁊ ambitione / per quā videbat pri et matri et fratrib9 velle dñari. Gen̄. xxxvij. Arguebat iacob filios ſuos de negligentia dicēs: Quare negligitis. Gene. xlij. Quia Hely male corripuit filios ſuos / ipſi et ipſe grauiter ſūt puniti. i. Re. iiij. Cōtumax filius ⁊ ſuperbus / q̄ ꝑpter patris monita non dimittit pctā: precipit a dño lapidari. Deu. xxi. Adonias qꝛ non fuit correptus a patre volēs ſuperbe regnare: fuit a fratre occiſus. iij. Reg. ij. Filij erudiēdi ſunt ⁊ docēdi bonos mores ⁊ opari virtutes. Sicut Dauid appropinquās ad mortē inſtruxit filiū ſuū Salomonē de regimine bono: qꝛ regnare debebat. i. Para. xxviij. ⁊ iij. Re. ij In tp̄e debet pater inſtruere filiū bene agere. Nam Thobias docuit filiū ſuum ab infantia. Tho. i. Et poſtea in iuuentute. Tho. iiij. Poſtea in morte. Tho. vlti. Parentes multum debent inſtruere filias qñ mr̄imonio tradunt vt bene in oībus ſe habeant. Sicut parētes Zare monuerūt eā honorare ſocrū / diligere maritū / gubernare domū / ⁊ regere familiā: ⁊ ſeipſā irreprehenſibilē exhibere. Tho. x. Quia parētes ſuſanne cuz

eſſent iuſti/ ideo erudierūt eā iuxta legē moyſi ꝙ ipā noluit adulterio ꝯſentire. Dañ. xiij. Mathatias inſtruxit filios ſuos/ dans eis vnū ex fratribus in ducē: ⁊ aliū in cōſiliatorē oīb9 nobilib9 in exemplū i. Mach. ij.

¶De fortitudine bona Cap. li.

Fortes ⁊ ſtrēnui debēt eē viri
Potentes ad ſuccurrendum
Pure viuētes ad aſſerendū.
Guerras agentes ad confringendum.
Bella regentes ad acuēdum
Preueniētes ad inuadendū.
Se muniētes ad reſiſtendū.
Patientes ad ſuſtinendum.

Fortes debent eſſe viri potētes ad ſuccurrendū ⁊ adiuuādū ī plījs ⁊ piculis ſuccurrētes/ talis fuit fortitudo Abrae/ q audiēs eē captū loth aſſūpt9 ccc. ⁊. xviij. vernaculis ſuccurrit ei / ⁊ debellauit q̄tuor reges ⁊ liberauit loth: ⁊ reduxit eū cū tota ſua ſuba/ ⁊ ppl'z zodomoꝝ. Gene. xiiij. Saul fortiter ⁊ viril'r ſuccurrit viris Jabes galaad obſeſſis a naab: ⁊ liberauit eos. i. Re. xi Joiada ſtrēnue eripuit regē de manu athalie ſuccurrens ioas paruulo eiecto ꝑ eum a regno/ ⁊ ipm in regē regni ꝑditi coronauit. iiij. Reg. xi. et ij. Par. xxiij. Fortē ſtrēnuū ⁊ audacē reddit hoīem puritas ꝯſcientie/ ⁊ ad dicendū ⁊ agendū ſecure. Sic Jacob timēs iurgiū dixit ad Labā: Ob q̄s culpā meam/ ⁊ ob qđ peccatū / ſic exarſiſti poſt me. Gene. xxxi. Propter puritatē Jacob cui femur emarcuit/ luctās cū angelo. Dixit angelus ei. Si ꝯtra deū fortis fuiſti/ q̄nto mag' ꝯtra hoīes ꝑualebis? Gene. xxxij. Moyſes purus ⁊ īnocēs/ audacter ⁊ ꝯſtāter ſtetit corā Pharaone/ arguēs eum. Exo. v. ⁊ ſequentib9. Judith quia purā ⁊ bonā intentionē habebat contra Holofernē/ magnaꝫ ſtrēnuitatē fecit. Judith. xij. ⁊. xiij. Fortes ſūt bellatores in prelijs/ ⁊ viriliter ⁊ ſtrēnue bellantes / ⁊ maxime iuſtum bellū. Sic Phinees cū duodecim milib9 pugnatorū/ madianitas (⁊ p̄ter hoīes ⁊ mulieres q occiſi ſunt. xxxij. milia virginū) duxit in p̄dā: nec aliq̄s de ſuis eſt mortuus in bello. Num. xxxi. Caleph dixit ꝙ ita fortis erat ad bellandū in. lxxxv. anno: ſicut fue-

rat i.xx.qñ fuerat explorator
Joſue.xiiij. Gedeon fortiſſi-
mus in trecentis viris: maxi
mũ pplm viriliter ſuperauit.
Dixerat em̄ ei angelus: Dñs
tecũ viroꝝ fortiſſime. Judi.
vi. Et poſt hoc in illa fortitu
dine liberauit iſrl. Judi.viij.
Un⁹ formidoloſus diſſipat
totũ exercitũ. Ideo dixit Ge
deon: Qui formidoloſus ⁊ ti
midus eſt reuertat. Judi.vij.
Samſon multa fortitudine
ꝑcuſſit philiſteos. Jud.xv.⁊
xvi. Dauid fortiter ſuꝑauit
leonẽ ⁊ vrſum in heremo / et
goliã.i.Reg.xvij. Fortiter li
cet deſperate ſunt preliati.xij
pueri ex parte Dauid ⁊ duo-
decim ex parte yſboſeth.ij.
Reg.ij. Viriliter ꝑcuſſit Je-
hu duos reges / ⁊ frẽs Ocho
zie / ⁊ ꝓphetas ⁊ baal.iiij.Re.
ix.⁊.x. Fortẽ reddũt exercitũ
ꝯfortatões principũ ⁊ ducũ
exercitus. Jõ caleph ⁊ ioſue
viriliter ꝯfortauerunt pplm
dicẽtes: Aſcẽdamus ⁊ poſſi
deam⁹ terrã. Nũ.xiiij. Moy-
ſes dixit ad Joſue: Cõforta
re ⁊ eſto robuſt⁹ / tu em̄ intro-
duces pplm. Deut.xxxi. Per
gẽs Joſue ad bellũ ꝯtra plu-
res reges / erat in fronte exer-
citus q̄ſi ꝯfortãs alios ſe ſe-
quẽtes regib⁹ ⁊ principib⁹ in
exemplũ. Joſue.viij. Captis
q̄nq3 regib⁹ dixit ioſue prin-
cipib⁹: Ponite pedes ſuꝑ col
la regũ / ⁊ nolite timere. Joſ.
x. Ayoth princeps ꝯfortauit
pplm dicens: Seq̄mini me /
tradidit dñs inimicos nr̄os
in manib⁹ nr̄is. Jud.iij. Ju-
das Machabeus hortabat
milites ſuos dicens: Eſtote
fortes in bello.i.Mach.iiij.
⁊.ij.Mach.viij.x.⁊.xi. Fort
⁊ audax debet eſſe vir bella-
tor ad ꝑueniendũ. Nam ſm
tulliũ: Meli⁹ eſt ꝑuenire q̄3
ꝑueniri. Magnũ em̄ habet
ꝑrogatiuã q̄ poteſt dare pri-
mos ictus. Sic ſuꝑauit da-
uid cũ vno milite deſcẽdens
ad caſtra ſaul ⁊ abſtulit ſce-
ptrũ ⁊ cyphũ ⁊ haſtã eius.i.
Re.xxvi. Jonathas cũ ſolo
armigero intrauit i ſtatione3
philiſtinoꝝ / ⁊ ꝑ eũ filij iſrl vi
ctoriã habuerũt.i.Reg.xiiij.
Tres milites dauid intraue
rũt in caſtra philiſtinoꝝ ⁊ di
miſerunt eos.ij.Re.xxiij. Ju
das machabe⁹ viriliter trãſ-
iuit iordanẽ: ⁊ irruit i hoſtes
ſuos.i.Mach.v. Eleazar au
dacter irruit in elephantẽ: et
occidit eũ / licet ip̄e ſit poſtea
mortuus.i.Mach.vi. Ma-
chabeus ⁊ ſocij ei⁹ more leo-
nũ irruẽtes in hoſtes / occide

runt multitudinẽ inimicorũ. ij. Mach. xi. Fortis eſt ꝛ ſtrẽnuus / q̇ ſtrẽnue ꝛ valẽter reſiſtit: licet aliqñ ꝑueniat. Jõ filij iſrl' armati receſſerũt de terra egypti vt ſe ab inſequẽtibus tuerent. Exo. xiij. Filij iſrael vna manu edificabãt: ꝛ alia tenebãt gladiũ / vt reſiſterent inimicis. Nee. iiij. Audientes filij iſrl' potentiã Holofernis viriliter parauerunt ſe ad reſiſtẽdũ ei. Judith. iiij. Magnã fortitudinẽ habuit mathatias ad reſiſtendũ hoſtibus iudeorũ. i. Macha. ij. Fortitudo ꝑfectiſſima eſt tolerantia aduerſarioꝝ. Uñ dicit Phs. ij. Retho. Fortitudo ẽ ꝯſiderata ꝑiculoꝝ ſuſceptio ꝛ laboꝝ ꝑpeſſio. tali fortitudine apud deũ tollerauerunt fornacẽ tres pueri dicẽtes regi: Deus põt nos eripe de camino ignis. Daniel'. iij. Job fortiter ſuſtinuit ꝑicula rerũ multarũ ablationẽ / filiorũ occiſionez: ꝛ ꝓprij corpis leſionẽ. Job. i. Eleazarus et illi ſeptẽ frẽs cuꝫ matre eorũ penas ſuſtinuerũt. ij. Mach. vi. ꝛ. vij. Stephanus plenꝰ grã ꝛ fortitudine viriliter ſuſtinuit lapides. Act. vij.

¶ De fortitudine mulierũ. Cap. lij.

Fortes ſunt aliqñ mulieres.
Ad virorum liberationem.
Ad aduerſorũ tollerationem
Ad amoris demonſtrationẽ

Fortes inuẽte ſunt mulieres ad ſaluandũ viros / in ſacra ſcriptura / ꝛ aliqñ ſe ꝑiculis exponẽtes. Nã delbora ſic ſua fortitudine pplm liberauit cum iudicaret iſrl' / ꝙ barach noluit exercitũ ducere ipſa ꝯſulẽte: niſi ipa iret cũ eo. Jud. iiij. Viriliter ſaluauit abygail virũ ſuũ a morte ꝛ diſſipatione i. Reg. xxv. Magno ꝑiculo expoſuit Heſter ſe vt pplm liberaret a lata ſentẽtia. Heſt. vi. Judith fuit i magnis ꝑiculis vt holofernẽ occideret / ꝛ pplm liberaret. Judi. xiij. Fortes etiã inuẽte ſunt mulieres ad ſuſtinendũ aduerſa. Jdeo dixit boos ad ruth / q̃ erat vidua de ſua terra egreſſa. Scit oĩs ppl's mulierẽ eẽ virtutis. Ruth. iij. Graue improperiũ ſuſtinuit Zara filia raguelis ab ancilla: nec ei reſpõdit / ſꝫ ad oꝛõnẽ ſe ꝯuertit. Tho. iij. Mater filioꝝ ſeptẽ fuit valde fortis in aduerſitatibꝫ / tormẽta ſuſtinẽdo duplicia / in filijs ſcꝫ et in ſeipſa. ij. Mach. vij. In paſſione filij

Maria fuit fortiſſima: quia ſtás iuxta crucē/ gladius paſſionis/ipſi⁹ aiam pertrāſiuit ſm vaticiniū ſymeōis. Lu.ij Joā.xix. De ſtatōe iuxta crucem. Fortē facit mulierē ⁊ audacē amor inflāmans: ita vt calefacta igne amorꝭ/ nec paueat qd occurrat. Uñ inuēte ſunt mulieres/q̄ ardore filiorū ſuccēſe/leonibꝫ q̄ filios rapuerūt occurriſſe leguntᷣ. ſic magna fuit magdalene fortitudo ⁊ audacia/q̄ amore chri accenſa in paſſione affuit: iudeos armatos et crudeliſſimos nō expauit: totiēs ad ſepulchrū veniens vallatū cuſtodibꝫ/q̄ recedētibꝫ diſcipulis non recedebat / audacter etiā dicebat: Dñe ſi tu ſuſtuliſti eū/dicito mihi: vbi poſuiſti eum. Joan.xx.

¶De fortitudine mala.
Cap.liij.

Fortes ſunt hoīes mali.
Ad offendendā innocentiā.
Inferendam violentiam.
Poſtponendā reuerentiam.

f Ortes ſūt mali ad nocendum innocentibꝫ: ⁊ eis anteq̄ȝ noceant/ſe multis periculis exponunt/ poſtea fine peſſimo terminānt. Sic fortis fuit cayn qñ inſurrexit in fratrē inocētē: ⁊ occidit eū: ſed ip̄e poſtea ſilr̄ ē occiſus. Geñ.iiij. Abymelech multū laborauit occidēdo.lxx. frēs ſuos innocētes: ſed ipſe etiaȝ periit mala morte. Iud.ix. Multis piculis ⁊ laboribus expoſuit ſe ſaul pſequēdo dauid: ſed neq̄ tiā ſui animi nō pfecit. i. Re. xviij. ⁊ ſequētibꝫ. Abſalon volēs patrē innocentē a regno expellere/ multos labores aſſumpſit/ ⁊ piculis ſe expoſuit ⁊ male tandē finiuit. ij. Reg. xv.xvi.xvij. Multū laborauit herodes/ chrm̄ inocentē volēs iterficere/ ⁊ ob hoc occidit pueros inocētes. Mat. ij. Plures quā.xl. iudei vouerunt ſe non comedere/ donec occiderent paulū innocentē. Act.xxiij. Fortes ſūt mali ad mouendas guerras ⁊ bella ſe multis periculis exponētes. Nam multū laborauerūt illi quatuor regeſ q̄ poſt magnā ſtragē hoīm debellarūt regē ſodomoꝝ: ⁊ loth in captiuitatē ducebāt. Geñ.xiiij. Terras multas perambulauit et deuaſtauit holofernes/ multa bella procurās ⁊ mouēs: tamen vna mulier decapitauit eum anteq̄ȝ cōpleret deſi-

deriū ſuū. Judith p totū. De hac materia reqre plura ca. xlij. Fortes ſunt mali hoīes/ volēdo ſe ɔtra deum erigere/ opa diuina minuere. Jō Jeroboam multū laborauit/ vt poſſet ppl'ꝫ a domo dauid ⁊ a cultura dei facere deuiare. iij Re. xij. antiochꝰ ml'tū laborē ſuſtinuit/ vt cultū dei deſtrueret in iudea/ ⁊ tandē depaupatus ⁊ ɔfuſus in terra aliena miſerabiliter eſt defunctꝰ. ij. Mach. ix. Nō ſolū prudētiores ſꝫ ⁊ feruētiores ⁊ ꝓmptiores ſūt filij huiꝰ ſcl'i filijs luc. Lu. xvi. Fortiores in laborādo ſunt/ ad cōplēda mala cōcepta. Nā alijs dormientibꝫ diſcipulis/ iudas tractās ꝑditionē chrī ſollicite vigilabat. Mat. xxvi. Principes ſacerdotū multa ſolicitudine fatigati ſūt: vt nomē chriſti poſſent extiguere. Nā cuſtodes ſepulchri corruperūt pecunia vt mēdaciter dicerēt eſſe furatū corpus Jeſu. Mat. vl. Et diſcipulos eius ĩcarcerauerūt: ⁊ p̄ceperunt ne in noīe Jeſu loquerent. Act. iiij.

¶ De gratijs agendis.
Cap. liiij.

Grates ſunt reddēde deo.
Pro beneficiorum receptione gratifica.
Periculoꝝ euaſiōe mirifica.
Jnimicoꝝ eiectōe magnifica
Pro filioꝝ adeptiōe carifica.
Pro infirmorum ſanatione deifica.
Pro ciborum aſſumptione pacifica.

g Rates ſūt agende ⁊ reddēde deo generaliter ꝓ multitudīe bñficioꝝ q̄ a deo recepimꝰ. Jō iacob poſt multa bñficia q̄ a deo abundāter receperat/ ditatus plenus liberis ⁊ oībus bonis / gr̄as agebat dño dicēs: Dñe memor ſum oīm ⁊c Gen̄. xxxij. Audiēs dauid factā ſibi gr̄aꝫ ⁊ multa bñficia ſibi ꝓmiſſa a deo/ ꝑ nathā ꝓphetā gr̄as humiliter egit. ij. Regū. vij. Daniel de multis bñficijs q̄ a deo accepat bñdixit dñm dicēs: Sit nomē dñi benedictū. Dan̄. ij. Paulus apl's gratias agebat pro bñficijs ſibi a deo collat dicens: Gr̄as ago deo meo. i. Coꝛ. i Jtem gratias agebat pro beneficijs fratribꝫ collat: ⁊ omnes hoīes ad agendas gr̄as inducebat dicens: Semper gaudete: ſine ĩtermiſſiōe orate: ĩ oībꝫ gr̄as agite. ad Ro. i.

De gratiis agēdis deo

Ephe.v.ꝛ.i.Theſ.v. Gratie reddēde ſūt deo ſingulariter ꝑ liberatione ꝛ euaſiōe picu/culoꝝ ꝛ tribulationū. Jō voluit dn̄s / vt tribulatio illoꝝ filioꝝ iſrl'/ de ſeruitute Pharaonis nunq̄ʒ recederet ab eorū memoria dicēs: Erit quaſi ſignū i manu tua. Exo.xiij Poſtq̄ʒ filij iſrl' liberati ſunt tranſito mari rubro dixerūt: Cantem⁹ dn̄o gl'ioſe. Exo. xv. Tres pueri benedicebāt deū de ignis incēdio liberati. Dan̄.iij. Scripſerūt iudei ꝛ ppl's ariſtobolo grās agentes deo q̄ ſunt de magnis piculis liberati. ij. Macha. i. Gratie reddende ſunt deo ꝑ triūphis ꝛ victorijs inimicorū q̄ diuina bonitate obtinue/rūt. Jō poſt mirabilē victo/riā habitā a filijs iſrl'/ obtulerūt dn̄o dona. Nu.xxxi. Similiter poſt victoriā de ſiſara barath et delbora dn̄o grās cecinerūt. Judi.iiij. Habita victoria ꝛ mūdato tēplo per iudā machabeū bn̄dixerunt in celū.i. Mach.iiij. Victo et debellato thimotheo ſil'r ꝑ iudā in hymnis ꝛ ꝯfeſſionibꝫ bn̄dicebāt deū.ij. Macha.x. Grē referēde ſunt deo ꝑ ipe/tratiōe ſiue receptiōe filioꝛuʒ bonoꝝ. Sic laudauit dn̄m anna ꝑ grā quā accepit oblato ſterilitatꝭ obpꝛobꝛio.i.Re. ij. Pro ſalomone di: Bn̄dictus dn̄s q̄ dedit dauid filiū ſapiētiſſimū.iij. Reg.v. Poſt ꝯceptionē filij dei in ſe/beata maria virgo laudauit dn̄ʒ dicēs: Magnificat/ anīa mea dn̄m. Et exulta.ſpūs me⁹ ꝛc. Lu.i. Nato Joāne/ zachari as laudauit dn̄m di. Bn̄dictus dn̄s deus iſrl' ꝛc. Luc.i. Grās debet hō agere ꝑ ſani/tate a deo recepta: vel in ſe vl' in alio. Nā cū thobias recuperaſſet viſū/ipſe ꝛ vxoꝛ ei⁹ ꝛ nati gloꝛificabāt deū. Tho. xi. Turbe vidētes paraliticū curatū a dn̄o/ gloꝛificabant deū q̄ dedit talē pote. hoī.ꝛc. Mat.ix. Mar.ij. Poſt vitā ꝛ ſanitatē adoleſcēti traditā/acceperit oēs timoꝛ / ꝛ gl'ificabāt deū. Luc.ix. Un⁹ de decē le/pꝛoſis curat⁹: reuerſus eſt cū magna voce / magnificans dn̄m. Lu.xvij. Claudus ſa/natus a petro / ſurrexit ꝛ am/bulās ꝛ exiliēs laudās deuʒ. Act.iij. Grās referre debēt hoīes deo ꝑvictualibꝫ q̄ dn̄s ꝯceſſit eis ad ſuſtētandā vitā coꝛpalē pacifice. Sicut reli/gioſi faciūt exēplo chri ꝛ omniū apl'oꝝ. Un̄ Chryſ. Grarūactio ad plus dādū eſt in/

uitatio. Et Grego. Nō eſt di gnus dādis/qui nō egit deo grates de datis. Debemus aūt deū laudare aū ſumptionē cibi/ q̄ parat nobis eſcas: ⁊ oī carni/aperiēs manū ſuā/ et implēs oē aial bn̄dictiōe. Sic fecit chr̄s an̄ multiplicationē panū/ qn̄ voluit turbam paſcere in deſerto: qui ſuſpexit in celū gratias agēs. Mat. xiiij. Poſt cenā etiam laudare debem⁹ deū ⁊ gr̄as referre/q̄ nos ſatiauit ⁊ pauit Exēplo chr̄i ⁊ aploꝝ/ q̄ poſt cenā dixerūt hymnū anteq̄ exirēt ī montē oliuaꝝ. Mat. xxvi. In p̄paratiōe ſp̄ualis ⁊ angelici cibi. ſ. eucharistie/ et in ei⁹ ꝯſecratōe ⁊ cōione/agēde ſunt deo magne gr̄e. Exēplo chr̄i q̄ accepit panē ī ſanctas ⁊ venerabiles man⁹ ſuas et gratias agens bn̄dixit. Math. xxvi.

¶ De gratitudine ſeruanda homini. Cap. lv.

Gratus debet eſſe homo.
Liberantibus virtuoſe.
Laborantibus operoſe.
Dona dantibus generoſe.
Declarantibus ſerioſe.
Amicantibus gratioſe.

Gratus debet eſſe hō ei q̄ eū de aliquo p̄iculo liberauit: vel in aliqua tribulatione iuuit. Sic grat⁹ fuit abrae rex ſodomoꝝ/ q̄ liberauit eū ⁊ populū ſuū de p̄da q̄tuor regū/ offerēs ei oīa ſpolia: ſed ille liberalis/nihil voluit recipere. Gen̄. xiiij. Quia moyſes liberauit filias ietro ſacerdotis: fuit ei gratus. Exo. ij. Bn̄ remunerauit ioſue raab q̄ liberauerat exploratores ab hoſtib⁊. Ioſ. vi. Cū gedeō liberaſſet ppl'm/grat⁹ ei ppl's di⁊: Dn̄are tu nobis. Iudi. viij. Thobias grat⁹ fuit raphaeli q̄ liberauerat eū a cecitate: vxorē a demonio: ⁊ filiū a deuoratōe piſcis/ offerēs ei multa/qꝛ hoīem credebat eū eſſe. Tho. xij. Naaman liberat⁹ a lepra m'lta dona obtulit heliſeo: licet ipſe rennueret. iiij. Re. v. Grat⁹ debet eſſe hō laborāti ⁊ fatigato in ei⁹ ſeruitio ei tribuendo/ vt decet. Iō abraā oblata a rege ſodomorū/licet ꝑ ſe tanq̄ liberalis reſpuerat: voluit tn̄ vt ſocij ptē p̄rede haberēt: q̄ ſecū ꝑ eo fatigati fuerāt. Gen̄. xiiij. Dixit laban ad iacob. Nū qꝛ frater me⁹ es ſeruies mihi gratis:q. di. noli eſſe ingrat⁹/ iō dabo tibi mercedem. Gen̄. xxix. Regratiat⁹ eſt dauid ſeruis ſuis

et viris iabes/ qui laborauerant ad ſepeliēdū ſaul dicēs: Bn̄dicti vos a dn̄o q̄ feciſtꝭ miſericordiā hanc cū dn̄o veſtro ſaul ⁊ ſepeliſtꝭ eū. ij. Re. ij. Helyas aſcenſurꝰ in paradiſum/ bn̄ remunerauit helyſeum qui ſeruierat ei. iiij. Re. ij. Gratus debet hō eſſe illis a q̄bꝫ recepit dona vel bona: quibꝫ ſemꝑ obligatꝰ eſt ſi nō retribuit. Ideo laban vidēs dotalia q̄ ſeruus abrae dederat rebecce ſorori ſue/ dixit ei: Ingredere bn̄dicte dn̄i / cur foris ſtas: ⁊ ꝑparauit ei ꝯuiuiū. Gen̄. xxiiij. Quia regina ſaba multa dederat ſalomoni: retribuit ei ſalomon oīa q̄ volebat ⁊ petijt ſicut gratus iij. Reg. x. Helias ꝑpter bn̄ficia recepta a vidua ſarepta na colligēte ligna: q̄ dedit ei panē/ multiplicauit farinā et oleū: ⁊ eius filiū a morte ſuſcitauit. iij. Re. xvij. Heliſeꝰ bene remunerauit mulierē ſunamitē apd quā habitare cōſueuerat īpetrās ei filiū ⁊ mortuū ſuſcitās. iiij. Re. iiij. Plene recognoſcebat Paulꝰ collata beneficia dicēs: Sicut angelū dei recepiſtꝭ me. Gal. iiij. Grati debent eſſe hoīes multū inſtructoribꝫ ⁊ doctoribus. Quia vt cōmētator ait: Patribus ⁊ doctoribꝫ nō poſſumus reddere equalēs / nec poſſumꝰ eſſe nimis grati. ſic pharao multū fuit gratus ioſeph qui eū viſionē ⁊ interp̄tationē docuit/ ⁊ ī agēdis cōſuluit: quē pharao magnifice ſublimauit. Gen̄. xli. Nabuchodonoſor et balthaſar bn̄ retribuerūt danieli ꝑ eruditione ⁊ interpretatione viſionum ⁊ ſomniorum. Dan̄. ij. ⁊. v. Gratus debet eſſe homo amicis ⁊ heredibꝫ eorum Ideo qꝛ cyneus amicus fuerat ⁊ bn̄ ſe habuerat de filijs iſrl' pepercerat ei ſaul. i. Re. xv. Dixit dauid ad abiathar cuius pater fuerat mortuus ꝑ eo / mane mecū/ q̄ queſierit aiam tuā/ q̄ret ⁊ meā. i. Reg. xxij. Retribuit dauid gratiaꝫ miſiboſeth ꝑ gratia ⁊ amicitia patris ſui. ij. Reg. ix.

¶ De gula ⁊ ebrietate. Cap. lvi.

Gule vitium ſolet.
Inducere tentationes.
Ventrꝭ adducere pollutōes.
Mentis inducere cecatiōes
Iuris deducere ſubuerſiōes
Cordis perducere duratiōes
Necis deducere occiſiones.

Gule vitiū

in tentatiōe obtinet primum locum. Nam q2 comedere et bibere ſunt de neceſſitate nature: diabolus ibi laqueū tentationis abſcōdit/ vbi neceſſitatē eſſe oſtendit. Sic enim primo de vitio gule/ primum hoīem in paradiſo tentauit: imo z vicit. Gene. iij. Prima tētatio filiorū iſrl' fuit de potu: ſcda de cibo. Exod. xvi. z xvij. Volēs diabolus ſaluatorē experiri/ prius ipſum de gula q̄ȝ de alio vitio tentare preſumpſit. Matt. iiij. Gule vitiū incēdit z luxuriā nutrit q2 venter z genitalia ſunt ꝑpinqua. Jō vēter mero eſtuans de facili ſpumat in libidinē: ait Hieroni. Hinc eſt ꝙ loth q̄ in ſodomis bonꝰ fuit/ inebriatus / cū ꝓprijs filiabꝫ peccauit/ z duplicē inceſtum cōmiſit. Geñ. xix. In cuiꝰ figura dictū eſt: ꝙ ſpūs imundus. i. luxuria / habitat in ſepulchris/ ideſt in hominibus guloſis. Juxta illud Pſal. Sepulchꝝ patēs eſt guttur eoꝝ. Et demones petierūt in porcos intrare. i. tētatōes luxurie in guloſos. Luce. viij. Mar. v. Gule vitiū hominē infatuat z dementat: ita vt ſe ipſuȝ/ z quicq̄d facere debeat nō cognoſcat. Nā noe q̄ erat vir ꝑfectus: inebriatꝰ ſic demētatus eſt vt poſtpoſita oī verecūdia denudatꝰ iaceret. Geñ. ix. Satis ſtultus z demens factus eſt eſau qui propter lentis eduliū vēdidit primogenita fratri ſuo. vt habeť Gene. xxv. In queſtione triū ſapientum in fortitudine dixit vnus. Vinū ꝑualet omnibus qui bibunt illud: ſeducit mentem/ z mutat ſapientē in ſtultū. iij. Eſdre. iij. In eſaia dicitur. Abſorpti ſūt a vino ſcȝ propter ebrietatē: vt diciť Eſa. xxviij. Gule vitiū deordinat hominē in omnibꝫ/ ſcȝ in ludis: in verbis/ ſeu actibꝫ et in omnibus operibus malis. Ideo ſedit populus manducare z bibere z ſurrexerūt ludere. Exod. xxxij. In epulis homines fiunt loquatiores et inordinate audatiores Ideo Sichimite inter epulas z pocula maledicebāt abimelech. Judi. ix. De inordinato populo diciť: Comederūt et ſaturati et impinguati ſunt z ꝓuocauerunt te ad iracundiā. ſ. ꝓpter inordinationes ſuas. Nee. ix. De inordinatiōe guloſoꝝ dr̄: Vocauit dn̄s deꝰ exercitū i die illa ad fletū z ad planctū ad caluitiū et ad cingulum ſacci. Et ecce

gaudiū ꝛ leticiā occidere vitulos/iugulare arietes/bibere vinū/ꝛ comedere carnes. Comedamꝰ ꝛ bibamꝰ/cras eñ moriemur. Eſa.xxij. Propter inordinatões filioꝝ ſuorū in comeſſationibꝫ ꝛ in epulis/ offerebat quotidie ſctūs Job holocauſta. Job.i.cap. Propter iordinata verba in epulis dicta diues epulo cruciabať i lingua. Lu.xvi. Gule vitiū et ſi deteſtabile eſt in oibꝫ hoibꝫ: in clericis tñ ꝛ religioſis eſt magis deteſtādū. ideo dixit dñs ad aaron: Vinū ꝛ oīe qđ inebriat non bibetis tu ꝛ filij tui qñ intrabitis tabernaculū. Leuitici.x. Itē dicit de religioſis ꝛ clericis/vt a vino ꝛ ab oīni qđ inebriari poteſt abſtineant. Acetū ex vino / ꝛ ex qualibet alia potione/ ꝛ q̄cq̄d de vite exprimiť nō bibāt. Nu.vi. Filij hely ſacerdotis q̄ in tabernaculo ſeruiebāt /nolebāt accipere carnes coctas ī ſacrificijs ſed crudas/vt latius ſue cupiditati prepararēt. i.Re.ij. Joānes baptiſta q̄ primꝰ fuit colens heremū religioſam vitā inchoans/bibebat aquā/ꝛ cibus eius erant locuſte/ ꝛ mel ſilueſtre. Math.iij. Religioſi et clerici / qui habent circa diuina obſequia ſedule deſeruire / non nimium guloſitati deſeruiāt/ ne ꝛ ipſis vt chrī diſcipulis cōtingat/quoꝝ pꝰ cenā oculi ſic erant grauati a ſomno/ vt nō poſſent cū dño vna hora i orone ſolūmodo vigilare. Mat.xxvi. Gule vitiū multoties cauſa vel occaſio eſt mortis. Nā iuxta ſapiētis ſnīam: Per crapulā multi perierūt. Vñ philiſteis epulantibꝫ ꝛ letantibꝫ/domꝰ cecidit ſup eos. Jud.xvi. Amon in ꝯuiuio temulentus fuit ab abſalone/ꝛ a ſuis eiꝰ occiſus ij.Reg.xiij. Comedit Jonathas modicū mellis ꝯtra precептū pris: ꝛ fuit ꝯdēnatꝰ ad mortē: ſed pplus ipm liberauit. i.Reg.xiiij. Benadab rex ſyrie/cū factꝰ fuiſſet temulētꝰ p principū puinciaꝝ pueros ad mortē fugatꝰ eſt. iij.Re.xx Filijs iob veſcētibꝫ ꝛ bibētibus vinū: domꝰ cecidit ſuper eos / ꝛ oppreſſit eos. Job.i. Propter ebrietatē Holofernis iudith habuit oportunitatē ad eū occidendū. Ju.xij. Reuerſus aman a ꝯuiuio letus/ꝛ ſtatim fuit cū duabꝫ filiabus et decē filijs ſuſpēſus. Heſt.ix. Fecit ptolomeꝰ ꝯuiuiū ſymoni ꝛ eū cū duobꝫ filijs iterfecit. i.Mac.vlti. In

ꝯuiuio natalis herodis regꝭ/ fuit īnocēs ſctūs ioānes baptiſta ꝑpter veritatē miſerrime decollatus. vt hꝛ. Mar. vi. Mat. xiiij.

¶ De homicidio ꝛ occiſiōe. Cap. lvij.

Homicidia cōmittuntur.
Ab inuidentium iniquitate.
A defendentium nobilitate.
A ſuperbientiū ſublimitate.
A laſciuientiū carnalitate.
A decipientiū ſeueritate.
Ex retinentiū equitate.
Ex delinquentiū ꝑtenſitate.

b Omicidiū ꝓcedit aliqñ ex īuidia/ qꝛ videt aliqͣs illū cui īuidet ꝓſperari/ occidit eū ne ꝓſperet ampliꝰ. Sicut cayn motus īuidia fratrē ſuū occidit. Gene. iiij. Tāta erat affectio ſaul ad occidendū dauid ꝓpter inuidiā quā habebat ad eū/ ꝙ ipm nō valēs occidere/ occidit abymelech: qꝛ ꝯforta uerat dauid/ ꝛ occidit ſilr alios ſacerdotes cū mulieribꝫ ꝛ paruulis eorundē. i. Re. xxij. Judei occiderūt ſaluatorem ſolū moti inuidia. Sciebat eñ pylatus ꝙ ꝑpter inuidiaꝫ tradidiſſent eū. Matt. xxvij. Homicidiuꝫ fit aliqñ ꝑpter defenſionē ſuā vel aliorū: ſic moyſes occidit egyptiū calūniantē hebreū/ vt defenderet fratrē ſuū. Exo. ij. Aliqñ occidit hō aliquē ꝑpter defenſionē patrie vel gētis ſue. Sic dauid occidit goliā ꝑpter defenſionē ppli ſui iſrl/ cui ille plurimū īſultabat. i. Re. xvij. occidit abner aſabel ꝑſequētem ſe ad occidendū: nec volentē a ꝑſecutiōe deſiſtere. ij. Reg. ij. Homicidia aliqñ cōmittunt ꝑpter ſupbiā ꝛ ambitionē dominij. Sic abimelech occidit ſeptuaginta fratres ſuos: vt ipſe ſolꝰ dominiū obtineret. Jud. ix. Zābri occidit elam dñm ſuū temulentū/ vt regnaret poſt eū. iij. Reg. xvi. Athalia tāta libidine exarſit dñandi/ ꝙ oē ſemē regiū interfecit. iiij. Regū. xi. Sellus ꝯiurauit ꝯtra zachariā dñm ſuū/ ꝛ interfecit eum vt regnaret pꝰ eū. iij. Re. xv. Ptolomeꝰ occidi fecit alexādrū regē/ vt regnū qđ deſiderauerat poſſideret. i. Mach. xi. Homicidia fiūt ſepe propter luxuriā/ ꝑpter quā cauſam tam in ſacra ſcriptura ꝙ̄ in antiquorū geſtis multi leguntꝛ occiſi. Nam ꝑpter luxuriā ſichē deflorās dynam filiā iacob: ipſe cū patre ꝛ pplo

ab ipſis dine fratrib⁊ eſt occiſus. Geñ.xxxiiij. Occaſione vxoris leuite icredibili vexata luxuria/occiſa eſt maxima multitudo. Judic.xx. Dauid vt liberius cū berſabee vacaret libidini: fidelē militē occidi fecit.ij. Reg.xi. Amon propter luxuriā quaz exercuit in thamar/ab abſolone in cōuiuio eſt occiſus. ij. Regū.xiij. Adonias q̄ꝛ abiſac ſunamitē in vxorē petijt/ fuit ſalomōis ſnīa occiſus.iij. Re.ij. Homicidia multa exercēt ꝓditores ⁊ ꝓditorie. Sic Joab miſſis nūcijs vt abner rediret pacifice ad dauid/cū loquereṫ ei/ ꝑcuſſit i inguīe ⁊ occidit eū. ij. Re.iij. Itē ioab tenēs mētum amaſe ſalutans eū/ ⁊ q̄ſi deſiderās eū oſculari/ꝑcuſſit eū in latere ꝓditorie et occidit.ij. Re. xx. Occidit triphō Jonathan/⁊ duos filios eiꝰ/ cū tn̄ recepiſſet ꝓ liberatione eius duos filios obſides: et triginta talenta argentea a ſymone fratre ſuo.i. Macha. xiij. Interfectus eſt naboth iſrae ita ꝓpter vineā ſuam ordinate iezabel.iij. Reg.xxvij. Ptolomeꝰ fecit ꝯuiuiū ſimoni ſacerdoti/ ⁊ duobus filijs eius/quaſi volēs eos honorare: in q̄ cōuiuio eos ꝓditorie interfecit. i. Mach. vltimo. Homicidiū fit aliquando iuſte: cum occiduntur hoīes ex iuſticia: eorum exigentib⁊ culpis. Nam quia zebee ⁊ ſalmana occiderūt fratrem gedeonis/iuſte ⁊ rationabiliter ſūt ab eo occiſi. Quia oīs qui acceperit gladiū gladio ꝑibit. Judi. viij. Mat.xxvi. Juſte fecit dauid occidi adoleſcentem: q̄ꝛ ſaul dn̄m ſuū dixerat occidiſſe. ij. Re.i. Quia ioab occiderat duos viros ꝓditioſe/abner ⁊ amaſan/ ipm iuſtiſſimus ſalomon mādauit occidi.iij. Re.ij. Duo ſenes peſſimi q̄ ſuſannā ꝯdēnauerunt in mortē/iuſſi fuerūt a populo lapidari. Daniel.xiij. Anania ⁊ zaphira dn̄o mentientes/dei ⁊ petri ſentētia ſūt occiſi. Act.v. Homicidiū valde deo diſplicet inter oīa vitia ipſum legiṫ grauiter puniuiſſe. Nā homicidiū cayn puniuit acerbe: et tamen adhuc non erat prohibitū lege ſcripta. Geñ.iiij. vt oſtēderet ꝙ ipſe homicidiū abhorreret ⁊ homo etiā abhorrere debet ſub figure velamine/ carnem cū ſanguine prohibuit comedi. Leuiti. ix. Homicida in anima debet reputari mortuus et occiſus. Jō dicebat

Rebecca timēs ne Eſau occideret Jacob/ cur orbabor vtroqꝫ filio vno die / ſcilicet vno in anima: alio in corpore. Gene.xxvij. Tantū offenditur deus innoxiū ſanguinem effundendo: ꝙ ſeruitia illorū deo diſplicent/ ⁊ ꝙ noluit ꝙ Dauid qui ſanguinem innoxiū effuderat: ſed Salomon ei templū edificaret: quod et fecit. iij. Regum. vij. Quia Joas fecit Zachariaꝫ iniuſte occidi: grauiter fuit punitus a dn̄o: quia diuina permiſſione eſt occiſus: nec in ſepulchro regio eſt ſepult⁹ ij. Paral. xxiiij. Unde dicit quidaꝫ ſanctiſſimus doctor/ hortans ⁊ ammonēs quemlibet homicidam vt peniteat dicens: O homicida quid feciſti: ſi totum orbem terre cōbuſſiſſes/ celum deſtruxiſſes/ paradiſum ſpoliaſſes: deum nō in tm̄ turbaſſes/ q̄ꝫ ꝙ fudiſti ſanguinē pro quo dn̄s noſter Jeſus chriſtus ſuū ſanguinem roſeum effudit. Interemiſti em̄ hominēꝫ quem deus viuificauit/ conuertere ergo ⁊ age penitentiā: et erit tibi gratia a deo.

De honore parentum. Cap. lviij.

Honorare debem⁹ parētes.
Eis loquendo cū reuerētia.
Eis parendo cū obedientia.
Curā gerendo in indigentia
Non efficiendo triſtes ex diſplicentia.
Fructū q̄rēdo ex cōplacētia
Penā timēdo de negligētia.

b Honorare debet homo parenteseis exhibendo reuerentiā loquendo/ ⁊ reuerenter aſſurgendo/ reuerēter tractando/ ⁊ verba hominib⁹ de eis honorabilia referendo. Sic ſalomon aſſurrexit matri ſue Berſabee/ ipſam honorando/ ⁊ eā iuxta ſe ſedere fecit/ ⁊ blande eaꝫ alloquebať. iij. Reg. ij. Thobias iuſtus/ inter alia que dedit filio d
cumenta fuit: H
bis matri tue. T
pellens Jeſu
dentes ⁊
lite fac
dom
Uo
ꝙ
c

pater debebat honorari. Jo
han.v. Honorare debet hõ
patrẽ ⁊ matrẽ in ꝑceptis: in/
ſup ⁊ in oĩbus obſequẽdo: qꝛ
nõ obdiẽtes parẽtibꝫ malã in
currẽt ſententiã. Ideo filij he
ly/ qꝛ nõ obedierunt patri/ vt
deſiſterẽt a malis: diuinã ſen/
tentiã grauiſſime incurrerũt.
j. Reg. ij. Ecõtrario rechabi
te licet eorũ pater res diffici/
les mãdaret/ videlicet nõ bi/
bere vinũ / nec edificare do/
mus in ſempiternũ ei obedie
rũt. Hiere. xxxv. Jonathas
qꝛ nõ obediuit ꝑcepto patrꝭ
ſed ꝯtra eius mandatũ modi
cũ mellis comedit/ mortꝭ ſen
tentiã incurrit. i. Regũ. xiiij.
Puer Jeſus aſcendẽs in na/
zareth cũ parentibꝫ/ erat ſub/
ditꝰ illis. Lu: ij. Obedire de/
[illegible] rẽtibꝫ ſcita eoꝝ vo
[illegible] o ꝙ verbis nõ ex
[illegible] Jeſus ſciẽs ꝙ de
[illegible] rat / facere
[illegible] nuptijs
[illegible] Nam
[illegible] õ ha/
[illegible] be/
[illegible] ta
[illegible] n

ligentiꝰ cõmendauit. i. Reg.
xxij. Thobias ſenior dixit fi
lio ſuo. Cũ accepit deꝰ aĩam
meã: corpus meũ ſepeli cum
honore/ ⁊ honorem habebis
matri tue/ oĩbꝫ diebꝫ vite tue
Tho. iiij. Pẽdẽs chꝛs ĩ cru/
ce matrẽ ſuã dilecto diſciplo
cõmendauit. Ex quo patet/
quantã ſollicitudinẽ de ipſa
gerebat/ qui de ea in tali arti/
culo cogitabat. Joã. xix. No
ta hic exẽplũ qđ di. ſctũs au
gu. de quadã filia q̃ nutriuit
matrẽ in carcere / prebens ei
ſingulis diebꝫ vbera eiꝰ: pro/
pter quã charitatẽ rex matrẽ
vinculatã liberauit. Hoc in
de ciui. dei. Honorare debe/
mus parẽtes in nullo eos cõ
triſtãdo. Nec eos in quantũ
poſſumus ꝯtriſtari ſinendo.
Nã licet Eſau eſſet malus/ et
fratrẽ ſuũ vellet occidere: nõ
tñ volebat hoc ꝑpetrare viuẽ
te patre/ ne ꝯtriſtaret eũ/ ſꝫ di.
Uenient dies luctꝰ pr̃is mei/
⁊ interficiã eũ. Gen. xxvij. Ti
mens iudas ꝯtriſtationẽ pa/
tris ꝑ beniamin ad magnam
penã ſe obtulit: cũ di. Si nõ
reduxero eũ tibi / ero pcti reꝰ
in te om̃i tpe. Gen. xliij. Ui/
dẽs iacob ꝙ iudas nõ patie
batur eũ triſtari acq̃euit ṽbis
eiꝰ: qui nõ acq̃euerat verbis

Ruben dicētis: duos filios meos occide/ ſi nō reducā eū tibi. Gen̄.xlij. Judas cū ſupplicaret ioſeph/ ꝙ remitteret beniamin ait: Nō poſſuꝫ redire ad patrē meum abſente puero: ne calamitatis q̄ oppreſſura eſt patrē meū exiſtaꝫ teſtis. Gen̄.xliiij. Honorare debemus parētes ꝓpter fructū ꝯſequendū: Nam nulli precepto deus/ adiunxit premiū ſeruantibꝰ/ ꝛ penā nō ſeruātibꝰ/ niſi ſolū p̄cepto de honore parentū. Un̄ ait: Honora patrē matrē/ vt ſis lōgeuꝰ ſuꝑ terrā. Et ſequit᷑: Qui maledixerit patri vel matri: ſit ille maledictꝰ: ꝛ morte moriat᷑. Exo.xx.ꝛ. Deu.v. Quia ſem et Japhet patrem denudatū honorauerūt: ideo eius bn̄dictionem acceperunt. Gen̄.ix. Bn̄dictio aūt patris magne reputatiōis erat/ qn̄ eſau ꝛ iacob ꝑ ea taliter ꝯtendebant. Gen̄.xxvij. Quia chā patreꝫ nō honorauit ſed deriſit/ eiꝰ maledictionē incurrit. Gen̄.ix. Ad ruben dixit iacob. Nō creſcas/ qꝛ aſcēdiſti cubile patris tui. Gen̄.xlix. Honorare debemꝰ parētes vt durū diuinū iudiciū fugiamꝰ: ꝛ eius vltionē quā in p̄ſenti parentes nō honorātibꝰ p̄parauit. Precepit eñī dn̄s ꝑ moyſen: Si genuerit quiſpiā filium ꝯtumacē/ ꝓteruū ꝛc. lapidibꝰ obruet eū ppl's. Deu.xxi. Abſalon peſſime ꝑſecutus eſt patrē ſuū: ideo fuit morte peſſima interemptꝰ.ij. Reg.xviij. Duo filij ſēnacherib occiderunt eum: ſed neuter eorum regnauit.iiij. Regū.xix.

¶ De humilitate. Cap.lix.

Humiliare debemus.
In petitione diuinorum.
Famulatione dominorum
Gubernatione ſubditorum.
In reſponſione iurgiorum
In religione clericorum.
Exaltatione premiorum.
Reputatione minorum.
Cum deſpectiōe laudatorū.
Per remiſſionē peccatorum
Chriſti ſumptione exēploꝝ.

b **Humiliari** debemꝰ deo in oratōe loquēdo humiliter ꝛ ſeruiendo. Sic abraā deo hūiliter loquebat᷑ dicēs: Loquar ad dn̄m deum meum/ qm̄ cinis ꝛ puluis ſum ego. Gen̄.xviij Gedeon humiliter locutꝰ eſt angelo a deo miſſo dicēs: Familia mea īfima eſt in manaſſe: ꝛ ego minimꝰ in domo patris mei. Jud.vi. Dauid co-

ram deo humiliter ſe habuit qñ añ ei⁹ archã ludẽdo ſalta uit. ij. Re. vi. Quãdo nathan venit ad dauid ex pte dei Dauid ſe hũiliter habuit ad euz. ij. Reg. xij. Diſciplinãte dño pplm/ dauid hũiliter ſe excuſauit dicẽs: Ego ſum q̃ peccaui. ij. Reg. xxiiij. Magna humilitas fuit in magis q̃ p cidẽtes adorauerũt puerũ in pſepio. Mat. ij. Cẽturio humiliãdo ſe di. Dñe nõ ſum dignus ꝛc. Fecit ſe dignũ recipere grãm p egrotante ſeruo quã a chro poſtulabat. matt. viij. Mater filiorũ zebedei p catura p filijs acceſſit humiliter et adorauit. Math. xx. Humiliari debet hõ dñis tẽporalib⁹ ꝛ eis ſeruire ꝛ rñdere Ideo dixit angelus ad agar Reuertere ad dñam tuã ꝛ humiliare ſub manu eius. Gen. xvi. Multũ hũiliauit ſe Dauid erga ſaul dñm ſuũ cũ debebat eſſe eius gener dicens: Quis ego ſum/ aut q̃ eſt vita mea / aut cognatio pris mei i iſrl'/ vt fiã gener regis? i. Re. xviij. Silr cuz ſaul pſeq̃bat eũ multũ ſe hũiliauit dicẽs: Canẽ mortuũ perſequeris ꝛ pulicẽ viuũ. i. Re. xxiiij. Mifiboſeth inique accuſat⁹ regi a ſeruo iniuſte exheredatus a dauid humiliter loquebat. ij. Reg. xvi. ꝛ. xix. Humiles debẽt eſſe prelati nõ ſe ambitioſe plationib⁹ ingerẽdo vel inherẽdo: ſed humiliter excuſãdo ꝛ rẽnuendo/ ac cũ ſubditis humiliter cõuerſando. Ideo humiliter ſe quinquies moyſes excuſauit anteq̃ȝ vellet ducatũ ppli accipe: ad vltimũ volẽte dño accepit. Exo. iiij. Non debẽt plati totũ plationẽ ſibi ſupbe retinere. ſȝ alijs humiliter partẽ dare: iõ moyſes licet ducatũ a dño haberet: tñ rogauit obab vt ſecuz iret/ ꝛ ppli ductor eſſet. Nũ. x. Nõ debent negocia de ſuo capite ꝛ ſenſu facere: ſed hũiliter requirere ꝯſiliũ ſubditorũ. Nã licet moyſes ſic familiariter loqueret cum dño: tñ ꝯſiliũ ietro ꝯſulẽtis ſibi fideliter nõ deſpexit. Exod. xviij. Quãtũ debeãt hoĩes plationẽ reſpuere/ patet in gedeone qui licet elect⁹: noluit tñ populo dñari. Judi. viij. Non debent velle plati ſalutatões hoĩm inferiorũ ꝛ genuflexiones ante ſe ſuſtinere ꝛ adorari vt de⁹. Nã cũ petr⁹ adoraret a cornelio ait: Surge q2 ego homo ſuz. Similiter fecit paulus ꝛ barnabas. Act x. et. xiiij. Humiliter debent

homines cuilibet reſpõdere. Quia iuxta ſapientis ſnīam. Mollis reſpõſio frãgit irã. ſermo durus ſuſcitat furorẽ. Nam quia iacob loquẽs cuꝫ eſau humiliter reſpõdebat: iõ cõpeſcuit irã eiꝰ. Geñ. xxxiij. Ualde humiliter reſpondit dauid ad ſaul qñ debuit fieri gener ipſiꝰ. i. Reg. xviij. Si roboã humiliter reſpõdiſſet nequaq̃ꝫ decẽ partes ppl'i ꝑdidiſſet. iij. Re. xij. Princeps quinq̃genariꝰ tertius nõ eſt ↄſumptus ab igne: qꝛ humiliter ſequebatur. iiij. Regũ. i. Quia mulier Chananea reſpõdit humiliter verbis chriſti/ q̃ aſpera videbanť/ aſſerẽs ſe catellũ de micis menſe dñi ſaturari cupientẽ/ ſanitatẽ integrã filie ꝓcurauit. Mat. xv Querente dño a Petro vtrũ plus aliȷs eũ diligeret: reſpõdit humiliter dicẽs: Dñe tu ſcis qꝛ amo te. Nõ dixit plus aliȷs ſed ſimpl'r amo te: Joã. xxi. Hũiles debẽt eſſe religioſi pre ceteris gentibꝫ/ exẽplo alioꝝ religioſoꝝ et heremitarũ noui ꝛ veterꝫ teſtamẽti/ ſcꝫ helye ꝛ ioãnis baptiſte. Jõ debent religioſi de ſe hũiliter ſentire/ et ſe viles ꝛ hũiles reputare. Sic ioãnes dicebat Non ſum dignꝰ ſoluere corrigiã calciamenti eiꝰ. Joã. i. Jtẽ debẽt de ſe hũiliter loqui Sic ioannes dicebat: Ego vox clamãtis ĩ deſerto. Joã. i. Debent etiã nõ põpoſe/ ſed humiliter indui/ qꝛ qui mollibus veſtiunť in domibꝫ regũ ſunt. Jn cuiꝰ figura ioannes erat indutꝰ de pilis camelorũ. Mat. iij. Uñ aug. in regula dicit: Nõ ſit notabilis habitus veſter. ſuꝑ quo dicit hugo de ſan. victo. Nõ eñ tenera veſtis: ſed mũdicia mẽtis ornatũ facit clericũ. Jtẽ gregorius. Si cultꝰ veſtiũ ſubtiliuꝫ pctm̃ nõ eſſet/ nequaq̃ꝫ ſermo diuinꝰ tã vigilanter exꝓpreſſiſſet dicẽs/ ꝙ diues ille qui purpura fuit indutꝰ apud inferos torquereť. Lu. xvi. De helya ſil'r qui erat accinctus zona pelliecea circa lumbos eiꝰ. iiij. Re. i. Jtẽ debẽt hũiliter ꝛ nõ laute paſci/ ne murmurare incipiãt in deſerto religionis cũ filiȷs iſrl' dicẽtibꝫ Utinã mortui eſſemꝰ in terra egypti/ qñ ſedebamꝰ ſuper ollas carniũ: ſed ſint contẽti victu tenui cũ ioãne: cuiꝰ cibi erant locuſte et mel ſilueſtre. Mat. iij. Helie etiã in cuiꝰ figura angelꝰ ſolũ panẽ ſubcinericiũ miniſtrauit. iij. Reg. xix. Debẽt etiã victũ humili-

ter q̄rere: nec ex ſupbia vere/cundari vt mēdicēt/ cū hely/as ſeru⁹ dei a vidua ſarepta/na bucellā panis hūiliter po ſtulauit. iij. Reg. xvij. Itē de bēt humiliter habitare nō in altis domibꝫ ⁊ excelſis pala/tijs: ſed in locis ſolitarijs et deſertis. Iō habitauit iohā/nes in deſerto. Lu. iij. Hu/miliantes ſe dn̄o humiliter/ exaltant̄/ iuxta ſaluatoris ſen tentiā. Qui ſe exaltat humi/liabit̄/ ⁊ q̄ ſe humiliat exalta/bit̄. Luc. xiiij. ⁊. xviij. In cui⁹ figura ſaul q̄ q̄rebat aſinas fuit a dn̄o ſup regnū iſrl' exal tatus. i. Reg. ix. Veniēs heli ſeus ad iordanē: primo pcuſ/ſit aquas nihil dicēs/ ⁊ nō eſt diuiſa: qꝛ ſupbe agebat. Se cundo nomē helie inuocauit humiliter/ ⁊ ſic exaltatus eſt quia ſpm̄ helie duplicē habu it: pp̄heta fuit ⁊ mira facere īchoauit. iiij. Reg. ij. Diſper ſi ſunt filij iſrl' per holofernē/ hūiliauerūt ſe: ⁊ fuerūt p vi/ctoriā exaltati in tantū/ ꝙ p triginta dies vix collecta ſūt ſpolia aſſiriorū a populo iſrl' Iudith. xv. Petro dicēte hu militer chriſto. Exi a me qꝛ homo pctōr ſum. Ex hoc of ficiū aplat⁹/ ſibi dn̄s benigne cōmiſit. Lu. v. Optimā regu lā hūilitatis oñdit ſaluator dicēs: Cū inuitat⁹ fueris ad nuptias recūbe ī nouiſſimo. Lu. xiiij. Hūiliari debet hō q̄ntūcunqꝫ magn⁹: iuxta ſen tētiā ſalomonis. Quāto ma ior es humilia te in om̄ibus Eccle. iij. Iō heſter magna effecta tn̄ ſemp humilitatē ſe ctabat̄ ⁊ ſupbū deuicit amā. ibidē. 4. Dauid lꝫ magn⁹ ⁊ ī regē vnct⁹: tn̄ victualia fribꝫ hūiliter deferebat. i. Re. xvij. Propheta magn⁹ hieremias ex vtero vocatus pp̄heta di/cebat. Neſcio loqui. Hiere. i. Ioſeph vir iuſtus ⁊ caſt⁹ re/putans ſe indignum ꝯiugio virginis voluit eā occulte di mittere. Math. j. Btā virgo Maria venerabiliter ſaluta/ta/ ⁊ mater dn̄i appellata ait: Ecce ancilla dn̄i. Lu. i. Ioā nes cum per ſctītatē crederet̄ chriſtus dicebat: Nō ſum di gnus ſoluere corrigiā ⁊c̄. Io hā. i. Humiles debēt eſſe ho/mines qn̄ aliq̄ bona faciunt/ vt nō velint inde ventū vane gl'ie: vel ab hoībꝫ collaudari: Nam chr̄s publica ſua mira cula phibebat di. vt patet in leproſo mūdato. Mat. viij. ⁊ duobꝫ cecꝭ illūinatꝭ. Mat. ix Et de ſurdo et muto ſanato. Mar. vij. Et ſimiliter de trāſ

figuratiõe. Mat. xvij. Ad fugiendã iactantiã ⁊ vanã gloriã de bonis q̃ nos agimus/ et adhabendã humilitatem/ multũ valet exemplũ de humili phariſeo / ⁊ de ſupbo publicano. Lu. xviij. Petrus ſanãs claudũ/ miraculũ ſibi attribuere noluit/ſed deo. Act. iij. Humilitas bonis meret̃ indulgẽtiã peccatoꝝ: nõ ſolũ autẽ bonis/ſed etiã malis. Nã achab nequiſſim⁹ audiens ſibi penã debitã pro peccatis/humiliatus eſt / ⁊ deus ei penã tẽperauit. iij. Re. xxi. Roboam ⁊ principes ei⁹ humiliati ſunt: et dñs mutauit ſententiã per ꝓphetã ſuuȝ. ij. Para. xij. Ezechias humiliatus eſt: idcirco non venit ira dei ſup eũ in dieb; ſuis. ij. Parali. xxix. Nabuchodonoſor humiliat⁹/ recognouit ſtatũ ſuũ: ⁊ reduct⁹ eſt ad ſtatũ priſtinũ. Dañ. iiij. Quia viri niniuite humiliati ſunt: non eſt eorũ ciuitas ſubuerſa. Jone. iij. Magdalena q̃ ad pedes chriſti humiliter acceſſit peccatoꝝ veniã humiliter impetrauit. Lu. vij. Humilitatis exemplũ de chr̃o debem⁹ ſuſcipere/in triplici ſuo ſtatu. ſ. natiuitatis/vite/⁊ mortiſ. In natiuitate fuit hũilis: q̃ cõcipi voluit ĩ ciuitate parua. ſ. nazareth. Uñ dixit nathanael. A nazareth potuit aliquid boni eẽ. Joã. i. Jtẽ q̃ de humili matre. Luce. i. Reſpexit humilitatẽ ⁊c̃. Jtẽ in humili loco reclinat⁹. ſ. ĩ p̃ſepio. Lu. ij. De hũilitate aũt chr̃i quõ humiliter vixit: hũiliter docuit: nunc omitto: q̃ de hac plena ſunt oĩa euãgelia. De morte autẽ chr̃i notandũ eſt ꝙ fuit humilima. Caruit eñ ſeptẽ q̃ ſupbi querũt. ſ. affluẽtiã terrenoꝝ: leticiã amicoꝝ: ſapientiã mundanoꝝ: famaȝ ppl'ariũ: victoriã aduerſoꝝ: turbã famuloꝝ: numerũ amicorũ. Ecõtra fuit chr̃s veſtibus ſpoliat⁹: oĩ ꝯſolatiõe priuatus: inſipiens reputat⁹: in carne vulnerat⁹: corporaliter victus: a diſcipulis derelict⁹: ab his q̃ amici eſſe debuerũt acriter afflict⁹ ⁊ crucifixus: Hec oĩa patẽt mathei. xxvij. Luc. xxiij. et Joan. xix. Quõ deus oĩpotẽs ſuã deitatẽ abſcondit ſub hũanitate patet ex hoc / ꝓut pulchre effrẽ deducit in quodã ſermone: de chriſti transfiguratione: vbi chr̃m deũ ⁊ hoĩeȝ dicit: ſic dicẽs: Si nõ erat de⁹/ Gabriel quẽ deũ vocauit: Si nõ erat hõ/ Maria quẽ in ventre ge-

ſtabat? Si nõ erat de⁹, Joã nes cui i vtero exultauit? Si nõ erat hõ/in pſepe quis iace bat: ſi nõ erat de⁹ angeli quẽ glorificabãt. ſi nõ erat homo Maria quem lactabat/ſi nõ erat de⁹ magi quẽ adorabãt. ſi nõ erat hõ ioſeph quem cir cũcidebat/ ſi ñ erat de⁹/colũ ba quẽ ꝑteſtabať. ſi ñ erat hõ/ ioãnes quẽ baptiſabat: ſi nõ erat de⁹/ꝙs relaxabat pctã: ſi nõ erat hõ in deſerto ꝙs eſu riebat: ſi nõ erat deus mare ꝛ vẽti cui obediebãt? ſi nõ erat hõ/in naui ꝙs dormiebat. ſi nõ erat deus/ mortuos ꝙs ſu ſcitabat. ſi non erat hõ cibos ꝙs ſumebat: ſi nõ erat de⁹ la troni regnũ ꝙs ꝓmittebat. ſi nõ erat hõ in cruce ꝙs pẽde bat? ſi nõ erat deus ſol lucẽ ꝓ pter quẽ tenebat. ſi ñ erat hõ/ in ſepulchro ꝙs iacebat. ſi nõ erat de⁹ die tertia ꝙs reſurge bat: ſi nõ erat hõ: Thomas quẽ palpabat: ſi nõ erat de⁹ in celũ quõ aſcẽdebat? Patet ergo ꝙ chr̃s fuit de⁹ ꝛ hõ ex ſuſtantia patris añ ſecula na tus. oĩa implens: omnia con tinens. Eq̃lis ꝑ oĩa in ſuba: ex ipſo/ ꝛ cũ ipſo ſempitern⁹. Nã i ſe ſuſcepit humanã na turã creator ac dñs oĩm crea turaꝝ: ꝛ ſuã glorioſiſſimã dei tatẽ velauit ac hũanauit: ſua hũilitate nob in exẽplũ vt ita faciam⁹: vt cũ eo eternaliter viuere atq; regnare valeam⁹

¶De iactantia et gloria.

Cap. lx.

Jactatores conſueuerunt.
Alios deſpicere detrahendo
Pompis ſe ꝑficere extollẽdo
Deum abijcere obloquendo
Jn factis deficere abdicẽdo

Iactatores alioꝝ facta ꝛ perſonas deſpiciũt/ ꝛ ſeipſos extollunt ſic gaal filius obeth dicebat Quis eſt Abymelech et ꝙ eſt ſichẽ vt ſeruiam⁹ ei? vtinã da ret aliꝙs ppl'm iſtum ſub ma nu mea. q. d. Ego magna fa cerẽ. Jud. ix. Grãdia ꝟba di xit rapſaces ex ꝑte regis aſſy rioꝝ deſpiciẽs regẽ iuda/ꝛ re gẽ egypti/extollens dñm ſuũ ꝛ ſeipm. iiij. Re. xviij. Cõtra iactãtes ſe ꝛ ceteros deſpiciẽ tes/ponit chr̃s pabolã de pu blicano hũili et de phariſeo ſupbo exaltãte ſe ꝛ deprimẽte alios. Lu. xviij. Deſpiciebãt pharisei cecũ natum di. Jn pctĩs natus es ꝛ doces nos? Joã. ix. Arrogãter ait pilat⁹ chr̃o: Neſcis qꝛ ptãtẽ habeo crucifigere te ꝛ dimittere te. Joã. xix. Jactatores põpati

ce/ꝛ ex ſupbia magna loquũtur: ſꝫ hõ ſapiẽs de q̃bus iactari poſſet tacet. Sic ſamſon inermis/interfecit leonẽ volens oſtẽdere ſuã ꝓbitatẽ. Iud.xiiij. Stultũ eſt ſe iactare de futuris ꝯtingentibus. Nam adonias eleuabaꝛ dicẽs: Ego regnabo et poſtea nõ regnauit. iij.Re.i. Unde phs/de futuris ꝯtingentibꝫ nõ eſt determinata veritas. Benadab rex ſyrie pompoſe locutus eſt regi iſrl' per nũcios ſuos:cui bene reſponſum eſt.iij.Re.xx. Aman ſuperbꝫ pompoſe iactauit ſe/ꝙ ſolus cũ regina prãderet: qui fuit poſtea ſuſpẽdio ꝯdemnatus Heſt.v.ꝛ.vij. Nabuchodonoſoꝛ in aula deambulãs dicebat cũ ſuperbia. Nõne hec eſt babylon/magna ciuitas quã edificaui mihi/et cetera ỽba iactatoꝛia q̃ poſtea mutatus fuit in beſtiã. Dañ.iiij. Quantũcunq; humiliantur ſuperbi ſe iactare nõ deſinũt. Sicut antiochꝰ turpiter fatigatus ſuperbe ſe iactabat. ij.Mach.v. Jactatoꝛes nõ ſolũ ſupꝛa hoĩes ſe extollunt ſed etiã ſupꝛa deum. Ideo dicitur de lucifero/qui dicebat in coꝛde ſuo: In celũ aſcẽdã. ſupꝛa aſtra/exaltabo ſolium meũ: q̃ poſtea ꝯfuſe ꝛ turpiter cecidit. Eſaie.xiiij. Nabuchodonoſoꝛ dixit ſocijs Danielis: Quis eſt deꝰ qui eripiat vos de manu mea? Dañ.3 Dicentibꝫ iudeis/eſt deꝰ potens in celo/q̃ iuſſit celebꝛare diẽ ſeptimũ. Rñdit nycanoꝛ Et ego potẽs i terra q̃ ĩpero ſumi arma.ij.Machabe.xv. Qui ſe ſic iactãt ſp mentiunꝛ et imitanꝛ diabolũ: qui ſe iactabat plura poſſidere q̃ꝫ deꝰ dicẽs chꝛiſto. Hec oĩa dabo tibi ſi cadẽs adoꝛaueris me. Math.iiij. Scd̃m ỽo lucã ſe iactauit dicẽs: Hec mihi tradita ſũt ꝛ cui volo do illa. Lu.iiij. Jactatoꝛes mlt'a dicũt ꝛ pauca faciũt: imovt in plurimũ ꝯfũdunꝛ ꝛ deficiũt. Juxta illud. Sepe minꝰ faciũt hoĩes q̃ magna minanꝛ Sic goliath ſe iactãs inuitabat alios ad ſingulare certamẽ q̃ fuit a puero ſupatus. i.Re.xvij. Holofernes iactabat ſe corã Achioꝛ/ꝙ ipſum occideret ꝛ filios iſrl' ſuperaret: q̃ poſtea fuit a femina interfectꝰ. Judith.vi.ꝛ.xiij. Dixit ſeron. Faciã mihi nomẽ ꝛ delebo iudã: ꝛ ĩpe fuit poſtea debellatꝰ.i.mach.iij. Demetriꝰ ſupba ỽba miſit ad ionathã/ſꝫ cito male ſibi ſucceſſit.

i. Mach. x. Nycanor iactauit ſe dare ꝑ vno talento nonaginta mācipia iudeoꝝ: ſed ipſe ſuccubuit. ij. Mach. viij. Petrus iactāter ſe obtulit cū cū chro mori: ꝙ eū ad vocē femine ter negauit. Mat. xxvi.

¶ De idololatria ꝛ idoloꝝ cultura. Cap. lxi.

Idololatrare facit hoies.
Timiditas vel abſentia prelatorum.
Calliditas et adherentia laſciuorum.
Malignitas et complacentia sociorum.
Tumiditas ꝛ excellentia ſuperborum.
Iniqtas ꝛ ꝯſciētia reproboꝝ

Idololatrare facit hoies aliqn̄ abſentia ꝑlatorū. Tales fuerūt filij iſrl': qꝛ dū moyſes eſſet in mōte: interim dixerūt ad aarō/ Fac nobis deos ꝙ precedāt nos. Qui puſillanim⁹ timēs ppl'i inſultū: fecit eis vituluz conflatilē/ quē ipi adorare ceperūt. Exod. xxxij. Mortuo ioſue filij iſrael fecerūt malū in ꝯſpectu dn̄i: ꝛ deſeruerunt dn̄m deū patrē ſuoꝝ ꝛ idolis ſeruierūt. Judi. ij. Idololatrare facit hoies luxuria ꝛ inordinata concupiſcētia mulierum. Nam fornicatus eſt populus iſrael cū filiab⁹ moab/ que vocauerūt illos ad ſacrificia ſua: ꝛ illi comederūt ꝛ adorauerūt idola ſua. Nu: 25. Cū eſſet ſenex ſalomō deprauatū eſt cor ei⁹ ꝑ mulieres vt ſeq̄ret deos alienos/ nec erat ꝑfectū cor eius apđ deū iij. Regū. xi. Idololatrare facit hoies mala ſocietas vel malū exemplū/ qđ videtur in alijs ꝙ male egerūt. Non em̄ ſuffecit achab regi iſrl'/ vt ambularet in peccatis ieroboā: ſed inſuꝑ ſeruiuit baal ꝛ adorauit eū. iij. Reg. xvi. Achas rex iuda ambulauit in vijs regum iſrael: inſuper ꝛ filium eius ꝯſecrauit/ transferēs per ignem. iiij. Reg. xvi. Trāſlati filij iſrael in aſſyrios: collocate ſunt diuerſe gētes: in ciuitatib⁹ ſamarie/ ꝛ vna queqꝫ fecit deū ſuū iuxta ꝯſuetudinem gentiū. iiij. Reguz. xvij. Idololatrare facit hoies ſuperbia eoꝝ qui ſe reputāt eq̄les vl' maiores deo. Sic holofernes iratus ꝯtra achior/ ꝙ cōmēdabat potētiā dei hebreoꝝ: Dixit ſe eſſe oſtenſuꝝ ꝙ nō eſſet de⁹: niſi nabuchodonoſor. Judit. vi. Dari⁹ rex perſarū ꝑcepit/ ꝙ nullus pete

ret aliqd ab aliquo deo/infra triginta dies:niſi ab ipſo/tāq̄ ſe/ſicut deū oſtēderet potētē. Dan.vi. Nabuchodonoſor fecit ſtatuā aureā ꝛ p̄cepit ſupbe:vt oēs gētes adorarēt ipſam. Dan.iij. Idololatrare facit hoīes malicia ꝑpria ꝛ ꝑuerſitas animi. Sic ieroboam excogitato ꝯſilio/fecit duos vitulos aureos adorari pro deo.iij. Reg.xij. Edificauerūt viri iuda aras ꝛ ſtatuas ſup colles ꝛ ſubter arboreſ iij. Re.xiiij. Cōfuſ⁹ ſēnacherib reuerſus eſt in niniuen: et cū adoraret in tēplo dei ſui: duo filij ei⁹ occiderūt eū.iiij. Re.xix. Manaſſes rex iuda fecit aras baalim: ꝛ adoraue rūt oēꝫ miliciā celi.ij. Paral. xxxiij. Babylonij pri⁹ adorātes idolū/poſt ei⁹ ſubuerſionē adorauerūt draconē. Dan. xiiij. Antioch⁹ iuſſit edificari aras/ꝛ idola/ꝛ īmolari carnes ſuillas. i. Mac.i. Manēte Paulo athenis incitabat̄ videns idololatrare totā ciuitatē: in quo monet̄ q̄libet dolere de iniuria dei. Act.xvij.

¶ De ipatientia ꝛ murmure. Cap.lxij.

Impatientes ſunt ꝛ murmurantes.

Subiacentes correctionibus dominorum.

Seruientes crapulationib⁹ guloſorum.

Inuidentes conſolationib⁹ aliorum.

Iraſcentes in ſuſtentationibus aduerſorum.

Neſcientes in inſtructionib⁹ peritorum.

Extollentes ſe in adinuentionibus ſublimorum.

Impatientes ſūt ſui ꝛ ſubditi ad correptiōes ꝛ verba dn̄oꝝ aliqn̄. Sic agar nō ferēs correptionē dn̄e ſue/que affligebat eā/ꝑpter ſuperbiā ei⁹ receſſit impatiēs. ſed eſt ad angeli monitionē reuerſa. Gen. xvi. Prepoſiti filiorū iſrl' dixerūt moyſi p̄lato eoꝝ. Iudicet dn̄s inter te ꝛ nos. Exo. v. Filij iſrl' impatiētes dixerūt ironice (ſpotlichen) moyſi: Nunq̄d nō erāt ſepulchra in egypto? Exo.xiiij. Uidēs populus q̄ moyſes moraret̄ cū dn̄o in mōte/filij iſrl' impatiētes dixerūt ad aaron Fac nobis deos q̄ p̄cedāt nos. Exo. xxxij. Ancilla ſare impatiēter ferēs īcrepationē dn̄e ſue/cōtumelioſe reſpōdit: Amplius ex te non videamus filiuꝫ ꝛc̄.

De ĩpatiētia et mur.

Tho.iij. Impatiētes et mur
murantes ſunt hoīes guloſi
nō volētes pati aliquē defe/
ctū eſce ⁊ potus. Nā impati/
tiēs ppl's iſrl' murmurauit ꝓ
pter defectū potus. Exo.xvij
Murmurauerūt poſtea tan/
q̄ impatientes ꝓpter cibum
⁊ grauiter puniti ſunt. Exo.
xvi. Guloſi multi habentes
murmurare non deſinunt.
Sic filij iſrl' habētetes mā/
na ⁊ coturnices a domīo nō
erāt contenti: ſed adhuc mur
murabāt ꝓpter ariditatē ſitꝭ.
Exo.xvij. Recordabanť filij
iſrael carniū in egypto: ſed de
miſcdia ⁊ ſeruitute in q̄ fue/
rant nō fecerūt aliquā men/
tionē de qua a deo fuerūt li/
berati. Exo.xvi. Propter de
fectū potꝰ ⁊ fructuū murmu
rauerūt ad aquas ꝯtradictio
nis. Num.xx. Impatiētes ⁊
murmurātes ſūt hoīes inui/
di de aliena felicitate: qđ do
mino multū diſplicet. Ideo
ꝓpter murmurationē contra
Aaron ⁊ dn̄m / ex inuidia fa/
ctā/egreſſus eſt ignis a dn̄o ⁊
deuorauit extrema caſtrorū.
Nū.xvi. Et ꝓpter murmura
tionem quam fecerūt chore.
Dathā ⁊ abyron / deſcēderūt
viui in infernū. Ibidē. Diſcū
bente dn̄o in domo mathei:
phariſei īuidi murmurare ce
perūt/ q̄ cū pctōribꝰ mandu/
caret. Mat.ix. Luc.v. Silr
cū diſcūberet cum Zacheo.
Lu.xix. Operarij murmura/
bāt aduerſus patrēfamilias:
qꝛ largus fuerat nō tm̄ labo/
rantibꝰ tota die: ſꝫ ⁊ veniētibꝰ
hora vndecima. Math.xx.
Principes ſacerdotū audiē/
tes pueros cātātes oſāna: in
dignati ſunt. Lu.xix. Mat.
xxi. Frater filij ꝓdigi īuidēs
feſto frīs / indignatꝰ nolebat
intrare. Lu.xv. Impatiētes
ſunt homines iracundi q̄ ne
ſciūt aliq̄d patiēter pati: ⁊ ħ
aliqn̄ ī dānū ſuū. Sic achi/
tofel/ vidēs ꝯſiliū ſuū diſſipa
tū ira ⁊ indignatiōe cōmotꝰ
laqueo ſe ſuſpēdit. ij. Re.xvij
Quia dure locutꝰ fuit roboā
filijs iſrl'/ decē tribꝰ īdignate/
receſſerūt ab eo. ij. Para.x. ⁊
iij. Reg.xij. Greci qꝛ videbāt
viduas ſuas in q̄tidiano my
niſterio deſpici: irati aduer/
ſus hebreos / murmurare ce/
perūt. Act.vi. Impatientes
ſunt aliqn̄ multi qn̄ īſtruunť/
⁊ ỽitas eis manifeſtať: qꝛ ha
bētes oculos obtenebratos
īllūīnari recuſant. Sic vxor
Thobie/ cū eā thobias furti
auiſaret īpatiēter reſpondit.
Tho.ij. Diſputātes maxime

qñ ſuperant ab oſtendẽte veritatẽ turbant et impatiẽtes fiũt. Sic eliphas ↄuictus a iob / multa ſigna impatientie monſtrauit. Job. xxij. Quia Eleazarus inſtruebat eos in veritate: q̇ eũ duxerãt / in iraȝ ↄuerſi ſũt. ij. Mach. vi. Phariſei audiẽtes cecũ illuminatũ / diſputantẽ ⁊ ↄuincentem eos / maledixerũt ei. Joã. ix. Audiẽtes iudei verba ſtephani diſſecabant cordibꝫ ſuis. Actu. vij. Impatientes ſunt hoies ſupbi: qui audire neq̄unt verba que eorũ excellentie opponuntur. Nam cũ ceſſaſſet loqui Achior / Holofernes impatiẽter tulit. Judith v. Sic fuit impatiẽs ſuperbus Aman / qꝛ Mardocheꝰ non adorabat eum paruã reputans omnẽ eius gloriaȝ / mortẽ eius / ⁊ aliorũ iudeorũ procurauit nequiter. Heſter iij. Nabuchodonoſor audiens ꝙ tres pueri eius ſtatuã noluerunt adorare / quam ſuperbe erexerat / in ira ⁊ infurore precepit eos mitti in fornacem ardentem. Daniel. iij. Herodes rex iratus audiẽs ꝙ chriſtus rex natus eſſet / ꝑpter ſuperbiam dominandi: pueros oẽs i furore mandauit occidi. Mat. ij.

¶ De igratitudine bñficioꝝ. Cap. lxiij.

Jngratus eſt homo.
De beneficijs largienti.
Pijs ſeruitijs relucenti.
De precipitijs eruenti.
Ex intimo corde diligenti.

Jngrati ſũt hoies deo ſua beneficia obliuioni tradentes: nec de ipſis gr̃as referẽtes. Sic filij iſrl' educti a dño de ſeruitute egypti / fecerũt vitulũ aureũ adorantes eundẽ: obliti oĩm bñficioꝝ dei. Exo. xxxij. Cito obliti ſũt bñficioꝝ dei filij iſrl' q̇ veſcebant manna ⁊ murmurabãt. Nũ. xxi. Rephẽdit angelꝰ iudeos ĩgratos diuia bñficia recolẽdo. Jud. ij. Sublimauit deꝰ ieroboã ſup decem tribꝫ / ⁊ ille auertit pplm a cultura dei. iij. Reg. xij. Amaſias diuino auxilio ſupauerat hoſtes / ⁊ tñ poſtea idola adorauit. ij. Para. xxv. Conquerendo dixit dominus de ingrato populo: Filios enutriui ⁊ exaltaui / ipſi autem ſpreuerunt me. Eſa. i. Jngrati ſunt aliquando homines ſeruiẽtibꝫ eis fideliter in quocunq̧ ſeruitio ſiue ore inſtruendo: ſiue operibus ſeruiendo. Sic ingratus fuit

pincerna pharaonis ioſeph q̄ ſuccedentib⁹ pſperis ſui interpretis eſt oblitus. Gen̄.xl. Laban multotiēs voluit immutare mercedē iacob / ei fideliter ſuiēti. Gē.31. Multa ſeruitia recepat a dauid ſaul ⁊ tn̄ eū occidere ſepi⁹ nitebat̄ i. Re. xviij. Ualde ingratus fuit Dauid vrie cui tradidit lr̄as ſue mortis. ij. Re.xi. Ingratus eſt aliqn̄ hō liberanti eū de magno piculo/tales liberati nitunt̄ aliqn̄ deſtruere liberātes. Nā ſaluauit ⁊ liberauit Dauid habitatores ceyle. Et tn̄ in manu ſaul euȝ querētis occidere tradere voluerūt. i. Re. xxiij. Poſtq̄ꝫ dauid pepcerat abſalon fratricidium/⁊ liberauit eū de exilio/ ipſe eū grauiter poſtea pſecutus eſt. ij. Reg. xv. Miſit Jonathas viros q̄ liberauerunt demetriū/ q̄ poſtea alienatus vexauit eū. i. Mach. xi. Dn̄s vinee pepercit pſequentibus ſeruos/ q̄ poſtea ei⁹ filiū occiderūt. Mat. xxi. De decem leproſis liberati a lepra/ nouē fuerūt ingrati. Lu. xvij. Queſtores ingrati de liberatione puelle a demone/ ſunt poſtea paulū pſecuti. Act. xvi. Ingratus eſt hō aliqn̄ amicis honorātib⁹ eū / ⁊ puro corde diligētib⁹/ eis vel eoꝝ heredibus retribuēdo ↄtrariū. ſic filij amon p honore accepto a ſeruis dauid: ad eos pſonaliter deſtinatis/ p honore vituperiū reddiderūt. ij. Regū. x. Ualde ingratus fuit dauid amicitie ionathe/ qn̄ filios hereditate priuauit. ij. Reg. xvi Non eſt recordat⁹ Joas rex miſcdie ⁊ amicitie / quā fecerat ei ioiada ſacerdos/ qn̄ zachariā eius filiū interfecit. ij. Paral. xxiiij. Heliſe⁹ multū honorauerat pplꝫ iſrl̄ ⁊ regē: ⁊ tn̄ iuſſit euȝ rex decapitari. iiij. Regum. vi.

¶ De inimicitia ⁊ odio. Cap. lxiiij.

Inimicitia ⁊ odium.
Iniq̄tate acquirit̄ p̄cedente.
Cupiditate acq̄rit̄ apparēte
Malignitate pq̄rit̄ inuidēte
Carnalitate exq̄rit̄ īuadēte.
Auctoritate ↄcipit̄ arguente
Cum pietate dimittitur pacificante.

Inimicitias pmittit deus fieri: ⁊ hoc pꝑter pctm̄. Pctm̄ em̄ cā eſt inimicitiarū. Un̄ aurelius augu. di. Pctm̄ eſt deformitas quā de⁹ deteſtat̄: iniq̄tas quā demon amplexatur:

infirmitas qua totus mundꝰ
diſſipatᷓ. In cuiꝰ ſignū ſtatim
poſt pctm̄ primorū parentū:
poſuit deꝰ inimicitias inter
ſerpētē ꝛ mulierē/ꝛ inter vtri/
uſqꝫ ſemē. Geñ.iij. Tres ini/
micos ſuſcitauit dñs Salo
moni poſt pctm̄.ſ.raſon filiū
eliada. Adad: ꝛ Ieroboā.iij.
Reg.xi. Cum filij iſrl̄ pecca/
rent et facerent malū coram
dño / inſurrexerūt inimici eo
rū. Iud.ij. Iudeis peccanti
bus holofernes obſedit eos:
ſed eis penitētibꝫ liberati ſūt
Iudith.v.ꝛ ꝑ totū. Occaſio
ne pcti diabolus dr̄ inimicꝰ
nr̄:ipſe em̄ eſt inimicus quē/
odio habere debemus:q̄ dor
miētibus hoībꝰ ſupſemina/
uit zizaniā. Mat.xiij. Inimi
citie multe ex cupiditate rerū
tpaliū oriunt̄. Nā inter paſto
res abrae ꝛ loth facte ſūt ini/
micitie ꝑpter ſubſtantiā. Gē.
xiij. Rixati ſunt paſtores ge/
rare/cuꝫ paſtoribꝫ iſaac eo lo
cupletato. Ideo appellauit
nomē loci illius puteꝰ ad ini
micitias. Geñ.xxvi. Oderat
eſau Iacob ꝑpter heredita/
tē ꝛ dicebat: Ueniet dies lu/
ctus patris mei ꝛ interficiaꝫ
eū. Geñ.xxvij. Inimicitia et
odiū orit̄ aliqñ ex inuidia. nā
inuidentes frēs Ioſeph qꝛ a
pr̄e cūctis fratribꝫ plus ama
ret̄/oderāt eū nec poterant ei
quicqꝫ pacifice loqui. Gene.
xxxvij. Egyptij oderāt filios
iſrl̄:qꝛ creuerāt ꝛ multiplica/
ti ſūt:ꝛ affligebāt eos. Exo.i.
Uidēs ſaul qꝛ dauid pruden
ter ageret ꝛ ppl's eū diligeret
factꝰ eſt eiꝰ inimicus.i. Reg.
xviij. Inimicitia magna ſur/
git ex luxuria. Propter deflo
rationē dyne/inter ſichē ꝛ fi/
lios iacob inimicitia magna
fuit. Geñ.34. Fūdebat apud
ſāpſonē lachrymas vxor eiꝰ
dicens: Odiſti me ꝛc. Iudi.
xiiij. Et ꝑpter eaꝫ ablatā ſibi
factꝰ eſt inimicus oībꝫ phili/
ſteis. Iudi.xv. Iuditio dei
fit vt poſt carnalē amorē ſe/
quat̄ odiū: vt patet in amon
et thamar eiecta. ij. Reg.xiij.
Inimicitias ꝛ odiū portant
aliqñ hoīes mali:repꝛhenden
tibꝫ eos ꝛ loquētibꝫ veritatē.
Nā cū helyas argueret ach/
ab ꝑ iniqua occiſiōe naboth
Dixit ei achab. Nū inueniſti
me inimicū tibi. iij. Reg.xxi.
Dixit achab ad ioſaphat de
michea. Ego odio eū: qꝛ nō
pphetat mihi niſi malum.iij.
Reg.xxij. De hac materia re
quire multū in cap. de verita
te. Inimicitias debet homo
fugere: ꝛ quantū poteſt ini/

micos pacificare/ et vt pacẽ cito inueniãt/nõ nimis offendere. Nã iepte pacificat⁹ eſt cũ galaaditis q̃ expulerũt eũ ⁊ pro eis pugnauit. Iud.xi. Duo latrones rechab ⁊ baana q̃ attulerũt caput iſboſeth dauid inimici ſui / fuerũt ab eo ꝯdẽnati. ij. Reg.iiij. Cognouit ſymõ ꝙ Triphon in dolo peteret argentũ / ⁊ pueros iuſſit tandem dari ne inimicitia in pplo magna fieret .i.Mach.xiij. Rephendendi ſũt q̃ ꝑpter bonas cauſas nõ faciũt pacẽ iter inimicos cũ ꝑpter mortem dñi facti ſunt amici/herodes ⁊ pilatus/qui antea fuerãt inimici. Lu.xxiij Inimicis deuict; diuina nõ humana ꝟtute/deo grẽ ſunt reddẽde. in cui⁹ figura thou rex audiens / ꝙ dauid expugnaſſet adadezer inimicũ ſuum / miſit ad eum filiũ ſuũ et gratias egit ei.i. Paral.xviij. Amputato capite holoferni dixit Judith. Laudate dñz deũ nr̃m q̃ interfecit i manu mea hoſtem ppli ſui. Judith xiij. Submerſis egyptijs dixit moyſes: Cãtem⁹ dño glorioſe:qꝛ equũ ⁊ aſcenſorẽ ꝓiecit in mare. Exo.xv. Raguel ⁊ anna laudauerũt deũ q̃ excluſerat ab eis inimicũ verãtẽ. Tho.viij. Machabei victoria habita canebãt ⁊ benedicebãt deũ in celũ.i. Mach iiij. De hac materia q̃re in capi.de diſcordia.

¶De intentione recta. Cap.lxv.

Intentio in opere.
Facit exterminare q̃d fuerit.
Opus acceptare ſi defuerit.
Habet occultare ſi latuerit.
Neq̃d iudicare q̃d voluerit.
Debet regulari ne ruerit.

Intentio imponit finẽ opi:opus.n. de ſe nõ iudicat: ſed intentio Nam vna ⁊ eadẽ operatio facta diuerſa intentiõe ſortitur virtutẽ ⁊ viciũ. Unde Cayn occidit abel ⁊ peccauit:qꝛ ex inuidia fecit ⁊ malã intentionẽ habuit. Gene.iiij. Dauid interfecit golyã ⁊ meruit: q̃a ex iuſticia: Et vt pplm defenderet.i. Regũ.xvij. Abraã et ſara riſerũt in ꝓmiſſione filij/ ſed riſus abrae fuit cõmẽdatus ⁊ virtuoſus qꝛ ex leticia: ſare vero reprehenſibilis.q̃a ex incredulitate. Gen̄.xvij.et xviij. Pharao dixit peccaui. Judas etiã dixit peccaui nec tñ veniã meruerũt: quia erat intẽtio eoꝝ deprauata. Exo. ix. Math.xxvij. Dauid dixit

ſimiliter: ꝛ de⁹ pepercit: quia rectã intẽtiõeꝫ habuit. ij. Re. xij. Non ſolũ idẽ opus aduerſis intẽtionib⁹ eſt virtus ꝛ vitiũ: ſed factũ ab eodẽ. Nam moyſes quaſi idem dixit educẽs aquas de petra: ꝑmo meruit. ſcḋo peccauit. Nu. xx. et Exo. xvij. multiplices intentiões habebãt turbe in ſequẽdo chꝛm. Nã quidã ſequebãť eũ vt eũ nequiter obſeruarẽt et hi grauiter peccauerũt: lu. xiiij. quidã vt de panib⁹ ei⁹ ſaturenť / ꝛ hi nec merebãť nec peccabãt. Joã. vi. Alij vt ſanarenť a languoꝛib⁹: Joa. vi Alij vt audirent verba eius / ꝛ inde edificarenť: ꝛ hi multipliciter merebanť. Luce. v. Diuerſitas intentionũ in cupiendo chꝛiſtũ videre zacheũ fecit mereri ſalutẽ domui ſue Lu. xix. Et herodẽ demereri chꝛiſti reſponſionẽ. Lu. xxiij hoc etiã facit varietas intentionũ. Nã intẽtio ꝛ volũtas reputanť pꝛo facto ſi poſſibilitas nõ affuerit. Nam cõmẽdauit dñs bonã voluntatem dauid de edificando templũ licet ipſe noluerit ꝙ edificaretur per eũ. ij. Reg. vij. Herodis intentio quando occidit pueros fuit occidere chꝛiſtũ / licet nõ potuerit. Ideo chꝛiſticida vocať: nam ita peccauit ac ſi chꝛiſtum occidiſſet. Math. ij. Sine cauſa nõ dixit ieſus. Qui viderit mulierem ad cõcupiſcendã eã iam mechatus eſt in coꝛde ſuo. Mat. v. Intẽtio celatur ab opere: nõ opus ab intentiõe Nam dauid miſit ad vꝛiã vt veniret ꝛ quieſceret / nõ ꝓpter eius quietẽ: ſed vt ſuũ pctm̃ celaret. ij. Reg. xi. Oꝛnauit ſe iudith vt ſolẽt ſe oꝛnare laſciue mulieres: ſed illa oꝛnatio nõ ex libidine: ſed ex maxima virtute patriã defendendi ꝓceſſit. Judith. ix. Herodis intentio erat chꝛiſtuꝫ occidere. ſed tñ eã ſub adoꝛatiõis pallio abſcõdebat. Matt. ij. Intentio hoĩs ĩ his q̃ agunť ab eo nec debet nec poteſt de facili iudicari / vtrũ ſit bonã vel mala: maxime in ambiguis: et debet hõ ſemꝑ opus in bonã partẽ ꝛ melioꝛẽ viã interpꝛetari. nã filij ruben ꝛ gad ꝛ dimidia trib⁹ manaſſes edificauerũt altare ad bonũ intentionem: quam filij iſrl' in oppoſitũ cõuerterunt. Joſue xxij. Quia mardocheus non adoꝛabat Aman: credebat aman ꝙ faceret ex deſpectu: ſed nõ ex deſpectu pꝛoceſſit. ſed q̇a creature noluit facere

reuerentiã creatoris. Hester. iiij. Prohibebat dñs duob9 cecis illuminat3 ab eo:ne cui hec dicerent: at illi diffama/bant eũ in tota terra illa: nec tñ arguunt fore transgresso/res. Mat.ix. Intentionẽ ha bendi in opib9/regulã dedit christus/quã.ſ.intentionẽ de bet hõ habere vel bona faciẽ do/vel mala ſustinẽdo / q̃ oĩa debẽt referri intentionaliter in ipſu3 dicẽs: Bti eritis cũ oderit vos hoies ꝛ maledixe rint vobis ꝑpter nomẽ meũ/ gaudete ꝛ exultate ꝛc̃. Mat. v.lu.vi. Siĺis regula habet cũ dr̃. Qui dederit potũ vni ex minimis iſtis calicẽ aque frigide ꝛc̃. Mat.x. Itẽ oĩs q̃ reliquerit domũ ꝛ agrum ꝛc̃. Mat.xix. Elemoſynã dare: ieiunare: orare p̃cepit dñs fie ri nõ intẽtiõe placẽdi hoib9: ſed placẽdi deo q̃ in abſcõdi to videt/ ꝛ in abſcondito ma nens iuxta intentionẽ remu/nerat operantẽ. Mat.vi.

¶ De inuidia et emulatione. Cap.lxvi.

Inuidia ꝛ emulatio dat
Mortis dolorib9 occaſionẽ.
Summis honoribus mino rationem.
Doctoribus perſecutionem
Detractorib9 oblocutionem
Propinquorib9 ꝑturbationẽ.
Meliorib9 impeditionem.
Dei cultorib9 nõ dat leſionẽ.

Inuidia oc caſio eſt ſpũalis ꝛ cor/poralis mort3. Nã vt ſcribit Sapiẽ. ij. Inuidia diaboli mors introibit in orbẽ terra/rũ:q2.ſ.videns diabolus ho/minẽ eſſe in ſtatu felici/ꝛ ad il lũ locũ poſſe aſcẽdere: vñ ipe ceciderat/ doluit ꝛ ideo tẽta/uit et vicit: ꝛ ſic hõ vtriuſq3 ſniam mort3 incurrit. Gẽ.iij. Cayn mot9 inuidia abel fra trẽ ſuũ occidit: q2 ei9 munera ꝛ nõ ſua dñs reſpexit. Ge.iiij De hac materia q̃re in ca. de homici. Inuidẽt ab inuidis q̃ in honorib9 ꝛ diuitijs poſi ti vident. Nã q2 dñs bñdixe/rat iſaac ꝛ multiplicat9 eſt/ob hoc inuidebant ei paleſtini. Geñ. xxvi. Propter honorẽ dauid quẽ dabãt ei mulieres pſallẽtes de ꝑcuſſiõe philiſti norũ di. Saul percuſſit mil le/ ꝛ dauid decẽ milia. Inui/dere cepit ſaul ꝛ perſequebat dauid.i. Reg.xviij. Uidẽtes ſatrape ꝛ principes q̃ daniel eos in honorib9 ſupabat/in/uidebãt ei / q̃rentes occaſio/nẽ cõtra eũ. Dañ.vi. Princi/

pes ſacerdotũ audiẽtes a pueris chr̄m honorari/ clamantes oſanna in excelſis/ ꝛ vidẽtes miracula/ ſunt ꝯtra chr̄m ꝑ inuidiã indignati. Math. xxi. Lu. xix. Audiẽtes phariſei lazarũ ſuſcitatũ: ꝛ turbã ſequentẽ chr̄m/ inuidẽtes collegerũt ꝯſiliũ. Joã. xi. Inuidet ſapiẽtibꝫ ꝛ docẽtibꝫ bona ab his qui neſciũt/ ꝛ diſcere nolunt. Nã vidẽs achitofel ꝙ cuſi ꝯſiliũ ꝓualeret doctrine ꝛ ꝯſilio ſuo/ inuidia ſtimulatus laqueo ſe ſuſpẽdit. ij. Re. xvij. Petro ꝛ ioãne loquẽtibꝫ ad ppl'm ſacerdotes dolebãt ꝙ ppl'm inſtruerẽt. Act. iiij. Audiẽtes phariſei verba ſapientie q̃ ſtephan⁹ loquebat diſſecabant cordibꝫ ſuis (qꝛ inuidia inuidos corrũpit intus ꝛ extra.) ꝛ ſtridebãt dentibus ſuis in eũ. Act. vij. Cõuenientibꝫ ciuibꝫ audire paulum ꝛ barnabã/ iudei repleti ſunt zelo. Act. xiij. Inuidi nõ valẽtes ſe aliter ſatiari murmurãt ꝛ detrahũt/ ad modũ canis latrãtis. Sic alchim⁹ ꝓditor iude/ ꝛ nycanor ex inuidia detrahebãt. ij. Mach. xiiij. De hac materia q̃re plura in ca. de detractiõe. Inuidi nõ parcũt ꝓpinq̃s ꝛ attinẽtibꝫ eis q̃n etiã inuideãt oibꝫ ꝛ detrahãt ꝛ offendũt. Nam rachel ſterilis lye ſorori ſue inuidebat. Gene. xxx. Frẽs ioſeph inuidebãt ei/ vidẽtes ꝙ a pr̃e pl⁹ amaret. Geñ. xxxvij maria ſoror moyſi ꝛ aarõ frater ei⁹/ in moyſen inuidia moti ſũt. Nu. xij. Frater filij ꝓdigi vidẽs fratrẽ ſuũ cũ honore receptũ/ idignabat ei ꝛ noluit intrare. Lu. xv. Diſcipuli chriſti qui erãt fratres ſpirituales: iuxta illud Math. xxiij. Audiẽtes iacobũ ꝛ ioãnẽ velle ſedere a dextris chriſti fuerũt ex inuidia indignati. Mat. xx. Inuidi quantũ poſſunt nitunt impedire bonos: eis plurimũ detrahẽtes Nã edificãtibꝫ tẽplũ filijs iuda poſt reditum de babilone gentes iuidẽtes eis multipliciter ĩpediebãt/ ꝛ grauiſſime vexabãt eos. i. Eſ. iiij. Audiẽtes ſanaballat et thobias ꝙ veniſſet hõ q̃ q̃reret ꝓſperitatẽ iſrl' ꝯtriſtati ꝛ moti ſunt cõtra edificãtes. Nee. iiij. Cum ex theſſalonicẽſibꝫ m'lti iudei crederẽt/ inuidẽtes ꝯcitauerũt oẽs ciues. Act. xvij. Inuidiã debẽt fugere boni hoĩes q̃ntũcũq ab ea aliq̃n ſtimulent Nã cũ duo viri ꝓphãrẽt ĩ caſtris cucurrit puer ꝛ nunciauit moyſi dicens: Heldad et

medad prophetāt in caſtris. Statim ioſue filius num miniſter moyſi / ⁊ electus epluribus inuidēs eis dixit Moyſi: Dn̄e mi / prohibe eos. At ille: Quid emularis pro me: nec ad inuidiā ꝓphetātiū induci potuit verbis ei⁹: ſed deſiderabat ſingulos ꝓphetare Nu.xi. Fugit ioānes baptiſta inuidiā: qꝛ cū diceret̄ ei diſcipuli ſui (moti inuidia ꝯtra chriſtū:) Rabbi q̄ erat tecum trans iordanē cui tu teſtimoniū ꝑhibuiſti: ecce hic baptiſat ⁊ oēs veniūt ad eū. Reſpōdit: In hoc gaudiū meū impletum eſt. Joan.iij.

¶ De ypocriſi ⁊ ſimulatione Cap.lxvij.

Jpocrite ⁊ ſimulatores.
Gentes decipiunt bona ſimulantes.
Magna peccata faciūt parua deteſtantes.
Uocem ſuſcipiunt mortem comminantes.

I**Pocrite et** ſimulatores intendunt ſemꝑ ſuis ſimulationibꝫ aliquā deceptionē inferre ſicut amon ſimulauit ſe languere vt ſororē ſuam Thamar ad ſe venire faceret vt eā decipet ⁊ opprimeret: qđ et fecit. ij. Regum.xiij. Giezi ſimulauit dn̄m ſuū veſtib⁹ indigere vt naamā deciperet / ⁊ ipſe acciperet veſtimēta. iiij. Regū.v. Appollonius pacē iudeis ſolenniſantibus ſabatū ſimulauit: ⁊ ſic eos decipiens / arma ſumēs mł'tos ex eis nequiter trucidauit. ij. Machabe.v. Phariſei placida verba ſaluatori dicebāt: volētes eum capere in ſermone. Math.xxij. ⁊ Mar.xij. Nō ſolū homines / ſed etiā ipſum deū ipocrite conant̄ decipe. Nā ananias fraudās de p̄cio agri eſtimabat ſe poſſe deū decipere: Act. v. Legit̄ etiā de ſymone qui volebat emere ſpiritū ſctm̄ cuius cor nō erat rectū Act.viij. Jpocrite cauēt ſibi de pctis minorib⁹: đ maioribus ꝑ ꝓpoſitijs nō curātes. de q̄bꝫ di. dn̄s ꝙ ſūt colātes culicē ⁊ deglutiētes camelum. Math.xxiij. Phariſei noluerūt intrare in paraſceuen / pilati p̄toriū: vt nō contaminarēt / chriſtū eadē die occidere nō timētes. Joā.xviij. Archiſynagogus volebat ſabbatū cuſtodiri a ppl'o vt ſanctitatem oſtenderet: ſed non timebat offendere deū detrahēdo ei: ⁊ et populū a bono ſubtrahendo. Luce.xiij. Jpocritas

punit dñs maledictionib⁹ re
prebenſionibus et flagellis:
ꝛ ſic ſunt a prelatis ꝛ a pdica
toribus arguẽdi. Nam vxo/
ri Jeroboã que de viri cõſi/
lio/ mutato habitu/ ſe aliã ſi/
mulauit prophetã inquirẽs.
Cui Achias propheta dñi
de mandato ſibi et viro ſuo
multas maledictiones ꝛ fla/
gella ſimul cũ nece filij nun/
ciauit. iij. Reg. xiiij. Nã cum
ſcriptura diuina generaliter
impiũ deteſtaꝛ: tamẽ ſingula
riter ve iſernale ipocritꝭ octi
es comminaꝛ. Mathei. xxiij
Manifeſte ipocriſim Ana/
nie et Zaphire. Petrus acri/
ter increpãdo puniuit. Act.
v. Helyman magũ Paulus
grauiter de ipocriſi increpa/
uit. Actuũ. xiij.

¶ De ira dei contra delin/
quentes. Cap. lxviij.

Jraſcitur dominus.
Nõ obſequentib⁹ ei⁹ pceptꝭ.
Deũ nõ colentib⁹ aris erectꝭ
Laudes nõ canentibus pro
bonis receptis.
Maculantibus ſe peccatis
ineptis.
Pro pſidẽtib⁹ pcit ſubiectꝭ.

i Raſcitur
deus ꝯtra inobediẽ
tes ei/ ꝛ pceptis ei⁹. Sed no/
tandũ añ oĩa ꝙ ſm Aug. lib.
xv. de ciuiꝛ. dei. cap. xxv. Jra
dei nõ eſt perturbatio animi
eius: ſed iudiciũ quo irrogaꝛ
pena pctõ. Cogitatio ꝟo ei⁹
ꝛ recogitatio mutãdarũ reꝝ
eſt ĩmutabilis ratio. Neqꝫ ei
ſicut hoĩeꝫ ita deũ/ cuiuſcũqꝫ
facti ſui penitet: cui⁹ eſt de oĩ/
bus rebꝫ tã fixa ſnĩa/ ꝙꝫ certa
pſciẽtia. Sed ſi nõ vtaꝛ ſcri/
ptura talibꝫ verbis nõ ſe quo
dãmodo familiari⁹ ꝛc. Sed
ſi vtiꝛ ſcriptura talibꝫ verbis
nõ ſe ammodo familiari⁹ in/
ſinuabit oĩ generi hoĩm qbꝫ
vult eſſe ꝯſultũ: ꝛ vt pterreat
ſupbiẽtes/ ꝛ excitet negligen
tes/ exerceat qrentes/ ꝛ alat ĩ/
telligentes/ qđ nõ faceret ſi ſe
nõ pri⁹ ĩclinaret et quodãmõ
deſcẽderet ad iacentes. Sic
ratus ꝯtra moyſen nolenteꝫ
recipe ducatũ ppli qñ pluri/
es mandauit ei. Exodi. iiij.
Cõtra egyptios nolẽtes ob/
edire deo: pplm dimittendo
iratus eſt de⁹: ꝛ miſit in eos
irã ſuã. Exo. xij. Propter in/
obedientiã ppli ꝛ moyſi irat⁹
eſt dñs ꝯtra eũ ad aquas cõ/
tradictiõis. Unde ipſe dixit
Eſt mihi dñs iratus ppter
vos. Deuꝛ. ij. Filij iſrl: qꝛ nõ
obedierũt ꝛ tulerunt de ana/
themate iratus eſt de⁹. Joſue

vij. Dixit ioſias: Magnꝰ furoꝛ dñi ſtillauit ſuꝑ nos: qꝛ nõ cuſtodierũt patres nr̃i ꝑcepta dñi dei nr̃i. ij. Paralip. xxxiiij. Multũ debẽt chꝛiſtiani irã dei timere. cũ artaxerſes rex paganꝰ dixiſſet. Om̃e qđ ad ritũ dei celi ꝑtinet/ tribuat̃ diligẽter ĩ domo dei celi/ ne forte iraſcat̃ ꝯtra regnũ regis ⁊ filioꝝ eiꝰ. i. Eſdre. vij Iraſcit̃ deꝰ idololatris deuꝫ celi nõ adoꝛantibꝫ. Nã iratꝰ eſt dñs ſalomoni eo ꝙ auerſa eſſet mens eius a dño: Et deos alienos ꝓpter mulieres adoꝛauerat. iij. Reg. xi. Propter pctm̃ idololatrie iratus eſt dñs ꝯtra ppl'm iſrl': ⁊ tradidit eos in manus azahelis regꝭ ſyrie. iiij. Re. xiij. Quia ioas ⁊ filij iſrl' ſeruierũt ſculptilibꝫ iratꝰ eſt ꝯtra eos dñs et facta eſt ira dei ꝯtra iudaꝫ ⁊ hierl'm. ij. Para. xxiiij. Increduli q̃ſi idololatre reputant̃/ ſuper quos deſcẽdit ira dei. Nã q̇ credit in filiuꝫ dei habet in ſe vitã eternã: q̇ aũt incredulus eſt/ ira dei manet in eo. Ioã. iij. Iraſcit̃ deus ꝯtra ingratos q̇ ſua bñficia non recognoſcentes peioꝛa mala acumulant. Sic iratꝰ eſt ꝯtra amaſiã regẽ iuda qui diuio auxilio ſuꝑauit idumeos: ⁊ attulit deos eoꝝ ⁊ adorauit eos. ij. Par. xxv. Ezechias non retribuit ſɱ bñficiũ dñi: ſꝫ eleuauit coꝛ ſuũ ꝯ dñꝫ/ et facta eſt ira dei ꝯtra iudã ⁊ iſrl'. ij. Paral'. xxxij. Seruus nequã ingratꝰ cui dñs tot et tãta dimiſerat noluit miſereri ꝯſerui. Math. xviij. Idcirco iratus dñs tradidit eũ toꝛtoꝛibꝫ/ donec quadrantẽ nouiſſimum exolueret. Iudeis nõ recognoſcentibꝫ gratiã ſanatiõis infirmoꝝũ quã chꝛs faciebat infirmis: ſed obſeruantibꝫ ſi ſabbato curaret vt accuſarent eũ: iratus eſt dñs ſuper cecitatẽ coꝛdis eoꝛum. Mar. iij. Mat. vi. Cõtra ingratos ad cenã ⁊ nolẽtes venire: ſed ꝑſequẽtes ſeruos et nũcios iratꝰ eſt dñs q̇ perdidit homicidas ⁊ eoꝝũ ciuitates ſuccẽdit. Mat. xxij. eadẽ ſil'itudo de colonis habetur Luc. xiiij. Iraſcit̃ dñs ꝯtra pctõꝛes diuerſoꝝũ vitioꝛum. Sic iratꝰ eſt ꝯtra ppl'm ſuũ pꝛopter pctm̃ gule: q̇ ppl'us eſtuabat deſiderio carniũ ſedens ⁊ merẽs. Nu. xi. De guloſis aũt dr̃: Comederũt ⁊ ſaturati ſuut: ꝓuocauerũt autẽ te ad iracundiã. Nec. ix. Propter pctm̃ murmurationis et detractionis egreſſa eſt ira a

dño ꝛ plaga. Num.xvi. Pro pter viciũ luxurie irat⁹ eſt do minus ꝯtra pplm fornicantẽ cũ filiab; moab. Nũ.xxv. Tractãtes euchariſtiã indigne / exterminat ira dei. Nã Oza qꝛ ĩdigne tetigit archã dei vt eã ſuſtẽtaret / iratus eſt dñs ꝛ ꝑcuſſit eũ / ꝛ mortuus eſt.ij.Re.vi. Quia ioſaphat ſociauerat ſe pctõri / Achab dixit ei Jehu irã dei meruiſti ij.Paral.xix. Cõtra pctõres nõ loquẽtes recta iraſcit do minus: ſic iratus eſt ꝯtra eliphã ꝛ duos ſocios ei⁹: qꝛ cõtra Job nõ loquebant recta Job vlti. Multũ timẽda eſt illa ira quã dñs oſtẽdet peccatorib; in die iudicij: tũc em̃ dicẽt mõtib; / cadite ſuꝑ nos: ꝛ abſcõdite nos ab ira agni. Apoca. Irã dei debẽt prelati auertere a pplo orõnibus ꝛ obſecratiõib;: ſic fecit moyſes dicens: Cur iraſcit dñs pplo ſuo? Exod.xxxij. Occa ſione chore irato dño: dixerũt Moyſes ꝛ aaron orãtes ad dñz: Fortiſſime de⁹ ſpirituũ oĩs carnis. Nũ vno peccãte ira tua ꝯtra omnes deſeuiet? Nu.xvi. Propter hãc cauſaz ꝯſtituit Joſaphat iudices et principes.i.ꝑlatos dicẽs eis oñdite fratrib; vrĩs vt nõ peccent: ne ira dei deſcendat ſuꝑ eos.ij.Para.xix.

¶De ira hoĩs per zelum. Cap.lxix.

Iraſcit hõ bono zelo ꝯtra
Mandata dei nõ implẽtes.
Inordinata vita viuentes.
Obſtinata mente degentes.
Reos eos punientes.

Raſcũtur ꝑlati nõ obediẽtes ꝑceptis vel mandatis eccleſie. Sed ſciendũ eſt ꝙ ira ꝑ zelũ eſt iraſci ꝯtra vicia: ꝛ nõ contra hoĩes. Nã ſm btm̃ Aug. Sic diligẽdi ſunt hoĩes ne errores eorũ diligant: aliud em̃ eſt amare ꝙ facti ſunt: et aliud odiſſe ꝙ faciunt: Sic moyſes cũ pharao nollet acquieſcere precepto dñi vt dimitteret pplm: exiuit ab eo iratus. Exo.xi. Preceperat dñs ꝑ moyſen pplo: ꝙ null⁹ dimitteret mãna / quibuſdaz reſeruãtib; cũ ſcaturiret vermibus irat⁹ eſt moyſes. Exo.xvi. Heliſeus irat⁹ eſt ꝯtra ioas: qꝛ nõ ꝑcuſſit terrã ſagitta ſicut ei fuerat imperatũ. iiij. Reg.xiij. Iraſcunt hoĩm viri ꝛ maxime ꝑlati / qñ vident

inordinate viuētes ꝛ trāſgrediētes obſeruātias/ꝛ ceremonias ordinataſ. Sic moyſes reuertēs ꝛ vidēs pplꝫm inordinate viuentē ſiue ludētē/ et vitulū adorantē: iratus ꝓiecit ad radices montiū tabulas ꝛ ꝯfregit. Exod.xxxij. Cū reuerſus eſt moyſes ꝛ reperit hircū ꝓ pctō exuſtū: qui debebat comedi eſt irat⁹ ꝯtra eleazar ꝛ ythamar. Leui.x. Iraſcunt viri dei ꝯtra hoīes obſtinatos in malo: q̄ nec āmonitionib⁹ nec exhortationib⁹ corriguntur. Sic moyſes vidēs obſtinatā rebellionē chore/ꝛ cōplicū ei⁹ irat⁹ eſt/nihilominus ꝓ eis orauit. Num.xvi. Cōſiderās ionathas obſtinatā maliciā pr̄is ꝯtra dauid ſurrexit a menſa in ira furoris.i.Re.xx. Reſpexit dn̄s in ira obſtinatos iudeos/qui obſeruabāt eū / ꝛ ꝯtriſtat⁹ eſt ſuper cecitate cordis eorum. Marci.iij. Iraſcunt iudices ꝯtra reos: vt eos puniāt. qꝛ ſm Chryſ. Tolle irā doctrina nō ꝓficit/ iudicia nō ꝓcedūt. Sic audita dauid parabola a nathan iratus aduerſus hoīem dixit: Viuit dn̄s qꝛ hō mortis eſt.ij.Reg.xij. Neemias propter vſuras q̄s exigebāt optimates: irat⁹ increpabat eos. Ne.v. Audita ab heſter q̄rimonia de aman rex aſſuerus ſurrexit de cōuiuio iratus. Heſter.vij.

¶De ira hoīs per odium. Cap.lxx.

Iraſcuntur mali.
Ex infidentia ad felicitatem
Per attrahētia ad iniq̄tatē.
Ex extollētia ad rapacitatē.
Ex negligētia ad vtilitatem.
Ex illudentia ad veritatem.

i Raſcūtur ſolū inuidi ꝓpter īuidiā ꝯtra īnocentes/ſic iratus eſt cayn ꝯtra fratrē ſuū abel: ꝛ occidit eū. Ge.iiij. Audiēs ſaul cōmēdari dauid iratus eſt/ꝛ diſplicuit ei ſermo.i.Regū.xviij. Inuidi etiā iraſcuntur ꝯtra excuſantes illos q̄bus īuidēt. Nā cū ionathas excuſaret dauid /iratus eſt ſaul ꝯ eū iurgio.i.Re.xx. Cū audiret ſanaballath ꝙ mur⁹ hierl'm mutaretur ex inuidia irat⁹ eſt valde. Nee.iiij. Audiens antiochus ꝓlia ꝛ victorias iude machabei. irat⁹ eſt.i.Mach.iij. Iraſcunt mali ꝓpter bonos qn̄ n̄ poſſūt eos ad malū īducere: vel a bono retrahere: ſic irat⁹ eſt balac h ꝯtra balaā: qꝛ noluit maledi-

cere pplo dei. Nu. xxiij. Iraſcitiſũt magiſtrat⁹ holofernis ↄtra achior loquentẽ ꝓ pplo dei volẽtes occidere eũ. Judith. v. Eliud buzites irat⁹ eſt cõtra Job vere dicentẽ ſe iuſtũ eſſe. Job. xxxij. Gentes irati ſunt: qꝛ filij iſrl' edificauerũt tẽpla et ſanctuariũ ſic prius. i. Mach. v. Tortores eleazari audiẽtes verba ↄſtãtie eius in irã cõuerſi ſunt. ij. Mach. vi. Poſt ↄſtantia verba ſeptẽ fratrũ / accenſus eſt antiochus ⁊ magis deſeuit. ij. Mach. vij. Artifices argẽtarij ↄtra paulũ repleti ſunt ira. Act. xix. Iraſcunt̃ tyrãni ſupbi ↄtra ſubditos ſuos / iueniẽtes cãm / vbi nõ eſt cã: vt ſubditos ſpoliẽt ⁊ occidãt Sic irat⁹ eſt achab ↄtra naboth / ⁊ de ↄſilio iezabel fecit eũ iniuſte occidi / depredari / ⁊ lapidari. iij. Re. xxi. Sennacherib fugiens a iudea ꝓpter plagã quã intulerat ei deus / irat⁹ mltos iudeos occidit. Tho. i. Holofernes exarſit i iracũdiã / audiẽs ꝙ iudei defendere ſe ꝑpararẽt. Judith. v. Iratus eſt aman ↄtra mardocheũ: qꝛ ei diuinos honores ipẽdere recuſabat. Heſt. iij. Nabuchodonoſor in ira magna ꝑcepit ſapientes babylonis occidi: qꝛ neſciebãt ſomnium ei reuelare. Dañ. ij Itẽ nabuchodonoſor i ira ⁊ furore / iuſſit ſibi tres pueros pñtari: ⁊ i ignẽ ardentẽ mitti. ibidẽ. Uidẽs antioch⁹ ꝙ nõ poſſet expugnare pſipolim: irat⁹ eſt ira magna. ij. Mach ix. Iraſcunt̃ mali ↄ iſtruẽtes ⁊ ↄſulẽtes recte. Sic p⁹ ſalubre ↄſiliũ heliſei naamã irat⁹ recedebat idignãs. iiij. Re. v Aſa irat⁹ eſt ↄ anani ꝓphetã rephendentẽ eũ. ij. Para. xvi Ozias rex irat⁹ eſt ↄ ſacerdotes / ⁊ miabat̃ eis qꝛ arguebãt eũ ꝙ adolebat incenſũ. ij. Para. xxvi. Dicẽte thobia Uidete ne edus furtiuus ſit: vxor eius irata eſt. Tho. ij. Principes iuda irati ſũt ↄtra hieremiã ꝑdicantẽ veritatẽ / ⁊ icarcerauerũt eũ. Hiere. 37. Loquẽte Jeſu in nazareth veritatẽ in ſynagoga oẽs audiẽtes repleti ſunt ira. Luc. iiij. Iraſcunt̃ videntes ⁊ credentes ſe decipi vel illudi. Sic irati ſunt viri de effraym / qꝛ ſeparauit eos amaſias ab exercitu ſuo. ij. Para. xxv. Jonas credẽs ſe decipi: qꝛ niniuen nõ eſt ſubuerſa / deſiccata hedera irat⁹ eſt. Jone. iiij. Iratus eſt herodes illuſus a magis. Math. ij.

¶ De occultis dei iudicijs. Cap.lxxi.

Judiciũ dei occultũ eſt.
Bonũ elicere ex indecentib9
Penas adijcere ſe diligẽtib9.
Magna ſubijcere dure regentibus.
Poſſe deficere ſe ſtare credẽtibus.
Mala reijcere male agẽtib9.
Rebenedicere iã penitentib9
Nil põt dicere q̃s de latẽtib9

IUdicio dĩ occulto fit vt aliq̃ñ fiant aliq̃ q̃ videnꝰ nobis male facta: vt inde aliq̃d bonũ eliciaꝰ: q2 tũc potuit nobis fieri manifeſtũ. Nam ſciebat deus hoĩem peccaturũ: ⁊ tñ factus eſt ab eo peccabilis: cũ potuiſſet ĩpeccabilis fieri. ſed auſculta quantũ bonũ occaſiõe illi9 culpe euenit. quia chr̃i incarnatio / incarnatio aũt filij dei nõ erat cauſa culpe / ſed culpa cauſa incarnatiõis. vñ canim9: O culpa nimiũ btã / q̃ redẽpta ẽ natura. de hoc ꝙ de9 creauit hoĩem dicitꝰ. Gene.i.ij.et.iij. Sepe ſubtraxit Laban mercedem Jacob: ex q̃ fuit Jacob volũtate dei ditatus. Geñ.xxix Uendit9 ioſeph a fratribus ſuis ꝯſecuta eſt liberatio egypti: ⁊ circũſtantiũ regionum Gene.xli. Exulauit moyſes de Egypto: ⁊ poſtea dei habuit viſiões: ⁊ fuit princeps ppl'i. Exo.ij.⁊.iij. ⁊ ſequẽtib9. Judicio dei occulto ꝑmittit deus aliq̃ñ iuſtos flagellari in mũdo. vt ſi q̃d habuerint rubiginis flagelli percuſſiõe purgenꝰ. Nã anteq̃ filij iſrl' educerenꝰ de egypto longo tꝑe affligi / ⁊ flagellari ꝑmiſit. Exo.ij.iij.⁊.v. Thobias p9 pia miſcdie oꝑa ĩ quib9 erat ſolicit9 / lumine eſt priuat9: Tho.ij. Mirabanꝰ etiã ac ſcãdalizabanꝰ amici iob iuſti vidẽtes eũ taliter flagellari. Job.ij. Prophanatũ eſt per antiochũ venerabile templũ dei: ⁊ dei fidelis ppl's interfect9.ij. Mach.ix. Tꝑe antiochi multi boni hoĩes interfecti ſunt. ex q̃ deus elicuit malorũ punitionẽ / ⁊ quorũdam correptionẽ ⁊ ml'toꝝ occiſorũ merita / fuerũt a deo multipliciter augmẽtata. ij.mach. vi.⁊.vij. Judas ⁊ ionathas ⁊ ſymon frẽs fideliſſimi fuerũt miſerabiliter mortui.i.mach xij.⁊.xiij. Eleaſarus vir bon9 ⁊ ſenex ⁊ illi ſeptẽ fratres fuerũt ꝑ lege dei terribil'r cruciati.ij. mach.vi.⁊.vij. Maria puriſſima ꝟgo ⁊ ſctiſſima re-

gina celi cū Joſeph ⁊ puero ſaluatore/ edocti ſunt fugere in egyptū ꝓpter timorē herodis. Mat.ij. Occiſi ſunt innocētes ab herode.ſed nunq̄ tm̄ ꝓfuiſſet obſequio q̄ntū ꝓfuit odio. Ibidē. Joānes baptiſta ſctitatis exemplū/fuit ab herode nequiſſimo decollatus. Math.xiiij. Mar.vi. Ipſe ieſus īnocēs in paſſiōe ſua paſſus eſt ab iniq̄s diuerſa genera tormentoꝝ. Mat. xxvij. Stephan⁹ ⁊ aliȷ apl'i multa tormēta ſuſtinuerunt ab iniquis. Act.ꝑ totū. Paulus fuit multipliciter incarceratus ⁊ ceſus / vt a p̄dicatiōe ceſſaret. Actu.xvi. Et tñ hoc factū eſt volūtate diuina vt inde multas vtilitates efficeret. Nā meritū pauli cumulauit/ exempla virtutū reliquit ⁊ melius docuit ꝑ opa q̄ docuiſſet ꝑ verba. Nec tantū ꝓfuit p̄dicādo/ q̄ntū ipſe ꝓfuit ep'las trāſmittendo. Act.ix. Judicio dei fit vt mali indurent̄ in malo: ⁊ exaltent̄ ī mūdo ad maiorē eoꝝ dānationē ⁊ eternam ꝯfuſionez: ⁊ q̄nq̄ ad mirabiliū dei oſtenſionē. Sic idurari ꝑmiſit cor pharaonis: vt nō dimittere ppl'z/ vt mirabilē vindictā oñderet potēter in mari ꝯtra eū. Exo. xiiij.⁊.xv. Multa regna ꝑmiſit de⁹ ab holoferne vaſtari: vt ꝑ manū femine poſtea deijceret eū. Judith.xiij. Sat ꝑmiſit deus ꝓſperari herodē qui decollauit Joānē ad petitionē meretricis et ſaltatricis puelle. Nec legim⁹ in canone de aliquo illoꝝ deū in p̄ſenti vltionē feciſſe/ſed reſeruauit eis ad futura ⁊ grauiora tormēta. Mar.vi. Matt. xiiij. De hac materia q̄re plura de ꝓſperitate mūdana. Judicio dei occulto fit: vt boni aliq̄n in diuerſa pctā laban̄t vt q̄ ſe exiſtimat ſtare / videat ne cadat: vt nullus pro ſtatu quē habet vel bonū qđ facit/ debet alta ſapere/ ſed timere. Nā Gedeon poſt mirabilem victoriā/dei virtute obtentā: fecit ephod in quo fornicat⁹ eſt oīs iſrl': qđ factū eſt ei: ⁊ ei⁹ domui in ruinam. Judi.viij Moyſes q̄ totiēs ppl'm recōciliauit peccantē. ip̄e ad aq̄s ꝯtradictiōis peccauit. Nū. xx. Sampſon de ſterili mira culoſe angelo nunciāte conceptus fuit/pluries ꝑ mulierē decept⁹. Judi.xvi. Saul nō erat ī ppl'o melior q̄n fuit electus/q̄ fact⁹ peſſimus/fuit a dño reprobatus.i.Reg.xv. Inter alia mala q̄ ſaul fecit/

qđ ſatis videt eſſe mirabile ſctm̃ ſamuelē a phitoniſſa femina fecit ſuſcitari. i. Re. 28. Aug. tñ dí. in lib. de doc. chriſtiana. ꝙ fuit imago ſamuel: nõ ipſe ſamuel: nec eiꝰ aĩa: et talis imago fuit arte ſacrilega demonũ pͤſentata. David ſctiſſimꝰ ꝛ ſalomon ſapiẽtiſſimꝰ/ſpecialiter a dño cõmẽdati. ij. Reg. vij. Ambo tñ in pctã grauiſſima corruerunt. De dauid dĩ. ij. Re. xi. De ſalomone. iij. Reg. xi. Jeroboã q̃ fuit a dño ſup decẽ tribꝫ cõſtitutꝰ pplm̃ ad idololatriã ꝯcitauit. iij. Re. xij. Jehu rex iſrl̃ q̃ magno zelo pſecutꝰ eſt baal a pctis ieroboã nõ receſſit. iiij. Re. x. Joſias rex iuda ſctiſſimã vitã duxit: q̃ poſtea ꝯtra volũtatẽ dei cũ rege egypti pugnauit/ꝛ vulneratꝰ interijt. ij. Para. xxxv. Petrus aploꝝ princeps ꝛ caput eccleſie/ter dñm nõ cognouiſſe aſſeruit ꝛ iurauit. Math. xxvi. Thomas q̃ ꝯfidẽter dixerat Eamꝰ ꝛ moriamur cũ illo: in reſurrectõe dubitauit. ioã. xx Et hij duo. ſ. petrꝰ ꝛ thõas ſt ꝯſecuti gratiã ꝛ miſericordiã. Ex quo patet/ꝙ nullꝰ debet de ſua firmitate ꝯfidere/ ꝛ ſiue cadat/ſiue dubitat/ de dei oĩpotẽtis miſcdia nunq̃ʒ deſperet. Judas apl's dñi ꝛ diſpẽſator collegij/in ſcelꝰ chri pditiõis incidit. Matt. xxvi. Judicio dei fit aliqñ vt pctõres puniant i pñti: vt magnificet ide deꝰ. Jdeo dĩ đ q̃buſdã/ dñi ſnĩa fuit vt indurent corda eorũ ꝛ caderẽt ꝛ pirent Job. xxi. Et iõ dñſ puniuit filios iſrl̃/ ꝙ manſerũt. xl. ãnis in deſerto ꝑpter pctã ſua: in quibꝫ magnificatus eſt dñs. q̃ tanto tpe eoſdẽ in ſolitudine pauit: ꝛ tñ in ꝑmiſſionis terrã nõ introduxit. Nu. 32. Deut. xxix. Jratus filijs iſrl̃ dñs propter pctã eoꝝ dixit: Nõ addã vt vltra vos liberẽ Jud. x. Filij beniamin ꝑpter ſcelus vxoris leuite/ſic grauiter ſũt puniti: vt pauci remãſerũt. Judi. xx. Dimiſit dñs archã capi ab incircumciſis vbi multa miracula fecit: ex q̃bꝫ magnificatꝰ ẽ dñs. i. Re. 4. Terribile fuit vt duos q̃nq̃genarios pͥncipes fecit helyas ab igne ibi deuorari: vt appareret dĩ magna potẽtia: ad cuiꝰ nutũ obediũt vniuerſa. iiij. Re. i. Occidit leo virũ dei/ſed de carne nõ comedit. iij. Regũ. xij. Diuina iuſticia punit interduʒ malos hoĩes per peiores. Sicut filij iſrl̃ puniti ſunt ꝑ chaldeos. Eſa.

xiij. Iudicio dei occulto dat ipſe ſup pctõres ſniam pene/ ꝛ poſtea placat⁹ pnia/parcit eis. Nam cum eſſet Achab ſceleratiſſim⁹/ꝛ audiret penã ab helia p criminib⁹ exigendã/cepit humiliari exteri⁹: et dñs penã infligere plõgauit. iij. Re. xxi. Ezechie dedit domin⁹ ſniaꝫ ꝙ mori debebat: ſed cũ oraſſet cũ lachrymis/ deus ſentẽtiã reuocauit. iiij. Regũ. xx. Manaſſes terribilia facinora ppetrauit / et ad dñm ꝯuerſus ꝛ coanguſtat⁹/ ab eo eſt exauditus. ij. Para. xxxiij. Niniuen ſubuerti debebat: ſed ppter pniam euaſit ſubuerſionis periculũ. Ione. iij. Iudicio dei occulto fiunt aliqua quoꝝ deus ſolus inueſtigator eſt. De quibus nullus hõ/niſi balbutiẽdo loqui poteſt: que ſunt ſolo ſuo ſecreto conſilio relinquẽda. Sic moriturus dauid fecit ordinationẽ ſatis mirabileꝫ. Sed quia ſcriptura cõmendat eum nõ debet pquiri vlterius. iij. Regũ. ij. Quidam ſcriba obtulit ſe ad ſequẽduꝫ dñꝫ: ꝛ nõ fuit admiſſus. Aliũ vero incitauit/qui non videbat volũtarius ad ſequendũ dicens: Dimitte me ſepelire primũ patrẽ meũ mortuum. Mat. viij. Lu. ix. Fecit dñs virtutẽ in corozaim et bethſaida vbi parũ pfecit: ꝛ nõ in tyro ꝛ ſydone vbi plurimum profeciſſet. Luce. x.

¶ De iudicijs hoim rectis. Caput. lxxij.

Iudex vt recte iudicet.
Querat que ſunt decentia.
Habeat ſenſus ſufficientiã:
Exprimat rectã ſententiam:

Iudex vt recte iudicet dꝫ cauſam prius diligenter inueſtigare ꝛ examinare/ vt plene et pfecte cognoſcat quã ſniam ferre debeat ideo dicit. Cãm quã neſciebã diligẽter inueſtigabã. vt dicitur Iob. xxix. Deus cui nil latere poteſt: vt de hoc iudicib⁹ exemplũ demonſtraret: deſcendit videre ciuitatẽ quã ſupedificauerũt filij adaꝫ anteꝙ̃ eos puniret de diuiſione linguarũ in babylonia. Gen. xi. Noluit dñs ſodomitas iudicare añꝙ̃ diceret: Deſcendam ꝛ videbo vtrũ clamorẽ ꝗ venit ad me opere cõpleuerint. Gen. xviij. Salomõ ſubtiliter ꝛ diligẽter inueſtigauit cauſaꝫ illarũ duarũ mulierũ cõtendentiũ. et ſic iuſtũ iudiciũ iudicauit.

iij. Reg. iij. Diligēter ꝛ diſtincte examinauit daniel: duos ſenes de falſo crimine in ſuſannā. Dañ. xiij. Noluit feſtꝰ preſes ſubito paulū iudicare ſed dixit. Nō eſt ꝯſuetudo romanis aliquē iudicare anteꝗ̄ accuſatus p̄ſentes habeat accuſatores/locūq; defendēdi ad obiecta crimina accipiat/ vt.ſ. veritas meliꝰ valeat īueſtigari. Act. 25. Iudex vt recte iudicet non debet ſtare ſuo ꝓprio ſenſui: ſed in quibꝫ eſt aliqđ dubiū debet ꝯſiliuz diuinū pariter ꝛ humanū ꝑquirere. Sic moyſes ꝯſilio yetro acq̄euit: vt dei ppl'm ſalubriꝰ iudicaret. Exo. 28 Ob hāc cām ꝯſtituit moyſes maiores iudices ꝛ minores/vt ſimul haberēt conſiliū de agēdis. Exodi. xviij. Conſuluit dñm moyſes ꝓpter cauſaz filiarū ſalphaad. Et rñdit dominus. Cū mortuꝰ fuerit vir abſq; filio/ad filiā eiꝰ trāſibit hereditas. Nu. xxvij. Iudex vt recte iudicet/ poſt inueſtigationē cauſe/ ꝛ ꝯſiliū habitū/debet rectā ꝓferre ſniam. ꝛ nec p̄ce nec p̄cio: nec amore nec odio deuiare a tramite ꝟitatꝭ. Sic moyſes de duodecim bobus: ꝛ ſex plauſtris nullū iudicauit eſſe filioꝝ caath/licet eſſent ſibi ꝓpinquiores. Nu. vij. Recte iudicauit moyſes ꝙ filij Ruben ꝛ ceteri q̄ petebant terrā iā acquiſitam/ armati alios ad bella p̄cederēt donec eſſet alia terra acquiſita. Nū. xxxij. Antiochus licet eſſet malus/ recte iudicauit adronicū: q̄ iniuſte occiderat onyā. ij. mach. iiij.

¶De iudicijs hominū falſis. Cap. lxxiij.

Iudicū iniuſtū fit ex.
- Iudicis pigritia.
- Auaricia.
- Nequicia.
- Amicitia.

1 Iudex tūc iniq̄ ꝛ iniuſte iudicat: qñ cām nō diligenter examinat: ſed ſignis ꝛ relatiōibꝫ cito credit. Sic iudas male iudicauit thamar cōburendaz: audiēs ꝙ eſſet fornicata cuz alio: ꝛ nō priꝰ examinās veritatē. Gen. 38. Dñs Ioſeph nimis cito credidit ꝟbis cōiugis/Ioſeph falſe accuſantis: ꝛ ipſum ſine examine/aliquo tp̄e carcere mancipauit: Gen. xxxix. Iudicat iudex iniuſte ꝑ auariciā corruptus pecunia/ q̄ ꝑuertit oē iudiciū. Ideo ꝓhibuit dñs moyſi di.

Nō accipies munera / q̄ etiā excecāt prudētes ꝛ ſubuertūt verba iuſtoꝝ. Exo. xxiij. ſic eīm dr de filijs ſamuelis. De clinauerūt poſt auaritiā / ꝛ puerterūt iudiciū. i. Reg. viij. Iniuſte ptulit dauid ſniam mifiboſeth / ppter munera q̄ dedit ei ſiba. ij. Re. xvi. Poſt q̄ aūt cognouit ſnīe hui⁹ veritatē noluit eam īmutare. ij. Re. xix. De iudicib⁹ nr̄i tpis dici pōt: q̄ dr de iudicibus ꝛ pncipib⁹ iſrl̄. Principes tui īfideles ſocij fur̄ oēs diligūt munera ꝛc. Eſa. i. ꝛ Hiere. vi A maiore vſq; ad minorem / oēs auaricie ſtudent. Menelaus culpabilis / ppter pecuniā eſt abſolut⁹ ab antiocho / et accuſatores eius īnocētes ſunt ab eodem iniqua morte dānati. ij. Mach. 4. De hac materia q̄re plura exēpla ſup̄ de acceptiōe munerū ꝛ auaricia. Iudicat iudex nō recte q̄ iudicat cū ira ꝛ furore. Nam ira īpedit animū ne poſſit cernere verū. Sic nabuchodonoſor male iudicauit / qn̄ in furore ꝛ ira p̄cepit: q̄ oēs ſapientes babylonis interficerent: qꝛ eius ſomniū ignorabāt. Dan̄. ij. Ita qn̄ fecit idē iudiciū / qn̄ cū furore p̄cepit mitti tres pueros in fornacē. Dan̄. iij. Herodes iniquū iudiciū ptulit: qn̄ iratus eſt valde / ꝛ mittēs occidit oēs pueros q̄ erāt in hierl'm ꝛ in oīb⁹ finib⁹ ei⁹. Mat. ij. Iudex nō recte iudicat qn̄ ad petitionē aliquoꝝ / amore vel timore a via veritatꝫ deuiat. Sic male iudicauit ſedechias de hieremia / q̄ ad petitionē principū / eū ſine cauſa rationabili īcarcerauit. Hiere. xxxvij. Licet darius rex perſarūꝫ ſciret danielē innocentē: tn̄ ad petitionē ſatrapū fecit eū mitti in lacū leonū: vt ibi a leonibus deuorareł. Dan̄. vi. Ad petitionē babyloniorꝝ rex timore corrupt⁹ danielē pena ſili iudicauit. Dan̄. xiiij. Ad vnius ſaltatricis petitionem / iuſſit herodes inique ioānē iuſtiſſimū decollari. Mathei. xiiij. Mar. vi. Iniquū iudiciū dedit pilat⁹ qui ad petitionē iudeoꝝ volēs eis placere / barrabā ſeditioſum dimiſit: ꝛ ieſum innocentē tradidit morti crucis. Math. xxvij. Peruerſum iudiciū dederūt magiſtratus ꝯtra Paulū q̄ puellā liberauerat a demonio / qn̄ ad petitionē queſtuarioꝝ fecerūt eū virgis diuerſimode flagellari. Actuū. xvi.

N

¶De iuramento hominum.
Cap.lxxiiij.
Iurant homines.
Promiſſiones fidelitatis.
Conuentiones ſocietatis.
Aſſertiones veritatis.
Punitiones iniquitatis.
Peruerſiones temeritatis.

i IVrare poſſunt hoīes licite ſeruare promiſſa cũ firma fiducia ſeruãdi. Sic abraã iurauit abymelech ad requiſitionẽ ſuaʒ ꝙ nõ noceret ei. Geñ.xxi. Flẽte dauid mortẽ abſalon iurauit ei ioab: ꝙ ſi nõ deſiſteret a fletu/ ipſe ꝛ oīs ppl's relinq̃/rent eũ. hoc ꝑmiſit vt eum ad ꝯſolationẽ reduceret. ij. Re. xix. Dauid iurauit Berſabee matri ſalomonis/ ꝙ ſalomõ regnaret poſt eum. iij. Reg. i. Iurãt hoīes licite ꝯuentiões ſocietatuʒ/ matrimonioꝝ/ et amiciciaruʒ firmas ſeruare. Sic iacob ꝛ laban iurauer̃t fedus ſiml'. Geñ.xxxi. Moy/ſes iurauit vt habitaret cũ yetro: ꝛ accipet filiã ei⁹ in vxo/rẽ. Exo.ij. Pie iurauit Heli/ſeus nõ derelinq̃re helyã donec poſſet ſecũ eſſe. iiij. Re.ij. Pepigit fedus amicitie Io/nathas cũ dauid ꝛ iurauerũt ambo. i. Re.xx. Iurãt hoīes affirmãdo veritatẽ. vt fides magis adhibeaẗ. Sic chr̃s in pluribꝫ locis veritatẽ affirmans dicebat. Amen amen. Ioã.v.vi.ꝛ.x. Itẽ paulus ꝑ/pter hanc cãm multotiẽs in ſuis ep̃lis iuraſſe legiẗ dicẽs Deus ꝛ pater dñi mei Ieſu chr̃i ſcit: qꝛ nõ mentioꝛ. ij. ad Corin.xi. Et alibi Teſtis eſt mihi de⁹ cui ſeruio. Rom̃.i. Itẽ ad Gal'.i. Ecce corã deo qꝛ nõ mentioꝛ. Propter hãc cauſam ꝯſueuerũt mẽdaces ſua mẽdacia iuramẽto firmare: vt.ſ. maioꝛ fides adhibeaẗ eiſdẽ: q̃bus quantũ plus iurauerũt fides minoꝛ eſt adhibẽda. Sic iurauit petr⁹ chr̃m nullaten⁹ cognouiſſe. Mat. xxvi. Mẽdaciter ꝛ cũ fraude iurauit antioch⁹ ſe pacẽ tenere: vt crederẽt ei. i. Mach.vi Iurãt aliq̃n hoīes ſiue iudi/ces ꝛ ꝑncipes malefactores punire hũana vel diuina ſententia. Sic rex ſalomon au/dita petitiõe peſſima adonie: ſcʒ ꝙ volebat vxoꝛẽ p̃ris du/cere: iurauit ꝙ occiderit eum iij. Regũ.ij. Dixit helyas ad achab regẽ/ peſſime oꝑantẽ. viuit dñs in cui⁹ ꝯſpectu ſto ſi erit ãnis his ros vl' pluuia niſi iuxta oris mei verba. iij. Reg.xvij. Audita parabola

Dauid de hoie qui tulit ouē pauperis/ iurauit q̄ ouem in quadruplū redderet: ⁊ filius mortis eſſet. ij. Re. xij. Iurāt aliqui temerarie mala facere quoꝝ iurare ꝑuerſum eſt ⁊ ꝑuerſiſſimū obſuare. Sic iurauit dauid deſtruere nabal/ ⁊ oīa q̄ habebat. i. Regū. xxv. Benadab rex ſyrie indignatus eſt ad reprehēſionē iurauit ſi ſuffecerit puluis ⁊c̄. iij. Reg. xx. Si'le iuramentū fecit yezabel q̄ occideret helyā iiij. Re. xix. Nabuchodonoſor iurauit per thronū ſuū q̄ vindicaret ſe de filijs iſrael. Iudit. i. Male iurauit ⁊ peſſime ſeruauit iuramentū herodes dare ſaltatrici quicq̄d volebat ⁊ ꝯceſſit ei caput ioānis baptiſte. Mar. vi.

¶ De iuſticia ⁊ equitate. Cap. lxxv.

Iuſticia recta eſt: ſi
Merentib' ſingula reddant̄.
Se cedentib' bene diuidat̄.
Ab egentib' precijs ematur.
Delinquētib' eque mēſurat̄.

Iuſticia et eq̄tate reddit̄ vnicuiq; q̄d ſuū ē ⁊ hoc initiū habet a deo (q̄ ſm Pſal.) Reddit vnicuiq; ſm opera ſua. Iō dixit iacob ad laban: Reſpōdebit mihi cras iuſticia mea. Geñ. xxx. Teſtimonia dei inſtanter petierūt filie ſalphat: quarū de iure erat hereditas: cū in hereditate paterna a moyſe ſuccedere petierūt. Nu. 27. Dixit dauid ad ſaul: Dñs retribuet vnicuiq; iuſticiā ſuā. i. Reg. xxvi. Iuſticia ſeruari debet in diuidēdo cōmunia/ ⁊ cōmunicādo diuiſa: in diuidendo maior debet diuidere ⁊ minor debet eligere. Sic abraam volens ſe ſeparare a loth: dedit ei optionē/ vt eligeret vnam partē quē vellet. Geñ. xiij. Cōſtituit dauid et q̄ſi habitu; eſt ꝓ lege q̄ equa eſſet portio euntiū ad bellū ⁊ remanētiū ad ſarcinaſ. i. Re. xxx. Iuſticia exigit/ vt qui indiget aliena non furtiue: nec violēter accipiet: ſed ꝯgruēti ꝑcio emat. Sic dauid noluit accipe areā gratis/ quā volebat a iebuſeo: ſed ipſā iuſto ꝑcio cōparauit. i. Paral. xxi. ⁊. ij. Reg. xxiiij. Audiēs thobias hedū balantē dixit: Uidete ne furtiuus ſit. Tho. ij. Iuſticia exigit vt malis retribuat̄ eadē menſura: etiā in ꝑſēti quā ⁊ ipſi alijs retribuerīt Et ideo iuſtū eſt vt nō pereat iuſtus cum impio: vt abraā

dixit: Gene.xviij. Adonibe/
zeth iuſte amputate ſunt ma
nuū ſūmitates: ſicut ipſe am/
putauerat ſeptuaginta regi/
bus. Judi.j. Agag q̄ ſine li/
beris fecerat mulieres remā/
ſit ſine liberꝭ mater ei⁹. i. Re.
xv. Supbus Aman ſuſpen/
ſus eſt in eodem patibulo qđ
ipſe parauerat mardocheo:
Heſter.vij. Hoſtes iudeorū
eadē die occiſi ſunt/quo ipſi
iudeos occidere decreuerūt.
Heſter.ix. Uiri q̄ Danielem
fecerūt mitti in lacū leonuꝫ:
miſſi ſunt in eūdē/ꝛ deuorati
ſunt. Dañ.xiiij. Duo ſenes q̄
voluerūt iniuſte occidere ſu/
ſannā/ a pplo interfecti ſunt.
Dañ.xiij. Jn eodē loco in q̄
adronicus occiderat oniā/ fe
cit eum antiochus occidi.ij.
Mach.iiij. Jaſon q̄ multos
inſepultos abiecerat ipſe ꝛ il/
lamentat⁹ ꝛ inſepult⁹ abijcit
ij. Mach.v. Antioch⁹ plaſ/
phem⁹ ꝛ homicida / peſſimo
vlcere iterfect⁹ ē. ij. Mach.9
Seruo nequā q̄ noluit ꝯſer
uo dimittere/repetijt dñs de/
bitū iā dimiſſuꝫ. Mat.xviij.

¶ De iuſtis inter peccatores
latentibus. Cap.lxxvi.

Juſti inueniuntur.
Caſte viuētes int̄ luxuriātes
Fidem ſeruantes inter idolo
latrantes.
Innocētes īter malignātes.
Clementes inter iniuriātes.

i Juſti inuē/
ti ſunt inter luxurioſos
caſte ꝛ honeſte viuētes quod
magnuꝫ eſt. Nā qñ oīs caro
corruperat viā ſuā dixit de⁹
ad noe: Te eē vidi iuſtū co/
rā me. Geñ.vi. Loth caſtus
ꝛ ꝯtinēs tūc cū habitauit in
medio ſodomorū. Gene.xiij.
Joſeph i egypto caſtā duxit
vitā cū muliere adultera ꝛ la/
ſciua: Gene.xxxix. Suſanna
iuuenis fuit in babylone ca/
ſtiſſima: vbi ſenes inuēti ſūt
impudici. Dañ.xiij. Juſti in/
uenti ſunt fideles ꝛ dei culto
res inter infideles ꝛ idolola/
tras. Sic in terra madiā in/
fidelium paganoꝝ apparuit
dñs moyſi fideli/ cū oues pa
ſceret i deſerto. Exo.iij. Cre
debat helyas ſolus eſſe fide/
lis inter idololatras: ꝛ tñ au/
diuit a dño: Derelinquā mi/
hi in iſrl' ſeptē milia virorum
q̄ non curuauerūt genua ſua
ante baal.iij. Reg.xix. Mar/
docheus ſolus alijs adorāti/
bus aman ei diuinos hono/
res īpēdere recuſabat. Heſt.
iij. Ezechieli dixit deus: Jn/

creduli ꝛ ſubuerſores ſūt tecū/ ꝛ cū ſcorpiōibꝫ bitas. Ezech. ij. Daniel ꝛ ſocij eiꝰ habitauerūt iter idololatras caldeoꝝ. adorātes dn̄z deū ſuū. Dan. iij. Mathatias cū filijs eius/ et cū paucis tpe antiochi/ inuenti ſūt fideles. i. Mach. ij. De fide cēturiōis dixit chr̄s Nō inueni tantā fidē in iſrl̄. Matt. viij. Nicodemꝰ inter iudeos incredulos venit ad Jeſum nocte ꝛ credēs dixit: Scimꝰ q2 a deo veniſti mgr̄. Joā. iij. Juſti inuēti ſunt innocentes in medio impioꝝ. Sic ſamuel cum peſſimis filijs heli nutritꝰ/ ſctūs ꝛ innocēs ꝑmanſit/ vſqꝫ ad finē vite ſue. i. Reg. ij. Thobias de tribu neptalim ſub regno ſamarie inter peſſimos/ inocentiā ſeruauit. Thob. i. Job de eſau ꝛ gentibꝫ natus dicebat Frater fui draconū/ ꝛ ſocius ſtrutionū. Job. xxx. Hieremias inter ppl'm peccantē ꝛ impios/ ſeruauit inocentiā ſuā: Hiere. xlij. Juſti inuēti ſunt pij ꝛ miſericordes inter infideles ꝛ imiſericordes: ſic inter crudeles iudeos ꝛ imiſericordes: q̄ chr̄m crucifixerūt: nicodemꝰ portauit aromata Jo. xix. Alijs petētibꝫ crudeliter vt chr̄s crucifigeret̄. Joſeph pie petijt vt xp̄s ſepeliret̄ Matt. xxvij. Gamaliel legiſdoctor inter phariſeos pium dedit ꝯſiliū ꝓ apl'is. Act. v. Cornelius erat in ceſarea cū oī domo ſua / inter crudeles religioſus ꝛ timēs deū/ ꝛ faciēs elemoſynas. Act. x.

¶ De lachryma ꝛ fletu. Cap. lxxvij.

Lachrymant̄ ꝛ plorāt hoīes
Ex demōſtratione dolorum.
Promulgatione gaudioꝝ.
Expectatione cupidorum.
Motione verborū piorum.
Compaſſione miſerorum.
Contritione peccatorum.
Supportatione flagellorū.
Oratione petitorum.
Separatione amicorum.
Indignatione inuidorū.

Lacrimātur ꝛ plorant aliqn̄ hoīes ex triſticia ꝛ dolore/ de morte amicoꝝ ꝛ ꝓpinquoꝝ. Sic fleuit agar nolēs videre filiū ſuū morientē. Gen̄. xxi. Uenit abraā vt plangeret ſaram vxorē ſuā defunctā. Gen̄. 23. Plāxit iacob multo tpe credēs ioſeph filiū ſuū a beſtijs deuoratū. Gen̄. xxxvij. Planxit dauid ſup mortē ſaul ꝛ ionathe/ ꝛ aliorum occiſorū in

bello. ij. Reg. i. Dauid ⁊ oīs ppl's planxit ſuper mortē abner: quē Joab ꝑditioſe occiderat. ij. Reg. iij. Fleuit Dauid ſuper mortē abſalon filij ſui. licet eū fuerit grauiter ꝑſecutus. ij. Re. xviij. In morte mathatie ⁊ iude machabei ⁊ ionathe fact⁹ eſt fletus magn⁹. i. Mach. ij. ix. ⁊. xiij. Occiſis pueris ab Herode impletū eſt illud. Vox in rama audita eſt ploratus ⁊ vlulat⁹ multus ⁊c̄. Mat. ij. Lachrymas fundūt ⁊ plāgūt hoīes: econuerſo pre gaudio quod habēt ꝓ aliquo amico. Sic eleuata voce fleuit Jacob recognita rachel ꝯſobrina ſua Geñ. xxix. Eſau vidēs fratrē ſuū iacob quē diu non viderat / lachrymas nō potuit cō tinere. Geñ. xxxiij. Cōmota ſunt viſcera Joſeph ſuꝑ fratre ſuo beniamin ⁊ lachryme erūpebāt. Geñ. xliij. Joſeph vt cognoſceret̄ a fratribꝫ / eleuauit vocē ſuā cum fletu dicens: Ego ſum ioſeph frater veſter quē vendidiſtis. Geñ. xlv. In reditu de Babylone iudeis edificātibꝫ templū / voces letātiū / flentiū videbant̄. i. Eſdre. iij. Legēte eſdra verba legis / oīs ppl's ꝑ gaudio ⁊ exultatiōe plorauit. Nee. viij Raguel recognoſcēs thobiā cū lachrymis oſculat⁹ eſt eū: ſil'r ⁊ gabelus. Tho. vij. viij. ⁊. ix. Thobie redeūte occurrūt parētes / ⁊ ambo pre gaudio plorauerūt. Tho. xi: Lachrymant̄ ⁊ flēt aliqñ hoīes ex deſiderio rei quam habere deſiderāt. Sic fleuit eſau ꝓ bñdictione paterna quā deſiderabat pre ceteris obtinere. Geñ. xxvij. Vulg⁹ ꝓmiſcuū qđ deſcenderat de egypto / ꝓ carniū deſiderio fleuit. Nū. xi. Vociferans oīs turba fleuit dicēs: Utinā mortui eſſemus in terra egypti: quando ſedebamus ſuꝑ ollas carniū ⁊ comedebam⁹ in ſaturitate: hoc ex deſiderio carniū ꝓcedebat. Exo. xvi. Morā faciēte thobia mater ei⁹ eū videre deſiderās irremediabilibꝫ lacrimiſ flebat di. Fili mi vt q̄d te miſim⁹ ꝑegrinari. Tho. x. Pro ꝺſiderio celeſtꝫ patrie flebat dauid di. Queadmodū deſi. cer. ad fon. aq̄. ita de. ⁊c̄. Pſal. xli. Pater filij lunatici filij ſalutē deſiderans / orauit cū lachrymis dicens: Dñe miſerere filio ⁊c̄. Math. xvij. Lu. ix. Mar. ix. Lachrymāt̄ aliqñ hoīes ⁊ flent / audiētes pia verba / moti quadā deuotōe. Sic fleuit ioſeph / fratri

bus cũ rogãtib⁹/vt obliuiſce/ ref iniurie ab eis recepte. Ge ne.l. Saul audita voce da/ uid multũ pie loquẽtꝫ fleuit/ dimiſſa iracũdia. i. Re.xxiiij Auditis pijs verbꝭ noemi am be nur⁹ ei⁹ nõ valẽtes lachry mas ꝯtinere/ leuantes voces ſuas/vberrime flere ceperũt. Ruth.i. Lachrymanł aliqñ hoies ex ꝯpaſſiõe quã habẽt ad alienas miſerias. Sic fle uit ois ppl's vidẽs in morte moyſi ꝛ aaron dei ppl'm ace phalũ remãſiſſe. Deu.xxxiiij Plaxerũt filij iſrl' ex cõpaſſio ne ſup filios beniamin quos ipſi idẽ interfecerũt ꝑpter ſce lus cõmiſſuꝫ in vxorẽ leuite. Iud.xxi. Audita obſidiõe ia/ bes filij iſrl' cõpatiẽtes eleua/ uerũt voces ꝛ fleuerũt.i. Re.xj Lugebat ſamuel ſaulẽ/ quia dñm penitebat/ꝙ ꝯſtituerat eũ regẽ.i. Re.xv. Mãduca/ uit thobias panẽ cũ lachry/ mis ſup mortuũ quẽ ſepelire volebat. Tho.ij. Cõpatiens Iob afflictis dicebat Flebã quondã ſup eũ qui afflictus erat. Iob.xxx. Hieremias cõ patiẽs dicebat: Quis dabit capiti meo aquã: ꝛ ocu. meis fontẽ lachrymarũ/ꝛ plorabo die ac nocte interfectos ppl'i mei: Hiere.ix: Flebãt amici ſuſanne cũ viderẽt presbyte/ ros aduerſus eã teſtimoniuꝫ platuros. Dañ.xiij. Cõtriſta tus eſt Antiochus aio ꝑpter iniquã mortẽ onie / ꝛ flex⁹ ad miſcdiam/ lachrymas fudit/ recordat⁹ defuncti ſobrietatẽ et modeſtiã quã habebat. ij. Mach.iiij. Ex cõpaſſiõe fle/ uit chrs et Magdalena ſup lazarũ defunctum. Ioan.xi. Propter magnã cõpaſſioneꝫ quã habebat maria ad chrm ſtabat ad monumentũ plo/ rans. Ioã.xx. Lachrymanł ꝛ flent hoies ex contritiõe pec catorũ ſuoꝝ. Sic quãdo an gelus dñi iproperauit filijs iſrael dei beneficia ꝛ eoꝝ pec cata que coram deo cõmiſe/ rant: clamauerunt voce ma/ gna vnanimiter ꝛ fleuerunt. Iud.ij. Cum audiſſet ioſias rex cõminatiões ſcriptas in libro legis dñi / ꝑpter pctã: ſcidit veſtimenta ſua ꝛ fleuit/ qđ deo multum placuit. iiij. Regũ.xxij. Fleuit Eſdras ꝛ populus ꝑpter cõmixtioneꝫ populi iudaici inter gẽtes/ ea rum exemplis peccãtis.i. Eſ/ dre.ix. Pro pctis ſuis fleuit dauid dicens: Lauabo ꝑ ſin gulas noctes.i. culpas lectũ meũ. Pš.vi. Nõ ſolũ dauid de lachrymis fecit lauacrum

ꝓpter pctã ſua: ſed ꝓpter ci/
bũ ⁊ panẽ. Ait em̃: Fuerunt
mihi lachry. mee panes / die
ac nocte ⁊c̃. Pſal. xli. ⁊ alibi:
Et potũ dabis nob ĩ lachry/
mis ⁊c̃. Pſal. lxxix. Magda/
lena ꝑ ꝯtritione pctõꝝ ſic fle
uit / ꝙ chr̃i pedes lachrymis
rigauit. Lu. vij. Petrꝰ poſtq̃
trinã negatiõez fecit / recogni
ta culpa ſua / egreſſus foras /
fleuit amare. Lu. xxij. Lacry
mas fundũt ⁊ ploratꝰ hoĩes
audientes g̃uia mala q̃ opor
tet eos pati in preſenti / vel vi
dẽt alios eſſe paſſuros. Sic
vidẽs dauid ciuitatem ſiche
lech ſuccenſam / ⁊ habitato/
res ductos captiuos planxe
rũt ipſe ⁊ ppl's. i. Re. xxx. He
liſeus vidẽs corã ſe azahelez /
cepit flere ꝓpter mala q̃ ille fa
cturus iſrael erat / cuꝫ eſſet fu
turus rex ſyrie / ſicut ei ꝓpheti
co ſpiritu fuerat demonſtra/
tum. iiij. Reg. viij. Cum au/
diſſet Mardocheus iniquã
ſententiã ꝯtra iudeos prola/
tam / ſcidit veſtimẽta ſua / ⁊ cũ
eiulatu plorãs / amaritudinẽ
animi oñbat. Heſ. iiij. Uidẽs
Eſayas amaritudinẽ populi
ſui dicebat: Recedite a me
amare flebo. Eſa. xxij. Fleuit
ſuſanna inſpiciẽs celũ timẽs
iniuſte mortis ſniam. Dañ.
xiij. Cũ antiochus faceret ce
dẽ hoĩm: in hierl'm factꝰ eſt
planctꝰ magnꝰ. i. Mach. i.
Uidẽs Jeſus ciuitatẽ fleuit
ſuꝑ illaꝫ qm̃ a Romanis erat
funditus deſtruẽda. Lu. xix.
Lachrymant ⁊ plorãt amici
ſe tenerrime diligẽtes ex qua
dã teneritudine cordis quan
do ab inuicẽ ſeparant. Sic
dauid ⁊ ionathas facta ami/
citia cũ ab inuicẽ diſcederẽt
lachrymas vberes effunde/
rũt. i. Reg. xx. Cũ diſcederet
thobias a parentibꝫ / parẽtes
eiꝰ amariſſime fleuerũt. Tho.
v. Paulus valedicẽs fratribꝫ
ait: Uos ſcitis ꝙ cũ multis
lachrymis ſeruiuerim. Act.
xx. Lachrymant ⁊ plorãt ho
mines in orõne ex quadã de
uotiõe. Sic filij iſrl' pugna/
turi cũ filijs beniamin ĩ orõ/
ne eoꝝ corã dño fleuerũt. Ju
di. xx. Anna fleuit largiter co
rã dño ꝓ filio quẽ erat petitu
ra. i. Reg. ij. Fleuit ezechias
fletu magno: cũ oraret ꝙ leua
ret dñs ſniam mortis. 4. Re.
xx. Et eſa. viij. Audiẽs neemi
as ſtatũ miſerabilẽ ciuitatis /
ꝓ eiꝰ recuꝑatione dñm cũ la/
chrymis exorauit. Neemie. i.
Thobias cecus / audito im/
propio ab vxore / deũ ꝓ recu/
peratiõe viſus ꝑ lachrymas

poſtulauit. vt dr Tho. ij. Populꝰ de bethulia auditꝭ verbis holofernis ab achior/ q̄ referebat ea: dn̄m exorauerūt cū lachrymis/ vt eos ab eius tyrānide liberaret. Judith. vi. Stetit iudith an̄ lectū holofernis cū lachrymis orās/ vt deꝰ suā pficeret cogitatū exclamās i corde: Cōforta me dn̄e/ ꝛ ſtatim amputauit ei caput. Judith. xiij. Dauid orās dicebat: Exaudi deus orōnē meā/ au. pci. la. meas. ꝛc̄. Ps 38. Paulꝰ poſitꝭ genub; ſuis cu; his q̄b; loquebat̄ orauit dn̄m: magnꝰ aūt fletus factꝰ eſt oim. Act. xx. Circūdederūt vidue petrū flētes ꝛ adorantes ꝑ dorca. q̄ illas ꝯtinue refouebat. Act. ix. Lachrymāt̄ ꝛ plorāt aliqn̄ hoīes īuidi de aliena felicitate/ ex quadam amaritudine animi: vidētes ꝙ q̄b; inuidēt nocere nō poſſunt. Nā poſtq̄ aman vidit mardocheū tā magnifice honoratum/ feſtinauit lugēs/ et operto capite ingreſſus ē domū ſuā. Heſter. vi.

¶ De liberalitate ꝛ curialitate. Cap. lxxviij.

Liberalis largus/ ꝛ miſericors debet eſſe homo.
Largiēdo cū beniuolentia.
Reuerendo dignos cum reuerentia.
Defendēdo paſſos cum violentia.
Subueniendo templis ad decentia.
Diſtribuēdo ſine indigētia.
Reſtituēdo ſine negligentia.
Exhibēdo ſpōſis cōplacētia
Relinquēdo nos ad licentia
Pro acq̄rēdo hiſ corrn̄dētia

Liberalis largꝰ ꝛ miſericors d; eſſe hō i referēdo ꝛ donādo ſiue cōicando ſua/ cū beatiꝰ ſit dare q̄ʒ accipe. Sic valde liberal' fuit rebecca i verb: i factis plꝰ offerēs q̄ʒ ſeruꝰ abrae peteret. Geñ. xxiiij. Grata eſt liberalitas tpe ncc̄itatꝭ. Sic dauid gr̄ā habuit qn̄ berzellai ſibi ꝛ exercitui eiꝰ neceſſaria detulerat. ij. Re. xix. Obtēta victoria de amalechitis dauid liberaliter miſit dona ſenioribꝫ iuda. i. Re. xxx. Largus donator ꝛ remunerator eſt chr̄s / q̄ relinq̄ntib; tpalia ꝑmittit et̄na tribuēs cētuplū in pn̄ti/ ꝛ gl'ia; vite et̄ne i futuro. Matt. xix. Nō debet liberalis ꝑcraſtinare: q2 q̄ cito dat/ bis dat. ſic chr̄s nō dixit latroni cras/ ſed hodie mecū eris in padiſo. Lu. xxiij. Liberal' d; eſſe hō ad honoran

dū hoīes dignos honore: et maxime ad ſuū hoſpiciū venientes. ſic honorauit moyſes ietro venientē ad ſe. Exo. xviij. Rex ſalomon multū honorauit berſabee venientem ad ſe qñ ſurrexit de ſolio: et ſoliū fecit ſibi parari iuxta ſe. et quicq̄d peteret ſe facturuz ꝓmiſit. iij. Reg. ij. Rex aſuer⁹ liberal'r ꝛ magnifice honorauit mardocheū qñ fecit eū induí veſtibus regijs/ꝛ ponere ſup equū de ſella ſua. Heſter vi. Quia ſymō nō recepit honorifice chr̄m in domo ſua. chr̄s reprehēdit eū in cōparatione ad magdalenā dicens: Intraui in domū tuā/aquā pedib; meis nō dediſti. Luc. vij. Liberalis debet eē hō ad defendēdū illos quos videt iniuriā pati ꝟbis vel factis. Sic liberaliter egit moyſes/ filiā ietro a paſtorib; defēdēdo. Exo. ij. Liberalē epl'am ſcripſit artaxerſes ꝓ defenſione ppl'i iudeoꝝ eſdre ſacerdoti. Eſ. vij. Chr̄s liberal'r defēdit publicanos ꝛ pctōres appropinquātes ſibi/a murmurationib; ſcribarū ꝛ phariſeorū. Lu. xv. Liberal'r defendebat diſcipulos a detractōib; iudeorū ꝛ phariſeoꝝ. Mat. xij. Mariā magdalenā defēdit a ſorore cōquerēte. Lu. x Phariſeo murmurāte. Luc. vij. Et a iuda ꝓ effuſione vnguēti eaȝ prodigā appellāte. Mat. xxvi. Joan. xij. Mire liberalitatis fuit paulus/qui ſeruū philemonis fugitiuū/ liberauit a pena: ſcribēs epiſtolā/mire liberalitatis. Ad philemonē. i. Liberales debēt eſſe hoīes ad eccl'ias: eccleſiaſtica ſeruitia: ꝛ eccl'iaſticos ſeruitores bona diſtribuendo. Quia ſpūalia recipiūt in eiſdē. Sic liberales erant filij iſrl' q̄ mente ꝓ̄ptiſſima obtulerūt ad faciendū opus tabernaculi. Nū. vij. Et ad edificiū vt artifices cōpulſi ſunt dicere pl⁹ offerūt q̄ȝ neceſſe ſit. Exo. xxvi. Precepit rex darius reedificari tēpluȝ ꝛ dare ſumpt⁹ de archa regis i. Eſdre. vi. Ad ſacrificia eccleſie debemus eſſe liberales. Sic iudas ꝓ interfect; ī bello ꝓ̄ſtitit ſumpt⁹ ad ſacrificia ij. Macha. xij. Sic ſeleucus aſie rex preſtitit ad ſacrificia ſumpt⁹. ij. mach. iij. In paupere maior virt⁹ reputat' liberalitas. Nam duo minuta paupercule vidue īpoſita gazophilatio munerib; diuituȝ a dn̄o ꝓ̄ferūt'. Lu. xxi. Mar. xij. Liberal' dȝ eſſe hō paupi

bus ꝛ egenis eis ꝑ cħri amo re elemoſynas largiẽdo. Nobilib⁹ aũt depauꝑatis ꝑ vere cũdia mẽdicare nolẽtib⁹ magis piũ eſt eẽ largũ. Sic dauid ꝑcepit mifiboſet q̃ fuerat nepos regis / vt in menſa ſua comederet ſꝑ ſecũ. ij. Reg. ix. Quidã boni viri de iſrael captiuos / veſtierũt nudos / ꝛ qui ambulare non poterãt ex magna liberalitate ipoſuerũt eos iumẽtis. ij. Para. 28. Job liberalis fuit ad pauꝑes. q̃ ait: Cor vidue ↄſolat⁹ ſum / pater erã pauperũ. Job. xxix. Liberalr̃ magi cħro paupi pãnis inuoluto / in ꝑſepio / ſtabulo reclinato / munera obtulerunt. Mat. ij. Saluator liberalr̃ pauit pauperẽ turbã: cũ non habebãt qđ mãducarẽt. mat. xiiij. Multũ larg⁹ erat zacheus / q̃ dicebat: Ecce dimidiũ bonoꝝ meoꝝ dñe do paupibus ꝛc̃. Lu. xix. Religioſis et ꝑdicatorib⁹ q̃ ſũt pauꝑes xp̃i debẽt ipi hoĩes eſſe liberaleſ. ſic lydia purpuraria / liberal̃ fuit paulo ꝑdicãti. Act. xvi. Naufragijs ꝛ i ꝑiculo poſitꝭ ꝛ depauꝑatis paulo ꝛ ſocijs barbari hũanitatẽ maximaȝ ꝑſtiterũt. Act. 28. Liberales debẽt eẽ hoĩes / nõ aliena auferẽdo: ſed reſtituẽdo ablata / ꝛ remitrendo ea q̃ de iure ſua ſũt. Jõ di. moyſes regi edom Liceat nobis trãſire ꝑ terram tuã: nõ ibim⁹ ꝑ agros nec ꝑ vineas ꝛc̃. Nu. xx. Rex cyr⁹ remiſit in ierl̃m vaſa aurea / q̃ tulerat nabuchodonoſoꝛ pꝛ eius. i. Eſ. i. Thobias multũ fuit liberalis raphaeli quem hoiem reputauit / offerẽs oĩa q̃ adduxerat Tho. xij. Magna liberalitas apparuit in ſil̃itudine de ſeruo nequã / cui oĩa ſunt dimiſſa. Mat. xviij. Liberalis debȝ eſſe homo in matrimonijs ꝛ nuptijs / tã ex parte dantis q̃ꝫ recipiẽtꝭ vxorem. Talis fuit raguelis liberalitas q̃ dãdo thobie filiam ſuã in vxorẽ / dimidiũ ſue ſubſtantie dedit ꝑ dotib⁹. Tho. viij. Rex aſuer⁹ fecit magnũ et liberale conuiuium in nuptijs Heſter / quando eam ſibi deſponſauit in vxorẽ. Heſter. ij. Uiri etiam debent eſſe liberales vxoribus. Ideo dixit Aſuerus ad Heſter: Si dimidium regni mei ꝛc̃. Heſter. v. Magnã liberalitatẽ oſtendit chꝛiſtus in nuptijs: qñ deficiente vino: aquã in vinũ ↄuertit. Jo. ij. Ualde liberal̃ fuit ille rex: q̃ nuptias fecit filio ſuo / ꝛ miſit vocare inuitatos ad nuptias donec

menſe diſcūbentiū implerent. Matth. xxij. Liberales debent eſſe religioſi qñ intrant religionē ad dimittendū pauperib9 oīa/nihil ſibi retinētes. Sic eñ chrūs ꝯſuluit iuueni volēti eſſe ꝑfect9 di. Uade et vē. oīa q̄ ha. ⁊ da pau. ⁊ ve. et ſe. me. Mat. xix. Barnabas intrās religionē vēdidit agꝝ ⁊ coꝝ ꝑciū poſuit añ pedes diſcipuloꝝ. Act. iiij. Male ſucceſſit ananie ⁊ zaphire ꝑfatā religionē intrātib9/qui partē ꝑcij ſibi retinuerūt/⁊ partē diſcipulis attulerūt. Act. v. Liberalis dȝ eſſe hō ſi attendat remunerationē liberalitatꝭ. ⁊ punitionē tenacitatis etiā in pn̄ti. Nam qꝛ berzellai ꝑbebat alimenta dauid/ab his q̄ cū eo erāt dixit dauid: Ueni ⁊ requieſcas mecuȝ ſecur9. ij. Reg. xix. Regina ſaba multa attulit ſalomoni: ⁊ ſalomon dedit ei oīa q̄ petijt. iij. Re. x. Juli9 liberaliter recepit paulū ⁊ ſocios/⁊ paulus patrē ei9 egrū reſtituit ſanitati. Actuū 27. Quia viri ſocbot ⁊ phanuel nō fuerūt liberales gedeoni/ab eo grauiter ſunt puniti. Judi. viij. Nabal in maximo ꝑpter tenacitatē ſuā fuit piculo: niſi largitas abigail ſuppleuiſſet. i. Reg. xxv.

¶ De loquacitate mulierū. Cap. lxxix.

Loquunt̄ mulieres ſtulte.
Reſpondendo.
Conſulendo.
Reuelando.
Rixando.

1 Oquuntur mulieres aliqñ ſtulte petendo: ⁊ petitionib9 reſpōdēdo. Nā ſara interrogata cur riſiſſet: ſtulte rn̄dit di. Nō riſi Gene. xviij. Stulte loq̄ndo petūt mulieres aliqñ īpoſſibilia fieri. Sicut rachel dicebat iacob: Da mihi liberos: q̄ſi eſſet in ꝑtāte ſua. Geñ. xxx Stulta fuit petitio matris filioꝝ zebedei: ⁊ iō fuit a dn̄o reprobata: qꝛ ꝑ eis petebat quietē añ laborē/ꝑmiū añ curſuȝ/coronā ante victoriā Math. xx. Importuna petitio ancille ⁊ ſtulta/fecit petrū negare chr̄m. mat. 26. Multa ꝟba ſtulta petēdo ⁊ reſpōdendo/anteq̄ chr̄m cognoſceret/dixit illi mulier ſamaritana. Joā. iiij. Loquunt̄ mulieres valde ſtulte aliqñ in cōſilijs per ſe neſcientes: nec a prudentibus volentes addiſcere: ſed ſuo ꝓprio appetitui credere/⁊ ſtultis aliorū conſilijs aſſentire. iō eua ſtulte lo-

cuta eſt ꝯſulendo viro / vt de fructu vetito mādu careet: qꝛ pꝛius legiꝫ locuta fuiſſe cum ſerpēte in ſuggeſtione/ q̄ꝫ deo in oꝛone vel cū viro inſtruen te/vt ab eo reciperet documē tū. Gene.iij. Vxoꝛ aman an/ diēs q̄rimoniā fieri de mar/ docheo/ſtultū dedit viro cō/ ſiliū: ꝛ ille ſtultꝰ credidit / qñ excelſam trabē parari iuſſit. Heſter.v. De hac materia re quire plura de ꝯſilijs malis. Loquuntur aliqñ mulieres ſtulte reuelādo ſecreta eis im poſita q̄ ꝯtinere nō poſſunt. Ideo ſtultū eſt viris reuelare eis ſecreta. Nā vxoꝛ ſampſo/ nis ſtatim qñ ꝑpoſitionē di/ dicit a marito ī dānū eiꝰ alijs reuelauit. Judi.xiiij. Dalila ſciēs vbi erat foꝛtitudo ſam/ ſonis/ſtatim illud retulit ini/ micis. Judi. xvi. Loquunꝫ mulieres ſtulte/ rixādo cū vi/ cinis bonū aliqñ ꝯuertendo in malū. Nā qꝛ dauid ſctūs ex magna deuotione ſaltaue/ rat coꝛā archa/vxoꝛ eiꝰ yroni ce/ ꝛ quaſi conuiciādo dixit. Quā gl'ioſus factꝰ eſt rex ꝛc. ij. Reg.vi. Turpiter ꝛ cū con uitijs rixabanꝫ due mulieres coꝛā ſalomone ꝑ filio viuo ꝛ moꝛtuo. iij. Reg. iij. Ancilla ſare iuſte repꝛehēſa ab ea: ri/ xando dixit: Ampliꝰ nō vide amus ꝛc. Tho.iij. Vxoꝛ tho bie cū rixa ei ꝯuiciādo rñdit: Vana facta ē ſpes tua. ibidē. Vxoꝛ iob ꝯuiciādo dicebat: Benedic deo ꝛ moꝛere. Cui Job ait: quaſi vna ex ſtultis mulierib⁹ locuta es. Job.ij.

¶ De luxuria ꝛ incontinētia. Cap.lxx.

Luxuria ꝛ incontinentia eſt.
Cauſa homicidioꝛum
Odium domeſticoꝛum.
Oꝛigo multoꝛū maloꝛum.
Reatus multarū penarum.

Luxuria cā vel occaſio fuit vel ē ho micidioꝛū ꝛ effuſiōis ſangui nis. Nā ꝑpter violētiā dyne ſichē ꝛ amoꝛ cū habitatoꝛib⁹ ciuitatis ſunt occiſi. Gene. xxxiiij. Occaſione vxoꝛis leui te incredibili vexate luxuria/ multi fuerūt hoīes interfecti Jud.xx. Amon ꝑpter violen tiā ſoꝛoꝛis ſue thamar/ ab ab ſolone in ꝯuiuio fuit occiſus ij. Re.xiij. Dauid ꝑpter pul/ chꝛitudinē berſabee captus/ cū ꝑditiōe homicidiū perpe/ petrauit. ij. Re.xi. Quia iſbo/ ſeth repꝛehēdit abner ꝙ fue/ rat ad ꝯcubinas pr̄is eius in greſſus/ facta eſt indignatio

inter eos ⁊ ambo p⁹ modicū tp̄s ſūt occiſi. ij. Re. iij. et. iiij. Propt' luxuriā herodis/⁊ herodiadiſ fuit ioānes baptiſta neq̄ter decollatus in carcere. Mar. vi. Luxuria nulli parcit: nā domeſtic⁹ et familiarꝭ hoſtis eſt: ideo vero multū timeri debet. Nā virtuoſitate deijcit potentes: ſic deiecit ſampſonē dalila. Judi. xvi. Deprimit ſctītate virētes/ſic depſſit dauid ꝑ berſabee quā lauantē perſpexit. ij. Reg. xi. Decipit ſagacitate prudentes. Sic decept⁹ eſt ſalomō ꝑ mulieres q̄bus adheſit. iij. Re. xi. Diminuit ꝓbitate pollentes. Sic diminuit holofernem propter Judith quā concupiuit. Judit. xij. ⁊. xiij. Deſtruit honeſtate ⁊ etate ſeneſcentes. Sic deſtruxit duos ſenes ꝓpter ſuſannā/⁊ ei⁹ pulchritudinem aſpiciētes. Dañ. xiij. Luxuriā ſequūtur multa mala ⁊ incōmoda eaꝫ ſectantibꝫ: ꝓpter q̄/luxuria viciū ab oībus hoībus/preſertim chriſti famulis deteſtandū eſt. De q̄bꝫ ponim⁹ q̄nqꝫ. Primū eſt diuina idignatio cū ſeueritate. Nā cauſe diluuij videt' eſſe vl' fuiſſe luxuria q꞉ oīs caro corruperat viam ſuā. Jdeo dixit de⁹ ad Noe: Delebo hominē ⁊c. Geñ. vi. Scd̄a eſt diabolica inhabitatio cū poteſtate. Nā q̄ libidini vacāt/habēt ſuꝑ eos poteſtatem demonia. Tho. vi. Ob hāc cām petierūt demonia ītrare ī porcos. i. luxurioſos. Mat. 8. Tertiū ē celeſtꝭ glorie priuatio ex iniquitate. Nā ſi vxorē q̄rentes ſeu ducentes: nō fuerūt digni cena dei: q̄d erit de adulterꝭ ⁊ fornicarijs/⁊ alijs generibꝫ laſciuorū: Lu. xiiij. Quartū eſt tēporalis ſub̄e minoratio cum pauꝑtate. Nam fili⁹ ꝓdigus diſſipauerat ſub̄am viuendo luxurioſe: ⁊ cum ꝯſumpſiſſet oīa/ipſe cepit egere. Luc. xv. Quintū eſt libidinis accenſio ſine ſaturitate. Nā luxuria nō extinguit ardorem libidinis/ſed accēdit: iō d̄r/Cupiebat implere ventrē ſuū. i. concupiſcentiā. ibidē. Luxurioſi grauiter puniunt' a legibꝫ ⁊ a deo. Jdeo cū relatū fuit iude: ꝙ thamar ex adulterio cōcepiſſet ait: Ducite eā ad cōburendā. Gene. xxxviij. Duo ſenes luxurioſi volentes ſuſānam opprimere/a ppl'o ſunt lapidati. Dañ. xiij. Grauiter puniunt' q̄ fornicant' in ſacro loco. Nā tp̄e antiochi tēplū fuit luxuria plenū q̄d ſūmo

deo diſplicuit/ ⁊ eos graui ac cerbitate puniuit. ij. Mach. vi. Mulier in adulterio dep̄ hensa/ mādabaꝛ a moyſe lapi dari. Leuitici. xx.

¶ De maledictione qua de⁹ maledicit. Cap. lxxxi.

Maledicit deus.
Laycis peccantibus.
Clericis male operantibus.
Morā faciens penitentibꝫ.

m Aledicit deus laycos peccantes: et alios ad pctm̄ īducētes. In cui⁹ figura serpēs q̄ ad peccandū euā induxerat/ legiꝛ a dn̄o maledicta. Gē. iij. Sic deteſtatus eſt de⁹ pctm̄: q̄ nō ſolū pctōres: ſed ⁊ alias creaturas in eoꝝ ope maledixit Ideo dixit ade poſt peccatū: Maledicta ſit terra in opere tuo. Gen̄. iij. Et iterū: Terra es: ⁊ in terrā reuerterꝭ. et iteꝝ In ſudore vultus tui veſcerꝭ pane tuo. Pctm̄ homicidij ⁊ effuſionē innocētis ſanguis ſic de⁹ abhorret/ vt eis ſpecialiter maledicat. Sic maledixit cayn ⁊ terrā q̄ ſuſcepit ſanguinē frīs ſui. Gen̄. 4. Ocioſis in ope ⁊ ꝟboſis in lingua de⁹ ſingulꝛ maledixit. In cuius figura maledixit ficulnee cū folijs. i. ꝟboꝝ ſine fructu. Mat. xxi. Terribilis erit illa maledictio ī die iudicij/ cū dn̄s dicet: diſcedite a me maledicti i ignē etn̄ū ⁊c̄. Mat. xxv. Maledicit de⁹ clericis ⁊ ſacerdotibꝫ male oꝑantibꝫ. Et eoꝝ maledictio peioꝛ eſt maledictiōibꝫ ſeculariū. Iō lamentās Hiere. di. Repulit dn̄s altare ſuū: maledixit ſctificatōi ſue. Tre. ij. Sacerdotibꝫ malis loquiꝛ dn̄s ꝑ malachiā di. Maledicā bn̄dictionibꝫ vobis. Mala. ij. Maledictionē tardat de⁹ tanq̄ꝫ miſericors ſepe expectās recōciliationē vł ꝯuerſiōeꝫ pctōris bn̄dictionē aūt feſtine ⁊ liberalꝛ donat. iō de maledictōe dixit Dan̄. oñdēs tarditateꝫ ei⁹. ſtillauit ſup nos maledictio. Dan̄. ix. Q, aūt larg⁹ ſit ad bn̄dicendū / oñdit ſapiēs. Eccī. 39. dicēs: Bn̄dictio illius q̄ſi fluuius inundabit.

¶ De maledictione qua hō maledicit hoī. Cap. lxxxij.

Maledictiones hoīm.
Progenitorum fugienda.
Filiorum cauenda.
Prelatorum timenda.
Malorum deridenda.
Sorte punitorum ferenda.

m Aledictio patris vel matrꝭ mul

tũ timẽda eſt. qꝛ ſic bñdictio firmat domos firmas filiorꝫ: ſic maledictio matris eradicat fundamẽta. Eccli. iij. Jõ timere debẽt filij parẽtes offẽdere ne maledicant ab eis. nã qꝛ offenderat cham Noe oſtendẽs ei⁹ nuditatẽ/ ꝛ eius deridẽs: ipſe ꝛ filij: ꝛ filij filiorum maledictionẽ acerbiſſimã incurrerũt cũ dixit: Maledict⁹ cham ꝛc̃. Geñ. ix. Per locũ a cõtrarijs videri poteſt quantũ timebãt iacob ꝛ eſau maledictionẽ pr̃is/ q̃ ita erãt ꝑ bñdictione ſolliciti. Uñ et iacob dixit matri: Timeo ne pater me⁹ putet me ſibi voluiſſe illudere/ ꝛ inducat ſuꝑ me maledictionẽ ꝑ bñdictione. Gene. xxvij. Quia ſymeon et leui ꝯtra voluntatẽ pr̃is occiderũt ſichẽ: dixit iacob pater eorꝫ: Maledict⁹ ſit furor eorum: qꝛ ꝑtinax: ꝛ indignatio eorꝫ: qꝛ dura. Gene. xlix. Maledicere nõ debẽt filij patrib⁹ vl' matrib⁹ carnalib⁹: nec ſubditi ſpũalib⁹ patrib⁹ vel p̃latiſ Nam qui maledixerit pr̃i vel matri/ morte moriat̃: qđ non ſolũ ꝑ carnali patre vel mr̃e accipit̃: ſed etiã pro prelato ꝛ matre eccl'ia exponit̃. Leui. xx. Arguebãt iudei paulũ dicentes ſummũ ſacerdotẽ dei maledicis: ſꝫ excuſauit ſe dicens: Neſciebã frẽs ꝙ princeps eſſet ſacerdotũ. Act. 23. Maledictio p̃latorꝫ ꝛ excõicatio timenda: ſiue iuſta ſiue iniuſta etiã ſi ſint mali. Nam maledict⁹ erat quẽ balaã maledicebat. Nũ. xxij. Seruare debemus mãdata dei ꝛ eccleſie ne maledictionẽ vel excõicationẽ dei incurramus. Nã multas maledictões dedit moyſes dei trãſgreſſorib⁹ mandatorꝫ. Deut. xxvij. Joſue capta iericho dixit: Maledictus ſit ille q̃ edificat iericho. Joſ. vi. Saul volens ꝑſequi philiſteos imprecat⁹ eſt ppl'o dicẽs: Maledictus qui comederit panẽ vſqꝫ ad veſperas/ donec vlciſcar me de inimicis meis. i. Reg. xiiij Inſtruẽdi ſunt pueri ne derideant ſenes ꝛ p̃latos. Nam pueris deridentib⁹ heliſeum ipſe maledixit: et duo vrſi de ſaltu exierũt ꝛ deuorauerunt eos. iiij. Reg. ij. Maledictio male viuentiũ quib⁹ ex officio nõ incũbit/ timenda ꝛ cauenda nõ eſt. Sic ſichemite int̃ epulas maledicebãt abymelech. Jud. ix. Multi obſtinati q̃nto plura ꝑicula patiunt̃/ pl⁹ maledicũt/ quorꝫ maledictio timẽda nõ eſt. Nam

obſeſſi in turri a iuda maledi cebant ei.ij. Macha.x. Non fuit timēda ſed deſideranda maledictio illa quā phariſei illumiato a dño dederūt/cuȝ maledicētes ei dixerunt: Tu diſcipulus eius ſis: q̄ maledictio dei deſcēdat ſup nos / et maneat ſemp. Joan.ix. Maledicētes alijs ſine cauſa / maledictionib⁹ ⁊ alijs penis grauibus puniunt. Jdeo dicebat Jacob benedicēdo filiū. Qui maledixerit tibi / ſit ille maledictus. Gene.xxvij. Goliath qui maledixit dauid in dijs ſuis/in proximo bello eſt occiſus ab eo.i. Regum.xvij. Sichemite maledicētes abimelech / ſunt ab eo ſimiliter interfecti. Judi.ix. Semei q̄ maledixit dauid fugientē ab abſolone.ij. Reg.xvi. A ſalomone eſt occiſus. iij. Reg.ij.

¶ De matrimonio.
Cap.lxxiij.

Matrimonio iuncti debent
Juris equalitatē. (habere.
Vir iubere ad bonitatem.
Vnus cauere pluralitatem.
Ritus fouere idemptitatem.
Prolis tenere cauſalitatem:
His bonor vere dat dignitatem.
Scire fugere carnalitatem

Matrimonio iuncti vir et mulier / debent inter ſe habere equalitatē. Debet em̄ vxor viro eſſe ſocia: non dña nec ancilla. Ad qd̄ deſignandū / dñs formauit euā de coſta viri: q̄ eſt in medio/nō de capite nec de pede. Gen̄.ij. Quilibet tn̄ ꝯiugū/licȝ eq̄les ſint/debȝ alteri reuereri et obedire: nam ſara obediebat abrae/ vocās eum dn̄m/⁊ ipſe ꝯdeſcēdebat ſare in omib⁹ quib⁹ eū rogauerat. Gen̄.xij.xviij.⁊.xxi. Propter hāc cām.ſ.eq̄litatē ad matrimoniū requirit ꝯſenſus vtriuſq; partis. Jō dixerūt parētes rebecce. Queram⁹ voluntatē puelle. Gen̄.xxiiij. Et nota ꝙ iſta eq̄litas nō eſt ī ſapiētia animi vel corpis pulchritudine: ſed in eq̄tione voluntatū ad bonum. Jdeo aliqn̄ expedit vt vir ſtultus ducat vxorē ſapientē: q: per eā dirigitur ⁊ ſaluat: vt patet in nabal ſtulto ⁊ abigail ſapiētē.i. Reg.xxv. Parētes ipſi⁹ ſare matrimonialē regulā ſibi dātes docuerūt eā diligere maritū: q: dilectio cōis act⁹ eſt: nō dixerūt timere qd̄ eſt ſeruile. Tho.x. Quantū ad actuȝ cōiugalē iudicat apl's eq̄les/

virū ꝛ vxorē di. Mulier non habet poteſtatē ſui corpis: ſ; vir. Silr ꝛ vir nō habet poteſtatē ſui corpis: ſed vxor. i. Cor. vij. Matrimonio iuncti licet in multis debeāt eſſe equales: in agēdis tñ ꝛ in cōſulēdis/ vir debet eſſe caput/ ꝛ mulier virū ſequi. Hoc aūt volēs oñdere deꝰ/ fecit viru; prius/ ꝛ poſtea mulierē de viro formauit. Geñ. ij. Ob hāc cauſam mariti debēt vxores tanq̄ caput mēbra diligere: ſ; ſecreta q̄ ad eū ptinēt q̄ nec alijs vult pandere/ hec vxori caueat reuelare/ eo q͞ mlieres nō ſunt bone ſecretarie. Nā quia ſamſon reuelauit ſecreta vxori/ q̄ parētibꝫ noluit reuelare/ ipſa in dānū ſui alijs reuelauit. Judi. xiiij. Sicut caput p̄ualet oībꝫ mēbris: ſic vir quantū ad vxorē p̄ualet oībus filijs/ videlicet ꝛ ꝯſanguineis alijs. ideo dixit helchana anne vxori ſue. Melior ſum tibi decē filijs. i. Re. i. Sicut mēbra ſeruāt fidelitatē capiti/ ſic vxor viro ſeruare debet. Sic ſuſāna vt fidē thori ſuaret/ expoſuit ſe morti. Dañ. xiij. Matrimonio iūcti debent eſſe vnica vnici/ ꝛ vnicus vnice. Uir eñ vnā ſolā debet habere/ ꝛ ecōuerſo. Ideo dixit deꝰ. Erūt duo in carne vna. Geñ. ij. Ante diluuiū ſolus lamech duos vxores habuit: q̄ duplex poſtea homicidiū ppetrauit. Gene. iiij. In archa Noe tot viros quot vxores iuſſit dñs reſeruari/ vt eēt vnica vnici. Geñ. vij. Querētibꝫ a chr͞o diſcipulis: ſi liceret vxorē dimittere ppter aliquā cauſam ꝛ ducere aliā. Rñdit: Quos deꝰ ꝯiūxit/ hō nō ſepat. Mat. xix. Matrimonio ꝯiuncti nō debēt eſſe diuerſi ritus vel ſecte/ qꝛ vnꝰ aliū ad malū cito faceret declinare. Nā iō ioram fecit malū/ ꝛ ambulauit in vijs achab/ qꝛ filiā eiꝰ duxerat in vxorē. Ex q̄ apparet q͞ multū debet reſpicere ad parētes puelle q̄ ducit vxorē. iij. Re. viij. Propter hāc cām neemias īcrepauit ducētes vxores alienigenas ꝛ v̄berauit. Ne. xiij. Si aūt alter ꝯiugū vult facere malū vel diuerſu; ritū ſequēdo: vel mala alia cōmittēdo/ non debet alter ſeq̄. Jō male ſe excuſabāt mulieres trāſlate in egyptū de idolatria: qꝛ ſic videbāt facere viros ſuos. Hiere. xliiij. Jō filij trāſmigratōis dimiſerūt filias alienigenaſ quas habebāt. i. Eſ. x. Matrimoniū de/

bent ↄtrahere viri ⁊ mulieres nō ad ſacietatē libidinis: ſed ad dei laudē/ ⁊ ad multiplicationē plis. Sic fecit ſara filia raguelis dicēs: Uirū cuꝫ timore tuo/ ⁊ non cū libidine mea ↄſenſi ſuſcipe. Tho. iij. Dixit angelus Thobie: Hij nanqꝫ ꝙ ↄiugiū ita ſuſcipiūt/ vt deū a ſe ⁊ a ſua mēte excludāt/ ⁊ libidini vacēt/ hꝫ ptātē ſup eos demoniuꝫ. Tho. vi. Honeſtiſſimā cauſam ducēdi vxorē expoſuit angelus dicēs: Accipies virginē cū timore dei/ ⁊ amore filiorꝝ magis ꝗꝫ amore libidinis. ibidē Propter hanc cām noui ↄiugati prius deberēt vacare diuino operi ꝗꝫ operi ↄiugali. Sicut thobias ꝙ prima nocte/ ſcđa/ ⁊ tertia docuit vxorē orare anteꝗꝫ cōiungerētur Tho. viij. Ille ꝙ ſe excuſauit a cena qꝛ vxorē duxerat non dixit: habeas me excuſatū/ ſicut fecerūt alij: qꝛ ſtatus eorꝝ qui ducūt vxores/ vt libidini vacēt: ita fortiter eos allicit/ vt eos ſepe retrahat a diuīs. Lu. xiiij. Matrimoniū ī nouo teſtamēto ⁊ veteri deꝰ multipliciter honorauit. Nā ordinē matrimonialē ī paradiſo ↄſtituit/ quādo mulierē homini ſociauit. Gen̄. ij. Deſtruente dn̄o mundū ꝑ aquas diluuij/ ſolos matrimonio coniūctos ſaluauit. ſ. Noe ⁊ vxorē eius/ ⁊ tres filios cū vxoribus eorundē. Gen̄. vij. Matrē ſuā virginē chr̄s voluit deſponſari/ vt ↄtra hereticos (ꝙ dānant matrimoniū/ dicētes ipſum eſſe a diabolo) matrimoniū cōmendaret. Mat. i. Matrimonialibus nuptijs chr̄s cum matre ⁊ diſcipulis voluit intereſſe: et ibi prius manifeſtū miraculū operari/ vt ip̄m mr̄imoniū honorare. Joan. ij. Celeſte ⁊ ſpirituale ↄuiuiū / matrimonialibꝰ nuptijs a dn̄o ſimilat̄. Lu. xiiij. Matrimonio repugnat adulteriū/ quod eſt maximū viciū / ⁊ grauiter punitur a domino/ ⁊ ꝑpter ipſum mala innumerabilia cōmittunt̄. Jō egyptij magis deteſtant̄ adulteriū ꝗꝫ homicidiū. Nam abraā timebat occidi ꝑpter Sarā: vt cum eſſet ſine viro pharao cognoſceret eā. Gen̄. xij. Propter ſarā vxorē abrae flagellauit deus pharaonem plagis maximis. Gen̄. xij. Et abymelech per ſomniū exterruit cōminando. Gen̄. xx. Et adulterio nati/ vt in plurimū. ſūt mali/ quia male nutriunt̄ Nā qui primꝰ blaſphemaſ/

ſe deū legiť/fuit ſpurius: qui poſtea iubente dño/fuit lapidatus. Leui.xxiiij. Dauid ꝓpter adulteriū/homicidiū/et ꝑditionē ꝑpetrauit. Jō filiū abſtulit ei deus. ij. Regū.xij. Herodias vt liberius cū herode/adulterio vacaret: Joānē baptiſtā q̄ eū de hoc vicio arguebat: neq̄ter decollauit. Marci.vi.

¶ De mēdacio Cap.lxxxiiij

Mendacium.
Cōmittit grauē trāſgreſſiōꝫ
Premittit ſepe deceptioneꝫ.
Permittit mortis occaſionē.
Jm mittit mentis ꝑditionē.
Obmittit bonam relationē.
Admittit falſam aſſertionē.
Submittit culpe ꝯfeſſionē.
Et hinc amittit retributōeꝫ.

m Endacium eſt pctm̄ grauiſſimū eo ꝙ veritati/imo deo q̄ eſt veritas ꝛ vita opponiť. Jta nāqꝫ graue ē mētiri qđ iudas grauius eſtimabat mētiri q̄ꝫ fornicari. Jdeo de thamar cuꝫ qua ex pacto fuerat fornicatus/mittēs ei hedū / ꝛ eā non inueniens dixit: Mendatio nō pōt nos arguere. Geñ.38. Propter grauitatē mēdacij nō licet alicui ex quacūqꝫ cā mentiri. licet aliqñ liceat ꝛ expediat ṽitatē tacere. Sic fecit ſamuel dicēs: Ad imolandum dño veni: licet ad aliud principaliter venerat/nihilo min⁹ illud nō ꝓponēs. i. Re. xvi. Mendaces querūt decipere audiētes. Jdeo primū mendaciū fuit a diabolo per ſerpentē prolatū. ſ. nequaqꝫ moriemini: vt hoiem decipiendo traheret ad pctm̄ qđ et fecit. Geñ. iij. Gabaonite callide cogitātes / qm̄ ioſue mēdatio voluerūt decipe: ſed ille bono vſus ꝯſilio pactū initū nō fregit: ſed eos vt meruerant in ſeruitutē redegit. Joſue. ix. Uir dei q̄ p̄dixerat ieroboā deſtructionē altaris a falſo ꝓpheta mēdacio eſt deceptus. iij. Reg. xiij. Mēdaces hoies ſuis mēdacijs hominē ducūt ad mortē: vt patet in p̄cedenti hyſtoria. Ubi vir dei decept⁹ mēdacio/fuit a leone occiſus. Jbidē. Prophete mēdaces ſuaſerūt achab vt iret ad pugnam: vbi ad mortē extitit vulneratus. iij. Reg. xxij. Uerba q̄ dixit iudith holoferni/ duxerūt eum ad mortē turpiſſimā. licet ipa iudith ꝓpter bonā intentionem quā habuit excuſeť. Judith. xi. Peſſimū mēdacium

inuenit aman/vt poſſet interficere mardocheũ. Heſt.iij. Mendaces ſunt multũ homines ad pditiões q̃ vt proditiões ſuas valeãt adimplere pallio mẽdacij eas tegunt. Sic antioch⁹ poſt mẽdacia verba ꝛ pacifica/ciuitatẽ plaga pcuſſit.i.Mach.i. Rũpit antiochus iuramentũ/ ꝛ mãdauit deſtrui muꝝ.i.Mach vi. Alchim⁹ pditorie volens eſſe ſũmus ſacerdos/inde mẽdaciter detrahebat.i.mach.vij. Bachides ꝛ alchim⁹ loquentes mẽdaciter factũ ſtatim aliter puerterũt.i.Mach.vij. Promiſit demetrius ionathe multa/ſi liberatus eſſet q̃ ſe poſtea alienauit ab eo.i.mach.xi. Proditorie triphõ mẽtit⁹ ẽ ſymoni/qñ argẽtũ ꝛ obſides p ionathe liberatiõe recepit/q̃ poſtea ionathã ꝛ filios ei⁹ ĩterfecit.i.Mach.13. Mendaces vt plurimũ ſunt accuſatores aliorũ/ ꝛ relatores nouoꝝ/q̃ ſemp addũt aliqua referẽdo. Sicut occiſo vno de filijs dauid ab abſolone fama accuſatñ ꝛ referentiũ venit q̃ abſolõ oẽs filios regis interfecit.ij.Regũ.xiij. Ab accuſantibus paulũ fuerunt multotiẽs multa dicta mẽdacia.ſcꝫ a q̃ſtuarijs.Act.xvi. Itẽ a quibuſdã atheniẽſibus.Act.xvij. Mendaces peſſimi ſunt teſtes falſi q̃ ſuis mendacijs ꝛ aſſertionibꝫ falſis/multos pditorie ꝛ iniuſte faciũt ɔdẽnari. Sic duo falſi teſtes pducti ɔtra naboth/eũ lapidari fecerunt/ eũ blaſphemaſſe deũ mendaciter aſſerẽtes.iij.Reg.xxi. Deteſtabile mẽdaciũ dixerũt duo iniqui ſenes ɔtra ſuſannã/falſũ teſtimoniũ pferẽtes ꝛ eam accuſantes. Dañ.xiij. Falſum teſtimoniũ dixerũt ɔtra ieſuꝫ qui principibꝫ ſacerdotũ dixerũt.hic dixit poſſuꝫ deſtruere templũ dei ꝛc. Mat.xxvi. Duo falſi teſtes q̃ locuti ſunt ɔtra btm̃ ſtephanũ iniuſte eũ lapidari fecerũt.Act.vij. Mẽdaces ſunt aliqñ pſone/ ꝛ ſpecialiter mulieres excuſando ſe a malis opibꝫ:de q̃bꝫ aliqñ arguunť. Sic excuſauit ſe ſara vxor abrae timore pterrita dicẽs: Non riſi.ꝛ mentita eſt.Geñ.xviij. Multa mẽdacia dixit pharao moyſi ſe excuſando vt dimitteret pplm̃. Exo.viij.ꝛ.x. Os illi⁹ qui mẽtiť occidit animã/ ꝛ aliqñ corpus: ſicut Anania ꝛ ꝫaphira excuſantes ſe mẽdaciter corã petro/dire mortis ſnĩam incurrerũt.Act.v. Mendaciũ

officioſū remuneratū eſt in ꝓ
ſenti/ſed nō in futuro. Sic
mendaciū obſtetricū q̄ dixe/
rūt pharaoni: vt filios iſrael
paruulos nō necaret. Exo.i.
Tgaliter remunerata eſt ra/
ab/q̄ mentita eſt officioſe: vt
exploratores iſrael liberaret.
Joſ.ij. Officioſe mētitus eſt
chuſi ꝓ ſaluatione dauid di/
cēs abſoloni. Sicut fui cuꝫ
patre: ita ero tecū. ij. Re.xvi.
Mentita eſt etiā officioſe il/
la mulier/q̄ nūcios dauid in
puteo ſub velamine abſcōdē
do celauit.ij. Regū.xvij.

¶ De miraculis diuine po/
tentie. Cap.lxxxv.

Miracula fecit deus in
Celo cū corꝑibꝫ ibi ꝯtētorū.
Angelis minorib⁹ more mi/
niſtrorum.
Igneis ardoribus ſepe paſ/
ſiuorum.
Aere tenoribꝫ ꝓduct⁹ vapoꝝ
Aqua que liquorib⁹ ius dat
humidorum.
Terra que cultorib⁹ fructū
dat laborum.
Beſtiarum morſib⁹ atqꝫ iu/
mentorum.
Ex progenitoribus ortu fi/
liorum.
Hominum ſaporibus dedi/
tis ciborum.
Hominum erroribus incor
rigendorum.
Hoīm terroribꝫ exitu belloꝝ
Hominū doloribus carnis
egrotorum. (torū.
Hoīm ſoporibꝫ morti dedi/

m Iracula fa
cit deus in celo ⁊ celeſti
bus corporibꝫ/inter q̄ mira/
cula precipuū fuit ꝓ̇ma crea/
tio/qn̄ deus celuꝫ creauit in
ꝓ̇ncipio: ⁊ poſtea quarto die
ſolē ⁊ lunā ⁊ ſtellas/⁊ ſigna et
tēpora mirabiliter ordinauit
Geneſ.i. Ita fuit mirabilis
mundi creatio ꝙ eius noti/
cia nō potuit: niſi per reuela
tionē haberi. Vn̄ Greg. ſuꝑ
Ezech.omel.i. De preteritis
ꝓphetauit moyſes di. In ꝓ̇n
cipio creauit ⁊c̄. nō ꝙ predixe
rat futura: ſed ꝙ ꝑ̄dixit occul
ta. Hec Greg. Stetit ſol ad
vocē ioſue dicēs: Sol ꝯtra
gabaon nō mouearis. Joſ.x
Valde fuit mirabile ꝙ ad pe
titionē ezechie regis/ſol decē
lineis retroceſſit. iiij. Reg.xx
Stella q̄ mirabiliter in oriē/
te apparuit/magos ad chri/
ſtū adorādū adduxit. Matt.
ij. In paſſione chr̄i facte ſūt
tenebre/ſole mirabiliter ob/
ſcurato. Nā cū luna eſſet.xv.
dierū ⁊ ſol in parte celi oppo

ſitã/ non ſolet ſol naturaliter ecclipſari. Quod miraculuz dionyſius vidẽs in grecia dixit: Aut deus nature vi patiẽ aut mũdi machina diſſolueẽ Math. xxvij. In aſcenſione corpus dñi eſt in celũ mirabiliter eleuatũ. Act. i. Hora tertia factus eſt repẽte de celo ſonus/ ꝛ ſpiritus vehemẽs de celo apl'os illuſtrauit. Act ij. Paulũ miraculoſe lux de celo circũfulſit: ꝛ ipſe voci celeſti celeriter obediuit. Act. ix. Miracula fecit de⁹ in angelis/ ꝛ celeſtibꝫ ſpiritibꝫ: ꝙs tanꝗ̃ miniſtros nr̃os in noſtro miſterio deputauit. Un̄ angeli loth de ſodomis mirabiliter eruerũt. Gen̄. xix. Angelus ad locum flentiũ veniens/ filios iſrael ad penitentiam excitauit. Judi. ij. Helyam fatigatũ in itinere/ angelus aquã ꝛ panẽ ſubcinericiũ miniſtrauit. iij. Regũ. xix Puero territo oſtendit helyſeus currus auxiliantiũ angeloꝝ. iiij. Reg. vi. Reſurgente chr̃o/ angelus dñi de celo deſcendẽs/ ſepulchrũ cuſtodiẽtes exterruit. Mat. xxviij Apl'os in carcere ſub publica cuſtodia poſitos/ nocte angelus dñi liberauit. Actu. v. Liberauit miraculoſe angelus petrũ vinctũ cum cathenis duabꝫ: ꝛ a ſedecim militibus cuſtodiẽtibꝫ eũ. Act. xij. De hac materia q̃re multuz de angelis bonis. Miracula multa fecit deus in quattuor elemẽtis/ ꝛ vt facilius a legentibꝫ miracula p̄dicta valeãt ordinate ꝑquiri/ de quolibet elemento diſtincte ꝛ ſingulariter ꝑcũctemur. Primo nanꝙ deus miracula operatus eſt in elemento ignis/ qñ filios iſrahel in colũna ignis per noctẽ de egyptiaca ſeruitute ꝑduxit. Exod. xiij. Helyas ignẽ ꝯſumẽtẽ holocauſta/ miraculoſe a dño ĩpetrauit. iij. Re. 18. Ad vocẽ helye deſcendit ignis de celo/ ꝛ duos ꝙnquagenarios deuorauit. iiij. Reg. i. Ignis egreſſus a dño ſuꝑ ſodomã ꝛ gomorrã ciuitates ꝛ hoĩes ſubmergẽdo deuaſtauit. Gene. xix. De turribulo ĩpioꝝ ignis egreſſus/ multos ĩcredulos ꝯcremauit. Num̄. xvi. Dignũ memoria fuit illud/ qđ tres pueri ĩ camino ignis ardẽtis laudãtes ꝛ bñdicẽtes deũ/ illeſi ꝛ incolumes ꝑſiſtebãt. Dan̄. iij. Miracula ml'ta fecit de⁹ in aere ꝛ vaporibꝫ exiſtentibꝫ in eodẽ. Nã egreſſos filios iſrl' de egypto/ dñs in colum-

na nubis p diē ꝓtegēda ꝓceſ/
ſit. Exo. 13. Leuauit moyſes
manū in aere/ ⁊ facta ē grādo
q̄lis nunq̄ fuit in terra egy/
pti. Exo. ix. Pugnātib⁹ q̄nq̄
regib⁹ ꝯtra ioſue/ facta ē grā/
do ſic̄ lapides ſup eos. Joſ. x
Orante helya / annis trib⁹ et
mēſib⁹ ſex/ aer pluuiā nō emi
ſit. iij. Reg. xvij. Iterū eo orā
te venit ex aere pluuia ſup ter
rā. iij. Reg. xviij. Pulcrū mi/
raculū oñdit deus trib⁹ diſci
pulis in tranſfiguratiōe eius
qñ loquente dño, eos nubes
lucida obūbrauit. Mat. xvij
Mar. ix. Lu. ix. In aſcēſiōe
dñi chr̄s in nube a diſcipulo
rū oculis eſt ſuſcept⁹. Act. i.
Miracula multa fecit in ele/
mento aque/ qñ firmamentū
fecit in medio aquarū ſupio/
res aquas ab inferiorib⁹ di/
uidēs: ⁊ poſtmodum ex aqua
reptilia ⁊ volatilia in eſſe ꝓdu
cēs/ piſces relinquēs gurgiti
aues in aere collocauit. Geñ
i. Cū deus aquis diluuij te/
geret omnē terrā: Noe cū fi/
lijs ⁊ vxorib⁹/ in archa ſuper
aquas miraculoſe ſaluauit.
Geñ. vij. Satis fuit magnū
miraculū/ q̄ dñs aquas egy/
pti ꝯuertit i ſanguinē. Exo.
vij. Magna valde miracula
opatus eſt qñ mare diuiſit/ ⁊
aque ſtarēt ꝓ muris/ a dextrꝭ
⁊ a ſiniſtris/ donec filij iſrl̕ li/
bere trāſierūt. Exo. xiiij. Per
lignū oſtēſuz ſibi a dño/ moy
ſes amaras aq̄s ſubito dul/
corauit. Exo. xv. Aquā de pe
tra duriſſima ſitiēti pplo de⁹
miraculoſe ꝓduxit. Exo. xvij
ingreſſi filij iſrael in iordane/
aque ſuperiores ſteterūt/ infe
riores vero in mare mortuū
deſcenderūt: ⁊ ſic ipſi p aren/
tē alueū tranſierūt Joſue. iij
Helyas ſuo pallio tangens
aquas iordanis / ipſas diui/
dēs libere ꝑtrāſiuit. iiij. Reg.
ij. Helyſeus dei potētia fecit
illud idē miraculū aquas ior
danis ſil'r diuidēdo. Ibidez.
Fecit idē helyſe⁹ natare fer/
rū grauiſſimū ſup aquas. iiij
Re. vi. Tēpeſtate i mari dño
dormiēte ad ei⁹ imperiū ma/
re quieuit. Mat. viij. Ad pre
ceptū dñi diſcipuli rhete mit
tētes in mari/ plenū magnis
piſcib⁹ extraxerunt. Joā. xxi.
Miracula multa opatus eſt
deus in elemēto terre qñ aīa
lia produxit in ea ⁊ hoīem de
ei⁹ limo/ habita deliberatiōe
ꝓduxit. Geñ. i. ⁊ ij. Grāde et
terribile miraculū fuit/ qñ ter
ra ſe apperuit/ ⁊ dathan ⁊ abi
ron murmurātes / ſubito de/
glutiuit. Num̄. xvi. No fuit

paruũ miraculũ qñ illi de nazareth ira repleti/ precipitare dñm voluerunt/ cũ inter eos ambulans ſe abſcondit. Et ſm Bedã/ terra ⁊ lapides cedentes corpori/ ſuã imaginē tenuerũt impreſſam. Lu. iiij. In paſſione dñi terra mota eſt/ ⁊ petre ſciſſe/ ⁊ aperta ſunt lapidea monumenta. Mat. xxvij. Reſurgēte dño factus eſt terre motus cuius timore exterriti ſũt cuſtodes. Mat. xxviij. Paul⁹ ⁊ ſilas dũ eſſēt ĩ carcere terremotus fact⁹ eſt: ⁊ vincula ſũt ſoluta. Act. xvi Miracula fecit deus in animalib⁹ ferocibus ſilueſtrib⁹ ⁊ aliјs q̃mpluribus ꝯtra naturam ipſoꝝ miracula opando. Nã balaã cũ iret ad maledicēdũ pplo dei/ fuit ab aſina quã ſtimulo feriebat redargutus. Nu. xxij. Ad helyã pfugum a facie ieſabelis: corui panes ⁊ carnes quotidie deferebãt. iij. Reg. xvij. Danieli poſito in lacu leonũ. Leones miram manſuetudinē ei oſtenderũt. Dañ. vi. ⁊ xiiij. Piſcis q̇ ionã naufragũ deuorauit p triduũ ipm ꝯſeruauit incolumen/ ipm poſt triduũ liberũ ĩ littore euomēdo. Joñ. i. ⁊ ij. Miracula multa de⁹ opatus eſt in hoib⁹: ⁊ hoc multipliciter/ ſm multiplicē ſtatũ hominum/ in quib⁹ eſt miracula opat⁹. Et primo in natiuitatib⁹ miraculoſe hoies pducēs. Sic miraculoſe nat⁹ eſt iſaac p repromiſſionē a dño reuelatã. Geñ. xxi. Sampſõ miraculoſe ꝯcipit dũ ei⁹ conceptus parentib⁹ ab angelo nunciat. Jud. xiij. Fili⁹ mulieris ſunamitis fuit a dño p helyſeũ p̃cib⁹ impetrat⁹. iiij. Re. iiij. Angelus dñi q̇ apparuit zacharie/ Joannē naſciturum miraculoſe nũciauit. Lu. j. Piũ ⁊ dulce valde miraculũ/ q̄ chr̄s ⁊ deus ⁊ hõ eſt ꝯceptus ⁊ natus de virgine/ ad qđ quidē miraculũ annunciandũ: Joãnes in vtero matris exultauit. Luce. i. Miracula fecit de⁹ in hoib⁹ eos cibis ⁊ potib⁹ nutriēdo ⁊ alia que ad vitã corpis/ pertinent largiēdo. Ideo de⁹ vniuerſorũ lignoꝝ fruct⁹ hoĩ in paradiſo tradidit ad veſcendũ: et lignũ vite in medio paradiſi/ vt pomũ vetitum derelinquēs/ ⁊ fructũ non comedēs ligni vite/ viueret ineternũ. Geñ. ij. Dedit dñs pplo coturnices ⁊ mãna ad mãducandũ/ ⁊ aquã ſilr adbibēdũ. Exo. xvi. ⁊ xvij. Miſit deus carnes in abundancia filiјs

iſrl'flagrãtibꝫ i deſerto. Nu. xi. Quadraginta ãnis adduxit de⁹ filios iſrl' ꝑ deſertũ: et nõ ſunt attrita veſtimẽta eorũ/nec calceamẽta eoꝝ vetuſtate ꝯſumpta. Deu. viij. Preparauit dñs cibũ eſuriẽti helye ꝑ viduã ſareptanã/ cui farina idrie nõ defecit/nec lechitus olei eſt diminut⁹. 4. Re. xvij. Per heliſeũ augmẽtauit dñs oleũ/in ſubſidiũ mulierẜ debitis obligate. iiij. Re. iiij. Deficiente vino in nuptijs/ aquã in vinũ ꝯuertẽs/primũ miraculũ ẽ dñs opat⁹. Joã. ij. De paucis panibꝫ ⁊ piſcibus/ſaluator multa milia populi duabꝫ vicibus ſatiauit/ ⁊ multas fragmentorum reliquias q̃ ſuperauerãt apl'i collegerũt. Mat. xiiij. Mar. vi. Joan. vi. Lu. ix. Miracula multa opatus eſt dñs in oibꝫ pctõribꝫ eos diuinis miraculis corrigẽdo ⁊ puniẽdo. Nã qꝛ oĩs caro corrupat viã ſuã: hoĩes aqua diluuij ĩundatione purgauit. Gen. vij. Pctm̃ ſupbie turrim edificãtiũ / de⁹ linguarũ cõfuſione puniuit. Gen. xi. Propter punitionez chore ⁊ cõplicũ ei⁹/fuerũt multa mirabilia ppetrata. Nũ. 16 ⁊. xvij. Propter duriciã pharaonis nolẽtis dimittere populũ/multa miracl'a facta ſũt Exo. vij. ⁊. viij. Propt' archã captã/puniẽs dñs philiſteoſ multa eſt miracula opatus. i. Reg. iiij. v. ⁊. vi. Exercitũ regis ſyrie neq̃ter opantẽ / dñs cecitate ꝑcuſſit. iiij. Reg. vi. Heliodorus volẽs expoliare tẽplũ: miraculoſe fuit acriter verberat⁹. ij. Macha. iij. In figura hoĩm ſine fructu bonoꝝ operũ. Maledixit dñs ficulnee ⁊ fuit ſubito arefacta Mar. xi. Elimã magũ reſiſtentẽ aplis/paulus priuauit lumine oculoꝝ. Act. xiij. Cũ quidã in noĩe dñi ⁊ pauli: deriſiue demonẽ adiurarẽt: ipẽ ĩſiluit ꝯtra eos. Act. xix. Miracula plura fecit de⁹ ĩ hoĩbꝫ bellis ⁊ terroribꝫ vexatis / ab alijs eos defendẽdo miraculis ⁊ alios opprimẽdo. Nam poſt ſeptẽ circũitus/muri hiericho funditus corruerunt. Joſ. vi. Jonathas ⁊ armiger eius percuſſerũt tot hoĩes ꝙ factũ eſt miraculũ: ⁊ turbata ſt' caſtra. i. Re. xiiij. Magnũ fuit miraculũ / ꝙ dauid philiſteũ in funda ⁊ lapide ſupauit. i. Reg. xvij. Obſidẽte hieruſalẽ rege ſennacherib centum octoginta quinqꝫ milia hoĩm ſunt percuſſi. iiij. Reg. xix. Aduerſarij ioſaphat in ſe

ipſos ꝯuerſi/mutuis ſe vulneribus ꝯciderunt.ij. Para.xx. Propter auxiliū datū a dn̄o/ ſex milia hoīm/ centūuiginti milia hoim pierūt.ij. Mach viij. Miracula fecit deus in hoībus dolentibꝫ ⁊ infirmis q̄cunq̄ fuerint īfirmitate detēti. In cuiꝰ figura ꝑcuſſi ſūt filij iſrł ſerpentibꝫ ꝑ ſerpentē eneū(qui chriſtū ſine veneno peccati/peccatoribꝫ ſimilē figurabat)ſunt a doloribꝫ liberati. Nu.xxi. Heliſeꝰ naamā leproſuꝫ in iordanis flumine ſeptena lotione ſaluauit. iiij. Re.v. Thobias q̄tuor ānis cecꝰ/felle piſcis miraculoſe ē per angelū liberatꝰ. Tho.xi. Chr̄s multos egros ſanauit a varijs ⁊ diuerſis lāguoribꝫ Nā duos leproſos curauit: vnū demoniacū:decē leproſos cum ingrederet̄ quoddā caſtellum: de quibus vnꝰ ſolus reuerſuſ dedit laudē deo Lu.xvij. Demoniacos octo chriſtus liberauit: de duobꝰ dicit̄ Mat.viij.de tertio Luce.iiij.de quarto Mat.xij.de quinto Mathei.xv de ſexto Mat.xvij. de ſeptio Mar.ix de octauo Lu.xi. Itē ſurdoſ fecit audire et mutos loqui. Mar.vij. De magdalena legit̄ eieciſſe ſeptē demonia.i. ſeptē pctā mortalia. Marci. vlti. Similr̄ vndecim infirmos ſanauit.ſ. ſocrū petri a febribꝫ. Mat.viij. Paraliticū iacentē in lecto. Mat.ix. Paraliticū ꝑ tectū demiſſuꝫ. Mar.ij. Idropicū. Lu.xiiij Habentē manū aridā. Mar.iij. Lāguidū ad piſcinā.ioā.v. Incuruatā mulierē. Lu.13 Seruū cēturiōis. Mat.viij Filiū reguli q̄ īcipiebat mori Ioā.iiij. Mulierē fluxū ſanguinis patiētē. mat.ix.mar.v. Et malchū ſeruū ꝓncipis ſacerdotū/cui petrꝰ auriculā amputauit. Lu.22. Petrꝰ ſanauit claudū. Act.iij. Et paralyticū iacentē ī lecto. Act.ix. Umbra petri ſanauit īfirmos. Act.v. Et philippo p̄dicāte mł'ti ſanati ſūt. Act.8 In ciuitate liſtrꝭ paulꝰ claudū ex vtero matris ſanauit. Act.xiiij. Puellā a ſpū phitonico liberauit. Act.xvi. Sudaria ⁊ veſtes pauli lāguores curabāt. Act.xix. Ipſe etiaꝫ patrē publij febribꝫ ⁊ diſſenteria laborātē:facta orone ſanauit. Act.28. Miracula facta ſunt virtute diuina ſuper hoībus mortuis eos ſuſcitādo. Sic helyas filiū mulierꝭ matriſfamilias eiꝰ hoſpitē a mortuis ſuſcitauit.3. Re.17.

heliſeus filiū ſunamitꝫ ſuſci-
tauit a mortuis quē ei ſuis ꝑ
cibus impetrauit. iiij. Re.iiij
Oſſa defuncti cadaueris tā-
gēs ipſiꝰ heliſei defūctꝰ ꝓtinꝰ
exurrexit.iiij. Re.13. Salua-
tor nr̄ tres mortuos ſuſcita-
uit/ſcꝫ filiā archiſynagogi in
domo pr̄is. Math.ix. Mar.
v. Filiū vidue extra portā de
latū. Lu.vij. Et lazarū qua-
driduanū mortuū in monu-
mento fetidū. Joā.xi. Jn paſ
ſione dn̄i inter alia ſigna mi-
raculoꝝ multa corpa ſctōꝝ
ſurrexerūt. Mat.xxvij. Jpſe
etiā ſaluator mirabiliter ſur-
rexit a mortuis/ianuis clau-
ſis diſciplis apparēdo. Joā.
xx. Petrus vocauit thabitā
mortuā / ꝛ illa apperuit ocu-
los ꝛ rn̄dit. Act.ix. Cū pau-
lus ꝑdicaret cecidit de fene-
ſtra tertij cenaculi adoleſcēs/
et ſubleuatꝰ eſt mortuus / ad
quē deſcēdens paulus / ꝛ euꝫ
in noīe dn̄i ſuſcitauit. Act.xx

¶De morte in cōmuni.
Cap. lxxxvi.
Mors.

Ex pctō in orbem introiuit.
Uite carnis deditus timet
homo dum viuit.
Sed virtute preditus ipſuꝫ
exquiſiuit.
Quam preſſure deditus val-
de concupiuit.

m Ortis ſen
tentiā hō ꝑ pctm̄ in-
currit: qꝛ diabolus motꝰ iui-
dia mortē procurauit. Jnui-
dia eñ diaboli mors introi-
uit in orbē terrarū. Sap.ij.
Nō ſolū ſm corpus: ſed ſm
aīam hō morit ꝑ pctm̄. Nā
dictum fuit hoī a deo: Qua-
cunqꝫ hora comederitꝫ ꝛ mā
datū hoc tranſgreſſi fueritis:
morte moriemini. Gen̄.ij. Jō
longa vita videbat eſſe mer-
ces cuſtodie legis: vnde lon
geuo viuetꝫ tpe. Deut.v. Ob
hāc cām ob memoriā ꝙ pr̄es
nr̄i peccauerūt/ꝛ mortē incur
rerēt pꝰ deſtructōꝫ vite/cuiuſli
bet an̄ diluuiū dī/ꝛ mortuus
eſt. Gen̄.v. Mors timenda ē
ſm carnē cū ſit finis oīm ter-
ribiliū. Nō eñ pr̄es antiqui
mortē timebāt ex ratiōe hor-
ribilitatis eiꝰ: tm̄ qꝛ nō potu
erunt celū aſcēdere donec ſal
uator veniret / ꝛ qui aperiret
ianuā paradiſi. Jdeo loth ti-
muit mōtē aſcēdere ne forte
apprehēderet eū malū ꝛ mo-
reret. Gen̄.xix. Quāuis moy
ſes ſeruus dn̄i / vellet dn̄o in
oībus obedire: tm̄ vidert ꝙ li-
bēter plus vixiſſet ſi dn̄s vo

luiſſet. Uñ di. Irat⁹ eſt dñs cōtra me ꝛc. Ecce moriar in hac humo. Deu.iiij. Ezechias bon⁹ ꝛ iuſtus audita mortis ſnia ab eſaia ꝓpħa/lachrimabili oratiōe ꝛ pro ꝓlongatiōe vite dñm exorauit. Eſa. xxxviij. Hieremias ſedechiā rogauit/ne eū occideret/ꝛ ſilr ne in carcere moreret᷑. Hiere. xxxviij. Ante aduentū ſpūſ‑ ſctī apl'i mortē timebāt. Naz omnes fugerūt. Mat.xxvi. Mors bona ꝛ in bono ſtatu hoīs appetēda eſt. Uñ aliqñ mali deſiderāt bene mori: ſic ait balaam. Moriat᷑ aīa mea morte iuſtoꝝ. Nu.xxiij. Thobias iuſtus deſiderabat mortē di. Precipe in pace deponi ſpm̄ meum. Tho.iij. Apl'i ſic ſūt poſt aduentū ſpūſſctī ꝯfirmati vt mortē ꝛ verbera nō timerent. Quia ibāt apl'i gaudētes a ꝯſpectu ꝯcilij ꝛc. Act.v. Deſiderabat paulus mortē cū dicebat: Nō ſolum ligari ſed ꝛ mori. Act.xxi. Et alibi Si dignū morte aliq̄d feci/nō recuſo mori. Act.xxv Et/Cupio diſſolui ꝛ eſſe cuꝫ chrīo. ad Philip.i. Mortem deſiderant hoīes cū aliquas graues ſuſtinent paſſiōes/vt ab eis citi⁹ eruant᷑. Sic helyas ſedēs ſub iunipero quē ꝑſequebat᷑ ieſabel/petijt vt moreret᷑.iij.Re.xix. Poſt ꝯtumeliā ab ancilla receptā ſara di. Peto dñe vt de vinculo īproperij hui⁹ eripias me. Tho. iij. Poſt mortē crucis quam ſaluator nr̄ ſuſtinuit/oñdit ꝙ nō ſolū mortē/ ſꝫ oē gen⁹ tribulatiōis ꝛ mortis chrian⁹ debet ſuſtinere libēter. Mat. xxvij. Quāuis paul⁹ vitaret inſidias/ꝛ de ciuitate in ciuitatē fugeret ꝑſeq̄ntes/non timore mortis hec fecit/ſed furori cedēs / vt exēplū ꝓberet/ ꝛ ſe vtilitati plurimoꝝ reſeruaret. Act.per totum.

¶ De morte horrēda maloꝝ. Cap.lxxxvij.

Morte horribili moriunt᷑.
- Homicide.
- Tiranni.
- Luxurioſi.
- Nequitioſi.
- Sacrilegi.
- Parētes negligentes.
- Mali ꝯſiliarij.

m Orte horrēda moriunt᷑ homicide alioruꝫ ſanguinē effundētes. Sic cayn qui fratrē ſuum occidit/fuit a lamech poſtea interfect⁹/ꝛ miſerabil'r mortu⁹ eſt. Geñ.iiij.

Pharao q̄ ſubmergi fecerat pueros hebreoꝝ in mari/cuꝫ exercitu ſuo eſt ſubmerſus. Exo. xiiij. Adonibeſeth qui manuū ſūmitates ꝛ pedū p̄/ciderat alijs.ſilr ipſe ē p̄ciſus Judi.i. Zebee ꝛ ſalmana qui frēs occiderant gedeonis: a gedeone ſilr ſūt occiſi. Jud.8 Abymelech qui ſeptuaginta fratres occiderat ſup lapidē/ fuit ab vna femina ꝑcuſſus ꝛ occiſus. Judi.ix. Adoleſcēs q̄ ſe dixerat ſaul occidiſſe fuit dauid iuſſionib⁹ interfectus. ij. Re.i. Latrones q̄ occide/rūt iſboſeth/fuerūt a dauid i terempti cui crediderūt place re.ij. Re.iiij. Joab q̄ duos vi ros ꝓditorie occiderat: fuit ſalomonis īperio interfectus iij. Reg.ij. Zābri q̄ occidit he lā regē ſuū poſt.viij.dies in ꝓ prio palatio ſe combuſſit.iij. Reg.xvi. Achab q̄ iniuſte fe/cit lapidari Naboth: canes eius ſanguinē potauerūt.iij. Reg.xxij. Jeſabel homicidā iehu mandauit precipitari/ꝛ equoꝝ pedib⁹ cōculcari.iiij. Re.ix. Athalia q̄ oē ſemē re/giū extirpauerat:ꝛ ipſa valde turpiter eſt extincta.iiij. Reg xi. Adronicus eodē loco oc/cubuit occiſus/vbi onyā fe/cerat trucidari.ij. Mach.iiij.

Morte horrēda moriuntur/ q̄ alios opprimere delectant iniuſte:nam ziȝara tyrannus crudelis ꝑ manū femine cla/uo ꝛ malleo eſt ꝯfoſſus. Jud. iiij. Saul q̄ ſic inique ꝑſecu/tus eſt dauid/ſeipſum ꝓprio gladio interfecit.i. Reg.xxxi. Jmpi⁹ benadab a ſeruo ſuo Azahele fuit dei iudicio iu/gulatus.iij. Reg.xx. Joas ty rānus ingratus/qui fecerat zachariā lapidari.ij. Paral. xxiiij. fuit a ſeruis ꝓprijs in teremptus. iiij. Reg.xij. Ho/lofernes qui multa vaſtaue/rat fuit per manū femine ca/pite detruncat⁹. Judith.xiij. Superb⁹ tyrann⁹ aman qui ſe fecerat adorari/fuit ſuſpen ſus patibulo/ qd̄ fecerat mar docheo. Heſt.vij. Antioch⁹ q̄ multorū viſcera euulſit: eſt dolore viſcerū interempt⁹.ij. Mach.ix. Jaſon q̄ frēm iu/de captiuauerat/ꝛ multos ex pulerat:peregre eſt mortu⁹ ꝛ nō ſepult⁹.ij.mach.v. Mor/te horrēda moriunt luxurioſi ꝛ maxime q̄ deſeruiūt horrē/de luxurie. Nā qꝛ oīs caro in luxuria corrupat viā ſuā:miſ ſe ſunt aque diluuij. ex q̄bus ſūt mortui oēs hoīes ſup ter rā. Gen̄.vij. Sup ſodomam pluit dn̄s ſulphur ꝛ ignē/et

ſubuertit nephariaſ ciuitateſ Ge.xix. Filij beniamin q̄ vxorē leuite turpiter deluſerunt: etiā crudeliter ſunt deſtructi. Iud.xx. Amon q̄ ſororē ſuā oppreſſerat ab abſolone ī cōuiuio eſt occiſus. ij.Reg.xiij De hac materia reqre.ca.de luxuria. Morte turpiſſima moriunt̄ q̄ deū offendūt neq̄ter. Nā nadab ⁊ abiu ignem alienū ꝯ dei volūtatē offerentes: ſūt ab ignis icendio cremati. Leui.x. Blaſphem⁹ q̄ nomen dn̄i blaſphemauit: a ppl'o lapidat⁹ eſt. Leui.xxiiij. Chore datā ⁊ abyron q̄ ꝯtra deū ⁊ moyſen inſurgebāt: abſorbuit terra viuos. Nu.xvij Golyā ſupbū ⁊ deū blaſphemantē: dauid ꝑprio gladio eū interfecit.i.Re.xvij. Sennacherib blaſphemāſ deū p⁹ fugā a ꝑprijs filijs occiſus ē iiij.Re.xix. Sedechiaſ rebellis deo/vidit occidi filios ſuos ante ſe: ⁊ ipſe malo exitu clauſit vitā ſuā.iiij.Reg.xxv. Alchim⁹ dei aduerſari⁹ ꝑcuſſus eſt paraliſi grauiſſima: ⁊ mortu⁹ cū tormēto.i.Mach ix. Herodes qui ſibi diuinas vſurpauit laudes / ꝑcuſſus a vermib⁹ expirauit. Actu.xij. Morte horrēda moriunt̄ ſacrilegi ⁊ raptoreſ. Nā achior q̄ tulit d̄ anathemate ierichodiuino iudicio fuit lapidat⁹ a ppl'o. Ioſ.vij. Liſimach⁹ ſacrilegus digne iuxta oratoriū ē occiſus. ij.Mach.iiij. Sacrileg⁹ menelaus de turri altiſſima fuit ꝑcipitatus. ij Mach.xiij. Anania ⁊ ſaphira fraudātes de ꝑcio agri qd̄ iā erat deo deditū: dei iudicio morte ſubitanea ſūt ꝑempti. Act.v. Morte horrenda moriunt̄ parētes q̄ nō corrigunt filios ſuos deliquētes: ⁊ filij parentib⁹ ſpūalib⁹ non obediētes / vel eos in ſuis ſenectutib⁹ deridētes. Nam qz heli nō correxit filios de eoꝝ ſcelerib⁹: d̄ ſella cecidit fract⁹ ceruicib⁹ expirauit. i.Re.ij.⁊ iiij. Silr̄ ⁊ ei⁹ filij duo ei nō obediētes/ī bello mortui ſūt. i.Re.4. Abſalō n̄ ſolū n̄ obediens. ſed ꝑſequēs patrē ſuū dauid capillis adherēs quercui/ fuit lācea ꝑforat⁹.ij.Re. xviij. Pueri male nutriti q̄ deriſerūt heliſeū: ab vrſis ſunt dei iudicio deuorati.4.Re.2 Virū q̄ noluit credere helyſeo ꝯculcauit turba in ciuitatis exitu.iiij.Re.vij. Balthaſar qui non fuit exemplo patris correptus / poſt manus ſcribentis ad parietē/fuit eadē nocte penaliter interfect⁹. Daniel.v. Morte horrenda moriunt̄ cōſiliarij male ſua-

dētes/mala ⁊ falſa teſtificantes. Nā achitofel q̄ ꝯtra dauid dedit malū ꝯſiliū: laqueo ſeipm̄ ſuſpēdit. ij. Regū. xvij. Siba q̄ cōmouit pplm̄ ꝯtra dauid fugiēs i abela/fuit decapitat⁹. ij. Reg. xx. Falſi accuſatores danielis/ fuerūt a leonib⁹ deuorati. dañ. 6. ⁊. 14 Teſtes falſi deꝑhēſi a puero/ daniele. iuſte a pplo ſūt occiſi. Dañ. xiij.

¶ De morte precioſa iuſtorū. Cap. lxxviij.

Morte precioſa moriuntur
Uiuētes innocēter.
Pacienter
Decenter.
Sapienter.

Morte precioſa moriunt̄ martyres qui p eoꝝ īnocētia/ vel p iuſticia vel fide/ ſuſtinēt paſſiōes. Sic abel īnocēter eſt a cayn īterfect⁹. Geñ. iiij. Miſerūt impij lapides in zachariā filiū ioiade/⁊ eū martyrez fecerūt. ij. Para. xxiiij. Ait iudas: Si appropinquit tp̄s nrm̄ moriamur nos in ꝟtute pro fratrib⁹ nr̄is. i. Mach. ix Poſt tormēta mortu⁹ eſt eleazarus: exemplū ꝯfortationis derelinqns. ij. Mach. vi. Septē frēs cū pia eoꝝ matre morientes p legib⁹: exēpla ſil'r relinquerūt. ij. Mach. vij. Pro virtute ⁊ honeſtate fuit ioannes baptiſta ꝑpter herodiadē decollat⁹. Mar. vi. Stephan⁹ plen⁹ ſpūſctō Jeſum vidit/ qñ fuit a ꝑſecutoribus lapidatus. Act. vij. De hac morte loquit̄ ſctūs Aug. lib. iiij. de ciui. dei: di. q̄ de⁹ tantā fidei ꝯtulit gratiā: vt mors q̄ vite ꝯtraria ꝯſtat eſſe, inſtrumentū fieret/ p qd̄ trāſiret̄ ad vitā. Morte ꝑcioſa moriunt̄ hoies tribulati ſuas tribulatiōes patiēter/ ⁊ ſine murmure tolerātes: Jō iob in ablatiōe rerū/ ꝑditiōe filiorū/ ⁊ infirmitate corporis / ſic ꝑtulit patiēter/ vt i his oīb⁹ nō peccaret. Uixit poſt flagella. cxl. annis. ⁊ vidit filios ſuos: et filios filioꝝ ſuoꝝ vſq̄ i quartā gn̄ationē: ⁊ mortu⁹ eſt ſenex. Job. xlij. Lazar⁹ paup ⁊ plenus vlcerib⁹ mortu⁹: in ſinū abrae ab angelis eſt portatus. Lu. 16. Qualitercūq̄ vixerit latro q̄ pependit a dextris: q2 penā crucis patiēter ſuſtinuit di. Nos digna fact⁹ recipim⁹: eſt feliciter mortu⁹ Lu. xxiij. Saluator nr̄ poſt multas tribulatiōes moriēs/ prī feliciter cōmēdauit ſpm̄.

Ioã.xix. Et ita oportuit pati chrim. ⁊ ſic in gloriã introire. Luc.xxiiij. Morte precioſa moriunt hoies q̃ in mundo bñ vixerũt. Nã ille nõ poteſt feliciter mori niſi q̃ feliciter vixit. Quia ſm aug. Mala mors nõ eſt putãda quam bona vita preceſſit. Sic ambulauit enoch cum deo: ſic ⁊ tulit eũ deus. Geñ.v. Abraã mortuus eſt in ſenectute bona/pfecte etat. Geñ.xxv. Cõpleti ſunt dies iſaac.clxxx.annis q̃ cõſumptus etate mortuus eſt. Gene.xxxv. Aaron cũ expoliaſſet ſe/ veſtẽ induit Eleazar ⁊ obijt. Numeri.xx. Mortuus eſt ſeru⁹ dñi moyſes iubẽte deo/ ⁊ eũ dñs ſepeliuit. Deut.xxxiiij. Currus ⁊ equi ignei diuiſerunt helyã ab helyſeo/helyã feliciter aſſumentes.iiij.Reg.ij. Morte p̃cioſa moriunt hoies q̃ cũ bona cognitiõe decedũt / ⁊ eoꝝ familias inſtruentes. Sicut iacob finita ĩſtructiõe filioꝝ/ collegit pedes ſupra lectũ et obijt. Geñ.xlix. Cũ inſtruxiſſet Ioſeph fratres ꝙ ei⁹ oſſa aſportarẽt / qñ egrederent de egypto ad terrã pmiſſionis/ mortuus eſt in pace. Geñ.l. Dauid poſt inſtructionẽ filij ⁊ facta oratiõe: in bona obijt ſenectute.i.Paral.xxix.⁊.iij. Re.ij. Poſt ammonitionẽ filij ⁊ nepotũ / dixit thobias: Prope ẽ interit⁹ me⁹. Tho.xiiij. Matathias poſt bñdictionẽ filioꝝ ſuoꝝ / appoſit⁹ eſt ad p̃res ſuos.i.Mach.ij.

¶ De multitudine malorũ. Caplm.lxxix.

Multoplures ſunt.
Pctõres ⁊ dãnati q̃ ſaluati
Luxurioſi q̃ caſti.
Infideles q̃ fideles.
Cõtra iuſticiã q̃ p iuſtitia.

m Ulto plures ſunt damnati ⁊ filij diaboli q̃ filij dei In cuius figura plures fuerunt filij iſmahelite q̃ filij. Iſaac. Geñ.xxv. Sexcenta tria milia viroꝝ q̃ngẽti q̃nq̃ginta numerati ſunt. Nũ.i. De quib⁹ ſoli duo Caleph et ioſue terrã pmiſſiõis intrauerunt. In cuius figura maior pars filioꝝ iſrl erãt ſamarie. q: decẽ tribus. minor aũt in regno hierlm.ſ.ſole due.iij. Re.xij. Multoplures ſũt luxurioſi ⁊ carnales q̃ honeſti ⁊ caſti. Nã tpe diluuij ſolum octo inuenti ſunt honeſti.ſcȝ noe ⁊ vxor eius/ ⁊ tres filij et vxores filioꝝ ei⁹. oĩs alia caro corruperat viã ſuã. Geñ.

Q

vi. In cuiꝰ figura abraā plures filios habuit de cetbura q̄ǳ d̄ zara. Gen̄.xxv. In q̄nqǳ ciuitatibꝫ ſodomoꝝ nō ſunt inuenti decē viri boni q̄ carnis vitio ꝯtaminati nō eſſēt. cū eſſet luxurioſorū maxima multitudo. Gen̄.xviij. Multoplures ſunt hoïes īfideles q̄ǳ fideles deo tp̄alibꝫ dn̄is ꝛ p̄latis/fratribꝫ ꝛ amicis. Nā inter frēs ioſeph q̄ erāt vndecim: duo ſolū fuerūt eū liberare volentes. ceteri ꝓcurantes eius mortē. Gen̄.xxxvij. Moyſes miſit exploratores duodecim ad terrā ꝓmiſſionis: ſed tm̄ duo Joſue ꝛ Caleph fideliter ꝑegerūt. Num̄. xiij. Plures erāt cū abſoloni regnum p̄ris ſibi iniuſte vſurpante: q̄ǳ cū dauid iuſte ꝛ rationabil'r regnāte. ij. Re.xv. Cum in hierl'm eſſet maxima multitudo q̄ clamaret dimitti barrabā ꝛ dn̄m crucifigi: nō eſt inuētus vnus fidelis q̄ peteret dn̄ʒ relaxari ꝛ dimitti Joā. 19. Quidā iudei dixerūt rome paulo. Notū eſt nobis ꝙ vbiqǳ chr̄ianorū ſecte contradicit̄. Act.xxviij. Multo plures ſunt hoïes bellantes contra iuſticiā pro tyrannis/ q̄ǳ pugnādo pro iuſticia/ defendēdo oppreſſos. Nā tantus erat exercitus bellatorū ſyrie cōtra iſrael/ ꝙ puluis ſamarie nō ſufficeret ſuis eq̄s. iij. Re.xx. Tantus erat exercitus Holofernis vt ſicut locuſte terrā cooperirēt. Judith. ij. Nō remanſerūt cū Juda niſi octingenti viri / ꝛ in exercitu bachidis ꝛ alchimi ꝓditoris: viginti milia hoïm pugnatorū. i. Macha.ix.

¶ De obediētia ꝛ ſubiectōe. Cap. nonageſimū.

Obedire debet homo deo:
Non gentibus ei oppoſitis.
Preſidentibus ſibi ꝓpoſitis
Parentibus niſi pactis ſalutis oppoſitis.
Factis patētibꝫ atqǳ ꝯpoſit̄
Non differentibus modis propoſitis.
Magna iubentibus ſibi repoſitis.
Ad plenū ſic̄ decet viatorījs
Nō obſeq̄ntibꝫ mal' expoſit̄.

O Bedire debemꝰ deo magis q̄ǳ hominibꝰ qui nobis precipiūt ꝯtraria ad ſalutē. Vn̄ Mathathias dixit nuncio regis antiochi. Et ſi oēs obediunt regi antiocho/ ego ꝛ filij mei obediemus deo. i. Mach.ij. Unus illorū ſeptē fratrū qui noluerūt obedire regi: vt car

nes contra preceptũ dñi comederẽt dixit: Parati ſum⁹ mori poti⁹ ꝙ trãſgredi legeȝ dei. ij. Macha. vij. Petrus ⁊ ioãnes principib⁹ ſacerdotum precipiẽtibus ne in nomine Jeſu loquerenť. taliter reſponderũt di. Si iuſtũ eſt vos potius audire ꝙ deum/ iudicate. Act. iiij. Deinde cũ arguerenť a ꝑncipib⁹ dixerũt: Oportet obedire deo magis ꝙ hoib⁹. Act. v. Obedire oportet ꝑlatis/ſiue ipi ſint boni ſiue mali/dũmodo ipſi bona ꝑcipiunt. Ideo dixit chriſtus Sup cathedrã Moyſi ſedebunt ſcribe ⁊ phariſei: omia quecũq3 dixerint vobis facite. Math. xxiij. Cornelius dixit beato Petro/ quẽ dñs prelatũ reliquerat oẽs nos i ꝯſpectu tuo ſum⁹ parati obedire/quecunq3 precepta ſunt tibi a dño. Actu. x. Paulus electus in ſociũ barnabe perambulabat/ ꝯfirmans omes eccl'ias/ ⁊ ꝑcipiẽs obedire ꝑceptis aploꝝ. Act. xv. Obedire debet hõ parentib⁹ ſi nõ precipiãt que diſcrepant ad ſalutẽ. Ideo dicit Paulus: Obedite filij parentib⁹ vr̃is in dño. ad Ephe. vi. Ad col. iij. Sic Joſeph obediuit patri mittẽti eũ ad fratres ſuos quãuis prius accuſaſſet eos/ ex ꝗ timere ſic poterat. Geñ. xxxvij. Sic dauid vnct⁹ in regẽ/ obediuit patri/ fratrib⁹ victualia portãs. j. Reg. xvij. Thobias iunior dixit patri. Omia ꝗ precepiſti faciã pater. Tho. v. Patrinis etiaȝ ꝗ loco patris remanẽt obedire debemus/ ſic Heſter obediuit in oibus mardocheo/ ſicͭ qñ eã paruulã nutriebat. Heſter. ij. Deſcendit puer Jeſus cuȝ Maria ⁊ ioſeph in nazareth ⁊ erat ſub illis. Luce. ij. Obedire debet hõ nõ ſolum lingua ſed opere. Nã magnã obedientiã ꝓmiſerũt filij iſrl' dicẽtes: Oia ꝗ ꝑcipit nobis de⁹ faciem⁹/⁊ erim⁹ obediẽtes: ⁊ ſtatim poſtea ꝯria faciẽtes. Exo. 24. De obediẽtib⁹ ꝟbo ⁊ nõ facto/ ſiue ꝟbo pl⁹ ꝙ facto ꝓponit ſaluator exẽplũ duoꝝ filioꝝ: quoꝝ vn⁹ dixit ſe iterũ ⁊ opatuꝝ in vinea ⁊ nõ iuit. Ali⁹ negauit ⁊ iuit. Mat. xxi. Obediẽdũ eſt prõpte ⁊ nõ ꝑcraſtinandũ. Sic noe ſponte obediuit dño in oib⁹ que ꝑcepit ſibi. Geñ. vij. Ad ꝑlatiões aſſumpti debẽt quantum poſſunt renuere ex hũilitate: ſed ad voluntatem maioris poſtmodũ obedire/ exẽplo moyſi ꝗ quinquies ſe

excuſauit de ducatu ppl'i: et
tñ poſtea humiliter obediuit
Exo.iij.ꝛ.iiij. Filij iſrl' ad p̄-
ceptū dñi prōpte erigebāt tē-
toria/ ꝛ ad ei⁹ imperiū feſtine
ꝛ ſolicite rñdebāt. Num.ix:
Cito ꝛ pfecte obedierunt illi
apl'i q̄ ſtatim relictis rhetib᷒
ſecuti ſūt ſaluatorē. Mat.iiij
Sil'e etiā legit' de Mattheo
q̄ relictis oībus ſecut⁹ eſt eū.
Mat.ix. Lu.v. Paulus au-
diēs vocē Jeſu prōpte rñdit
dicēs Dñe q̄d me vis facere?
vbi patet ꝙ correctio ꝛ caſti-
gatio facit hoīem eē obediētē
ad oīa mādata. Act.ix. Obe-
dire debet hō qñtūcūqꝫ man
det' ſibi difficile. Nā abraam
mādatū circūciſiōis licꝫ eēt
difficile nō diſtulit adiplere.
Gen̄.xvij. Graue erat Abrae
de filij imolatiōe p̄ceptū: qđ
niſi de⁹ aliter ordinaſſet ſine
mora voluiſſet iplere. Gene.
xxij. Hanc āmonitionē fece-
rūt ſerui naamā dicētes: Si
rē grandē dixiſſet tibi pphā/
certe facere debuiſſes. Ubi
patꝫ/ ꝙ ꝯfortatio valet ad ob
ediendū. iiij. Re.v. Mirabi
lē ꝛ difficilē obedientiā iple-
uerūt rechabite nō bibentes
vinū/nec edificabāt domos
in ſempiternū ſicut a p̄re fue
rat impatū. Hier.xxxv. Pre-

dixerat dñs Salomoni ꝙ ſi
ei⁹ p̄cepta ſeruaret in ſempi-
ternū ſup iſrl' thron⁹ ei⁹ eēt.
iij. Reg.ix.ꝛ.ij. Para.vij. Pre
ceptū circūciſiōis lꝫ eſſet diffi
cile: tñ ſaluator nr̄ i ſe voluit
adiplere. Luc.ij. Obediētes
ad plenū victoriā tentationū
in mūdo p mercede recipiūt
ꝛ exaltationeꝫ in celo. Jdeo
dicit ſalomon: Uir obediēs
loquet' victoriā. Prouer.xxi.
Jn cui⁹ rei figura qñcūqꝫ fi-
lij iſrl' de mādato dñi pugna
uerūt: pauci de multis victo
riam habuerūt. Num.xxxi.
Propter hanc cauſam exem
plū obediētie i ſaluatore no-
ſtro pponit apl's dicēs: Fa-
ctus eſt obediēs vſqꝫ ad mor
tem crucis. Et ponit fructū
obediētie ſubſequentē dicēs:
Propter qđ ꝛ deus exaltauit
illū/ ꝛ dedit illi nomen qđ eſt
ſup om̄e nomē. ad Philip.ij.
Obedire nolentes ſed inobe
diētes grauiter puniunt'. Nā
prima precepti tranſgreſſio/
in primis parentibus graui-
ter maledictionib᷒ eſt punita
Gen̄.iij. Filij iſrl' cū ꝯtra mā
datū dñi terrā promiſſionis
conarent' aſcēdere/ ꝛ contra
mandatū dñi euntes ad bel-
lum/fuerūt debellati. Num:
xiiij. Quia mandatū Joſue

trangreſſus eſt achior. Ideo fuit a pplo lapidat⁹. ꝛ Joſue ꝛ ppl's ex illa inobediētia in bello fuerat ab inimicis ſupatus. Joſ. vij. Saul q̄ cōtra p̄ceptū ſamuelis ſacrificium obtulit ꝛ agag regi ꝛ pīguib⁹ ꝯtra p̄ceptū dn̄i parcere voluit: fuit a dn̄o reprobat⁹. i. Re. xv. ꝛ. xvi. Dixit dn̄s ſalomoni ꝙ ſi nō cuſtodiret mādata dei deleret de terre ſupficie thronū ei⁹. ij. Para. viij. Uir dei ꝯtra p̄ceptū dn̄i cū ꝓpheta mādncās a leone extitit interfectus. iij. Reg. xiij. Silr pcuſſus eſt a leone ille qui de mandato dn̄i pcutere noluit vnū d̄ filijs ꝓphetaꝝ. vbi oſtendit ꝙ obediētia dat interdū etiā ī his que vident ſine ratione mādari. iij. Reg. xx. Jonas q̄ refugiebat dn̄o obedire precipiēti/ vt in Niniue verbū dei predicaret: in mari fuit dn̄o diſponēte ſubmerſus. Jone. ij.

¶ De operante que deus attendit. Cap. lxxxi.

Operantem reſpicit deus ſi ſit.
Perfectus in operatione.
Rectus in intentione.
Electus in executione.

Perātem attēdit de⁹: primo ſi ſit bonus ꝛ deo grat⁹. Nā ſi pſonā nō acceptauerit ſeruitium nō acceptat: licet em̄ in pollicitis hō faciendo iuſte oſtendit iuſtus: in gratuitis tn̄/ nō qꝛ facit iuſta eſt iuſtus/ ſed iuſta facit: quia iuſtus eſt ſm Criſo. Nō qꝛ oculus videt acute: eſt. ſed qꝛ acute videt: q̄ a ſe longe ſunt: eſt acutus. Prius em̄ deus reſpicit operantē ſi eſt bonus/ anteq̄ꝫ acceptet vl' recipiet ei⁹ opus. Cayn nāqꝫ malus ꝛ abel bonus munera ambo obtulerūt: ſed de⁹ reſpexit ad Abel ꝛ ad ei⁹ munera: ſed ad cayn ꝛ ad ei⁹ munera nō reſpexit. Gen̄. iiij. Mirabilia fecerūt ī egypto Moyſes ꝛ Aaron. Silr ꝛ malefici Pharaonis: ſed prioꝝ nō vltimorū miracula deo placuerūt. Exo. vij. Bethzamite viderūt archā ꝛ ſacrificiū deo obtulerūt: ꝛ tn̄ pcuſſit eos dn̄s graui plaga: qꝛ ꝓpter pctā eoꝝ videre archā dn̄i nō debebāt. i. Re. vi. Reprobabat dn̄s ſacrificiū qd̄ iuſſerat fieri ꝛ hꝓpter offerētiū prauitatē. Eſa. i. Operātē acceptat de⁹ ex intentione quā habet in operādo: magis

q̄z ope. Cum em̄ opus inordinabile puerti poſſit ex praua intentiõe: vt dare elemoſynã/ieiunare ꝛ orare: ꝑpter fauorẽ vel queſtũ. Malũ etiaꝫ ex genere bene fieri poſſet ex bona intentione. vt hominẽ ex iuſticia exigente occidere/ oportet operantẽ: ꝛ opus eẽ ordinatũ recta intẽtiõe. Nã ſm̄ Ambro. Intẽtio tua opi tuo finẽ ponit. Nam pmiſſo a dño Abrae filio naſcituro de ſara/riſit abraã ꝛ riſit ſara. Sed riſus abrae non fuit a dño reꝑhenſus/ qꝛ riſit ex leticia repromiſſiõis: ſed riſus ſare qꝛ ex diffidentia promiſſiõis. Geñ. xviij. Talia thuribula ꝛ forte nobiliora habuit chore ꝛ cõplices /qualia habuit Aaron/ ꝛ tamẽ incenſionẽ Aaron /ꝑpter bonã intentionẽ habuit deus gratã. Illorũ vero ꝑpter intentionem peſſimã reprobauit. Nũ. xvi. Pretulit de⁹ duo minuta vidue p̄ muneribꝫ diuitũ: qꝛ puriora intentõe donabat. Lu. 21. Deſiderabat zacheus videre Jeſũ pura intentiõe bonitatis. Ideo fuit a dño ꝯſolatus. Lu. xix. Deſiderabat etiã Herodes videre Jeſum et eo viſo gauiſus eſt: ſed praua intentiõe curioſitatis: iõ de ei⁹ viſiõe fructũ quẽ volebat nullatenus reportauit. Lu. xxiij. Operantẽ attendit deus / ſi opus quod facit ex officio ſibi incũbit: alioquin ſi ſibi vſurpat qd̄ ſuũ non eſt/ nõ placet deo: ſed diſplicet: nec acceptat ſed reprobat tale opus. Nã ſaul expoliauit ſe/ꝛ tũc inter ꝑphetas ꝑphetare cepit/ſed parũ ei profuit qꝛ nõ erat ſui officij ꝑphetare. i. Re. xix. Oza extẽdit manũ ꝛ tetigit archã ne caderet de plauſtro / ſed fuit pcuſſus a dño: qꝛ tangere archã erat ſolũ officiũ leuitarũ. ij. Reg. vi. Licet offerre ſacrificiũ ſit bonũ: tñ nõ niſi ſacerdotibꝫ ꝯuenit. Ideo ozias pcuſſus eſt lepra: qꝛ more preſbiteri incenſum voluit adolere. ij. Paralip. xxvi.

De operatione bona. Cap. lxxxij.

Opus bonum.
Domin⁹ amplificat magnis documentis.
Placet ſi edificat locum ſacramentis.
Hoc malus viuificat cũ impedimentis.
Homines qualificat ſuis incrementis.
Homines magnificat ma-

gnis donamentis.
Quem non letificat manet in tormentis.

Opus bonū

placet deo/ ⁊ in quolibꝫ ſtatu illđ pcipit/ ꝯſulit/ ⁊ hortatur. Ideo in ſtatu innocentie poſuit deꝰ hoīem in pararadiſum voluptatꝭ/ vt operaret̄ ⁊ cuſtodiret illuꝫ. Geñ.ij. Sil'r pꝰ pcm̄ miſit deꝰ hoīeꝫ de padiſo vt opare t̄ trā. Ge. iij. Laudabilia opa patꝝ precepit dñs imitari dī. Si filij abrae eſtis opa Abrae facite. Jo.8. Propter hanc cām dī in oī gente q̄ timet eū ⁊ opat̄ iuſticiā acceptꝰ eſt illi. Act.x. Ut dño placeret paulꝰ mā ſit cū aq̄la. Act.18. Opꝰ bonuꝫ ⁊ valde deo acceptū/ eſt edificare eccleſias cui deꝰ dat bonā pfectionē. Nā ſalomō in modico tpe opꝰ tēpli maximi ꝯſumauit. iij. Re.7. Filij iſrl' cepert̄ edificare rēplū antecꝙ̄ alia opa ſeu domꝰ ichoarent̄ Nee.ij. vſqꝫ ad.vij. Precepit darius vt edificaret̄ domus dei in hierl'm/ ⁊ darent̄ ſūptꝰ de archa regis/ ne impediret̄ opus.i. Eſdre.vi. Opus bonū habet multos impeditores. Nam opera q̄ filij trāſmigratōis faciebāt in reditu babylonis fuerūt ſepe ab impedīētibꝫ moleſtata.i. Eſdr.iiij Illud opus piū qđ magdalena exercuit ī vnguēdo caput ⁊ pedes dñi. iudas cum alijs diſcipl'is voluit īpedire. marci.xiiij. Opus bonū manifeſtat hoīem/ ſicut fructꝰ manifeſtat arborē. Jđ dixit ſaluator: Attēdite a falſis ,pphis. ſequit̄. A fructibꝫ eoꝝ cognoſcetis eos. Mat.vij. Jpe em̄ dicebat de ſeipō. Opa q̄ ego facio: in noīe pr̄is mei facio/ ⁊ illa teſtioniū phibēt đ me. ⁊ paucis interpoſitꝭ. Si mihi nō creditis opibꝫ credite: Joā.x. Duo diſcipuli nō cognouerūt xp̄m donec fuerūt ſecū ꝯuerſati in via/ poſtmodū cognouerūt eū in fractōe panis. Lu.xxiiij. Opꝰ bonū largiter remuneraт̄ ab eo qui nullū bonū irremuneratū dimittit. vt dicit ſanctꝰ Auguſtinus. Ideo ezechias qui fecit bonuꝫ coram dño: valde proſperatus eſt. ij. Paralip. xxxi. Meret̄ enim opus bonum pro remuneratione indulgentiam peccatorū. Nā vidit deus opera Niniuitarum/ ⁊ miſertus eſt eis. Jone iij. Serui qui acceperunt talēta/ ⁊ operati ſunt in eis/ re-

muneratí ſũt í duplo. Mat. xxv. Propter hanc cauſam apl's cõparat bona opa ſemi ni de quo modicũ iacit̃ ⁊ fru ctus plurimus expectat̃ di. Qui parce ſeminat: parce et metet. ij. Cor. ix. Thabita ꝑ pter bona q̃ agebat meruit a Petro miſericorditer ſuſcita ri. Act̃. ix. Operari nolẽtes: ſed vacãtes ocioſitati grauia facinora perpetrant. Et ideo reprehenduntur et grauiter ⁊ acriter corriguntur. Nam tẽpore quo ſolebãt reges ad bella ꝯſurgere: Dauid vacãs ocio: adulteriũ ⁊ homicidiũ perpetrauit. ij. Reg. xi. Argu untur a dño ocioſi / quando vocantur operarij ad merce dem. Mat. xx. Seruus qui in vno talento noluit opera ri turpiter fuit a dño repro batus. Mat. xxv. Paulus re prehẽdit grauiter ocioſos di cens. Qui nõ vult opari nõ manducet. ij. Theſſa. iij.

¶ De oppreſſione bonorum a malis. Cap. lxxxxiij.

Opprimunt mali bonos.
Inuidentes de felicitate.
Laſciuientes in carnalitate
Perſequẽtes ex malignitate.
Odientes dicta veritate.

O Pprimũt mali bonos / aliqñ ex ſola inuidia: qꝛ vidẽt illos fe liciter ꝓſperari. Sic cayn ex inuidia ꝓualuit in abel: ⁊ eũ nequiter ⁊ ĩuidioſe opprimẽ do occidit. Geñ. iiij. Eſau in uidus / qꝛ iacob patris bene dictionẽ vſurpauerat voluit eum occidere: ꝓpter qd̓ Ja cob cõpulſus eſt fugere ad la ban. Geñ. xxviij. Egyptij in uidentes filijs iſrl' / qꝛ creſce bant / oderant eos ⁊ grauiter oppreſſerũt. Exo. i. Saul ex ſola ĩuidia ꝑſecut⁹ eſt dauid / eo ꝙ ſibi victoria Goliath erat aſcripta. Dicebãt enim: Percuſſit Saul mille / ⁊ da uid decẽ milia. i. Regũ. xviij. Saluator nr̃ ex ſola inuidia fuit dãnatus ab anna ⁊ cay pha ⁊ iudeis. Matth. xxvij. Opprimũt mali bonos ꝓpt̃ eorũ luxuriã quã bonis ĩpe dientib⁹ exercere nõ poſſũt: vel qꝛ eos de luxurie vitio re prehenderunt. Sic dña cui ſeruiebat Joſeph / qꝛ ſuã con cupiſcẽtiã exercere nõ potuit eũ opprimi falſe fecit. Gene. xxxix. Sodomite ꝓpter eoꝝ luxuriã / Loth multipliciter ei inferẽdo violentiã vexaue rũt. Geñ. xix. Duo luxurioſi

preſbyteri Suſannā ꝑpter eorū luxuriā nequiter opprimebāt. Dan̄.xiij. Herodes ꝑpter luxuriā ad petitionē meretricis Joannē baptiſtā in carcere decollauit. Mar.vi. Opprimūt mali bonos propter eoꝝ ſuperbiā ⁊ ambitionē dominij. Sic abymelech ambiens principatū/ fratres ſuos nequiter interfecit. Judi.ix. Adſolō ambiēs regnū patris/ip̄m eſt acriter pſecutus.ij. Regum.xv. Aman ex ſupbia ꝑcurauit mardocheū occidere ⁊ iudeos: ſed deꝰ aliter ordinauit. Heſt.iij. Propter ſupbiā Nabuchodonoſor fecit ſtatuā aureā/pueros vero nō adorātes eā fecit ꝑijci infornacē: et Danielē in lacū leonū mitti. Dan̄.iij.et vi. Triphō qui ꝑpter dominiū ſuū/antiochū adoleſcentem occiderat ꝑditorie: Jonathan ⁊ eiꝰ filios interfecit i. Macha.xiij. Opprimunt mali bonos ex ſola cordis nequitia ⁊ depranatiōe mētis. Sic impia yeſabel opprimebat Helyā ꝑphetā.iij. Re.xix. Rexiorā audiēs famē eſſe in terra/caput Helyſei precepit amputari.iiij. Re.vi. Neq̄ſſimus Holofernes voluit iudeos opprimere nuper de captiuitate reuerſos. Judit.ij. ⁊ ſequētibꝫ. Propter ſuā nequiciā antiochus in hierl'm boīum cedē fecit.i. Mach.i. Ex magna nequitia cordis Herodes pſecutꝰ eſt chr̄m ⁊ pueros interfecit. Matth.ij. Silr herodes agrippa occidit Joānē baptiſtā: iacobū ⁊ petrū incarcerauit. Act.xij Opprimūt etiā mali bonos q̄ veritatē loquunt̃ quā ipſi mali hn̄t odio. Sic ab ipio ioas lapidatꝰ eſt zacharias/q̄ ip̄m veriſſime inſtruebat. ij. Para.xliiij. Sic hieremias fuit a rege miſſus in carcerē q̄ nūciauerat veritatē. Hier. xx. Sic ananias falſus propheta mēdatio voluit ꝯfundere hieremiā ꝑphetā veriſſimū. Hiere.xxviij. Principes ſacerdotū ⁊ ſocij incarcerauerūt apl'os q̄ veritatē dei loq̄bant̃. Act.v. Judei lapidauerūt ſtephanū/qꝛ non poterāt reſiſtere ſpiritui q̄ loquebat̃. Act.vij. Paulus q̄ p̄dicabat publice veritatē: multas oppreſſiones ſuſtinuit a iudeis Act.xiij.xiiij..⁊.xvi.

¶ De oratiōe. Cap.lxxxxiiij.

Orare volētes attēdāt ꝑ quibus inquirit̃ ⁊ q̄ depcant̃.
Tempus quod exquiritur his qui exorantur.

Modus qui requiritur his q̇ poſtulantur.
Cauſam qua perquirit qui exaudiantur
Fructus qui acquirit ⁊ que dona dantur.

O Rare vo lentes debent atten dere primo qui ſūt illi qui debent orare: ⁊ ꝑ qui bus faciant ſuas orationes. Ubi notandū eſt/ꝙ orare de bent/ꝓſidentes ſingulariter pro ſuis ſubiectis. Eligētes ſpecial'r ꝑ ſuis electis: oēs gē tes generaliter ꝑ viris abie/ ctis. Orare primo debēt pre lati ꝑ ſuis ſubditis: q2 ipſorū officiū eſt vt ſuis orationib9 a ppl'o irā dei auertant. Sic cum poſt adorōnē vituli de9 ppl'm vellet deſtruere: Moy ſes eorū p̄latus/ꝑ eis feruen/ ter orauit: veniā meruit a do mino inuenire. Exod. xxxij. Propter orationē moyſi ab/ ſorptus eſt ignis/qui deuora bat caſtra murmurantiū pre labore. Num.xi. Maria ꝓ/ pter pctm̄ ſuū facta eſt lepro ſa. ſed moyſes frater ⁊ p̄latus eius/orauit ad dn̄m ⁊ reſtitu ta eſt priſtine ſanitati. Num. xij. Pro afflicto ppl'o ab igni tis ſerpētib9/orauit moyſes ⁊ ⁊ ſalubre remediū habuerūt. Num.xxi. Samuel dixit ad ppl'm: abſit a me hoc pctm̄ vt ceſſem orare ꝑ vobis: oſtē dens grauiter peccare prela/ tos/q̇ pro ſuo ppl'o nō exorēt i. Reg.xij. Bon9 p̄latus erat paulus qui dicebat Thimo theo ſibi ſubdito. Sine inter miſſione habeo tui memoriā ī orōnib9 meis.ij.ad Thim.i Orare debēt electores cū ad electionē alicui9 prelati ↄue/ niūt: vt de9 illis ꝓuideat de p̄lato idoneo q̇ ppl'm ſibi ſub ditū bn̄ regat. In cui9 figura ipſe dn̄s ad h̄ volēs tales in/ ducere ait: Rogate dn̄m meſ ſis/vt mittat oparios ī vineā ſuā. Mat.ix. Lu.x. Apl'i vo/ lētes eligere ī apl'atū vnū de diſcipulis/p̄miſſa orōne dixe rūt: Tu dn̄e qui noſti corda hoīm/oñde nobis quē elege/ ris ex his. Act.i. Cū dixiſſet dn̄s: ſegregate mihi barna/ bā ⁊ paulū in op9 ad qđ aſſū pſi eos. ſ. i apl'atū. ſeq̇t: Erāt in oratiōe/⁊ īponētes eis ma n9 dimiſert eos. Act. 13. Ora re debēt oēs hoīes ꝑ pecca/ toribus ⁊ inimicis: vel qui ꝑ ſe apti nō ſūt ad orādū. Sic deuote orauit Abraā deū vt parceret ſodomitis. Gen. 18 Moyſes multotiens orauit

dñm vt plagam verteret ab egypto et licet egyptij eſſent mali. fuit tñ a dño pluries exaudit⁹. Exo. viij. ix. ⁊. x. Sũmus põtifex Onyas oꝛauit ꝑ heliodoꝛo / q̇ erariũ voluit expoliari. ij. Mach. iij. Saluatoꝛ nr̃ ꝑ inimicis oꝛare docuit. Mat. v. Et ipſe ꝑ crucifixoꝛibus ſuis exoꝛauit. Lu. xxiij. Feruentius oꝛauit ſtephanus pro ſuis ꝑſecutoꝛibꝫ q̃ꝫ pro ſeipſo / quia ꝑ ſe oꝛãs ſtetit. ſed oꝛãs pro ſuis ꝑſecutoꝛibꝫ genua flexit. Actu. vij. Apl's Paulus ꝑ ꝑſecutoꝛibꝫ oꝛabat vt de⁹ eos ad penitẽtiã vocaret: iõ dicebat: Oꝛamus ꝑ vobis vt dignet᷑ vos deus vocare. ij. ad Theſſa. i.

De tempoꝛe oꝛandi.

Oꝛandum eſt:

Quando ab itinerãtibus ire diſponitur.

Dum loqui volentibus verbum pꝛoponitur.

Dum cenam querẽtibus cibus apponitur.

Cum pacientibus mundus opponitur.

¶ Oꝛare igitur pꝛimo debemus cum ad aliquẽ locũ pergere volumus / vt dñs in viã pacis dirigat pedes noſtros ⁊ cuſtodiat nos angelus dñi eũtes: cõmoꝛãtes ⁊ redeũtes. Judith. xiij. Propter hanc cauſaꝫ dixit Eſdras: Rogauimus dominũ pro incepto itinere: ⁊ euenit nobis pſpere. i. Eſdre. viij. Multum cõfidebat Judith in oꝛatione / qñ debebat ire ad holofernẽ / cũ dicebat: nihil aliud fiat ꝑ me niſi oꝛo. Judith. viij. Recedẽs Paulus a fratribꝫ de achaia poſt pulcros ſermones diutius oꝛauit. Act. xx. Itẽ paulus dicebat romãis / obſecrãs ſi quo mõ tandẽ pſperũ iter habeã veniẽdi ad vos. Rom. i. Oꝛare debet hõ cũ debet aliq̃ verba ꝑponere vel ad interrogata rñdere / vt dñs tãgat ⁊ mũdet labia ſua / vt digne verba ꝓnũciet. qui labia Eſaie calculo mũdauit ignito. Eſa. vi. Neemias rogauit dñꝫ celi: cũ deberet ad interrogata rñdere. Neemie ij. Heſter locutura ad regem Aſſyrioꝛum rogauit mardocheum vt congregaret Judeos / q̇ erãt in Suſis et ipẽ ⁊ ipſi dñm pro ea depcarent᷑. Heſter. iiij. Pauls apl's iſta ꝯſiderãs dicebat. Col. Frẽs Oꝛantes ſimul ⁊ ꝑ nobis vt de⁹ apiat nobis oſtiũ ſermonis ad loquẽdũ myſteriũ xp̄i. vnde foꝛte ſumpſit originem q̄ p̄dicatoꝛes i pꝛincipio ſer

monis petūt orones fieri. vt digne pferāt vbū dei. Coll. iiij. Orare debet hō cū debet cibū aſſumere/ꝛ cū acceperit gratias referēdo. largo mō ſumēdo orōnē. Sic neemias orauit dū daret regi bibere. Nee. ij. Saluator nr̄ cū diſcūbere feceret multa milia hoīm/quos de paucis panibus ſatiauit. priuſq̄ȝ comederēt orauit/in celū oculis leuatis. Joan. vi. Jn cena cum chriſtus ſuū corpus ſanctiſſimū ꝯſecrauit qn̄ de menſa cuȝ diſcipulis ſurgeret grās reddiderūt qn̄ hymno dicto exierūt in montē oliuarum. Math. xxvi. Orare debet hō certo tp̄e vt mūdo ſe nob accuſātib opponēte rcurram ad eū q̄ nos de aduerſitatib liberet. Sic thobias cecus vxoris īproperijs tribulatus ꝯfugit ad orōnis remedium. Thob. iij. Filij iſrl̄ tribulati ab holoferne/orātes ad dn̄m clamauerūt. Judith. iiij. Tribulat et afflict mardoche pro ſe ꝛ pp̄lo dn̄m exorauit Heſter. 4. Azarias ꝛ ſocij ei in tribulatione fornacis ad orōnis remediū ꝯfugierūt. Dan̄. iij. Jonas afflict in vētre ceti orauit ꝛ ſaluus a dn̄o eſt eductus. Jone. ij. Judei in tribulatōe poſiti orauerūt et fuerunt a dn̄o exauditi. ij. Macha. iij. Saulus ad terrā pſtratus et cecat veniēs Damaſcū orauit ꝛ fuit liberatus. Act. ix. Quādo petr ſeruabat̄ i carcere tribulat: orō fiebat ſine ītermiſſiōe ab eccl'ia ad deū p eo. Act. xij.

De modo orandi.

Orare volentes digne debēt orare cum

Solicitudine ocioſitatis.
Teneritudīe lacbrymoſitat̄
Multitudine vere vnitatis.
Certitudine ſue vtilitatis.
Sollicitudīe ſue aſſiduitat̄

¶ Orō primo debet eſſe ſolitaria ꝛ ſeparata a tumultu ꝛ occupatione humane ſolicitudinis. Nā iacob deuote orare deſiderās: ſe ab vxoribus et alia familia ſequeſtrauit. Gen̄. xxxij. Oratio ſolitaria ꝛ mentalis clamat in aures dei. Sicut patet de Moyſe mentaliter ꝛ ſolitarie deprecāti dixit de. Quid clamas ad me. Exo. xiiij. Deprecaturus dauid dn̄m p paruulo ingreſſus ſeorſum iacuit in terra. ij. Reg. xij. Dimiſſa turba aſcendit dn̄s in montē ſolus orare/nos ſil'r orare inſtruendo. Math. xiiij. Aſcendit petrus orare in ſupiora dom

vt poſſet orare diuti⁹ ab alijs ſeparatus. Act. x. Oratio debet eſſe lachrymoſa tenerrime deuotiōis. Ideo Ezechias ꝯuertit ſe ad dn̄m ⁊ orās cū lachrymis: fuit a dn̄o exauditus: qꝛ dixit ei dn̄s: Audiui oīes tuas/ ⁊ vidi lachrymas tuas. iiij. Reg. xx. Flēs ſuſanna aſpexit in celū ⁊ orauit ad dn̄m/ ⁊ ei⁹ oratio exaudita eſt. Dan̄. xiij. Magdalena in ſua ꝯuerſione nō legit̄ oraſſe vocaliter: ſed credēdū eſt eā oraſſe mentaliter: ⁊ fleuiſſe/ cū lachrymis pedes domini rigauit. Luce. vij. Oīo tertio debet eſſe vnita in multitudine hoīm vinculo charitatis. Multū eñ placet deo oīo alicui⁹ multitudinis vel ſocietatis eorū q̄ ſunt in charitate ꝯiuncti. Ideo ſacerdotes ⁊ viri religioſi vnanimes vno ore ⁊ charitatiue deum orare debēt. Nā ſacerdotes ⁊ viri vnanimes cū mulieribꝫ reſolutis crinibꝫ ⁊ extēſis manibus dn̄m deprecabant̄. ij. Mach. iij. Judas ⁊ qui cuꝫ eo erant ſimul dn̄m deprecabant̄ vt eriperet eos ab ipſo Nicanore. ij. Machabe. xv. Saluator dixit: Si duo ex vobis ꝯſenſerint/ de quacūq̨ re petierint fiet eis. Matth. xviij. Poſt aſcēſionē erāt oēs diſcipuli dn̄i in oratiōe/ cum mulieribꝫ pſeuerātes vnanimiter cuꝫ Maria mr̄e Jeſu Act. i. Oēs fideles in primitiua ecclīa erāt vnanimes in oratione ⁊ doctrina aplōꝝ. Act. ij. Cū oraſſent diſcipuli vnanimiter/ vna voce/ motus eſt locus in quo erāt congregati/ ⁊ repleti ſunt oēs ſpiritu ſctō et loquebant̄ verbū dei cū fiducia. Act. iiij. Oīo quarto debet eſſe humilis et ſui ſtatus recognitiua. Nam miro mō fuit hūilis oīo manaſſes / vt apparet intuēti. ij. Para. vlti. Daniel intelligēs opus captiuitatis ꝯpletū eē. hūiliter dn̄m exorauit. Dan̄. ix. Breuē ⁊ humilē modū habuit leproſus/ qui genuflexo orauit dn̄m di. Dn̄e ſi vis potes me mūdare. Matth. viij. Mar. i. Humiliter orauit cēturio ꝑ paralytico ſeruo: īdignū ſe reputās ꝑſentia Jeſu chr̄i. Mat. viij. Ad oranduꝫ humilr̄ nos inducit exemplū de hūili publicano. Lu. viij. q̄ breuibꝫ ꝟbis meruit remiſſionē oīm pctōꝝ di. Deus ꝓpicius eſto mihi pctōri. Lu. xviij. Oīo q̄nto debet eſſe aſſidua ſiue ꝯtinua / vt ſi ſtatim cū petit bō nō obtinet/ nibi

lominus adhuc orare debet. Nā orās helyas ꝑ pluuia cū puerū mitteret ad videnduȝ vſqȝ ad ſeptē vices/ nil penitus apparebat: q̄ oṙonis cōſtantia mirabilr̄ cōmēdatur. iij. Re. xviij. Nō dimiſit Daniel ꝓpter decretū Darij q̄n oraret ter i die flexis genibꝫ: ſicut ante cōſueuerat facere. Dañ. vi. Ad hoc idē hortaꝫ nos dn̄s di. Oportet vos ſꝑ orare ꝛ nunq̄ꝫ deficere. Lu. xviij. Ad oratiōis inſtantiaȝ etiā ipſe dn̄s nos inducit/ exemplo vidue/ q̄ iudicē cū importunitate iudicare petebat Et exēplo amici q̄ panes inſtanter ſibi petijt cōmodari. Lu. xi. ꝛ. xviij. Paulus apl's q̄ orare ſine intermiſſiōe monebat. i. Teſſa. v. hoc ipſum ſolicite faciebat dicēs: Sine intermiſſiōe memoriā vr̄i facio in orationibus meis. ij. Teſſa. i.

¶ De exauditione orationū: hominum quidam.

Scdꝫ appetitū ſuū audiūꝫ.
Licet petāt tn̄ nō exaudiunꝫ
Bonū ꝯcupitū aſſequunꝫ.
Magis expeditū hic adipiſcuntur.

Exaudiūꝫ quidā ſm̄ appetitū ꝛ placitū: licet nō ad vtilitatē eoꝝ. Nā petijt ppl'us in deſerto carnes/ ꝛ dn̄s iratus ꝯceſſit eis/ ꝓpter qđ patet ꝙ nō ſemꝑ exauditio oratiōis: eſt ſignum diuine dilectiōis Num. xi. Nō placuit dn̄o ꝙ filij iſrl' petierunt ſibi regē: ꝛ tn̄ eos exaudiuit ad votū. i. Reg. viij. Orātes etiā nō exaudiunꝫ: qꝛ nō petūt ſibi bona ꝛ licita. etiā qꝛ mali ſunt ꝛ indigni qui petūt. Sic dn̄s Dauid orantē pro populo licet valde deuote orauerit nō exaudiuit: qꝛ nō erat tunc dignus exaudiri. ij. Reguȝ. xij. Magne reprobationis erat oratio Hieremie qn̄ dicebat ei dn̄s: Noli orare pro ppl'o iſto nec ſumas ꝑ eis laudē vl' orationē/ qꝛ nō exaudiā eos. Hiere. xi. Jacobꝫ dicit. Petitis ꝛ nō accipitis: eo ꝙ male petatis. Jac. iiij. Ppl'o indigno ꝛ malo dixit dn̄s. Cum multiplicaueritis oṙones veſtras nō exaudiā vos: qꝛ manus vr̄e ſanguine plene ſunt. Eſaie. i. Orantes etiā aliqn̄ exaudiunꝫ ad votū ꝛ ad vtilitatē. qꝛ oṙo eorū bona eſt ꝛ ſibi expediētia petūt. Sic exaudiuit dn̄s Niniuitas clamātes ꝛ orātes ad dn̄m peccata dimittēs/ ꝛ a ſubuerſiōe ciuitatem liberās. Jone. iij. Sic etiā exaudiuit ſuſannā

cũ eã a morte ꝛ infamia liberauit. Dañ. xiij. Hoc mõ exaudiuit oẽs. Quere ĩfra hoc de effectu orõnis. Orantem aliqñ exaudit deus nõ ad votũ ſed ad vtilitatẽ. circa q̃ vide ꝓlogũ ſuꝑ abacuc ꝓphetã qꝛ ſm ſententiã Auguſtini: Prouidet de⁹ meliora q̃ȝ petãt: qđ manifeſte patet ĩ paulo q̃ patiẽs ſtimulũ carnis vt ammoueret ter dñm orauit: quẽ nõ ammouit/ ſed melius ſibi cõceſſit. ſ. gratiã ſuperãdi dicens: Sufficit tibi gratia mea. Nã virtus in infirmitate ꝑficit. ij. Coꝝ. xij. Orare volentes debẽt attẽdere orõnis effectũ vel finẽ. i. fructũ q̃ ex oratione acquiritur.

¶ De orõis mercede recipiẽda/ orantes digne recipiẽt:
Pctõꝝ remiſſionẽ glorioſaȝ.
Filioꝝ adeptionẽ gaudioſã.
Aduerſoꝝ oꝑſſionẽ ruinoſã
Tentationum repulſionem virtuoſam.
Signorum placationẽ fructuoſam.

Oratio primo quidẽ ĩpetrat remiſſionẽ pctõꝝ. Sic per orationem Moyſi dicentis: Dimitte eis dñe noxã hanc: aut dele me de libro in q̃ me ſcripſiſti. Ad cui⁹ orõnẽ dñs pplo ſuo pctm̃ dimiſit. Exo. xxxij. Propter hãc cãm docuit nos ſaluator vt debitorũ. i. pctõꝝ remiſſionẽ in oratiõe dñica peteremus dicentes: Dimitte nobis debita nr̃a. Mat. vi. In cui⁹ rei figura dimiſit rex om̃e debitũ ſeruo q̃ eũ rogauerat: licet poſtea ex ſua nequitia ſint ei que fuerũt dimiſſa repetita. Mat. xviij. Orõ bis ſcđo ĩpetrat filios/ q̃ nõ poterãt ex ſua ſterilitate filios naturalr̃ ꝓcreare. Nã Iſaac depcat⁹ eſt dñz ꝓ vxore ſterili/ ꝛ filios meruit obtinere. Gene. xxv. Anna ſilr̃ deuote deũ orauit cũ lachrymis/ ꝛ filium a dño cũ precibꝫ impetrauit. i. Re. i. Helyſeus hoſpite ſue ſterili impetrauit a dño filiũ: quem ſilr̃ ſuis oratõibꝫ reſuſcitauit. iiij. Reg. iiij. Zacharie ꝛ eliſabeth nõ erat filius/ eo q̃ eſſet eliſabeth ſterilis / ꝛ ambo ꝓceſſiſſent in diebꝫ ſuis. Angelus autẽ apparuit Zacharie di. Exaudita ẽ orõ tua / vxor tua pariet tibi filium/ ꝛ vocabis nomẽ ei⁹ Ioãnes. Lu. i. Oratio tertio tribuit victoriam de aduerſarijs et iniurijs. Nã in bello filioꝝ iſrael ꝯtra amalech plus fecit orõ moyſi. vel moyſes orando q̃ȝ Ioſue pugnãdo. Exod. xvij

Ideo pugnaturi filij iſrl' contra philiſteos rogauerũt. Samuelẽ orare ꝑ eis vt victoriã obtinerent. i. Reg. vij. Joſaphat rex Juda timore ꝑterritus: ꝓpter multitudinẽ q̃ venerat ꝯtra eum/ totũ ſe ꝯtulit ad orãdũ vt victoriã ĩpetraret. ij. Paral. xx. Judith qñ decapitare voluit Holofernẽ/ dñm ꝓ victoria exorauit. Judith. xiij. Cõmiſſurus iudas bellũ ꝯtra Gorgiã: orauit ꝛ extitit victor belli. ꝓmi. Macha. iiij. Quia iudas in bello ꝯtra antiochũ. nõ orauit: non vicit ſed diuertit. i. Mach. vi. Itẽ qꝛ nõ orauit in exercitu ꝯtra bachidẽ: ipſe fuit occiſus ꝛ exercitus debellatꝰ. i. Macha. ix. Judas ꝛ qui cũ eo erãt iuocato dño ꝯgreſſi ſunt ꝯtra exercitũ nycanoris manu quidẽ pugnãtes: ſed cordibꝫ orantes belli victoriã obtinuerũt. ij. Mach. xv. Dicebat paulꝰ. Obſecro vos vt iuuetis me in orationibus vt liberer ab infidelibus. ad Ro. xv. Oĩo quarto expellit diabolũ ꝛ eiꝰ tẽtationes: iõ raphael monuit thobiã vt ſe tribꝫ diebus abſtineret ab vxore: ꝛ tã ipſe q̃ȝ ipſa orarent ꝯtinue ne diabolus haberet ĩ eis ꝑtãteȝ. Tho. vi.

Propť aſſiduã orõnẽ chananee/ filia eiꝰ a demonio liberabať. Mat. xv. Dũ diſcipuli quoddã demoniũ non poſſent eijcere ꝛ mirarenť. Dñs dixit eis: Hoc genus demoniorũ nõ eijciť: niſi ĩ orõne ꝛ ieiunio. Mat. xvij. Cũ paulꝰ iret ad orõnẽ/ obuiauit puelle habẽti ſpm̃ phitoneȝ/ quẽ expulit orãdo in noĩe dñi Jeſu Acť. xvi. Oratio quĩto facit opari miracula. Nã per orationẽ helye clauſum eſt celuȝ ne plueret: ꝛ ꝑ orationẽ eius ad pluuiã eſt apertũ. iij. Reg. xviij. Ad orationẽ deuotam Helye: puer qui erat iã mortuus ſuſcitatur. iij. Reg. xvij Martha ꝛ Maria dñm orauerũt ꝛ impetrauerũt lazarũ ſuſcitari. Joã. xi. Decẽ leproſi orãtẽs ad dñm/ meruerunt recipe ſanitatẽ. Lu. xvij. Petrus ꝛ ioãnes aſcẽdentes ad orõnẽ/ liberauerũt claudũ ex vtero matrꝭ ſue. Acť. iij. Similiter Petrus et Joannes orauerunt pro illis de Samaria: ꝛ imponebant manꝰ ſuper illos/ ꝛ ſpiritũſanctum accipere faciebant. Acť. viij Patrẽ publij feb ribus et diſſenteria laborantẽ / Paulus ſua oratione ſanauit. vt habetur. Acť. xxviij.

¶ De ornatu mulierum. Cap.lxxxv.

Ornatus mulierũ eſt ad
Perſonarũ deceptionem.
Perfectorũ reprehenſionẽ.

O Rnatus mulierũ ſepe fit ad deceptionẽ hoim/ licet aliqñ ipſe vt viris placeant ornare ſe dicãt. Nã thamar volẽs ꝯ iuda ſocero ſuo ꝯcipere/veſtibꝫ viduitatis depoſitis/ornauit ſe/ꝯcubitum paciẽs ab eodẽ. Gen.xxxviij Jeſabel audito aduẽtu iehu depinxit oculos ſtibio / ꝛ ornauit ſe. iiij. Re.ix. Propter ornamẽta que Judith aſſumpſit:potentẽ holofernẽ decepit. Judith.x. Occurrit mulier iuuenis ornatũ meretriceo preparata/ad decipiẽdas aĩas. Prouer.vij. Nõ ſine cã dr̃: Auerte faciẽ tuã a muliere compta:qꝛ ſic excitat te ad peccandũ. Eccle.ix. Ornari non debent mulieres bone ꝛ honeſte q̃ ſoli deo placere deſiderãt. Jõ heſter qñ debuit introire ad regẽ: nõ queſiuit cultũ muliebrẽ ſicut q̃rebant alie mulieres. Heſter.ij. Cõminando dr̃: Jn die illa auferet dñs ornamentũ calciamentoꝝ ꝛ lunulas ꝛ torques Eſa.iij. Mulierũ non ſit extrinſecus capillatura vel circũdatio auri vel veſtium cultus.i. Petri.iij.

¶ De paciẽtia ꝛ mãſuetudine Cap.lxxxvi.

Patientes ferre debent:
Attinentes propinquorum offenſiones.
Seruientes dominorũ correctiones.
Patientes tormentorum afflictiones.
Rẽnuẽtes receptoꝝ illatões
Audientes benignorum reſponſiones.
Attẽdẽtes exẽploꝝ oñſiões.

P Rimo pacienter ferre debẽt iniurias ꝯſanguinei ꝛ ꝯiuncti ſi aliqñ vnus ab altero offenditᷣ/verberetᷣ vel corrigatur. Sic patienter tulit Jſaac ꝛ ſine murmure/qñ Abraã pater eiꝰ cũ voluit imolare. Ge. xxij. Joſeph patiẽter tulit iniuriã/quã ei frẽs ꝓprij intulerunt:eiſqꝫ poſtea illatã prefatã iniuriã clementer indulſit. Gen.xxxvij. ꝛ.xlv. Cito orauit Moyſes ꝓ maria ſorore ſua/que eum offenderat murmurãdo. Num.xij. Dauid ꝑſecutionẽ ſuſtinuit quã ei ꝑ

prius filius inferebat. ij. Re. xv. Thobias patienter tulit ↄſanguineoꝝ iproperia pariter ⁊ vxoris. Tho. ij. Patiēter ſuſtinere debēt ſerui ⁊ ſubditi ſi aliquas moleſtias recipiāt a dñis ⁊ ꝑlatis. Dñi etiā ⁊ ꝑlati patiēter ſuſtineāt ſi aliquādo a ſubditis offendunt. Nā mifiboſeth patiēter tulit iniquā ſententiā quā Dauid tulit ↄtra eū. ij. Re. xvi. ⁊. xix. Quia mulier in adulterio deprehenſa ſcribaꝝ ⁊ phariſeorū accuſationē patiēter ſuſtinuit: ⁊ accuſata nihil rñdit: dñs eam ne lapidaret miſericorditer liberauit. Joā. viij. Silr prelati ⁊ dñi debēt eē patientes/ ſi etiā aliqñ offendant a ſubditis. Nā moyſes pro murmure ppli ſe nō turbauit: ſed patiēter ſuſtinuit/ ⁊ miſit Aaron intercedere ꝑ eis. Num. xvij. Sara patiēter ſuſtinuit ↄtumeliā ab ancilla ſua ſibi vituꝑoſe illatā. Tho. iij. Paciēter debet hō tribulatōes ⁊ penas a deo inflictas/ vel ꝑ eo vel pro ei⁹ fide ſuſceptas ferre. Sic thobias excecat⁹ paciēter ſuſtinuit cecitatē. Thob. ij. Job fuit paciēs ꝑdēdo ſua/ filios et quaſi ſeipm̄ per grauē infirmitatē quā habuit ab vxore ⁊ amicis plus inferentib⁹ ſibi deſolationē q̄ ↄſolationē. Job ꝑ totū. Alacrē paciētiā habuerūt tres pueri ī fornace/ q̄ noluerūt idolis īmolare Dañ. iij. Eleazarus duros ſuſtinuit patiēter pro legis obſeruātia cruciatus. ij. Macha. vi. Septē frēs cū pia eoꝝ mr̄e in eoꝝ tormētis mirabilē patiētiā habuerūt. ij. Mach. vij. Patiēter ferētes iniurias nō debent q̄rere vltionē de offenſis: licet ipſi valeāt vindicare. Nā ſaul noluit ſuſtinere ꝙ viri qui ei detraxerūt occiderent in detractiōis vindictā. i. Re. xi. Heliſeus etiā nō ꝑmiſit: ꝙ occiderent viri q̄ eū capere venerāt ſed ipſos plene reficiēs: libere abire permiſit. iiij. Reg. vi. Noluit Dauid occidere ſaulē ꝑſequentē eū: licet pluries potuiſſet. i. Reg. xxiiij. Ipſe etiam dauid noluit ꝙ abiſai eū de ſemei cū ei malediceret vindicaret. ij. Reg. xvi. Non ſolū vindictam nō debet homo querere de offenſa: ſed offendenti debet dimittere ex corde. nō ſolū ſemel ſed pluries. Nam petro querēti quotiēs dimitteret proximo. Reſpondit chriſtus. Non ſolū ſeptics ſed ſeptuagies ſepti-

es. Matt. xviij. Ad paciēter portandū ꝛ multotiēs iniurias dimittendū/adducit ꝛ inducit nos christus exemplo serui nequā/cui dimiſſa fuerant decē milia talēta. Mat. xviij. Pacientiā cōfert homini humilis ꝛ benigna reſpōſio. Sic ecōtra/dura ꝛ aſpera ſuſcitat furorem. Quia reſponſio mollis frangit iram. ſermo durus ſuſcitat furorē. Prouer. xv. Dauid ꝙ ad duram reſponſionē Nabal fuerat perturbatus/ad humilez reſpōſionem Abygail econtra mirabiliter eſt placatus. j Reg. xxv. Filij effraim iurgātes contra Gedeonem ſedati ſunt ꝑpter eius humilē reſpōſionē. Judi. viij. Sic roboā ſi iuxta conſiliū ſenū humilē reſponſionē populo dediſſet in impacientiā ꝛ in indignationē populū nō induxiſſet. iij. Reg. xij. Pacientie exemplū habemus a Christo/maxime vt cedamus furori. Nā Christus ꝙ pati venerat/a iudeis pluries declinauit. Lu. iiij. Joan. viij. Exemplū etiā patientie habemus a Christo/tempore paſſionis/quia pacientiā conſeruauit in verbis detractorijs/cōtradictorijs/ꝛ cōtumelioſis: in factis ꝛ illuſionibꝫ ꝛ verberibꝫ: crucifixiōibꝫ: blaſphemijs ꝛ morte. Matth. xxvi. Mar. xiiij.

¶ De paupertate ꝛ inopia. Cap. lxxxvij.

Pauperes ſpiritu debent
Poſſeſſionem proprietatis
deſpicere.
Refectōez ſobrietatꝭ ꝑficere.
Oſtenſionem mendicitatis
aſpicere. (cere.
Ditatiōez ſublimitatis inſpi-

Paupertas ſpiritualis ſiue pauperes ſpiritu nihil debent proprium poſſidere. In cuius figura iacob patriarcha fugiens Eſau ꝛ ad Labā vadēs nec animal/nec famulū habuit: ſed in baculo iordanē tranſiuit: ꝛ volens requieſcere ꝛ lectum non habuit: ſed ſupponens lapidē capiti ſic dormiuit. Gen. xxviij. Moyſes paſcebat oues Jetro: qꝛ proprias nō habuit. Exodi. iij. Filij rechabitarū domos nō inhabitabāt: vinū nō bibebant ꝛ vineas nō habebāt nec tabernacula faciebant. Hieremie. xxxv. Adoleſcenti dixit dominus: Si vis ꝑfectus eſſe/vade ꝛ vende oīa que habes/ꝛ da pauperibꝫ. Mat. xix. In ꝑmitiua eccl'ia

oīa dabanꝶ / ꝛ tanq̄ȝ cōia ab
ap̄lis dn̄i habebanꝶ. Act. iiij
Paulus dixit fratribꝫ achaie
Argentū / aurū / ꝛ veſtes non
ꝯcupiui. Act. xx. Petrus ꝓ
paup̱ dixit claudo: Argentū
ꝛ aurum nō eſt mihi / qđ aūt
habeo hoc tibi do. Actu. iij.
Pauperes ſpū parce viuere
debēt / ꝛ de modico victu cō-
tētari. Nam ſatis parce viue
bat ruth q̄ colligebat ſpicas
poſt terga metētiū. Ruth. ij.
Multū parce ꝛ cum magna
penuria viuebat helyas / qñ
petiebat bucellā panis ꝛ pau
lulū aque a ſareptana vidua
ſibi dari. iij. Reg. xvij. Filij p
phaꝝ ſatis tēperate viuebāt /
qꝛ parū de pane ꝛ pulmentū
inſipidū cōmedebant / nobis
in exēplū. iiij. Reg. iiij. Pau-
lus ap̄ls dicebat: Eſurim⁹ ꝛ
ſitimus. i. Cor. iiij. Pauper
tatis exemplū habem⁹ a xp̄o
qui eſt de paupere matre na-
tus / a paupere fabro nutrit⁹
in paup̱e loco reclinat⁹ pan-
nis pauprim's inuolut⁹ / pau
perū oblatiōe in tēplo: ſ. tur-
ture vel colūba redēpt⁹: duo
dēnis in tēplo ſolus ſine fa-
milia eſt repert⁹. Hec oīa no
bis in exemplū paup̱tatis pa
tienter ſuſtinuit. Luc. ij. Ad
pauperes nuptias vbi vinū
defecit acceſſit / ꝛ aquā in vi-
nū mutauit. Joan. ij. Caput
vbi reclinaret in cruce nō ha
buit. Luc. ix. Pauperē fami
liā oib⁹ diebꝫ habuit. Matt.
iiij. In cruce patiēs nudus
pependit: ꝛ mortu⁹ / in ſepul-
chro alieno iacuit. Lu. xxiij.
Matt. xxvij. Paupes ſpū vł
paupertatē patiēter deferen-
tes exaltanꝶ / ditanꝶ / ꝛ remu-
neranꝶ a dn̄o in p̄ſenti ꝛ i fu
turo. Nā ſaul q̄ vno ſeruo cō
tētus / lōge q̄rebat aſinas pa-
tris ſui / nō equos ꝛ cui⁹ fami
lia minima: fuit vnctus in re
gē. i. Reg. x. Dauid exiſtēs in
paſcuis / ꝛ quaſi in nihilū re-
putatus: fuit p̱ Samuelem
vnctus i regē quē etiā miſit
pater ad frēs victualibꝫ one-
ratum. i. Reg. xvi. ꝛ. xvij. In
cui⁹ figura Nabuchodono-
ſor paup̱es dimiſit / ꝛ diuites
interfecit: vł captiuos duxit.
Et ſignificat ꝙ dn̄s paup̱es
dimittit ſolutos ire ad gau-
dia celi: diuites vero ad infer
nū deducit Hiere. xxxix. In-
ter btitudies q̄s poſuit dn̄s
prima eſt paup̱tatis. Mat. v
Mirā remuneratiōnē ꝑmit
tit xp̄s diuitias relinquētibꝫ
ꝑpter eū. Lu. xviij. Mat. xix
Lazarus paup̱ i ſinu Abrae
ab angelis eſt portat⁹. Luc.

xvi. Ob hanc cauſam paupe res ꝛ debiles ad magnā cenā per regis nūcios introducti ſunt. Lu. xiiij.

¶ De pace ꝛ concordia

Pax ꝛ concordia.

Approbatur ex complacentia diuine dilectionis.

Comprobatur experiētia externe queſitionis.

Roboratur ex beniuolentia ſubiectionis.

Perturbatur ex aſſiſtentia interne corruptionis.

Conſummatur in excellētia ſuperne dilectionis.

P Ax concordia ꝛ vnitas inter homines ſup oīa alia opa deo placēt. In cui⁹ ſignū oīa alia aīalia pter hoīem fecit dupli cia. ſ. marē ꝛ feminā. hoīez ꝓo vnū / vt bonū vnitatis / pacis ꝛ ꝯcordie cōmendaret. Geñ. i. Quāuis dauid eſſet ſctūs / noluit tñ de⁹ ꝙ edificaret ei domū: qꝛ fuerat bellicoſus. ſed Salomō qui interpretatur pacificus / vt oñderet ſolū pacificoꝝ accepta ſeruitia reputare. iij. Re. v. Diligit de⁹ corda pacifica ꝛ in eis habitat. In cui⁹ rei figura oſtenſum eſt Helye / ꝙ dñs nō erat in cōmotiōe nec in grādine to ſed in ſibilo aure tenuis. i. in loco quieto. iij. Reg. xix. Q, pacē ſic diligat patet ex his. qꝛ in ei⁹ natiuitate angeli pacē nunciauerūt. Lu. ij. Pacē ꝑcepit diſcipulis inter ſe habere. Joā. xiij. Pacē cōmiſit apl'is ꝑdicare. Lu. x. Pacē ꝓ teſtamēto reliquit. Joā. xiiij Et poſt reſurrectionē ſuā pacē diſcipulis ſuis nunciauit. Lu. xxiiij. Joan. xx. Pacē debēt q̄rere q̄ prius fuerunt inimici: ꝛ maxime qui habēt inimicos potētes. Ideo abymelech pacificat⁹ eſt cū Iſaac / quē ꝓſperari videbat. Gene. xxvi. Gabaonite audiētes ea q̄ fecerat Joſue potētiſſim⁹ hiericho / venerūt ſecū facere pacē. Joſue. ix. Miſit Jonathas legatos ad bachidē vt cōponeret pacē cuz eo / ꝛ bachides tñ fuerat dux exercit⁹ in quo Judas occubuit frater eius. i. Mach. ix. Rex demetrius miſit ad Jonathan epl'az rogās pacē. i. Mach. xi. Pacē īducūt inter hoīes furori cedētes vel reſpondentes hūiliter. Furori eñi malorū cedēdū eſt. Sic fecit iacob recedēs ab eſau. Geñ. 27 Phinees ꝛ ceteri legati ad filios ruben miſſi in excuſatione illoꝝ benigna humilitate

dulciter ſunt placati. Joſ.22 De hac materia quere in p̄ce dēti capitulo de patiētia ⁊c. Pacē perturbāt ⁊ deſtruuut multa. Nam aliq̄n pacē per/turbat inuidia. Nā frēs Jo/ſeph inuidētes ei nō poterāt ſibi quicq̃ʒ pacifice loq̄. Gen̄. xxxvij. Auaricia ſeu copia tē poralium rer̄ cā ſunt turbatio nis ⁊ pacis/ ⁊ fomentum di/ſcordie ⁊ iurgiorū: vt patet i paſtoribus Loth ⁊ Abrae: Gen̄. xiij. Sil'r habet̄ de iſa/ac ⁊ paſtoribꝫ gerare propter cauſam predictā. Gen̄. xxvi. Ambitio ⁊ ſupbia dominan di pacē pturbāt/ ⁊ guerras et diſcordias ſuſcitāt inter pro pinquos: vt patet in Dauid ⁊ abſolone. ij. Reg. xv. Ficta etiā pax perturbat ⁊ impedit pacē bonā ⁊ verā. Jdeo Jo/nathas noluit recipere pacē demetrij: q2 ficte pacificari q̄ rebat. i. Mach. x. Pacis bo/num ex gratia ⁊ dono dei p/cedit. Unde bonitas gratio/ſi plati ⁊ gr̄a/ ⁊ bonitas ſub/ditorū cauſa extitit aliq̄n ma gne pacis: vt patet de Onia ⁊ pp'lo iudeorū. ij. Mach. iij. Propter hāc cām paulus in ſuis ep'lis paci p̄ponit gr̄am dī. Gratia vobis ⁊ pax. Dās intelligere ꝙ ſine gr̄a nō pōt eſſe pax. Nā non eſt pax ip̄is dicit dn̄s Eſaye. lvij. De ma gno dono gr̄e diuine/ pcedit pax: q̄n ille q̄ recepit iniuriā vel offenſaʒ offendēti parcit ex animo: ⁊ pacē eius qui eū offenderat ɔcupiſcit. Sicut Dauid licet ab Abſolone p/ſecutus/ q̄rebat tn̄ pacē eius di. Eſt ne pax puero abſolō: ij. Regū. xviij.

¶ De peccato ⁊ ei⁹ effectibꝫ. Cap. lxxxix.

Peccatum nocet homini.
Ab interiori depravando na turam.
Ab exteriori procurando ia/cturam.
A ſuperiori exclamādo preſ/ſuram.
Ab īferiori deuaſtādo figurā

PEccatū ex ſua turpitudine nocet hoī ab itrinſeco: q2 humanā naturā dep̄uat ⁊ extermnat. Tollit ei hoī audaciā/ ⁊ cau/ſat erubeſcētiā. Nā p̄mi parē tes q̄ in ſtatu inocētie nudi/ n̄ erubeſcebāt: poſt pctm̄ eru/beſcētes/ ſe perizomatibꝫ texe rūt. Gen̄. iij. Jtem aufert hoī ſenſum ⁊ infatuat eū. Unde Adā qui ante pctm̄ tāta ſciē/tia pollebat ꝙ rebꝫ oībus im poſuit noīa ſm̄ ꝓprietates ip̄o

rum. Poſt pctm̄ ſic infatuatus ē q̄ a facie dn̄i (cui nuda ꝛ apta ſunt oīa) abſcōdere ſe credebat. Ben̄.iij. Salomonē etiā ſapiētiſſimū/pctm̄ infatuauit maculās ei⁹ famā. iij. Reg.xi. Eccl'.xlvij. Item facit hoīem timidū auferēdo ſecuritatē. Nā Adā qui ante pctm̄ pluries audiuit vocez dn̄i nihil timens/poſt pctm̄ cū vocaret a dn̄o ait: Dn̄e/ audiui auditū tuum ꝛ timui. Ben̄.iij: Itē tollit quietē intrinſecā/hoīez nō ſinēs quieſcere: qꝛ coꝛ impij quaſi mare feruēs qđ quieſcere nō pōt. Eſaie.lvij. Sil'r pcuſſit dn̄s coꝛ Dauid poſtq̄ȝ peccauit/ ppl'm numerādo.ij.Re.xxiiij Pctm̄ nocet hoī ab extrinſeco: qꝛ multotiēs pena coꝛpali puniunt᷑. vt patet in Adā ꝛ eua expulſis đ ꝑadiſo cū maledictionibꝫ ꝛ penis ſuis. Pena viri fuit ſimplex: qꝛ dixit dn̄s ade: In laboꝛe ꝛ ſudoꝛe vult⁹ tui veſceris pane tuo. Pena āt mulierꝫ fuit duplex dixit eīm ei: In laboꝛe paries filios: ꝛ ſub viri ptāte eris. Hui⁹ duplicatōis cā fuit: qꝛ ipſa virū iduxerat ad peccandū. Ben̄.iij. Sodomite etiā pena ignis ꝛ ſulphurꝫ ſūt puniti. Ben̄.xix. Uxoꝛ etiā loth qꝛ peccauit ꝯtra p̄ceptū dn̄i ſe vertēdo: in ſtatuā ſalis eſt ꝯuerſa. Be.xix. Pharao etiā ꝑpter pctm̄ cognouit ſe flagellari di. Peccaui in deū verū. Exo.x. Quia filij iſrl' multotiēs deū offenderūt peccādo/fuerūt ab eo ſepi⁹ flagellati. Num. Judi. Joſue. Regū Judith. ꝛ ꝑ totū q̄ſi vetus teſtamentū ꝛc. Deſerta ē hierl'ꝫ ꝛ oīs vꝛbis iuda ꝑpter malíciā quā fecerūt. vt ptꝫ Hier. xliiij. Pctm̄ nocet hoī a ſuperioꝛi qꝛ clamat vindictā. ꝛ ſpecialiter peccatuꝫ enoꝛme quodcūq̄ȝ: ſicut illud de quo dixit dn̄s ad cayn. Uox ſanguinis fr̄is tui clamat ad me de terra. Ben̄.iiij. Sil'r dixit dn̄s abꝛae: Clamoꝛ ſodomorū ꝛ gomoꝛreoꝝ venit ad me Ben̄.xviij. Clamoꝛ pctōꝝ veſtroꝝ ī aures dei ſabaoth introiuit. Jacob.v. Pctm̄ nocet hoī ab inferioꝛi rectā ei⁹ figurā ad multa incōmoda ī curuādo. Et ſpecialiter recidiuatio ī pctm̄ q̄ multū debilitat hoīem: ſicut recidiuatio in egritudinē debilitat coꝛp⁹ pl⁹ in ip̄m plura ꝑicula inducēdo. Un̄ in hui⁹ figura dꝛ: q̄ poſtq̄ȝ ambulauit Jorā in vias peſſimas ſic debilitat⁹ ē q̄ receſſit ab eo edom ꝛ no-

luit ei ſoluere tributa. 4. Re. viij. Dicit etiã q ppter pctm̃ Hierlm inſtabilis facta eſt. Treñ. i. Seruus ſalomonis auſus eſt inſurgere ɔtra eum propter pctã ſua. iij. Reg. xi. ad h facit chri parabola. Cũ imundus ſpũs exierit ab homine ꝛc. Lu. xi. Ob hãc cãm dixit dñs languido curato: Uade amplius noli peccare ne deterius tibi ɔtingat. Et idẽ dixit mulieri in adulterio deprehenſe. Joan. viij. Et iõ ad nrm ppoſitũ poſſemus p dicta tria capitula ɔcludere cũ auctoritate ſcti Augu. di. Q, pctm̃ ẽ difformitas quã deus deteſtat: iniqtas quam demon amplexat: infirmitas qua totus mũdus diſſipat.

¶ De penitentia peccatorũ. Cap. centeſimũ.

Penitentia debet fieri.
Statim ꝛ ſine dilatione.
Cum vera cordis ɔtritione.
Cum nuda confeſſione.
Cum integra ſatiſfactione.
Cum iuſtificatiõe ꝛ ſctitate.
Cũ receptiõe ꝛ benignitate.

Penitentia debet fieri celeriter ꝛ nõ differri vſq ad ſenectutẽ vel mortẽ. Nõ eñ eſt tutũ ire p deſertũ hui⁹ vite ſine amaritudie penitẽtie. In cuius figura qdiu pmanſit maria ſoror Moyſi extra caſtra nõ pceſſerũt filij iſrl p deſertũ. Num. xij. Hoc eſt etiaꝫ ɔſiliũ ſapiẽtis. Ne tardes venire ad dñꝫ / ꝛ ne differas de die i diẽ. Ecci. v. Ut dñs ad penitẽtiam feſtinã induceret hoies / dixit exemplũ de quibuſdã / ſup quos cecidit turris. Et ſubdit: Niſi pniam feceritis oẽs ſiml pibitis. Lu. xiij. Ad hoc idẽ facit parabola de ſeruis vigilantib ſcꝫ in pnia / ꝛ expectãtib dñm ſuũ qñ reuertat a nuptijſ. Lu. xij Quia diẽ ꝛ horã mortis penitus ignoramus. Nam ſm Greg. Nihil certius morte: nihil incertius hora mortis. Querentib quidã iudeis qd facturi eſſent. Rñdit petrus: Penitentiã agite. Act. ij. Dixerũt fideles: ergo de⁹ penitentib pniam dedit ad vitã in vita exercendam. Act. xi. Penitẽtia debet eſſe cũ ɔtritione cordis: cui⁹ ſignũ ſunt lachryme fluentes ab oculis. Ideo audiẽs ppls dñm iratũ eſſe ppter murmur eorꝫ: luxit ppls nimis / ꝛ in mane plus qꝫ deus pceperat facere voluerũt. Num. xiiij. Ad vo-

te angeli pplm icrepātꝫ leuauerūt vocē pariter ⁊ fleuerūt. Judi.ij. Lamentāte eſdra p pctis ppl'i/dictum eſt ei. Si eſt penitētia in iſrl' pcutiam⁹ fedus cuꝫ dño deo nr̄o ⁊c.i. Eſdre. x. Peccatrix mulier penitēs/ſic lachrymis abundauit q̄ de eis pedes dn̄i lauit. Lu.vij. Quia dn̄s vidit magnā in muliere ꝯtritioneꝫ in adulterio deprehēſam/ leuem ⁊ breuē ei penitentiā dedit dicēs: Uade amplius noli peccare. Joā.viij. Hō volens in pnia ꝯtritionē habere debet a turba ſecedere. In cuius ſignū Petrus qui peccauit in atrio/foris exiēs fleuit amare. Matt.xxvij. Penitentia poſt ꝯtritionē req̄rit nudā ⁊ apertā ꝯfeſſionē/ propter qđ dn̄s trāſtulit pctm̄ a Dauid: q2 ad reprehenſionē Nathan ſe humiliter accuſauit dicēs/ſe pctm̄ cōmiſiſſe. ij Re.xij. Poſt peccatū numeratiōis ppl'i/ꝯfeſſus eſt etiaꝫ di. Ego ſum qui peccaui. ij. Re.xxiiij. Ideo dicebat iob: Si iuſtificare me voluero/ os meū cōdēnabit me. Job. ix. Unde Dauid dixit: Confitebor aduerſū me iiuſticias meas dño: ⁊ tu remiſti ⁊c. ps xxxi. In hui⁹ figura dn̄s decē leproſis penitētib⁹ dixit: Ite ⁊ oſtēdite vos ſacerdotibus. ⁊ ſequit̄. Dū aūt irēt mūdati ſunt. Luc.xvij. De hac materia q̄re i cap. de ꝯfeſſione. Pnia poſt ꝯfeſſionē req̄rit integrā ſatiſfactionē q̄ cōſiſtit in aſperitate ieiuniorū. ⁊ deuotiōe orōnis: ⁊ largitione elemoſynarū/ vt p aſperitatē ⁊ ieiuniū ſatiſfaciamus p his que cōmiſimus in noſipſos. p orationē in his q̄ in deū. p elemoſynā i his q̄ in pximū fuimus operati. Ideo Achab prius ſceleratiſſim⁹ opuit carnē ſuam cilitio/ieiunauit ⁊ dormiuit in ſacco et ambulauit dimiſſo capite/ ⁊ dn̄s tēperauit penā quā ei inflixerat p pctō cōmiſſo. iij. Reg.xxi. Sacerdotes iduerāt ſe cilitijs ⁊ ieiunauerūt a timore holofernis.i.diaboli. Judith.iiij. Uiri niniuite fecerūt pniam: induti ſunt ſacco ⁊ ieiunauerūt/ ⁊ de⁹ indulſit. Joñ.iij. Judith habebat ſup lūbos ciliciū ⁊ ieiunabat oībus dieb⁹ vite ſue p̄ter ſabbata ⁊ neomenias. Judith. viij. Machabe⁹ ⁊ q̄ cum eo erant depcabant̄ dn̄m/caput terra aſpergētes: lūboſq̄ꝫ cilitijs pcincti ad altaris crepitudinē puoluti. ij. Mach.x.

Penitentiã etiã debẽt facere viri boni ⁊ iuſti quantũcũq̧ ſint amici dei. Quia ex hoc eoꝝ merita augmentanť. Jõ Job q̃uis eſſet vir ſctũs dicebat. Ago pn̄iam in fauilla ⁊ cinere. Job vlti. Joannes baptiſta ſctificatus in vtero/ fugit ab annis teneris in deſertũ/ vbi tã aſpere vixit ⁊ tã tã pn̄iam egit/ ꝙ dicebať de eo. Nõ mãducãs neq̧ bibẽs Mat. xi. Saluatoꝛ noſter q̃ pctm̃ nõ fecit/ in deſerto quadraginta diebꝫ ⁊ quadraginta noctibꝫ ieiunauit. Matt. iiij. Penitentes deꝰ benigne recipit eorũ pn̄iam acceptando. Nã manaſſes rex iuda q̃ ꝑpter pctã ductus fuerat in Babilonẽ qñ repenituit deꝰ benigne recepit. ⁊ eũ ad gradũ priſtinũ collocauit. ij. Paraľ. xxxiij. Unde Augu. Tãta eſt em̃ dei miſcðia vt deus penitentẽ intantũ diligit ſicˋ illũ q̃ nunq̧ peccauit. Libẽter em̃ deꝰ recipit pctõꝛes ad pn̄iam q̃ ꝑ̃dicationẽ ſuã a penitẽtia dꝛ incepiſſe. Matth. iiij. Magdalenã benigne recepit/ ⁊ magnã familiaritatẽ oñdens ei eam multipliciter cõmẽdauit. Lu. vij. Ad hoc idem facit exemplũ de filio prodigo/ qui benigne fuit receptus a patre. Lu. xv. Sic alacriter deus recipit penitẽtes. vt dicit: Gaudiũ eſt i celo ſuꝑ vno pctõꝛe pn̄iam agẽte/ magis q̃ ſuꝑ nonaginta nouẽ iuſtos. Lu. xv. Matt. xviij. Libẽter recepiſſet chriſtus penitentiã Jude ſi quãdo fuit penitentia ductꝰ nõ deſperaſſet: ⁊ nõ ſeipſum laqueo ſuſpendiſſet. Mat. 27.

¶ De ꝑegrinis ⁊ hoſpitibus Cap. cj.

Peregrini recipiendi ſunt ad hoſpicium:
- Letanter.
- Hilariter.
- Utiliter.
- Grauiter.

P Eregrinos debet recipere homo hilariter / quia frequenter recipit Chriſtum ⁊ angelos / in ſuũ hoſpiciũ recipiẽdo eos. Nã Abraã celeriter recepit angelos i hoſpicio quos credebat eſſe hoĩes peregrinos. Gene. xviij. Loth reputans angelos eſſe hoĩes peregrinos tranſeuntes/ ſuſcepit hoſpicio: et defendit vt potuit a Sodomitis/ eis nephãdaꝫ violentiã volẽtibꝫ irrogare. Gene. xix. In diſcipulis ſeipſum aſſerit recipi ⁊ contem

ni cum dicit: Qui vos reci-
pit me recipit/ ꝛ qui vos ſper
nit me ſpernit. Mat. x. Pau-
lus ait/ hoſpitalitatē nolite
obliuiſci: per hāc em̄ placue-
runt quidā angelis hoſpicio
receptis. Hebreo. vlti. Pere-
grinos debet homo recipere
libenter/ leta facie/ neceſſaria
miniſtrādo. Sic liberalis et
ꝓuida videbat̃ eſſe Rhebec-
ca/ quando ſeruo Abrae di-
xit: Ingredere bñdicte: cur
foris ſtas/ preparaui domū ꝛ
locū camelis tuis. Geñ. xxiiij
Sine magna prece ꝛ liben-
ter Moyſes a Jetro recept⁹
eſt hoſpicio. Ex quo poſtea
eius filia ꝛ nepotes fuerunt
magnifice honorati/ ſic̄ ipſe
vellet letanter ꝛ libenter reci
pi. Ideo dixit Moyſes: Do
minus amat peregrinum/ ꝛ
dat ei victum atq; veſtituꝫ. ꝛ
vos debetis amare peregri-
nos: quia ipi fuiſtis aduene.
Deut. x. Exploratores quos
miſerat Joſue Raab libera-
liter recepit. Joſue. ij. Libe-
ralis hoſpitalari⁹ fuit Job/
qui dicebat: Foris nō remā
ſit ꝑegrinus/ oſtiū meū viato
ri patuit. Job. xxxi. c. Ambu
lans Jeſus ꝑ mundū nō ha-
bebat vbi caput ſuū reclina-
ret. ſed ꝛ Martha eū liben-
ter ſuſcepit hoſpicio. Luce.
x. Sic libenter debent reci-
pi ꝑegrini q̄ etiā ſunt cogēdi
intrare hoſpiciū/ exēplo duo
rū diſcipuloꝝ eūtiū i emaus
qui chriſtū peregrinū coege
runt. Lu. xxiiij. Peregrinos
recipiētes multas a deo reci
piūt gratias ꝛ multa miracu
la. Nā Helyas ꝑegrinus ſu-
ſcitauit filiū mulieris/ apud
quā hoſpicio eſt receptus. iij
Reg. xvij. Mulieri Suna-
miti filiū nō habenti/ Heli-
ſeus ab ea receptus hoſpicio
ꝛ filiū īpetrauit/ ꝛ ipm̄ poſtea
a morte ſuſcitauit. iiij. Re. iiij
Gaudēs recepit Zacheus in
ſuo hoſpicio ſaluatorē/ ꝛ ipe
ei gaudiū duplicauit/ qm̄ ſa-
lutē ei⁹ domui annunciauit.
Lu. xix. Publius princeps
Paulū cū ſociis de cōfracta
naui euaſos/ ſuſcepit hoſpi-
cio. Paul⁹ aūt liberauit pꝛeꝫ
ei⁹ a febrib⁹ ꝛ diſſenteria la-
borantē. Act. xxviij. Peregri
nos recipiūt hoſpicio paupe
res ꝛ artifices magis q̄ꝫ nobi
les et diuitiis abundantes.
Nā i Gabaa ciuitate Benia
min/ non inuenit leuita qui
eū hoſpicio receptaret: niſi ſe
nē de ope reuertenteꝫ. Judi.
xix. Helyas i Sarepta ſido
nie ſolū a vidua paupercula

hoſpicio eſt recept⁹. iiij. Reg. xvij. Petrus apl'us eſt apud quendã Symonẽ coriariuz hoſpitat⁹. Act. x. Paul⁹ manebat apud Priſcã ꝛ aquilã q̄ erãt eiuſdẽ artis. Act. xviij. Lidda purpuraria rogauit Paulũ ꝛ ſocios ſuos ſecũ in hoſpicio habitare. Act. xvi.

¶ De permiſſione diuina. Cap. cij.

Permitit deus bonos flagellari addens conſolationẽ
Electos tentari ſubiungens deprauationem.
Malos debellari iniungẽs deſolationem.

PErmittit deus bonos affligi ad tempus / eos poſtea mirabiliter exaltãdo. Sic ꝑmiſit Jacob pati ꝑſecutionẽ ab Eſau / q̄ poſtea repatriauit ditat⁹. Gen. xxvij. Thobiã excecari ꝑmiſit quẽ poſtea illuminatum gaudio ampliauit. Tho. ij. Job grauiter affligi ꝛ depauperari ꝑmiſit: cui poſtea oĩa duplicauit. Job per totũ. Dauid lõgo tpe ꝑmiſit pati ꝑſecutionem Saulis / quẽ in regem poſtea ſublimauit. i. Re. xvij. ꝛ ſequẽtib⁹. Filios iſrl' affligi per Holofernẽ ꝑmiſit / quib⁹ poſtea victoriã magnam dedit. Judith. p totuz. De hac materia reqre plura de iudicijs dei occultis. Permittit deus aliqñ bonos hoies cadere in pctã grauia: vt non gloriant' de ſua ſctitate: nec ↄfidãt de ſua ↄſtãtia: vt alijs ſciãt cõpati qñ peccãt. Sic ꝑmiſit cadere Samſonẽ fortiſſimũ. Judith. xvi. Dauid ſctiſſimũ. ij. Reg. xi. Petrum promptiſſimũ. Mat. 26. De hac materia q̄re plura de iudicijs dei occultis. Permittit aliqñ deus ppl'm flagellari ꝓpter pctã ppl'i ꝛ ꝑlatorũ maloꝝ. Sic deus ꝑmiſit ꝙ filij Jſrl' debellarẽt filios beniamin ꝓpter eoꝝ ſcelus ꝛ pctã. Judi. xx. Sic etiã ꝓpter peccata ppl'i ꝛ filioꝝ Heli / permiſit deus a philiſteis iſrael debellari. i. Reg. iiij. De hac materia q̄re plura ꝺ iudicijs dei occultis. Plures etiã diuiſiões ꝛ exempla q̄re ibidez. quia vere eadem eſt materia vtriuſqꝫ cap.

¶ De permiſſione humana. Cap. ciij.

Permittũt boni aliq̄ fieri vt euident' eminẽtes defect⁹.
Ut ↄſolẽt' ſubiacẽtes affect⁹

P Ermittūt aliqñ boni viri aliq̄ fieri/ nō tñ libēter: et hoc ad vitādū maius malū qd̄ poſſet accidere. Sic permiſit Jacob Beniamin ꝑdilectū/ire cū fratrib₉ in egyptū/ne Symeō remaneret ī vīculis/ ⁊ ceteri filij ſecum fame ⁊ inopia morerent̄. Gen. xliij. Sic ꝑmiſit Abraam ꝙ Loth ſepararet̄ ab eo timēs paſtorū iurgium/ne homicidiū ſeq̄ret̄. Gen. xiij. Moyſes ꝑmiſit vxori dare libellū repudij/ne vxoricidiū exercerēt. Deute. xxiiij. Permittūt boni hoīes aliqñ fieri aliqua nō libēter / vt ſocios ſeu ſubditos ↄtentēt ⁊ ↄſolēt̄. Sic Dauid ꝑmiſit nō ire ad bellū poſtq̄ȝ vidit ꝙ erat pp̄lo gratū/⁊ ait: Quod videt̄ vobis rectū hoc faciā. ij. Reg. xviij. Helyſeus vt ↄtentarent̄ filij ꝓphetarū qui certificari volebant de Helya/ ꝑmiſit eos ire ad querendū eū / quē ipſe ſciebat aſſumptū. iiij. Reg. ij Simon cognouit ꝙ Triphon peteret cuȝ dolo duos filios Jonathe / ⁊ centū talēta argenti/⁊ tñ ꝑmiſit dari vt pp̄lȝ ↄtentaret: ⁊ ne pp̄ls crederet ꝙ frēm ſuū negligeret liberare. i. Mach. xiij.

¶De ꝑuerſitate quorundam. Cap. ciiij.

Peruerſitas hoīm conſiſtit:

In extollentia ſublimitatis ſuperbiendo.

In affluentia cupiditatis poſſidendo.

In exigentia guloſitatis comedendo.

In concupiſcentia carnalitatis laſciuiendo.

In impacientia ferocitatis iraſcendo.

In inuidentia felicitatis detrabendo.

In negligentia ſedulitatis exercendo.

P Eruerſos facit hoīes ſupbia/ ⁊ ambitio dominādi. Nā vocati Dathā ⁊ Abyrō a moyſe: q̄ȝ iniuſte dñari volebant/ ⁊ nō poterāt ꝑuerſe reſpōderunt dicētes. Nunquid pax eſt tibi ꝙ eduxiſti nos de terra fluente lac ⁊ mel. Num. 16 Supbi ⁊ vane glorioſi ſunt ſic ꝑuerſi ꝙ cauēt a minimis et maxima ſcelera ꝑpetrant. Sic Chriſtus dicit excolātes culicē: ⁊ deglucientes camelū. Matt. xxiij. Tales ſūt ſimiles Balaam qui voluit

maledicere populo dei / ꝛ dedit conſiliũ quo a mulierib⁹ ppl's eſt ſeductus. Nũ. xxiij ꝛ. xxiiij. Ita pu̾ſi ſunt ſup̄bi vt ſi aliquē offēdāt ſemel nō ꝯtentant: niſi peius faciant. Tales ſimiles ſunt regi filiorũ Ammon q̄ vidēs ꝙ iniuriā feciſſet dauid / adhuc eum voluit ĩpugnare cũ eũ poti⁹ placare debuiſſet. ij. Reg. x. Sic etiā pu̾ſi ſunt ſuperbi ꝙ nō timēt mala cōmittere: vt videant aliq̄d noui facere ꝛ ſi arguant ĩterficiũt arguētes. Siles ſũt Hieroboā q̄ ſublimat⁹ ĩ regē ppl'ꝫ a cultu dei deuiare fecit / ꝛ capi fec̄ ꝓphetā q̄ eũ ſup̄ h̄ ſcelere arguebat. ij. Re. xiij. Idolatriā / ſacrilegia / homicidia / ꝛ diuerſa ſcelera manaſſen ſup̄bi habent. iiij. Re. xxi. ꝛ. ij. Paral. xxxiij. Solus mardocheus nō adorabat Aman ꝛ tñ ipſe oēs iudeos conat⁹ eſt occidere. Heſt. iij. De hac materia q̄re plura exēpla de ſup̄bia ꝑ totũ. Peruerſos facit hoīes pctm̄ auaricie. Nā auari ditant filios malos de ſpolijs bonoꝝ oppoſiti deo: q̄ ditauit hebreos đ ſpolijs egyptiorũ. Exo. xij. Magna pu̾ſitas fuit iude ꝓditoris q̄ propter auariciā ꝛ cupiditatem / tradidit Chr̄m: a quo bñficia ĩmenſa recep̄at. Mat. 26 Quomō auari ſunt pu̾ſi et diſcoli. q̄re exempla de auaricia plura. Quomō aũt pu̾tũt iudiciũ ꝛ ꝓditiōes exerceant. quere ibidē. Peruerſos facit hoīes tertiũ viciũ: ſcꝫ gula. Nā prima mulier ordinē nature pu̾tit que pomũ vetitũ comedere viro dedit: cũ vir debuiſſet ei imponere quid deberet comedere vl' vitare. Geñ. iij. Filij iſrl' in deſerto / gule pu̾ſitate cōmoti / memorabāt ollas carniuꝫ de Egypto: ſed de ſeruitute grauiſſima / de q̄ virtute dñi fuerāt liberati / nō faciebant aliquā mentionē. Exo. xvi. Hac eadē pu̾ſitate idē populus laborabat qñ dicebat. Recordamur piſcium quos comedebamus in Egypto: ſed de manna eſca angelica nō curabāt. Nũ. xi. Quomō viciũ gule pu̾tat hominem, deornet ꝛ demētet. quere ſ. de gula. Peruerſos facit homines quartũ viciũ: ſcꝫ luxuria. Nam Amon peruerſitate victus luxurie Thamar / ſororē ſuam expelli fecit quā prius oppreſſerat violenter. ij. Reg. xiij. Sicut igit̄ peruerſum eſt ingredi ad ſororē

vt prefatū oſtendit exemplū: ſic puerſum eſt etiā lectū patris polluere. Ideo iacob attendēs puerſitatē filij ſui Ruben q̄ ingreſſus fuerat ad balā ꝯcubinā patris ſui. Gene. xxxv. Ad mortē veniēs dixit ei: Non creſcas: q2 aſcēdiſti cubile pr̄is tui. Gen̄. xlix. Abſalon valde puerſus fuit qn̄ ad ꝯcubinas pr̄is patēter intrauit/ ⁊ fuit maior puerſitas q̄3 ſi ad eas clam introiſſet. ij. Re. xvi. Duo ſenes vnde debebant honorare ſuſannā q2 noluit frangere fidē viro ſuo eis ꝯſentiēdo eā dānauerunt ad mortē. Dan̄. xiij. De multis puerſitatibꝫ ⁊ malis q̄ facit luxuria. q̄re exēpla plura de luxuria p totū. Peruerſos facit hoīes quintū viciū: ſcȝ ira. Sic em̄ puerſi ſunt iracundi/ vt nō parcant benefactoribus/ innocentibꝫ vel ꝓpinquis. Similes Sauli q̄ cum Dauid ei ſeruiēs vt euȝ letificaret/ pſalleret coraȝ eo/ agitatus ira/ ipſum in pariete ꝯfigere ꝓcurauit. i. Regū xviij. Antiochus per ſuā culpā fugatus/ iratus culpā ſuā in iudeos volebat retorquere. ij. Mach. ix. Herodes puerſus/ iratus de natiuitate Chriſti/ in innocētes paruulos irā conuertit. Matth. ij. De puerſitate iracundorum quere exēpla plura de ira in omnibus diuiſionibꝫ eius. Peruerſos facit hoīes ſextū viciū: ſcilicet inuidia. Sic enim puerſus eſt inuidus: vt de eo qd̄ ſibi non nocet/ alijs prodeſſe non velit. Similes Edom et Seon regibus amorreorū/ qui noluerunt ꝙ filij Iſrael per terram eoruȝ ſine leſione tranſirent. Sic poſtea iuſte eis accidit/ vt qui noluerunt concedere modica ſine damno/ multa cū ſuo diſpendio perdiderunt. Numeri. xx. Inuidi ſubuerſores ſunt/ ſic fuit Balaā/ qui noluit bn̄dicere/ ſed voluit maledicere populo quem credebat benedictum a deo: Sed ipſi plura mala dicūt de bonis ⁊ iuſtis/ q̄3 de peccatoribus ⁊ malis. Numeri. xxij. Saul peruerſus voluit percutere Jonathan: quia excuſabat Dauid cui ipē nequiter inuidebat. ꝓmi. Reg. xx. Principes Perſarum incuſauerunt Danielem ſolū pro inuidia/ ꝙ tribus temporibꝫ deum adoraret. vt habetur Danielis. vi. cap. Inuidi ſic peruerſe agunt/ vt compatriotas quos rationabili-

ter deberēt diligere eo plus odiāt ⁊ diffamāt. Sil'es Alchimo qui cuȝ eſſet de gente iudeorū: ⁊ iudā ⁊ iudeos deberet defendere / eos peruerſe et nequiter accuſauit. pmi. Mach. 7. Inuidi ei ſic puerſi ſunt / vt nihil poſſit fieri qđ ipſi nō peruertāt ⁊ ɔuertant in malū. Nā ſic dicit Bern. Innidus oīa opera peruertē do diffamat. Nam ſi ieiunas dicit ipocrita es. Si comedis / voracē te dicit. Si ambulas inquietū: ſi quieſcis pigrum: ſi erogas tua propria vane glorie cupidū: ſi tenes tua auarū: ſi taces inſcium ⁊ ignarū. Si loqueris garrulum: ſi gaudes diſſolutum: ſi matureſcis melancolicū: ſi ſapiens ſuperbum. hec Bern. Similes ſunt iſti iudeis q̄s nec auſteritas vict⁹ Joānis nec māducatio decēs ſaluatoris potuit ɔtētare: Mat. xi. Sil'r Jeſu eijciēte demonia pbariſei inuidi miracula peruertebāt dicētes: In beelȝebub principe demonioꝝ eijcit demonia. Matt. xij. De hac materia q̄re plura de inuidia p totū ⁊ de detractiōe: Peruerſos facit hoīes ſeptimū viciū. ſcȝ accidia. Nā accidioſi inconſtantes ⁊ pverſi ſunt. Nā ſi eis aliquid iniungitur operari nolūt. Si aūt nō iniungit couqueruntur. Similes filijs iſrl' qui auditis exploratoribꝫ nunc volebant in Egyptū redire / nunc ɔtra voluntatē dn̄i feſtinare. Nume. xiij. Filij effraym rogati noluerūt ire cum Jepte ad bellū: ſed ipſo redeūte cuȝ victoria / iurgati ſunt ɔtra eū quaſi nō eſſent vocati. Jud. xij. De hac materia quere ſupra de accidia.

¶ De pſeuerātia in pposito. Cap. cv.

Perſeuerare debet homo in
Bonitate opando feruēter.
Caſtitate ſeruando decēter.
Uirilitate preliādo valēter.
Penalitate tollerādo patiēt.
Grauitate collaudando frequenter.
A vanitate declinando prudenter.

P Erſeuerandū eſt in bono ope incepto: licet m'lta habeat homo impedimenta: tn̄ eſt operandum freqūēter ⁊ ɔtinue. In cuius figura Neemias licet multa impedimēta haberet non ceſſauit ab opere donec murus Hierl'm totaliter cōpleretur. Nee. iiij. ⁊. vi. Si autē deſiſtat bō ab opere iā

incepto. accidit ei exemplum
de hoīe deridendo qui cepit
edificare ꝛ non potuit ↄſum
mare. Lu. xiiij. Nō debet hō
dimittere opus bonum licet
ↄtingat eum tribulationē in
currere. Nā Thobias remā
ſit in timore dñi: licet plaga
cecitatis eueniſſet ei. Tho. ij
Nec minꝰ ſepeliuit mortuos
poſt ꝓhibitionē regis. Ta
les ſic ꝑſeuerātes exaudiunt
a dño. Ideo dixit Eliachim
ad pplm: Exaudiet dñs pre
ces vr̄as ſi in orōnibꝫ ꝛ ieiu
nijs ꝑſeuerauerítis. Judith.
iiij. Nō dimiſit daniel ꝓpter
pceptū darij ꝛ decretū quin
dñm vt inceperat adoraret.
Dañ. vi. Hoc eſt ꝙ Barna
bas hortabat Antiochos in
bono cordis ꝓpoſito rema
nere. Act. xi. Perſeuerādum
eſt maxime in ꝓpoſito ꝛ fir
mitate caſtitatis. Nā licet hō
ſtimulet interius a carne: et
ſolicitet exterius a ꝑſona ma
le diſpoſita ſꝑ debet firmū ꝓ
poſitū caſtitatis retinere. Ex
emplo Joſeph adoleſcētis/
quē caro plus debuit ſtimu
lare: ꝛ tñ ꝗuis ꝙtidie mole
ſtaret a dña: firmū tñ ſerua
uit ꝓpoſitū caſtitatis. Gene.
xxxix. Cōſtāter Suſanna re
ſtitit duobꝫ ſenibus/licet ipſa
eſſet ſola cum eis: ꝛ ipſi eſſent
iudices ꝛ maiores / ꝛ minas
mortis inferrēt: nec tñ thoꝝ
mrīmonij violauit. Dañ. xiij
Maria firmū tenebat ꝓpoſi
tū caſtitatis: ꝙ in ↄceptione
tāti filij nō ↄſenſit/donec au
diuit ꝙ eius ↄceptio nō eſſet
humana ſed diuina. Luce. i.
Quomō ꝓpoſitū caſtitatꝫ ſer
uet in ſocietate bonorū: ꝛ ꝑ
dat in ſocietate maloꝝ. ꝗre ſ̄
de caſtitate. Quō aūt ſit caſti
tas diligēda: ꝛ ꝗliter religio
ſi ꝛ clerici ꝛ vidue debēt eius
ꝓpoſitū retinere. Quere ibi
dē. Perſeuerandū eſt in ꝑlijs
tpalibꝫ ꝛ ſpūalibꝫ. qꝛ ſm aplꝫ
Nō coronabit niſi ꝗ legitti
me certauerit. Et ſm Greg.
Si vos delectat magnitu
do pmioꝝ: nō terreat certa
mē laboꝝ. In cuiꝰ figura da
uid dure repꝛhenſus a fratre
ſuo ꝛ diſſuaſus a ſaule ratiōi
nibꝫ nō deſtitit ab īcepto: ſed
cū Philiſteo viriliter pugna
uit quē ꝛ vicit. i. Regū. xvij.
Quia Joab ꝑſeuerauit ī ob
ſidione ciuitatis rabbath: iō
eiꝰ munitōes obtinuit. Et qꝛ
ꝑſeuerauit ī bello ↄtra Abſa
lon/victoriā habuit. Et nota
ꝙ ioab ab īcepto nō deſtitit
ꝗuis eſſet Abſalon debella
tus. ſed ꝑſecutꝰ eſt euꝫ donec

herentē quercui ꝑfodit eū tribus lāceis ꝛ occidit. ij. Re. xij ꝛ. xviij. Sic pſeuerauit idez ꝯtra Siba in obſidione abela. nec deſtitit donec abſciſū cerneret caput ei⁹. ij. Reg. xx. Perſeuerandū eſt in tolerādo pſeuerāter aduerſa/ſiue a deo ſiue ab hoīb₉ ſint inflicta. Nā ꝯſtāter ꝛ pſeuerāter pſeuerauit Job ſuſtinēdo ablationē rerū/mortē ſubitā filioꝝ/ ꝛ ꝓprij corporis duriſſimas paſſiōes qn̄ ī his oīb₉ nō peccauit. Job. i. Perſeuerandū eſt multū in toleratiōe tormētorū ꝓ noīe Jeſu chr̄i ꝛ defenſiōe fidei chr̄iane. Exemplo eleazari q̇ oīa tormēta pſeueranter ſuſtinuit ne faceret cōtra legē. ij. Macha. vi. Septē illi frēs cū pia eoꝝ matre magnū exēplū ꝯſtantie ꝛ pſeuerantie oñderūt nobis ꝓ fide chr̄iana ſeruāda/ q̇ tot ꝛ tāta ſuſtinuerūt genera paſſionū/ ne paternas traditiōes ꝛ leges tranſgredi cogerent. ij. Mach. vij. Stephan⁹ firmiter pſeuerauit/ duros ict⁹ lapidū alacriter ſuſtinēdo/ donec Chr̄o (ꝓ cuius paciebat amore) moriēs ſpm̄ cōmēdaret. Act. vij. Quare aūt pſeuerādū ſit ī paciētia tribulationū: infra de tribulatōīb₉ q̄re.

Perſeuerandū eſt in virtutē gratitudinis dn̄i ꝓ receptis bn̄ficijs/ſine ītermiſſiōe laudādo deū. Sic cecus nat⁹/a dn̄o pluries īterrogat⁹/vt in laude dei deficeret ſp ī laude dei ꝛ ꝯfeſſiōe ꝛ publicatione miraculi ꝯſtāter pſeuerauit. Joā. ix. In liberatiōe ſurdi ꝛ muti p̄cipiebat Jeſus ne cui dicerēt: quāto aūt magis p̄cipiebat/ tāto plus p̄dicabāt di. Bn̄ oīa fecit/ ꝛ ſurdos fecit audire: et mutos loqui. Mar. vij. Apl'i poſt Chriſti aſcenſionē erāt pſeuerātes in laudib₉ cū maria matre ieſu. Act. i. Qualiter aūt laudandus ſit de⁹ ꝓ receptiōe bn̄ficioꝝ ꝛ euaſiōe piculoꝝ: ꝛ eiectiōe inimicoꝝ: ꝛ adoptione filioꝝ: ꝛ ſanatiōe infirmorū/ ꝛ in aſſumptiōe ciboꝝ. Quere exēpla plura de gratijs dādis ꝛ agēdis. Perſeuerāduz eſt in malorū operū declinatione ꝛ deteſtatiōe: nec reſpiciendū eſt retro poſt egreſſuz de ſocietate malorū: ne accidat hoī ſic vxori Loth / poſt egreſſuz de ſodomis / q̄ retro aſpiciēs/ī ſtatuā ſalis ē ꝯuerſa. Ge. xix. Mardoche⁹ licz ſciret aman eē magnū ī ꝯſpectu reg / tn̄ ꝓpter timorē ei⁹ nō dimiſit q̇n ꝑmaneret in ꝓ

poſito nõ adorãdi eũ. Heſt.3 ⁊.v. Socij daniel' multũ cõſtãtes ⁊ pſeuerãtes fuerũt ne ſtatuã quã erexerat nabuchodonoſoꝛ odoꝛarẽt. Dañ.iij.

¶De pietat emulieꝝ. Ca.cvi

Pietatẽ exemplo mulierũ habere debet homo cum
Iter agentibus ⁊ neceſſitate conſtrictis.
Parum potentibus ex paruulitate relictis.
Et attinentibus conſanguinitate aſtrictis.
Uim pacientibus ⁊ penalitate afflictis.
Famam perdentibus ex impietate coniunctis.
Et cum viuentibus viuant deitate aſcriptis.

PIetatẽ mulierũ ad h' ſcripta veter' teſtamẽti ⁊ noui cõmemoꝛãt/ vt hoies duros ad pietatẽ inducãt. Pia igit' exẽpla earũ nos docẽt pioſ eẽ ad paupes ⁊ egenos ⁊ maxie pegrinos. In cui⁹ exemplũ rebecca vidẽs ſuũ abꝛae pegrinũ ⁊ aduenã bibere poſtulantẽ pietate cõmota nõ ſolũ ſibi bibere tribuit ſʒ adaq̃uit camelos ⁊ ſibi etiã plurima repꝛomiſit. Ge.24. Uidua etiã ſareptana pietatẽ oñdit q̃ pauit Helyã aduenã ⁊ iop ẽ pegrinũ.3. Re.xvij. Tãtã pietatẽ ad heliſeũ pegrinuʒ habuit mulier ſunamit'/vt viꝝ ſuũ iduceret vt ipi notũ locum faceret ad mãducandũ.4. Re.4. Magna apparet pietas. Marie virginis ad paupeſ/ qꝛ ad pauperes nuptias ire voluit: vt deficiente vino verecundoꝝ paupeꝝ coꝛam filio fieret aduocata. Ioã.ij. Larga etiam pietaſ btẽ marie ppẽdit'/ q̄ cũ in die ephie aurum ⁊ dona a mag' recipet. poſtmodũ i ſui purificatõe ñ potuit emere agnũ quẽ offerret p filio/ſʒ obtulit oblatõeʒ paupeꝝ. ſ. par turtuꝝ aut duos pulloſ colũbaꝝ/qꝛ illa munera erãt iã p ipſã paupib⁹ erogata. Mat.ij. Saluatoꝛi nr̃o paupi ⁊ pegrino/martha pparauit hoſpiciũ ⁊ ei neceſſaria miſtrauit. Lu.x. Multũ pie fuerũt ille mulieres q̃s lucas dicit miniſtraſſe dño pdicãte. Lu.8. Hãc pietatẽ hñt paupcule mlieres pl⁹ q̃ȝ diuites/⁊ mĺto mag' merẽt'. Iõ de⁹ pfert duo miũta paupis vidue oblatõib⁹ diuitũ.luc.21. Lidda purpuraria magnã pietateʒ ad paulũ ⁊ ad ſocioſ ei⁹ habuit.act.16. Qualr pietas dʒ haberi ad peregrinos: quere de

peregrinis ſup̄. Qualiter aūt pij ſimus ad paupes. q̄re ſup̄ de liberalitate. Pietas mulierum a quibꝫ ſumere debem⁹ exemplū eſt: ad pueros paruulos q̄ ſeipſos iuuare non poſſunt. vn̄ eſt q̄ſi pietas infirmorū. Sic pij erāt obſtetrices egyptij q̄ pietate mota ꝯtra Pharaonis p̄ceptū pueros paruulos ſeruauerunt. Exo. i. Filia Pharaonis vidēs puerū moyſen paruulū in fiſcella lachrymabil'r vagientē/ipſius miſerta ī ꝓpriū ſibi filiū adoptando/mulieri hebree tradidit ad nutriēdū Exo. ij. Cū athalia occideret oē ſemē regiū Joſaba miſerta Joas puero paruulo tulit ipſum ⁊ ne cū alijs interficeret abſcondit ⁊ nutriuit. iiij. Reg. xi. Pietatē exemplo piarū mulierū habere debet hō ad filios et ſibi carne et fide ꝯiunctos. Sic Aarō vidēs ſuos ſpūales filios ab ignis īcēdio deuaſtari/cucurrit ad mediū multitudinis dep̄cās deū vt plaga ceſſaret. Nū. 16 Una illarū duarū mulierum cor habuit valde piū: cui⁹ viſcera ſup ꝓprio filio quē ſalomon diuidi ꝑ mediū iuſſerat ſunt cōmota. iij. Re. iij. Mulier chananea tantā pietatē habuit erga filiā q̄ vexabat a demone/ꝙ illi⁹ vexationē ꝓpriā reputabat dicens: Dn̄e miſerere mei. Matt. xv. Mater filioꝝ zebedei pia erat ad filios ꝓ q̄bus ſic ſollicite dominū dep̄cabat. Math. xx. Multū fuit pia mater Jeſu ad filiū ei⁹ chr̄m: quē ꝑditū cū ī tēplo remāſiſſꝫ: ſic ſollicite ⁊ cū dolore requiſiuit per triduū. Lu. ij. Maximā pietatē aūt habuit mater ei⁹ qn̄ diſcipulis fugiētibꝫ ipſa ſi eū iuuare poſſet in aliquo iuxta crucē filij ſui ex maxima conpaſſione ⁊ pietate ſtetit. Joā. xix. Pietatē exemplo mulieꝝ debet hō habere ad eos poſitos in tribulatione ⁊ mortis ꝑiculo ſiue extranei fuerint ſiue ꝓpinqui. Sic raab vidēs exploratores iſrl' ad mortem turbatos q̄ pie miſerta eos abſcōdit q̄rētes ſubtiliter deluſit. Joſ. ij. Sic pia mulier q̄dā in baburim nūcios Dauid quos Abſalō q̄rebat ad mortē/pie abſcōdit in puteo/os putei velamine ſuppoſito ꝯtegēdo. ij. Re. xvij. In magno periculo poſuit ſe heſter pia vt mardocheū/ ⁊ ppl'm a mortꝭ ſnīa liberaret. Heſt. 4 Mulieres ille multū fuerūt pie q̄ Ebro paciēti ꝑſonal'r

aſtiterũt/ ꝛ ſecute ſunt eũ plã gentes: dũ ducereť ad crucẽ/ qñ eũ apl'i reliquerũt. Lu.23 Joã.xix. Ipſo etiã poſito in ſepulchro vnguẽta poꝛtãtes pietatẽ oſtendere voluerunt. Luc.xxiiij. Petrũ eductũ de carcere quẽ Herodes decre/ uerat decollare: Maria pia mater Joãnis pie recepit ho ſpicio/vbi erat multitudo cre dentiũ abſcondita/ ꝑpter me tũ iudeoꝛũ. Act.xij. Pietatẽ debet habere hõ exẽplo mu/ lierũ ad eos quos audiũt tur piter diffamari/ vel eis detra hi/publice vl' occulte eos pie excuſando: ꝛ ſi poſſent iuridi ce eos de bonis operibꝫ com mendãdo. Sic namq̧ blaſ/ phemantibus ꝛ depꝛauan/ tibus iudeis Chꝛi miracula pia mulier extollẽs vocẽ de turba dixit illi: Btũs vẽter q̃ te poꝛtauit ꝛc̃. Lu.xi. Accu/ ſantibꝫ Judeis Chꝛm/ ꝛ euꝫ coꝛã Pylato pluribꝫ diffamã do: vxoꝛ Pylati Chꝛo cõpa/ tiẽs iniuſtã ei⁹ moꝛtẽ voluit impedire/ de iuſticia eũ com mendando: qδ de nullo viro legitur accidiſſe. Mat.xxvij. De hac materia q̃re plura ex ẽpla ſuꝑ de liberalitate. Pie/ ta ẽ habẽtes: exemplo ſctãꝝ mulierũ vitã coꝛpalẽ ꝛ ſpũa/ lem impetrant ꝛ ꝯſeruãt ſibi ꝛ ſuis. ſicut manifeſte appa/ ret in Abygail/ cui⁹ virũ pꝛo pter ei⁹ crudelitatẽ Dauid ꝛ ſocij ei⁹ volebãt occidere/ ſed ipſa ꝑpter pietatẽ quã habu it ad Dauid/ ſe ꝛ virũ ſuum a moꝛtis ꝑiculo liberauit. i. Reg.xxv. Pꝛopter pietatem quã exercebat Martha dñꝫ hoſpitãdo: voluit Chꝛiſtus eius fratrẽ Lazarũ ſuſcitare moꝛtuũ/ ꝛ iã quadriduanũ. Joã.xi. Thabitã ꝑpter opa pietatis Petrus apl's ſuſcita uit a moꝛte/ cum a viduis et pauperibꝫ quas ipſa pie ale/ bat deuotis p̃cibꝫ rogaretur. Act.ix. Sĩl'e eſt hoc miracu lũ illi qδ de dꝛuſiana legiť in legenda Joannis euãgeliſte.

¶ De populi mobilitate. Cap.cviij.

Populus cito mouetur.
Pꝛopꝛia malicia ꝛ ꝑuerſitate
Modica triſticia et penali/ tate. (tate.
Neſciẽs ſeruitia facta largi/
Si coꝛripiuntur vicia cum acerbitate.
Signis et nequitia vtens bonitate.

p **Opulus ci** to moueť ex ꝑpꝛia mali

cia ꝛ ꝑuerſitate / in varias vo
luptates ꝛ varia verba / ꝯtra
dicentes pluries ſibiipſis in
operib ꝛ verbis. Nã filij iſrl'
qñ habebãt mãna / petebant
carnes: ex ſua ꝑuerſitate: ce/
pas / pepones / ꝛ cucumeres
poſtulabãt. Exo. xvi. Num.
xi. Malicioſus ppl's in ꝑſen
tia dñoꝝ monſtrat ſe ſubie/
ctum ꝛ obedire paratũ: ſed in
eoꝝ abſentia inobediẽtes et
rebelles efficiunt. Nã in pre/
ſentia moyſi dixit ppl's / cun/
cta q̄ ꝑcepit dñs faciemus:
ꝛ cũ Moyſes abeſſet receſſe
runt a dño / vitulũ ꝯflatilem
adorãtes. Exo. xxiiij. ꝛ. xxxij.
Audiẽtes gentes predicatio
nẽ Pauli ꝛ Barnabe eos cuꝫ
gaudio ſuſceperũt: ſed ꝑuerſi
eos poſtmodũ de ſuis finib
expulert. Act. xiij. Hoĩes de
ciuitate lyſtris Paulũ ꝛ bar/
nabã voluerunt adorare vt
deos quos poſtea lapidaue/
runt / eos occidiſſe putantes.
Actu. xiiij. Idẽ ppl's qui ad
Hieremiã dixerat. Dñe ver
bum ad qđ miſit te dñs fa/
ciemus poſt decẽ dies dixert
dñs te nõ miſit. Hiere. xlij. et
xliij. Silr idẽ ppl's q̄ obuiã
ſaluatori clamabat Oſanna
poſt quinqꝫ dies dixerũt cla
mãtes magnis vocib: cruci/
fige eũ. Lu. xxiij. Ppl's mo/
uet de facili in voluntates di
uerſas / propter aliquas mo/
dicas tribulatiões. Nam re/
diẽs Moyſes in Egyptum
narrauit pplo verba domini
quomodo deſcẽderet eos li/
berare: crediderũt ꝛ letati ſũt.
Sed cito contra Moyſen
ira moti / cõqueſti ſunt de eo
ꝛ Aaron cũ affligerent ab ex
actorib Pharaonis. Exod.
v. Similiter filij iſrael ꝯtra
Holofernẽ ſe viriliter ꝛ vna/
nimiter parauert: ſed poſtea
modicũ aliqualiter tribulati/
verſi ſunt ꝯtra Oziã pontifi/
cẽ ꝛ dixerũt: Judicet dñs in
ter te ꝛ nos. Judith. vij. Po
pulus ideo mouet de facili:
qꝛ de acceptis bñficijs eſt in
gratus. Nã cum Gedeon po
pulũ de manu Madian libe
raſſet / dixerũt: Dominare tu
nobis ꝛ filij tui. quo mortuo
patris bñficio obliti / de eius
ſeptuaginta filijs nullũ eoꝝ
in dominũ eligere voluerũt.
Judi. ix. Samuel recupera
tis vrbibus de manu Phili
ſtinoꝝ / ppl'm liberauit: ꝛ ta/
men ipſi ingrati / contra volũ
tatẽ dei ꝛ Samuelis: regẽ ſi
bi tribui petierũt. i. Reg. viij.
Licet Dauid bñ rexerat po/
pulũ: habitis multis victo/

tijs: tñ ipſi oim beneficiorũ obliti/cũ Abſalone ei⁹ aduerſario inſurrexit magna pars pplꝰi cõtra eũ. ij. Reg. xv. Qñ Chriſtus pauerat pplm multiplicãdo panes volebãt eũ regẽ ↄſtituere ſup ſe: ſed ſtatim bñficiox obliti/ſigna ab eo fieri poſtulabãt. Joã. vi. Ppl'ss mouet de facili: aliqñ ꝑpter correctiões ꝛ increpationes: vel ꝑpter verba aſpera dñox. Nam ppl's iſrl' ſub Salomone honore ꝛ abundantia rerũ abundauit: ꝛ tñ ad vnũ verbũ durum quod Roboam eius filius dixit: indignati ſunt vehementer/ et pro maiori parte/ab eius dominio receſſerunt. iij. Regum. xij. Judei ſatis bono animo dicebant Chriſto/ ꝙ in nazereth ciuitate ſua operaret miracula: ꝛ tñ poſt increpationẽ eis factã modicã a dño/ ꝑcipitare eũ de mõtis ſupcilio voluerunt. Lu. iiij. Ppl's mouet aliqñ de malo in bonũ licet raro. Et hoc ꝑpter miracula que aliquãdo videt. Nã cũ appꝛ̃hẽderet populꝰ Hieremiã dicẽs: Morte moriat. Qui poſtea viſis ſignis dixerũt. Nõ eſt dign⁹ morte. Hiere. xxvi. Quia populus nimis cito ſenib⁹ Suſannã accuſãtib⁹ credidit cõdẽnauerũt eã morti: ſed viſo ꝙ ſuſcitauerat de⁹ ſpm̃ Samuelis: reuerſus eſt ppl's cũ feſtinatiõe ꝛ liberauit eã/ꝛ ſenes ipſos occiderũt. Dañ. 13. Filij iſrl' q̇ ditati ꝛ armati exierãt de egypto, videtẽs egyptios/ↄtra Moyſen ꝛ Aarõ murmurare ceperunt. Sed poſtq̃ de⁹ mare miracl'oſe diuiſit ꝛ Pharaonẽ ſubmerſit/ ſic dño cecinerũt/ꝛ moyſi crediderũt. Exo. xiiij. ꝛ. xv. Cũ vipera manũ Pauli appꝛ̃hendiſſet oẽs eũ eẽ homicidã crediderũt: ſed cũ eã excuſſiſſet i ignẽ/ꝛ nihil leſionis ſentiret: quilibet eum aſſeruit ſeruum dei. Act. xxviij.

¶ De preceptis dei. Cap. cviij.

Precepta dei ſeruãda ſũt ex
Leuitate iniunctionis mandatorum.
Fidelitate condictionis ſubditorum.
Sedulitate oſtenſionis exemplorum.
Acerbitate punitionis trãſgreſſorum.
Auctoritate impletiõis prelatorum.
Amenitate ſaluationis ſeruatorum.

p **Recepta** dñi ſeruanda ſunt: qꝛ leuia ⁊ poſſūt faciliter adimpleri. Nā leue pceptū ad obſeruandū ⁊ breue ad memoriter retinēdū dedit dñs Ade.ſ.ne de pomo ligni vetiti mādUcaret. Geñ.ij. Ut filij iſrl' leuia pcepta dñi obſeruarēt/iuſſit eos dñs ſctificari cū ea deberēt recipe vt leues ab oneribus pctōꝝ poſſent/eius pceptis leuiꝰ ꝯformari. Exo.xix. Quia oia leuia tendūt ſurſum/pcepit dñs filijs iſrl'/⁊ vittas iacintinas ponerēt in angulis palliorū/vt haberēt memoriā celeſtiū mādatorū. Num.xv. Ob hāc cām ꝯqueritr dñs qꝫ filij Rechab pcepta pris eoꝝ q̄ erant valde grauia/ſcȝ nō bibere vinū ⁊ non habere domos ſeruabant/ ſed ppl's eiꝰ dei pcepta leuia ꝯtemnebat. Hier.xxxv Precepta dei ſeruanda ſunt/ qꝛ ſerui et ſubditi eiꝰ ſumus. Ideo ea vſqꝫ ad mortē ſeruare debemus. Propter qđ balā licet malꝰ dixit regi moab dixi tibi qꝫ facerē quicq̄d pciperet mihi dñs. Num.xxij. Suſanna melius iudicauit in manus hoim cadere q̄ȝ delinq̄re legē mādatoꝝ dei/ infamie ⁊ mortis periculo ſe exponens. Dañ.xiij. Cū trucidarēt ſub antiocho legis obſeruatores: multi de ppl'o noluerūt infringere legē dei: ſed eligerunt potius trucidari. i. Mach.ij. Due mulieres delate ſunt filios circumcidiſſe iuxta dei preceptū q̄ publice circūducte p muros infantibus ſuſpenſis ad vbera/ſunt pcipitati. ij. Mach.vi. Eleazarus antiquus diros cruciatus ſuſtinuit ne pcepta diuine legis infringeret. Et illud idē/ſeptē frēs cū pia matre eoꝝ fecerūt inaudita tormēta ⁊ cruciamīa ſuſtinētes ij. Mach. vi.⁊.vij. Precepta dei adimplēda ſunt/ ⁊ obediēdū eſt eis exemplo aliaꝝ creaturarum. Nam eius pceptis obediunt angeli boni. Quia cū numeraſſet Dauid ppl'm/ pcepit dñs angelo vt pcuteret ppl'm: ⁊ pcuſſit.⁊ poſtea imperauit deſinere ⁊ deſinebat. ij. Re.xxiiij.i. Para.xxi. Mali etiā angeli pceptis eiꝰ obediūt. Nā pcepit dñs imūdo ſpiritui vt exiret ab hoie. Et ſequitr: Statim demonia exierunt. Lu.viij. Coruis pcepit dñs vt paſcerent Helyā pphetā/ q̄ ei carnes ⁊ panem mane ſemp ⁊ veſpere defere

bant.iiij.Reg.xvij. Silr ven tis ꝛ mari p̄cepit ꝛ obediēdo vent⁹ ꝛ mare ſiluit ꝛ quieuit. Lu.viij. Generalr etiā oib⁹ creaturis dr: Preceptū poſuit ꝛ nō p̄teribit: ignis grādo nix glacies/ ſpūs ꝓcellarū/ q̄ fa. ver. ei⁹. Ps̄.cxlviij. Precepta dei debēt generalr obſeruari a prelatis ꝛ alios poſtea facere obſeruare. Jō ſpecialē memoriā fecit dn̄s Joſue de obſeruātia mādatorū qn̄ ip̄m ꝑncipē ſui ppl'i ordinauit. Joſ.i. Rex dauid īſtituēſ Salomonē regnaturū poſt ſe/ inſtruxit eū dicēs: Tunc ꝓficere poteris ſi cuſtodieris mādata q̄ p̄cepit dn̄s obſeruari.iij.Reg.ij. Ordināte Joiade pōtifice Joas in regem impoſuerūt in capite ei⁹ dyadema: dederūtq̄ʒ in manu ei⁹ tenendā legē/ ꝛ regē ſuꝑ populū ſtatuerūt.ij.Para.xxiij. Rex Perſarū monarcha totius mūdi: nō verecūdabat̄ dicere: Precepit mihi de⁹ celi/ vt edificē ſibi domū i Hieruſalē.i.Eſdre.i. Pater Joānis baptiſte q̇ erat pōtifex et ꝓlatus/ ꝛ vxor ei⁹ Eliſabeth erāt ſine querela in mādatis dn̄i: ꝛ dei iuſtificatiōibꝫ incedentes. Lu.i. Precepta dei ſeruanda ſunt timore pene ꝛ maledictionis/ q̄ trāſgreſſoribus ſunt parate. Nā dicit̄ Maledicti q̇ declināt a mādatis tuis. Ps̄.cxviij. Grauiter punit⁹ eſt Adā: qꝛ p̄ceptū dn̄i nō ſeruauit/ cū ꝛ ipſe fuit de ꝑadiſo expulſus ꝛ ad mortē ipſe eiuſq̄ʒ poſteritas ꝯdēnati. Gen̄.iij. Uir dei q̇ ꝯtra preceptū dn̄i panē comedit/ fuit a leone occiſus.iij.Reg.xiij. Saul tā ſignāter elect⁹ ꝛ ꝯſtitut⁹ in regē ꝑ trāſgreſſionē p̄cepti dn̄i a regno irreuocabiliter ē ꝓiect⁹.i.Re.xv. Precepta dei adimplēda ſūt ꝓpter remunerationez q̄ dat̄ obſeruantibꝫ ꝛ cuſtodientibꝫ ea. Quia in cuſtodiēdis illis ſcʒ mādatis/ retributio multa. Ps̄.xviij. Quia noe fecit oīa q̄ p̄cepit ei de⁹: ſic fuit remunerat⁹ a dn̄o qꝫ fuit ſaluatus ab aquis cū tota ſua familia: ꝯſumpta oī carne que ꝯtra dei preceptū corruperat viā ſuā. Gen̄.vij. Adoleſcēti querēti a dn̄o quomō poſſet fieri ſaluus: Rn̄dit chriſtus: Si ad vitā vis ingredi/ ſerua mandata. Math.xix. De hac materia q̄re plura exempla de obedientia. Quō autē diuinis mādatis obediēduʒ ſit magis q̄̃ p̄cepti̾ hoīm: nō ſolū lingua ſed opere veloci

ter atq͡ʒ prompte. q̄re vbi s̄.

¶ De prelatis ꝛ principibus bonis. Cap.cix.

Prelatus bonus ꝛ princeps debet eſſe.
Amator ſubditorum.
Perſcrutator ſecretorum.
Defenſator commiſſorum.
Doctrinator inſciorum.
Ordinator agendorum.
Confortator timidorum.
Liberator oppreſſorum.
Conſolator afflictorum.
Excitator tepidorum.
Suſtentator egenorum.
Refrenator ſuperborum.
Viſitator orphanorum.
Verberator tranſgreſſoꝝ.
Extirpator peruerſorum.
Exhortator petendorum.
Diſpenſator tradendorū.

p Relatus debet primo ſubditos ſuos diligere ſiue ſpūalis ſiue tp̄alis p̄latus vel princeps fuerit. Jō moyſes ſic populū ſibi cōmiſſum amauit/ ꝙ reſpuebat maiorē ppl'm quā ſibi dn̄s promittebat: ſuo ꝯtentus pp'lo quem amabat. Exo.xxx. Signū p̄lati ad ſubditos ſuos amorꝫ ēſt/ diligere honorem cuiuſlibet ſubditi ſicut ſuū. Hoc ſignū habuit Moyſes qn̄ deſiderabat ꝙ oēs de ſuo pp'lo ꝓphetarēt: licet ex hoc ei⁹ honor ꝛ fama diminui videreť. Num̄.xi. Voluit dn̄s delere ppl'm poſt reditū exploratorū: vt Moyſen ſup maiorem ppl'm ꝑncipē faceret. Moyſes aūt ꝓpter dilectionē quā habuit ad ppl'm ſibi cōmiſſum recuſauit. Nū.xiiij. Sic docuit dn̄s verbo bonū paſtorē diligere ppl'm ſuum/ vt animā ſuam ponat ꝓ ouibus ſuis/ q̄ ſibi a dn̄o cōmittunť. Joā.x. Exemplo etiā ſuo h̄ idē nos docuit/ q̇ cū dilexiſſet ſuos in finem dilexit eos. Joā.xiij. Sic amabat Paulus ſuos ſubditoſ ꝙ dicebat Ego libēter impendā ꝛ ſuꝑimpēdar pro aīabus veſtris/ licet plus vos diligēs/ min⁹ diligar. ij.Cor.xij. Prelatus ꝛ princeps debet eſſe ſcrutator ſecretorū/ ꝑ ſcientiā quaꝫ debet habere. Sic em̄ inſtruunť prelati. Diligite lumē ſapiētie oēs qui preeſtis pp'lis. Sap.vi. Talis ꝑnceps fuit Salomon: qui ſua ſapientia ꝛ ſcientia perſcrutatus ē/ cuius duarū mulierū eſſet filius ille/ ꝓ quo mulieres adinuicē contendebāt. propter quod cū audiuiſſet populus

ꝙ iuſte iudicaſſet rex/timue/runt eum. videntes in eo ſapientiã dei eſſe. iij. Regũ. iij. Signũ eſt ꝙ dñs diligit populũ quãdo eis dat ſapientẽ principẽ vel prelatũ. Ideo dixit regina ſaba ſalomoni: Diligit dñs Iſrael qꝛ te dominus regẽ conſtituit ſuper eum vera em̃ ſunt que audiui de virtutibꝫ ꝛ ſapiẽtia tua. ij. Paralip. ix. ꝛ. iij. Regũ. x. Hanc ſapientiã Paulus habuit quãdo vſqꝫ ad tertiũ celum raptus fuit: vbi audiuit archana verba/ que nõ licet hoĩ loqui. ij. Corĩ. xij. Ideo de diuinis et archanis atqꝫ humanis ſciẽtijs lac/potũ/ꝛ eſcam ſubditis ſuis dedit. i. Corin. iij. Prelatꝰ debet eſſe defenſoꝛ ſibi cõmiſſi gregis/ vt ſit verꝰ paſtoꝛ nõ mercẽnarius/qui dimiſſis ouibꝫ quãdo lupũ aſpicit venientẽ/ fugit Ioan. x. Talis pꝛelatus extitit moyſes / qui defendit hebꝛeũ iniuriã ab egypto patientẽ. Exod. ij. Bonus pꝛinceps fuit Gedeõ qui de manu Madian / cõmiſſum ſibi populuꝫ defendit viriliter et pꝛudẽter. Iud. vij. Sic chꝛiſtus defendit Magdalenã a Symone/ de ipſa in ſua cõuerſione nequiter cogitantẽ. Luc. vij. Sic petrꝰ defendit diſcipulos a iudeis dicentibꝫ eos muſto eſſe repletos/ ipos iudeos rationibꝫ et auctoritatibus ↄfundendo. Act. ij. Pꝛelatus debet eſſe doctoꝛ neſcientiũ ꝛ imperitoꝛũ/eos in neceſſarijs et vtilibus inſtruẽdo. Tales ꝑmittebant nobis a dño cũ dicebat. Dabo vobis paſtoꝛes iuxta coꝛ meũ / ꝛ paſcẽt vos ĩ ſciẽtia et doctrina. Hiere. iij. Ideo artarxerſes monuit Eſdram et pꝛincipes/verba legis inſtruere imperitos. i. Eſdre. vij. Ideo Ioſue populũ ſibi cõmiſſum inſtruxit/ ꝙ cunctis diebus quibꝫ ipſe vixit populus eius nõ deſtitit ſeruire vero deo. Ioſ. xxiiij. Quia paulus verbo docuit/ ſcripto / et exẽplo. Ideo merito doctoꝛ gentium nominaẗ. i. Theſſa. ij. Ipſe etiã ſaluatoꝛ cũ aſcẽdiſſet in montẽ ↄgregatis diſcipl'is docuit eos. Mat. v. Et cũ turbe irruerũt in eũ/ ſedẽs docebat de nauicula turbas. Lu. v. Pꝛelatꝰ debet oꝛdinare oĩa officia exercẽda a ſubditꝫ: vt oĩa fiãt ſm oꝛdinẽ bñ ꝛ honeſte. Sic Moyſes ꝗ ↄſilio Ietro oꝛdinauit ꝗnꝗgenarios ꝛ decanos. Exo. 18 Ipſe etiã Moyſes in pplo

ſuo ſic ordinauit officia vt io
ſue tanq̄ princeps t̄palis iret
ad pugnā: ⁊ ipſe tanq̄ p̄lat⁹
ſpūalis ꝓ victoria exoraret.
Exo. xvij. Quādo p̄latū ali-
qñ abſentari ꝯtingat in ſuis
ſubditis debet ordinare vica
rios. Exemplo Moyſi/ q̄ cū
ſe abſentaret a ppl'o Aaron
eis ordinauit in vicariū di.
Habetis Aaron vobiſcū re-
feretis ad eū ſi q̄d natū fuerit
queſtionis. Exo. xxiiij. Apl's
dixit ad Tytū. Que deſunt
corrigas/ ⁊ ꝯſtituas ꝑ ciuita
tes p̄ſbyteros. ad Tytum. i.
Prelatus vel princeps debꝫ
ppl'm timidū ꝯfortare in tē-
poralibus ⁊ ſpūalib⁹ bellis.
Sic Moyſes exhortatorijs
verbis ppl'm puſillanimē cō
fortauit dicēs: Nolite timere
q2 dñs pugnauit pro nobis.
Exod. xiiij. Sil'r audita ma
gna potētia Holofernis he-
liachim ſacerdos magn⁹ ad
unauit oēm ppl'm/ ⁊ eos mi-
rabiliter ꝯfortauit. Judith.
iiij. Apl's Paulus timidū et
puſillanimē ppl'm in ſuis epi
ſtolis plurimū ꝯfortauit di-
cēs: Confortamini dño ⁊ in
potētia virtutꝫ ei⁹. Epheſ. vi
Prelatus debet quantū ſibi
eſt poſſibile liberare oppreſ-
ſos. talis p̄latus extitit moy-
ſes q̄ nunq̄ ceſſauit ꝓ libera-
tiōe ppl'i ſui ad multa ſe po-
nens ꝑicula corā pharaone
vt oppreſſuꝫ ppl'm liberaret:
de egypto ⁊ miſeria ⁊ ſeruitu
te. Exo. vi. vij. ⁊. viij. ⁊c. Si-
militer pereunte ppl'o ꝓpter
murmur/ miſit moyſes aarō
vt pereuntē ppl'm liberaret.
oſtendēs q̄ eos volebat tā ꝑ
ſe q̄ ꝑ alios liberare: vt patꝫ
Num. xvi. Ideo mandauit
dñs ꝑ ꝓphetā/ q̄ rex iſrl' incl-
peret p̄liari/ vt ppl'm in Sa-
maria oppreſſum ab oppreſ-
ſione regis Syrie liberaret.
iij. Reg. xx. Princeps ⁊ p̄lat⁹
debet ꝯſolari afflictos et tri-
bulatos ī tribulatiōib⁹ ſuis.
Sic helyas ꝯſolatus eſt vi-
duā ꝑ mortē filij ſui tribula-
tā/ cū ei redderet filiū a mor-
te mirabiliter ſuſcitatum. iij.
Reg. xvij. Helyſeus ꝯſolat⁹
eſt mulierē debitis obligataꝫ
oleū augmētando. ⁊ Suna
mitē tribulatā ꝓ filio mortuo
qñ euꝫ ſuſcitauit a mortuis.
iiij. Reg. iiij. Saluator no-
ſter ꝯſolat⁹ eſt viduā cui⁹ fili⁹
efferebat mortuus extra por
tā dicēs: Noli flere/ cui reddi
dit filium ſuſcitatū. Lu. vij.
Mulierē in adulterio depre-
henſam/ ſaluator nr̄ pie ⁊ mi
ſericorditer fuit conſolatus.

Joā.viij. Prelatus bonus debet ſubditos excitare ⁊ incitare ad bonū: ſicut patriarcha Jacob/ q̄ audiens ꝙ alimenta vendebant̄ in egypto pigritātes filios excitauit/ ⁊ incitauit eos dicēs: Quare negligitis. Geñ. xlij. Quamdiu vixit Joada ꝓpheta vel pontifex: qꝛ Joas principē incitabat ad bonū: bonꝰ fuit ipſe Joas: quo mortuo Joas carens excitatore/ peſſimus eſt effectꝰ. iiij. Reg. xij. Talis p̄latus erat Paulus apl's/ qui in ſuis epl'is pigritantes filios ⁊ dormiētes ſubditos excitauit di. Hora eſt iam nos de ſomno ſurgere. Rom̄. xiij. In huiꝰ figura angelus qui p̄latū ſignificat q̄ debet angelicā ducere vitā/ Petrū vinctū cathenis ⁊ dormientē in carcere liberauit. Actu. xij. Prelatus bonꝰ debet paſcere ⁊ ſuſtentare paupes ⁊ egenos eos ſp̄uali ⁊ tp̄ali ſubſidio refouēdo/ vt ſit alter Joſeph q̄ fame peuntibꝫ in egypto manu larga aperuit horrea Pharaonis. Gene. xlij. Talis p̄latus extitit Helyſeus/ q̄ panes fecit diſtribui filijs ꝓphetarū. iiij. Reg. iiij. Saluator noſter vidēs multitudinē deficientē ieiunijs: ne in via deficerēt eos multiplicatis panibꝫ ⁊ piſcibꝫ pluries reficiēs ſatiauit. Matt. xiiij. Joā. vi. Quādo chriſtꝰ Petrū inſtituit prelatū dixit ei ter. Paſce oues meas. Nō/ comede vel occide/ qꝛ p̄latus debet paſcere ppl'm verbis/ exemplis/ ⁊ ſubſidio. Joā. 21 Paulꝰ apl'us ſic deſiderabat pauperē ſuſtētare: ꝙ qñ non habebat de ſuo vt tribueret alijs: ab alijs acquirebat: vt patet de collect̄. i. ad Corin. xvi. Hic introducit̄ execrabilis abuſio maloꝝ p̄latorū q̄ nō habēt vñ pauperes ſuſtentari poſſent. i. carent eloquentia ⁊ ſapientia. ſ. ꝙ ſunt inſcij ⁊ ignari: nō igit̄ capiūt ab alijs inquirere. ſed potius mutuo oues fame perire permittūt. tales merito mercennarij ꝙ̄ paſtores vocant̄. Johā. x. Prelatus bonꝰ debet verbis ⁊ fact̄ refrenare ⁊ domare ſuperbos. Talis fuit Moyſes q̄ refrenauit ſuperbiā Chore/ Dathan/ ⁊ Abyron dicēs: Quare erigimini filij leui? Num̄. xvi. Ezechias rex volens inde refrenare ſuperbiā/ fecit excelſa deſtrui ne ſupbꝫ ppl's idolis imolaret. iiij. Reg. xviij. Samuel p̄latus ꝑfectus Saulē ſup/

bū increpauit refrenādo: q2 inobediēs fuit p̄ceptis q̄ p̄ceperat ei de⁹. i. Re. xv. Sū mus pontifex Onias ſupbo Heliodoro reſtitit/q̄ templū dn̄i expoliare volebat ⁊ inde auferre depoſita viduarū. ij. Mach. iij. De hoc inſtruxit apl's Thimotheū di. Diuiti bus hui⁹ ſecl'i p̄cipe/ſublime nō ſape. i. Thim̄. vlti. Prela latus bonus debet ſepe ſuos ſubditos q̄ lōge ſunt poſiti ⁊ diſpſi viſitare: vt bonos ꝯfor tet ī bono: ⁊ malos de ꝑpetra tis malis corrigat puniēdo. Propter qd̄ dixit Jacob ad Joſeph quē frēs ſui vt p̄latū ⁊ principē adorare debebāt. vade ⁊ vide ſi cuncta ꝓſpera ſint erga frēs tuos ⁊ pecora. ⁊ renūcia mihi q̄d agāt. Gen̄ xxxvij. Talis p̄latus viſitās extitit Samuel: qui circum ibat ciuitates ⁊ loca / vt q̄ eo in aliquo indigerent poſſent ad eū facilius habere recur ſum. i. Reg. vij. Quādo autē p̄latus nō pōt ꝑ ſeipm viſita re abſentes: debet alios mit tere viſitātes. Sic ezechias mittebat curſores ꝑ vniuer ſum iſrael / vt reuerterent̄ ad dn̄m. ij. Para. xxx. Ipſe etiaꝫ Jeſus circūibat ciuitates et caſtra. Et vbicūqꜭ adeſſe ꝑſo naliter nō potuit illic diſcipu los ſuos mittere ſatagebat. Lu. x. Prelat⁹ bonus debet trāſgreſſores corrigere ⁊ pu nire. Sic moyſes ppl'm pu niuit acerbe qn̄ ꝯflatilē vitu lū adorauit. Exo. xxxij. Sal uator nr̄ nunqꜭ legit̄ fuiſſe ſe uerus niſi cōtra delinquētes vendēdo ⁊ emēdo ī tēplo / q̄ſi ad punitioneꝫ acceſſit / facto flagello de funiculis / ⁊ men ſas numulariorꝫ euertēs / eos de tēplo tanqꜭ excōicatos eie cit. Joā. ij. Jō p̄lato ꝑ ꝓphe tā dicit̄: Reges eos in virga ferrea / ⁊ tanqꜭ vas figuli con fringes eos. Pſal. ij. Talis p̄ latus extitit Paulus q̄ dice bat: Arma militie nr̄e nō ſūt carnalia ſed potentia dei. ij. Corin. x. Prelatus bon⁹ de bet extirpare ꝑuerſos / rebel les / ⁊ ꝯtumaces / ne ouis mor bida alias ꝯſumat inficere. Et hoc ſc̄m Augu. in regula. Nō hoc fit crudeliter ſed mi ſericorditer ne ꝯtagione peſti fera plurimos perdat. Sic Moyſes chore ꝑteruū ⁊ cō plices ſuos. ſ. Dathan ⁊ Abi ron ne ppl'm īficerēt extirpa uit. Nū. xvi. Judas macha beus extirpauit ex ſuo ppl'o ꝑuerſos: ſed eo mortuo exor ti ſunt q̄ opabant̄ iniuriaꝫ. i.

Mach.ix. Paulus apl's cõſuluit ⁊ mãdauit Corinthijs de pverſo hoie/ q̃ vxorẽ patrſ ſui tenebat eũ expelli de medio: eo ꝙ ipſe adiuuauerat eũ. Sathane in interitũ carnis ſue.i.Cor.v. Sic Petrꝰ Ananiã ⁊ Saphirã dura extirpauit ſentẽtia/ne diſcipuli alij diſcerẽt mentiri ſpiritui ſctõ:⁊ de agrorũ p̃cio defraudare. Act.v. Prelatus debet orare ꝑ ſe et pro ſubditis ea que ſunt neceſſaria ad ſalutẽ. et maxime pro redẽptiõe culparũ. Sic Moyſes p̃latus prefectus/deuote ⁊ pfecte ꝑ populo qui peccauerat exorauit. Exod.xxxij. Samuel dicebat ad ppl'm. Abſit a me hoc peccatũ/vt ceſſem orare ꝑ vobis.i.Reg.xij. Uidẽs aũt Dauid angelũ percutiẽtem populũ/rogauit vt punitio verteret in eũ. ij.Re.xxiiij Orans prelatus inducit populũ ad orandũ. Nam orante Eſdra: fleuit om̃is populus ⁊ orauit.i.Eſdre.ix. De hac materia quere plura exempla ſupra de oratione.

Prelatus bonus debet deſtruere beneficia que tradere debet non reſpectu carnis ⁊ ſanguinis/ſed reſpectu meriti ⁊ virtutis. Exemplo moyſi qui diſtribuẽs plauſtra leuitis/nullũ dedit ↄſanguineis. Nũ.vij. Moriẽdo Moyſes nullũ de ↄſanguineis vicariũ dereliq̇t:ſed rogauit deũ fideliter ⁊ deuote: vt de bono duce ppl'o fideliter ꝓuideret. Nũ.xxvij. Saluator noſter nullũ de ↄſanguineis q̃s habebat apl'os humano generi vicariũ reliq̇t. Sed Petrũ ſolũmodo/quẽ nõ electione/ſed de dilectiõe de practica: nõ de rhetorica defacto: non de iure dicẽs: Symon Petre diligis me plus his. Et tunc eum ſuũ paſtorẽ ad paſcenduz ppl'm dereliquit. Joan.xxi.

¶ De p̃latis ⁊ principibus malis. Cap.cx.

Prelati mali ſunt

Conſentientes in ſubditoꝝ errores non corrigendo.

Impedientes operatorũ errores in ſeducendo.

Non attendentes excuſatoꝝ dolores ore fremendo.

Deſtruentes inferiorũ labores ſua querendo.

Simoniã ſequẽtes predicatorũ mores ſpernendo.

Diſtribuentes cõcedendo rũ bonores lucra volendo.

Non ſuſtinẽtes tormentorũ horrores puniendo.

De prelatis et

Prelati et
principes mali ſunt
illi q̄ ꝯſentiũt malis oꝑibus
ſubditoꝝ ꝑpetratis nõ cor/
rigendo: ſed eoꝝ ꝑuerſe vo/
lũtati ꝛ oꝑationi prebẽdo cõ
ſenſum. Talis fuit Aarõ qñ
ad ppl'i voluntatẽ fecit vitu/
lũ aureũ / quẽ ppl's adorauit
Ideo dixit Moyſes. Quid
fecit tibi ppl's iſte vt induce/
res ſuꝑ eum pctm̃ maximũ?
Exo. xxxij. Heli dicit ꝯſenſiſ
ſe filioꝝ pctis: q2 eos nõ cor/
rexit vt debuit. ꝛ tñ legitur ꝙ
eos corripuit ſolo ṽbo. i. Re.
ij. Malus ꝑnceps extitit ſe/
dechias q̄ miſit Hieremiam
principib9 occidendũ. Hier.
xxxviij. Sciebat Pylatus ꝙ
iudei ꝑpter inuidiã tradidiſ/
ſent Jeſuz / ꝛ tñ eis ꝑpter po
puli fauorẽ ꝯſenſit: ꝛ ipſum
crucifigendũ eoꝝ voluntati
tradidit. Joan. xix. Prelati
mali bona nolẽtes agere / ni/
tunt ad pctm̃ ſubditos ĩdu/
cere. Sic Hieroboã q̄ fecit
vitulos aureos / et eos fecit
ppl'm adorare. iij. Regũ. xij.
Manaſſes eduxit Judam ꝛ
habitatores Hierl'm ad ope
randũ mala: ideo particeps
fuit oĩm maloꝝ q̄ fecerũt. ij.
Para. xxxiij. Mali fuerũt ꝑ/
lati principes ſacerdotũ / qui
cecũ a natiuitate a deo libe/
ratum / ab eius laudib9 vole/
bãt retrahere / ꝛ eius ſequelã
nitebant impedire. Joan. ix.
Sil'r principes ſacerdotum
impediebãt Petrũ ꝛ Joãnẽ
ne verbũ ꝑdicatiõis ſemina/
rẽt in ppl'o: mãdãtes eis ne
in noĩe dñi loquerent. Act.
iiij. Sil'r apl'is oĩbus poſt
aſcenſionẽ ꝛ incarceratiõẽ /
impedimẽta hmõi tribuerũt.
Act. v. Prelati mali excuſa/
tiones ſubditoꝝ q̄ non ſunt
culpabiles audire ꝯtemnũt:
ſed eis aſpere ꝛ ꝑuerſe ore fre
mentes loquunt / minas ter/
ribiles inferentes. Ideo ſe/
pe faciũt ſubditos eſſe rebel/
les. Talis fuit Roboã q̄ vo/
cẽ exclamantis ꝛ lamentna/
tis ppl'i nõ attẽdẽs / ſed aſpe/
re ꝛ rigide eis loquẽs coegit
maiorẽ partẽ ppl'i ab ei9 do/
minio rebellare. iij. Reg. xij.
Magiſtrat9 ſine acceptione
excuſatiõis Paulũ ꝛ Sylã
furioſo fecerunt incarcerari.
Act. xvi. Ad primũ verbum
Pauli princeps ſacerdotum
fecit eũ acriter ṽberari. Act.
xxiij. Felix ꝛ Feſtus ꝑſides
ꝛ ꝑlati excuſatiões Pauli no
luerũt recipere. ꝑpter ꝙ pau
lus ad Ceſarem appellauit.

Act.xxv. Prelati mali bona ſubditoꝝ rapiunt/furant/ꝛ deſtruunt:nō ꝓximoꝝ ꝛ ſubditoꝝ ſalutē/ſed ſuā ꝓpriam vtilitatē querētes. De talib⸫ dr̄: Principes tui infideles/ ſocij furū/ oēs diligūt munera ꝛc. Eſa.i. De Naboth pn cipe dr̄: Terrā diſpdidiſti/ et ppl'ʒ occidiſti. Eſa.xiiij. Per Ezechielē etiā dr̄ malis prophetis/plātis/ꝛ principib⸫/q̄ nō paſcunt gregē ſibi cōmiſſum/ſed deuorāt:lac comedebatꝭ ꝛ lana opiebamini. Eze. xxxiiij. Prelati etiā mali bn̄ficia ꝛ dignitates ſibi ſilibus tribuūt:nō attēdētes ad merita vel ad virtutes/ꝛ hoc ꝓpter pecuniā vel ꝓpter alia lucra. Talis fuit demetri⁹ qui ſummū ſacerdotē conſtituit Alchimū.i.Mach.vij. Bachides ſil'r elegit duos alios viros impios /ꝛ ꝯſtituit eos dn̄os.i.Mach.ix. Jaſon q̄ ſummū ſacerdotiuʒ emit ab Antiocho/fecit ritū gentiū: ꝛ ideo ſymonia heresis nūcupatur.ij.Mach.iiij. De hac materia q̄re plura exēpla s̄. de acceptiōe munerū. Item alia exēpla de auaricia. Prelati ꝛ principes mali habēdi ſunt in reuerētia:ꝛ eis deferēdus eſt honor.ratiōe ꝓlatōis nō ratiōe vite:ꝛ tenēda eſt eorum bona doctrina : licet ſit eoꝝ vita ſpernēda. Nā Dauid ꝑcuſſit cor ſuū: q: ꝓcide⸗rat orā clamidis Saul:nec ei fecerat quicq̄ȝ mali.i.Reg. xxiiij. Eorū vitā peſſimā nō ſequendā ſʒ nō ſpernēda v̄ba docet nos chr̄s cū ait:Sup cathedrā moyſi ſedert ſcribe et pharisei/ oīa q̄ vobis dixerint facite. Sequit:opa aūt illoꝝ nolite facere. Mat.23. Prelati ꝛ pncipes mali grauiter a dn̄o puniunt/etiā i p̄ſenti. Nā pcepit deus Moyſi/ſuſpendere oēs principes ꝯtra ſolē:q: ꝯſenſerant ppl'o in pctīs. Nū.xxv. Quia ſaul fuerat malus princeps:permiſit dn̄s q̄ totū pōdus belli irrueret ſup eū.i.Reg.xxxi. Rex Syrie dixit ſeruis ſuis q̄ ſolū ꝯtra regē iſrl' pugnarēt/qm̄ erat malus. Unde q̄dam eū inter pulmonē ꝛ ſtomachū ſuū ſagitta ꝑcuſſit.iij Reg.xxij. Sobna p̄poſitus templi/q̄ diu credebat viuere/audiuit a dn̄o: Quid tu hic ꝛc. ſequit: Expellā te de ſtatiōe tua. Eſa.xxij. Illi etiā mali ꝛ luxurioſi p̄ſbyteri qui ꝯtra ſuſannā innocēter tulerunt ſentētiā diuino iudicio fuerūt a ppl'o lapidati. Dan.

xiij. Nō ſolū prelatos ꝛ principes punit de⁹: ſed aliquando flagellat pplm ꝑpter malū principē et prelatū. Nam qꝛ Dauid cōtra voluntatem dñi pplm numerauit graui plaga ppls percuſſus eſt. ij. Reg. xxiiij.

¶ De proditiōe et ꝓditoribꝫ. Cap. cxi.

Proditor in ſua proditione.
Bñfacientibꝫ neſcit amicari
Carne attinentibus querit aduerſari.
Signis fraudulentibꝫ querit occultari.
Ambit ꝛ potentibus credit dominari.
Pacemqꝫ credentibus vult inſidiari.
Penis ſe torquentibus debet mancipari.

P Roditores nō parcūt ſuis bñfactoribus: nec eis recta amicitia coniungunt: inuidia vel aliquo vicio ſtimulari. Nā paciēte Saule vexationē a demone: cū Dauid qui eū liberauerat de obprobrio Goliath philiſtei pſalleret corā eo vt demonis vexationē minueret/ Saul niſus eſt eū lancea ꝑforare. i. Reg. xvi. ꝛ. xviij. Saluauit Dauid habitatores Ceile. ꝛ tñ ipſi ꝓditores/ eū in manu ſaul inimici ſui ad mortē tradere voluerūt. i. Re. xxiij. Multū fideliter faciebat vrias ī bellis quādo propter Dauid ꝓpriā domū ītrare noluit/ ꝛ tñ fecit eū portare litteras mortis ſue. ij. Reg. xi. Proditores aduerſant̄ ꝯſanguineis et carne coniūctis. Nā cayn exiuit cū frē ꝓditioſe ī agrū quē poſtea ꝑ inuidiā interfecit. Gen̄. iiij. Licet diuina diſpenſatiōe ſit factū. Jacob ꝑ bñditiōe paterna Eſau prodiēs ſupplātauit. Gen̄. xxvij. Amon vocauit Thamar ſororē ſuā quaſi accepturus cibum de manu ei⁹ quā poſtea violēter oppreſſit. Jdeo mulieres nō debent verbis fallacibus hominuꝫ credere quacunqꝫ conſanguinitate iungant̄ ne decipiant̄. ij. Re. xiij Abſalon fratrē ſuū ꝓditioſe ad ꝯuiuium inuitauit/ quem poſtea temulentū de ei⁹ ꝑcepto pueri occiderūt. ij. Reg. xiij. Proditores ſignis fallacibꝫ ꝛ fraudulentis ſuas ꝓditiōes palliare nitunt̄: aliqñ falſis ꝓmiſſiōibꝫ: aliqñ fraudulētis oſculis/ aliqñ falſis ꝛ ſimulatꝫ lachrymis. Nā ſaul

ꝑmiſit Dauid filiā ſuaȝ vt a
philiſteis occideret. i. Re. 18
Promiſit ſaul ionathe ꝙ am
plius nō perſequeret Dauid
quē poſtea coraȝ ſe ſtatim in
terficere conabat. i. Reg. xix.
Palliat aliqn̄ ꝓditio lachry
mis. Nā poſtꝗ̄ Saul fleret
q̄ſi doleret ꝑ ꝑſecutōe dauid
et iuraret euȝ nō ꝑſequi am
plius/ ꝑſecutus eſt eū poſtea
ſicut prius. i. Re. xxiiij. Uxor
Samſonis ⁊ Dalila funde
bāt multas lachrymas apō
eū/ ⁊ ambe eū poſtea decepe
rūt. Judi. xvi. Salutatione
⁊ oſculis ⁊ verbis p̄cedētibꝫ
aliqn̄ ſuas neq̄tias palliunt
deceptores et ꝓditores. Nā
cū ſalutaſſet Joab Amaſam
⁊ q̄ſi oſculare volēs/ apprehē
deret mentum eius ⁊ diceret:
Salue mi frater: eū ꝑcuſſit
gladio in iguine ⁊ occidit. ij.
Reg. xx. Illa nephanda ꝓdi
tio ſaluatoris quā Judas peſ
ſimꝰ p. xxx. denarijs ꝑpetra
uit/ fuit ſalutatione p̄miſſa/ ⁊
fraudulenti oſculo palliata.
Matth. xxvi. Judei Paulo
parauerāt īſidias: ⁊ tn̄ aliud
p̄tendebāt. Act. xxiij. Prodi
tores ꝓpter ambitionē domi
nij ꝓditiōes exercēt/ cupiētes
ex h̄ alijs dn̄ari. Sic Zābri
ꝓpter appetitū dominij/ belā
ſuū dn̄m interfecit. iij. Re. 16
Sellū filiꝰ Jabes ↄiurauit
ↄtra Zachariā dn̄m ſuum/ ⁊
interfecit eū: ⁊ regnauit poſt
eum tantūmō vno mēſe. iiij.
Re. xv. Cū ſennacherib ī do
mo dn̄i ſui adoraret: duo eiꝰ
filij eū ꝓpter ambitionē do
minij occiderūt: licet neuter
eoꝝ regnauerit vt credebāt.
iiij. Re. 19. Triphō cū ambu
laret cū antiocho dn̄o ſuo eū
doloſe ⁊ proditioſe occidit/ ⁊
qd̄ ille habuerat vſurpauit. i.
Mach. xiij. Proditores ſub
noīe pacis alios decipiūt ⁊
occidūt. Sic q̄dā īimici nee
mie ſecū voluerūt amicitiā fa
cere vt eū ꝓditioſe fraudarēt
Nee. vi. Iſmahel filiꝰ natha
nie/ ⁊ alij cū eo cū godolia ī ſi
gnū pacis ⁊ amicitie comede
rūt/ ⁊ pꝰ prādiū eū cū multis
alijs occiderūt. Hier. xli. Anti
ochꝰ pacē ſimulās/ pacē ꝓmi
ſit: ⁊ muros hierl'ȝ poſtea diſ
ſipauit. i. mach. vi. Pacifice
fuit p̄nceps tributoꝝ locutꝰ
qui ꝑcuſſit poſtea ciuitatē. i.
Mach. i. Triphon ſub noīe
pacis ionathā comprehēdit
quā ꝓditorie cū filijs ſuis īter
fec. i. Mach. xij. Appolloniꝰ
ī hierl'm/ ſimulās pacē venit/
⁊ vſq; ad diē ſabbati req̄euit/
ſȝ poſtea a iudeis feſtinātibꝫ-

maximã mľtitudinẽ ĩterfecit ij. Mach. v. Proditores ſta/tim et grauiter puniuntur a deo: et ſunt inter alia genera pctõꝝ grauiter ab oĩbus ho minibꝫ puniẽdi. Sic fuit pu nitus Zambri/ q̄ poſt ꝓditio nẽ regnauit tantũmodo ſeptẽ diebꝫ/ ꝛ poſtea incẽdio ſe ꝑe/mit. iij. Reg. xvi. Sic ianito res Aſſueri q̄ ꝯtra eũ volue/rũt inſurgere in patibulo ſũt ſuſpenſi. Heſt. ij. Judas ma/chabeus illos q̄ ꝑ pecuniam inimicos ꝑmiſerũt recedere tanq̄ꝫ proditores ꝛ fratrũ vẽ/ditores occidit. ij. Mach. x. Judas q̄ chr̄m tradidit poſt modicũ abiẽs: laqueo ſe ſu/ſpendit. Matth. xxvi.

¶De pſperitate mũdana. Cap. cxij.

Proſperitas mundana eſt.
In delitijs cauſa delictoruꝫ male terminabilis.
In diuitijs laqueus ſtultoꝝ vltio damnabilis.
Tenet in vitijs dignitas ho noꝝ/ſed parũ ꝑdurabilis.
Gaudet leticijs belli triũpho rum breui mora labilis.
Sed in amicitijs globũ dat multoꝝ dũ aſperaꝰ ſteriľ.

P Roſperi tas mũdana q̄ eſt in delitijs corpis/cã eſt multoꝝ pctõꝝ ꝛ ſpecialiter carnaliũ ꝛ male terminaꝰ. Exẽplũ de Sodomis quoꝝ culpa fuit cauſa abũdãtia panis ꝛ ocij ꝑpter qđ nephãda ſcelera cõ miſerũt. Gen. xix. Filij Jãbri faciẽtibꝫ nuptias venerũt in dei cũ Jonatha multitudinẽ occidẽtes ꝛ cõuerſe ſunt nu/ptie in lamentũ/ ꝛ ſonitꝰ mu/ſicorũ in luctũ ꝛ gaudiũ ĩ me rorẽ. i. Mach. ix. Filijs ꝛ fi/liabꝫ Job veſcentibꝫ vinũ in domo primogeniti frĩs: do/mus ſuper eos cecidit oppri mens ſingulos / ꝛ occidens. Job. i. Finis delitiarũ enim eſt mors ꝛ odiũ dei: ſicut nee mias dicebat expreſſe: Mã/ducauerũt ꝛ ſaturati ſũt abũ/dauerẽt delitijs/ ꝛ ad iracũdiã uocãtes. Nee. ix. Jlle diues epulo / q̄ epulabaꝰ quotidie ſplẽdide in breui portatꝰ eſt ad inferos ꝛ torquebaꝰ in lin gua. Luce. xvi. Proſperitas mũdana q̄ eſt in diuitijs ho/minẽ infatuat/ ꝛ ad dãnatio nẽ eternã inducit. Nã argen tum tẽpore Salomonis nõ erat alicuius valoris: qꝛ tan ta erat in hierľm copia argẽti quãta ꝛ lapidum. iij. Reg. x. Unde Ecci. xlvij. Collegi/ſti quaſi auricalcũ aurũ/ ꝛ vt

plumbũ cõpleſti argentũ / ſʒ plus nocuit ſalomoni tanta rerũ abũdantia q̃ꝫ tãta ſapiẽtia ꝓfuiſſet. iij. Reg. xi. Abũdantiã rerũ tẽporaliũ deſpiciendã oñdit exemplũ quod dñs poſuit de diuite: cuius ager vberrimos fruct⁹ afferebat. Lu. xij. Adoleſcens qui erat diues / triſtis receſſit a dño / quãdo audiuit ab eo ꝙ oportebat eũ pauperẽ fieri ſi eſſe vellet de numero ꝑfectorũ. Matt. xix. Diues ille qui tot abũdabat diuitijs / vt biſſo ſꝑ ꝛ purpure veſtiret̃. ad tãtã venit iopiã / ꝙ guttã aque petẽs ñ potuit obtinere / nec obtinebit eternalr̃. Luc. xvi. Proſperitas mũdana q̃ eſt i honoribꝫ ꝛ dignitatibꝫ hoĩeꝫ ligat vinculis vitiorũ / ſʒ paꝝ durat. Nam ſaul anteq̃ꝫ eſſet ĩ regia dignitate: fuit bonitate decorat⁹ / q̃ accepto regno cuncta quaſi precepta dñi ꝑterijt. i. Reg. xv. Dauid propter multitudinẽ ſubditoruꝫ ſupbiendo pplm̃ numerauit. ij. Re. xxiiij. Jeroboã anteq̃ꝫ eſſet rex / puer bone idolis extitiſſe legit̃: qui habito regno vitulos adorauit ꝛ pplm̃ ſilr̃ adorare fecit. iij. Reg. xij. Cũ roboratus eſſet Ozias / eleuatũ eſt cor ei⁹ ꝛ voluit adolere incenſum: ꝛ qꝛ rep̃heñſus eſt a ſacerdotibꝫ deſiſtere noluit / meruit incurrere plagaꝫ lepre. ij. Para. xxvi. Manaſſes rex iuda / fuit peſſim⁹ tpe regie dignitatꝭ: ſed anguſtiatus / ꝛ vinctus in Babylone. agens penitentiã / fuit bon⁹. ij. Para. xxxiij. Modicũ durãt honores ꝛ dignitates / et male vt ĩ plurimũ terminãtur. Nã Aman q̃ erat ſecũd⁹ a rege / ꝛ adorabat̃ ab oĩbus / poſtmodũ eſt turpiter ſuſpẽſus. Heſt. vij. Statuã quã vidit Nabuchodonoſor percuſſam a lapide / ꝛ in fauillaꝫ redactã: indicat ꝓſperitatem mũdanã in dignitatibꝫ ꝛ honoribꝫ nihil eſſe. Dañ. ij. Magnũ fecerũt honorẽ iudei domino in Hierl'm veniẽti: ſed in ſero reuerſus eſt in Bethaniã. qꝛ in Hierl'm nõ inuenit hoſpiciũ. ꝛ poſt dies paucıſſimos / ẽ ab ipſis turpiter crucifixus ꝛ occiſus. Joan. xix. Cũ ppl's laudes diuinas acclamaret Herodi: ipſe Herodes ab angelo eſt percuſſus. Act. xij. Proſperitas mũdana q̃ eſt ĩ victorijs ꝛ triũphis de quibꝫ hoĩes ꝯſueuerũt letari / frequẽter eſt occaſio peccatoꝝ / cito labit̃ / ꝛ in triſticiã cõmutat̃. Nã Gedeon excu-

tiēs frumentum in torculari/ fuit bonus/ ita q̄ ei angelus voluit apparere/ q̄ poſtea ob tēta magna victoria/ fuit ma lus. Judi. vi. Dauid primo fuit ſctūs. poſt multas victo rias glorioſas/ adulterium ⁊ homicidiū ꝑpetrauit. ij. Re. xi. Q̄ parū duret huiuſmo/ di pſperitas patet. Nā poſt/ q̄ꝫ Amaſias rex iuda debella uit edom/eleuatus/male ſuc/ ceſſit ſibi quādo cū Joas re ge voluit preliare. iiij. Reg. xiiij. Ptolomeus debellato Alexādro / ⁊ habito eius ca/ pite tribus dieb᷒ tantūmodo ſuꝑ vixit. i. mach. xi. Proſpe/ ritas mūdana in p̄dict꞉ omi bus hoc ſolū habet/ q̄ ꝯgre/ gat hoī multitudinē amico/ rū qui tribulationis ⁊ angu/ ſtie tempore diſperguntur. iuxta illud Ouidij i de pōto: Tēpore felici multos nume/ rabis amicos. Tēpora ſi fue rint nubila ſolus eris. Hoc patet in Thobia qui quādo erat paup: ⁊ cecus. Thob. ij nō legimus eū ab aliquo cō/ ſanguineo viſitatū: ſed poſt q̄ꝫ fuit illuminat⁹: ⁊ diues ve nerūt ad eū ꝯſanguinei gau/ dētes Tho. xi. Job q̄ꝫdiu fu it afflictus nō habuit amicū ei aliquid deſeruientē: ſed cō ſolatores habuit oneroſos: ſed poſtq̄ꝫ deus dedit ei du/ plicia/ venerūt ad eū fratres ſui ferētes vnuſquiſq̄ꝫ ouem vnam ⁊c. Job. vlti.

¶De prudentia ⁊ ſagacitate. Cap. cxiij.

Prudentis officium eſt.
Verba quedam fingere et ſe ſimulare.
Diſcordes reſtringere eoſq̄ꝫ placare.
Iram non impingere ſed ab ſentare.
Falſos arte ꝯſtringere atq̄ꝫ reprobare.
Ordine depingere ordinate q̄ꝫ dare.
Anteq̄ꝫ attingere opa ꝓbare
Verbis multa fingere pau/ caq̄ꝫ monſtrare.
Robur attingere et diſſimu/ lare.

p PRudentia magna eſt ſimulare et fingere verba/ ⁊ vnū aliquā/ do oſtēdere ꝓ alio. Nā abraā veniens in egyptū celerauit veritatē/ vxorē dicēs eſſe ſo/ rorē. Gene. xij. Simile fecit Abraā qn̄ venit ad Abyme/ lech regē. Gen̄. xx. Samuel ſimulauit ſe velle offerre ſa/ crificiū cū veniret vt Dauid

vngeret in regem. i. Reg. xvi. Magna ſagacitate vſus eſt Joſue ſimulando fugam in obſidione vrbis Hay. Joſ. viij. Callide cogitauerūt gabaonite ſimulantes ſe venire de lōginquo. Joſ. ix. Ayoth ſimulās ſe portare pecuniaꝫ vel munera. Eglon eum aſtute decepit. Judi. iij. Dauid coram Achis ſimulauit ſe fatuum/ vt poſſet ab eo fugere. i. Reg. xxi. Jehu ſe finxit honorare ꝓphetas Baal poſtea occidit eos. iiij. Regū. x. Simulauit villicus pietatē erga debitores: cuius prudentiā dn̄s cōmendauit. Lu. xvi Prudentis officiū eſt per verba dulcia placare iratos et diſcordes. Sic prudēter placauit Abraam Loth: ⁊ ſedauit iurgiū inter vtriuſqꝫ paſtores. Gen. xiij. Nuncij miſſi ad filios Ruben prudēter locuti ſunt: ⁊ illi prudenter placauerūt eos. Joſue. xxij. Abygail prudenter placauit Dauid iratū contra Nabal virum ſuū. i. Reg. xxv. Verba mulieris prudentis fecerunt reuocare Abſalon ad Dauid contra eum iratuꝫ. ij. Reg. xiiij. Sapiens mulier de abela fecit Joab ab obſidione recedere. ij. Reg. xx. Filij iſrael ſimulātes fugā caute debellauerūt tribū Beniamin. Judi. xx. Prudentia eſt iram nō impingere: ſed ſe abſentare. Nam poſtqꝫ rebecca conſuluit filio ſuo Jacob vt obtineret benedictionem conſuluit/ vt abſentaret ſe ab ira fratris ſui Eſau acquieuit ei. Gen̄. xxvij. Exploratores quos miſit Joſue prudēter egerunt: vt cederēt furori. Joſue. ij. Diſcrete prohibuit ezechias ne ppl'ꝫ rn̄deret nūcijs regis aſſyrioꝝ loquētibꝫ blaſphemias: qꝛ nō expedit rudes ꝯtra linguatos infideles litigare. iiij. Regū. xviij. Prudētis eſt ꝑ verba deprehendere falſos/ ⁊ artē arte deludere: nā arte deluſit iacob laban: qn̄ voluit ei dare ꝓ labore mercedē. Gen̄. xxxi. Joſeph caute deprehendit frēs ſuos ꝑ verba eorū. Gen̄. xlij. Deprehēdit Jepte prudēter ꝙ eſſent ephretei ⁊ galaadite ꝑ ceboleth. Jud. xij. Salomon depħēdit mulierē meretricē nō eſſe matrē pueri per verba ſua. iij. Reg. iij. Daniel prudenter cōuicit ⁊ cōprehēdit illos duos ſenes teſtes falſos ꝑ verba eorū. Dan̄. xiij. Sapiēter depħendit Chr̄s phariſeos interrogantes/ in

cuius poteſtate faceret mira/ cula. Mat.xxi. Prudētis vi/ ri eſt/oīa ordinare/ꝛ oīa face/ re cū diſcretōe: maxime in di uiſione bonoꝝ/ne ſequentes poſtea ↄtendāt. Jō abraā or/ dinate diuiſit filijs bona ſua ne poſtea inter ſe certarent. Geñ:xxv. Ordinate ꝛ ſagaci ter egit Jacob qñ debuit ob uiare fratri ſuo irato mune/ ra p̄mittēdo/ res diuidēdo/ꝛ nimis dilectos maiori ꝑicu/ lo exponēdo. Geñ.xxxij. Pru dens debet rē aliquā ꝓbare prius anteq̄ꝫ attēptet eā. Nā moyſes anteq̄ꝫ inuaderet ter/ rā ꝓmiſſiōis miſit explorato res ſuos. Nū.xiij. Sil'e fecit Joſue. Joſ.ij. Dauid ꝓbauit ſapiēter ſi poſſet armatus in/ cedere anteq̄ꝫ iret ad bellū.i. Reg.xvij. Gedeō ꝓbauit vi/ ros valētes ꝛ ꝓbos ad fontē aque anteq̄ꝫ ↄmitteret bellū. Judi.vij. Prudētes ꝛ diſcre ti cognoſcunt̄ in verbis/ſiue futura p̄cogitādo/ſiue ↄgru/ entes parabolas aſſumendo vel diſcrete loquēdo/ vel bo/ nū ↄſiliū dando. Nā ioſeph corā Pharaone ſomnia pru dēter expoſuit:ꝛ vt ſapiēs bo nū ↄſiliū ſibi dedit. Geñ.xli. Diſcretū ꝛ prudēs ↄſiliū de/ dit Jetro Moyſi/vt ꝓlatum eligeret in pp'lo. Exod.xviij. Sil'itudinē prudentē acce/ pit Nathan arguēdo dauid de pctō ſuo. ij. Reg.xij. Ro/ boam fuit imprudēs q̄ ſenuꝫ ↄſiliū nō adipleuit / ſed iuue/ nū.iij. Reg.xij. Filius ꝓphe/ te prudentē ſil'itudinē dedit/ qñ Achab reꝑhendit ꝛ Jo/ ſaphat cōmendauit. iij. Re. xxij. Magne prudētie verbū dixit Zorobabel de fortitudi ne mulierum ꝛ veritatis. iij. Eſdre. iiij. Jnter prudentie documēta thobie fuit ꝙ ↄſi/ liū a ſapiente filius quereret. Tho.iiij. Uiſiōes nabucho donoſor Daniel prudēter ex poſuit. Dañ.ij.ꝛ.iiij.c. Mire prudētie ꝛ diſcretiōis fuerūt verba marie ad angelū / ꝛ ad Eliſabeth. Lu.i. Prudentie ſignū ē diſſimulare iniurias: licet cognoſcat q̄d ſit. Nam Saul diſſimulabat pruden ter audire male de ſeipſo lo/ quētes. i. Reg.x. Cognouit Judas dolum Nichanoris et ſe prudenter extraxit. ſcd'i. Mach.viij. Symō cogno uit dolū Triphonis/ ꝛ tñ fe/ cit qd̄ petijt/vt ſcandalū vita ret.i. Mach.xiij. Uolēs pau lus ire in Syriā cognoſcēs paratas inſidias/caute decli nauit. Act.xvij. Paulus pru

denter aduertēs fraudē volentiū eū ducere in hierl'z/ ad Ceſarē appellauit. Act.xxv

¶ De pueris bone indolis. Cap.cxiiij.

Pueri boni ſunt/
Male agentib; diſſentiētes.
Suis parentib; obediētes.
Rebus decētib; ſe exercētes.

Pueri bone indolis ſunt obediētes parentib; nec murmurāt qñ aliqd eis pcipit. Nā Iſaac non legit murmuraſſe qñ pater eū voluit imolare. Ge.xxij. Quādo Dauid debebat vngi in regē erat puer/ ꝛ paſcens oues tanq̄ patri obediēs. i. Reg.xvi. Pueri boni cognoſcunt/ ſi vicia ꝛ malas ſocietates odiunt. Nam Ioſeph tanq̄ crimē odiens accuſauit frēs ſuos crimine peſſimo. Gene.xxxvij. Thobias cū eſſet iunior / ſic puerilia vitia odiuit/ ꝙ nihil puerile geſſit. Tho.i. Septē fratribus adoleſcentib; ſic erat odiū ſacrilegiū / vt crudeles ſuſtinerent penas.ij. Mach.vij. Pueri boni ſe ad bona exercitant: ꝛ eccleſias ꝛ loca ſctā frequentāt. Nā ſamuel adhuc puer / miniſter erat in ↄſpectu dñi. i. Reg.ij. Ioas erat ſeptē annoꝝ cū regnare cepiſſet/ ꝛ fecit bonū corā domino. iiij. Reg.xij. Daniel et ſocij eius ſine magiſtro legē ſeruātes ſobrie ꝛ ſancte inter pueros gētiles vixerūt. Dā.i. Ioānes baptiſta ↄfortabat ſpū ꝛ creſcebat: ꝛ erat in deſerto vſq; ad diem oſtenſiōis ſue. Lu.ij. Ieſus puer duodēnis inuētus eſt in tēplo inter doctores/ ꝛ deſcēdit cum parentib; ſuis/ ꝛ erat ſubdit⁹ illis/ omnib; pueris in exemplum. Lu.ij.

¶ De punitiōe delinquētiū. Cap.cxv.

Punit deus delinquētes ꝑpter peccatum:
Tranſgreſſionis obediētie non obſequendo.
Mōſtrationis incontinentie laſciuiendo.
Elationis ꝛ excellentie ſuperbiendo.
Rebellionis ſue potentie vana colendo.
Turbationis ꝛ impacientie iram ſequendo.
Detractionis et inuidentie murmur inferendo.
Exactōis et affluentie in appetendo.
Repletionis et corpulentie

in comedendo.
Preſumptionis et irreuerentie in deridendo.
Oſtenſionis ꝛ extollentie ſe preferendo.
Obmiſſionis et negligentie non exercendo.

Punit deus ꝗuit pctm̄ iobedientie. Nā ꝑmi parētes grauiter puniti ſunt ꝑpter pctm̄ iobedientie/ꝗ credebāt ſe non ita grauiter puniri. Geñ. iij. Colligēs ligna in ſabbato cōtra dei ꝑceptū fuit dei nutu a populo lapidatꝰ. Nū. xv. Quia Saul fuit inobediēs deo in cede Amalech/ reprobatꝰ eſt a regno. i. Re. xv. Uir dei cōtra volūtatē dñi comedit panē in domo ꝓphete fuit a leone occiſus. iij. Reg. xiij. Ciuitatē ſanctā ꝑmiſit deꝰ deſtrui ꝛ ppl'm captiuari ꝑpter inobedientiā. iiij. Reg. xxv. Punit deꝰ pctm̄ luxurie. Nā originali mūdo non pepcit. ſed pene totū aquis diluuij deleuit: qꝛ oīs caro corrupat viā ſuā/luxurioſe viuēdo. Ge. vi. ꝛ. vij: Quinqꝫ ciuitates fetēti ſulphure ꝛ igni / delete ſūt/ ꝑpter pctm̄ ꝯtra naturā. Ge. xix. Propter pctm̄ cōmiſſuꝫ in vxorē leuite / q̄ſi tota tribꝯ beniamin fuit deſtructa. Iudi. xx. Punit deꝰ pctm̄ ſuperbie. Nā Pharao cū egyptijs ſubmerſi ſunt ꝑpter ſupbiaꝫ Exodi. xiiij. Septuaginta duo milia hoīm mortui ſunt ꝑpter ſuperbiā Dauid qui fecerat numerare ppl'm. ij. Re. xxiiij. Antiochus ſupbus/fuit graui plaga ꝑcuſſus/ita vt vermibꝯ ſcaturiret. ij. Mach ix. Herodes ſupbus / cui populus acclamabat honores diuinos/ percuſſus ab angelo/a vermibus eſt cōmeſtus. Act. xij. Punit deꝰ pctm̄ idolatrie. Nā ꝑpter idolū qđ adorauerūt idololatre / ceciderūt vna die vigintitria milia hoīm. Exo. xxxij. Egreſſus eſt ignis ꝛ deuorabat nadab ꝛ abiu/qꝛ obtulerūt ignē alienū. Leui. x. Punit deus pctm̄ ire. Nā blaſphemꝰ qui ex ira blaſphemauerat dñm/ lapidatus eſt a ppl'o. Leui. xxiiij. Seruus nequā/ꝗ noluit dimittere proximo ſuo/ miſſus eſt in carcerem donec redderet vniuerſum debitū. Mat. xviij. Punit deus peccatū murmurationis. Nam murmurante ppl'o /egreſſus eſt ignis / ꝛ deuorauit caſtra. Num. xi. Maria ꝑcuſſa eſt lepra: qꝛ ꝯtra Moyſen mur/

murauit. Num.xij. Serpentes ignitos miſit dñs in pplꝫ murmurantē. Num.xxi. Punit de⁹ pctm̄ auaritie. Nam Achan cum ſuppellectili ſua periijt: quia de anathemate ꝑ auariciā tulit Joſ.vij. Grauiter punit⁹ eſt Giezi q̄ munera a Naamā ꝓpter auariciā ceperat.iiij. Reg.v. Heliodor⁹ fuit male flagellatus: qꝛ theſaurū viduarū voluit aſportare. ij. Mach.iij. Auaricia Ananie ꝛ Saphire fuit per Petrū graui punitiōe punita. Act.v. Punit deus pctm̄ gule: vt patet in primis parētibꝫ comedentibꝫ pomū vetitū. Gen̄.iij. Filij Hely q̄ violenter tulerāt carnes crudas vt lautius pararēt / q̄s pater eoꝝ nō corripuerat ſicut debuit/grauiter cū patre ſūt puniti a dño.i. Reg.iiij. Punit de⁹ pctm̄ irreuerētie ad deuꝫ ꝛ ad hoīes. Nā oza cū irreuerēter tangeret archā dñi vt iuuaret/ꝑcuſſus eſt a dño/et ibidē mortuus eſt.ij. Reg.vi. Quadraginta duo pueri ab vrſis lacerati fuerūt: quia irreuerēter heliſeū deridebāt. iiij. Reg.ij. Ozias qꝛ ad modū ſacerdotū voluit adolere: nō exhibēs ſacrificio reuerētiā eſt fact⁹ leproſus. ij. Parali.xxvi. Punit de⁹ pctm̄ vane gl'ie. Nā Ezechias q̄ oſtēdit theſauros ſuos nūcijs regis babylonie oēs dei ſentētia amiſit.iiij. Reg.xx. Quia eleuate ſūt filie ſyō erit ꝓ ſuaui odore fetor. Eſa.iij. Punit deus pctm̄ accidie. Naꝫ ſeruū inutilē qui talentū ſibi cōmiſſum multiplicare non ſtuduit precepit eū dñs in tenebras mitti exteriores/ꝛ acriter puniri. Matt.xxv. De hac materia q̄re plura exempla de accidia.

¶ De puſillanimitate. Cap.cxvi.

Puſillanimes ꝛ timidi
Parua timentes magna ſortiuntur.
Praue mordētes murmura ſequuntur.
Cuncta pauentes timidi feruntur.
Bella gerētes ſepi⁹ vincunt̄.

Puſillanimes dū timent minas vincunt̄ ꝛ ruūt in magna ꝑicula. Nam Loth qui timuit ſaluari ī mōte/cecidit poſtea in inceſtum et ſtuprum filiarum. Geneſis.xix. Sedechias dum timuit diſplicere ꝓncipibus in mortem Biere-

mie conſenſit. Hiere. xxxviij. Darius rex perſarū timens ꝯtradicere ſatrapis/miſit daniel ē in lacū leonū. Dan̄. vi. Dum petrus timuit vocem mulieris/ter Chr̄m negauit. Math. xxvi. Puſillanimes murmurare ſolent: ſicut filij iſrael qn̄ viderunt egyptios veniētes poſt ſe/ nō attēdētes miracula dei/timentes murmurare ceperūt. Exod. xiiij. Perlato ab exploratoribꝫ terre ꝓmiſſiōis/cultores eſſe fortiſſimos/ murmurauit ppl's. Nū. xiiij. Puſillanimes oīa timēt/etiā nō timēda. Nā filij iſrl' audiētes vocē dn̄i: dixerūt timētes Moyſi: Non loquaẜ nobis dn̄s / loquere tu nobis. Exo. xx. Balac timens iſrael / miſit ad Balaā plus ꝯfidens in verbis q̄ꝫ in armis. Num̄. xxij. Gabaonite dixerūt ad Joſue/ ⁊ ad euꝫ veniētes ⁊ timētes / fecerunt pacta que ipſe voluit. Joſue ix. Uidēs petrus ventū validum timuit / qn̄ ſup mare ad dn̄m ambulabat. Mat. xiiij. Timuiſſe videẜ Nycodemꝰ q̄ venit ad Jeſum nocte q̄ſi nō audēs ire de die. Joā. iij. Arguit dn̄s diſcipl'os q̄ ipo p̄ſente in mari fluctuantes timebāt. Mat. viij. Diſcipuli timētes/Chriſtū reliquerūt: ⁊ adoleſcens ſindone nudus aufugit. Mar. xiiij. Ceci nati parētes timidi rn̄derūt: qꝛ timebāt extra ſynagogā fieri Joā. ix. Puſillanimes eſſe in prelijs piculoſum eſt. Nam poſtq̄ꝫ filij iſrl' Hay fugauerunt filios iſrl'/⁊ mortui ſunt trigintaſex homīes / expauit cor ppl'i: ⁊ inſtar aque liquefactū eſt. Joſue. vij. Gedeon pugnaturus dixit exercitui ſuo: Qui formiduloſus eſt reuertaẜ: ⁊ reuerſi ſunt viginti duo milia. Judi. vij. Iſraelite audiētes Goliath timuerūt nimis et fugierūt p̄ timore. i. Reg. xvij. Saul videns caſtra philiſtinorū / timuit ⁊ expauit cor eiꝰ: ⁊ ibi occubuit. i. Reg. xxviij. Roboā rudis ⁊ corde pauido/ nō potuit reſiſtere exercitui Jeroboā. ij. Para. xiij. Mortuo holoferne ſuus exercitus eſt ſolo timore fugatus. Judith. xiiij. Uidēs iudas machabeꝰ qđ defluxit exercitus eiꝰ/ ⁊ bellū vrgeret cōtra eū / fractus eſt corde: ⁊ in bello illo cecidit/ nec alibi legiẜ timuiſſe. primi Macb. ix.

¶De ſabbati obſeruatione.
Caput. cxvij.

Sabbatis et feſtiuis diebꝰ debent.
Quieſcētes nihil operari vanitatis.
Delinquentes male tormentari pro peccatis.
Attendentes verba predicari veritatis.
Omnes gentes rebus occupari ſanctitatis.

Sabbatum interpretat̄ requies / qr in ſabbatꝭ ſeu feſtis debet hō quieſcere ab omi ope ſeruili/ ⁊ feſta cuſtodire. Quia requieuit dn̄s die ſeptimo ab omi ope ſuo qd patrarat. Geñ.ij. Ob hāc cām filij iſrael colligebāt manna die feſto in duplo vt ſabbato feſtiuarent. Exo.xvi. Inter p̄cepta decalogi ſolius mādati de obſeruātia ſabbati ratio redditur. Exo.xx. Ita iudei cuſtodiebāt ſabbatū q̄ nolebāt ſe defendere ab impugnatoribus i. Mach.ij. Mulieres ſctē q̄ parauerūt aromata ad vngēdū chrm ſabbato ſiluerunt. Luc.xxiij. In huius figura requieuit dn̄s die ſabbato in ſepulchro. ibidē. Sabbatuꝫ nō obſeruātes debēt corripi ⁊ puniri. Nā colligens ligna in ſabbato/ iuſſu dn̄o fuit lapidatus. Nū.xv. Arguit neemias calcantes torcularia ⁊ portātes onera ī die ſabbati Nee.xiij. Sabbati ⁊ feſtorū obſeruatio debet ppl'o nūciari/ ⁊ in feſtis verbū dei p̄dicari. Idō hoc preceptū de cuſtodia ſabbati frequēter repetit̄. Exo.xx. Nycanorē volentē p̄liari die ſabbati iudei ſequētes eū/ iſtruxerūt ſabbatū obſuare. ij. Mach.xv. Ob hāc cāz dixit Paulꝰ: Ignorātes Jeſum ⁊ voces pphetarū q̄ p oē ſabbatū legunt̄. Act.xiij. Dicit̄ etiā q̄ apl'i loquebant̄ cū mulieribꝰ q̄ ꝯuenerāt die ſabbatorum. Act.xvi. Sabbato vel feſtis diebus debet hō multa bona facere vel plura q̄ ferialibꝰ diebꝰ. Nā die ſabbati offerebant̄ duo agni: et alijs diebꝰ vnꝰ. Num.xxviij. Ppl's iſrl' vidēs q̄ hoſtes die ſabbati eos īpugnarēt/ meliꝰ cogitauerūt ſe defendere: vt oſtendat̄ q̄ iſtis diebꝰ magis reſiſtendū ſit tentationibꝰ vl' impugnatiōibꝰ. i Mach.ij. Chriſtus multa miracula fecit in ſabbato: vt patet p oīa euāgelia: ⁊ huiꝰ triplex eſt ratio. Prima/ vt ſe oñderet dn̄ꝫ ſabbati/ dn̄s em̄ eſt filiꝰ hoīs etiā ſabbati. Matt.xij. Secunda/ vt intelligeret̄ q̄ a ma

lo ceſſandū eſt/ nō a bono / ſꝫ
ſabbato bene facere. Quia li
cet die Sabbati benefacere
Matt. xij. Tertia vt plures
edificarent̄ ex viſione mira/
culi: vt patet in ſanatione in/
clinate femine. Lu. xiij.

¶De ſapientia mulierum.
Cap. cxviij.

Sapiētes debēt eē mlīeres.
Filialem inducētes exhorta
tionem.
Coniugalem exercētes ope/
rationem.
Uidualem ſuſtinentes deſo
lationem.
Uirginalem offerentes illi/
bationem.
Corporalē impedientes vio
lationem.

ſ Apientes
mulieres ſunt que fi/
lios ſuos īſtruūt / ꝛ eis bona
procurāt. Nā Sara pruden
ter procurās/ intellexit ludꝫ
Iſmahelis cū filio ſuo Iſa/
ac nō eſſe bonū/ ꝛ voluit dn̄s
ꝙ abraā acquieſceret volūta
ti ei⁹. Gen̄. xxi. Rebecca fuit
valde argumētoſa ad inſtru
endū iacob: vt haberet bn̄di
tionē. Gen̄. xxvij. Caute etiā
docuit ipſa Iacob vt abſcō
deret ſe ab ira frīs ſui. Gene.
xxviij. Berſabee mater Sa/
lomonis / ſapiēter verba pro
poſuit/ vt filius ei⁹ regnaret.
iij. Reg. i. Una illarū duarū
meretricuꝫ ſapiēter allegauit
Salomoni/ vt fili⁹ eius non
diuideret̄. iij. Reg. iij. Mu/
lier Sunamitis/ noluit pro
pter giezi dimittere Heliſeū
vt filiū ſuſcitaret. iiij. Re. iiij.
Sapiētes debēt eſſe mulie/
res coniugate/ ꝛ prudēter vi/
ris ꝛ alijs reſpondere. Nam
Delbora vxor Lapidoth ſa
piēter docuit Barath pplm̄
liberare de inimicis. Iud. 4.
Anna vxor Helchane ſapiē
ter ſe excuſauit corā Hely ſa
cerdote. i. Re. i. Abigail vxor
Nabal/ ꝑ ſapientiā ꝛ eloquē/
tiā ſuā liberauit virū ſuum a
morte. i. Reg. xxv. Olda vxor
Sellū ſapiēter ꝯfortauit io/
ziā ꝛ pplo mala ventura ꝑdi
xit. iiij. Re. xxij. Heſter vxor
Aſſueri regis cum ſapienti
cautela fecit petitionē ſuā re/
gi. Heſt. vij. Eliſabeth vxor
Zacharie: ſapiēter cognouit
aduentū matrꝭ filij dei. Luc.
i. Uxor Pilati ſapiēter locu/
ta eſt/ ꝛ prudēter egiſſet Pila
tus ſi ei credidiſſet. Matth.
xxvij. Sapiētia debet eſſe in
viduis ad inſtruēdum alias.
Nā aſtuta fuit noemi vidua

docēs Ruth nurū ſuā alieni
genā/ quomō nubere poſſet
Booz nobili ꝛ potēti. Ruth
iij. Mulier vidua Tecuites
ſapiēter induxit Dauid vt fi-
liū Abſalon reuocaret exulē.
ij. Reg. xiiij. Regina Saba
q̄ poſt mortem viri regnabat
venit videre ſapiētiā Salo-
monis ꝛ diſcere. iij. Regū. x.
Mirā prudētiā ꝛ ꝯſtantiam
oſtēdit Judith pplm docen-
do ꝛ Holofernē occidendo.
Judith. viij. Sapiētes mul
tū debēt eſſe virgines in orā-
do/loquēdo/ꝛ ꝯuerſādo. Nā
Sara virgo filia Raguelis
ſapiēter dn̄m orauit/vt eā de
obprobrio liberaret. Tho. iij
Tā tacēdo quā loquēdo ptꝫ
beatā Mariā fuiſſe virginē
prudētē. Nā parꝫ ꝛ cū paucis
locuta ē. Primo cū āgelo di-
ſcrete q̄rēdo / ꝛ diſcretiꝰ acq̄e
ſcēdo dicēs: Quō fiet iſtud:
qm̄ virū nō cognoſco: ꝛ iterū
Ecce ancilla dn̄i: fiet mihi
ſm̄ verbū tuū. Lu. i. Scd̄o
locuta eſt cū eliſabeth ipſam
ſalutādo. Et nota ꝙ poſt ma
gnas laudes Eliſabeth / ni-
hil ei reſpōdit: ſed deū lauda
uit di. Magnificat aīa mea
dn̄m. Lu. i. Tertio locuta eſt
cū filio dulciter īterrogādo
di. Fili q̄d feciſti nobis ſic:
pater tuꝰ ꝛ ego dolētes q̄re-
bamꝰ te. Lu. ij. Quarto locu
ta eſt cū eodē filio dulciter in
terpellādo ꝓ verecūdis ꝛ pau
perib nuptijs dicēs ex com-
paſſiōe: Fili vinū nō habent
Joā. ij. Quinto locuta eſt cū
miniſtris eos īſtruēdo ð obe-
diētia di. Quodcūq̄ dixerit
vobis facite. Joā. ij. Sapiē
tes ſūt aliq̄ peccatrices. Nā
Raab meretrix nūcios ioſue
prudēter abſcōdit. Joſue. ij.
Maria magdalena ſapiēter
ad pedes chri ſtetit/ qꝛ ibi pri
mo remiſſiōeꝫ pctōꝝ īuenit.
Scd̄o exhibuit chro debitā
ꝛ deuotā reuerētiam lauādo/
tergēdo/vngēdo pedes ſaluā
toris. Lu. vij. Tertio audi-
uit diuinā ſapiētiā: qꝛ ſtabat
ad pedes dn̄i/ꝛ audiebat ver
bū illiꝰ. Lu. x. Quarto obti-
nuit fr̄is ſui Lazari reſuſcita
tionem ꝛ vitam. Joā. xi.

¶De ſacra ſcriptura.
Cap. cxix.

Sacra ſcriptura continet.
Teſtamentum vetuſtatis cō
tentiuum figurarum.
Sacramētum nouitatis ex
preſſiuū doctrinarum.

Sacra ſcri-
ptura diuidit in vetꝰ
et nouū teſtamentū. Vetus

autē teſtamentuʒ diuidit in
quatuor partes ſcḋm q̄tuor
que ꝑtinēt ad vitā ſpiritualē/
in qua ꝑ ſcripturā reformet.
Jdeo q̄tuor ſunt partes ſcri/
pture veteris teſtamenti ſcʒ.
Lex preceptorum.
Hiſtoria exemplorū.
Sapientia monitionū.
Prophetia predicationū.
Uita nāqꝫ ſpiritualis.
Jn preceptis tribuitur.
Jn exemplis oſtenditur.
Jn monitionibꝫ promouet.
Jn predicatiōibꝫ perficitur.
Lex igit preceptorū ꝯtinet
quinqꝫ libros ſm q̄nqꝫ q̄ re/
quirunt in p̄ceptis. Primo
q̄nqꝫ p̄cepta tradunt. Jō pri
mo ponit liber vbi legē reci/
pientiū generatio ſcribit. ſcʒ
Geñ. Scḋo q̄ p̄cepta p̄cipi/
unt. iō ponit ſcḋs liber vbi p̄
cepta legis tradunt. ſ. Exoḋ.
Tertio q̄ ſunt obſeruātie pro
motores. iō ponit terti⁹ liber
vbi miniſtri eccl'ie ſtatuunt.
ſcʒ Leuiti. Quarto qui ſunt
idonei executores. Jō ponit
quart⁹ liber/vbi īfirmi a for/
tibꝫ diſtinguunt. ſcilʒ Num̄.
Quinto q̄ ſunt dubiorū de/
claratores. iō ponit quintus
liber/ vbi ꝑ moyſen declarāt
dubia. ſ. Deute. Scripture
ſacre veteris teſtamēti pars
ſcḋa ſcʒ hiſtoria exemplorūʒ
diuidit: qꝛ quedā ſunt exēpla
ꝑlatorū. Et q̄dā ſubditorūʒ.
Prelatorū exempla ſunt ſex.
Nā debēt p̄mo ſubditos ad
verū finē dirigere/ qḋ oñdit
ꝑ Joſue q̄ ppl'm direxit ī ter
rā ꝓmiſſionis. Joſ. ij. Scḋo
lites diſſoluere. Jō diuerſi iu
dices diuerſis tp̄ibꝫ ordināt
in libro Judi. Tertio ſubdi/
tos inſtruere. Jdeo Noemi
inſtruxit Ruth quo mō nube
ret qḋ totū oſtendit in libro
Ruth. Quarto ſubditos de/
fēdere. Jdeo a bellis tp̄alibꝫ
reges protegūt. qḋ oñdit in
libris regū: ⁊ a ſp̄ualibꝫ: ſcʒ q̄
legem volebāt diſſoluere: vt
Machabei. De quibꝫ dr̄ in
libris machabeorū. Quinto
deſtructa reedificare. Jdeo
neemias reedificabat muros
hierl'm: vt patet Neemie. Et
edras reedificabat tēplū qḋ
erat ab hoſtibꝫ ꝓphanatuʒ. i.
Eſdre. iij. Sexto debēt fina
liter deo adherere. Jō Job
adheſit deo in ꝓſperis ⁊ ad/
uerſis. Jn libro Job. Exem
pla vero ſubditorū oñdunt
in tribꝫ. Nā debēt ſubditi pri
mo ſeruare patiētiā in aduer
ſis. qḋ docemur ꝑ thobiā q̄
excecat⁹ ſuſtinuit paciēter ce
citatē. Tho. ij. Scḋo debēt

habere ↄſtantiā in aduerſis. Ideo iudith ponēs ſe in pi/culis ↄſtanter hoſtes deiecit. Judith.xiij: Tertio debent habere beniuolentiā in ꝓſpe ris. Ideo Heſter ſublimata pplo beniuola fuit. Heſter. Scripture ſacre tertia pars ſcȝ ſapiētia monitionū diui/dit. Quia quedā ē amonitio generalis q̄ mouent vniuerſi cuiuſcūq; ſtatus ⁊ cōditiōis exiſtāt. vt in libro Ecc̄i. Alia eſt āmonitio ſpecialis: et hec eſt aliq̄n p̄latoꝝ/ q̄ debēt ſer/uare iuſticiā. ⁊ hoc oñdit ſa/lomon dicens: Diligite iuſti ciā ⁊c̄. Et hoc ↄtinet in libro Sapiētie. Alia eſt ammoni/tio ſubditoꝝ/ ⁊ hec eſt triplex ſcd̄m triplicē differentiā ſub ditoꝝ. Nā prima eſt incipiē/tiū. Et hāc ponit Salomō dirigēs ſermōes ſuos ad par uulos. vt ī libro Prouerbioꝝ Sc̄da eſt ꝓficientiū: in qua oñdit vanitas tp̄aliū quā di/mittūt proficientes. Et hoc in libro Eccl'iaſtes. Tertia ē pfectoꝝ in qua pfectus in cō templationib⁹ erudit multis modis. Et hoc in lib. Canti. veteris inſtrumēti. Scriptu re ſacre pars q̄rta. ſcȝ ꝓphetia diuidit. Quia aut p̄dicuntur opera Chr̄i que eſt/ prima ꝓ phetia que p̄dicit eius incar/nationē dicens: Ecce virgo concipiet. Et hic eſt Eſaias Secūda ꝓphetia p̄dicit ei⁹ paſſionē dicens: Ecce quaſi agnus mā ſuetus/ qui portat ad victimas. Et hic eſt Hie/remias. Tertia ꝓphetia p̄di/cit eius aſcenſionem dicens: Aquila grādis alarū magna rum venit ⁊c̄. Et hic eſt Eze chiel. Quarta ꝓphetia predi cit ſpūſſcti miſſionē dicens: Emitte ſpiritū tuum ⁊ crea/bunt: ⁊c̄. Et hic eſt dauid in libro pſalmoꝝ. Quinta dicit finalis iudicij retributionem dicens: Aperti ſunt celi/ ⁊ iu dicati ſūt mortui. Hic eſt da niel. Aut predicunt opera fi/lioꝝ Chriſti. Ideo opa duo decim tribuū filiorum predi cantur in libro. xij. ꝓphetaꝝ. Scriptura ſacra noui teſta menti diuidit. quia in euan/gelijs continent opera Chri ſti ⁊ verba. Quia primus de ſcribit eius humanitatē di/cens. Liber generatiōis Je/ſu Chr̄i filij Dauid. ⁊c̄. Hic eſt Mattheus. Secūdus p̄ dicat eius predicationem di cens: Vox clamantis in de/ſerto parate viā dn̄i. Hic eſt Marc⁹. Tertius ſacrificij paſſionē dicēs. Fuit in dieb⁹

Herodis regis ⁊c̃. Hic eſt Lucas. Quartus ei⁹ diuinitatē dicēs: In principio erat verbū/ ⁊ verbū erat apd deū. Et hic eſt Joānes. Opa vero aploꝝ recitant̃ i libro quē fecit Lucas poſt chr̄i paſſionē. Et hic eſt actus aploꝝ. Uerba aploꝝ cōtinentur in eplis Pauli/ ⁊ in ſeptē eplis canonicis vbi fideles oīmode inſtruunt̃. Futura picula ⁊ ammonitiōes eoꝝ in ſeptē viſionib⁹ Joānis. Et hic eſt Apocalipſis. Et hec eſt ſufficiētia totius ſacre ſcripture ⁊ oīum ſuoꝝ libroꝝ. Nā cuꝫ Chr̄s tētaret̃ a diabolo trib⁹ verbis ſacre ſcripture ſe defendit. Matth.iiij.

¶De ſepultura.
Cap.cxx.

Sepultura tp̄e mortis eſt.
Eligenda voluntate loco venerabili.
Exercenda cum pietate ope laudabili.
Negligēda equitate viro indomabili.
Exhibenda charitate parentela laudabili.

Epulturā debet hō eligere in loco ſctō ⁊ honorabili: et diligenter ante mortē de ea cōgitare. Jdeo Abraā cū diligētia emit agrū vt vxorē ibi ſepeliret. Gene.xxiij. Noluit Jacob ſepeliri cū malis: ſꝫ dixit Joſeph filio ſuo: vt eū cū ſuis pr̄ib⁹ ſepeliret. Gen̄.xlix. Hoc ipm petijt inſtāte morte Joſeph a fratrib⁹ ſuis ⁊ filijs ſuis. Gen̄.l. Hoc moyſes etiā impleuit qn̄ exiēs de egypto tulit ſecū oſſa Joſeph. Exod.xiij. Apparet dn̄m de ſepultura curaſſe quando dixit Jude: Sine illā vt in diē ſepulture mee ſuet illō. Joā.xij. Sepelire mortuos opus pietatis ⁊ cōmendabile eſt ⁊ opus miſericordie. iō Dauid cōmendauit viros Jabes q̄ fecerūt miſericordiā cū ſaule et filijs ſepeliēdo eos. i. Reg.xxxi. ⁊ .ij. Reg.ij. Cōmendat̃ Thobias: qꝛ libēter ſepeliebat occiſos in bello. Tho.i. ⁊.ij. Erga ſepulturā mortuorū impij menelai: iudei multū liberales fuer̃t.ij. Mach.iiij. Poſt preliū contra Gorgiam pie venit Judas vt defunctoꝝ corpora ſepeliret.ij. Mach.xij. Poſt preliū contra Triphonē/ pie venit Simon/ vt defuncti Jonathe fr̄is ſui oſſa ſepeliret.i.mach.xiij. Joſeph ⁊ nicodem⁹ pie

ſepelierũt Jeſuz in monumẽto exciſo de Petra Matth. xxvij. Uiri timorati ſepelierũt Stephanũ/ꝛ fecerũt plãctũ magnũ ſup eũ. Act.viij. Jaſon q̃ multos inſepultos ꝓiecerat/ꝛ ipſe inſepultus ꝛ illamẽtat⁹ interijt. ij. Mach. v. Sepultura ĩdigni ſunt rebelles ꝛ inobedientes fidei. Jõ vir dei caruit ſepultura. iij. Reg.xiij. Jtẽ ꝑ pctõ priuat̃ q̃s ſepultura: vt Hieroboã ꝛ oĩs ſtirps ei⁹/excepto vno filio q̃ de ſpeciali gratia tradit⁹ eſt ſepulture.iij.Reg. xiiij. Sepulturã debent filij cũ ſollicitudine parẽtibꝫ exhibere. Nã inter monita q̃ thobias dedit filio/fuit hoc. Cũ accepat de⁹ aĩam meã/corp⁹ meũ ſepeli. Tho.iiij. Jõ ſpirituales filij.ſcʒ diſcipuli Joannis ſepelierũt corpus ei⁹. Marci.vi.

De ſilentio ꝛ eius opatione. Cap.cxxi.

Silere debẽt ſpecialiter mulieres.

Obloquẽtes noxã fugiẽdo.

Jntima non oſtendentes ſecreta tenendo.

Et cõuitia tenentes his non reſpondendo.

Clericaliter viuentes ſacris aſſiſtendo.

Homineſq; ſapientes tempore tacendo.

Silentiũ tenere debent mulieres: qꝛ eaꝝ loq̃citas piculoſa eſt: iõ dedit dñs p̃ceptũ ade ꝛ nõ eue vt mulier min⁹ loquendi materiã haberet: ſʒ a viro diſcẽdi. his igit̃ p̃termiſſis eua garrulãdo ꝛ ſepiſſime ſerpẽti rñdendo/ ꝑ nimiã loq̃citatẽ/ ꝑadiſũ ꝑdidit. Geñ.ij. Uxor iob ſtulte locuta eſt / qñ Job fuit a deo ꝑcuſſus.iõ Job rep̃hendit eaʒ. Job.ij. Silere debẽt hoĩes ſecreta ſua ꝛ aliorum. nec ea reuelare maxime mulieribꝫ: qꝛ neſciũt ſecreta tacere. Nã qꝛ ſamſon reuelauit vxori ſecretũ/ipſa in eius dãnũ manifeſtauit. Judi.14. Jtẽ qꝛ ipſe ĩdicauit dalile ſecretũ fortitudinis ſue/ipa ꝑdẽte fortitudinẽ ꝛ vitã ꝓpter ei⁹ loq̃citatẽ amiſit. Jud.16. Silere dʒ q̃libet ad obprobria ꝯtentiões ꝛ lites/ nec dicẽdo/nec ad dicta rñdẽdo.nã qꝛ chã obpꝛobriũ patris fratribꝫ reuelauit /a patre maledictus fuit. Geñ.ix. Ob hãc cauſam ſilebat Saul et diſſimulabat ſe audire male lo-

quentes de eo vt nõ reſponderēt eis.i.Reg.x. Thobias auditis verbis iniurioſis ab vxore/nõ ei reſpõdit/ vt nõ litigaret.Tho.ij.Cum ancilla Zare dixiſſet ei obprobriū ipſa tacuit ⁊ ceſſit liti.Tho.iij.Mandauit Ezechias vt nõ reſpõderet aliquis rapſaci cõminãti/ ⁊ ſiluerũt omes. Eſa.xxxvi. Falſis criminib Suſannã nõ reſpondit: ſed flens in celū aſpexit: ⁊ ideo liberata fuit.Dañ.xiij.Maria peccatrix i domo Symonis tacuit. Ideo dñs ipſam cõmendauit Symoni loquenti.Lu.vij.Cõquerēti ſorori nihil reſpõdit Magdalena. iõ Chr̃s ei aduocatus fuit. Lu.x.Diſcipulis in eã fremētib ꝑpter effuſionē vnguēti etiã ſiluit: ⁊ Chr̃s eã defendit.Marci.xiiij.Mulier in adulterio dep̄benſa/accuſantib nõ rñdit. Iõ chr̃s eã abſoluit.Ioã.viij.Silentiū obſeruare debēt religioſi ⁊ clerici/⁊ viri ſpũales/ maxime et ꝑcipue i eccl'ia.Unde poſtq̃ locutus eſt dñs ad Moyſen impeditioris et tarditioris lingue fuit.Exod.iiij. Anna mater Samuelis in templo loquebat̄ i corde/ſed vox nõ audiebat̄.i.Reg.i.Iob ſctũs reprehēdit ſe de locutiõe dicēs: Inſipiēter locutus ſum vtinam tacuiſſem.Iob.vlti. Hieremias in vtero ſctificatus excuſabat ſe dicens: Neſcio loqui.Hiere.i.Locuturus Paulus in ſynagoga ſilentiū indixit/ q2 vbi non eſt auditus nõ debet effundi ſermo.Act.xiij.Silere debent ſapientes vſq ad tp̄s ɔgruū Nam cũ Abigayl placuiſſet Dauid/ nõ idicauit viro ſuo verbū/ſed ſiluit vſq ad mane cū digeſſiſſet vinū.i.Reg. xxv.Diu tacuit Heſter nõ loquens pp'lo ſuo/ne ſuſpicionē daret regi: ſed ſuo tēpore eſt locuta.Heſter.ij.iij. Beata virgo Maria audita ſalutatõe prius/tacuit: ⁊ cogitauit/poſtea modeſte reſpõdit. Lu.i.Et nota q Maria tm̄ quinq vicibus locuta fuiſſe legitur: vide ſupra in cap.de ſapientia mulierū.

¶De ſocietate bonorum. Cap.cxxij.

Societas bona habet
Ab iminentibus liberatos efficere.
Conuenientibus locupletatos reficere.
Sancte viuentibus aſſociatos perficere.

Societas bonorū liberat homines a piculis. Nā fuiſſent inuēti decē iuſti in quinqꝫ ciuitatibus ſodomoꝝ pepciſſet deus vniuerſis ⁊ euaſiſſēt Geñ. xviij. Hoīes de lachis occiſi fuerūt / qꝛ nō habebāt ſocietatē cum aliquo bono. Judi. xviij. Raphaelis ſocietas quam habuit Thobias ipm de multis periculis liberauit. Tho. v. Occaſiōe Danielis boni ⁊ prudētis pepercit nabuchodonoſor ariolis ⁊ ſapiētib⁹ babylonis. Dañ. ij. Propter ſocietatez Pauli oēs de naui in naufragio ſūt ſaluati. Actu. xxvij. Societas bona cauſa eſt abūdātie. Nā ditatus eſt laban ꝑpter ſocietatē Jacob. Gene. xxx. Bñdixit dñs domui egypti ꝑpter ioſeph ⁊ multiplicauit ſubſtantiā. Geñ. xxxix. Propter Joſaphat bonum impetrauit Heliſeus aquā exercitui aliorū malorū. iiij. Re. iij. In hui⁹ figura ſup diſcipłos ꝯgregatos ſptūſſctūs abūdāter deſcendit. Act. ij. Societas bonoꝝ bonos fac̄ hoīes. Nā Saul cū prophetis ꝑphetare cepit. i. Reg. xix. Jō hoīes deū timentes volebāt ſecū habere thobias. Tho. ij. Illi ſeptē frēs cum bona matre iuncti inuicē ſe hortabant ad bonū. ij. Mach. vij. Quādiu fuit Petrus cū diſcipulis bonus erat: ſed cum fuit iudeis aſſociatus chr̄m negauit. Mat. xxvi. Cecus illuminatus a chriſto a ſynagoga eiectus / fuit inter fideles a chriſto receptus. Joā. ix. Paulus poſt ſuā cōuerſionē tēptabat ſe iungere apłis: vt fieret melior. Act. ix.

¶ De malorū ſocietate. Cap. cxxiij.

Societas malorum eſt
Effectiua tentationum humanarum.
Diſtractiua conſolationum diuinarum.
Illatiua turbationum mundanarum.
Cauſatiua perturbationum illatarum.
Inductiua deteſtationum ⁊ culparum.
Deſtructiua federationum perfectarum.

Societas maloꝝ vitanda eſt / ne bō cuz eis malus efficiat. Ideo ſalubriter exiuit abraā de chaldea vbi erant hoīes

ydololatre. Gen̄.xij. Nō ſolū corꝑe: ſed mēte debet q̄s vita re malam ſocietatē. Jō dixit dn̄s abraā / cum iā exiſſet de chaldea ⁊ de cognatiōe ſua. Egredere de terra tua / et no ta ibidē ꝓmiſſiōes. Gen̄. xij. Noluit iacob ambulare cuꝫ fratre malo / licet eſſet placa/ tus / ⁊ ſigna dilectiōis on̄de/ ret. Gen̄.xxxiij. Hoſtes filio/ rū iſrl' voluerunt cū eis edifi care: ſed ipſi bono vſi ꝯſilio noluerūt.i. Eſdre.iij. Cū irēt oēs ad ſimulachra thobias fugiebat ſolus in hierl'm vi/ tās eorꝝ ꝯſortia. Tho.i. So cietas mala cā eſt ꝑdēdi ꝯſo/ lationes diuinas. Nā donec abraā fuit inter chaldeos nō legit̄ alios ꝯſolatiōes habuiſ ſe ſed illis relictis habuit plu res Gen̄. xij.xv.⁊.xvij. Fugi entē Jacob malū frēm dn̄s cū multipliciter cōfortauit. Gen̄.xxviij. Societas malo rū ducit hoies ad magna ꝑi/ cula. Nā ꝓpter ſocietatem ⁊ habitatiōeꝫ quā loth habuit cū illis de ſodomis debella/ tus ē / ⁊ capt⁹ fuit / ⁊ plura ſu/ ſtinuit. Gene.xiiij. Jō p̄cepit moyſes ppl'o recedere de ta/ bernacl'is īpiorꝝ / ne cū eis ꝑi/ rēt. Nū.xvi. Occaſiōe achā / qui tulit de anathemate fuit ppl's in ꝑlio ſuꝑatus. Joſue: vij. Propter quoſdā q̄ cōmi/ ſerūt facin⁹ / fuer̄t q̄ſi oēs filij Beniamin deſtructi. Ju.xx. Propt̄ q̄ſdā malos d̄ domo ſaul / facta ē fames ī terra do/ nec occiſi ſūt.ij. Reg.xxi. Jo ſaphat bonus fuit / fere occi/ ſus vadēs cū filio achab ad ꝑliū. iiij. Re.iij. Hō dei dixit ad Amaſum q̄ debellaret̄ ſi iret cū iſrl' / q̄ tūc erat malus. ij. Paral'.xxv. Qn̄ iudas ma/ chabe⁹ fuit ſociat⁹ romanis / tūc ⁊ nō pri⁹ debellat⁹ fuit.i. Mach.ix. Societas malo/ rū cā eſt multarū iniuriaruꝫ. Nā loth multas iniurias et iacturas ſuſtinuit a ſodomis cū q̄b habitabat. Gene.xix. Quidā mali ſic ꝯcitauerunt bonos vt Paulū facerēt ſine cā lapidari. Act.xiiij. Deme/ trius argētari⁹ i epheſo oēs hoies bonos ⁊ deuotos ma/ licioſe turbauit. Act.19. So cietas mala cā eſt pctōꝝ mul torꝝ: nā amicitia quā habuit Amon cū Jonadab dedit ei viā vt opprimeret thamar ſo rorē ſuā.ij. Regū.xiij. Multi prius neſciētes rebellionem poſtq̄ꝫ adheſerūt abſalon re/ gi ſuo rebellauerūt. ij. Re.xv ochoſias fec̄ malū corā dn̄o: q2 erat gener ⁊ ſocius dom⁹

Achab peſſimi.iij.Reg.xxij.
Amicitia duoꝝ maloꝝ ſenũ/
fuit cã falſi ĩpoſiti criminis
ſuſanne ⁊ mortꝭ eoꝝ. Dã.xiij
Petrꝰ qñ fuit cũ miniſtris iu
deoꝝ/chꝛĩm negauit/quã cuꝫ
diſcipulis eſt ꝯfeſſus. Matt.
xxvi. Helymas magꝰ q̃rebat
auertere ꝓcõſulẽ a fide: iõ ei
aſſociebaꝛ. Act.xiij. Socie/
tas maloꝝ facit eos concoꝛ
des ĩ malo vt noceãt bonis.
Nã balach ⁊ balaam cõcoꝛ/
dauerũt ſe ad maledicenduꝫ
pplꝰo dei. Nũ.xxij. Adoniſe/
dech ⁊ q̃tuoꝛ reges/ꝯcoꝛdes
fuerunt ꝯtra gabaonithas q̃
fecerũt pacẽ cũ Joſue. Joſ.x
Jabin rex Aſoꝛ cum pluribꝫ
alijs regibꝫ ꝯuenerũt contra
Joſue ⁊ filios iſrl' pugnaue/
rũt/q̃ oẽs ab eis ꝑcuſſi ⁊ nu/
meranꝛ triginta vnꝰ q̃ perie/
rũt ab ioſue. Joſ.xij. Madiã
⁊ abimelech ⁊ ceteri oriẽtales
ꝯtra pplm dñi ꝯuenerũt. Ju
di.ix. Jn paſſiõe dñi maledi
cti hoĩes.ſ. Herodes ⁊ Pila
tus facti ſũt amici. Lu.xxiij.

¶De ſpe ⁊ longanimitate.
Cap.cxxiiij.

Sperare debent homines
Peritoꝛum pꝛomiſſiones q̃ꝫ
uis differantur.
Aduerſoꝛum conſolationes
quando tribulantur.
Triumphoꝛum coꝛonatio/
nes quando pꝛeliantur.

ſ Perare de
bet hõ bonũ repꝛomiſ/
ſum: licet differaꝛ. Nã multꝭ
annis expectauit Abꝛaã filiũ
qꝛ cẽtenarius erat qñ natꝰ eſt
ei iſaac filiꝰ. Geñ.xxi. A pꝛo/
miſſiõe facta Abꝛae vſqꝫ ad
ingreſſum ſeminis ſui in ter/
rã ꝓmiſſionis/fluxerũt anni
ccccxl. Geñ.xv. Erat ſymeõ
in hierlm expectãs ꝯſolatõꝫ
iſrl.i.aduentũ Chꝛi. Luc.ij.
Aſcẽſurꝰ Xp̃s in celũ p̃cepit
aplis/ne diſcederẽt/ſed expe/
ctarẽt ꝓmiſſum pr̃is. Act.i.
Sperare debẽt hoĩes tribu
lati recipe ꝯſolatiõeꝫ. Nã ꝑ/
miſit deꝰ iſrl flagellari longo
tpe in egypto/⁊ ĩ deſerto an te
q̃ꝫ venirẽt ad terrã ꝓmiſſiõis
que erat patribꝫ repꝛomiſſa.
Exo.ꝑ totũ.⁊ Nũ.ꝑ totum.
Afflictus coꝛpe ſpoliatus re/
bus/oꝛbatꝰ filijs/ſic dicebat
Job: Si occiderit me deꝰ in
ipſo ſperabo. Job.xiij. Parẽ
tibꝫ Thobie irridẽtibꝫ eũ et
dicẽtibꝫ: Ubi eſt ſpes tua/rñ
dit/filij ſctõꝝ ſumꝰ ⁊ vitã illã
expectamꝰ quã daturus eſt

dñs his q̄ fidē nō mutauerīt. Tho.ij. Cum ſuſanna eſſet morti condēnata erat cor ei⁹ in dño fiduciā habēs. Dañ. xiij. Unus illorū ſeptē fratꝝ cruciatus a tyranno ait: De celo mēbra iſta poſſideo: ſed ꝑpter leges dei hec ipa deſpicio: qꝛ ab ipſo me ea receptu/rū ſpero.ij.Mach.vij. Sperare debet hō victoriā cū eſt in bello: nam filij iſrael: ꝯtra tribum Beniamin preliātes bellati ſunt: ſed tandē ſperantes in dño / victoriā habuerunt. Judi.xx. Dixit Dauid Philiſteo: Tu venis ad me cū gladio ꝛ haſta: ego autem venio ad te in noie dñi: ſperabat enim firmiter per deū victoriā obtinere ꝛ ſic factū eſt. i.Reg.xvij.

¶ De ſtragibus hominū diuerſis. Cap.cxxv.

Strages facte ſunt multe.
De delinquentibus pro maleficijs vt puniantur.
De nō credentibus veris iudicijs vt confundantur.
De innocentibus dei iudicijs que ignorantur.

S Trages hominū permittit deus fieri ꝑpter pctm̄ / nam terribilis ſtrages hoim ꝛ aialiuꝫ facta eſt tpe diluuij quando ſolum octo anime remanſerūt rationales. Geñ.vij. Quot hoies perierunt diuerſis plagis in egypto ꝛ in mari rubro. quere exempla in libro Exo.per totū: de ſexcentis milibꝫ hominū bellatorū / a viginti annis ꝛ ſupra numeratꝫ. Nū.i. nō intrauerūt terrā ꝑmiſſionis / niſi duo: ſcꝫ Caleph et Joſue. ſed alij oēs perierunt in deſerto ꝑpter peccata eorum. Num.xiiij. Occaſione vxoris Leuite.lxv. milia hominū preter mulieres ꝛ paruulos oēs ſunt occiſi. Judi. xx. Propter ſupbiā numerationis ppli Dauid / ceciderūt lxx.milia virorū.ij.Reg.vlti. Strages magna facta ē de infidelibus a fidelibꝫ iuuante deo: nā magnā cedē fecerunt filij iſrael de madianitꝫ qd patet ī preda quā fecerūt que fuit.xxxij. milia virginū oēs aūt mulieres corrupte ꝛ viri fuerūt occiſi. Num.xxxi. Tēpore Joſue fuerūt occiſi infiniti hoies infideles tam in ciuitatibꝫ q̄ꝫ in caſtris. Joſue p totū. Temporibꝫ delbore Gedeonis ꝛ Jepte multi fuerunt occiſi vt patet. Judi.iiij.vij.xi. Interfecto Bo/

liath multi philiſtei fuerunt occiſi. i. Reg. xvij. Aduerſus Gorgiã ſex milia hoim̄ peremerunt viginti milia p̄ auxiliũ eis datũ a deo. ij. Mach. viij. Propter prelia que com miſit Judas machabeus cõtra Apoloniũ et Seron p̄ncipem exercitus eius: multi perierũt: de quibus habet̃. i. Macha. iij. Legitur duodecim habuiſſe victorias Judas ab. viij. cap. Macha. ij. vſqꝫ ad finem in quib9 multa milia hominũ perierunt. In primis ceciderũt de his qui erãt cum Nycanore nouem milia. ij. Mach. viij. Poſtea de his qui erãt cum Thimotheo et Bacbide. xx: milia. Conſequenter qui cũ Thimotheo. xxi. milia. Deinde de iudeis. xxv. milia. Item liſia duodecim milia: poſtea in quodã preſidio Thimothei decẽ milia. Itẽ cum Anthiocho tredecim milia. Itẽ in Carmon fortiſſima ciuitate xxv. milia. Itẽ i Effron. vigintiquinqꝫ milia. Item cum Nycanore. xxxv. milia. Item in caſtris Antiochi imperatoris quatuor milia. Numer9 occiſoꝝ. ccxxiiij. milia. Strages hoim̄ aliquando facta eſt iuſto dei iudicio ⁊ occulto aliquãdo d̃ bonis. Nam magnã ſtragẽ fecerũt illi quatuor reges qui debellauerunt quinqꝫ reges: licet occiſoꝝ numerus nõ ponat̃ Geñ. xiiij. In dieb9 Hely qñ fuit capta archa: ceciderunt de iſrl̃ triginta milia pugnatorũ. i. Reg. iiij. Aſa rex iuda habuit in exercitu ſuo. dlxxx. milia pugnatorũ. Ethiopes vero decies centena milia: et venerũt ethiopes ad interitũ. ij. Para. xiiij. Phacee fili9 Romelie occidit vna die de iuda. cxx. milia bellatorũ. ij. Paral̃. xxviij. Tempore ſup̄bi Aman/ceciderũt in regno Aſſueri. lxxv. milia de hoſtibus iudeorũ. Heſt. ix. Quando Antiochus cepit Hieruſalẽ in triduo fuerunt interfecti octoginta milia ⁊ quadraginta milia vincti: et nõ min9 vẽditi. ij. mach. v. Occiſus eſt iudas cũ multis/et reliqui fugierũt. i. Mach. ix.

¶ De ſuperbia ⁊ iactantia. Cap. cxxvi.

Superbi ⁊ vane gl̃ioſi ſunt

Suis maioribus inobedientes.

A ſuperiorib9 cito ſecedẽtes.

Summis in honorib9 glo-

riam querentes.
Multis facinoribus cau/
ſam inducentes.
Dedignantis animi bonis
moribus reſiſtentes.

ſ **Superbi**
ſunt inobediẽtes
deo ⁊ ſuis maiori/
bus. Nã Eua propter excel/
lentiã quã appetiuit/cum au
diſſet: Eritis ſicut dij. de li/
gno vetito cõmedit: et ideo
ĩobediẽs fuit. Gen̄.iij. Agar
videns cõcepiſſe ſe/ deſpexit
dñam ſuã. Gen̄.xvi. Pharao
ſuperbꝫ nolẽs deo obedire di
xit: Neſcio dñm: ⁊ iſrl̄ nõ di/
mittã. Exo.v. Rebellio ⁊ in/
obedientia Chore ⁊ cõplicũ
eiꝰ/ex ſuperbia magna ꝓceſ/
ſit. Num̄.xvi. Suꝑbia ⁊ hu
miliatio/ ducũt hoĩem ad de
preſſionẽ ⁊ humilitatẽ. Nã q̇
ſe humiliat exaltabit̃. Luce.
xviij. Ideo volẽtes ſuꝑedifi
care turrim /habuerũt diui/
ſionẽ linguarũ. Gen̄.xi. Gra
uiter fuit punitũ pctm̄ elatio
nis Dauid qñ pplm̄ numera
uit.ij. Reg. xxiiij. Aman qui
volebat ab omnibꝫ honora/
ri: fuit in patibulo ſuſpẽſus.
Heſter.vij. Nabuchodono/
ſor per ſuperbiã depoſitꝰ eſt
de ſolio: ⁊ gloria ſua ablata
eſt. Dan̄.iiij. Balthazar per
ſuperbiã interfectus eſt. Et
Darius ſucceſſit ei. Dan̄.v.
Nycanor ita erat ſuperbꝫ/ ꝙ
vendebat iudeos anteq̃ eos
in campo vinceret: ⁊ tamen
fuit debellatus. i. Macha.
vij. ⁊.ij. Macha. xv. Fuga/
tus turpiter Antiochus de
perſipoli ſuperbe locutus eſt
ſed deus ꝑcuſſit eũ ĩſanabili
plaga. ij. Macha.ix. Hero/
des ſuperbe indutus cũ po/
pulus ei clamaret laudes di
uinas ab angelo eſt percuſ/
ſus. Act.xij. Superbi deſi/
derant gloriã ⁊ honores. Nã
Saul petijt corã Samuele
a populis ⁊ ſenioribꝫ hono/
rari.i.Reg.xv. Poſiti ad cu/
ſtodiã turrꝫ dixerunt: Facie/
mus et ipſi nobis nomen. i.
Mach.v. Contra gloriãtes
de p̃ma genitura ẽ: ꝙ Cayn
natus eſt ante Abel. Gene.
iiij. Eſau ante Jacob. Gen̄.
xxv. Manaſſes filiꝰ Joſeph
ante Effraym qui tamẽ ha/
buit bñdictionẽ dextre. Gen̄
xlviij. Dauid fuit minimꝰ in
ter fratres.i.Reg.xvi. Adoni
as natus eſt ante Salomo/
nem/⁊ tamen Salomon re/
gnauit.ij. Re iij.⁊.iij. Re.ij.
Superbia eſt cauſa multo/
rum pctoꝝ. Nam voluntas

dn̄andi quā habuit ieroboā/ timēs ne ppl's rediret ad do/ mū fecit eū idololatrare. iij. Reg. xij. Poſt victoriā habi/ tā de Arphaxat nabuchodo noſor ampli⁹ eleuatū eſt cor ei⁹/ ꝛ multas gentes ꝛ regna deſtruxit. Judit. i. Antioch⁹ ſupbus intrauit in ſctificatio nē cū ſupbia ꝛ accepit altare aureū. i. Mach. i. Alchimus ſupbe ꝛ falſe accuſauit Judā ꝛ ppl'm iudeoꝝ. i. Mach. vij Diſcipuli cū gloriarenꝭ dicē tes: Etiā demonia ſubijciun tur nobis. Chr̄s rn̄dit: Ui/ debā Sathan q̄ſi fulgur de celo cadentē. ſ. vt vos ad pec cata traheret. Lu. x. Supbi ſunt dedignātis nature. Nā Abymelech pcuſſus a mulie re: vocauit armigerū dicēs: percute me/ ne dicaꝭ ꝙ a femi na ſim occiſus. Judi. ix. Ny/ canor iudeis dicentibꝫ: Eſt de⁹ in celo qui iuſſit agi diē ſeptimum. Indignatus re/ ſpōdit. Et ego potēs ſum in terra qui impero ſumi arma et negocia regis impleri. ij. Macha. xv.

¶ De ſuſpitione ꝛ falſa credu litate. Cap. cxxvij.

Suſpicioſi ſunt

Uxorum zelatores male co/ gitantes.

Falſorū creditores atꝗ ap/ probantes.

Bonorum peruerſores praue commutantes.

ſ Uſpicioſi ſūt zelotipi de ſuis vxo ribus. Nā cogitauit Abraā ꝙ nō erat timor dei in gerarꝭ ꝛ ꝙ occidereꝭ pro vxore ſua Gen̄. xx. Poſtq̄ꝫ turbatus eſt Aſuer⁹ ꝯtra Aman/ ꝛ ille ia/ ceret ſup lectū / heſter rogās eū ꝓ ſalute ſua: dixit rex ꝙ re ginā volebat opprimere. He ſter. vij. Suſpicioſi vt pluri/ mū ſunt falſa credētes. Nā ſu ſpicat⁹ Laban ꝙ Jacob fu/ ratus eēt deos ſuos ꝛ ſcruta/ tus eſt ſuppellectilē ſuā oēm/ ꝛ tn̄ eas furata fuerat rachel/ Gen̄. xxxi. Jacob vidēs tuni cā tinctā ſanguīe credidit io/ ſeph eſſe mortuū. Ge. xxxvij. Fratres Joſeph ducti ad co medēdū/ crediderūt ꝙ vellet eos ſubiugare ſuituti. Gene. xliij. Cū iuiſſet ſampſon ī do mū patris ſui/ parētes illius crediderꝰt ꝙ odio repudiaſſet eā/ ꝛ tradiderūt eā alteri. Ju/ di. xiiij. Uidentes diſcipuli ambulantē dn̄m ſupra mare putauerunt eum eſſe fantaſ/ ma. Matt. xiiij. Diſcipuli ti/

mebãt Saulo adherere ſuſpicantes eum nõ fore cõuerſum. Act.ix. Suſpicioſi oĩa bona ↄuertũt in malũ. Nam Hely videns Annã tantum labia mouentẽ. ⁊ verbũ non proferentẽ/ eſtimauit eã ebrioſam eſſe. i. Reg.i. Miſit dauid nuncios ad conſolandũ regẽ Amon ſuper morte patris: principes autẽ eius ſuſpicati ſunt ꝙ cauſa explorãdi veniſſet. ij. Reg.x. Cũ hieremias iret ad portas beniamin cuſtos porte ei impoſuit ꝙ ad Chaldeos iret. Hiere. xxxvij. Phariſeus qui Chrm̃ inuitauerat/ vidẽs mulierem flentem ſuſpicatus eſt/ ⁊ murmurauit. Lu.vij. Alius phariſeus videns publicanũ orãtem ſuſpicatus eſt/ ⁊ credidit de eo malum. Luc.xviij. De apl'is varijs linguis loquentibus/ dicebãt iudei ꝙ eſſent ebrij. Act.ij. Barbari videntes viperã pendentẽ ad manum Pauli/ ⁊ nõ aliqd mali habẽtẽ: crediderũt eũ eſſe homicidã ⁊ magũ. Act.xxviij.

¶ De tentatiõe hoĩs a deo. Cap.cxxviij.

Tentat deus homines ſi
In voluntatibus ſint obſequentes ei credendo.
In proſperitatibus ſint ſe corrigentes bene viuẽdo:
In aduerſitatibus ſint patientes non cõquerendo.

Tentat deus aliquãdo hoĩem vt probat illũ ſi ſit ei obediens vel ſibi credat. Sic tentauit Abraam ⁊ dixit ei: Tolle filium tuũ Iſaac quẽ diligis/ ⁊ offer illum. Geñ.xxij. Dixit dñs ad Philippum. Unde ememus panes vt mãducẽt hi? Hoc autẽ dicebat tentãs eum: ipſe vero ſciebat quid eſſet facturus. Joã.vi. Tentat deus hoĩes in proſperitatibus tẽporalibus ⁊ ſpiritualibus vt bonũ faciãt. Sic tẽtauit populũ i deſerto dicẽs: Ego pluã vobis panẽ de celo. Egrediatur ppl's ⁊ colligat que ſufficiunt per ſingulos dies: vt tentẽ pplm̃ vtrũ ambulet in vijs meis vl' nõ. Exo.xvi. Loquẽte dño moyſi cunctus pplus audiebat voces: videbat lampades ardentes/ ⁊ montẽ fumigantẽ/ dixit Moyſes: vt probaret vos venit deus ⁊ ne peccaretis. Exo.xx. Tẽtat deus homines ſeu probat tribulationibus/ vtrũ pacientie virtu-

tem habeāt. Jdeo nō deleuit penitus hoīes de terra pro/missionis / vt ꝓbaret ꝑ ipſos iſrael ſi ſeruarēt eius manda/ta. Judi.ij. Non deleuit dn̄s chananeū ⁊ Sydoniū atqꝫ quinqꝫ ſatrapas Philiſtino/rum / vt diſcerent filij certare cū hoſtibus ⁊ haberent con ſuetudinē ꝓeliandi. Judi. iij. Dereliquit deus Ezechi am vt tentaretur / et non fie/rent oīa que erāt in corde eiꝰ quādo venerūt nuncij regis Babylonis ad eum.iiij. Re. xx. Poſtqꝫ Thobias fuit ce/catus ſuſtinuit hāc tentatio/nem. Jdeo permiſit deꝰ eue/nire illi vt poſteris exemplū patientie dareť. Tho.ij. Ju dith dixit tēpore obſidionis Holofernis: Memores eſſe debetis quomodo tētati ſūt patres noſtri / vt probarenť ſi vere colerēt deum. Judith. viij. Job propter multas tri bulationes dicebat. Proba/uit me dn̄s quaſi aurū quod per ignem tranſit. Job. xxiij. Tentauit deus Petrū am/bulantem ſupra mare per vē tum validum ſcilicet tribula tionem Matth.xiiij.

¶De tentatione dei ab hoīe. Cap.cxxix.

Tentare nō debet hō deum.
Se exponendo ad magna
pericula cum deſperatis.
Semꝑ perdendo temporis
curricula cum obſtinatis.

Tentare nō debet homo deū expo nendo ſe periculis cū deſpe/ratione dicēs. Si deus nō permiſerit nō nocebūt mihi. Jdeo Abraā ingrediēs egy/ptum prudenter tacuit Sa/ram eſſe ſuā vxorem / ne ſe et illam in diſcrimen poneret. Gene.xij. Simile fecit idem Abraā. Geñ.xx. Et yſaac fe/cit illud idem. Geñ.xxvi. Ni/ſi em̄ ſic feciſſēt deum quodā modo tentaſſent. vt dicit Au guſtinus ſupˀ Gene. Quia ſe mel ſuperatis filijs iſrael / ite/rum ſe periculis expoſuerūt tentantes deum: ⁊ ducentes ſecū archam dn̄i / vbi archa fuit capta / ⁊ ipſi debellati.i. Reg.iiij. Sciebat Dauid ſe regnaturū poſt Saulē quia vnctꝰ erat a Samuele. Nō tamē cōmittebat ſe diſcrimi ni: ſed cuſtodiebat ſe vt debe bat. i. Reg.xxvi. Cum piſcis inuaſiſſet Thobiā non expe/ctauit vt angelus eum eripe/ret: ſed ipſemet ſe iuuit: et brā tiam apprehendēs tenuit pi/

ſcem: cū tamē angelus eū cito liberare potuiſſet. Tho. vi Saluator tentatus vt ſe de pinnaculo tēpli ꝑcipitaret reſpōdit diabolo: Nō tētabis dn̄m deū tuū ꝛc̄. Potuit em̄ aliter deſcendere/ ꝛ nō ponere ſe ꝑiculo. Mat. iiij. Paulꝰ cū poſſet expectare ꝛ miraculoſe euadere/ voluit tamē per ſportam ſubmitti de muro. Act. ix. Itē cū tribunus vellet eū facere torqueri/ dixit ſe eſſe ciuē Romanū. Act. xxij. Itē cū haberet iniquū iudicem ad Ceſarem appellauit. Act. xxv. Tentat deus obſtinatos ꝛ pctōres tp̄s eoꝝ perdentes: ſicut ppl's iſrl' multotiēs tentauit deū in deſerto. Num. xiiij. Oziā qui ſtatuit populo terminū reprehendit Judith dicēs Qui eſtis vos qui tentatis deū. Judit. viij. Judeis q̄rentibꝫ: ſi liceret cēſum dare ceſari. vt Jeſum caperēt in ſermone: rep̄hendit eos Jeſus dicens: Quid me tentatis ipocrite? Oſtendite mihi numiſma cēſus: cognouerat enim eorum nequitiā. Mat. xxij. Cum eieciſſet ieſus demoniū/ ꝛ locutꝰ eſt mutus: quidā tentantes eū querebant ſignū de celo. Mat. xij. Petrus increpās dure dixit. Zapbire vxori Ananie: Quid vtiqꝫ conuenit vobis tentare ſpiritū dn̄i. Act. v.

¶ De tentatione diaboli. Cap. cxxx.

Tentatione diaboli non eſt credendum.
Quia ſagaciter cum fraudulentia habet offerre.
Quia mendaciter verba latētia habet proferre.
Non eſt obſequendum: quia tenaciter cum violētia habet inferre.
Sed reſiſtendū pertinaciter ꝛ cuꝫ prudētia illa referre.

Tentat diabolus ſagaciter ꝛ cū fraudulētia: nā in ſerpēte callide humanū genus tentās: incepit a parte debiliori: ſcꝫ a muliere. Geñ. iij. Item explorando a longe incepit / et nō ex obrupto comedere pomū ſuaſit. Geñ. iij. Item non tentauit mulierem de peccatis ad que nullā haberet inclinationem / ſed de eſu pomi ſuaſit ꝛ de curioſitate ſciēdi bonum ꝛ malum: ꝛ de dignitate maiori. Geñ. iij. Sagaciter cōſurrexit Sathan contra Iſrael cum incitauit

Dauid vt faceret populū nu merari. ij. Reg. vlti. Sagaci ter ꝓcurauit diabolus mor/ tē Chriſti cū miſit in cor Ju de vt traderet eū. Joan. xiij. Tentat etiā diabolus/ men/ tiendo ⁊ vnū pro alio oſten/ dendo. Nā negauit penā trāſ greſſionis dicēs: Nequaq̄ȝ moriemini: ⁊ ꝓmiſit bona ex tranſgreſſione ꝓueniētia di. Eritis ſicut dij. Gene. iij. Saluatori etiā oſtendit oīa regna mundi di. mentiendo: Hec oīa dabo tibi/ ſi cadens adoraueris me. Matth. iiij. Scripta etiā diuina ꝑuertit di. Angelis ſuis mādauit de te. Lu. iiij. Ob hanc cauſam dixit Petrus Ananie: Cur tētauit vos Sathanas mē/ tiri ſpiritui ſctō: Act. v. Ten tat etiā diabolus tribulatio/ nes inferēdo: ſicut petijt ten/ tare Job in reb⁹/ filijs/ ⁊ per/ ſona. Job. i. ij. ⁊. iij. Inſtan/ te paſſione dixit Jeſus Pe/ tro: Sathanas expetiuit vt vos cribraret ſicut triticum. Lu. xxij. Tentatiōes volen/ tes vitare ſapiētia vti debēt in reſiſtendo: ⁊ nō debēt ali/ cui reuelare homini/ quē cre/ dit de eodē vel ſimili vel ma/ iori eſſe tentatū: ſed alicui di ſcreto vel ſctō viro q̄ ↄfortet eum in bono. Nā illi duo ſe/ nes tentatōes ſibi inuicem re uelantes/ ad peius ꝓuocati ſunt. Danie. xiij. Chriſtus in ſua tentatiōe qn̄ fuit tentat⁹ a tribus: ſcȝ gula/ ſuperbia/ ⁊ auaricia/ ad que poſſūt om nes tentationes reduci: ipſe aūt non per potentiā/ ſed per ſapientiam ⁊ ſcripture verba vicit et vincere nos docuit. Matth. iiij.

¶ De timore domini. Cap. cxxxi.

Timere debet homo deum vt poſſit.
Subſiſtere in perfectiōe ne decipiatur.
Deſiſtere ab offenſione ne il/ laqueatur.
Perſiſtere in perfectione vt lex impleatur.
Reſiſtere ne punitione gra/ ui puniatur.

t Imere de bet hō ſemꝑ deū quia vſq̄ȝ ad btitudineȝ ↄfirmat⁹ nō pōt eſſe hō ſecurus: nā an geli in celo ⁊ ꝓmi parētes in terreſtri paradiſo peccauerūt. Geñ. iij. Loth q̄ inter peſſi/ mos pctōres fuit bon⁹. tn̄ p⁹ q̄ȝ ide ab eis exiuit/ inebriat⁹/ cū filiab⁹ peccauit. Geñ. xix.

De timore domini

Timor dñi facit hominez a peccato deſiſtere/ et pctã cauere. Jdeo credidit Abraam ꝙ Abymelech faceret eũ occidi propter Saram dicẽs: Cogitaui ꝙ non eſſet timor dei in loco iſto. Geñ. xx. Obſtetrices deũ timuerunt/ ideo non necauerũt filios hebreorum. Exo. i. Junior Thobias qui exercebat nuptias cũ timore dei/ non intrauit ad vxorẽ vſqȝ ad diem tertium. Tho. viij. Eleazarus noluit vetita mãducare: ſȝ tormẽtatꝰ sit: Dñe propter timorẽ tuũ libẽter hec patior. ij. Mach. vi. Timor dñi cauſa ẽ ꝙ homo bene operetur: ⁊ diligat deũ. Jdeo voluit dñs filijs iſrael timorem incutere et legem cum tonitruis ⁊ igne dare. Exo. xx. Poſt tranſitũ maris rubri/ timuit pplꝰs dñm ⁊ crediderunt deo ⁊ Moyſi ſeruo eius. Exod. xiiij: Abdias diſpenſator domus achab: quia timebat dñm abſcõdit pphetas/ ⁊ pauit eos cuȝ Jezabel volebat eos occidere. iij. Regũ. xviij. Joſaphat docuit iudices vt timor dñi eſſet inter eos ſi bene vellent regere pplm: ij. Paral. xviij. Plus timẽs Thobias dñm ꝙ̃ regẽ/ rapiebat corpora occiſoꝝ ⁊ ſepeliebat eos. Tho. ij. Judith vidua/ qr timebat dñm ſic operabatꝛ/ vt nullus loqueretꝛ de ea malũ verbũ. Judith per totũ. Inter alia de quibꝫ cõmendatꝛ Job ꝙ eſſet bonus/ iuſtus/ eſt timor dñi. Job. i. Uiri timorati ſepelierũt Stephanum: ꝙ eſt opus miſericordie. Actꝛ. viij. De conuerſione Cornelij dixit Petrus. Jn omni gente ꝗ timet deũ operatur iuſticiaȝ. Actꝛ. x. Timorẽ dñi non habẽtes/ grauiter puniuntꝛ. Nã hoĩes quos miſit rex Babylonis ad inhabitandã ſamariã non timuerũt deum: ⁊ miſit deus leones ꝗ interficerẽt eos. iiij. Reg. xvij. Jonas qui deum nõ timuit/ tempeſtatẽ meruit/ ꝙ naute videntes timuerunt deum. Jone. i. Ob hanc cauſam dixit dñs: Timete eũ qui poteſt corpus et animã perdere in gehennaȝ. Matth. x. Si tam grauiter punitus eſt ſeruus ꝗ nõ multiplicauit talentũ: quid fiet de illis qui omnia bona ſua viuendo luxurioſe diſſipauerũt? Matt. xxv. Ualde grauiter puniuntur illi qui opera iniquitatis perpetrauerũt deũ non timentes: ex quo ſic puniuntur qui opera pieta/

tis et miſericordie non exer/ cent. Matth. xxv.

¶ De timore malorum et bonis Cap. cxxxij.

Timent mali bonos
Scientes adeſſe pugnato/ ris preſentiam.
Videntes ineſſe punitionis ſententiam.

t Imēt ma/ li bonos: quia ſciunt deū eſſe cū eis/ et pro eis pu/ gnare. ideo dixit Abymelech ad Abraā: Dn̄s tecum eſt in cunctis que agis/ iura ne no ceas mihi. Gen̄. xxi. Egyptij inſequentes filios iſrael dixe runt: Fugiamus iſrael dn̄s p eis pugnat ꝯtra nos. Exo. xiiij. Vidēs ſaul ꝙ dn̄s eſſet cum Dauid cepit timere eū. i. Reg. xviij. Herodes time/ bat Joannē/ ſciens eum eſſe iuſtū et ſanctū et amicum dei. Mar. vi. Timent mali bo/ nos ꝓpter vindictas et vltio/ nes quas vidēt fieri ipſis vel a deo p eis. Nam princeps quadragenari⁹ qui tertio ve nit ad Helyam reuerenter lo cutus eſt ei: qd̄ quia nō fece/ runt alij duo fuerūt ab igne conſumpti. iiij. Regū. i. Cum cōpletus eſſet murus ī Hie/ ruſalem/ timuerunt om̄es gē tes per circūitū. Neemie. vi. Cecidit timor Jude et fratrū eius propter eorum victori/ as ſuper omnes gentes: et peruenit ad regē. i. Macha. iij. Audierūt aduerſarij que operat⁹ eſt Jonathas in bel lo et timuerunt. i. Macha. x. Poſtꝙ Lyſias fuit debella/ tus a Juda/ voluit cū eo pa/ cem facere: ꝓmittēs omnia ſe facturū. ij. Macha. xi. Poſt mortē terribilē Ananie et ſa/ phire erant diſcipuli in porti cu ſalomonis / ceterorū autē nemo audebat coniungere ſe illis / ſed honorabat eos po/ pulus. Actu. v. Facto terre/ motu Paulo et Syla exiſten tib⁹ ī carcere/ cuſtos carceris tremefact⁹ cecidit. Act. xvi.

¶ De tyrannorū nequicia. Cap. cxxxiij.

Tyrānorum nequitia apparet.
Cum nituntur extirpare ex/ cellentes eos deprimēdo:
Mentiūtur ſe amare ſubia/ centes multa promittēdo.
Noliuntur lacerare impo/ tentes eos occidendo.
Perſequuntur eos clare cor/ rigētes penas inferendo.
Amplectunt valde chare de/

De tirannorū nequitia

linq̄ntes iuſtos affligēdo
Jllabuntur tormentare īno
centes malis cōplacēdo.

T Irannorū
nequicia eſt: qꝛ nitunt̄
oēs quos regnare ꝛ ꝓſperari
timent deijcere ꝛ opprimere
Jdeo Pharao varias vias
inuenit vt poſſit extinguere
filios iſrl' oēs affligēdo labo
rib9/ꝛ pueros eorum ſubmer
gendo. Exo.i. Abymelech fi
lius Gedeonis / vt ſol9 dn̄a.
ret/occidit ſeptuaginta frēs
ſuos. Judi.ix. Poſt mlta bn̄
ficia a Dauid p̄cepta Saul
q̄rebat eum ad mortē/ꝛ occa
ſione ipſius occidit.lxxxv. ſa
cerdotes. i. Re.xxij. Tyrāni
delectant̄ in crudelitate. Nā
lxx.reges amputatis manuū
ꝛ pedū ſummitatib9 faciebat
Adonibeſeth colligere ſub
mēſa reliquias. Judi.i. Ma
naſſes rex Juda/effudit ſan/
guinē innocentū/ꝛ impleuit
hierl'm cruore occiſorū inno
centū.iiij.Reg.xxi. Quāuis
habitatores vrbium exirent
honorare Holofernē. feroci
tatē tn̄ eius nō mutauerunt.
Judit.iij. Aman magis cru
deliter ꝓcurabat oēs iudeos
occidere / q̄ʒ ſoli mardocheo
parcere. Heſt.iij. Nabucho/
donoſor fecit crudeliter ſo/
cios Danielis mitti in forna
cem. Dan̄.iij. Jdē occidi fe/
cit filios Sedechie ī oculis
eius / ꝛ eum poſtea excecari.
Hiere.xxxix. Effuſio ſangui
nis / ꝛ multa alia crudelia le/
gūt̄ de Antiocho. i. Mach.
i. Cōprehēſos Antiochū
et Liſiaʒ Demetrius/noluit
videre: ſed iuſſit occidi. p̄mi.
Mach.vi. Nimiā crudelita
tem fecerūt tyranni miſſi ab
Antiocho in Eleazarū et ſe/
ptem fratres.ij. Mach.vi.et
vij. Tyranni proditores ſūt
et que promittunt nō ſeruāt.
Nam Pharao multa nequi
ter Moyſi promiſit q̄ poſtea
nō ſeruauit: ſed incontrariū
vertit: Exo.vi.vij.ꝛ.viij. Ne/
quiter ꝛ proditoria proditio
ne triphō occidit Jonathā
cum duob9 filijs.i.Macha.
xiij. Herodes ſimulās ſe vel/
le adorare Chriſtū: ſed eum
volebat occidere: ꝛ occaſiōe
ipſius / occidit oēs pueros q̄
erant in Bethleē/ꝛ in oīb9
finibus eius. Math.ij. Ty/
rannorum iniquitas eſt/occi
cidere reprehendentes/ꝛ cor
rigentes eorū vicia. Nā pre/
cepit Jeroboā comprehēdi
virum qui arguebat eum.iij.

Re.xiij. Occidit Baaſa rex iſrael Jehu pphetã arguentem eũ ſicut factũ erat ei verbum a dño.iij. Re.xvi. Sennacherib pcuſſus plaga propter ſuperbiã ſuã z blaſphemiã iratus / multos occidit. Tho.i. Tyranni bonos opprimunt / z malos abſoluũt. Nam Jezabel fecit Heliam queri ad mortẽ z prophetas Baal fecit ſaluare / quos tamẽ Helyas occidit.iij. Re. xix. Naboth bon⁹ mortuus fuit procurante Jezabel: ſed non falſi teſtes qui fuerunt contra eum. iij. Regum.xxi. Antiochus Menelaũ ſacrilegũ accuſatũ abſoluit / z accuſatores occidit.ij. Mach. iiij. Tyranni ad petitionem malorũ opprimũt bonos / vt malis complaceãt. Nam ad petitionẽ principũ precepit Sedechias Hieremiam incarcerari. Hiere.xxxviij. Andronicus rogat⁹ z appreciatus a menelao occidit Oniã ſummũ ſacerdotẽ.ij. Mach. iiij. Herodes Joannẽ baptiſtam virũ iuſtũ / ad petitionẽ ſaltatricis in carcere decollari precepit: quod et factũ eſt. Mar.vi. Pilatus in Chrõ cauſam nõ inueniens mort⁹ / ad petitionẽ ſacerdotũ illum flagellauit z occidit. Math. xxvij. Occidit Herodes Jacobũ z videns q placeret iudeis ĩcarcerauit Petrũ. Act. xij. Ad petitionẽ queſtuariorum magiſtrat⁹ fecerũt Paulũ z ſylã flagellari. Act.xvi.

¶De tribulatõe z ei⁹ effectib⁹ Cap.cxxxiiij.

Tribulationũ effecus ſunt.

Pacientes confortare adducendo conſolationem.
Delinquentes demonſtrare oſtendendo deuiationem.
Penitentes animare inducendo contritionem.
Suſtinentes exorare remouendo indignationem.
Promerentes coronare cõferendo premiationem.

tRibulationem libenter z pacienter portantes / ſequitur conſolatio z proſperitas. Nã Joſeph plus creuit et proſperatus eſt in exilio / q̃z q fuiſſet inter fratres ſuos in domo. Geñ.xli. Quãtomagis pharao filios Jſrael affligebat / tanto plus multiplicabantur et creſcebãt. Exodi pmo.

Helyam perſecutum a Jeza
bel/angelus ꝯfortauit/ ⁊ pa⸗
nem ⁊ aquā ꝑparauit.iij.Re.
xix.Excecatū ⁊ deriſū Tho⸗
biā dn̄s multipliciter ꝯſola⸗
tus eſt.Tho.ij.Job ſuſtinu⸗
it tribulatiões in rebus qui⸗
bus fuit ſpoliat⁹/in filijs qui
bus orbatus / in perſona vel
in corpore in quo fuit a dia⸗
bolo flagellatus. In aīa ver
bis vxoris /⁊ amicorū iniu⸗
riat⁹: ⁊ quia hec oīa patiēter
portauit.multas inde ꝯſola
tiones diuinas et tēporales
recepit.Job per totum.Eze
chiel in medio captiuorū vi⸗
dit mirabiles viſiones : vbi
fuit multipliciter ꝯſolatus.
Ezech.i.Pueri ī camino re⸗
cepert̄ angelicā ꝯſolationez/
cū quib⁹ Nabuchodonoſor
vidit quartū ſimilē filio dei/
vt appareat deū eſſet cū tri⸗
bulatis.Dan̄.iij.Tribulatio
nes veniunt propter peccata
hominū. Ideo fratres Jo⸗
ſeph dixert̄: merito hec pati⸗
mur Gen̄.xlij.Quia poſt obi
tum Jude machabei ſurrexe
runt iniq̄ ⁊ pctōres facta ē fa
mes valida.i.Mach.ix.Tri
bulatiões inducūt hoīes ad
penitentiaz ⁊ contritionem.
Nam filij iſrael afflicti a ſer⸗
pentibus dixerūt: Peccaui⸗
mus.Num̄.xxi.Vidēs Da⸗
uid tribulationē ꝓpter pecca
tum elatiōis ſue humiliter co
gnouit culpā ſuā/ ⁊ egit peni
tentiā.ij.Reg.xxiiij.Nabuch
odonoſor cōmutatus in be⸗
ſtiam/recuperauit ſenſum:et
penitēs laudauit deū quem
ante blaſphemauerat.Dan̄.
iiij.Antiochus dum eſſet ſa⸗
nus fuit homicida: ſed ꝑcuſ⸗
ſus penituit/ ⁊ deū laudauit.
ij.Macha.ix.Tribulationū
remediū eſt oratio. Nam in
tempore tribulatiōis clama⸗
uerunt ad te ⁊ exaudiſti eos.
Neem̄.ix.Et vidit cū tribula
rentur/ ⁊ audiuit orationem
eorū.Pſal.xxxv. Suſanna
in damnatione mortis poſi⸗
ta non habens recurſum ad
humanū adiutoriū flens ora
uit ⁊ ſuſpexit in celum: ſicut
auis a canibus circūdata/et
in terra poſita/nō habet refu
gium niſi eleuet ſe in altum/
⁊ volet verſus celum. Dan̄.
xiij. Tribulationes ꝑmittit
de⁹ ſuſtinere bonos a malis
vt boni magis mereant̄. Nā
pro veritate quā Hieremias
populo predicabat/fuit per⸗
cuſſus ⁊ incarcerat⁹.Hiere.
xxxviij.Decretū iniquū erat
factum ab impijs/vt omnes
trucidarentur qui ſacrificare

nolebant.ij. Mach.vi. Natus in mūdo dñs cito eſt paſſus preſſuram ab impijs/qñ cōpulſus eſt fugere i egyptū. Matt.ij. Lapidato ſtephano/facta eſt pſecutio in aplis ⁊ diſperſi ſunt p mūdū ad p̄dicādū. Act.vij. Poſt ſuā cōuerſionē Paulus/paſſus eſt multas tribulatōes a iudeis. Nam prius noluit cōprehēdi/⁊ ſubmiſſus eſt in ſporta p murum. Act.ix.ij. Corin.xi. Item Paulus ⁊ Barnabas eiecti ſunt de finib⁹ Perſide/ excuſſo puluere de pedibus: Act.xiij. In ciuitate Liſtris prius receperunt honorem/ poſtea lapidat⁹ eſt Paulus. Act.xiiij. Occaſione puelle curate/Paulus ⁊ Sila ſunt ceſi ⁊ incarcerati. Actu.xvi. Multas tribulatiōes alias et pſecutiōes ei⁹/reqre in actibus aploꝝ vſq ad finē libri. Ab aduentu ſpiritusſctī vſq ad perſecutionē Joānis ſub Domitiano fluxerunt anni circiter quinqginta. Et illo tempore Joannes non habuit tot ⁊ tantas rebellationes ⁊ tribulationes: nec tantum eccleſie profuit/quantū quando fuit in exilio in pathmos religat⁹. Apoc.p totū.

¶ De veritate q̄ odiū parit. Cap.cxxxv.

Ueritas parit odium.
Si de odientibus quis bona loquatur.
Si de delinquentib⁹ quiſq̄ corrigatur.
Si peruerſis gentibus quis commiſceatur.

VEritas odium parit: quando quis bonus dicit bonū de inimico illius cui loquitur. Nam Balac rex Moab multū dolebat quando Balaā benedicebat de populo Jſrael. licet hoc verū eſſet / nec tamē tm̄ eum honorauit quantum decreuerat honorare. Nū.xxiiij Iratus eſt Saul cōtra Jonathan. quia veritatem dicebat excuſando Dauid.i. Re. xx. Cum veritatem dixiſſet Achior de populo Jſrael: indignatus Holofernes voluit eum occidere. Judith.v. Ueritas parit odiū quando reprehendūtur ⁊ corrigunt mali. Jdeo Jonathan filius Gedeonis fugit Abimalech quando dixit veritatē: arguēdo eum/⁊ eos qui eum elegerunt. Judi.ix. Achab oderat Micheam prophetā qui dicebat ei veritatem arguendo eum.iij. Regū.xxij. Ad idem

Achab oderat Helyã teſbitem/qui ait ad eum: Nunqd inueniſti me tibi inimicũ? iij. Reg.xx. Item Amaſias oderat prophetã reprehendentē eum/ cui reſpondit: Nunqd conſiliarius regis es? ij. Paralip.xxv. Cum propheta increpaſſet regē Aſam: iratus rex iuſſit eũ mitti in neruũ.ij. Paral.xvi. Sedechias incarcerauit Hieremiam/qꝛ arguebat eũ/ꝛ ꝓphetauit veritatem. Hiere.xxxij. Quia Joãnes baptiſta arguebat Herodē. Ideo pro veritate iuſſus eſt decollari. Mar.vi. Odiebant pharisei veritatē Chriſti loquētis ꝛ reprehendētis ipocritas. Matt.xxiij. Veritas parit odiũ in malis hoībus ꝓpter eoꝝ ꝑuerſitatem. Nam quãdo Hieremias ꝑdicabat veritatē/miſſus eſt a ꝑuerſis in lacum/vbi nō erat aqua. Hiere.xxxviij. Pro eo ꝙ Daniel oſtendit Bel ꝛ dracones nō eſſe deos/ miſſus ē a ꝑuerſis inter leones. Dañ. xiiij. Ex verbis veris Eleazari in irã verſi ſunt impij qui in eum fuerant mitiores. ij. Macb.vi. Principes ſacerdotum ceſis aplīs denunciauerunt ne in noīe Jeſu veritatē loquerētur. Act.v. Audientes phariſei ꝛ iudei verba Stephani/ diſſecabãtur cordibus ꝛ ſtridebant dentibus in euꝫ. Act.vi. Multos aduerſarios habuit Paulus pro veritate quã ꝑdicabat. Act.ix.

¶ De vnitate concordia et conſenſu. Cap.cxxxvi.

Unitas ꝛ concordia eſt.
Deo placabilis atqꝫ grõſa.
Malis odibil' bonis ꝑcioſa.
In bellis terribilis ꝛ victorioſa.
Prelatꝭ eligibilis ꝛ fructuoſa
Vite ꝑfectibilis et religioſa.

V Nitas multum placet deo / et ſibi plurimuꝫ gratioſa eſt. Ideo ex vno homine voluit humanum genus exire: ad oſtendēdum quantum gratum ſit ei vnitas in pluribꝰ. Unde dicit Aug. Creare voluit vnũ: vnde multitudo propagaret vt hac munitione vnitas in multis ꝓpagata cōſeruaret: Geñ.i. Uniti debent eſſe homines ad bonũ/ꝛ non ad malum. Unde populus Iſrael vnitus fuit ad recipiendũ legem. Exodi.xix. Auditis a Moyſe verbis legis reſpon-

dit cunctus ppl's vna voce. Cūcta que locutus eſt dn̄s faciemus. Exo. xxiiij. Ad faciendū templum ꝛ veſtes ſacras miniſtrorum obtulit populus vnanimiter neceſſaria Exo. xxxvi. Cōgregatus eſt oīs iſrael quaſi vir vnus ad plateā ꝛ dixerūt Eſdre vt afferret librū legis. Neem̄. viij. Cum expoſuiſſet Achior verba holofernis oīs populus cōi locutiōe ꝛ lamentatiōe et fletu dn̄o preces effundebat. Judith. vi. Uniti ꝛ nō diuiſi debent eſſe hoīes in bello tēporali ꝛ ſpirituali. Nā congregatus eſt om̄is iſrael quaſi vir vnus / ad ſuccurrendū et preliandū ꝛ vindicādū ſtuprum vxoris levite. Judi. xx. Egreſſi ſunt om̄es quaſi vir vnus ad ſuccurrendū fratribus in Jabes et Galath. i. Reg. xi. Uniti debēt eſſe clerici et ſeculares in electione. Ideo venerūt vniuerſi trib⁹ iſrael ad David i Ebron: vt vngerent eum ſuper iſrael regē. ij. Reg. v. Poſt mortē Jude ꝯgregati ſunt oēs vnanimiter/ ꝛ dixerūt Jonathe. Te elegim⁹ nobis hodie in principem. i. Macha. ix. Uniti ꝛ vnanimes debēt eſſe clerici ꝛ ſplici viri. Ideo poſt aſcēſionem dn̄i erant oēs diſcipuli in oratione: ꝛ ſic inuenit eos ſpūſſctūs. Act. i. Oēs qui credebāt erāt oēs ſimul pariter et habebāt omnia cōmunia. Act. ij. Punitis Anania et Saphira factus eſt timor in eccleſia: ꝛ erant vnanimes in porticu ſalomonis. Act. v.

¶ De voto ꝛ ei⁹ obſeruatiōe. Cap. cxxxvij.

Uotum ꝛ eius obſeruantiā.
Repletio tormentorum habet reficere.
Diſcretio vouendorum habet afficere.
Impletio promiſſorum habet perficere.

v Otum vouere debēt in tribulationib⁹ oppreſſi: vt a tribulationibus liberent̄. Nam Jacob fugiēs perſecutionē fratris/ votū vouit dī. Si fuerit mecū dn̄s i via illa. Gen̄. xxviij. Debellato iſrl' ꝛ ablato ab eo predā votū vouit iſrl' deo/ ꝛ poſtea victor fuit. Numeri. xxi. ꝛ Judith. xx. Uiri qui erant in naui cum Jona tēpore tempeſtatis timentes īmolauerunt hoſtias ꝛ vouerunt votū dn̄o. Jone. i. An/

thiochus poſtq̄ percuſſus eſt a dño iſanabili plaga vouit ſe mirabilia facturum. ij. Macha. ix. Votũ indiſcretum nõ debet homo facere. ꝛ ſi faceret non debet ſeruare. Tale votũ fecit Jepte/ quando pmiſit imolari: qđ primo ſibi occurreret. Judi. xi. Pro indiſcreta et mala cauſa vouit Abſalon volẽs rebellare patri. ij. Reg. xv. Crudele votum ꝛ impiũ fecerũt iudei dicentes. Deuotiõe deuouim⁹ nos nihil guſtare donec occidamus Paulum. Act. xxiij. Votũ facientes debent votũ reddere. Jdeo Anna que vouit pro filio obtinẽdo ſtatim cum obtinuit filiũ adimpleuit votũ quod vouerat. i. Reg. i. Letatus eſt populus cũ votũ ſponte promitteret quia toto corde que vouerãt deo offerebant. i. Para. vlti. Aza rex iuda que vouerat pater ſuus obtulit i domũ dñi aurũ et argentũ: vt oſtendat ꝙ vota patrũ debent reddere filij ꝛ heredes. ij. Parali. xv. Rex Artaxerſes p̄cepit Eſdre ꝛ populo vt facerẽt munera que promiſerãt dño. i. Eſdre. vij. et. viij. Oĩs populus poſt victoriã de Holoferne venit in Hierl'm/ ꝛ tulerũt holocauſta ꝛ vota ſua. Judit. xvi. Helyodorus flagellatus ꝛ per orationẽ ſanatus hoſtias oblatꝫ votis reddidit. ij. Mach. iij.

De zelo bono ꝯtra pctõres Cap. cxxxviij.

Zelus bonus eſt.

Acriter arguere palam delinquentes.

Grauiter irruere in tranſgredientes.

Zelus bonus eſt arguere acriter publice delinquẽtes. Nã vidẽs Neemias onera portãtes/ ꝛ vxores ducentes alienigenas/ obiurgauit eos ꝛ acriter arguit. Neem. xiij. Confidenter arguit Helyas errantem ppl'm / ꝛ ꝓphetas Baal fecit occidi. iij. Reguꝫ. xviij. Onias ſacerdos viriliter arguit ꝛ reſtitit Symoni volẽti aliquid in ciuitate moliri. ij. Mach. iij. Miro zelo feruebat Joannes baptiſta di. Genimina viperarũ. Matt. iij. Et etiã arguẽdo Herodẽ dicẽs: Non licet tibi fratris tui vxorẽ ꝛc. Mat. xiiij. Dure increpauit dñs ſcribas et phariſeos dicens: Ve vobis ſcribe ꝛ phariſei. Matt. xxiij.

Ex ardenti zelo Stephanꝰ arguebat iudeos dicēs: Dure ceruicis ⁊c̄. Act. vij. Paulus cum feruore reprehendit Helymā quādo dixit. O plene omī dolo ⁊ omni fallacia. Act. xiij. Zelus bonꝰ eſt etiā vlciſci et puniri acriter iniuriam dei in delinquētes. Jō ſeuiebant filij Jacob ob ſtuprum Dyne oppreſſe/ ⁊ acriter Sichem et oppreſſores punierūt. Gen. xxxiiij. Moyſes iratꝰ eſt pro vitulo facto a populo: ⁊ tabulas confregit/ ⁊ populum arguit/ ⁊ eos acriter puniuit. Exod. xxxij. Multum placuit deo zelus quē habuit phinees quādo tranſfodit adulterātes. Nū. xxv. Precepit Joſue Achior lapidari/ ⁊ ſuppellectilē comburi: quia tulerat de anathemate. Joſ. vij. Grauiter vindicauerūt filij iſrael ſcelus ꝑpetratū in vxorē leuite. Judi. xx. Licet Jehu rex fuerit malus: tamē laudatur quando domū Achab deſtruxerat ⁊ archam Baal deleuit. iiij. Reg. x. Magnus erat zelus Mathatie ꝗ trucidabat homines ſuper aram. i. Mach. ij. Plures eiecit dn̄s vendentes ⁊ ementes de tēplo/ facto flagello de funiculis. Joā. ij. Lu. xix. Grandi zelo accēſus eſt petrus in Ananiā ⁊ Saphiram. Act. v.

¶ De zelo indiſcreto. Cap. cxxxix.

Zelus indiſcretus eſt cum procedit.
Non ex leticia charitatis: ſed ex inuidentia.
Non ex iuſticia equitatis: ſed ex diſplicentia.
Nō ex amicitia vnitatis: non ex prouidentia.

z Elus indiſcretus eſt: quādo nō ex charitate/ ſed ex īuidia mouetur. Sicut Joſue videns duos prophetātes in caſtris voluit ꝙ Moyſes prohiberet eos. Num. xi. Male zelabant pharisei pro obſeruatione ſabbati/ quando ex inuidia arguebant Chriſtū curantem egrotos. Math. xij. Joannes euangeliſta prohibuit quendam eijcientem demoniū: quia non ſequebat̄ Chriſtum. Lu. ix. Zelus indiſcretus ⁊ malus eſt/ quādo correctio non procedit ex iuſticia: ſed ex ira vel vindicta: ſic Abiſay qui voluit ampu-

De zelo indiſcreto

tare caput Semey maledi/centis Dauid:ſed Dauid nõ permiſit.ij.Reg.xvi. Jonas iratus propter hederã deſic/catã volebat ꝙ deus deſtrueret ciuitatem Jone.iiij. Ja/cobus ⁊ Joãnes irati: quia nuncij dñi non fuerunt recepti/voluerunt ꝙ ignis de ce/lo deſcenderet ⁊ conſumeret non recipiẽtes:ſed Chriſtus reprehendit eos. Lu.ix. Repleti ſunt iudei zelo contra Paulum et Barnabã. Act.xiij. Arguit Chriſtus Petrũ qui amputauit auriculã ſer/uo/qꝛ nõ erat tempus vindi/cte ſed pacientie. Matthei.xxvi. Zelus indiſcretus eſt: quando non eſt ordinatus amor ad perſonam vel ad ri/tum. Filij namq; propheta/rum faciebant queri Helyã in aliquo monte vel in valle cum eum dominus aſſum/pſiſſet. iiij. Regũ.ij. Cum dominus diceret ſe paſſurum a iudeis Petrus increpauit eũ dicẽs: Abſit hoc a te. Mat.xvi. Phariſei plus zelabant detractionibus ſuis ꝙ̃ diui/nis mandatis. Matth.xxv. Emulator erat Paulus pa/ternarũ traditionum quãdo accepit epiſtolas vt pſeque/retur chriſtianos. Act.ix.

Biblia Aurea(que a pleriſq; compendiũ vel repertoriũ au/reum Biblie vocitatur) Finit. magna cum diligentia atq; ſtudio recognita/ qđ quiſq; facile ita eſſe de prehẽdet:ſi recentia iſta exemplaria: cum veteribꝫ illis cõtulerit. Ex edibus Mat/thie Schürerij:menſe Auguſto Anno Milleſimo quin/genteſimonono: Argẽtoraci.

Dat.

Item ey edel wasser zu behalten dass ... fist
[...]d fur dy mol oder smakkel.

Nym fenchel, wiruthen, ysenkraut, efrasie das ist ogentrost
celdonia, betonica, woldenkum, dass heist yn latyn
siler montanum, rot erd rosen, underrodt, dass anders heist
frawen hor yn latyn capilli veneris, und wechst an den
steynen und inden brunnen ader an den muern, nym
iczlichs glich scher hant fol, und geuss dar uber gutten
wyssen weyn, und lass dy krewder dar in ligen
uber tag und nacht, des andern tages, thu dass
alles in eynen rosen hut, und distillier oder uss brenn
das als rosen wasser, und dass zum ersten ab rinnt
das ist fur silber, dass zum andern mol fur golt,
das zum dritten mol fur balsam, das wasser behalt
in eynem starken glass, und wan man dass bedarff
so fer[...] fir kauf das den edelen lutten, vor balsam
den rychen fur golt, den anderen vor silber, ader den
armen vor des hymelrich, yn for vor der kranken.

Eyn guttin salb fur mancherlai wunden, und fluss.

Nym haydnisch wundtkraut, betonien und spitzen
wegebreyt, und dy andere adder ... schorz ...
ysop und pappel .i. millefolium, und salue, dass
nym ydes glich hant fol, und der salue blitter
der meisten teyl, und geuss wasser dar uber yn
eynen kessel, und lass das halb in syden, dar
nach nym dy krewter uss dem kessel, und [...] zu stoss

dÿ ÿm tzÿnē morser adir eÿn kupferē tzÿmach adir deÿgh
vnd thu sÿ dan wider in daz selb wasser yn den
kessel. vnd sud dasz adir: dar nach nym ℔ iij vntz.
Der smacht xlj lot
Storacis dasz ist weyrauch adir kuch boumen hartz adir
Chersen dasz nit so nym fleÿschen harcz ~~adir ongestunde~~
~~wachs~~ Item baumöl: ij vntz. Maÿ adir ongelessen
wachs ij vntz: vnd dÿ dinck wirff in den kessel. vnd
sudes mit eÿnander: vnd hut das dasz dÿ flam nit
dar in schlo: wen wurdes brennē so mochstu dasz
nit geleschen: vnd nemest des schaden: vnd mache
dasz kraut an einander vnd dan so seich dasz
durch eÿn lÿnen tuch: vnd trinck dÿ krafft gar
wol durch mit guten iren fleiss: adder hin bÿ
eÿner speis adir keller tzwischen gar beklebet
wer es besser: vnd behalt dasz in eynem vergla
ste doppen vnd sud dasz aber nit: vnd in sulden
leuchtz stetlich: vnd lasz es dar stan vnd erkalten
so scheit sich noch de wol eyn wasser: dasz gusz
sauberlich dar ab: in eyn besunder gefesz vnd behalt
ioch besunder: vnd dÿ ercht salb och besunder yn
eyner verslossen buchssen oder doppen:

Nu merk der beÿder: dasz ist der salben vnd desz
wassers krafft:

Der monch sprach alsz kam ein mitwoch wasserz
hutz: vnd do fant ich eyn kint: dasz waz mit dem
antlicz geschalten in eynem hessen kessel ~~~~ breÿ
vnd het sich alsz verbrant: dasz im dasz gantz

antlich waſchz vber waſſer: mit kyntz waſſer vnd
het nür eyn kleyn lochlin bey dem mund dar
durch man das kint ſpiſet mit milch durch eyn
ror vnd do fand ich eynen ſchorffel vom kyntz hemd
vnd vber fur im dacz antlich mit dem vorgenanten
waſſer: vnd do entloſt ſich dy ruff ob von dem
antlich: vnd dor noch heylet ich im dacz antlich mit
der vorgenanten ſalben gar bald.

Heer ſprach

Jch hon gehebt böſz ſtinkend fus vnd lochreich
füß: vnd geſchwollen: vnd han mich mit der ſalben
geſund gemacht: vnd wer ich dy ſalben nit het ſo
wird ich wider krank. Item er ſprach:
dacz dy ſalb iſt gut für den hitrach dacz iſt
der er grind für geſchwulſt vnd für böſen
flyſſendi wunden: vnd für vil vngemach der
menſchen: vnd damit het der fil lüten geholffen

Ir aller liebsten in gott, die weil wir
ietzunt das heilig abent essen unsers herren
Jhesu Cristi wollen bedencken und halten, dar
yn er uns sein fleisch zu einer speis: und
und sein blut zu einem dranck den glau-
bigen dar mit zu sterken gegeben hot, sollen
wir billich mit grossem fleiss ein ieder sich
selber erforschen: wie paulus lernt. 1 co. xi
ober das dis heilig sacrament ist uns
sein seinen besundern trost und sterckt gegeben
den armen betrubten gewissen: die sich sind
bekennend gottes gericht: und den ewigen
tot forchten: und nach der gerechtikeit gottes
dursten und hungerich sein: so wir aber
uns selber prüfen und ein ieder in seinem
gewissen hert versucht werden wir nichts anders
funden: denn allerley greuliche sunden und
den tod, den wir mit unser sunde verschul-
det haben: und konnen dar uns selber nicht
helffen dar aus, darumb hot unser lieber her Jhe-
sus sich uber uns erbarmet: und er ist um
unsert willen mensch worden. auf dass er das
gesetz und allen willen gottes vor uns zu gutt
erfullet: und den tot und alles was wir
verschuldet hetten: vor uns und unser erlosung
genomen auf sich seinem: auf das wir ie dach
festiklich glauben und frolich nach seinem
willen mochten leben, hot er uns seinen froliches

Gedechtnus:

gleichnuß geben: ijn der nacht ~~da er ward~~
da er verrathen solt werden, nach dem obent
mal nam er das brot, saget dank, brach
und sprach, nemet hin und esset, das ist mein
leib, der fur euch und ijr misstot gegeben:
wirt, das ist also vil gesprochen: ich bin
mensch worden und alles was ich tu und leid
ist alles ijr eigen: und do [illegible] die gleichsam

Fragstuck   Primo:

Worumb nimpstu das sacrament: Re. dorumb das
ich mich mit erst bijn und gemeinschaft habe mit
Christo, und mit allen ausserwelten sampt zu
ihm leyden ym sterben und selig ym werden

2: Was glaubstu oder was bekennestu das yn disem
sacrament sey; ich glaub das under dem brot
und wein ist beide der leib und das blut
Cristi das mir ich [illegible] sicherer sigel und
zeichen hat gegeben yn durch seine leste testa
yn testament;

3 Wie lauten die wort Christi und wer hat die be
schriben, die evangel: Mar: Mat: und was sein
die wort, antwort [illegible] nacht und lu: und paul

4 was ist das vornemst in dem heiligen sacrament
der alten und groest zeichen Re. die lieb und die
heilige wort gottes welche uns gewiss machen
das das heilige sacrament nicht vom mensch
sunder vom Cristo selber gestifft.

5 Worumb nimpstu das sacrament ym zeichen des
brots: und des weins [illegible] ist doch der der glaub
nimpt Re. das [illegible] ich dorumb.;

das ich meinen glauben sterke, nit das ich
am glauben zweiffel. sunder die weil
Cristus selbs mit dem wort das zaichen geben
hat, auch milder gnadt und barmhertzigkeit
welche ich das selbig nit vergessen. 6.
wan ist der nutz und kraft des sacraments
ist: das mir dar durch vergebung der sunde er
langt ein grosser angefochten getrostet werde
und mein glaub gesterket werde darumb es ich
das, und trincke. 7.
schadt den glauben und hoffen nit dar ohne ze
es mag wol ein cristlich bedencken und kinder
vernunft sein, das sich der laib christi
brechen dem laib cristi ergeben, aber die gleich
lichkait mus man ein fest im starken glauben
des mir glauben warhaftig das und ich
Crist mit seinem laib und blut erlost
und frei gemacht hat von der sunde alle
hel und teuffels gewalt und von aller
gefarlikeit des ewigen verdamnis das ich
warhaftig glaub einen freund gleichwie
diser fast an mich iederman auf erde
nit in ewigkeit ...

Interrogatio

was bistu fur eines glaubens R: ich bin ein
Crist von wan ist dise die frag ein namen, ich
ich glaub in den herren Jhesum Cristum und
bin auf sein heiligen namen getaufft.
was ist den die taufft etc. es ist ein sacrament
und ein gotlichs zaichen durch was mir ge
schicht sein.

stehen durch got den vater und den sun
und den heiligen geist und dem menschen der
do getaufft wirt, das got im sein gnediger
vater ist und nympt in an zu seinem kint und
vergibt im alle seine sunde, und macht in seines
erbe seines himelischen reichs. wer ist dan die
tauff im geschafft sie zeigt Christus an welche
werck er hat gethan. Christus uberwand den
tot lebet und die sund noch seiner frolicher
aufferstehung also steht er zu seinem vater
und schickt den heiligen geist seinen lieben jungern
werd. gehort [illegible] zu die tauff wort und
predigt das heilig evangelium. alle menschen
wer glauben wirt und getaufft der wirt selig
werden. wer do nicht wirt glauben und nicht
getaufft der wirt verdampt werden
was ist dan der christlich glaub zu [illegible]
glaub. was ist solcher christlicher glauben
[illegible] und schon nicht sie durch den glauben.
werden [illegible] heilig und
gerecht durch christum und durch christus werck
mir gegeben der heilig geist durch welche
seine krafft noch [illegible] wasser [illegible]
und annemen und der [illegible] leben [illegible]

1509

Hatirion

Stengelkraut dises kraut
hat dicke wachse grune blettr-
lein wurtzeln seyn gleich mit
~~[illegible]~~ wye hödlen / an eyn
ander hangend / dises wechst
gern yn gegrabene landt
ist zum gegicht das allerbest
das man haben mag /

Die wurtzel eyn quintlin vnd
hasselwurtzel y quintlin mysch
mytlangem pfeffer eyn
drittel ayeris quintlin nutze
daig abents wan du
schlaffen gehst etc